

तैत्तिरीय संहिता

Colophon

This document was typeset using X_YTeX, and uses the Siddhanta font extensively. It also uses several TeX macros designed by *H. L. Prasād*. Practically all the encoding was done with the help of Ajit Krishnan's mudgala IME (<http://www.aupasana.com/>).

Acknowledgements

The initial ITRANS encodings of some of these texts were obtained from <http://sanskritdocuments.org/> and <https://sa.wikisource.org/>. Thanks are also due to Ulrich Stiehl (<http://sanskritweb.de/>) for hosting a wonderful resource for Yajur Veda, and also generously sharing the original Kathaka texts edited by Subramania Sarma. See also <http://stotrasamhita.github.io/about/>

FOR PERSONAL USE ONLY

NOT FOR COMMERCIAL PRINTING/DISTRIBUTION

अनुक्रमणिका

काण्डम् १	1
प्रथमः प्रश्नः	1
द्वितीयः प्रश्नः	13
तृतीयः प्रश्नः	26
चतुर्थः प्रश्नः	38
पञ्चमः प्रश्नः	55
षष्ठमः प्रश्नः	75
सप्तमः प्रश्नः	94
अष्टमः प्रश्नः	113
काण्डम् २	132
प्रथमः प्रश्नः	132
द्वितीयः प्रश्नः	155
तृतीयः प्रश्नः	182
चतुर्थः प्रश्नः	203
पञ्चमः प्रश्नः	220
षष्ठमः प्रश्नः	233
काण्डम् ३	245
प्रथमः प्रश्नः	245
द्वितीयः प्रश्नः	253
तृतीयः प्रश्नः	261

चतुर्थः प्रश्नः	268
पञ्चमः प्रश्नः	276

काण्डम् ४ 284

प्रथमः प्रश्नः	284
द्वितीयः प्रश्नः	292
तृतीयः प्रश्नः	301
चतुर्थः प्रश्नः	308
पञ्चमः प्रश्नः	315
षष्ठमः प्रश्नः	320
सप्तमः प्रश्नः	328

काण्डम् ५ 336

प्रथमः प्रश्नः	336
द्वितीयः प्रश्नः	346
तृतीयः प्रश्नः	357
चतुर्थः प्रश्नः	365
पञ्चमः प्रश्नः	376
षष्ठमः प्रश्नः	386
सप्तमः प्रश्नः	396

काण्डम् ६ 407

प्रथमः प्रश्नः	407
द्वितीयः प्रश्नः	419

तृतीयः प्रश्नः	430
चतुर्थः प्रश्नः	441
पञ्चमः प्रश्नः	450
षष्ठमः प्रश्नः	457

काण्डम् ७

466

प्रथमः प्रश्नः	466
द्वितीयः प्रश्नः	475
तृतीयः प्रश्नः	485
चतुर्थः प्रश्नः	493
पञ्चमः प्रश्नः	503

॥ काण्डम् १ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

इ॒षे त्वो॒र्जे त्वा॑ वा॒यवः॑ स्थोपा॒यवः॑ स्थ दे॒वो वः॑
सवि॒ता प्रा॑र्पयतु श्रेष्ठ॑तमाय॒ कर्म॑ण॒ आ प्या॑यध्वम॒घ्निया
देव॑भा॒गमूर्ज॑स्वतीः पय॑स्वतीः प्र॒जाव॑तीरनमी॒वा अ॑य॒क्ष्मा मा
वः स्ते॒न ई॑शत॒ माऽघ॑श॒सो रु॒द्रस्य॑ हे॒तिः परि॑ वो वृणक्तु
ध्रु॒वा अ॒स्मिन्गोप॑तौ स्यात ब॒ह्वीर्य॑ज॒मान॑स्य प॒शून्पा॑हि॥ (१)

इ॒षे त्रि॑च॒त्वारि॑शत॥ [१]

य॒ज्ञस्य॑ घो॒षद॑सि॒ प्रत्यु॑ष्ट॒ रक्षः॑ प्रत्यु॑ष्टा अ॒रा॑तयः
प्रेय॑मे॒गाद्धि॑षणा॒ ब॒र्हिर॑च्छ॒ मनु॑ना कृ॒ता स्व॑धया॒ वित॑ष्टा
त आ॒व॑हन्ति क॒वयः॑ पु॒रस्ता॑द्दे॒वेभ्यो॑ जुष्ट॑मि॒ह ब॒र्हिरा॒सदे॑
दे॒वानां॑ परि॒षूत॑म॒सि व॒र्षवृ॑द्धम॒सि दे॒व॑ब॒र्हिर्मा त्वा॒ऽन्व॑ङ्गा
ति॒र्यक्प॑र्व॒ ते रा॒ध्यास॑माच्छे॒त्ता ते मा रि॑षं दे॒व॑ब॒र्हिः
श॒तव॑ल्शं॒ वि रौ॑ह स॒हस्र॑वल्शा॒ (२)

वि व॒यं रु॑हेम पृथि॒व्याः स॒म्पृचः॑ पा॒हि सु॒स॒म्भृतां॑ त्वा

सम्भ॑राम्यदि॒त्यै रा॒स्त्रां ऽसी॒न्द्रा॒ण्यै स॒न्नह॑नं पू॒षा ते॑ ग्र॒न्थिं ग्र॑न्थातु
स ते॒ मा ऽऽस्था॒दिन्द्र॑स्य त्वा बा॒हुभ्या॑मुद्य॑च्छे बृह॒स्पते॑र्मूर्धा
ह॑राम्यु॒र्वन्तरि॑क्षमन्वि॒हि देव॑ङ्गमम॑सि॥ (३)

सहस्र॑वल॒शा अ॒ष्टात्रि॑ंशच्च॥ _____ [२]

शुभ्र॑ध्वं दै॒व्याय॑ कर्म॒णे दे॒वय॑ज्यायै मा॒तरि॒श्व॑नो घ॒र्मो ऽसि॑
द्यौर॑सि पृ॒थिव्या॑सि वि॒श्वधा॑या अ॒सि पर॑मे॒ण धाम्ना॑ दृ॒ह॑स्व
मा ह्वा॒र्वसू॑नां प॒वित्र॑मसि श॒तधा॑रं वसू॑नां प॒वित्र॑मसि
स॒हस्र॑धारं हुतः स्तो॒को हु॒तो द्र॒प्सो ऽग्न॑ये बृह॒ते ना॒काय॑
स्वाहा॑ द्यावा॑पृ॒थिवी॒भ्यां सा वि॒श्वायुः॑ सा वि॒श्वव्य॑चाः
सा वि॒श्वक॑र्मा स॒म्पृच्य॑ध्वमृ॒तावरी॑रू॒र्मिणी॑र्मधु॒मत्त॑मा म॒न्द्रा
धन॑स्य सा॒तये॑ सोमे॒न त्वा ऽऽत॑न॒च्मीन्द्रा॑य दधि वि॒ष्णो
ह॒व्यं र॑क्षस्व॥ (४)

सोमे॑नाष्टौ च॥ _____ [३]

कर्म॒णे वां दे॒वेभ्यः॑ श॒केयं॑ वे॒षाय॑ त्वा प्र॒त्युष्ट॑ रक्षः प्र॒त्युष्टा॑
अ॒रा॑तयो धू॒रसि॑ धूर्व॒ धूर्व॑न्तं धूर्व॒ तं यो॑ ऽस्मान्धूर्व॑ति तं धूर्व॒
यं व॒यं धूर्वा॑म॒स्त्वं दे॒वाना॑मसि स॒स्त्रित॑मं प॒प्रित॑मं जुष्ट॑तमं

वह्नि॑तमं दे॒व॒हूत॑म॒मुह॑तमसि ह॒वि॒र्धानं॑ दृ॒हं॑स्व॒ मा ह्वा॑र्मि॒त्रस्य॑
त्वा॒ चक्षु॑षा॒ प्रेक्षे॑ मा भेर्मा॑ सं वि॒क्था॒ मा त्वा॑ (५)

हि॒सि॑षमु॒रु वा॑ताय दे॒वस्य॑ त्वा स॒वि॒तुः प्र॑स॒वे-
ऽश्वि॑नो॒र्बा॒हुभ्यां॑ पू॒ष्णो ह॑स्ता॒भ्याम॑ग्नये जुष्टं॑ निर्व॒पाम्य॑ग्नी-
षोमा॑भ्यामिदं दे॒वाना॑मिदमु॒ नः स॒ह स्फा॑त्यै त्वा
नारा॑त्यै सुव॑र॒भि वि॒ ख्ये॑षं वैश्वान॑रं ज्योति॑र्द्द॒हं॑न्तान्दुर्या
द्यावा॑पृथि॒व्यो रु॑र्वन्तरि॒क्षम॑न्वि॒ह्यदि॑त्यास्त्वो॒पस्थे॑ सादया॒म्यग्ने॑
ह॒व्यं र॑क्षस्व॥ (६)

मा त्वा षट्त्वारि॑ंशच्च॥ [४]

दे॒वो वः॑ स॒वि॒तोत्पु॑ना॒त्वच्छि॑द्रेण प॒वि॒त्रेण॑ व॒सोः सूर्य॑स्य
र॒श्मि॑भि॒रापो॑ दे॒वीर॑ग्रेपुवो अ॒ग्रेगु॑वोऽग्रे॒ इमं॑ य॒ज्ञं न॑य॒ताग्रे॑
य॒ज्ञप॑तिं धत्त यु॒ष्मानि॑न्द्रोऽवृणी॑त वृ॒त्रतू॑र्ये यू॒यमि॑न्द्रमवृणी॒ध्वं
वृ॒त्रतू॑र्ये प्रोक्षि॑ताः स्था॒ग्नये॑ वो जुष्टं॑ प्रोक्षा॑म्य॒ग्नीषो॑मा॒भ्यां
शु॒न्ध॑ध्वं दै॒व्याय॑ कर्म॑णे दे॒वय॑ज्याया॒ अव॑धूत॒ रक्षो॑ऽव॑धूता॒
अ॒रा॑तयोऽदि॒त्यास्त्व॑गंसि॒ प्रति॑ त्वा (७)

पृथि॒वी वै॑त्त्वधि॒षव॑णमसि वानस्प॒त्यं प्रति॑ त्वा-
ऽदि॒त्यास्त्व॑ग्वे॒त्त्वग्ने॑स्त॒नूर॑सि वा॒चो वि॑सर्जनं दे॒ववी॑तये त्वा

गृह्णाम्यद्रिरसि वानस्पत्यः स इदं देवेभ्यो हव्यं सुशमिं
 शमिष्वेषमा वदोर्जमा वद द्युमद्वदत वयं संज्ञातं जेष्म
 वरुषवृद्धमसि प्रति त्वा वरुषवृद्धं वेत्तु परापूतं रक्षः
 परापूता अरातयो रक्षसां भागोऽसि वायुर्वो विविनक्तु देवो
 वः सविता हिरण्यपाणिः प्रति गृह्णातु॥ (८)

त्वा भाग एकादश च॥ [५]

अवधूतं रक्षोऽवधूता अरातयोऽदित्यास्त्वगंसि प्रति त्वा
 पृथिवी वेत्तु दिवः स्कम्भनिरसि प्रति त्वाऽदित्यास्त्वग्वेत्तु
 धिषणाऽसि पर्वत्या प्रति त्वा दिवः स्कम्भनिर्वेत्तु धिषणा-
 ऽसि पार्वतेयी प्रति त्वा पर्वतिर्वेत्तु देवस्य त्वा सवितुः
 प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामधिवपामि धान्यमसि
 धिनुहि देवान्प्राणाय त्वाऽपानाय त्वा व्यानाय त्वा दीर्घामनु
 प्रसितिमायुषे धां देवो वः सविता हिरण्यपाणिः प्रति
 गृह्णातु॥ (९)

प्राणाय त्वा पञ्चदश च॥ [६]

धृष्टिरसि ब्रह्म यच्छापाऽग्नेऽग्निमामादं जहि निष्क्रव्यादं
 सेधा देवयजं वह निदग्धं रक्षो निदग्धा अरातयो ध्रुवमसि

पृथि॒वीं दृ॒ष्ट्वाऽऽयु॒र्दृ॒ष्ट्वा प्र॒जां दृ॒ष्ट्वा स॒जा॒ता॒न॒स्मै यज॑मानाय
पर्यू॒ह ध॒र्त्रम॑स्य॒न्तरि॑क्षं दृ॒ष्ट्वा प्रा॒णं दृ॒ष्ट्वा पा॒नं दृ॒ष्ट्वा स॒जा॒ता॒न॒स्मै यज॑मानाय
पर्यू॒ह ध॒रुण॑मसि॒ दिवं दृ॒ष्ट्वा चक्षु॑र् (१०)

दृ॒ष्ट्वा श्रो॒त्रं दृ॒ष्ट्वा स॒जा॒ता॒न॒स्मै यज॑मानाय पर्यू॒ह
धर्मा॑ऽसि॒ दिशो॑ दृ॒ष्ट्वा योनिं॑ दृ॒ष्ट्वा प्र॒जां दृ॒ष्ट्वा
स॒जा॒ता॒न॒स्मै यज॑मानाय पर्यू॒ह चि॒तः स्थ प्र॒जाम॒स्मै
र॒यिम॒स्मै संजा॑तान॒स्मै यज॑मानाय पर्यू॒ह भृ॒गूणा॑मङ्गि॒रसां
तप॑सा तप्य॒ध्वं या॒नि घ॒र्मे क॒पाला॑न्युपचि॒न्वन्ति वे॒धसः॑।
पू॒ष्णस्ता॒न्यपि॑ व्र॒त इन्द्र॑वा॒यू वि मु॑ञ्चताम्॥ (११)

चक्षु॑र्ष्टाच॑त्वारि॒शच्च॑॥ ————— [७]

सं व॑पामि॒ समा॑पो अ॒द्विर॑ग्मत॒ समोष॑धयो रसे॒न
स॒ष्ट रे॒वती॒र्जग॑तीभिर्मधु॒मती॒र्मधु॒मती॒भिः सृ॒ज्यध्व॑म॒द्भ्यः परि॑
प्रजा॑ताः स्थ॒ सम॒द्भिः पृ॑च्य॒ध्वं ज॒नय॑त्यै त्वा॒ सं यौ॑म्य॒ग्रये॑
त्वा॒ऽग्नी॒षोम॑भ्यां म॒खस्य॑ शिरो॑ऽसि घ॒र्मोऽसि॑ वि॒श्वायु॑रुरु
प्र॒थस्वो॑रु ते॒ यज्ञ॑पतिः प्रथ॑तां त्वच॑ गृ॒ह्णी॒ष्वाऽन्तरि॑त॒ष्ट
रक्षो॑ऽन्तरि॑ता अ॒रा॒तयो॑ दे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता श्र॑पयतु॒ वर्षि॑ष्ठे

अधि नाकेऽग्निस्ते तनुवं माऽति धागग्ने हव्यं रक्षस्व
सं ब्रह्मणा पृच्यस्वैकताय स्वाहा द्विताय स्वाहा त्रिताय
स्वाहा॥ (१२)

सविता द्वाविंशतिश्च॥ [८]

आदद् इन्द्रस्य बाहुरसि दक्षिणः सहस्रभृष्टिः शततेजा
वायुरसि तिग्मतेजाः पृथिवि देवयजन्योषध्यास्ते मूलं मा
हिंसिषमपहतोऽरुः पृथिव्यै व्रजं गच्छ गोस्थानं वर्षतु
ते द्यौर्बधान देव सवितः परमस्यां परावति शतेन पाशैर्यो-
ऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस्तमतो मा मौगपहतोऽरुः
पृथिव्यै देवयजन्यै व्रजं (१३)

गच्छ गोस्थानं वर्षतु ते द्यौर्बधान देव सवितः परमस्यां
परावति शतेन पाशैर्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस्तमतो मा
मौगपहतोऽरुः पृथिव्या अदेवयजनो व्रजं गच्छ गोस्थानं
वर्षतु ते द्यौर्बधान देव सवितः परमस्यां परावति शतेन
पाशैर्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस्तमतो मा (१४)

मौगरुस्ते दिवं मा स्कान् वसंवस्त्वा परिगृह्णन्तु
गायत्रेण छन्दसा रुद्रास्त्वा परिगृह्णन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसाऽ-

ऽदित्यास्त्वा परिगृह्णन्तु जागतेन छन्दसा देवस्य सवितुः
 सवे कर्म कृण्वन्ति वेधसं ऋतमस्यृतसदनमस्यृतश्रीरसि
 धा असि स्वधा अस्युर्वी चासि वस्वी चासि पुरा क्रूरस्य
 विसृपो विरप्शिन्नुदादाय पृथिवीं जीरदानुर्यामैरयं चन्द्रमसि
 स्वधाभिस्तान्धीरांसो अनुदृश्य यजन्ते॥ (१५)

देवयजन्त्ये ब्रजन्तमतो मा विरप्शिन्नेकादश च॥ [१]

प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टा अरातयोऽग्नेर्वस्तेजिष्ठेन तेजसा
 निष्टपामि गोष्ठं मा निर्मृक्षं वाजिनं त्वा सपत्नसाहं
 सम्माज्मि वाचं प्राणं चक्षुः श्रोत्रं प्रजां योनिं मा निर्मृक्षं
 वाजिनीं त्वा सपत्नसाहीं सम्माज्म्याशासाना सौमनसं
 प्रजां सौभाग्यं तनूम्। अग्नेरनुव्रता भूत्वा सन्नह्ये सुकृताय
 कम्। सुप्रजसंस्त्वा वयं सुपत्नीरुपं (१६)

सेदिम। अग्ने सपत्नदम्भनमदब्धासो अदाभ्यम्। इमं
 विष्यामि वरुणस्य पाशं यमबध्नीत सविता सुशेवः। धातुश्च
 योनौ सुकृतस्य लोके स्योनं मे सह पत्यां करोमि।
 समायुषा सम्प्रजया समग्ने वर्चसा पुनः। सम्पत्नी पत्याऽहं
 गच्छे समात्मा तनुवा मम। महीनां पयोऽस्योषधीनां

रसुस्तस्य तेऽक्षीयमाणस्य निर् (१७)

वपामि महीनां पयोऽस्योषधीनां रसोऽदब्धेन त्वा
चक्षुषाऽवैक्षे सुप्रजास्त्वाय तेजोऽसि तेजोऽनु प्रेह्यग्निस्ते
तेजो मा वि नैदग्नेर्जिह्वाऽसि सुभूर्देवानां धाम्नेधाम्ने देवेभ्यो
यजुषेयजुषे भव शुक्रमसि ज्योतिरसि तेजोऽसि देवो वः
सवितोत्पुनात्वच्छिद्रेण पवित्रेण वसोः सूर्यस्य रश्मिभिः
शुक्रं त्वां शुक्रायां धाम्नेधाम्ने देवेभ्यो यजुषेयजुषे गृह्णामि
ज्योतिस्त्वा ज्योतिष्यर्चिस्त्वाऽर्चिषि धाम्नेधाम्ने देवेभ्यो
यजुषेयजुषे गृह्णामि॥ (१८)

उप नी रश्मिभिः शुक्रं षोडश च॥ [१०]

कृष्णोऽस्याखरेष्ठोऽग्नये त्वा स्वाहा वेदिरसि बर्हिषे त्वा
स्वाहा बर्हिरसि सुग्न्यस्त्वा स्वाहा दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा
पृथिव्यै त्वां स्वधा पितृभ्य ऊर्गभव बर्हिषद्भ्य ऊर्जा पृथिवीं
गच्छत विष्णोः स्तूपोऽस्यूर्नाम्रदसं त्वा स्तृणामि स्वासस्थं
देवेभ्यो गन्धर्वोऽसि विश्वावसुर्विश्वस्मादीषतो यजमानस्य
परिधिरिड ईडित इन्द्रस्य बाहुरसि (१९)

दक्षिणो यजमानस्य परिधिरिड ईडितो मित्रावरुणौ
 त्वोत्तरतः परिधत्तां ध्रुवेण धर्मणा यजमानस्य परिधिरिड
 ईडितः सूर्यस्त्वा पुरस्तात्पातु कस्यांश्चिदभिशास्त्या
 वीतिहोत्रं त्वा कवे द्युमन्तः५ समिधीमह्यग्रे बृहन्तमध्वरे
 विशो यन्त्रे स्थो वसूनाः५ रुद्राणांमादित्यानाः५ सदसि सीद
 जुहूरुपभृद्धुवाऽसि घृताची नाम्ना प्रियेण नाम्ना प्रिये सदसि
 सीदैता असदन्त्सुकृतस्य लोके ता विष्णो पाहि पाहि यज्ञं
 पाहि यज्ञपतिं पाहि मां यज्ञनियम्॥ (२०)

बाहुरसि प्रिये सदसि पञ्चदश च॥—————[११]

भुवनमसि वि प्रथस्वाग्रे यष्टरिदं नमः। जुह्वेह्यग्निस्त्वा
 ह्वयति देवयज्याया उपभृदेहि देवस्त्वा सविता ह्वयति
 देवयज्याया अग्नाविष्णू मा वामव क्रमिषं वि जिहाथां
 मा मा सन्ताप्तं लोकं मे लोककृतौ कृणुतं विष्णोः
 स्थानमसीत इन्द्रो अकृणोद्वीर्याणि समारभ्योर्ध्वो अध्वरो
 दिविस्पृशमहुतो यज्ञो यज्ञपतेरिन्द्रावान्त्स्वाहा बृहद्वाः पाहि
 माऽग्रे दुश्चरितादा मा सुचरिते भज मुखस्य शिरोऽसि सं

ज्योतिषा ज्योतिरङ्गाम्॥ (२१)

अहुत एकविंशतिश्च॥ [१२]

वाजस्य मा प्रसुवेनोद्गाभेणोदग्रभीत्। अथा सपत्ना५ इन्द्रो
मे निग्राभेणाधरा५ अकः। उद्गाभं च निग्राभं च ब्रह्म देवा
अवीवृधन्। अथा सपत्नानिन्द्राग्री मे विषूचीनान्व्यस्यताम्।
वसुभ्यस्त्वा रुद्रेभ्यस्त्वाऽऽदित्येभ्यस्त्वाऽक्त५ रिहाणा
वियन्तु वयः। प्रजां योनिं मा निर्मृक्षमा प्यायन्तामाप
ओषधयो मरुतां पृषतयः स्थ दिवं (२२)

गच्छ ततो नो वृष्टिमेरया। आयुष्पा अग्नेऽस्यायुर्मे पाहि
चक्षुष्पा अग्नेऽसि चक्षुर्मे पाहि ध्रुवाऽसि यं परिधिं पर्यधत्था
अग्ने देव पुणिभिर्वीयमाणः। तन्त एतमनु जोषं भरामि नेदेष
त्वदपचेतयातै यज्ञस्य पाथ उप समित५ सःस्त्रावभागाः
स्थेषा बृहन्तः प्रस्तरेष्टा बर्हिषदश्च (२३)

देवा इमां वाचमभि विश्वे गृणन्त आसद्यास्मिन्बर्हिषि
मादयध्वमग्नेर्वामपन्नगृहस्य सदसि सादयामि सुम्राय सुमिनी
सुम्ने मा धत्तं धुरि धुर्यो पातमग्नेऽदध्यायोऽशीततनो पाहि
माऽद्य दिवः पाहि प्रसित्यै पाहि दुरिष्ठ्यै पाहि दुरद्वन्यै

पा॒हि दु॒श्च॑रि॒ताद॒विष॑न्नः पि॒तुं कृ॑णु सु॒षदा॒ योनि॑ः॒ स्वाहा॒
देवा॑ गा॒तुवि॑दो गा॒तुं वि॒त्वा गा॒तुमि॑त॒ मन॑सस्पत इ॒मं नो॑ देव
दे॒वेषु॑ य॒ज्ञः॒ स्वाहा॑ वा॒चि स्वाहा॒ वाते॑ धाः॥ (२४)

दिवंश्च वि॒त्वा गा॒तुन्न॑योदश च॥ _____ [१३]

उ॒भा वा॑मिन्द्रा॒ग्नी आ॒हुव॑ध्या॒ उ॒भा रा॑धंसः स॒ह मा॑दय॒ध्वै।
उ॒भा दा॒तारा॑वि॒षाः र॑यी॒णामु॒भा वाज॑स्य सा॒तये॑ हुवे
वाम्। अश्र॑वः॒ हि भू॑रि॒दाव॑त्तरा वां वि जा॑मातुरु॒त वा॑ घा
स्या॒लात्। अथा॒ सोम॑स्य प्रय॑ती युव॒भ्यामिन्द्रा॑ग्नी स्तोमं
जनयामि॒ नव्य॑म्। इन्द्रा॑ग्नी नव॒तिं पुरो॑ दा॒सप॑त्नीरधूनुतम्।
सा॒कमे॑केन॒ कर्म॑णा। शुचिं॒ नु स्तोमं॒ नव॑जातम॒द्येन्द्रा॑ग्नी
वृ॒त्रह॑णा जुषेथा॑म्॥ (२५)

उ॒भा हि वा॑ः सु॒हवा॒ जोह॑वीमि॒ ता वाज॑ः स॒द्य
उ॑श॒ते धे॑ष्ठा। व॒यमु॑ त्वा पथस्पते रथं॒ न वाज॑सातये।
धि॒ये पू॑षन्नयुज्महि। प॒थस्प॑थः परि॑पतिं वच॒स्या का॑मेन
कृ॒तो अ॒भ्या॑नडु॒र्कम्। स नो॑ रा॒सच्छु॑रुधंश्चन्द्रा॒ग्ना धि॑यं
धि॒यः सी॑षधाति॒ प्र पू॒षा। क्षे॒त्रस्य॒ पति॑ना व॒यः हि॒तेनै॑व
जयाम॑सि। गा॒मश्च॑ पोषयित्वा स नो॑ (२६)

मृडातीदृशैः। क्षेत्रस्य पते मधुमन्तमूर्मि धेनुरिव पयो
 अस्मासु धुक्ष्व। मधुश्रुतं घृतमिव सुपूतमृतस्य नः पतयो
 मृडयन्तु। अग्ने नय सुपथा राये अस्मान् विश्वानि देव
 वयुनानि विद्वान्। युयोध्यस्मञ्जुहुराणमेनो भूर्यिष्ठान्ते नम
 उक्तिं विधेम। आ देवानामपि पन्थामगन्म यच्छुक्रवाम्
 तदनु प्रवोदुम्। अग्निर्विद्वान्त्स यजात् (२७)

सेदु होता सो अध्वरान्त्स ऋतून्कल्पयाति। यद्वाहिष्ठं
 तदग्नये बृहदर्च विभावसो। महिषीव त्वद्रयिस्त्वद्व्राजा
 उदीरते। अग्ने त्वं पारया नव्यो अस्मान्स्वस्तिभिरति
 दुर्गाणि विश्वा। पूश्च पृथ्वी बहुला न उर्वी भवा तोकाय
 तनयाय शं योः। त्वमग्ने व्रतपा असि देव आ मर्त्येष्व।
 त्वं यज्ञेष्वीड्यः। यद्वो वयं प्रमिनाम व्रतानि विदुषा देवा
 अविदुष्टरासः। अग्निष्टद्विष्वमा पृणाति विद्वान् येभिर्देवा
 ऋतुभिः कल्पयाति॥ (२८)

जुषेथामा स नो यजादा त्रयोविंशतिश्च॥—————[१४]

[इषे त्वा यज्ञस्य शुन्ध्वं कर्मणे देवोऽवधूतन्धृष्टिः सं वपाम्या दंदे प्रत्युष्टं कृष्णोऽसि
 भुवनमसि वाजस्योभा वां चतुर्दश॥१४॥ इषे दृह भुवनमष्टाविंशतिः॥२८॥ इषे त्वां

कल्पयति॥]

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

आपं उ॒न्दन्तु जी॒वसे॑ दी॒र्घायु॑त्वाय॒ वर्च॑स॒ ओष॑धे
त्राय॑स्वैन॒ः स्व॑र्धिते॒ मेन॑ः॒ हि॒ःसी॑र्देव॒श्रूरे॑तानि॒ प्र व॑पे
स्व॒स्त्युत्त॑राण्यशी॒याऽऽपो॑ अ॒स्मान्मा॒तरः॑ शु॒न्यन्तु॑ घृ॒तेन॑ नो
घृ॒तपु॑वः पुनन्तु॒ विश्व॑म॒स्मत्प्र॑ व॒हन्तु॑ रि॒प्रमु॑दा॒भ्यः शु॒चिरा॑
पू॒त ए॑मि॒ सोम॑स्य त॒नूर॑सि त॒नुवं॑ मे पाहि मही॒नां प॑यो॒ऽसि
वर्चो॑धा अ॒सि वर्चो॑ (१)

मयि॑ धेहि वृ॒त्रस्य॑ क॒नीनि॑का॒ऽसि चक्षु॑ष्पा अ॒सि
चक्षु॑र्मे पाहि चि॒त्पति॑स्त्वा पुनातु वाक्पति॑स्त्वा पुनातु
दे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता पु॑ना॒त्वच्छि॑द्रेण प॒वित्रे॑ण॒ वसोः॑ सूर्य॑स्य
र॒श्मिभि॑स्तस्य॒ ते प॑वित्रपते प॒वित्रे॑ण॒ यस्मै॑ कं पु॒ने
तच्छ॑केय॒मा वो॑ दे॒वास ई॒महे॑ सत्य॑धर्माणो अध्व॒रे य॒द्वो
दे॒वास आ॒गुरे॑ यज्ञि॒यासो॑ हवा॑मह॒ इन्द्रा॑ग्नी॒ द्यावा॑पृथि॒वी आप॑

ओषधीस्त्वं दीक्षाणामधिपतिरसीह मा सन्तं पाहि॥ (२)

वर्च ओषधीरष्टौ च॥ [१]

आकू॑त्यै प्र॒युजे॑ऽग्नये॒ स्वाहा॑ मे॒धायै॑ मन॑सेऽग्नये॒ स्वाहा॑
दी॒क्षायै॑ तप॑सेऽग्नये॒ स्वाहा॑ सर॑स्वत्यै पू॒ष्णेऽग्नये॒ स्वाहा॑ऽऽपो॑
देवी॑र्बृ॒हती॑र्वि॒श्वश॑म्भुवो॒ द्यावा॑पृथि॒वी उ॒र्वन्तरि॑क्षं बृ॒हस्पति॑र्नो
ह॒विषा॑ वृ॒धातु॑ स्वाहा॒ विश्वे॑ दे॒वस्य॑ ने॒तुर्मर्तो॑ऽवृणीत स॒ख्यं
विश्वे॑ रा॒य इ॒षुध्य॑सि द्यु॒म्रं वृ॑णीत पु॒ष्यसे॒ स्वाह॑र्त्सामयोः
शिल्पे॑ स्थ॒स्ते वा॒मा र॑भे ते मां (३)

पा॒त॒माऽस्य॑ य॒ज्ञस्यो॑द॒च इ॒मां धि॒यः॑ शि॒क्ष॑माणस्य दे॒व
ऋतुं॑ दक्षं वरुण॒ सः शि॑शाधि॒ यया॑ऽति॒ विश्वा॑ दुरि॒ता तरे॑म
सु॒त॒र्मा॑ण॒मधि॑ नावः॑ रु॒हेमो॑र्गस्याङ्गि॒रस्यूर्ण॑म्रदा ऊ॒र्जं मे॑ यच्छ
पा॒हि मा॒ मा मां॑ हिः॒सीर्वि॑ष्णोः शर्मा॑सि शर्म॒ यज॑मानस्य शर्म
मे॑ यच्छ नक्ष॑त्राणां मा॒ऽतीका॑शात् पा॒हीन्द्र॑स्य॒ योनि॑रसि (४)

मा मां॑ हिः॒सीः कृ॒ष्यै त्वा॑ सु॒स॒स्यायै॑ सु॒पिप्प॒लाभ्य॑स्त्वौष॑-
धी॒भ्यः॑ सू॒प॒स्था दे॒वो वन॑स्पति॒रूर्ध्वो मां॑ पा॒ह्योद॑चः स्वाहा॑ य॒ज्ञं
मन॑सा॒ स्वाहा॑ द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑ः॒ स्वाहो॑रोर॒न्तरि॑क्षा॒थस्वाहा॑

य॒ज्ञं वा॒ता॒दा र॑भे॥ (५)

मा यो॒नि॒र॒सि त्रि॒श॒च्च॥ [२]

दै॒वीं धि॒यं म॒नाम॑हे सु॒मृ॒डी॒काम॑भि॒ष्टये॑ वर्चो॒धां य॒ज्ञवा॑ह॒सः
सु॒पा॒रा नो॑ अ॒स॒द्व॒शे॑। ये दे॒वा म॒नो॑जा॒ता म॒नो॒यु॒जः सु॒द॒क्षा
दक्ष॑पि॒ता॒स्ते नः॑ पा॒न्तु ते नो॑ऽव॒न्तु तेभ्यो॑ न॒म॒स्तेभ्यः॑ स्वाहा-
ऽग्ने॑ त्व॒ सु जा॑गृ॒हि व॒यः सु॑ म॒न्दि॒षीम॑हि गो॒पा॒य नः॑
स्व॒स्तये॑ प्र॒बुधे॑ नः॒ पुन॑र्ददः। त्वम॑ग्ने व्र॒त॒पा अ॑सि दे॒व आ
म॒र्त्येष्वा॑। त्वं (६)

य॒ज्ञेष्वी॑ड्यः॥ वि॒श्वे दे॒वा अ॒भि मा मा॑ऽव॒वृ॒त्रन् पू॒षा स॒न्या
सोमो॑ रा॒ध॑सा दे॒वः स॒वि॒ता वसो॑र्वसु॒दावा॑ रा॒स्वेय॑त्सोमाऽ-
ऽभू॒यो भ॑र मा पृ॒णन्पू॒र्त्या वि रा॑धि माऽह॒मायु॑षा च॒न्द्रम॑सि
मम॑ भो॒गाय॑ भव व॒स्रम॑सि मम॑ भो॒गाय॑ भवो॒स्माऽसि॑ मम॑
भो॒गाय॑ भव ह॒योऽसि॑ मम॑ भो॒गाय॑ भव (७)

छा॒गो॑ऽसि मम॑ भो॒गाय॑ भव मे॒षो॑ऽसि मम॑ भो॒गाय॑ भव
वा॒यवे॑ त्वा व॒रु॑णाय त्वा नि॒र्ऋ॑त्यै त्वा रु॒द्राय॑ त्वा दे॒वीरा॑पो
अपां॑ नपा॒द्य ऊ॒र्मि॒र्ह॒विष्य॑ इन्द्रि॒यावा॑न्म॒दि॒न्त॑म॒स्तं वो मा-
ऽव॑क्रमिषमच्छि॒न्नं तन्तु॑ पृथि॒व्या अनु॑ गे॒षं भ॒द्राद॑भि श्रेयः

प्रेहि बृहस्पतिः पुरएता ते अस्त्वथेमव स्य वर आ पृथिव्या
 आरे शत्रून् कृणुहि सर्ववीर एदमंगन्म देवयजनं पृथिव्या
 विश्वे देवा यदजुषन्त पूर्व ऋक्सामाभ्यां यजुषा सन्तरन्तो
 रायस्पोषेण समिषा मदेम॥ (८)

आ त्व९ हयोऽसि मम् भोगाय भव स्य पञ्चवि९शतिश्च॥ [३]

इयं ते शुक्र तनूरिदं वर्चस्तया सं भव भ्राजं गच्छ जूरसि
 धृता मनसा जुष्टा विष्णवे तस्यास्ते सत्यसंवसः प्रसवे वाचो
 यत्रमंशीय स्वाहा शुक्रमस्यमृतमसि वैश्वदेव९ हविः सूर्यस्य
 चक्षुराऽरुहमग्नेरक्षणः कनीनिकां यदेतंशेभिरीयसे भ्राजमानो
 विपश्चिता चिदसि मनाऽसि धीरसि दक्षिणा- (९)

ऽसि यज्ञियाऽसि क्षत्रियाऽस्यदितिरस्युभयतःशीर्ष्णी सा
 नः सुप्राची सुप्रतीची सं भव मित्रस्त्वा पदि बध्नातु पूषा-
 ऽध्वनः पात्विन्द्रायाध्यक्षायानु त्वा माता मन्यतामनु पिताऽनु
 भ्राता सगर्भ्योऽनु सखा सयूथ्यः सा दैवि देवमच्छेहीन्द्राय
 सोम९ रुद्रस्त्वाऽऽवर्तयतु मित्रस्य पथा स्वस्ति सोमसखा
 पुनरेहि सह रय्या॥ (१०)

दक्षिणा सोमसखा पञ्च च॥ [४]

वस्व्यसि रुद्राऽस्यदितिरस्यादित्याऽसि शुक्राऽसि
 चन्द्राऽसि बृहस्पतिस्त्वा सुमे रण्वतु रुद्रो वसुभिरा चिकेतु
 पृथिव्यास्त्वा मूर्धन्ना जिघर्मि देवयजन् इडायाः पदे घृतवति
 स्वाहा परिलिखितः रक्षः परिलिखिता अरातय इदमहः
 रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं
 द्विष्म इदमस्य ग्रीवा (११)

अपि कृन्ताम्यस्मे रायस्त्वे रायस्तोते रायः सं देवि
 देव्योर्वश्या पश्यस्व त्वष्टीमती ते सपेय सुरेता रेतो
 दधाना वीरं विदेय तवं सन्दृशि माऽहः रायस्पोषेण वि
 योषम्॥ (१२)

अस्य ग्रीवा एकात्रिंशच्च॥ [५]

अःशुना ते अःशुः पृच्यतां परुषा परुर्गन्धस्ते काममवतु
 मदाय रसो अच्युतोऽमात्योऽसि शुक्रस्ते ग्रहोऽभि त्यं
 देवः सवितारमूण्योः कविक्रतुमर्चामि सत्यसंवसः
 रत्नधामभि प्रियं मतिमूर्ध्वा यस्यामतिर्भा अदिद्युतथ्सवीमनि
 हिरण्यपाणिरमिमीत सुक्रतुः कृपा सुवः। प्रजाभ्यस्त्वा
 प्राणाय त्वा व्यानाय त्वा प्रजास्त्वमनु प्राणिहि प्रजास्त्वामनु

प्राणन्तु॥ (१३)

अनुं सप्त च॥ _____ [६]

सोमं ते क्रीणाम्यूर्जस्वन्तं पयस्वन्तं वीर्यावन्तमभिमाति-
षाह॑ शुक्रं ते शुक्लेण क्रीणामि चन्द्रं चन्द्रेणामृतममृतेन
सम्यत्ते गौरस्मे चन्द्राणि तपसस्तनूरसि प्रजापतेर्वर्णस्तस्यास्ते
सहस्रपोषं पुष्यन्त्याश्चरमेणं पशुना क्रीणाम्यस्मे ते बन्धुर्मयि
ते रायः श्रयन्तामस्मे ज्योतिः सोमविक्रयिणि तमो मित्रो
न एहि सुमित्रधा इन्द्रस्योरु मा विश दक्षिणमुशन्नुशन्त॑
स्योनः स्योनः स्वान भ्राजाङ्घारे बम्भारे हस्त सुहस्त
कृशानवेते वः सोमक्रयणास्तान्रक्षध्वं मा वो दभन्न॥ (१४)

ऊरुं द्वाविंशतिश्च॥ _____ [७]

उदायुषा स्वायुषोदोषधीना॑ रसेनोत्पुर्जन्यस्य
शुष्मेणोदस्थाममृता॑ अनु। उर्वन्तरिक्षमन्विह्यदित्याः सदो-
ऽस्यदित्याः सद आसीदास्तभ्राह्मामृषभो अन्तरिक्षममिमीत
वरिमाणं पृथिव्या आसीदद्विश्वा भुवनानि सम्राड्विश्वेत्तानि
वरुणस्य व्रतानि वनेषु व्यन्तरिक्षं ततान् वाजमवथ्सु पयो
अघ्नियासु हृथ्सु (१५)

ऋतुं वरुणो विक्ष्वंघ्रिं दिवि सूर्यमदधात्सोममद्रावुदुत्यं
जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः। दृशे विश्वाय सूर्यम्॥ उस्त्रावेतं
धूर्षाहावनश्चू अवीरहणौ ब्रह्मचोदनौ वरुणस्य स्कम्भनमसि
वरुणस्य स्कम्भसर्जनमसि प्रत्यस्तो वरुणस्य पाशः॥ (१६)

हृत्सु पञ्चत्रिंशच्च॥ [८]

प्रच्यवस्व भुवस्पते विश्वान्यभि धामानि मा त्वां परिपरी
विदन्मा त्वां परिपन्थिनो विदन्मा त्वा वृका अघायवो मा
गन्धर्वो विश्वावसुरा दधच्छेनो भूत्वा परा पत यजमानस्य
नो गृहे देवैः सङ्स्कृतं यजमानस्य स्वस्त्ययन्यस्यपि
पन्थामगस्महि स्वस्तिगामनेहसं येन विश्वाः परि द्विषो
वृणक्ति विन्दते वसु नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्षसे
महो देवाय तदृतं संपर्यत दूरेदृशे देवजाताय केतवे
दिवस्पुत्राय सूर्याय शंसत वरुणस्य स्कम्भनमसि
वरुणस्य स्कम्भसर्जनमस्युन्मुक्तो वरुणस्य पाशः॥ (१७)

मित्रस्य त्रयोविंशतिश्च॥ [९]

अग्नेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वा सोमस्याऽऽतिथ्यमसि
विष्णवे त्वाऽतिथेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वाऽग्नये त्वा

रायस्पोषदाञ्त्रे विष्णवे त्वा श्येनाय त्वा सोमभृते विष्णवे
 त्वा या ते धामानि हविषा यजन्ति ता ते विश्वा परिभूरस्तु
 यज्ञं गयस्फानः प्रतरणः सुवीरोऽवीरहा प्र चरा सोम
 दुर्यानदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद आ (१८)

सीद वरुणोऽसि धृतव्रतो वारुणमसि शंयोर्देवानां
 सख्यान्मा देवानामपसंश्छिथ्स्मह्यापतये त्वा गृह्णामि
 परिपतये त्वा गृह्णामि तनूनत्रे त्वा गृह्णामि शाकुराय त्वा
 गृह्णामि शक्नन्नोजिष्ठाय त्वा गृह्णाम्यनाधृष्टमस्यनाधृष्यं
 देवानामोजोऽभिशस्तिपा अनभिशस्तेऽन्यमनु मे दीक्षां
 दीक्षापतिर्मन्यतामनु तपस्तपस्पतिरञ्जसा सत्यमुप गेष
 सुविते मा धाः॥ (१९)

आ मैकं च॥ _____ [१०]

अशुरशुस्ते देव सोमाऽऽप्यायतामिन्द्रायैकधनविद
 आ तुभ्यमिन्द्रः प्यायतामा त्वमिन्द्राय प्यायस्वाऽऽप्यायय
 सखीन्त्सन्त्या मेधया स्वस्ति ते देव सोम सुत्यामशीयेष्टा
 रायः प्रेषे भगायर्तमृतवादिभ्यो नमो दिवे नमः पृथिव्या
 अग्ने व्रतपते त्वं व्रतानां व्रतपतिरसि या मम तनूरेषा सा
 त्वयि (२०)

या तव तनूरियः सा मयि सह नौ व्रतपते व्रतिनोर्व्रतानि
 या ते अग्ने रुद्रिया तनूस्तया नः पाहि तस्यास्ते स्वाहा या
 ते अग्नेऽयाशया रजाशया हराशया तनूर्वर्षिष्ठा गह्वरेष्ठोग्रं
 वचो अपावधीं त्वेषं वचो अपावधीः स्वाहा॥ (२१)

त्वयि चत्वारिंशच्च॥ [११]

वित्तायनी मेऽसि तित्तायनी मेऽस्यवतान्मा
 नाथितमवतान्मा व्यथितं विदेरग्निर्नभो नामाग्ने अङ्गिरो
 योऽस्यां पृथिव्यामस्यायुषा नाम्नेहि यत्तेऽनाधृष्टं नाम यज्ञियं
 तेन त्वाऽऽदधेऽग्ने अङ्गिरो यो द्वितीयस्यां तृतीयस्यां
 पृथिव्यामस्यायुषा नाम्नेहि यत्तेऽनाधृष्टं नाम (२२)

यज्ञियं तेन त्वाऽऽदधे सिंहीरंसि महिषीरंस्युरु
 प्रथस्वोरु ते यज्ञपतिः प्रथतां ध्रुवाऽसि देवेभ्यः शुन्धस्व
 देवेभ्यः शुम्भस्वेन्द्रघोषस्त्वा वसुभिः पुरस्तात्पातु
 मनोजवास्त्वा पितृभिर्दक्षिणतः पातु प्रचेतास्त्वा रुद्रैः
 पश्चात्पातु विश्वकर्मा त्वाऽऽदित्यैरुत्तरतः पातु सिंहीरंसि
 सपत्नसाही स्वाहा सिंहीरंसि सुप्रजावनिः स्वाहा
 सिंही- (२३)

-रसि रायस्पोषवनिः स्वाहा॑ सि॒ःहीर॑स्यादित्यवनिः
स्वाहा॑ सि॒ःहीर॑स्या वह॑ देवान्देवयते यज॑मानाय स्वाहा॑
भूतेभ्य॑स्त्वा विश्वायु॑रसि पृथि॑वीं दृ॒ःह ध्रुव॑क्षिदस्यन्तरि॑क्षं
दृ॒ःहाच्युत॑क्षिदसि दि॒वं दृ॒ःहाग्ने॑र्भस्मा॑स्यग्नेः पुरी॑षमसि॥ (२४)

नामं सुप्रजावनिः स्वाहां सिंहीः पञ्चत्रिंशच्च॥ [१२]

युञ्जते मनं उत युञ्जते धियो विप्रा विप्रस्य बृहतो
विपश्चितः। वि होत्रा दधे वयुनाविदेक इन्मही देवस्य
सवितुः परिष्टुतिः॥ सुवाग्देव दुर्या९ आ वद देवश्रुतौ देवेष्वा
घोषेथामा नो वीरो जायतां कर्मण्यो य९ सर्वेऽनुजीवाम्
यो बहूनामसद्वशी। इदं विष्णुर्वि चक्रमे त्रेधा नि दधे पदम्।
समूढमस्य (२५)

पा०सुर इरा०वती धेनुमती हि भूत० सू०यव०सिनी मन०वे
यश०स्यै। व्य०स्क०भ्रा०द्रो०द०सी विष्णु०रे०ते दा०धारं पृथि०वी०म०भितो
म०यू०खैः॥ प्राची प्रेत०म०ध्व०रं क०ल्प०य०न्ती ऊ०र्ध्वं य०ज्ञं न०य०तं
मा जी०ह्व०र०त०म०त्रं र०मे०थां व०र्ष्म०न्पृथि०व्या दि०वो वा विष्ण०वु०त
वा पृथि०व्या म०हो वा विष्ण०वु०त वाऽन्त०रि०क्षा०द्ध०स्तौ पृण०स्व
ब०ह०भि०र्व०स०व्यै०रा प्र य०च्छ (२६)

दक्षिणा॒दोत॑ स॒व्यात्। विष्णो॒र्नुकं॑ वी॒र्याणि॑ प्र वोचं॒ यः
 पार्थि॑वानि विम॒मे रजा॑सि॒ यो अस्कं॑भाय॒दुत्तर॑सु स॒धस्थं॑
 विचक्र॑माणस्त्रे॒धोरु॑गा॒यो विष्णो॑ रराट॒मसि॑ विष्णोः॑ पृ॒ष्ठम॑सि
 विष्णोः॑ श॒जप्रे॑ स्थो विष्णोः॑ स्यूर॒सि विष्णो॑र्ध्रुव॒मसि॑ वैष्ण॒वम॑सि
 विष्ण॑वे त्वा॥ (२७)

अ॒स्य य॒च्छैका॒न्नच॑त्वारि॒शच्च॑॥ [१३]

कृ॒णुष्व॑ पा॒जः प्र॑सि॒तिं न पृ॒थ्वीं या॒हि रा॒जेवा॑म॒वा इ॒भेन॑।
 तृ॒ष्वीम॑नु प्र॑सि॒तिं द्रू॒णानो॑ऽस्ता॒सि वि॒ध्य र॒क्षस॑स्तपि॒ष्ठैः॥ तव॑
 भ्र॒मास॑ आशु॒या प॑त॒न्त्यनु॑ स्पृ॒श धृ॒षता॑ शोशु॒चानः॑। तपू॑ङ्घ्य॒ग्रे
 जु॒ह्वा प॑त॒ङ्गान॑स॒न्दितो॑ वि सृ॒ज वि॒ष्वंगु॑ल्काः॥ प्र॒ति स्प॑शो
 वि सृ॒ज तू॒र्णित॑मो भ॒वा पा॒युर्वि॒शो अ॒स्या अ॒दब्धः॑। यो नो॑
 दू॒रे अ॒घश॑सो (२८)

यो अ॒न्त्य॒ग्रे मा॒कि॒ष्टे व्य॑थि॒रा द॑ध॒र्षीत्। उ॒द॒ग्रे तिष्ठ॑ प्र॒त्या-
 ऽऽत॑नुष्व॒ न्य॑मि॒त्रा ओ॑ष॒तात्ति॑ग्महे॒ते। यो नो॑ अ॒रा॒तिः
 स॒मि॒धान॑ च॒क्रे नी॒चा तं ध॑क्ष्य॒तसं॑ न शु॒ष्कम्॥ ऊ॒र्ध्वो भ॑व
 प्र॒ति वि॒ध्याध्य॑स्मदा॒विष्कृ॑णुष्व॒ दैव्या॑न्य॒ग्रे। अ॒व स्थि॑रा त॒नुहि
 या॒तुजूनां॑ जा॒मिम॑जा॒मिं प्र मृ॑णीहि श॒त्रून्॥ स ते॑ (२९)

जानाति सुमतिं यविष्ठु य ईवते ब्रह्मणे गातुमैरत्।
 विश्वान्यस्मै सुदिनानि रायो द्युम्रान्यर्यो वि दुरो अभि
 द्यौत्॥ सेदग्ने अस्तु सुभगः सुदानुर्यस्त्वा नित्येन हविषा
 य उक्थैः। पिप्रीषति स्व आयुषि दुरोणे विश्वेदस्मै सुदिना
 साऽसदिष्टिः॥ अर्चामि ते सुमतिं घोष्यर्वाख्यं ते वावाता
 जरता- (३०)

मियङ्गीः। स्वश्वास्त्वा सुरथा मर्जयेमास्मे क्षत्राणि
 धारयेरनु द्यून्॥ इह त्वा भूर्या चरेदुप त्मन्दोषावस्तर्दीदिवा९-
 समनु द्यून्। कीडन्तस्त्वा सुमनसः सपेमाभि द्युम्रा
 तस्थिवा९सो जनानाम्॥ यस्त्वा स्वश्वः सुहिरण्यो अग्न
 उपयाति वसुमता रथेन। तस्य त्राता भवसि तस्य सखा
 यस्त आतिथ्यमानुषगजुजोषत्॥ महो रुजामि (३१)

बन्धुता वचोभिस्तन्मा पितुर्गोतमादन्विष्याय॥ त्वं
 नो अस्य वचसश्चिकिद्धि होतर्यविष्ठ सुक्रतो दमूनाः॥
 अस्वप्रजस्तरणयः सुशेवा अतन्द्रासोऽवृका अश्रमिष्ठाः।
 ते पायवः सध्रियश्चो निषद्याग्ने तव नः पान्त्वमूर॥ ये
 पायवो मामतेयं ते अग्ने पश्यन्तो अन्धं दुरितादरक्षन्।
 ररक्ष तान्यसुकृतो विश्ववेदा दिप्सन्त इद्रिपवो ना हं (३२)

देभुः॥ त्वया वयं सधन्यस्त्वोतास्तव प्रणीत्यश्याम
वाजान्। उभा शंसो सूदय सत्यतातेऽनुष्ठुया कृणुह्यहयाण॥
अया ते अग्ने समिधा विधेम प्रति स्तोमं शस्यमानं
गृभाय। दहाशसो रक्षसः पाह्यस्मान्द्रुहो निदोऽमित्रमहो
अवद्यात्॥ रक्षोहणं वाजिनमाऽऽजिघर्षि मित्रं प्रथिष्ठमुप
यामि शर्म। शिशानो अग्निः क्रतुभिः समिद्धः स नो
दिवा (३३)

स रिषः पातु नक्तम्॥ वि ज्योतिषा बृहता
भात्यग्निराविर्विश्वानि कृणुते महित्वा। प्रादेवीर्मायाः
संहते दुरेवाः शिशीते शृङ्गे रक्षसे विनिक्षे॥ उत स्वानासो
दिविषन्त्वग्नेस्तिग्मायुधा रक्षसे हन्तवा उ। मदे चिदस्य
प्ररुजन्ति भामा न वरन्ते परिबाधो अदेवीः॥ (३४)

अघशंसः स ते जरता रुजामि ह दिवैकचत्वारिंशच्च॥ [१४]

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो
हस्ताभ्यामाददेऽभ्रिरसि नारिरसि परिलिखितः रक्षः
परिलिखिता अरातय इदमहः रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि
योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इदमस्य ग्रीवा अपि
कृन्तामि दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वा शुन्धतां
लोकः पितृषदनो यवोऽसि यवयास्मद्वेषो (१)

यवयारातीः पितृणां सदनमस्युद्विवः स्तभाना-
ऽन्तरिक्षं पृण पृथिवीं दह द्युतानस्त्वा मारुतो मिनोतु
मित्रावरुणयोर्ध्रुवेण धर्मणा ब्रह्मवनिं त्वा क्षत्रवनिः
सुप्रजावनिः रायस्पोषवनिं पर्यूहामि ब्रह्म दह क्षत्रं
दह प्रजां दह रायस्पोषं दह घृतेन द्यावापृथिवी
आ पृणेत्यामिन्द्रस्य सदोऽसि विश्वजनस्य छाया परि त्वा
गिर्वणो गिर इमा भवन्तु विश्वतो वृद्धायुमनु वृद्धयो जुष्टा
भवन्तु जुष्टय इन्द्रस्य स्यूरसीन्द्रस्य ध्रुवमस्यैन्द्रमसीन्द्राय

त्वा॥ (२)

द्वेषं इमा अष्टादश च॥ _____ [१]

रक्षो॒हणो॑ वल॒ग॒हनो॑ वैष्ण॒वान्ख॑नामीद॒म॒हं तं
 व॒ल॒ग॒मुद्व॑पामि॒ यं नः॑ स॒मा॒नो यम॑स॒मानो॑ निच॒खाने॑द॒मे॒न॒म॒ध॒रं
 करो॑मि॒ यो नः॑ स॒मा॒नो योऽस॑मानोऽराती॒यति॑ गा॒य॒त्रेण॑
 छ॒न्द॒साऽव॑बाढो वल॒गः कि॒म॒त्र भ॒द्रं तन्नो॑ स॒ह वि॒राड॑सि
 स॒प॒त्न॒हा स॒म्राड॑सि भ्रातृ॒व्य॒हा स्व॒राड॑स्यभिमाति॒हा
 वि॒श्वा॒राड॑सि॒ वि॒श्वा॑सां ना॒ष्ट्राणां॑ ह॒न्ता (३)

रक्षो॒हणो॑ वल॒ग॒हनः॑ प्रोक्षा॑मि वैष्ण॒वान् रक्षो॒हणो॑
 वल॒ग॒हनोऽव॑ नया॑मि वैष्ण॒वान् यवो॑ऽसि॒ य॒व॒या॒स्मद्वे॒षो
 य॒व॒या॒रा॑ती रक्षो॒हणो॑ वल॒ग॒हनोऽव॑ स्तृ॒णामि॑ वैष्ण॒वान्
 रक्षो॒हणो॑ वल॒ग॒हनोऽभि॑ जु॒होमि॑ वैष्ण॒वान् रक्षो॒हणो॑
 वल॒ग॒ह॒नावु॑पं दधा॑मि वैष्ण॒वी रक्षो॒हणो॑ वल॒ग॒हनो॑ प॒र्यू॒हामि॑
 वैष्ण॒वी रक्षो॒हणो॑ वल॒ग॒हनो॑ परि॑ स्तृ॒णामि॑ वैष्ण॒वी रक्षो॒हणो॑
 वल॒ग॒हनो॑ वैष्ण॒वी बृ॒ह॒न्न॑सि बृ॒ह॒द्वा॑वा बृ॒ह॒तीमि॒न्द्रा॒य वाचं॑
 वद॥ (४)

ह॒न्तेन्द्रा॒य द्वे च॑॥ _____ [२]

विभूरसि प्रवाहणो वह्निरसि हव्यवाहनः श्वात्रो-
 ऽसि प्रचेतास्तुथोऽसि विश्ववेदा उशिगंसि कविरङ्घारिरसि
 बम्भारिरवस्युरसि दुवस्वाञ्छुन्ध्यूरसि मार्जालीयः सम्राडसि
 कृशानुः परिषद्योऽसि पवमानः प्रतक्काऽसि नभस्वानसम्मृष्टो-
 ऽसि हव्यसूद ऋतधामाऽसि सुवर्ज्योतिर्ब्रह्मज्योतिरसि
 सुवर्धामाऽजोऽस्येकपादह्निरसि बुध्नियो रौद्रेणानीकेन पाहि
 माऽग्ने पिपृहि मा मा मा हिंसीः॥ (५)

अनीकेनाष्टौ च॥ [३]

त्व९ सोम तनूकृद्ध्यो द्वेषोभ्योऽन्यकृतेभ्य उरु यन्तासि
 वरूथुः स्वाहा जुषाणो अमुराज्यस्य वेतु स्वाहाऽयं नो
 अग्निर्वरिवः कृणोत्वयं मृधः पुर एतु प्रभिन्दन्। अय९
 शत्रूञ्जयतु जरह्णोऽयं वाजं जयतु वाजंसातौ॥ उरु
 विष्णो वि क्रमस्वोरु क्षयाय नः कृधि। घृतं घृतयोने पिब
 प्रप्र यज्ञपतिं तिर॥ सोमो जिगाति गातुविद् (६)

देवानामेति निष्कृतमृतस्य योनिमासदमदित्याः सदो-
 ऽस्यदित्याः सद आ सीदैष वो देव सवितः सोमस्त९
 रक्षध्वं मा वो दभदेतत् त्व९ सोम देवो देवानुपांगा इदमहं

मनुष्यो मनुष्यान्सह प्रजया सह रायस्पोषेण नमो देवेभ्यः
स्वधा पितृभ्य इदमहं निर्वरुणस्य पाशात्सुवरंभि (७)

वि ख्येषं वैश्वानरं ज्योतिरग्रे व्रतपते त्वं व्रतानां
व्रतपतिरसि या मम तनूस्त्वय्यभूदियं सा मयि या
तवं तनूर्मय्यभूदेषा सा त्वयि यथायथं नो व्रतपते
व्रतिनोर्व्रतानि॥ (८)

गातुविदभ्येकत्रिंशच्च॥ [४]

अत्यन्यानगां नान्यानुपांगामर्वाक्त्वा परैरविदं परोऽवरैस्तं
त्वा जुषे वैष्णवं देवयज्यायै देवस्त्वा सविता मध्वा-
ऽनक्तोषधे त्रायस्वैनं स्वधिते मैनं हिंसीर्दिवमग्रेण
मा लेखीरन्तरिक्षं मध्येन मा हिंसीः पृथिव्या सं भव
वनस्पते शतवल्शो वि रोह सहस्रवल्शा वि वयं
रुहेम यं त्वाऽयं स्वधितिस्तेतिजानः प्रणिनायं महते
सौभगायाऽच्छिन्नो रायः सुवीरः॥ (९)

यं दशं च॥ [५]

पृथिव्यै त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा दिवे त्वा शुन्धतां लोकः
पितृषदनो यवोऽसि यवयास्मद् द्वेषो यवयारातीः पितृणां

सद॑नमसि॒ स्वावेशो॑ऽस्यग्रे॒गा नै॑तृणां वन॒स्पति॑रधि॒ त्वा
स्था॑स्यति॒ तस्य॑ वि॒त्तादे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता मध्वा॑ऽनक्तु
सुपि॑प्प॒लाभ्य॑स्त्वौष॒धीभ्य॑ उद्वि॒वः स्त॒भाना॑न्तरि॒क्षं पृ॒ण
पृथि॑वीमुप॒रेण॑ दृ॒ह ते ते॒ धामा॑न्युश्मसी (१०)

ग॒मध्ये गा॒वो यत्र॑ भूरि॑श्च॒ङ्गा अ॒यासः॑। अत्रा॒ह तदु॑रुगा॒यस्य॑
वि॒ष्णोः पर॑मं प॒दम॑व॒ भाति॑ भूरेः॑॥ वि॒ष्णोः कर्मा॑णि पश्य॒त
यतो॑ ब्र॒तानि॑ पस्प॒शे। इन्द्र॑स्य॒ युज्यः॑ सखा॑॥ तद्वि॒ष्णोः पर॑मं
प॒दः सदा॑ पश्य॒न्ति सू॒रयः॑। दि॒वीव॒ चक्षु॑रात॒तम्॥ ब्र॒ह्मव॑नि॒
त्वा क्षत्र॑वनि॒ सु॒प्रजा॑वनि॒ राय॑स्पोष॒वनि॑ पर्यू॒हामि॑ ब्रह्म
दृ॒ह क्षत्रं॑ दृ॒ह प्र॒जां दृ॒ह रा॒यस्पोषं॑ दृ॒ह परि॑वीर॒सि
परि॑ त्वा॒ दैवी॑र्वि॒शो व्य॑यन्तां॒ परी॑मः॒ राय॑स्पोषो॒ यज॑मानं
मनु॑ष्या॒ अन्तरि॑क्षस्य॒ त्वा सा॒नाव॑व॒ गूहा॑मि॥ (११)

उ॒श्मसी॑ पोष॒मेका॑न्नवि॒शति॑श्च॥ [६]

इ॒षे त्वो॑प॒वीर॑स्युपो॒ दे॒वान्दैवी॑र्वि॒शः प्रा॒गुर्व॒हीरु॑शिजो॒
बृ॒हस्प॑ते धा॒रया॑ वसू॒नि ह॒व्या ते॑ स्वदन्तां॒ देव॑ त्वष्ट॒र्वसु॑ रण॒व
रे॒वती॑ रम॒ध्वम॑ग्रे॒र्जनि॑त्र॒मसि॑ वृष॒णौ स्थ॑ उ॒र्वश्य॑स्या॒युर॑सि
पु॒रू॒रवा॑ घृ॒तेना॑क्ते वृष॒णं द॑धाथां॒ गाय॑त्रं छन्दोऽनु॒ प्र जा॑यस्व॒

त्रैष्टुभं जागतं छन्दोऽनु प्रजायस्व भवंतं (१२)

नः समनसौ समोकसावरेपसौ। मा यज्ञं हिंसिष्टं मा
यज्ञपतिं जातवेदसौ शिवौ भवतमद्य नः॥ अग्रावग्निश्चरति
प्रविष्ट ऋषीणां पुत्रो अधिराज एषः। स्वाहाकृत्य ब्रह्मणा ते
जुहोमि मा देवानां मिथुयाकर्भागधेयम्॥ (१३)

भवतुमेकत्रिंशच्च॥ [७]

आ दद ऋतस्य त्वा देवहविः पाशेनाऽऽरभे धर्षा
मानुषान्द्वयस्त्वौषधीभ्यः प्रोक्षाम्यपां पेरुरसि स्वात्तं
चिथ्सदैवं हव्यमापो देवीः स्वदतैनं सं ते प्राणो वायुना
गच्छतां सं यजत्रैरङ्गानि सं यज्ञपतिराशिषा घृतेनाक्तौ
पशुं त्रायेथां रेवतीर्यज्ञपतिं प्रियधाऽऽविशतोरौ अन्तरिक्ष
सजूर्देवेन (१४)

वार्तेनाऽस्य हविषस्त्मना यज्ञ समस्य तनुवां भव वर्षीयो
वर्षीयसि यज्ञे यज्ञपतिं धाः पृथिव्याः सम्पृचः पाहि नमस्त
आतानाऽनर्वा प्रेहि घृतस्य कुल्यामनु सह प्रजया सह
रायस्पोषेणाऽऽपो देवीः शुद्धायुवः शुद्धा यूयं देवाः ॐङ्कं

शुद्धा वयं परिविष्टाः परिवेष्टारो वो भूयास्म॥ (१५)

देवेन चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [८]

वाक्त् आ प्यायतां प्राणस्त आ प्यायतां चक्षुस्त आ प्यायतां३ श्रोत्रं त आ प्यायतां या ते प्राणाञ्छुग्जुगाम या चक्षुर्या श्रोत्रं यत् ते क्रूरं यदास्थितं तत् त आ प्यायतां तत् त एतेन शुन्धतां नाभिस्त आ प्यायतां पायुस्त आ प्यायतां शुद्धाश्चरित्राः शमद्भ्यः (१६)

शमोषधीभ्यः शं पृथिव्यै शमहोभ्यामोषधे त्रायस्वेन३ स्वधिते मेन३ हि३सी रक्षसां भागोऽसीदमह३ रक्षोऽधमं तमो नयामि योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इदमेनमधमं तमो नयामीषे त्वां घृतेन द्यावापृथिवी प्रोण्वाथामच्छिन्नो रायः सुवीर उर्वन्तरिक्षमन्विहि वायो वीहि स्तोक्राना३ स्वाहोर्ध्वनभसं मारुतं गच्छतम्॥ (१७)

अद्भ्यो वीहि पञ्च च॥ [९]

सं ते मनसा मनः सं प्राणेन प्राणो जुष्टं देवेभ्यो हव्यं घृतवथ्स्वाहैन्द्रः प्राणो अङ्गेअङ्गे नि दैध्यदैन्द्रोऽपानो अङ्गेअङ्गे वि बोभुवद्देवं त्वष्टर्भूरि ते स३समेतु विषुरूपा यथ्सलक्ष्माणो

भव॑थ दे॒व॒त्रा यन्त॑मव॑से॒ सखा॑योऽनु॑ त्वा मा॒ता पि॒तरौ॑ मदन्तु॒
श्रीर॑स्य॒ग्निस्त्वा॑ श्रीणा॒त्वापः॑ सम॑रिण॒न्वात॑स्य (१८)

त्वा॒ ध्रज्यै॑ पू॒ष्णो र॒ङ्ग्या॑ अ॒पामोष॑धीना॒ः रोहि॑ष्यै घृतं
घृत॑पावानः पिबत॒ वसा॑ वसापावानः पिबता॒न्तरि॑क्षस्य
ह॒विर॑सि॒ स्वाहा॑ त्वा॒ऽन्तरि॑क्षाय॒ दिशः॑ प्र॒दिश॑ आ॒दिशो॑
वि॒दिश॑ उ॒दिशः॑ स्वाहा॑ दि॒ग्भ्यो नमो॑ दि॒ग्भ्यः॥ (१९)

वात॑स्या॒ष्टाविं॑शतिश्च॥ [१०]

स॒मु॒द्रं ग॑च्छ॒ स्वाहा॑ऽन्तरि॑क्षं गच्छ॒ स्वाहा॑ दे॒वः स॑वि॒तारं॑
गच्छ॒ स्वाहा॑ऽहोरा॒त्रे ग॑च्छ॒ स्वाहा॑ मि॒त्रावरु॑णौ गच्छ॒ स्वाहा॑
सोमं॑ गच्छ॒ स्वाहा॑ य॒ज्ञं ग॑च्छ॒ स्वाहा॑ छ॒न्दांसि॑ गच्छ॒
स्वाहा॑ द्यावा॑पृथि॒वी ग॑च्छ॒ स्वाहा॑ नभो॑ दि॒व्यं ग॑च्छ॒ स्वाहा॑-
ऽग्निं वै॑श्वान॒रं ग॑च्छ॒ स्वाहा॑ऽद्भ्यस्त्वौष॑धीभ्यो॒ मनो॑ मे॒ हार्दि॑
यच्छ॒ तनू॑ त्वचं॑ पु॒त्रं न॑प्तारमशीय॒ शुग॑सि॒ तम॑भि शोच॒ यो-
ऽस्मान् द्वेष्टि॑ यं च॑ व॒यं द्वि॑ष्मो धाम्नो॑धाम्नो राजन्नि॒तो व॑रुण
नो मु॒ञ्च॒ यदापो॑ अ॒घ्निया॑ वरु॒णेति॑ शपा॑महे॒ ततो॑ वरुण नो
मु॒ञ्च॥ (२०)

अ॒सि प॒ङ्क्तिं॑ शतिश्च॥ [११]

ह॒विष्म॑तीरि॒मा आपो॑ ह॒विष्मा॑न् दे॒वो अ॑ध्व॒रो ह॒विष्मा॑ ५
 आ वि॑वासति ह॒विष्मा॑ ५ अस्तु॒ सूर्यः॑ ॥ अ॒ग्नेर्वो॑-
 ऽप॑न्नगृहस्य॒ सद॑सि सादयामि सु॒म्राय॑ सु॒मिनीः॑ सु॒मे
 मा॑ धत्तेन्द्रा॒ग्नियो॑र्भा॒ग॒धेयीः॑ स्थ मि॒त्रावरु॑णयोर्भा॒ग॒धेयीः॑ स्थ
 विश्वे॑षां दे॒वाना॑ भा॒ग॒धेयीः॑ स्थ य॒ज्ञे जा॑गृत ॥ (२१)

ह॒विष्म॑तीश्चतु॑स्रि॒ ५ शत॑ ॥ [१२]

हृ॒दे त्वा॒ मन॑से त्वा दि॒वे त्वा॒ सूर्या॑य त्वो॒र्ध्वमि॑ममध्व॒रं
 कृ॒धि दि॒वि दे॒वेषु॑ हो॒त्रा यच्छु॑ सोम॑ राज॒न्नेह्य॑व रोह॒ मा भेर्मा॑ सं
 वि॒क्था मा॑ त्वा हि ५ सिषं॑ प्र॒जास्त्वमु॑पाव॑रोह प्र॒जास्त्वामु॑पाव॑
 रोह॑न्तु शृ॒णोत्व॑ग्निः स॒मिधा॒ हव॑ मे शृ॒ण्वन्त्वापो॑ धि॒षणा॑श्च
 दे॒वीः। शृ॒णोत॑ ग्रा॒वाणो वि॑दुषो॒ नु (२२)

य॒ज्ञ ५ शृ॒णोतु॑ दे॒वः स॑वि॒ता हव॑ मे। दे॒वीरा॑पो अ॒पां न॑पाद्य
 ऊ॒र्मिर्ह॑वि॒ष्य इन्द्रि॑यावा॑न्म॒दिन्त॑म॒स्तं दे॒वेभ्यो॑ दे॒वत्रा॑ ध॒त्त
 शु॒क्र ५ शु॒क्रपे॑भ्यो॒ येषां॑ भा॒गः स्थ॑ स्वाहा॒ कार्षि॑र॒स्यपा॑पां
 मृ॒ध्र ५ संमु॑द्रस्य॒ वोक्षि॑त्या॒ उन्न॑ये। यम॑ग्ने पृ॒थ्सु म॑र्त्य॒मावो॑
 वाजे॑षु यं जु॒नाः। स यन्ता॒ शश्व॑तीरिषः ॥ (२३)

नु स॒प्तच॑त्वारि॒ ५ शच्च॑ ॥ [१३]

त्वमग्ने रुद्रो असुरो महो दिवस्त्व॥ शर्धो मारुतं पृक्ष
ईशिषे। त्वं वातैररुणैर्यासि शङ्गयस्त्वं पूषा विधृतः पांसि नु
त्मना॥ आ वो राजानमध्वरस्य रुद्र॥ होतार॥ सत्ययज॥
रोदस्योः। अग्निं पुरा तनयितोरचित्ताद्धिरण्यरूपमवसे
कृणुध्वम्॥ अग्निर्होता निषसादा यजीयानुपस्थे मातुः
सुरभावु लोके। युवा कविः पुरुनिष्ठ - (२४)

ऋतावा धर्ता कृष्टीनामुत मध्यं इद्धः॥ साध्वीमर्कदेववीतिं
नो अद्य यज्ञस्य जिह्वामविदाम गुह्याम्। स आयुरागाँऽसुर-
भिर्वसानो भद्रामर्कदेवहूतिं नो अद्य॥ अक्रन्ददग्निः
स्तनयन्निव द्यौः क्षामा रेरिहद्वीरुधः समञ्जन्। सद्यो जज्ञानो
विहीमिद्धो अख्यदा रोदसी भानुना भात्यन्तः॥ त्वे वसूनि
पुर्वणीक (२५)

होतर्दोषा वस्तोरेरिरे यज्ञियांसः। क्षामेव विश्वा भुवनानि
यस्मिन्त्स॥ सौभंगानि दधिरे पावके॥ तुभ्यं ता अङ्गिरस्तम
विश्वाः सुक्षितयः पृथक्। अग्ने कामाय येमिरे॥ अश्याम
तं काममग्ने तवोत्यश्याम रयि॥ रयिवः सुवीरम्। अश्याम
वाजमभि वाजयन्तोऽश्याम द्युम्नमजराजरं ते॥ श्रेष्ठं यविष्ठ
भारताग्ने द्युमन्तमाभर। (२६)

वसो॑ पुरु॒स्पृह॑ र॒यिम्॥ स श्वि॑ता॒नस्त॑न्य॒तू रो॑चन॒स्था
अ॒जरे॑भिर्नान॑दद्वि॒र्यवि॑ष्ठः। यः पा॑व॒कः पु॑रु॒तमः॑ पु॒रूणि॑
पृ॒थून् य॒ग्निर॑नुयाति॒ भव॑न्॥ आयु॑ष्टे वि॒श्वतो॑ दध॒दय॑म॒ग्निर्वरे॑ण्यः।
पुन॑स्ते प्रा॒ण आय॑ति॒ परा॒ यक्ष्म॑ सुवामि ते॥ आ॒युर्दा अ॑ग्रे
ह॒विषो॑ जुषा॒णो घृ॑तप्र॒तीको॑ घृ॒तयो॑निरेधि। घृ॒तं पी॒त्वा मधु॑
चा॒रु ग॒व्यं पि॒तेव॑ पु॒त्रम॒भि (२७)

र॑क्षतादिमम्॥ तस्मै॑ ते प्रति॒हर्य॑ते जा॒तवे॑दो विच॑र॒षणे॑।
अ॒ग्रे जना॑मि सु॒ष्टुति॑म्॥ दि॒वस्परि॑ प्रथ॒मं ज॑ज्ञे अ॒ग्निर॒स्मद्
द्वि॒तीयं॑ परि॑ जा॒तवे॑दाः। तृ॒तीयं॑म॒प्सु नृ॑मणा॒ अज॑स्रमिन्धा॒न
ए॒नं ज॑रते स्वा॒धीः॥ शुचिः॑ पाव॒क व॑न्द्योऽग्रे॑ बृ॒हद्वि रो॑चसे।
त्वं घृ॑तेभि॒राहु॑तः॥ दृ॒शानो॑ रु॒क्म उ॒र्व्या व्य॑द्यौद् दु॒र्मर्ष॑मायुः
श्रि॒ये रु॑चा॒नः। अ॒ग्निर॒मृतो॑ अभव॒द्वयो॑भिर्- (२८)

यदे॑नं द्यौर॑जनय॒थ्सुरे॑ताः॥ आ यद॑षे नृ॒पतिं॑ तेज॒
आ॒न॒द्बु॒चि रे॒तो नि॑षि॒क्तं द्यौर्भी॑कैः। अ॒ग्निः श॒र्धम॑नव॒द्यं
युवा॑नः स्वा॒धियं॑ जनय॒थ्सू॒दय॑च्च॥ स ते॒जीय॑सा॒ मन॑सा॒
त्वो॒तं उ॒त शि॑क्ष स्व॒पत्य॑स्य॒ शि॒क्षोः। अ॒ग्रे रा॒यो नृ॑त॒मस्य॑
प्रभू॑तौ भू॒याम॑ ते सु॒ष्टुत॑यश्च॒ वस्वः॑॥ अ॒ग्रे स॑ह॒न्त॒मा भ॑र

द्युम्नस्य प्रासहा रयिम्। विश्वा यश्- (२९)

चर्षणीरभ्यासा वाजेषु सासहत्॥ तमग्ने पृतनासहं
रयिं सहस्व आ भर। त्वं हि सत्यो अद्भुतो दाता
वाजस्य गोमंतः॥ उक्षान्नाय वशान्नाय सोमपृष्ठाय वेधसे।
स्तोमैर्विधेमाग्रये॥ वद्मा हि सूनो अस्यद्वसद्वा चक्रे
अग्निर्जनुषाज्मानम॥ स त्वं न ऊर्जसन् ऊर्जं धा राजैव
जेरवृके क्षेप्यन्तः॥ अग्र आयूषि (३०)

पवस आ सुवोर्जमिषं च नः। आरे बाधस्व दुच्छुनाम्॥
अग्ने पवस्व स्वपा अस्मे वर्चः सुवीर्यम्। दधत्पोषं रयिं
मयि॥ अग्ने पावक रोचिषा मन्द्रया देव जिह्वया। आ देवान्
वक्षि यक्षि च॥ स नः पावक दीदिवोऽग्ने देवा इहा वह।
उप यज्ञं हविश्च नः॥ अग्निः शुचिव्रततमः शुचिर्विप्रः शुचिः
कविः। शुची रोचत आहुतः॥ उदग्ने शुचयस्तव शुक्रा भ्राजन्त
ईरते। तव ज्योतींष्यर्चयः॥ (३१)

पुरुनिष्ठः पुर्वणीक भराऽभि वयोभिर्य आयूषि विप्रः शुचिश्चतुर्दश च॥——[१४]

[देवस्य रक्षोहणौ विभूस्त्वं सोमात्यन्यानगां पृथिव्या इषे त्वाऽऽददे वाक्ते सं ते
समुद्रं हविष्मतीरहृदे त्वमग्ने रुद्रश्चतुर्दश॥ देवस्य गमर्थ्ये हविष्मतीः पवस एकत्रिंशत्॥

देवस्यार्चयः॥]

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः ॥

आ दं॒दे ग्रावा॑स्यध्वर॒कृद् दे॒वेभ्यो॑ गम्भीरमिममध्व॒रं
कृ॒ध्युत्त॒मेन॑ प॒विनेन्द्रा॑य॒ सोम॒ः सुषु॑तं मधु॒मन्तं॑ पय॒स्वन्तं॑
वृष्टि॒वनि॒मिन्द्रा॑य॒ त्वा वृ॒त्रघ्न॑ इन्द्रा॑य॒ त्वा वृ॒त्रतु॑र॒ इन्द्रा॑य॒
त्वाऽभि॒माति॒घ्न इन्द्रा॑य॒ त्वाऽऽदि॒त्यव॑त॒ इन्द्रा॑य॒ त्वा
वि॒श्वदे॑व्यावते श्वा॒त्राः स्थ॑ वृ॒त्रतु॑रो रा॒धो॑गूर्ता अ॒मृत॑स्य॒
पत्नी॒स्ता दे॒वीर्दे॒वत्रे॑मं य॒ज्ञं ध॒त्तोप॑हूताः सोम॑स्य पिब॒तोप॑हूतो
युष्माक॑ः (१)

सोमः॑ पिबतु॒ यत्ते॑ सोम दि॒वि ज्योति॑र्यत् पृ॒थिव्यां॑
यदु॒राव॑न्तरि॒क्षे तेना॒स्मै यज॑माना॒योरु रा॒या कृ॒ध्यधि॑ दा॒त्रे
वो॒चो धिष॑णे वी॒डू स॒ती वी॑डयेथा॒मूर्जं॑ दधाथा॒मूर्जं॑ मे ध॒त्तं मा
वा॑ः हि॒ःसिषं॑ मा मा॑ हि॒ःसिष्टं॑ प्रा॒गपा॑गुद॒गध॑राक्तास्त्वा
दि॒श आ धा॑व॒न्त्वम्ब॑ नि ष्व॒र। यत्ते॑ सो॒मादा॑भ्यं॒ नाम॑ जा॒गृवि॑
तस्मै॑ ते सोम॒ सोमा॑य॒ स्वाहा॑॥ (२)

वाचस्पतये पवस्व वाजिन् वृषा वृष्णो अ॒शुभ्यां
 गभ॑स्तिपूतो दे॒वो दे॒वानां॑ पवि॒त्रम॑सि येषां॑ भा॒गो-
 ऽसि॑ तेभ्य॑स्त्वा॒ स्वां कृ॑तोऽसि॑ मधु॑मतीर्न॒ इष॑स्कृधि
 विश्वे॑भ्यस्त्वेन्द्रि॒येभ्यो॑ दि॒व्येभ्यः॑ पार्थि॑वेभ्यो॒ मन॑स्त्वाष्ट्व॒न्त-
 रि॑क्षमन्वि॒हि स्वाहा॑ त्वा सु॒भवः॑ सूर्या॑य दे॒वेभ्य॑स्त्वा
 मरीचि॑पेभ्य॒ एष ते॒ योनिः॑ प्रा॒णाय॑ त्वा॥ (३)

वाचः सप्तचत्वारिंशत्॥ [२]

उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽस्य॒न्तर्य॑च्छ म॒घवन् पा॒हि सोम॑मुरु॒ष्य
 रायः॑ समिषो॑ यज॒स्वान्त॑स्तै॒ दधामि॑ द्यावा॑पृथि॒वी
 अ॒न्तरु॑र्वन्तरि॑क्षं स॒जोषा॑ दे॒वैरव॑रैः परै॑श्चान्तर्या॒मे
 म॒घवन् मा॑दयस्व॒ स्वां कृ॑तोऽसि॑ मधु॑मतीर्न॒ इष॑स्कृधि
 विश्वे॑भ्यस्त्वेन्द्रि॒येभ्यो॑ दि॒व्येभ्यः॑ पार्थि॑वेभ्यो॒ मन॑स्त्वाष्ट्व॒न्त-
 रि॑क्षमन्वि॒हि स्वाहा॑ त्वा सु॒भवः॑ सूर्या॑य दे॒वेभ्य॑स्त्वा
 मरीचि॑पेभ्य॒ एष ते॒ योनि॑रपा॒नाय॑ त्वा॥ (४)

देवेभ्यः सप्त च॥ [३]

आ वा॑यो भूष शुचि॒पा उप॑ नः स॒हस्रं॑ ते नि॒युतो॑

विश्ववार। उपो॑ ते॒ अ॒न्धो॒ म॒द्य॑मयामि॒ यस्य॑ दे॒व दधि॑षे
 पूर्व॑पेयम्॥ उ॒प॒या॒म॒गृ॑हीतोऽसि वा॒यवे॒ त्वेन्द्र॑वायू इ॒मे
 सु॒ताः। उ॒प॒ प्र॒यो॑भि॒रा ग॑त॒मिन्द्र॑वो वा॒मु॒श॒न्ति॒ हि॥
 उ॒प॒या॒म॒गृ॑हीतोऽसीन्द्रवा॒यु॒भ्यां॑ त्वैष ते॒ योनिः॑ स॒जोषा॑भ्यां
 त्वा॥ (५)

आ वा॒यो त्रि॑च॒त्वारि॑शत्॥ [४]

अ॒यं वा॑ मि॒त्रा॒वरु॑णा सु॒तः सोमं॑ ऋ॒तावृ॑धा। म॒मेदि॒ह श्रु॑त॒ः
 ह॒वम्॑। उ॒प॒या॒म॒गृ॑हीतोऽसि मि॒त्रा॒वरु॑णाभ्यां त्वैष ते॒ योनि॑र्
 ऋ॒ता॒यु॒भ्यां॑ त्वा॥ (६)

अ॒यं वा॑ वि॒श॒तिः॥ [५]

या वा॑ क॒शा म॑धु॒म॒त्य॒श्वि॑ना सू॒नृता॑वती। तया॑
 य॒ज्ञं मि॑मिक्षतम्। उ॒प॒या॒म॒गृ॑हीतोऽस्य॒श्वि॒भ्यां॑ त्वैष ते॒
 योनि॑र्मा॒ध्वी॒भ्यां॑ त्वा॥ (७)

या वा॑म॒ष्टाद॑श॥ [६]

प्रा॒त॒र्यु॒जौ वि॑ मु॒च्ये॒था॒म॒श्वि॑ना॒वेह॑ गच्छतम्। अ॒स्य सोम॑स्य
 पी॒तये॑॥ उ॒प॒या॒म॒गृ॑हीतोऽस्य॒श्वि॒भ्यां॑ त्वैष ते॒ योनि॑र्श्वि॒भ्यां॑

त्वा॥ (८)

प्रात॑र्युजा॒वेका॒न्नवि॑शतिः॥ [७]

अ॒यं वे॒नश्चो॑दय॒त् पृ॒श्नि॑ग॒र्भा ज्योति॑र्ज॒रायू॒ रज॑सो वि॒मानै॑।
इ॒मम॒पा॑ सं॒ङ्ग॒मे सूर्य॑स्य॒ शिशुं॑ न वि॒प्रां म॒तिर्भी॑ रि॒हन्ति॥
उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसि॒ शण्डा॑य त्वैष ते॒ योनि॑र्वी॒रता॑ पा॒हि॥ (९)

अ॒यं वे॒नः पञ्च॑वि॑शतिः॥ [८]

तं प्र॒त्नथा॑ पूर्॒वथा॑ वि॒श्वथे॑मथा॑ ज्ये॒ष्ठता॑तिं ब॒र्हिष॑दः
सुव॑र्वि॒दं प्र॑तीची॒नं वृ॒जनं॑ दो॒हसे॑ गि॒राऽऽशुं॑ जय॑न्त॒मनु॑ या॒सु
वर्ध॑से। उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसि॒ मर्का॑य त्वैष ते॒ योनिः॑ प्र॒जाः
पा॑हि॥ (१०)

त॑ षड्वि॑शतिः॥ [९]

ये दे॒वा दि॒व्येका॑दश॒ स्थ पृ॑थि॒व्याम॑ध्येका॑दश॒
स्थाऽप्सु॑षदो॒ महि॑नैका॑दश॒ स्थ ते॑ दे॒वा य॒ज्ञमि॑मं
जु॒षध्व॑मु॒पया॑मगृ॑हीतोऽस्याग्र॒यणो॑ऽसि॒ स्वा॑ग्र॒यणो॑ जि॒न्वं
य॒ज्ञं जि॒न्वं य॒ज्ञप॑ति॒मभि॑ सर्व॑ना पा॒हि वि॒ष्णु॒स्त्वां पा॑तु॒ विशं॑

त्वं पा॒हीन्द्रि॒येणै॒ष ते॒ योनि॒र्विश्वे॑भ्यस्त्वा दे॒वेभ्यः॑॥ (११)

ये दे॒वास्त्रि॑च॒त्वारि॑शत्॥ [१०]

त्रि॑श॒त्रय॑श्च गु॒णिनो॑ रु॒जन्तो॑ दि॒वः रु॒द्राः पृ॒थि॒वीं च॑
स॒चन्ते॑। ए॒का॒द॒शासो॑ अ॒प्सुष॑दः सु॒तः सोमं॑ जुष॒न्ताः
स॒व॒नाय॑ वि॒श्वे॑॥ उ॒प॒या॒म॒गृ॒हीतो॑ऽस्या॒ग्र॒यो॒ऽसि॒ स्वा॑ग्र॒यो॒ऽसि॒
जि॒न्वं य॒ज्ञं जि॒न्वं य॒ज्ञप॑तिम॒भि स॒व॒ना पा॒हि वि॒ष्णु॒स्त्वां पा॑तु
वि॒शं त्वं पा॒हीन्द्रि॒येणै॒ष ते॒ योनि॒र्विश्वे॑भ्यस्त्वा दे॒वेभ्यः॑॥ (१२)

त्रि॑श॒द द्वि॑च॒त्वारि॑शत्॥ [११]

उ॒प॒या॒म॒गृ॒हीतो॑ऽसीन्द्रा॒य त्वा बृ॒ह॒द्व॒ते व॒यंस्व॑त उ॒क्था॒यु॒वे
यत् तं॑ इन्द्र बृ॒ह॒द्व॒य॒स्तस्मै॑ त्वा वि॒ष्णवे॑ त्वै॒ष ते॒ योनि॒रिन्द्रा॒य
त्वो॒क्था॒यु॒वे॑॥ (१३)

उ॒प॒या॒म॒गृ॒हीतो॑ द्वावि॑श॒तिः॥ [१२]

मूर्धा॑नं दि॒वो अ॑र॒तिं पृ॒थि॒व्या वै॑श्वान॒र॒मृ॒ताय॑ जा॒तम॒ग्निम्।
क॒विः स॒म्राज॑म॒ति॒थिं जना॑नामा॒सन्ना पा॑त्रं ज॒नय॑न्त
दे॒वाः॥ उ॒प॒या॒म॒गृ॒हीतो॑ऽस्य॒ग्र॒ये त्वा वै॑श्वान॒राय॑ ध्रु॒वो॒ऽसि
ध्रु॒व॒क्षि॑ति॒र्ध्रु॒वाणां॑ ध्रु॒व॒त॒मोऽच्यु॑तानाम॒च्यु॒त॒क्षि॑त्त॒म ए॒ष ते॒

योनिर्ग्रये॑ त्वा वैश्वानराय॑॥ (१४)

मूर्धानं॑ पञ्चत्रिंशत्॥ [१३]

मधु॑श्च माध॑वश्च शुक्र॑श्च शुचि॑श्च नभ॑श्च नभ॒स्य॑श्चेषश्चोर्ज॑श्च
सह॑श्च सह॒स्य॑श्च तप॑श्च तप॒स्य॑श्चोपया॒मगृ॑हीतोऽसि स॒ः सर्पो॑-
ऽस्य॑ हस्पत्याय॑ त्वा॥ (१५)

मधु॑स्त्रिंशत्॥ [१४]

इन्द्रा॑ग्नी आ ग॑तं सु॒तं गी॒र्भिर्नभो॑ वरे॑ण्यम्। अ॒स्य
पा॑तं धि॒येषि॑ता॥ उ॒पया॒मगृ॑हीतोऽसीन्द्रा॒ग्निभ्या॑ त्वैष ते
योनि॑रिन्द्रा॒ग्निभ्या॑ त्वा॥ (१६)

इन्द्रा॑ग्नी विंशतिः॥ [१५]

ओमा॑सश्चर्षणीधृ॒तो विश्वे॑ देवा॒स आ ग॑त। दा॒श्वाः सो॑
दा॒शुषः॑ सु॒तम्॥ उ॒पया॒मगृ॑हीतोऽसि विश्वे॑भ्यस्त्वा दे॒वेभ्य॑ ए॒ष
ते योनि॑र्विश्वे॑भ्यस्त्वा दे॒वेभ्यः॑॥ (१७)

इन्द्रा॑ग्नी ओमा॑सो विंशतिर्विंशतिः॥ [१६]

म॒रुत्व॑न्तं वृष॒भं वा॑वृधा॒नम॑क॒वारिं दि॒व्यं शा॒समिन्द्र॑म्।
वि॒श्वासा॒हम॑वसे॒ नूत॑नायो॒ग्रं स॑होदा॒मिह॑ तं हु॒वेम॑॥

उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽसी॒न्द्रा॒य त्वा म॒रु॒त्वं॑त ए॒ष ते॒ योनि॒रिन्द्रा॒य
त्वा म॒रु॒त्वं॑ते॥ (१८)

म॒रु॒त्वं॑न्तु॒ ष॒ष्टिं॑ श॒तिः॥ _____ [१७]

इन्द्र॑ म॒रु॒त्वं इ॒ह पा॑हि॒ सोमं॑ यथा॑ शा॒र्या॒ते अ॒पि॒बः सु॒तस्य॑।
तव॑ प्र॒णी॑ती॒ तव॑ शूर॒ शर्म॑न्ना वि॒वास॑न्ति क॒वयः॑ सु॒य॒ज्ञाः॥
उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽसी॒न्द्रा॒य त्वा म॒रु॒त्वं॑त ए॒ष ते॒ योनि॒रिन्द्रा॒य
त्वा म॒रु॒त्वं॑ते॥ (१९)

इ॒न्द्रे॒का॒न्न॒त्रिं॑ श॒त्॥ _____ [१८]

म॒रु॒त्वा॑ ऽ इन्द्र॑ वृष॒भो र॑णा॒य पि॒बा सोम॑मनु॒ष्वधं॑ म॒दा॒य।
आ सि॑श्च॒स्व ज॒ठरे॑ म॒ध्वं ऊ॒र्मिं त्व॑ ऽ रा॒जा॑सि प्र॒दि॒वः
सु॒ता॒ना॑म्॥ उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽसी॒न्द्रा॒य त्वा म॒रु॒त्वं॑त ए॒ष ते॒
योनि॒रिन्द्रा॒य त्वा म॒रु॒त्वं॑ते॥ (२०)

इन्द्र॑ म॒रु॒त्वो म॒रु॒त्व॒नेका॑न्न॒ त्रिं॑ श॒देका॑न्न॒ त्रिं॑ श॒त्॥ _____ [१९]

म॒हा॑ ऽ इन्द्रो॒ य ओज॑सा॒ पर्ज॑न्यो वृष्टि॒मा॑ ऽ इ॒वा
स्तोमै॑र्व॒त्सस्य॑ वावृ॒धे॥ उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽसि॑ महेन्द्रा॒य त्वै॒ष
ते॒ योनि॑र्महेन्द्रा॒य त्वा॥ (२१)

म॒हा॒नेका॑न्न॒विं॑ श॒तिः॥ _____ [२०]

महा९ इन्द्रो नृवदा चर्षणिप्रा उत द्विबर्हा अमिनः
 सहोभिः। अस्मद्रियंग्वावृधे वीर्यायोरुः पृथुः सुकृतः
 कर्तृभिर्भूत्॥ उपयामगृहीतोऽसि महेन्द्राय त्वेष ते
 योनिर्महेन्द्राय त्वा॥ (२२)

महानृवत्पद्विंशतिः॥ [२१]

कदा चन स्तरीरसि नेन्द्रं सश्वसि दाशुषै। उपोपेन्नु
 मघवन् भूय इन्नु ते दानं देवस्य पृच्यते॥ उपयामगृहीतो-
 ऽस्यादित्येभ्यस्त्वा॥ कदा चन प्र युच्छस्युभे नि पांसि
 जन्मनी। तुरीयादित्य सवनं त इन्द्रियमा तस्थावमृतं दिवि॥
 यज्ञो देवानां प्रत्येति सुम्नमादित्यासो भवता मृडयन्तः।
 आ वोऽर्वाची सुमतिर्ववृत्याद्९होश्चिद्या वरिवोवित्तरासत्॥
 विवस्व आदित्येष ते सोमपीथस्तेन मन्दस्व तेन तृप्य
 तृप्यास्म ते वयं तर्पयितारो या दिव्या वृष्टिस्तया त्वा
 श्रीणामि॥ (२३)

वुः सप्तविंशतिश्च॥ [२२]

वाममद्य सवितर्वाममु श्वो दिवेदिवे वाममस्मभ्य९ सावीः।
 वामस्य हि क्षयस्य देव भूररया धिया वामभाजः स्याम॥

उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽसि॑ दे॒वाय॑ त्वा स॒वि॒त्रे॥ (२४)

वामं चतुर्विंशतिः॥ [२३]

अद॑ब्धेभिः स॒वितः॑ पा॒युभि॑श्च॒ शिवे॑भिर्द्य॒ परि॑ पाहि
नो॒ गय॑म्। हि॒र॒ण्य॒जिह्वः॑ सु॒वि॒ताय॑ न॒व्य॑से र॒क्षा मा॒कि॒र्णो
अ॒घ॒श॑स ई॒शत॑॥ उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽसि॑ दे॒वाय॑ त्वा
स॒वि॒त्रे॥ (२५)

अद॑ब्धेभिस्त्रयोविंशतिः॥ [२४]

हि॒र॒ण्य॒पाणि॑मू॒तये॑ स॒वि॒ता॒र॒मुप॑ ह्वये। स चे॒त्ता दे॒वता॑
प॒दम्॥ उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽसि॑ दे॒वाय॑ त्वा स॒वि॒त्रे॥ (२६)

हि॒र॒ण्य॒पाणिं॑ चतुर्दश॥ [२५]

सु॒शर्मा॑ऽसि सु॒प्रति॑ष्ठा॒नो बृ॒हदु॑क्षे नम॑ ए॒ष ते
योनि॑र्वि॒श्वेभ्य॑स्त्वा दे॒वेभ्यः॑॥ (२७)

सु॒शर्मा॑ द्वादश॥ [२६]

बृ॒ह॒स्पति॑सु॒तस्य॑ त इ॒न्द्रो इ॒न्द्रि॒याव॑तः प॒त्नी॑व॒न्तं ग्र॑हं
गृ॒ह्णाम्य॑ग्रा(३)इ प॒त्नी॒वा(३)ः स॒जूर्दे॒वेन॑ त्वष्ट्रा सोमं पिब॑

स्वाहा॥ (२८)

बृहस्पतिसुतस्य पञ्चदश॥ [२७]

हरि॑रसि॒ हारि॑योज॒नो ह॒र्योः स्था॒ता वज्र॑स्य भ॒र्ता पृ॒श्नेः
प्रे॒ता तस्य॑ ते देव सोमे॒ष्टय॑जुषः स्तु॒तस्तो॑मस्य श॒स्तोक्थ॑स्य
हरि॑वन्तं॒ ग्रहं॑ गृह्णामि ह॒रीः स्थ॒ ह॒र्यो॑र्धा॒नाः स॒हसो॑मा॒ इन्द्रा॑य
स्वाहा॥ (२९)

हरिः षड्विंशतिः॥ [२८]

अ॒ग्र आ॒यू॒र॑षि पव॒स आ सु॒वोर्ज॑मिषं च नः। आ॒रे बा॑धस्व
दु॒च्छुना॑म्॥ उ॒प॒या॒म॒गृही॑तोऽस्य॒ग्रये॑ त्वा॒ तेज॑स्वत ए॒ष ते
योनि॑र॒ग्रये॑ त्वा॒ तेज॑स्वते॥ (३०)

अग्र आयूर॑षि त्रयो॑वि २शतिः॥ [२९]

उ॒त्तिष्ठ॑न्नो॒जसा॑ स॒ह पी॒त्वा शि॒प्रे अ॒वेप॑यः। सोम॑मिन्द्र
च॒मू सु॒तम्॥ उ॒प॒या॒म॒गृही॑तोऽसीन्द्रा॑य त्वो॒जस्व॑त ए॒ष ते
योनि॑रिन्द्रा॑य त्वो॒जस्व॑ते॥ (३१)

उत्तिष्ठन्नेक॑विंशतिः॥ [३०]

त॒रणि॑र्वि॒श्वद॑र॒शतो॑ ज्योति॒ष्कृद॑सि सूर्य। वि॒श्वमा॑ भा॒सि

रोच॑नम्॥ उप॒याम॑गृहीतोऽसि॒ सूर्या॑य त्वा॒ भ्राज॑स्वत ए॒ष ते
योनिः॒ सूर्या॑य त्वा॒ भ्राज॑स्वते॥ (३२)

तर॑णिर्वि॒ंशतिः॥ [३१]

आ प्या॑यस्व मदि॒न्तम् सोम॑ वि॒श्वाभि॑रू॒तिभिः॑। भवा॑ नः
स॒प्रथ॑स्तमः॥ (३३)

आ प्या॑यस्व नव॑॥ [३२]

ई॒युष्टे॑ ये पू॒र्वतरा॑मप॑श्यन् व्यु॒च्छन्ती॑मु॒षसं॑ म॒र्त्यासः॑।
अ॒स्माभि॑रू॒ नु प्र॑ति॒चक्ष्या॑ऽभू॒दो ते य॑न्ति॒ ये अ॑प॒रीषु॑
प॒श्यान्॑॥ (३४)

ई॒युरेका॑त्रवि॒ंशतिः॥ [३३]

ज्योति॑ष्मतीं त्वा सादयामि ज्योति॑ष्कृतं त्वा सादयामि
ज्योति॑र्विदं त्वा सादयामि भास्व॑तीं त्वा सादयामि ज्वल॑न्तीं
त्वा सादयामि मल्मला॑भव॑न्तीं त्वा सादयामि दी॒प्यमा॑नां
त्वा सादयामि रोच॑मानां त्वा सादया॒म्यज॑स्रां त्वा सादयामि
बृ॒हज्यो॑तिषं त्वा सादयामि बो॒धय॑न्तीं त्वा सादयामि जाग्र॑तीं

त्वा सादयामि॥ (३५)

ज्योतिष्मती५ षट्त्रिंशत्॥ [३४]

प्रयासाय स्वाहाऽऽयासाय स्वाहा वियासाय स्वाहा
संयासाय स्वाहोद्यासाय स्वाहाऽवयासाय स्वाहा शुचे
स्वाहा शोकाय स्वाहा तप्यत्वै स्वाहा तपते स्वाहा
ब्रह्महृत्यायै स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (३६)

प्रयासाय चतुर्विंशतिः॥ [३५]

चित्त५ सन्तानेन भवं यक्रा रुद्रं तनिम्ना पशुपतिः
स्थूलहृदयेनाग्नि५ हृदयेन रुद्रं लोहितेन शर्वं मत्स्नाभ्यां
महादेवमन्तःपार्श्वेनौषिष्ठहन५ शिङ्गीनिकोश्याभ्याम्॥ (३७)

चित्तमष्टादश॥ [३६]

आ तिष्ठ वृत्रहन् रथं युक्ता ते ब्रह्मणा हरीं। अर्वाचीन५
सु ते मनो ग्रावा कृणोतु वग्नुना॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय
त्वा षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिनं॥ (३८)

आ तिष्ठ षट्त्रिंशतिः॥ [३७]

इन्द्रमिद्धरीं वहतोऽप्रतिधृष्टशवसमृषीणां च स्तुतीरुपं यज्ञं
च मानुषाणाम्॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनं एष

ते योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिनै॥ (३९)

इन्द्रमित्रयोवि० शतिः॥ [३८]

असावि सोम इन्द्र ते शविष्ठ धृष्णवा गंहि। आ त्वा
पृणक्तिन्द्रिय० रजः सूर्यं न रश्मिभिः॥ उपयामगृहीतो-
ऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्राय त्वा
षोडशिनै॥ (४०)

असावि सप्तवि० शतिः॥ [३९]

सर्वस्य प्रतिशीवरी भूमिस्त्वोपस्थ आऽधित। स्योनास्मै
सुषदा भव यच्छास्मै शर्म सप्रथाः॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय
त्वा षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिनै॥ (४१)

सर्वस्य षड्वि० शतिः॥ [४०]

महा० इन्द्रो वज्रबाहुः षोडशी शर्म यच्छतु। स्वस्ति
नो मधवा करोतु हन्तु पाप्मानं योऽस्मान् द्वेष्टि॥
उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्राय
त्वा षोडशिनै॥ (४२)

सर्वस्य महान्ष्टड्वि० शतिः षड्वि० शतिः॥ [४१]

स॒जोषा॑ इन्द्र॒ सग॑णो म॒रुद्भिः॑ सोमं॑ पिब वृ॒त्रह॑ञ्छूर
वि॒द्वान्। ज॒हि शत्रू॑ रप॒ मृधो॑ नुद॒स्वाऽथाभ॑यं कृणुहि
वि॒श्वतो॑ नः॥ उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसीन्द्रा॑य त्वा षोड॒शिन॑ ए॒ष ते
योनि॒रिन्द्रा॑य त्वा षोड॒शिनै॑॥ (४३)

स॒जोषा॑स्त्रि॒ंशत्॥ [४२]

उ॒दु त्यं जा॒तवे॑दसं दे॒वं व॑हन्ति के॒तवः॑। दृ॒शे
वि॒श्वाय॑ सूर्य॑म्॥ चि॒त्रं दे॒वाना॑मुद॑गा॒दनी॑कं चक्षु॑र्मि॒त्रस्य॑
वरु॑णस्या॒ग्नेः। आऽप्रा॒द्यावा॑पृथि॒वी अ॒न्तरि॑क्ष॒ रसूर्य॑ आ॒त्मा
जग॑तस्त॒स्थुष॑श्च॥ अ॒ग्ने न॑य सु॒पथा॑ रा॒ये अ॒स्मान् वि॒श्वानि॑
देव॑ व॒युना॑नि वि॒द्वान्। यु॒यो॒ध्यस्म॑ञ्जु॒हुरा॑णमे॒नो भूयि॑ष्ठां ते
नम॑उक्तिं विधेम॥ दि॒वं ग॑च्छ॒ सुवः॑ पत॒ रूपे॑ण (४४)

वो रू॒पम॒भ्यैमि॑ वय॑सा॒ वयः॑। तु॒थो वो॑ वि॒श्ववे॑दा वि
भ॑जतु॒ वर्षि॑ष्ठे अ॒धि ना॑कै॥ ए॒तत् ते॑ अ॒ग्ने रा॒ध ऐति॑
सोम॑च्युतं तन्मि॒त्रस्य॑ प॒था न॑य॒र्तस्य॑ प॒था प्रे॒तं च॒न्द्रद॑क्षिणा
य॒ज्ञस्य॑ प॒था सु॑वि॒ता न॑य॒न्तीर्ब्रा॑ह्म॒णम॒द्य रा॑ध्यास॒मृषि॑मा॒र्षेयं॑
पि॒तृम॑न्तं पै॒तृम॑त्य॒ सुधा॑तु॒दक्षि॑णं वि सु॒वः प॑श्य॒ व्यन्त॑रि॒क्षं
यत॑स्व स॒दस्यै॑र॒स्मद्वा॑त्रा दे॒वत्रा॑ ग॑च्छ॒त मधु॑मतीः प्र॒दाता॑र॒मा

विंशतानवहायास्मान् देवयानेन पथेत् सुकृतां लोके सीदत्
तन्नः सङ्स्कृतम्॥ (४५)

रूपेण सदस्यैरष्टादश च॥ [४३]

धाता रातिः सवितेदं जुषन्तां प्रजापतिर्निधिपतिर्नो अग्निः।
त्वष्टा विष्णुः प्रजयां सः रराणो यजमानाय द्रविणं दधातु॥
समिन्द्र णो मनसा नेषि गोभिः सः सूरिभिर्मघवन्थसः
स्वस्त्या। सं ब्रह्मणा देवकृतं यदस्ति सं देवानां सुमत्या
यज्ञियानाम्॥ सं वर्चसा पयसा सं तनूभिरगन्महि मनसा
सः शिवेन। त्वष्टा नो अत्र वरिवः कृणो- (४६)

त्वनुं मार्ष्टु तनुवो यद्विलिष्टम्॥ यदद्य त्वां प्रयति यज्ञे
अस्मिन्नग्रे होतारमवृणीमहीह। ऋधगयाइधगुताशमिष्ठाः
प्रजानन् यज्ञमुपयाहि विद्वान्॥ स्वगा वो देवाः सदनमकर्म
य आजग्म सर्वनेदं जुषाणाः। जक्षिवांसः पपिवांसश्च
विश्वेऽस्मे धत्त वसवो वसूनि॥ यानाऽवंह उशतो देव
देवान्तान् (४७)

प्रेरय स्वे अग्रे सधस्थे। वहमाना भरमाणा हवींषि वसुं
घर्म दिवमा तिष्ठतानु॥ यज्ञं यज्ञं गच्छ यज्ञपतिं गच्छ स्वां

योनिं गच्छ स्वाहैष ते यज्ञो यज्ञपते सहसूक्तवाकः सुवीरः
स्वाहा देवा गातुविदो गातुं वित्वा गातुमित मनसस्पत इमं
नो देव देवेषु यज्ञं स्वाहा वाचि स्वाहा वाते धाः॥ (४८)

कृणोतु तानृष्टाचत्वारिंशच्च॥ [४४]

उरुं हि राजा वरुणश्चकार सूर्याय पन्थामन्वेतुवा उ।
अपदे पादा प्रतिधातवेऽकरुतापवक्ता हृदयाविधंश्चित्॥ शतं
ते राजन् भिषजः सहस्रमुर्वी गम्भीरा सुमतिष्ठे अस्तु।
बाधस्व द्वेषो निर्ऋतिं पराचैः कृतं चिदेनः प्र मुमुग्ध्यस्मत्॥
अभिष्ठितो वरुणस्य पाशोऽग्रेरनीकमप आ विवेश। अपां
नपात् प्रतिरक्षन्नसूर्यं दमेदमे (४९)

सुमिधं यक्ष्यग्ने॥ प्रति ते जिह्वा घृतमुच्चरण्येत्समुद्रे ते
हृदयमप्स्वन्तः। सं त्वा विशन्त्वोषधीरुताऽऽपो यज्ञस्य
त्वा यज्ञपते हविर्भिः॥ सूक्तवाके नमोवाके विधेमावभृथ
निचङ्कुण निचेरुरसि निचङ्कुणाव देवैर्देवकृतमेनोऽयाडव
मर्त्यैर्मर्त्यकृतमुरोरा नो देव रिषस्पाहि सुमित्रा न आप
ओषधयः (५०)

सन्तु दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुर्योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं
 द्विष्मो देवीराप एष वो गर्भस्तं वः सुप्रीतं सुभृतमकर्म
 देवेषु नः सुकृतो ब्रूतात् प्रतियुतो वरुणस्य पाशः प्रत्यस्तो
 वरुणस्य पाश एधोऽस्येधिषीमहि समिदसि तेजोऽसि तेजो
 मयि धेह्यपो अन्वचारिषः रसेन समंसृक्ष्महि पयस्वा
 अग्र आऽगमं तं मा सः सृज वर्चसा॥ (५१)

दमैदम् ओषधय आ षट् च॥ [४५]

यस्त्वा हृदा कीरिणा मन्यमानोऽमर्त्यं मर्त्यो जोहवीमि।
 जातवेदो यशो अस्मासु धेहि प्रजाभिरग्रे अमृतत्वमश्याम्॥
 यस्मै त्वः सुकृते जातवेद उ लोकमग्रे कृणवः स्योनम्।
 अश्विनः स पुत्रिणं वीरवन्तं गोमन्तः रयिं नशते
 स्वस्ति॥ त्वे सु पुत्र शवसोऽवृत्रन् कामकातयः। न
 त्वामिन्द्राति रिच्यते॥ उक्थउक्थे सोम इन्द्रं ममाद
 नीथेनीथे मघवानः (५२)

सुतासः। यदीः सुबाधः पितरं न पुत्राः समानदक्षा
 अवसे हवन्ते॥ अग्रे रसेन तेजसा जातवेदो वि
 रोचसे। रक्षोहाऽमीवचातनः॥ अपो अन्वचारिषः रसेन

समसृक्ष्महि। पयस्वा९ अग्र आऽगमं तं मा स९ सृज
वर्चसा॥ वसुर्वसुपतिर्हिकमस्यग्रे विभावसुः। स्याम ते
सुमतावपि॥ त्वामग्रे वसुपतिं वसूनामभि प्र मन्दे (५३)

अध्वरेषु राजन्। त्वया वाजं वाजयन्तो जयेमाभि
ष्याम पृथ्सुतीर्मर्त्यानाम्। त्वामग्रे वाजसातमं विप्रा वर्धन्ति
सुष्टुतम्। स नो रास्व सुवीर्यम्॥ अयं नो अग्निर्वरिवः
कृणोत्वयं मृधः पुर एतु प्रभिन्दन्। अय९ शत्रूञ्जयतु
जर्हृषाणोऽयं वाजं जयतु वाजसातौ॥ अग्निनाऽग्निः
समिध्यते कविर्गृहपतिर्युवा॥ हव्यवाङ् जुह्वांस्यः॥ त्व९ ह्यग्रे
अग्निना विप्रो विप्रेण सन्ध्सता। सखा सख्या समिध्यसे॥
उदग्रे शुचयस्तव वि ज्योतिषा॥ (५४)

मघवानं मन्दे ह्यग्रे चतुर्दश च॥ [४६]

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

देवासुराः संयत्ता आसन् ते देवा विजयमुपयन्तो-
ऽग्नौ वामं वसु सं न्यदधतेदमुं नो भविष्यति यदि

नो जेष्यन्तीति तदग्निर्न्यकामयत् तेनापाक्रामत् तद्देवा
विजित्यावरुरुत्समाना अन्वायन् तदस्य सहसाऽदिथ्सन्त
सोऽरोदीद्यदरोदीत् तद्गुद्रस्य रुद्रत्वं यदश्वशीयत् तद् (१)

रंजतः हिरण्यमभवत् तस्माद्रंजतः हिरण्यमदक्षिण्य-
मंश्रुजः हि यो बर्हिषि ददाति पुराऽस्य संवत्सराद्गृहे
रुदन्ति तस्माद्बर्हिषि न देयः सोऽग्निरब्रवीद्वाग्यंसान्यथ
व इदमिति पुनराधेयं ते केवलमित्यब्रुवन्नृध्रवत् खलु स
इत्यब्रवीद्यो मद्देवत्यमग्निमादधाता इति तं पूषाऽऽधत्त
तेन (२)

पूषाऽऽध्नीत् तस्मात् पौष्णाः पशव उच्यन्ते तं त्वष्टाऽऽधत्त
तेन त्वष्टाऽऽध्नीत् तस्मात् त्वाष्टाः पशव उच्यन्ते तं मनुरा-
ऽधत्त तेन मनुराध्नीत् तस्मान्मानव्यः प्रजा उच्यन्ते तं धाता-
ऽऽधत्त तेन धाताऽऽध्नीत्संवत्सरो वै धाता तस्मात्संवत्सरं
प्रजाः पशवोऽनु प्र जायन्ते य एवं पुनराधेयस्यर्द्धिं वे- (३)

दध्नीत्येव योऽस्यैवं बन्धुतां वेद बन्धुमान् भवति भागधेयं
वा अग्निराहित इच्छमानः प्रजां पशून् यजमानस्योप
दोद्रावोद्वास्य पुनरा दधीत भागधेयेनैवेनः समर्धयत्यथो

शान्तिरेवा॒स्यैषा पुन॑र्वस्वो॒रा द॑धीतै॒तद्वै पुन॑रा॒धेय॑स्य
 नक्ष॑त्रं यत्पुन॑र्वसू स्वाया॑मेवैनं दे॒वता॑यामा॒धाय॑ ब्रह्मवर्च॑सी
 भ॑वति द॒र्भेरा द॑धात्यया॒तयाम॑त्वाय द॒र्भेरा द॑धात्य॒द्भ्य
 ए॒वैन॒मोष॑धीभ्योऽव॒रुध्याऽऽध॑त्ते पञ्च॑कपालः पुरो॒डाशो॑ भवति
 पञ्च॑ वा ऋ॒तव॑ ऋ॒तुभ्य॑ ए॒वैन॑मव॒रुध्याऽऽध॑त्ते ॥ (४)

अशी॑यत् तत् तेन॒ वेदं द॒र्भेः पञ्च॑वि॒ंशति॑श्च ॥ [१]

परा॒ वा ए॒ष य॒ज्ञं प॒शून् व॑पति योऽग्नि॑मु॒द्वास॑यते
 पञ्च॑कपालः पुरो॒डाशो॑ भवति पा॒ङ्क्तो य॒ज्ञः पा॒ङ्क्तो प॒शवो॑
 य॒ज्ञमे॒व प॒शून् व॑ रुन्धे वीर॒हा वा ए॒ष दे॒वानां॑ योऽग्नि॑मु॒द्वास॑यते
 न वा ए॒तस्य॑ ब्राह्म॒णा ऋ॒ताय॑वः पुराऽन्न॑मक्षन् प॒ङ्क्तो
 याज्या॑नुवा॒क्या भ॑वन्ति पा॒ङ्क्तो य॒ज्ञः पा॒ङ्क्तः पुरु॑षो दे॒वाने॒व
 वी॒रं नि॑रव॒दाया॒ग्निं पुन॑रा (५)

ध॑त्ते श॒ताक्ष॑रा भवन्ति श॒तायुः॑ पुरु॑षः श॒तेन्द्रि॑य
 आयु॑ष्येवेन्द्रि॒ये प्र॑ति तिष्ठति यद्वा अ॒ग्निरा॑हितो न॒र्ह्यते
 ज्यायो॑ भाग॒धेयं॑ नि॒काम॑यमानो यदा॑ग्ने॒यः सर्वं॑ भवति
 सैवा॑स्यर्धिः सं वा ए॒तस्य॑ गृ॒हे वाक् सृ॑ज्यते योऽग्नि॑मु॒द्वास॑यते
 स वाच॑ः स॒ः सृष्टां॑ यज॑मान ई॒श्वरोऽनु॑ परा॑भवितो॒र्विभ॑क्तयो
 भ॑वन्ति वा॒चो वि॒धृत्यै॑ यज॑मान॒स्याप॑राभावाय (६)

विभक्तिं करोति ब्रह्मैव तदकरुपांशु यजति यथा वामं
 वसुं विविदानो गूहति तादृगेव तदग्निं प्रति स्विष्टकृतं
 निराह यथा वामं वसुं विविदानः प्रकाशं जिगमिषति
 तादृगेव तद्विभक्तिमुक्त्वा प्रयाजेन वर्षद्वरोत्यायतनादेव
 नैति यजमानो वै पुरोडाशः पशव एते आहुती यदभितः
 पुरोडाशमेते आहुती (७)

जुहोति यजमानमेवोभयतः पशुभिः परि गृह्णाति
 कृतयजुः सम्भृतसम्भार इत्याहुर्न सम्भृत्याः सम्भारा न
 यजुः कर्तव्यमित्यथो खलु सम्भृत्या एव सम्भाराः कर्तव्यं
 यजुर्यज्ञस्य समृद्धौ पुनर्निष्कृतो रथो दक्षिणा पुनरुत्स्यूतं
 वासः पुनरुत्सृष्टोऽनुद्वान् पुनराधेयस्य समृद्धौ सप्त तै अग्ने
 समिधः सप्त जिह्वा इत्यग्निहोत्रं जुहोति यत्रयत्रैवास्य न्यक्तं
 तत (८)

एवैनमव रुन्धे वीरहा वा एष देवानां योऽग्निमुद्वासयते
 तस्य वरुण एवर्णयादोग्निवारुणमेकादशकपालमनु निर्वपेद्यं
 चैव हन्ति यश्चास्यर्णयात्तौ भागधेयेन प्रीणाति नाऽ-

ऽर्तिमाच्छति यजमानः॥ (९)

आऽपराभावाय पुरोडाशमेते आहुती ततः षट्त्रिंशच्च॥ [२]

भूमिर्भूम्ना द्यौर्वरिणाऽन्तरिक्षं महित्वा। उपस्थे ते
देव्यदितेऽग्निमन्त्रादमन्त्राद्यायाऽऽदधे॥ आऽयं गौः
पृश्निरक्रमीदसनन्मातरं पुनः। पितरं च प्रयन्त्सुवः॥
त्रिंशद्धाम वि राजति वाक्पतङ्गाय शिश्रिये। प्रत्यस्य वह
द्युभिः॥ अस्य प्राणादपानत्यन्तश्चरति रोचना। व्यख्यन्महिषः
सुवः॥ यत् त्वा (१०)

क्रुद्धः परोवपं मन्युना यदवर्त्या। सुकल्पमग्रे तत् तव
पुनस्त्वोद्दीपयामसि॥ यत् ते मन्युपरोक्षस्य पृथिवीमनु
दध्वसे। आदित्या विश्वे तद्देवा वसवश्च समाभरन्॥
मनो ज्योतिर्जुषतामाज्यं विच्छिन्नं यज्ञं समिमं दधातु।
बृहस्पतिस्तनुतामिमं नो विश्वे देवा इह मादयन्ताम्॥ सप्त
ते अग्रे समिधः सप्त जिह्वाः सप्त (११)

ऋषयः सप्त धामं प्रियाणि। सप्त होत्राः सप्तधा त्वा
यजन्ति सप्त योनीरा पृणस्वा घृतेन॥ पुनरूर्जा नि वर्तस्व
पुनरग्न इषाऽऽयुषा। पुनर्नः पाहि विश्वतः॥ सह रय्या नि

वर्तस्वाग्ने पिन्वस्व धारया। विश्वप्स्त्रिया विश्वतस्परि॥ लेकः
 सलेकः सुलेकस्ते न आदित्या आज्यं जुषाणा वियन्तु
 केतः सकेतः सुकेतस्ते न आदित्या आज्यं जुषाणा वियन्तु
 विवस्वा२ अदितिर्देवजूतिस्ते न आदित्या आज्यं जुषाणा
 वियन्तु॥ (१२)

त्वा जिह्वाः सप्त सुकेतस्ते नृश्रयोदश च॥ [३]

भूमिर्भूम्ना द्यौर्वरिणेत्याहाऽऽशिषैवैनमा धत्ते सर्पा वै
 जीर्यन्तोऽमन्यन्त स एतं कंसर्णीरः काद्रवेयो मन्त्रमपश्यत्
 ततो वै ते जीर्णास्तनूरपाघ्नत सर्पराज्ञिया ऋग्भिर्गार्हपत्यमा
 दधाति पुनर्नवमेवैनमजरं कृत्वाऽऽधत्तेऽथो पूतमेव
 पृथिवीमन्नाद्यं नोपानमथ्सैतं (१३)

मन्त्रमपश्यत् ततो वै तामन्नाद्यमुपानमद्यत्सर्पराज्ञिया
 ऋग्भिर्गार्हपत्यमादधात्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो अस्यामेवैनं
 प्रतिष्ठितमा धत्ते यत्त्वा क्रुद्धः परोवपेत्याहापहुत एवास्मै
 तत् पुनस्त्वोदीपयामसीत्याह समिन्ध एवैनं यत्ते
 मन्युपरोत्स्येत्याह देवताभिरे- (१४)

वैन२ सं भरति वि वा एतस्य यज्ञश्छिद्यते यो-

ऽग्निमुद्वासयते बृहस्पतिवत्युर्चोप तिष्ठते ब्रह्म वै देवानां
 बृहस्पतिर्ब्रह्मणैव यज्ञं सं दधाति विच्छिन्नं यज्ञं समिमं
 दधात्वित्याह सन्तत्यै विश्वे देवा इह मादयन्तामित्याह
 सन्तत्यैव यज्ञं देवेभ्योऽनु दिशति सप्त ते अग्ने समिधः सप्त
 जिह्वा - (१५)

इत्याह सप्तसप्त वै सप्तधाऽग्नेः प्रियास्तनुवस्ता एवाव
 रुन्धे पुनरूर्जा सह रय्येत्यभितः पुरोडाशमाहुती जुहोति
 यजमानमेवोर्जा च रय्या चोभयतः परि गृह्णात्यादित्या वा
 अस्माल्लोकादमुं लोकमायन्तेऽमुष्मिल्लोके व्यतृष्यन्त इमं
 लोकं पुनरभ्यवेत्याग्निमाधायैतान् होमानजुहवुस्त आर्ध्ववन्
 ते सुवर्गल्लोकमायन् यः पराचीनं पुनराधेयादग्निमादधीत
 स एतान् होमाञ्जुह्याद्यामेवाऽऽदित्या ऋद्धिमार्ध्ववन्
 तामेवध्नोति॥ (१६)

एतमेव जिह्वा एतान् पञ्चविंशतिश्च॥ [४]

उपप्रयन्तो अध्वरं मन्त्रं वोचेमाग्नये। आरे अस्मे च
 शृण्वते॥ अस्य प्रत्नामनु द्युतं शुक्रं दुदुहे अहयः। पयः
 सहस्रसामृषिम्॥ अग्निर्मूर्धा दिवः ककुत् पतिः पृथिव्या

अ॒यम्। अ॒पा॒ रेता॑सि जि॒न्वति॑॥ अ॒यमि॒ह प्र॑थ॒मो धा॑यि
धा॒तृभि॑र्होता॒ यजि॑ष्ठो अध्व॒रेष्वी॑ड्यः। यम॑प्र॒वानो॒ भृग॑वो
वि॒रुरु॑चुर्व॒नेषु॑ चि॒त्रं वि॒भुवं॑ वि॒शेवि॑शे॥ उ॒भा वा॑मिन्द्रा॒ग्नी
आ॒हुव॑ध्या (१७)

उ॒भा रा॑धंसः स॒ह मा॑द॒यध्वै॑। उ॒भा दा॑ता॒रावि॑षा॒
र॑यी॒णामु॑भा वाज॑स्य सा॒तये॑ हुवे वा॒म्॥ अ॒यं ते
योनि॑र्ऋ॒त्वियो॒ यतो॑ जा॒तो अ॒रोच॑थाः। तं जा॒नन्न॑ग्न आ
रो॒हाथा॑ नो वर्ध॑या र॒यिम्॥ अ॒ग्न आयू॑षि पव॒स आ
सु॒वोर्ज॑मिषं च नः। आ॒रे बा॑धस्व दु॒च्छुना॑म्॥ अ॒ग्ने पव॑स्व
स्वपा॑ अ॒स्मे वर्चः॑ सु॒वीर्य॑म्। दध॒त्पोष॑ र॒यिं (१८)

म॒यि॥ अ॒ग्ने पा॑वक रो॒चिषा॑ म॒न्द्रया॑ देव जि॒ह्वया॑। आ
दे॒वान् व॑क्षि॒ यक्षि॑ च॥ स नः॑ पा॒वक दी॑दिवोऽ॒ग्ने दे॒वा
इ॒हाऽऽव॑ह। उप॑ य॒ज्ञं ह॒विश्च॑ नः॥ अ॒ग्निः शुचि॑व्रततमः
शुचि॑र्वि॒प्रः शुचिः॑ क॒विः। शुची॑ रोचत॒ आहु॑तः॥ उद॑ग्ने
शुच॑य॒स्तव॑ शु॒क्रा भ्राज॑न्त ईरते। तव॒ ज्योती॑ष्प॒र्चयः॑॥
आ॒युर्दा॑ अ॒ग्नेऽस्या॑यु॒र्मे (१९)

देहि॑ वर्चो॒दा अ॒ग्नेऽसि॑ वर्चो॒ मे देहि॑ तनू॒पा अ॒ग्नेऽसि॑

तनुवं मे पाह्यग्रे यन्मे तनुवा ऊनं तन्म् आ पृण चित्रावसो
 स्वस्ति ते पारमशीयेन्धानास्त्वा शतं हिमा द्युमन्तः
 समिधीमहि वयस्वन्तो वयस्कृतं यशस्वन्तो यशस्कृतं
 सुवीरासो अदाभ्यम्। अग्रे सपत्नदम्भनं वर्षिष्ठे अधि-
 नाके॥ सं त्वमग्रे सूर्यस्य वर्चसाऽगथाः समृषीणां स्तुतेन
 सं प्रियेण धाम्ना। त्वमग्रे सूर्यवर्चा असि सं मामायुषा
 वर्चसा प्रजया सृज॥ (२०)

आहुवध्यै रयिं मे वर्चसा सप्तदश च॥ [५]

सं पश्यामि प्रजा अहमिदं प्रजसो मानवीः। सर्वा भवन्तु
 नो गृहे॥ अम्भः स्थाम्भो वो भक्षीय महः स्थ महो वो
 भक्षीय सहः स्थ सहो वो भक्षीयोर्जः स्थोर्जं वो भक्षीय रेवती
 रमध्वमस्मिल्लोकेऽस्मिन् गोष्ठेऽस्मिन् क्षयेऽस्मिन् योनाविहैव
 स्तेतो माऽपं गात बह्वीर्मे भूयास्त (२१)

संहितासि विश्वरूपीरा मोर्जा विशाऽऽगौपत्येना-
 ऽऽरायस्पोषेण सहस्रपोषं वः पुष्यासं मयि वो रायः
 श्रयन्ताम्॥ उप त्वाऽग्रे दिवेदिवे दोषावस्तर्धिया वयम्।

नमो भरन्त एमसि। राजन्तमध्वराणां गोपामृतस्य
 दीदिविम्। वर्धमानं स्वे दमे॥ स नः पितेवं सूनवेऽग्रे
 सूपायनो भव। सचस्वा नः स्वस्तये॥ अग्रे (२२)

त्वं नो अन्तमः। उत त्राता शिवो भव वरूथ्यः॥
 तं त्वां शोचिष्ठ दीदिवः। सुम्राय नूनमीमहे सखिभ्यः॥
 वसुरग्निर्वसुश्रवाः। अच्छां नक्षि द्युमत्तमो रयिं दाः॥ ऊर्जा वः
 पश्याम्यूर्जा मां पश्यत रायस्पोषेण वः पश्यामि रायस्पोषेण
 मा पश्यतेडाः स्थ मधुकृतः स्योना माऽऽविंशतेरा मदः।
 सहस्रपोषं वः पुष्यासं (२३)

मयि वो रायः श्रयन्ताम्॥ तत्संवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य
 धीमहि। धियो यो नः प्रचोदयात्॥ सोमानं स्वरणं कृणुहि
 ब्रह्मणस्पते। कक्षीवन्तं य औशिजम्॥ कदा च न स्तरीरसि
 नेन्द्रं सश्वसि दाशुषे। उपोपेन्नु मधवन् भूय इन्नु ते दानं
 देवस्य पृच्यते॥ परि त्वाऽग्रे पुरं वयं विप्रं सहस्य
 धीमहि। धृषद्वर्णं दिवेदिवे भेत्तारं भङ्गुरावतः॥ अग्रे गृहपते
 सुगृहपतिरहं त्वया गृहपतिना भूयासं सुगृहपतिर्मया त्वं
 गृहपतिना भूयाः शतं हिमास्तामाशिषमा शांसे तन्तवे

ज्योतिष्मतीं तामाशिषमा शासेऽमुष्मै ज्योतिष्मतीम्॥ (२४)

भूयास्त स्वस्तयेऽग्ने पुष्यासं धृषद्वर्णमेकात्रिंशच्च॥ [६]

अयंज्ञो वा एष योऽसामोपप्रयन्तो अध्वरमित्याह
स्तोममेवास्मै युनक्त्युपेत्याह प्रजा वै पशव उपेमं लोकं
प्रजामेव पशूनिमं लोकमुपैत्यस्य प्रत्नामनुद्युतमित्याह
सुवर्गो वै लोकः प्रत्नः सुवर्गमेव लोकः समारोहत्यग्निर्मूर्धा
दिवः ककुदित्याह मूर्धानं- (२५)

मेवैनं समानानां करोत्यथो देवलोकादेव मनुष्यलोके
प्रतितिष्ठत्ययमिह प्रथमो धायि धातृभिरित्याह मुख्यमेवैनं
करोत्युभा वामिन्द्राग्नी आहुवध्या इत्याहौजो बलमेवाव
रुन्धेऽयं ते योनिर्ऋत्विय इत्याह पशवो वै रयिः पशूनेवाव
रुन्धे षड्भिरुप तिष्ठते षड्वा- (२६)

ऋतव ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठति षड्भिरुत्तराभिरुप तिष्ठते
द्वादश सं पद्यन्ते द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सर एव
प्रति तिष्ठति यथा वै पुरुषोऽश्वो गौर्जीर्यत्येवमग्निराहितो
जीर्यति संवत्सरस्य परस्तादाग्निपावमानीभिरुप तिष्ठते
पुनर्नवमेवैनमजरं करोत्यथो पुनात्येवोप तिष्ठते योगं

ए॒वा॒स्यै॒ष उ॒प ति॒ष्ठते॒ (२७)

द॒म ए॒वा॒स्यै॒ष उ॒प ति॒ष्ठते॒ या॒ञ्चै॒वा॒स्यै॒षो॒प ति॒ष्ठते॒ यथा॒
पा॒पी॒या॒ञ्छे॒य॒स आ॒हृत्य॑ न॒म॒स्यति॑ ता॒दृ॒गे॒व तदा॑यु॒र्दा
अ॒ग्रेऽस्या॑यु॒र्मे दे॒ही॒त्या॒हाऽऽयु॒र्दा ह्ये॒ष वर्चो॑दा अ॒ग्रेऽसि॑
वर्चो॑ मे दे॒ही॒त्या॒ह वर्चो॑दा ह्ये॒ष त॒नू॒पा अ॒ग्रेऽसि॑ त॒नु॒वं मे
पा॒ही॒त्या॒ह (२८)

त॒नू॒पा ह्ये॒षोऽग्रे॑ य॒न्मे त॒नु॒वा ऊ॒नं त॒न्म आ॑ पृ॒णे॒त्या॒ह य॒न्मे
प्र॒जायै॑ प॒शूना॑मू॒नं त॒न्म आ॑ पू॒रये॑ति वा॒वैत॑दा॒ह चि॒त्रा॒व॒सो
स्व॒स्ति ते॑ पा॒र॒म॒शी॒ये॒त्या॒ह रा॒त्रिर्वै॑ चि॒त्रा॒व॒सु॒रव्यु॑ष्ट्यै॒ वा
ए॒तस्यै॑ पु॒रा ब्रा॑ह्म॒णा अ॒भैषु॑व्यु॒ष्टिमे॒वाव॑ रु॒न्ध इ॒न्धा॒ना॒स्त्वा
श॒त९ (२९)

हि॒मा इ॒त्या॒ह श॒तायुः॑ पु॒रुषः॑ श॒तेन्द्रि॑य॒ आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॑ये
प्र॒ति ति॒ष्ठत्ये॒षा वै सू॒र्मी क॑र्ण॒काव॑त्ये॒तया॑ ह स्म
वै दे॒वा अ॒सुरा॑णा९ श॒तत॑रु॒हाऽ॒ स्तृ॑ह॒न्ति य॑दे॒तया॑
स॒मिध॑मा॒दधा॑ति॒ वज्र॑मे॒वैत॑च्छ॒त॒घ्नीं य॑ज॒मानो॑ भ्रातृ॒व्याय॑
प्र॒हर॑ति॒ स्तृ॒त्या अ॒छ॒म्ब॒द्वार॑९ सं त्वम॑ग्रे॒ सूर्य॑स्य॒ वर्च॑सा
ग॒था इ॒त्या॒हैत॑त्त्वमसी॒दम॑हं भू॒यास॑मि॒ति वा॒वैत॑दा॒ह त्वम॑ग्रे

सूर्यवर्चा असीत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते॥ (३०)

मूर्धानं वै तिष्ठत आह शतमहं पोडश च॥ [७]

सं पश्यामि प्रजा अहमित्याह यावन्त एव ग्राम्याः
पशवस्तानेवाव रुन्धेऽम्भः स्थाम्भो वो भक्षीयेत्याहाम्भो
ह्येता महः स्थ महो वो भक्षीयेत्याह महो ह्येताः सहः
स्थ सहो वो भक्षीयेत्याह सहो ह्येता ऊर्जस्थोर्ज वो
भक्षीये- (३१)

त्याहोर्जो ह्येता रेवती रमध्वमित्याह पशवो वै रेवतीः
पशूनेवात्मन् रमयत इहैव स्तेतो माऽप गातेत्याह ध्रुवा
एवैना अनपगाः कुरुत इष्टकचिद्वा अन्योऽग्निः पशुचिदन्यः
संहितासि विश्वरूपीरिति वथ्समभि मृशत्युपैवैनं धत्ते
पशुचितमेनं कुरुते प्र (३२)

वा एषोऽस्माल्लोकाच्च्यवते य आहवनीयमुपतिष्ठते
गार्हपत्यमुप तिष्ठतेऽस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठत्यथो
गार्हपत्यायैव नि हुते गायत्रीभिरुप तिष्ठते तेजो वै
गायत्री तेज एवात्मन् धत्तेऽथो यदेतं तृचमन्वाह सन्तत्यै
गार्हपत्यं वा अनु द्विपादो वीराः प्रजायन्ते य एवं विद्वान्

द्विपदाभिर्गार्हपत्यमुपतिष्ठत् - (३३)

आऽस्य वीरो जायत ऊर्जा वः पश्याम्यूर्जा मा
पश्यतेत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते तथ्संवितुर्वरेण्यमित्याह
प्रसूत्यै सोमानः स्वरेणमित्याह सोमपीथमेवाव रुन्धे
कृणुहि ब्रह्मणस्पत इत्याह ब्रह्मवर्चसमेवाव रुन्धे कदा च न
स्तरीरसीत्याह न स्तरीः रात्रिं वसति (३४)

य एवं विद्वानग्निमुपतिष्ठते परि त्वाऽग्ने पुरं
वयमित्याह परिधिमेवैतं परि दधात्यस्कन्दायाग्ने
गृहपत इत्याह यथायजुरेवैतच्छ्रुतः हिमा इत्याह
शतं त्वा हेमन्तानिन्धिषीयेति वावैतदाह पुत्रस्य नाम
गृह्णात्यन्नादमेवैनं करोति तामाशिषमा शासे तन्तवे
ज्योतिष्मतीमिति ब्रूयाद्यस्य पुत्रोऽजातः स्यात्तेजस्यैवास्य
ब्रह्मवर्चसी पुत्रो जायते तामाशिषमा शासेऽमुष्मै
ज्योतिष्मतीमिति ब्रूयाद्यस्य पुत्रो जातः स्यात् तेज
एवास्मिन् ब्रह्मवर्चसं दधाति॥ (३५)

ऊर्जं वो भक्षीयेति प्र गार्हपत्यमुपतिष्ठते वसति ज्योतिष्मतीमेकान्नात्रिंशच्च॥—[८]

अग्निहोत्रं जुहोति यदेव किं च यजमानस्य स्वं

तस्यैव तद्रेतः सिञ्चति प्रजनने प्रजननं हि वा
 अग्निरथौषधीरन्तंगता दहति तास्ततो भूयसीः प्रजायन्ते
 यत्सायं जुहोति रेत एव तत्सिञ्चति प्रैव प्रातस्तनेन
 जनयति तद्रेतः सिक्तं न त्वष्ट्राऽविकृतं प्रजायते यावच्छो
 वै रेतसः सिक्तस्य (३६)

त्वष्टा रूपाणि विकरोति तावच्छो वै तत्प्रजायत एष वै
 दैव्यस्त्वष्टा यो यजते बह्वीभिरुप तिष्ठते रेतस एव सिक्तस्य
 बहुशो रूपाणि वि करोति स प्रैव जायते श्वःश्वो भूयान् भवति
 य एवं विद्वानग्निमुपतिष्ठतेऽहर्देवानामासीद्रात्रिरसुराणां ते-
 ऽसुरा यदेवानां वित्तं वेद्यमासीत्तेन सह (३७)

रात्रिं प्राविशन् ते देवा हीना अमन्यन्त तेऽपश्यन्नाग्नेयी
 रात्रिराग्नेयाः पशवं इममेवाग्निः स्तवाम् स नः स्तुतः
 पशून् पुनर्दास्यतीति तेऽग्निमस्तुवन्त्स एभ्यः स्तुतो रात्रिया
 अध्यहरभि पशून्निर्गर्जत् ते देवाः पशून् वित्वा कामाः
 अकुर्वन्त य एवं विद्वानग्निमुपतिष्ठते पशुमान् भवत्या- (३८)

दित्यो वा अस्माल्लोकादमुं लोकमैत्सोऽमुं लोकं
 गत्वा पुनरिमं लोकमभ्यध्यायत्स इमं लोकमागत्य

मृत्योर्बिभेन्मृत्युसंयुत इव ह्ययं लोकः सोऽमन्यतेममेवाग्निः
स्तवानि स मां स्तुतः सुवर्गं लोकं गमयिष्यतीति सो-
ऽग्निमस्तौत्स एनः स्तुतः सुवर्गं लोकमगमयद्य - (३९)

एवं विद्वानग्निमुपतिष्ठते सुवर्गमेव लोकमेति
सर्वमायुरेत्यभि वा एषोऽग्नी आ रोहति य एनावुपतिष्ठते
यथा खलु वै श्रेयानभ्यारूढः कामयते तथा करोति नक्तमुप-
तिष्ठते न प्रातः सः हि नक्तं व्रतानि सृज्यन्ते सह श्रेयाश्च
पापीयाश्चासाते ज्योतिर्वा अग्निस्तमो रात्रिर्यन् - (४०)

नक्तमुपतिष्ठते ज्योतिषैव तमस्तरत्युपस्थेयोऽग्नी(३)र्नोप-
स्थेया(३) इत्याहुर्मनुष्यायेन्वै योऽहरहराहृत्याथैनं याचति
स इन्वै तमुपाच्छत्यथ को देवानहरहर्याचिष्यतीति
तस्मान्नोपस्थेयोऽथो खल्वाहुराशिषे वै कं यजमानो यजत
इत्येषा खलु वा - (४१)

आहिताग्रेराशीर्यदग्निमुपतिष्ठते तस्मादुपस्थेयः प्रजापतिः
पशूनसृजत ते सृष्टा अहोरात्रे प्राविशन् ताञ्छन्दो-
भिरन्वविन्दद्यच्छन्दोभिरुपतिष्ठते स्वमेव तदन्विच्छति न
तत्र जाम्यस्तीत्याहुर्योऽहरहरुपतिष्ठत इति यो वा अग्निं

प्रत्यङ्मुपतिष्ठते प्रत्यैनमोषति यः पराङ् विष्वङ् प्रजयां
पशुभिरेति कवातिर्यङ्मिवोप तिष्ठेत नैनं प्रत्योषति न विष्वङ्
प्रजयां पशुभिरेति॥ (४२)

सिक्तस्य सह भवति यो यत्खलु वै पशुभिस्त्रयोदश च॥ [१]

मम नाम प्रथमं जातवेदः पिता माता च दधतुर्यदग्रे। तत्त्वं
बिभृहि पुनरा मदैतोस्तवाहं नाम बिभराण्यग्रे॥ मम नाम त्वं
च जातवेदो वाससी इव विवसानौ ये चरावः। आयुषे त्वं
जीवसे वयं यथायथं वि परि दधावहे पुनस्ते॥ नमोऽग्नये-
ऽप्रतिविद्धाय नमोऽनाधृष्टाय नमः सम्राजै। अषाढो (४३)

अग्निर्बृहद्वया विश्वजिह्वसहन्त्यः श्रेष्ठो गन्धर्वः॥
त्वत्पितारो अग्रे देवास्त्वामाहुतयस्त्वद्विवाचनाः। सं
मामायुषा सं गौपत्येन सुहिते मा धाः॥ अयमग्निः
श्रेष्ठतमोऽयं भगवत्तमोऽयं सहस्रसातमः। अस्मा अस्तु
सुवीर्यम्॥ मनो ज्योतिर्जुषतामाज्यं विच्छिन्नं यज्ञं समिमं
दधातु। या इष्टा उषसो निम्नुचश्च ताः सं दधामि हविषा
घृतेन॥ पयस्वतीरोषधयः (४४)

पयस्वद्वीरुधां पयः। अपां पयसो यत्पयस्तेन मामिन्द्र

स५ सृज॥ अग्ने॑ व्रतपते व्रतं चरिष्यामि तच्छुकेयं तन्मे
 राध्यताम्॥ अग्नि५ होतारमिह त५ हुवे देवान् यज्ञियानिह
 यान् हवामहे॥ आ यन्तु देवाः सुमनस्यमाना वियन्तु देवा
 हविषो मे अस्य॥ कस्त्वा युनक्ति स त्वा युनक्तु यानि घर्मे
 कपालान्युपचिन्वन्ति (४५)

वेधसः। पूष्णस्तान्यपि व्रत इन्द्रवायू विमुञ्चताम्॥
 अभिन्नो घर्मो जीरदानुर्यत आत्तस्तदग्नं पुनः। इध्मो
 वेदिः परिधयश्च सर्वे यज्ञस्याऽऽयुरनु सं चरन्ति॥
 त्रयस्त्रिंशत्तन्तवो ये वितन्त्रिरे य इमं यज्ञं स्वधया ददन्ते
 तेषां छिन्नं प्रत्येतदधामि स्वाहा घर्मो देवा५ अप्येतु॥ (४६)

अषाढ ओषधय उपचिन्वन्ति पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [१०]

वैश्वानरो न ऊत्याऽऽप्र यातु परावतः। अग्निरुक्थेन
 वाहसा॥ ऋतावानं वैश्वानरमृतस्य ज्योतिषस्पतिम्।
 अजस्रं घर्ममीमहे॥ वैश्वानरस्य द५ सनाभ्यो बृहदरिणादेकः
 स्वपस्यया कविः। उभा पितरा महयन्नजायताग्निर्द्यावापृथिवी
 भूरिरेतसा॥ पृष्टो दिवि पृष्टो अग्निः पृथिव्यां पृष्टो विश्वा
 ओषधीरा विवेश। वैश्वानरः सहसा पृष्टो अग्निः स नो दिवा

स (४७)

रि॒षः पा॑तु न॒क्तम्॥ जा॒तो यद॑ग्रे भुव॑ना व्य॒ख्यः प॒शुं न
गो॒पा इर्य॑ः परि॑ज्मा। वै॒श्वान॑र ब्र॒ह्म॑णे वि॒न्द गा॒तुं यू॒यं पा॑त
स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑ नः॥ त्वम॑ग्रे शो॒चिषा॑ शोशु॑चान् आ रोद॑सी
अपृ॒णा जा॑यमानः। त्वं दे॒वाः अ॒भि॒श॑स्तेरमु॒ञ्चो वै॒श्वान॑र
जा॒तवे॒दो म॒हि॒त्वा॥ अ॒स्माक॑मग्रे म॒घव॑त्सु धा॒र॒या॒नामि
क्ष॒त्रम॑जरः सु॒वीर्य॑म्। व॒यं ज॑येम श॒तिनः॑ सह॒स्रिणं॑
वै॒श्वान॑र (४८)

वाज॑मग्रे तवो॒तिभिः॑॥ वै॒श्वान॑रस्य सु॒म॒तौ स्या॑म
राजा॒ हि॒कं भुव॑नानामभि॒श्रीः। इ॒तो जा॒तो वि॒श्वमि॑दं
वि च॑ष्टे वै॒श्वान॑रो य॑तते सूर्ये॑ण॥ अ॒व ते॒ हेडो॑ वरु॒ण
नमो॑भि॒रव॑ य॒ज्ञेभि॑रीमहे ह॒विर्भिः॑। क्षय॑न्न॒स्मभ्य॑मसुर प्रचेतो॒
राज॑न्नेना॑सि शि॒श्रथः॑ कृ॒तानि॑॥ उदु॑त्तमं वरु॒ण पा॑शम॒स्मद॒
वा॒ध॒मं वि म॑ध्य॒मः श्र॑थाय। अथा॑ व॒यमा॑दित्य (४९)

व्र॒ते तवा॑ना॒गसो॒ अदि॑तये स्याम॥ द॒धि॒क्राव्णो॑ अ॒कारि॑षं
जि॒ष्णो॒रश्व॑स्य वा॒जिनः॑॥ सु॒र॒भि नो॒ मुखा॑ कर॒त् प्र ण॑
आयू॑षि तारिषत्॥ आ द॑धि॒क्राः शव॑सा पञ्च कृ॒ष्टीः सूर्य॑

इव ज्योतिषाऽपस्ततान। सहस्रसाः शतसा वाज्यर्वा पृणक्तु
मध्वा समिमा वचांसि॥ अग्निर्मूर्धा भुवः। मरुतो यद्ध वो
दिवः सुम्रायन्तो हवामहे। आ तू न (५०)

उप गन्तन॥ या वः शर्म शशमानाय सन्ति त्रिधातूनि
दाशुषे यच्छताधि। अस्मभ्यं तानि मरुतो वि यन्त
रयिं नो धत्त वृषणः सुवीरम्॥ अदितिर्न उरुष्यत्वदितिः
शर्म यच्छतु। अदितिः पात्वहंसः॥ महीमू षु मातरं
सुव्रतानामृतस्य पत्नीमवसे हुवेम। तुविक्षत्रामजरन्ती-
मुरूचीं सुशर्माणमदितिं सुप्रणीतिम्॥ सुत्रामाणं पृथिवीं
द्यामनेहसं सुशर्माणमदितिं सुप्रणीतिम्। दैवीं नावं
स्वरित्रामनागसमस्रवन्तीमा रुहेमा स्वस्तये॥ इमां
सु नावमाऽरुहं शतारित्रां शतस्फ्याम्। अच्छिद्रां
पारयिष्णुम्॥ (५१)

दिवा स सहस्रिणं वैश्वानराऽऽदित्य तू नोऽनेहसं सुशर्माणमेकान्रविंशतिश्च॥-[११]

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः ॥

सं त्वां सिञ्चामि यजुषा प्रजामायुर्धनं च। बृहस्पतिप्रसूतो
यजमान इह मा रिषत्॥ आज्यमसि सत्यमसि
सत्यस्याध्यक्षमसि हविरसि वैश्वानरं वैश्वदेवमुत्पूतशुष्मं
सत्यौजाः सहोऽसि सहमानमसि सहस्वारातीः
सहस्वारातीयतः सहस्व पृतनाः सहस्व पृतन्यतः।
सहस्रवीर्यमसि तन्मां जिन्वाऽऽज्यस्याऽऽज्यमसि सत्यस्य
सत्यमसि सत्यायु- (१)

रसि सत्यशुष्ममसि सत्येन त्वाऽभि घोरयामि तस्य ते
भक्षीय
पश्चानां त्वा वातानां यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि
पश्चानां त्वर्तूनां यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि
पश्चानां त्वा दिशां यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि
पश्चानां त्वा पञ्चजनानां यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि
चरोस्त्वा पञ्चबिलस्य यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि
ब्रह्मणस्त्वा तेजसे यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि
क्षत्रस्य त्वौजसे यन्त्राय (२)

धु॒त्राय॑ गृह्णामि
 वि॒शे त्वा॑ य॒न्त्राय॑ धु॒त्राय॑ गृह्णामि
 सु॒वीर्या॑य त्वा गृह्णामि सुप्रजा॒स्त्वाय॑ त्वा गृह्णामि
 रा॒यस्पोषा॑य त्वा गृह्णामि ब्रह्मवर्च॒साय॑ त्वा गृह्णामि
 भूर॒स्माक॑ ह॒विर्दे॒वाना॑मा॒शिषो॑ यज॑मानस्य दे॒वाना॑ त्वा
 दे॒वता॑भ्यो गृह्णामि का॒माय॑ त्वा गृह्णामि॥ (३)

सत्यायुरोजसे यन्त्राय त्रयस्त्रिंशच्च॥ [१]

ध्रु॒वोऽसि॑ ध्रु॒वोऽह॑ संजा॒तेषु॑ भूयासं
 धी॒रश्चेत्ता॑ वसु॒विदु॒ग्रोऽस्यु॒ग्रोऽह॑ संजा॒तेषु॑ भूयास-
 मु॒ग्रश्चेत्ता॑ वसु॒विद॑भि॒भूर॑स्यभि॒भूर॑ह संजा॒तेषु॑ भूयास-
 मभि॒भूश्चेत्ता॑ वसु॒विद्यु॑नज्मि॑ त्वा ब्रह्म॑णा दै॒व्येन॑ ह॒व्याया॒स्मै
 वोढ॑वे जा॒तवेदः॑ । इ॒न्धा॒नास्त्वा सु॒प्रज॑सः सु॒वीरा॒ ज्यो॒र्जीवे॑म
 बलि॑हतो व॒यं ते॑॥ यन्मे॑ अ॒ग्ने अ॒स्य य॒ज्ञस्य॑ रि॒ष्या- (४)

द्य॒द्वा स्क॑न्दा॒दाज्य॑स्यो॒त वि॑ष्णो । तेन॑ ह॒न्मि स॒पत्नं॑
 दुर्म॑रा॒युमैनं॑ दधामि॒ निर्ऋ॑त्या उ॒पस्थे॑ । भूर्भु॒वः सुव॑रुच्छु॒ष्मो
 अ॒ग्ने यज॑मानायैधि॒ निशु॑ष्मो अ॒भिदा॑स॒न्ते । अ॒ग्ने दे॒वैद्ध॑
 मन्वि॑द्ध॒ मन्द्र॑जि॒ह्वा म॑र्त्यस्य ते होत॑र्मूर्ध॒न्ना जि॑घर्षि

रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय मनोऽसि प्राजापत्यं
मनसा मा भूतेनाऽऽविश वागस्यैन्द्री संपत्क्षयणी (५)

वाचा मैन्द्रियेणाऽऽविश

वसन्तमृतूनां प्रीणामि स मा प्रीतः प्रीणातु
ग्रीष्ममृतूनां प्रीणामि स मा प्रीतः प्रीणातु
वर्षा ऋतूनां प्रीणामि ता मा प्रीताः प्रीणन्तु
शरदमृतूनां प्रीणामि सा मा प्रीता प्रीणातु
हेमन्तशिशिरावृतूनां प्रीणामि तौ मा प्रीतौ प्रीणीता-
मग्नीषोमयोरहं देवयज्यया चक्षुष्मान् भूयासम्-
ग्रेरहं देवयज्ययान्नादो भूयासं (६)

दधिंरस्यदब्धो भूयास-

ममुं दमेयमग्नीषोमयोरहं देवयज्यया वृत्रहा भूयास-
मिन्द्राग्नियोरहं देवयज्ययैन्द्रियाव्यन्नादो भूयास-
मिन्द्रस्याहं देवयज्ययैन्द्रियावी भूयासं
महेन्द्रस्याहं देवयज्यया जेमानं महिमानं गमेयमग्नेः
स्विष्टकृतोऽहं देवयज्ययाऽऽयुष्मान् यज्ञेन प्रतिष्ठां

गमेयम्॥ (७)

रिप्याँश्चपत्क्षयण्यत्रादो भूयासुः षट्त्रिंशच्च॥ [२]

अग्निर्मा दुरि॑ष्टात् पातु सवि॒ताऽघ॑श॒साद्यो मेऽन्ति॑ दूरे-
ऽराती॑यति॒ तमे॒तेन॑ जेष॒ सु॒रूप॑वर्षवर्ण॒ एही॑मान् भ॒द्रान्
दुर्या॑ अ॒भ्येहि॒ मामनु॑व्रता॒ न्यु शी॒र्षाणि॑ मृ॒द्धमि॑ड॒ एह्यदि॑त
एहि॒ सर॑स्व॒त्येहि॒ रन्ति॑रसि॒ रम॑तिरसि॒ सूनर्य॑सि॒ जुष्टे॒ जुष्टि॑
तेऽशी॑योप॒हृत॑ उप॒ह्वं (८)

तैऽशी॑य सा मे स॒त्याशी॒रस्य॑ य॒ज्ञस्य॑ भूया॒दरे॑डता॒
मन॑सा॒ तच्छ॑केयं य॒ज्ञो दि॒व रो॑हतु य॒ज्ञो दि॒व गच्छ॑तु यो
दे॒व्यानाः॒ पन्था॑स्तेन॒ य॒ज्ञो दे॒वा अप्ये॑त्व॒स्मास्वि॑न्द्र॒ इन्द्रि॑यं
द॒धात्व॑स्मान्नाय॑ उ॒त य॒ज्ञाः स॑चन्ताम॒स्मासु॑ सन्त्वा॒शिषः॑
सा नः॑ प्रि॒या सु॒प्रतू॑र्तिर्म॒घोनी॒ जुष्टि॑रसि॒ जुष॑स्व नो॒ जुष्टा॑
नो- (९)

ऽसि॒ जुष्टि॑ ते गमेयं॒ मनो॒ ज्योति॑र्जुषता॒माज्यं॒ विच्छि॑न्नं
य॒ज्ञ स॑मिमं द॒धातु॑। बृह॒स्पति॑स्तनुतामिमं नो॒ विश्वे॑ दे॒वा
इ॒ह मा॑दयन्ताम्॥ ब्र॒ध्र पि॒न्वस्व॑ दद॒तो मे॒ मा क्षा॑यि कुर्व॒तो मे॒
मोप॑दसत् प्र॒जाप॑तेर्भा॒गोऽस्य॑ूर्ज॒स्वान् प॑य॒स्वान् प्रा॑णापा॒नौ मे॑

पाहि समानव्यानौ मे पाह्युदानव्यानौ मे पाह्यक्षितोऽस्यक्षित्यै
त्वा मा मे क्षेष्टा अमुत्रामुष्मिन् लोके॥ (१०)

उपह्वं जुष्टं नस्त्वा षट् च॥ [३]

ब॒र्हिषोऽहं दैवय॒ज्यया॑ प्र॒जावा॑न् भूयासं नरा॒शंस॑स्याहं
दैवय॒ज्यया॑ पशु॒मान् भूयास॑मग्नेः स्वि॑ष्टकृतोऽहं दैवय॒ज्यया॑-
ऽऽयु॑ष्मान् य॒ज्ञेन॑ प्रति॒ष्ठां ग॑मेयम॒ग्नेर॒हमु॑ज्जि॒तिम॑नू॒ज्ञेष॑
सोम॑स्याहमु॒ज्जि॒तिम॑नू॒ज्ञेष॑म॒ग्नेर॒हमु॑ज्जि॒तिम॑नू॒ज्ञेष॑म॒ग्नीषो॑म॒यो-
र॒हमु॑ज्जि॒तिम॑नू॒ज्ञेष॑मिन्द्रा॒ग्नि॒यो र॒हमु॑ज्जि॒तिम॑नू॒ज्ञेष॑मिन्द्र॑स्याहमु-
(११)

ज्जि॒तिम॑नू॒ज्ञेषं॑ महेन्द्र॑स्याहमु॒ज्जि॒तिम॑नू॒ज्ञेष॑म॒ग्नेः स्वि॑ष्टकृतो-
ऽहमु॒ज्जि॒तिम॑नू॒ज्ञेषं॑ वाज॑स्य मा प्रस॒वेनो॑द्ग्राभेणोद॑ग्रभीत्।
अथा॑ स॒पत्ना॑ इन्द्रो॑ मे नि॒ग्राभे॑णाध॒रा अ॑कः॥ उ॒द्ग्राभं॑
च नि॒ग्राभं॑ च ब्रह्म॑ दे॒वा अ॑वीवृधन्। अथा॑ स॒पत्नानि॑न्द्रा॒ग्नी
मे वि॑षूचीना॒न्व्यस्य॑ताम्॥ ए॒मा अ॑गमन्ना॒शिषो॑ दोह॑कामा
इन्द्र॑वन्तो (१२)

वनामहे धुक्षीमहि प्र॒जामि॑षम्॥ रोहि॑तेन त्वाऽग्नि॑र्दे॒वतां॑
गम॑यतु ह॒रिभ्यां॑ त्वेन्द्रो॑ दे॒वतां॑ गम॑य॒त्वेत॑शेन त्वा सूर्यो॑

दे॒वतां॑ ग॒मय॑तु॒ वि ते॑ मु॒ञ्चामि॑ र॒श्ना वि॑ र॒श्मीन् वि॑ यो॒क्रा॒
या॒नि॑ परि॒चर्त॑नानि ध॒त्ताद॑स्मासु॒ द्रवि॑णं॒ यच्च॑ भ॒द्रं प्र णो॑
ब्रू॒ताद्वा॒ग॒धा॒न् दे॒वता॑सु॥ वि॒ष्णोः॑ शं॒यो॒र॒हं दे॒वय॑ज्यया॒ य॒ज्ञेन॑
प्रति॒ष्ठां ग॑मेय॒ः सोम॑स्या॒हं दे॒वय॑ज्यया॒ (१३)

सु॒रेता॒ रेतो॑ धिषी॒य त्वष्ट॑र॒हं दे॒वय॑ज्यया॒ पशू॑ना॒ः
रूपं॑ पु॒षेयं॑ दे॒वानां॑ प॒त्नीर॒ग्निर्गृ॑हपतिर्य॒ज्ञस्य॑ मिथुनं॒ तयो॑र॒हं
दे॒वय॑ज्यया॒ मिथु॑नेन॒ प्र भू॑यासं वे॒दोऽसि॑ वि॒त्तिर॑सि वि॒देय॑
कर्मा॑सि क॒रुण॑मसि क्रि॒यास॑ः स॒निर॑सि स॒निता॑सि स॒नेयं॑
घृ॒तव॑न्तं कु॒ला॒यिन॑ः रा॒यस्पोष॑ः स॒हस्रि॑णं वे॒दो द॑दातु
वा॒जिन॑म्॥ (१४)

इन्द्र॑स्या॒हमिन्द्र॑वन्तः सोम॑स्या॒हं दे॒वय॑ज्यया॒ चतु॑श्चत्वारि॒ंशच्च॑॥ ————— [४]

आ प्या॑यतां ध्रु॒वा घृ॑तेन॒ य॒ज्ञं य॒ज्ञं प्रति॑ दे॒वय॑ज्यः।
सू॒र्याया॒ ऊ॒धोऽदि॑त्या उ॒पस्थ॑ उ॒रुधा॑रा पृथि॒वी य॒ज्ञे
अ॒स्मिन्॥ प्र॒जाप॑तेर्वि॒भान्नाम॑ लो॒कस्तस्मि॑ः॒ स्त्वा द॑धामि
स॒ह य॑ज॒माने॑न॒ सद॑सि॒ सन्मे॑ भू॒याः सर्व॑मसि॒ सर्व॑ मे भू॒याः
पू॒र्णम॑सि पू॒र्ण मे॑ भू॒या अक्षि॑तमसि॒ मा मे॑ क्षे॒ष्टाः प्रा॒च्या
दि॒शि दे॒वा ऋ॒त्विजो॑ मार्ज॒यन्तां दक्षि॑णायां (१५)

दिशि मासाः पितरो मार्जयन्तां प्रतीच्यां दिशि गृहाः
 पशवो मार्जयन्तामुदीच्यां दिश्याप ओषधयो वनस्पतयो
 मार्जयन्तामूर्ध्वायां दिशि यज्ञः संवत्सरो यज्ञपतिर्मार्जयन्तां
 विष्णोः क्रमोऽस्यभिमातिहा गायत्रेण छन्दसा पृथिवीमनु
 वि क्रमे निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमोऽस्यभिश्चिहा
 त्रैष्टुभेन छन्दसाऽन्तरिक्षमनु वि क्रमे निर्भक्तः स यं द्विष्मो
 विष्णोः क्रमोऽस्यरातीयतो हन्ता जागतेन छन्दसा दिवमनु
 वि क्रमे निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमोऽसि शत्रूयतो
 हन्ताऽऽनुष्टुभेन छन्दसा दिशोऽनु वि क्रमे निर्भक्तः स यं
 द्विष्मः॥ (१६)

दक्षिणायां द्विष्मो विष्णोरेकान्त्रिंशच्च॥ [५]

अगन्म सुवः सुवरगन्म सन्दृशस्ते मा छिन्सि यत्ते
 तपस्तस्मै ते माऽऽवृक्षि सुभूरसि श्रेष्ठो रश्मीनामायुर्धा
 अस्यायुर्मे धेहि वर्चोधा असि वर्चो मयि धेहीदमहममुं
 भ्रातृव्यमाभ्यो दिग्भ्योऽस्यै दिवोऽस्मादन्तरिक्षादस्यै पृथिव्या
 अस्मादन्नाद्यान्निर्भजामि निर्भक्तः स यं द्विष्मः। (१७)

सं ज्योतिषाऽभूवमैन्द्रीमावृतमन्वावर्ते समहं प्रजया सं

मया॑ प्र॒जा स॒म॒ह॒ꣳ रा॒य॒स्पोषे॑ण॒ सं मया॑ रा॒य॒स्पोषः॑ स॒मि॒द्धो
 अ॒ग्ने मे दी॑दिहि स॒मे॒द्धा ते॑ अ॒ग्ने दी॑द्यासं॒ वसु॑मान् य॒ज्ञो
 वसी॑यान् भूया॒स॒म॒ग्न॒ आयू॑ꣳषि पव॒स॒ आ सु॒वोर्ज॒मिषं॑ च
 नः। आ॒रे बा॑धस्व दु॒च्छुना॑म्॥ अ॒ग्ने पव॑स्व स्व॒पा अ॒स्मे वर्चः॑
 सु॒वीर्य॑म्। (१८)

दध॒त् पोष॑ꣳ र॒यिं म॒यि। अ॒ग्ने गृ॒ह॒प॒ते सु॒गृ॒ह॒प॒तिर॒हं
 त्वया॑ गृ॒ह॒प॒तिना भूया॑सꣳ सु॒गृ॒ह॒प॒तिर्म॒या त्वं गृ॒ह॒प॒तिना
 भूयाः॑ श॒तꣳ हिमा॒स्तामा॒शिष॒मा शा॑से तन्त॑वे ज्योति॑ष्मतीं
 तामा॒शिष॒माशा॑सेऽमु॒ष्मै ज्योति॑ष्मतीं क॒स्त्वा यु॒नक्ति॑ स त्वा
 विमु॑ञ्च॒त्वग्ने॑ व्रत॒प॒ते व्र॒तम॑चारिषं॒ तद॑श॒कं तन्मे॑ऽराधि य॒ज्ञो
 ब॑भूव॒ स आ (१९)

ब॑भूव॒ स प्र जं॑जे स वा॑वृधे। स दे॒वाना॒मधि॑पतिर्ब॑भूव
 सो अ॒स्माꣳ अधि॑पतीन् करोतु व॒यꣳ स्या॑म॒ पत॑यो
 रयी॑णाम्॥ गोमा॑ꣳ अ॒ग्नेऽवि॑माꣳ अ॒श्वी य॒ज्ञो नृ॒व॒त्स॑खा
 स॒द॒मि॒द॒प्र॒मृ॒ष्यः। इडा॑वाꣳ ए॒षो अ॑सुर प्र॒जावा॑न् दी॒र्घो र॒यिः
 पृ॒थु॒बु॒धः स॒भावा॑न्॥ (२०)

यथा वै संमृतसोमा एवं वा एते संमृतयज्ञा
यदंशपूर्णमासौ कस्य वाहं देवा यज्ञमा गच्छन्ति कस्य वा
न बहूनां यजमानानां यो वै देवताः पूर्वः परिगृह्णाति स एनाः
श्वो भूते यजत एतद्वै देवानामायतनं यदाहवनीयोऽन्तराग्नी
पशूनां गार्हपत्यो मनुष्याणामन्वाहार्यपचनः पितृणामग्निं
गृह्णाति स्व एवायतने देवताः परि (२१)

गृह्णाति ताः श्वो भूते यजते व्रतेन वै मेध्यो-
ऽग्निर्व्रतपतिर्ब्राह्मणो व्रतभृद् व्रतमुपैष्यन् ब्रूयादग्नें व्रतपते
व्रतं चरिष्यामीत्यग्निर्वै देवानां व्रतपतिस्तस्मा एव
प्रतिप्रोच्य व्रतमालभते बरुहिषा पूर्णमासे व्रतमुपैति
वत्सैरमावास्यायामेतद्धेतयोरायतनमुपस्तीर्यः पूर्वश्चाग्निरपर-
श्चेत्याहुर्मनुष्या (२२)

इत्वा उपस्तीर्णमिच्छन्ति किमु देवा येषां नवावसान-
मुपास्मिञ्छ्वो यक्ष्यमाणे देवता वसन्ति य एवं
विद्वानग्निमुपस्तृणाति यजमानेन ग्राम्याश्च पशवो-
ऽवरुध्या आरण्याश्चेत्याहुर्यद्ग्राम्यानुपवसन्ति तेन ग्राम्यानव
रुन्धे यदारण्यस्याश्जाति तेनारण्यान् यदनाश्वानुपवसेत्

पितृदेवत्यः स्यादारण्यस्याश्जातीन्द्रियं (२३)

वा आरण्यमिन्द्रियमेवाऽऽत्मन् धत्ते यदनाश्वानुपवसेत्
क्षोधुकः स्याद्यदशजीयाद्रुद्रोऽस्य पशूनभिमन्येतापोऽश्जाति
तन्नेवाशितं नेवानशितं न क्षोधुको भवति नास्य रुद्रः
पशूनभि मन्यते वज्रो वै यज्ञः क्षुत्खलु वै मनुष्यस्य
भ्रातृव्यो यदनाश्वानुपवसति वज्रेणैव साक्षात्क्षुधं भ्रातृव्यः
हन्ति॥ (२४)

परि मनुष्या इन्द्रियं साक्षात् त्रीणि च॥—————[७]

यो वै श्रद्धामनारभ्य यज्ञेन यजते नास्येष्टाय श्रद्धधतेऽपः
प्र णयति श्रद्धा वा आपः श्रद्धामेवाऽऽरभ्य यज्ञेन यजत
उभयेऽस्य देवमनुष्या इष्टाय श्रद्धधते तदाहुरति वा एता
वर्त्रेदन्त्यति वाचं मनो वावैता नाति नेदन्तीति मनसा प्र
णयतीयं वै मनो- (२५)

ऽनयैवैनाः प्र णयत्यस्कन्नहविर्भवति य एवं वेदं
यज्ञायुधानि सम्भरति यज्ञो वै यज्ञायुधानि यज्ञमेव
तत्सम्भरति यदेकमेकं सम्भरेत् पितृदेवत्यानि स्युर्यत्सह
सर्वाणि मानुषाणि द्वेद्वे सम्भरति याज्यानुवाक्ययोरेव

रूपं करोत्यथो मिथुनमेव यो वै दशं यज्ञायुधानि वेदं
मुखतोऽस्य यज्ञः कल्पते स्फ्य- (२६)

श्च कपालानि चाग्निहोत्रहवणी च शूर्पं च कृष्णाजिनं
च शम्यां चोलूखलं च मुसलं च दृषच्चोपला चैतानि वै
दशं यज्ञायुधानि य एवं वेदं मुखतोऽस्य यज्ञः कल्पते
यो वै देवेभ्यः प्रतिप्रोच्यं यज्ञेन यजते जुषन्तोऽस्य देवा
हव्यं हविर्निरूप्यमाणमभि मन्त्रयेताग्निं होतारमिह तं
हव इति (२७)

देवेभ्य एव प्रतिप्रोच्यं यज्ञेन यजते जुषन्तोऽस्य देवा
हव्यमेष वै यज्ञस्य ग्रहो गृहीत्वैव यज्ञेन यजते तदुदित्वा वाचं
यच्छति यज्ञस्य धृत्या अथो मनसा वै प्रजापतिर्यज्ञमनुत
मनसैव तद्यज्ञं तनुते रक्षसां मनन्ववचाराय यो वै यज्ञं
योगं आगते युनक्ति युक्ते युञ्जानेषु कस्त्वा युनक्ति स त्वां
युनक्तित्वाह प्रजापतिर्वै कः प्रजापतिनैवैनं युनक्ति युक्ते
युञ्जानेषु॥ (२८)

वै मनः स्फ्य इति युनक्तेकादश च॥ [८]

प्रजापतिर्यज्ञानसृजताग्निहोत्रं चाग्निष्टोमं च पौर्णमासीं

चोक्थ्यं चामावास्यां चातिरात्रं च तानुदमिमीत्
यावदग्निहोत्रमासीत् तावानग्निष्टोमो यावती पौर्णमासी
तावानुक्थ्यो यावत्यमावास्या तावानतिरात्रो य
एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति यावदग्निष्टोमेनोपाप्नोति
तावदुपाप्नोति य एवं विद्वान् पौर्णमासीं यजते
यावदुक्थ्येनोपाप्नोति (२९)

तावदुपाप्नोति य एवं विद्वानमावास्यां यजते
यावदतिरात्रेणोपाप्नोति तवदुपाप्नोति परमेष्ठिनो वा एष
यज्ञोऽग्रं आसीत् तेन स परमां काष्ठामगच्छत् तेन प्रजापतिं
निरवासाययत् तेन प्रजापतिः परमां काष्ठामगच्छत् तेनेन्द्रं
निरवासाययत् तेनेन्द्रः परमां काष्ठामगच्छत् तेनाग्नीषोमौ
निरवासाययत् तेनाग्नीषोमौ परमां काष्ठामगच्छतां य (३०)

एवं विद्वान् दशपूर्णमासौ यजते परमामेव काष्ठां
गच्छति यो वै प्रजातेन यज्ञेन यजते प्र प्रजया
पशुभिर्मिथुनैर्जायते द्वादश मासाः संवत्सरो द्वादश
द्वन्द्वानि दशपूर्णमासयोस्तानि सम्पाद्यानीत्याहुर्वत्सं
चोपावसृजत्युखां चाधि श्रयत्यव च हन्ति दृषदौ च

स॒माह॒न्त्यधि॑ च॒ वप॑ते क॒पाला॑नि॒ चोप॑ दधाति पुरो॒डाशं॑
चा- (३१)

धि॒श्रय॒त्याज्यं॑ च॒ स्तम्ब॑य॒जुश्च॒ हर॑त्य॒भि च॑ गृह्णाति वेदिं
च॒ परि॑गृह्णाति॒ पत्नीं॑ च॒ सं न॑ह्यति॒ प्रोक्ष॑णीश्चाऽऽसा॒दय॒त्याज्यं॑
चै॒तानि॒ वै द्वाद॑श॒ द्वन्द्वानि॑ दर्शपूर्णमा॒सयो॒स्तानि॒ य
ए॒व५ स॒म्पाद्य॒ यज॑ते॒ प्रजा॑तेनै॒व य॒ज्ञेन॑ यजते॒ प्र प्र॒जया॑
प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जायते॥ (३२)

उ॒क्त्ये॒नोपा॒प्रोत्य॑गच्छतां॒ यः पु॑रोडाशं च चत्वारि॒५शच्च॑॥ [१]

ध्रु॒वोऽसि॑ ध्रु॒वोऽह॑५ संजा॒तेषु॑ भूयास॒मित्या॑ह ध्रु॒वाने॒वैनान्॑
कुरु॑त उ॒ग्रोऽस्यु॒ग्रोऽह॑५ संजा॒तेषु॑ भूयास॒मित्या॑हाप्रतिवादिन
ए॒वैनान्कुरु॑तेऽभि॒भूर॑स्यभि॒भूर॑ह५ संजा॒तेषु॑ भूयास॒मित्या॑ह
य ए॒वैनं॑ प्रत्युत्पिपी॑ते॒ तमुपा॑स्यते यु॒नज्मि॑ त्वा॒ ब्रह्म॑णा॒
दै॒व्येने॒त्याहै॑ष वा अ॒ग्रेर्यो॑ग॒स्तेनै॑- (३३)

वैनं॑ यु॒नक्ति॑ य॒ज्ञस्य॒ वै समृ॑द्धेन दे॒वाः सु॑व॒र्गं
लो॒कमा॑यन् य॒ज्ञस्य॒ व्यृद्धे॑नासुरान् परा॑भावयन् यन्मे॑
अ॒ग्रे अ॒स्य य॒ज्ञस्य॒ रिष्या॑दित्याह य॒ज्ञस्यै॒व तथ्समृ॑द्धेन॒
यज॑मानः सुव॒र्गं लो॒कमे॑ति य॒ज्ञस्य॒ व्यृद्धे॑न॒ भ्रातृ॑व्यान् परा॑

भावयत्यग्निहोत्रमेताभिर्व्याहृतीभिरुप सादयेद्यज्ञमुखं वा
अग्निहोत्रं ब्रह्मेता व्याहृतयो यज्ञमुख एव ब्रह्म (३४)

कुरुते संवत्सरे पर्यागंत एताभिरेवोपसादयेद्
ब्रह्मणैवोभयतः संवत्सरं परिगृह्णाति दर्शपूर्णमासौ
चातुर्मास्यान्यालभमान एताभिर्व्याहृतीभिर् हवींष्यासाद-
येद्यज्ञमुखं वै दर्शपूर्णमासौ चातुर्मास्यानि ब्रह्मेता व्याहृतयो
यज्ञमुख एव ब्रह्म कुरुते संवत्सरे पर्यागंत एताभिरेवासाद-
येद् ब्रह्मणैवोभयतः संवत्सरं परिगृह्णाति यद्वै यज्ञस्य साम्ना
क्रियते राष्ट्रं (३५)

यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छति यदृचा विशं यज्ञस्याऽ-
ऽशीर्गच्छत्यथ ब्राह्मणोऽनाशीर्केण यज्ञेन यजते
सामिधेनीरनुवक्ष्यन्नेता व्याहृतीः पुरस्तादध्याद् ब्रह्मेव
प्रतिपदं कुरुते तथा ब्राह्मणः साशीर्केण यज्ञेन यजते यं
कामयेत् यजमानं भ्रातृव्यमस्य यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छेदिति
तस्यैता व्याहृतीः पुरोऽनुवाक्यायां दध्याद् भ्रातृव्यदेवत्यां वै
पुरोऽनुवाक्यां भ्रातृव्यमेवास्य यज्ञस्या- (३६)

ऽऽशीर्गच्छति यान् कामयेत् यजमानान्त्समावत्येनान्

य॒ज्ञस्याऽऽशीर्गच्छेदिति॑ तेषा॑मे॒ता व्याहृ॑तीः पुरोऽनुवा॒क्याया
अर्ध॒र्च एका॑ दध्याद्या॒ज्यायै॑ पुरस्ता॒देका॑ या॒ज्याया अर्ध॒र्च
एका॑ तथै॒नान्त्स॒माव॑ती य॒ज्ञस्याऽऽशीर्गच्छ॑ति यथा॒ वै
प॒र्जन्यः॑ सुवृष्टं॑ वर्ष॒त्येवं॑ य॒ज्ञो यज॑मानाय वर्षति॑
स्थल॑योदकं परिगृह्णन्त्या॒शिषा॑ य॒ज्ञं यज॑मानः परिगृह्णाति॑
मनो॑ऽसि प्राजाप॒त्यं (३७)

मन॑सा मा भूतेनाऽऽवि॒शेत्या॑ह मनो॒ वै प्रा॑जाप॒त्यं
प्रा॑जाप॒त्यो य॒ज्ञो मन॑ ए॒व य॒ज्ञमा॒त्मन् ध॑त्ते वाग॑स्यै॒न्द्री
स॑प॒त्नक्षय॑णी वा॒चा मै॑न्द्रियेणाऽऽवि॒शेत्या॑है॒न्द्री वै
वाग्वाच॑मे॒वैन्द्री॑मा॒त्मन् ध॑त्ते॥ (३८)

तेनै॒व ब्र॑ह्मं रा॒ष्ट्रमे॒वास्यं॑ य॒ज्ञस्य॑ प्राजाप॒त्यं ष॑ट्त्रिं॒शच्च॥ [१०]

यो वै सं॑प्तद॒शं प्र॒जाप॑तिं य॒ज्ञम॒न्वाय॑त्तं वेद॒ प्रति॑ य॒ज्ञेन॑
तिष्ठ॑ति न य॒ज्ञाद् भ्र॑श॒त आ॑ श्राव॒येति॑ चतु॑रक्षर॒मस्तु॑
श्रौष॑डिति॒ चतु॑रक्षरं॒ यजे॑ति द्वा॒क्षरं॒ ये यजा॑मह इति॒ पञ्चा॑क्षरं
द्वा॒क्षरो व॑षट्कार ए॒ष वै सं॑प्तद॒शः प्र॒जाप॑तिर्य॒ज्ञम॒न्वाय॑त्तो॒ य
ए॒वं वेद॒ प्रति॑ य॒ज्ञेन॑ तिष्ठ॑ति न य॒ज्ञाद् भ्र॑श॒ते यो वै य॒ज्ञस्य॑
प्राय॑णं प्रतिष्ठा- (३९)

मुदयनं वेदं प्रतिष्ठितेनारिष्टेन यज्ञेन स॒ऽस्थां गच्छ॑त्या
 श्राव॑यास्तु श्रौष॑ड्यज॒ ये यजाम॑हे वष॑ट्कार ए॒तद्वै य॒ज्ञस्य॑
 प्राय॑णमेषां प्रति॑ष्ठैतदुदयनं य ए॒वं वेदं॑ प्रति॑ष्ठितेनारिष्टेन य॒ज्ञेन॑
 स॒ऽस्थां गच्छ॑ति॒ यो वै स॒नृता॑यै दोहं वेदं दुह॑ ए॒वैनां॑ य॒ज्ञो
 वै स॒नृताऽऽश्राव॑येत्यैवैनाम॑ह्वदस्तु (४०)

श्रौष॑डित्युपावा॑न्स्रा॒ग्यजे॑त्युद॒नैषी॑द्ये यजाम॑ह इत्युपा॑स-
 दद्वष॑ट्कारेण॑ दोग्ध्येष॑ वै स॒नृता॑यै दोहो॑ य ए॒वं वेदं॑ दुह॑
 ए॒वैनां॑ दे॒वा वै स॒त्रमा॑सत॒ तेषां॑ दि॒शोऽद॑स्यन्त ए॒तामा॑र्द्रां
 प॒ङ्क्तिम॑पश्यन्ना श्राव॑येति॒ पुरो॑वा॒तम॑जनयन्नस्तु श्रौष॑डित्य॒भ्रः
 सम॑प्लावयन् यजेति॑ वि॒द्युत॑- (४१)

म॒जनय॑न् ये यजाम॑ह इति॒ प्राव॑र्षयन्न॒भ्यस्त॑नयन्
 वष॑ट्कारेण॒ ततो॑ वै तेभ्यो॒ दिशः॑ प्राप्या॑यन्त॒ य ए॒वं वेदं॑
 प्रास्मै॒ दिशः॑ प्यायन्ते प्र॒जाप॑तिं त्वो॒वेदं॑ प्र॒जाप॑तिस्त्वं वेदं
 यं प्र॒जाप॑तिर्वेद॒ स पु॒ण्यो भ॑वत्येष॒ वै छ॑न्द॒स्यः प्र॒जाप॑तिरा
 श्राव॑यास्तु श्रौष॑ड्यज॒ ये यजाम॑हे वष॑ट्कारो य ए॒वं वेदं॑ पु॒ण्यो
 भ॑वति वसन्त- (४२)

मृ॒तूनां॑ प्री॒णामी॑त्या॒हर्त॑वो॒ वै प्र॑या॒जा ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति॒

तैऽस्मै प्रीता यथापूर्वं कल्पन्ते कल्पन्तेऽस्मा ऋतवो
 य एवं वेदाग्नीषोमयोरहं देवयज्यया चक्षुष्मान्
 भूयासमित्याहाग्नीषोमाभ्यां वै यज्ञश्चक्षुष्मान् ताभ्यामेव
 चक्षुरात्मन् धत्तेऽग्रेरहं देवयज्ययान्नादो भूयासमित्याहाग्निर्वै
 देवानामन्नादस्तेनैवा- (४३)

ऽन्नाद्यमात्मन् धत्ते दब्धिरस्यदब्धो भूयासममुं
 दमेयमित्याहैतया वै दब्ध्या देवा असुरानदभ्रुवन्
 तयैव भ्रातृव्यं दभ्रोत्यग्नीषोमयोरहं देवयज्यया वृत्रहा
 भूयासमित्याहाग्नीषोमाभ्यां वा इन्द्रो वृत्रमहन् ताभ्यामेव
 भ्रातृव्यं स्तृणुत इन्द्राग्नियोरहं देवयज्ययेन्द्रियाव्यन्नादो
 भूयासमित्याहेन्द्रियाव्यैवान्नादो भवतीन्द्रस्या- (४४)

ऽहं देवयज्ययेन्द्रियावी भूयासमित्याहेन्द्रियाव्यैव भवति
 महेन्द्रस्याहं देवयज्यया जेमानं महिमानं गमेयमित्याह
 जेमानमेव महिमानं गच्छत्यग्नेः स्विष्टकृतोऽहं देवयज्यया-
 ऽऽयुष्मान् यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयमित्याहायुरेवात्मन् धत्ते प्रति
 यज्ञेन तिष्ठति॥ (४५)

इन्द्रं वो विश्वतस्परि हवामहे जनेभ्यः। अस्माकमस्तु
केवलः॥ इन्द्रं नरो नेमधिता हवन्ते यत्पार्या युनजते
धियस्ताः। शूरो नृषांता शवसश्चकान आ गोमंति व्रजे भजा
त्वं नः॥ इन्द्रियाणि शतक्रतो या ते जनेषु पञ्चसु। इन्द्र
तानि त आ वृणे॥ अनु ते दायि मह इन्द्रियाय सत्रा ते
विश्वमनु वृत्रहत्यै। अनु (४६)

क्षत्रमनु सहो यजत्रेन्द्र देवेभिरनु ते नृषह्यै॥ आ
यस्मिन्त्सप्त वासवास्तिष्ठन्ति स्वारुहो यथा। ऋषिर्ह
दीर्घश्रुतम् इन्द्रस्य घर्मो अतिथिः॥ आमासु पक्वमैरय आ
सूर्यः रोहयो दिवि। घर्मं न सामन्तपता सुवृक्तिभिर्जुष्टं
गिर्वणसे गिरः॥ इन्द्रमिद्राथिनो बृहदिन्द्रमर्केभिर्किणः।
इन्द्रं वाणीरनूषत॥ गायन्ति त्वा गायत्रिणो- (४७)

चन्त्यर्कमर्किणः। ब्रह्माणस्त्वा शतक्रतुवुद्धः शमिव येमिरे॥
अहोमुचे प्र भरेमा मनीषामोषिष्ठदाब्ने सुमतिं गृणानाः।
इदमिन्द्र प्रति हव्यं गृभाय सत्याः संन्तु यजमानस्य कामाः॥
विवेष यन्मा धिषणा जजान स्तवै पुरा पार्यादिन्द्रमहः।
अहंसो यत्र पीपरद्यथा नो नावेव यान्तमुभयै हवन्ते॥ प्र

सम्राजं प्रथममध्वराणां- (४८)

म॑हो॒मुचं॑ वृष॒भं य॒ज्ञिया॑नाम्। अ॒पां न॒पात॑मश्विना
ह॒यन्त॑म॒स्मिन्न॑र इन्द्रि॒यं ध॑त्त॒मोजः॑॥ वि न॑ इन्द्र॒ मृधो॑ जहि
नी॒चा य॑च्छ॒ पृत॑न्य॒तः। अ॒ध॒स्पदं॑ तमी॑ कृधि॒ यो अ॒स्मा
अ॒भिदा॑स॒न्ति॥ इन्द्र॑ क्ष॒त्रम॑भि॒ वाम॑मोजोऽजा॒यथा॑ वृषभ
च॒र्षणी॑नाम्। अ॒पा॒नुदो॑ ज॒न॒ममि॑त्रयन्त॒मुरुं॑ दे॒वेभ्यो॑ अ॒कृणो॑रु
लो॒कम्॥ मृ॒गो न॑ भी॒मः कु॑च॒रो गि॑रि॒ष्ठाः प॑रा॒वत् - (४९)

आ ज॑गामा॒ पर॑स्याः। सू॒कः स॒शाय॑ प॒विमि॑न्द्र ति॒ग्मं
वि श॑त्रून् ता॒ढि वि॑ मृ॒धो नु॑दस्व॥ वि श॑त्रून् वि मृ॒धो नु॑द वि
वृ॒त्रस्य॑ ह॒नू रु॑ज। वि म॒न्युमि॑न्द्र भा॒मि॒तोऽमि॑त्रस्याभि॒दास॑न्तः॥
त्रा॒ता॒रमि॑न्द्रम॒वि॒ता॒रमि॑न्द्रः॒ हवे॑हवे सु॒हवः॒ शूर॑मिन्द्रम्। हु॒वे
नु श॒क्रं पु॑रु॒हूत॑मिन्द्रः॒ स्व॒स्ति नो॑ म॒घवा॑ धा॒त्विन्द्रः॑॥ मा ते॑
अ॒स्याः (५०)

स॑हसाव॒न् परि॑ष्ठाव॒धाय॑ भूम॒ हरि॑वः प॒रा॒दै। त्रा॒यस्व
नोऽवृ॑केभिर्व॒रूथै॑स्त॒वं प्रि॒यासः॑ सू॒रिषु॑ स्याम॥ अ॒न॒वस्ते॑
रथ॑मश्व॒ाय तक्ष॑न् त्वष्टा॒ वज्रं॑ पु॒रुहू॑त द्यु॒मन्त॑म्। ब्र॒ह्माण॑ इन्द्र॒
म॒हय॑न्तो अ॒र्कैर॑व॒र्धय॑न्न॒हये॑ हन्त॒वा उ॑॥ वृ॒ष्णे यत् ते॑ वृष॒णो

अ॒र्कम॒र्चा॒निन्द्र॒ ग्रा॒वा॒णो॒ अदि॑तिः स॒जोषा॑ः। अ॒न॒श्वा॒सो॒ ये
प॒वयो॑ऽर॒था इन्द्रे॑षिता अ॒भ्यव॑र्तन्त॒ दस्यू॑न्॥ (५१)

वृ॒त्र॒ह॒त्ये॒जुं॒ गाय॑त्रिणो॑ऽध्व॒राणां॑ प॒रा॒वतो॑ऽस्याम॒ष्टाच॑त्वारि॒शच्च॑॥—————[१२]

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः ॥

पा॒क॒य॒ज्ञं वा अ॒न्वाहि॑ताग्नेः प॒शव॑ उप॒ तिष्ठ॑न्त॒ इडा॒ खलु॑
वै पा॒क॒य॒ज्ञः सैषा॑ऽन्तरा प्र॒याजा॑नूया॒जान् यज॑मानस्य लो॒के-
ऽव॑हिता॒ तामा॑हि॒यमा॑णाम॒भि म॑न्त्रयेत् सु॒रूप॑वर्षवर्ण॒ एही॑तिं
प॒शवो॑ वा इडा॑ प॒शूने॒वोप॑ ह॒यते॒ यज्ञं॑ वै दे॒वा अ॑दु॒हन् य॒ज्ञो-
ऽसु॑राः॒ अदु॑हत् तेऽसु॑रा य॒ज्ञदु॑ग्धाः प॒राऽभ॑वन् यो वै य॒ज्ञस्य॑
दोहं॑ वि॒द्वान् (१)

यज॑तेऽप्य॒न्यं यज॑मानं दुहे सा मे स॒त्याऽऽशी॒रस्य॑
य॒ज्ञस्य॑ भूया॒दित्या॑हैष वै य॒ज्ञस्य॑ दोह॒स्तेनै॑वैनं दुहे प्र॒त्ता
वै गौर्दु॑हे प्र॒त्तेडा॒ यज॑मानाय दुह ए॒ते वा इडा॑यै स्तना॒
इडोप॑हृतेति वा॒युर्व॒थ्सो यर्हि॑ हो॒तेडा॑मुप॒ह्वये॑त् तर्हि॑
यज॑मानो हो॒ता॒र॒मीक्ष॑माणो वा॒युं मन॑सा ध्यायेन् (२)

मात्रे वत्समुपावसृजति सर्वेण वै यज्ञेन देवाः सुवर्गं
 लोकमायन् पाकयज्ञेन मनुरश्राम्यथ्यसेडा मनुमुपावर्तत
 तान्देवासुरा व्यह्वयन्त प्रतीचीं देवाः पराचीमसुराः सा
 देवानुपावर्तत पशवो वै तद्देवानवृणत पशवोऽसुरानजहुर्य
 कामयेतापशुः स्यादिति पराचीं तस्येडामुपह्वयेतापशुरेव
 भवति यं (३)

कामयेत पशुमान्थस्यादिति प्रतीचीं तस्येडामुपह्वयेत
 पशुमानेव भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वा इडामुपह्वयेत
 य इडामुपह्वयाऽऽत्मानमिडायामुपह्वयेतेति सा नः प्रिया
 सुप्रतूर्तिर्मघोनीत्याहेडामेवोपह्वयाऽऽत्मानमिडायामुप
 ह्वयते व्यस्तमिव वा एतद्यज्ञस्य यदिडां सामि प्राश्नन्ति (४)

सामि माँर्जयन्त एतत् प्रति वा असुराणां यज्ञो
 व्यच्छिद्यत ब्रह्मणा देवाः समदधुर्बृहस्पतिस्तनुतामिमं न
 इत्याह ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैव यज्ञः सन्दधाति
 विच्छिन्नं यज्ञः समिमं दधात्वित्याह सन्तत्यै विश्वे देवा
 इह मादयन्तामित्याह सन्तत्यैव यज्ञं देवेभ्योऽनु दिशति यां
 वै (५)

य॒ज्ञे दक्षि॑णां ददा॑ति ताम॑स्य प॒शवोऽनु॑ सङ्क्राम॑न्ति स ए॒ष
 ई॒जानो॑ऽप॒शुर्भा॑वु॒को यज॑मानेन॒ खलु॑ वै तत्का॒र्यमि॑त्याहु॒र्यथा॑
 दे॒वत्रा द॑त्तं कु॒र्वीता॑ऽऽत्मन् प॒शून् र॑मये॒तेति॑ ब्र॒ध्र पि॒न्वस्वे॑त्याह
 य॒ज्ञो वै ब्र॒ध्रो य॒ज्ञमे॒व तन्म॑हय॒त्यथो॑ दे॒वत्रै॒व द॑त्तं कु॒रुत
 आ॒त्मन् प॒शून् र॑मयते दद॑तो मे॒ मा क्षा॒यीत्या॑हाक्षि॒तिमे॒वोपै॑ति
 कु॒र्वतो॑ मे॒ मोप॑ दस॒दित्या॑ह भू॒मान॑मे॒वोपै॑ति॥ (६)

विद्वान्याये द्यं प्राश्नन्ति यां वै म॒ एका॒न्नवि॑शतिश्च॥ [१]

स॒ऽश्र॑वा ह सौव॑र्चन॒सस्तुमि॑ञ्जमौपो॑दिति॒मुवाच॑
 यथ्स॒त्रिणा॒॑ होताऽभूः॑ का॒मिडा॒मुपा॑ह॒था इति॑ ता॒मुपा॑ह॒ इति॑
 हो॒वाच॑ या प्रा॒णेन॑ दे॒वान् दा॑धार॒ व्या॒नेन॑ मनु॒ष्या॑न॒पा॒नेन॑
 पि॒तृनि॑तिं छि॒नन्ति॑ सा न छि॒नन्ती॑ (३) इति॑ छि॒नन्ती॑ति
 हो॒वाच॑ शरी॑रं वा अ॒स्यै तदु॑पा॒ह॒था इति॑ हो॒वाच॑ गौ॒र्वा - (७)

अ॒स्यै शरी॑रं गां वा॒व तौ तत्पर्य॑वदतां या य॒ज्ञे दी॒यते॑ सा
 प्रा॒णेन॑ दे॒वान् दा॑धार॒ यया॑ मनु॒ष्या जी॒वन्ति॑ सा व्या॒नेन॑
 मनु॒ष्यान् यां पि॒तृभ्यो॑ घ्नन्ति॒ साऽपा॒नेन॑ पि॒तृन् य ए॒वं
 वेद॑ पशु॒मान् भ॑व॒त्यथ॑ वै ता॒मुपा॑ह॒ इति॑ हो॒वाच॑ या प्र॒जाः
 प्र॒भव॑न्तीः प्र॒त्याभ॑व॒तीत्यन्नं॑ वा अ॒स्यै त- (८)

दुपा॑ह्वा इति॑ होवा॒चौष॑धयो वा अ॒स्या अन्न॑मोष॑धयो वै
 प्र॒जाः प्र॒भव॑न्तीः प्र॒त्या भ॑वन्ति॒ य एवं वेद॑न्नादो भ॑वत्यथ
 वै तामुपा॑ह्वा इति॑ होवाच॒ या प्र॒जाः प॑रा॒भव॑न्तीरनुगृ॒ह्णाति॑
 प्र॒त्याभ॑वन्तीर्गृ॒ह्णातीति॑ प्रति॒ष्ठां वा अ॒स्यै तदुपा॑ह्वा इति॑
 होवाचे॒यं वा अ॒स्यै प्रति॑ष्ठे- (१)

-यं वै प्र॒जाः प॑रा॒भव॑न्तीरनुगृ॒ह्णाति॑ प्र॒त्याभ॑वन्तीर्गृ॒ह्णाति॑ य
 एवं वेद॑ प्रत्ये॒व तिष्ठ॑त्यथ॒ वै तामुपा॑ह्वा इति॑ होवाच॒ यस्यै
 नि॒क्रम॑णे घृ॒तं प्र॒जाः स॒जीव॑न्तीः पिब॒न्तीति॑ छि॒नत्ति॒ सा न
 छि॒न॒त्ती (३) इति॑ न छि॒न॒त्तीति॑ होवाच॒ प्र तु ज॑नय॒तीत्येष॑
 वा इडा॒मुपा॑ह्वा इति॑ होवाच॒ वृष्टि॑र्वा इडा॒ वृष्ट्यै॑ वै नि॒क्रम॑णे
 घृ॒तं प्र॒जाः स॒जीव॑न्तीः पिब॒न्ति॒ य एवं वेद॑ प्रैव जा॑यतेऽन्नादो
 भ॑वति॥ (१०)

गोर्वा अ॒स्यै तत् प्रति॑ष्ठाऽह्वा इति॑ वि॒श्रुतिश्च॑॥ [२]

प॒रोक्षं॑ वा अ॒न्ये दे॒वा इ॒ज्यन्ते॑ प्र॒त्यक्ष॑म॒न्ये यद्य॑जते॒ य एवं
 दे॒वाः प॒रोक्ष॑मि॒ज्यन्ते॒ ताने॒व तद्य॑जति॒ यद॑न्वाहा॒र्यमा॒हर॑त्येते
 वै दे॒वाः प्र॒त्यक्षं॑ यद् ब्रा॑ह्म॒णास्ता॒नेव तेन॑ प्रीणा॒त्यथो
 दक्षि॑णै॒वास्यै॒षाऽथो॑ य॒ज्ञस्यै॒व छि॒द्रम॑पि दधाति॒ यद्वै य॒ज्ञस्यै॑

क्रूरं यद्विलिष्टं तदन्वाहार्येणा- (११)

न्वाहरति तदन्वाहार्यस्यान्वाहार्यत्वं देवदूता वा एते
यद्वत्विजो यदन्वाहार्यमाहरति देवदूतानेव प्रीणाति
प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान् व्यादिशत्स रिरिचानोऽमन्यत
स एतमन्वाहार्यमभक्तमपश्यत् तमात्मन्नधत्त स वा एष
प्राजापत्यो यदन्वाहार्यो यस्यैवं विदुषोऽन्वाहार्य आह्रियते
साक्षादेव प्रजापतिर्मृध्नोत्यपरिमितो निरूप्योऽपरिमितः
प्रजापतिः प्रजापते- (१२)

राष्ट्र्यै देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा एतं
प्राजापत्यमन्वाहार्यमपश्यन् तमन्वाहरन्त ततो देवा अभवन्
परासुरा यस्यैवं विदुषोऽन्वाहार्य आह्रियते भवत्यात्मना
परास्य भ्रातृव्यो भवति यज्ञेन वा इष्टी पक्वेन पूर्त्तिं यस्यैवं
विदुषोऽन्वाहार्य आह्रियते स त्वेवेष्टापूर्त्तिं प्रजापतेर्भागो-
ऽसी- (३)

त्याह प्रजापतिमेव भागधेयेन समर्धयत्यूर्जस्वान्
पयस्वानित्याहोर्जमेवास्मिन् पयो दधाति प्राणापानौ मे

पाहि समानव्यानौ मे पाहीत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते-
 ऽक्षितोऽस्यक्षित्यै त्वा मा मे क्षेष्टा अमुत्रामुष्मिल्लोक इत्याह
 क्षीयते वा अमुष्मिल्लोकेऽन्नमितः प्रदानं ह्यमुष्मिल्लोके
 प्रजा उपजीवन्ति यदेवमभिमृशत्यक्षितिमेवैनद्रमयति
 नास्यामुष्मिल्लोकेऽन्नं क्षीयते॥ (१४)

अन्वाहार्येण प्रजापतेरसि ह्यमुष्मिल्लोके पञ्चदश च॥ [३]

बर्हिषोऽहं देवयज्यया प्रजावान् भूयासमित्याह
 बर्हिषा वै प्रजापतिः प्रजा असृजत तेनैव प्रजाः सृजते
 नराशंसस्याहं देवयज्यया पशुमान् भूयासमित्याह
 नराशंसेन वै प्रजापतिः पशून्सृजत तेनैव पशून्सृजते-
 ऽग्नेः स्विष्टकृतोऽहं देवयज्ययाऽऽयुष्मान् यज्ञेन प्रतिष्ठां
 गमेयमित्याहाऽऽयुरेवात्मन् धत्ते प्रति यज्ञेन तिष्ठति
 दर्शपूर्णमासयोर्- (१५)

वै देवा उज्जितिमनूदजयन् दर्शपूर्णमासाभ्यामसुरानपा-
 नुदन्ताग्नेरहमुज्जितिमनूजैषमित्याह दर्शपूर्णमासयोरेव
 देवतानां यजमान उज्जितिमनूजयति दर्शपूर्णमासाभ्यां
 भ्रातृव्यानप नुदते वाजवतीभ्यां व्यूहत्यन्नं वै वाजोऽन्नमेवाव-

रुन्धे द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै यो वै यज्ञस्य द्वौ दोहौ विद्वान्
यजंत उभयत - (१६)

एव यज्ञं दुहे पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्चैष वा अन्यो यज्ञस्य दोह
इडायां न्यो यर्हि होता यजमानस्य नाम गृहीयात् तर्हि
ब्रूयादेमा अग्नन्नाशिषो दोहंकामा इति सः स्तुता एव देवता
दुहेऽथो उभयत एव यज्ञं दुहे पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्च रोहितेन
त्वाऽग्निर्देवतां गमयत्वित्याहैते वै देवाश्वा - (१७)

यजमानः प्रस्तरो यदेतैः प्रस्तरं प्रहरति देवाश्चैरेव
यजमानः सुवर्गं लोकं गमयति वि ते मुञ्चामि रशना वि
रश्मीनित्याहैष वा अग्नेर्विमोकस्तेनैवैनं वि मुञ्चति विष्णोः
शंयोरहं देवयज्यया यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयमित्याह यज्ञो वै
विष्णुर्यज्ञ एवान्ततः प्रति तिष्ठति सोमस्याहं देवयज्यया
सुरेता - (१८)

रेतो धिषीयेत्याह सोमो वै रेतोधास्तेनैव रेतं आत्मन्
धत्ते त्वष्टुरहं देवयज्यया पशूनां रूपं पुषेयमित्याह
त्वष्टा वै पशूनां मिथुनानां रूपकृत्तेनैव पशूनां
रूपमात्मन् धत्ते देवानां पत्नीरग्निर्गृहपतिर्यज्ञस्य मिथुनं

तयो॑र॒हं दै॒वय॒ज्यया॑ मि॒थुने॒न प्र भू॑यास॒मित्या॑है॒तस्मा॒द्वै
मि॒थुना॒त्प्र॒जाप॑तिर्मि॒थुने॒न (१९)

प्राजा॑यत॒ तस्मा॑दे॒व यज॑मानो मि॒थुने॒न प्र जा॑यते वे॒दो-
ऽसि॒ वित्ति॑र॒सि वि॒देये॒त्याह॑ वे॒देन॒ वै दे॒वा असु॑राणां वि॒त्तं
वेद्य॑मविन्दन्त॒ तद्वे॒दस्य॑ वे॒दत्वं यद्य॒द् भ्रातृ॑व्यस्याभि॒ध्याये॒त्
तस्य॒ नाम॑ गृ॒हीया॒त् तदे॒वास्य॒ सर्व॑ वृ॒द्धे घृ॒तव॑न्तं कुला॒यिन॑
रा॒यस्पोष॑ सह॒स्त्रिण॑ वे॒दो द॑दातु वा॒जिन॒मित्या॑ह प्र स॒हस्र॑
प॒शूना॑प्रो॒त्यास्य॑ प्र॒जाया॑ वा॒जी जा॑यते॒ य ए॒वं वे॒द॥ (२०)

द॒र्शपूर्ण॑मा॒सयो॑रुभ॒यतो॑ दे॒वाश्वाः॑ सु॒रेताः॑ प्र॒जाप॑तिर्मि॒थुने॒नाऽऽप्रो॒त्यष्टौ च॑॥ ——— [४]

ध्रु॒वां वै रि॒च्यमा॑नां य॒ज्ञोऽनु॑ रि॒च्यते॒ यज्ञं॑ यज॑मानो
यज॑मानं प्र॒जा ध्रु॒वामा॑प्याय॑मानां य॒ज्ञोऽन्वा प्या॑यते य॒ज्ञं
यज॑मानो यज॑मानं प्र॒जा आ प्या॑यतां ध्रु॒वा घृ॒तेने॒त्याह॑
ध्रु॒वामे॒वाऽऽप्या॑ययति॒ तामा॑प्याय॑मानां य॒ज्ञोऽन्वा प्या॑यते य॒ज्ञं
यज॑मानो यज॑मानं प्र॒जाः प्र॒जाप॑तेर्वि॒भान्नाम॑ लो॒कस्तस्मि॑
स्त्वा द॒धामि॑ स॒ह यज॑माने॒ने- (२१)

त्या॑हायं वै प्र॒जाप॑तेर्वि॒भान्नाम॑ लो॒कस्तस्मि॑न्ने॒वैनं॑
द॒धाति॑ स॒ह यज॑माने॒न रि॒च्यन्त॑ इ॒व वा ए॒तद्य॑ज॑ते

यद्यजमानभागं प्राश्जात्यात्मानमेव प्रीणात्येतावान् वै यज्ञो
यावान् यजमानभागो यज्ञो यजमानो यद्यजमानभागं
प्राश्जातिं यज्ञ एव यज्ञं प्रतिष्ठापयत्येतद्वै सूयवस॑ सोदकं
यद्वरुहिश्चाऽऽपश्चैतद् (२२)

यजमानस्याऽऽयतनं यद्वेदिर्यत् पूर्णपात्रमन्तर्वेदि
निनयति स्व एवाऽऽयतने सूयवस॑ सोदकं कुरुते
सदसि सन्मे भूया इत्याहाऽऽपो वै यज्ञ आपोऽमृतं
यज्ञमेवामृतमात्मन्धत्ते सर्वाणि वै भूतानि व्रतमुपयन्तमनूपं
यन्ति प्राच्यां दिशि देवा ऋत्विजो मार्जयन्तामित्याहैष वै
दर्शपूर्णमासयोरवभृथो (२३)

यान्येवैनं भूतानि व्रतमुपयन्तमनूपयन्ति तैरेव
सहावभृथमवैति विष्णुमुखा वै देवाश्छन्दोभिरिमाल्लोकाननप-
ज्यमभ्यजयन् यद्विष्णुक्रमान् क्रमते विष्णुरेव भूत्वा
यजमानश्छन्दोभिरिमाल्लोकाननपज्यमभि जयति विष्णोः
क्रमोऽस्यभिमातिहेत्याह गायत्री वै पृथिवी त्रैष्टुभमन्तरिक्षं
जागती द्यौरानुष्टुभीर्दिशश्छन्दोभिरेवेमाल्लोकान् यथापूर्वमभि

जयति॥ (२४)

इत्येतदवभृथो दिशः सप्त च॥ [५]

अगन्म सुवः सुवर्गन्मेत्याह सुवर्गमेव लोकमेति
सन्दृशस्ते मा छिन्त्सि यत्ते तपस्तस्मै ते मा
वृक्षीत्याह यथायजुरेवैतत्सुभूरसि श्रेष्ठो रश्मीनामायुर्धा
अस्यायुर्मे धेहीत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते प्र वा
एषोऽस्माल्लोकाच्च्यवते यो (२५)

विष्णुक्रमान् क्रमते सुवर्गाय हि लोकाय विष्णुक्रमाः
क्रम्यन्ते ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वै विष्णुक्रमान्
क्रमेत य इमाल्लोकान् भ्रातृव्यस्य संविद्य पुनरिमं
लोकं प्रत्यवरोहेदित्येष वा अस्य लोकस्य प्रत्यवरोहो
यदाहेदमहममुं भ्रातृव्यमाभ्यो दिग्भ्योऽस्यै दिव इतीमानेव
लोकान्भ्रातृव्यस्य संविद्य पुनरिमं लोकं प्रत्यवरोहति
सं (२६)

ज्योतिषाऽभूवमित्याहास्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठत्यैन्द्रीमा-
वृतमन्वावर्त इत्याहासौ वा आदित्य इन्द्रस्तस्यैवाऽऽ-
वृतमनु पर्यावर्तते दक्षिणा पर्यावर्तते स्वमेव वीर्यमनु

पर्यावर्तते तस्मादक्षिणोऽर्ध आत्मनो वीर्यावत्तरोऽथो
 आदित्यस्यैवाऽऽवृतमनु पर्यावर्तते समहं प्रजया सं मया
 प्रजेत्याहाऽऽशिष- (२७)

मेवैतामा शास्ते समिद्धो अग्ने मे दीदिहि समेद्धा
 ते अग्ने दीद्यासमित्याह यथायजुरेवैतद्वसुमान् यज्ञो
 वसीयान् भूयासमित्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते बहु वै
 गार्हपत्यस्यान्ते मिश्रमिव चर्यत आग्निपावमानीभ्यां
 गार्हपत्यमुप तिष्ठते पुनात्येवाग्निं पुनीत आत्मानं द्वाभ्यां
 प्रतिष्ठित्या अग्ने गृहपत इत्याह (२८)

यथायजुरेवैतच्छतं हिमा इत्याह शतं त्वा
 हेमन्तानिन्धिषीयेति वावैतदाह पुत्रस्य नाम गृह्णात्यन्नादमेवैनं
 करोति तामाशिषमा शासे तन्तवे ज्योतिष्मतीमिति
 ब्रूयाद्यस्य पुत्रोऽजातः स्यात् तेजस्व्येवास्य ब्रह्मवर्चसी
 पुत्रो जायते तामाशिषमा शासेऽमुष्मे ज्योतिष्मतीमिति
 ब्रूयाद्यस्य पुत्रो (२९)

जातः स्यात् तेज एवास्मिन् ब्रह्मवर्चसं दधाति यो वै यज्ञं
 प्रयुज्य न विमुञ्चत्यप्रतिष्ठानो वै स भवति कस्त्वा युनक्ति स

त्वा॒ वि मु॑श्च॒त्वित्या॑ह प्र॒जाप॑तिर्वै कः प्र॒जाप॑तिनै॒वैनं॑ यु॒नक्ति॑
प्र॒जाप॑तिना॒ वि मु॑श्चति॒ प्रति॑ष्ठित्या ई॒श्वरं॑ वै व्र॒तमवि॑सृष्टं
प्र॒दहोऽग्ने॑ व्र॒तप॑ते व्र॒तम॑चारिष॒मित्या॑ह व्र॒तमे॒व (३०)

वि सृ॑जते॒ शान्त्या॒ अप्र॑दाहाय॒ परा॒ङ् वाव॒ यज्ञ॑ ए॒ति
न नि॑ वर्तते पु॒नर्यो॑ वै य॒ज्ञस्य॑ पु॒नराल॑म्भं वि॒द्वान् यज॑ते
तम॒भि नि॑ वर्तते य॒ज्ञो ब॑भूव॒ स आ ब॑भूवेत्या॒हैष वै य॒ज्ञस्य॑
पु॒नराल॑म्भस्तेनै॒वैनं॑ पु॒नराल॑भतेऽन॒वरु॑द्धा वा ए॒तस्य॑ वि॒राड्
आहि॑ताग्निः सन्न॑स॒भः प॒शवः॑ खलु॒ वै ब्रा॑ह्म॒णस्य॑ स॒भेष्वा
प्राडु॑त्क्रम्य॒ ब्रूया॑द्गोमा॑ अ॒ग्नेऽवि॑मा॑ अ॒श्वी य॒ज्ञ इत्य॑व
स॒भा॑ रु॒न्धे प्र स॒हस्रं॑ प॒शूना॑प्रो॒त्यास्य॑ प्र॒जायां॑ वा॒जी
जा॑यते॥ (३१)

यः स मा॒शिषं॑ गृहप॒त इत्या॑ह॒ यस्य॑ पु॒त्रो व्र॑तमे॒व खलु॑ वै चतु॒र्विंश॑तिश्च॥—[६]

दे॒वं स॒वितुः॑ प्र॒सु॒व य॒ज्ञं प्र॒सु॒व य॒ज्ञप॑तिं॒ भगा॑य दि॒व्यो
गन्ध॑र्वः। के॒तपूः॑ के॒तं नः॑ पु॒नातु॑ वा॒चस्प॑तिर्वाच॑म॒द्य स्व॑दाति
नः॥ इन्द्र॑स्य॒ वज्रो॑ऽसि॒ वार्त्र॑घ्नस्त्वया॒ऽयं वृ॒त्रं व॑ध्यात्॥
वाज॑स्य॒ नु प्र॑स॒वे मा॒तरं॑ म॒हीम॑दिति॒ नाम॒ वच॑सा करामहे।
यस्या॑मि॒दं विश्वं॑ भुव॑नमावि॒वेश॒ तस्यां॑ नो दे॒वः स॑वि॒ता धर्म॑

साविषत्॥ अ- (३२)

फस्वन्तरमृतमप्सु भेषजमपामुत प्रशस्तिष्वश्वा भवथ
वाजिनः॥ वायुर्वा त्वा मनुर्वा त्वा गन्धर्वाः सप्तविंशतिः। ते
अग्रे अश्वमायुञ्जन्ते अस्मिञ्जवमादधुः॥ अपा नपादाशुहेमन्
य ऊर्मिः ककुद्भान् प्रतूर्तिर्वाजसातमस्तेनायं वाजं सेत्॥
विष्णोः क्रमोऽसि विष्णोः क्रान्तमसि विष्णोर्विक्रान्तमस्यङ्कौ
न्यङ्कावभितो रथं यौ ध्वान्तं वाताग्रमनु सञ्चरन्तौ
दूरेहेतिरिन्द्रियावात्पतन्त्री ते नोऽग्रयः पप्रयः पारयन्तु॥ (३३)

अप्सु न्यङ्कौ पञ्चदश च॥ [७]

देवस्याहं सवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता वाजं
जेषं देवस्याहं सवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता
वर्षिष्ठं नाकं रुहेयमिन्द्राय वाचं वदतेन्द्रं वाजं
जापयतेन्द्रो वाजमजयित्। अश्वाजनि वाजिनि वाजेषु
वाजिनीवत्यश्वात्समत्सु वाजय॥ अर्वाऽसि सप्तिरसि
वाज्यसि वाजिनो वाजं धावत मरुतां प्रसवे जयत वि
योजना मिमीध्वमध्वनः स्कन्नीत (३४)

काष्ठां गच्छत वाजवाजेऽवत वाजिनो नो धनेषु विप्रा

अमृता ऋतज्ञाः॥ अस्य मध्वः पिबत मादयध्वं तृप्ता यात
 पृथिभिर्देवयानैः॥ ते नो अर्वन्तो हवनश्रुतो हवं विश्वे शृण्वन्तु
 वाजिनः॥ मितद्रवः सहस्रसा मेधसाता सनिष्यवः। महो
 ये रत्नं॑ समिथेषु जग्निरे शं नो भवन्तु वाजिनो हवेषु॥
 देवताता मितद्रवः स्वर्काः। जम्भयन्तोऽहिं वृकं॑ रक्षांसि
 सनेम्यस्मद्युयवन्न- (३५)

मीवाः॥ एष स्य वाजी क्षिपणिं तुरण्यति ग्रीवायां
 बद्धो अपिकक्ष आसनि। क्रतुं दधिका अनु सन्तवीत्वत्
 पथामङ्काः॑ स्यन्वापनीफणत्॥ उत स्मास्य द्रवतस्तुरण्यतः
 पूर्णं न वेरनु वाति प्रगर्धिनः। श्येनस्यैव ध्रजतो अङ्कसं
 परि दधिकाव्णः सहोर्जा तरित्रतः॥ आ मा वाजस्य
 प्रसवो जगम्यादा द्यावापृथिवी विश्वशम्भू। आ मा गन्तां
 पितरां (३६)

मातरा चाऽऽमा सोमो अमृतत्वाय गम्यात्॥
 वाजिनो वाजजितो वाजं॑ सरिष्यन्तो वाजं जेष्यन्तो
 बृहस्पतेर्भागमव जिघ्रत वाजिनो वाजजितो वाजं॑
 ससृवांसो वाजं जिगिवांसो बृहस्पतेर्भागे नि मृद्वमियं

वः सा स॒त्या स॒न्धाऽभू॒द्यामिन्द्रे॑ण स॒मध॑ध्व॒मजी॑जिपत
वनस्पतय॒ इन्द्रं॑ वाजं॒ विमु॑च्यध्वम्॥ (३७)

स्क॒न्नीत॒ युय॑व॒न्मि॒तरा॒ द्विच॑त्वारि॒शच्च॥ [८]

क्ष॒त्रस्यो॑ल्ब॒मसि॑ क्ष॒त्रस्य॑ योनि॑रसि॒ जाय॑ एहि॒ सुवो॑
रोहा॑व॒ रोहा॑व॒ हि सुव॑र॒हं ना॑वुभयोः सुवो॑ रोक्ष्यामि॒ वाजं॑श्च
प्रस॒वश्चा॑पिजश्च॒ क्रतु॑श्च॒ सुव॑श्च॒ मूर्धा च॒ व्यश्जि॑यश्चाऽ-
ऽन्त्याय॑नश्चान्त्य॑श्च भौव॑नश्च॒ भुव॑न॒श्चाधि॑पतिश्च। आयु॑र्य॒ज्ञेन॑
कल्प॑तां प्रा॒णो य॒ज्ञेन॑ कल्प॑तामपा॒नो - (३८)

य॒ज्ञेन॑ कल्प॑तां व्या॒नो य॒ज्ञेन॑ कल्प॑तां चक्षु॑र्य॒ज्ञेन॑
कल्प॑तां॒ श्रोत्रं॑ य॒ज्ञेन॑ कल्प॑तां मनो॑ य॒ज्ञेन॑ कल्प॑तां
वाग्य॒ज्ञेन॑ कल्प॑तामा॒त्मा य॒ज्ञेन॑ कल्प॑तां य॒ज्ञो य॒ज्ञेन॑
कल्प॑तां॒ सुव॑र्दे॒वा अ॑ग॒न्मा॒मृता॑ अभू॒म प्र॒जाप॑तेः प्र॒जा
अ॒भू॒म सम॑हं प्र॒जया॑ सं मया॑ प्र॒जा सम॑हं॒ रा॒यस्पोषे॑ण
सं मया॑ रा॒यस्पोषो॑ऽन्नाय॒ त्वाऽन्ना॑द्याय॒ त्वा वाजा॑य॒ त्वा
वाज॑जित्यायै॒ त्वाऽमृ॑तमसि॒ पुष्टि॑रसि प्र॒जन॑नमसि॥ (३९)

अ॒पा॒नो वाजा॑य॒ नव॑ च॥ [९]

वाज॑स्ये॒मं प्र॑स॒वः सु॑षुवे॒ अग्रे॑ सोम॒ः राजा॑न॒मोष॑धीष्व॒प्सु।

ता अ॒स्मभ्यं॑ म॒धु॒मती॑र्भवन्तु व॒यः॑ र॒ष्ट्रे जा॑ग्रियाम पुरोहि॑ताः॥
 वाज॑स्ये॒दं प्र॑स॒व आ ब॑भूवे॒मा च॒ विश्वा॒ भुव॑नानि स॒र्वतः॑।
 स वि॒राजं॑ पर्येति प्रजा॒नन् प्र॑जां पुष्टिं॑ व॒र्धय॑मानो अ॒स्मे॥
 वाज॑स्ये॒मां प्र॑स॒वः शि॑श्रिये दिव॑मि॒मा च॒ विश्वा॒ भुव॑नानि
 स॒म्राट्। अदि॑त्सन्तं दापयतु प्रजा॒नन् र॒यिं (४०)

च॒ नः॒ सर्व॑वीरां॒ नि य॑च्छतु॥ अ॒ग्ने अ॒च्छा व॒देह॑ नः॒ प्रति॑
 नः सु॒मना॑ भव। प्र णो॑ यच्छ भुव॒स्पते॑ धन॒दा अ॑सि न॒स्त्वम्॥
 प्र णो॑ यच्छ॒त्व॒र्य॒मा प्र॑ भगः॒ प्र बृ॒ह॒स्पतिः॑। प्र दे॒वाः प्रो॒त
 सू॒नृता॒ प्र वा॒ग्दे॒वी द॑दातु नः॥ अ॒र्य॒मणं॑ बृ॒ह॒स्पति॑मिन्द्रं दाना॑य
 चोद॑य। वाचं॒ विष्णु॑ः सर॑स्वती॑ सवि॒तारं॑ (४१)

च वा॒जिन॑म्॥ सोम॑ः राजा॑नं वरु॑णम॒ग्निम॒न्वार॑भामहे।
 आ॒दि॒त्यान् विष्णु॑ः सूर्यं॑ ब्र॒ह्माणं॑ च॒ बृ॒ह॒स्पति॑म्॥ दे॒वस्य॑ त्वा
 सवि॑तुः प्र॑स॒वेऽश्वि॑नो॒र्बा॒हुभ्या॑ पृ॒ष्णो ह॒स्ताभ्या॑ः सर॑स्वत्यै
 वा॒चो य॑न्तुर्य॒त्रेणा॑ग्नेस्त्वा॒ साम्रा॑ज्येना॒भिषि॑श्चामीन्द्र॑स्य
 बृ॒ह॒स्पते॑स्त्वा॒ साम्रा॑ज्येना॒भिषि॑श्चामि॥ (४२)

र॒यिः॑ स॒वितार॑ः ष॒ट्विंश॑च॥ [१०]

अ॒ग्निरेका॑क्षरेण॒ वाच॑मुद॑जयद॒श्विनौ॒ द्यक्षरे॑ण प्राणापा॒ना-

वुद॑जयतां॒ विष्णु॑स्य॒क्षरेण॒ त्री॒ल्लो॑कानुद॑जय॒त्सोम॑श्चतु॑रक्षरेण॒
 चतु॑ष्पदः प॒शूनुद॑जयत् पू॒षा प॒ञ्चा॑क्षरेण प॒ङ्क्ति॑मुद॑जयद्वा॒ता
 षड॑क्षरेण॒ षड्॑तूनुद॑जयन्म॒रुतः॑ स॒प्ताक्ष॑रेण स॒प्तप॑दा॒ऽ
 शक्वे॑रीमुद॑जयन् बृह॒स्पति॑र॒ष्टाक्ष॑रेण गाय॒त्रीमुद॑जयन्मि॒त्रो
 नवा॑क्षरेण त्रि॒वृत्॑ऽ स्तोम॑मुद॑जय- (४३)

द्व॒रुणो॑ दशा॑क्षरेण वि॒राज॑मुद॑जयदिन्द्र॒ एका॑दशाक्षरेण
 त्रि॒ष्टुभ॑मुद॑जयद् वि॒श्वे दे॒वा द्वा॑दशाक्षरेण जग॑तीमुद॑जयन्
 वस॑व॒स्त्रयो॑दशाक्षरेण त्रयो॑दशऽस्तोम॑मुद॑जयन् रु॒द्राश्चतु॑र्दशा-
 क्षरेण चतु॑र्दशऽस्तोम॑मुद॑जयन्नादित्याः प॒ञ्चद॑शाक्षरेण
 प॒ञ्चद॑शऽस्तोम॑मुद॑जयन्नदितिः षोड॑शाक्षरेण षोड॑शऽ
 स्तोम॑मुद॑जयत् प्र॒जाप॑तिः स॒प्तद॑शाक्षरेण सप्त॑दशऽ
 स्तोम॑मुद॑जयत्॥ (४४)

अ॒जय॑त् षट्॑त्वारि॒ंशच्च॥ [११]

उ॒प॒या॒म॒गृ॒हीतो॑ऽसि नृ॒षदं॑ त्वा द्रु॒षदं॑ भुव॒न॒सद॑मिन्द्रा॒य
 जुष्टं॑ गृ॒ह्णाम्ये॒ष ते यो॒नि॒रिन्द्रा॑य त्वो॒प॒या॒म॒गृ॒हीतो॑-
 ऽस्य॑प्सु॒षदं॑ त्वा घृ॒त॒सदं॑ व्योम॑सद॑मिन्द्रा॒य जुष्टं॑ गृ॒ह्णाम्ये॒ष
 ते यो॒नि॒रिन्द्रा॑य त्वो॒प॒या॒म॒गृ॒हीतो॑ऽसि पृथि॑वि॒षदं॑ त्वा-

ऽन्तरिक्षसदं नाकसदमिन्द्राय जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय
त्वा॥ ये ग्रहाः पञ्चजनीना येषां तिस्रः परमजाः। दैव्यः
कोशः - (४५)

समुज्जितः। तेषां विशिप्रियाणामिषमूर्जः समग्रभीमेष
ते योनिरिन्द्राय त्वा॥ अपाः रसमुद्वयसः सूर्यरश्मिः
समाभूतम्। अपाः रसस्य यो रसस्तं वो गृह्णाम्युत्तमेष
ते योनिरिन्द्राय त्वा॥ अया विष्ठा जनयन्कर्वराणि स हि
घृणिरुरुर्वराय गातुः। स प्रत्युदैद्धरुणो मध्वो अग्रः स्वायां
यत्तनुवां तनूमैरयत। उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा
जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिः प्रजापतये त्वा॥ (४६)

कोशस्तनुवां त्रयोदश च॥ [१२]

अन्वह मासा अन्विद्वनान्यन्वोषधीरनु पर्वतासः।
अन्विन्द्रः रोदसी वावशाने अन्वापो अजिहत जायमानम्॥
अनु ते दायि मह इन्द्रियाय सत्रा ते विश्वमनु वृत्रहत्ये॥
अनु क्षत्रमनु सहो यजत्रेन्द्र देवेभिरनु ते नृषह्ये॥
इन्द्राणीमासु नारिषु सुपत्नीमहमश्रवम्। न ह्यस्या अपरं
चन जरसा (४७)

मरते॒ पतिः॥ नाहमिन्द्राणि॒ रारण॑ सख्युर्वृषाकपेर् ऋते।
 यस्ये॒दमप्य॑ ह॒विः प्रियं॑ दे॒वेषु॑ गच्छति॥ यो जा॒त ए॒व प्रथ॑मो
 मन॑स्वान् दे॒वो दे॒वान् क्रतु॑ना प॒र्यभूष॑त्। यस्य॒ शुष्मा॑द्रोद॒सी
 अभ्य॑सेतां नृ॒म्णस्य॑ म॒हा स ज॑नासु इन्द्रः॥ आ ते॒ मह॑
 इन्द्रो॒त्युग्र॑ सम॑न्यवो यत्स॒मर॑न्त॒ सेनाः॑। पता॑ति दि॒द्युन्नर्य॑स्य
 बाहु॑वोर्मा ते (४८)

मनो॑ विष्व॒द्रिय॑ग्विचारीत्॥ मा नो॑ म॒र्धीरा भ॑रा द॒द्धि तन्नः॑
 प्र दा॒शुषे॒ दात॑वे भूरि॒ यत् ते। नव्ये॑ दे॒ष्णे श॒स्ते अ॒स्मिन् तं
 उ॒क्थे प्र ब्र॑वाम व॒यमिन्द्र॑ स्तुवन्तः॥ आ तू भ॑र॒ माकि॑रे॒तत्
 परि॑ष्ठाद्विद्वा हि त्वा॒ वसु॑पतिं वसू॒नाम्। इन्द्र॑ यत् ते माहि॑नं
 द॒त्रम॑स्त्य॒स्मभ्यं॑ तद्ध॑र्यश्च (४९)

प्र य॑न्धि॥ प्र॒दा॒तार॑ हवामह॒ इन्द्र॑मा ह॒विषां॑ व॒यम्। उ॒भा
 हि ह॒स्ता वसु॑ना पृ॒णस्वाऽऽप्र॑ यच्छ॒ दक्षि॑णा॒दोत॑ स॒व्यात्॥
 प्र॒दा॒ता व॒ज्री वृष॑भस्तुरा॒षाढु॑ष्मी राजा॑ वृ॒त्रहा॑ सोम॒पावा॑।
 अ॒स्मिन् य॒ज्ञे ब॒र्हिष्या॑ नि॒षद्या॑था भव॒ यज॑मानाय॒ शं योः॥
 इन्द्रः॑ सु॒त्रामा॒ स्ववा॑ अवो॒भिः सुमृ॑डी॒को भ॑वतु वि॒श्ववे॑दाः।
 बाध॑तां द्वेषो॒ अभ॑यं कृ॒णोतु॑ सु॒वीर्य॑स्य (५०)

पतयः स्याम॥ तस्य वयं सुमतौ यज्ञियस्यापि भूद्रे
 सौमनसे स्याम। स सुत्रामा स्ववा इन्द्रो अस्मे आराचिद्वेषः
 सनुतर्युयोतु॥ रेवतीर्नः सधमाद् इन्द्रे सन्तु तुविवाजाः।
 क्षुमन्तो याभिर्मदेम॥ प्रो प्वस्मै पुरोरथमिन्द्राय शूषमर्चत।
 अभीके चिदु लोककृत्स्नङ्गे समत्सु वृत्रहा। अस्माकं बोधि
 चोदिता नभन्तामन्यकेषाम्। ज्याका अधि धन्वसु॥ (५१)

जुरसा मा ते हर्यश्च सुवीर्यस्याध्येकं च॥ [१३]

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे अष्टमः प्रश्नः ॥

अनुमत्यै पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपति धेनुर्दक्षिणा ये
 प्रत्यञ्चः शम्याया अवशीयन्ते तन्नैर्ऋतमेककपालं कृष्णं
 वासः कृष्णातूषं दक्षिणा वीहि स्वाहाऽऽहुतिं जुषाण एष
 ते निरऋते भागो भूते हविष्मत्यसि मुञ्चेममहंसः स्वाहा
 नमो य इदं चकाराऽऽदित्यं चरुं निर्वपति वरो दक्षिणाऽ-
 ऽग्नावैष्णवमेकादशकपालं वामनो वही दक्षिणाऽग्नीषोमीय-
 (१)

मेकादशकपालं५ हिरण्यं दक्षिणैन्द्रमेकादशकपालमृषभो
 वही दक्षिणाऽऽग्नेयमष्टाकपालमैन्द्रं दध्यृषभो वही
 दक्षिणैन्द्राग्रं द्वादशकपालं वैश्वदेवं चरुं प्रथमजो वत्सो
 दक्षिणा सौम्यः५ श्यामाकं चरुं वासो दक्षिणा सरस्वत्यै
 चरुः५ सरस्वते चरुं मिथुनौ गावौ दक्षिणा॥ (२)

अग्नीषोमीयं चतुस्त्रिंशच्च॥ [१]

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति सौम्यं चरुः५ सावित्रं द्वादश-
 कपालः५ सारस्वतं चरुं पौष्णं चरुं मारुतः५ सप्तकपालं
 वैश्वदेवीमामिक्षां द्यावापृथिव्यमेककपालम्॥ (३)

आग्नेयमष्टादश॥ [२]

ऐन्द्राग्रमेकादशकपालं मारुतीमामिक्षां वारुणीमामिक्षां
 कायमेककपालं प्रघास्यान् हवामहे मरुतो यज्ञवाहसः
 करम्भेण सजोषसः॥ मो षू ण इन्द्र पृथ्सु देवास्तु स्म ते
 शुष्मिन्नवया। मही ह्यस्य मीढुषो यव्या। हविष्मतो मरुतो
 वन्दते गीः॥ यद् ग्रामे यदरण्ये यत्सभायां यद्विन्द्रिये।
 यच्छूद्रे यदर्य एनश्चकृमा वयम्। यदेकस्याधि धर्मणि
 तस्यावयजनमसि स्वाहा॥ अक्रन् कर्म कर्मकृतः सह वाचा

मयोभुवा॥ देवेभ्यः कर्म कृत्वाऽस्तं प्रेतं सुदानवः॥ (४)

वयं यद् विंशतिश्च॥ [३]

अग्रयेऽनीकवते पुरोडाशमृष्टाकपालं निर्वपति साकं
सूर्येणोद्यता मरुद्भ्यः सान्तपनेभ्यो मध्यन्दिने चरुं मरुद्भ्यो
गृहमेधिभ्यः सर्वासां दुग्धे सायं चरुं पूर्णां दर्वि परां पत
सुपूर्णां पुनरापत। वस्त्रेव वि क्रीणावहा इषमूर्जं शतक्रतो॥
देहि मे ददामि ते नि मे धेहि नि ते दधे। निहारमिन्नि मे
हरा निहारं (५)

नि हरामि ते॥ मरुद्भ्यः क्रीडिभ्यः पुरोडाशं
सप्तकपालं निर्वपति साकं सूर्येणोद्यताग्नेयमृष्टा-
कपालं निर्वपति सौम्यं चरुं सावित्रं द्वादशकपालं
सारस्वतं चरुं पौष्णं चरुमैन्द्राग्रमेकादशकपालमैन्द्रं चरुं
वैश्वकर्मणमेककपालम्॥ (६)

हरा निहारं त्रिंशच्च॥ [४]

सोमाय पितृमते पुरोडाशं षट्कपालं निर्वपति पितृभ्यो
बर्हिषद्भ्यो धानाः पितृभ्योऽग्निष्वात्तेभ्योऽभिवाच्यायै दुग्धे

मन्थमेतत् ते तत् ये च त्वामन्वेतत् ते पितामह प्रपितामह
 ये च त्वामन्वत्र पितरो यथाभागं मन्दध्वः सुसन्दृशं त्वा
 वयं मघवन् मन्दिषीमहि॥ प्र नूनं पूर्णवन्धुरः स्तुतो यासि
 वशाः अनु॥ योजा न्विन्द्र ते हरी॥ (७)

अक्षन्नमीमदन्त ह्यवं प्रिया अधूषत॥ अस्तोषत
 स्वभानवो विप्रा नविष्ठया मती॥ योजा न्विन्द्र ते हरी॥
 अक्षन् पितरोऽमीमदन्त पितरोऽतीतृपन्त पितरोऽमीमृजन्त
 पितरः॥ परेत पितरः सोम्या गम्भीरैः पृथिभिः पूर्यैः॥ अथा
 पितृन्सुविदत्राः अपीत यमेन ये संधमादं मदन्ति॥ मनो
 न्वा हुवामहे नाराशः सेन स्तोमेन पितृणां च मन्मभिः॥
 आ (८)

न एतु मनः पुनः ऋत्वे दक्षाय जीवसे॥ ज्योक् च सूर्य
 दृशे॥ पुनर्नः पितरो मनो ददातु दैव्यो जनः॥ जीवं व्रातः
 सचेमहि॥ यदन्तरिक्षं पृथिवीमुत द्यां यन्मातरं पितरं वा
 जिहिःसिम॥ अग्निर्मा तस्मादेनसो गार्हपत्यः प्र मुञ्चतु
 दुरिता यानि चकृम करोतु मामनेनसम्॥ (९)

प्रति॒पूरु॒षमे॑क॒कपा॒ला॒न्निर्व॑प॒त्येक॒मति॑रिक्तं याव॑न्तो गृ॒ह्याः
 स्मस्ते॑भ्यः कर्म॑करं पशू॒नां शर्मा॑सि शर्म॒ यज॑मानस्य शर्म॒ मे
 यच्छै॑कं ए॒व रु॒द्रो न द्वि॑तीयाय तस्थ आ॒खुस्तै॑ रु॒द्र प॒शुस्तं
 जुष॑स्वैष ते॒ रु॒द्र भा॒गः स॒ह स्व॑स्राऽम्बि॑कया तं जुष॑स्व
 भेष॑जं गवेऽश्वाय॒ पुरु॑षाय भेष॑जमथो अ॒स्मभ्य॑ भेष॑जं
 सुभेष॑जं (१०)

यथाऽस॑ति॥ सु॒गं मेषा॑य मे॒ष्या अवा॑म्ब रु॒द्रम॑दिम॒ह्यव॑ दे॒वं
 त्र्य॑म्बकम्॥ यथा॑ नः श्रेय॑सः कर्॒द्यथा॑ नो वस्य॑सः कर्॒द्यथा॑
 नः पशु॑मतः कर्॒द्यथा॑ नो व्यवसा॑ययात्॥ त्र्य॑म्बकं यजामहे
 सु॒गन्धिं पु॑ष्टि॒वर्ध॑नम्॥ उ॒र्वारु॒कमि॑व बन्ध॑नान्मृत्योर्मु॑क्षीय मा-
 ऽमृता॑त्॥ ए॒ष ते॒ रु॒द्र भा॒गस्तं जुष॑स्व तेना॑व॒सेन॑ प॒रो
 मूर्ज॑व॒तोऽती॒ह्यव॑ततधन्वा पिना॑कहस्तः कृत्ति॑वासाः॥ (११)

सुभेषजमिहि त्रीणि च॥ _____ [६]

ऐ॒न्द्रा॒ग्रं द्वा॑द॒शक॑पालं वैश्व॑दे॒वं च॒रुमि॑न्द्राय शुना॒सीरा॑य
 पुरो॒डाशं॑ द्वा॒द॒शक॑पालं वा॒यव्यं॑ प॒यः सौ॒र्यमे॑क॒कपालं॑
 द्वा॒द॒शग॒वः सी॒रं दक्षि॑णाऽऽग्ने॒यम॑ष्टाक॒पालं॑ निर्व॑पति रौ॒द्रं
 गा॒वीधु॑कं च॒रुमै॑न्द्रं दधि॑ वारु॒णं य॒वम॑यं च॒रुं व॒हिनीं॑

धेनुर्दक्षिणा ये देवाः पुरःसदोऽग्निनेत्रा दक्षिणसदो यमनेत्राः
पश्चात्सदः सवितृनेत्रा उत्तरसदो वरुणनेत्रा उपरिषदो
बृहस्पतिनेत्रा रक्षोहणस्ते नः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो (१२)

नमस्तेभ्यः स्वाहा समूढः रक्षः सन्दग्धः रक्ष इदमहः
रक्षोऽभि सं दहाम्यग्रये रक्षोघ्ने स्वाहा यमाय सवित्रे
वरुणाय बृहस्पतये दुवस्वते रक्षोघ्ने स्वाहा प्रष्टिवाही रथो
दक्षिणा देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो
हस्ताभ्याः रक्षसो वधं जुहोमि हतः रक्षोऽवधिष्म रक्षो
यद्वस्ते तद्दक्षिणा॥ (१३)

तेभ्यः पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [७]

धात्रे पुरोडाशं द्वादशकपालं निर्वपत्यनुमत्यै चरुः राकायै
चरुः सिनीवात्यै चरुं कुह्वै चरुं मिथुनौ गावौ दक्षिणाऽ-
ऽग्रावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपत्यैन्द्रावैष्णवमेकादशकपालं
वैष्णवं त्रिकपालं वामनो वही दक्षिणाऽग्नीषोमीयमेकादश-
कपालं निर्वपतीन्द्रासोमीयमेकादशकपालः सौम्यं चरुं
बभ्रुर्दक्षिणा सोमापौष्णं चरुं निर्वपत्यैन्द्रापौष्णं चरुं पौष्णं
चरुः श्यामो दक्षिणा वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपति

हिरण्यं दक्षिणा वारुणं यवमयं चरुमश्वो दक्षिणा॥ (१४)

निरष्टौ च॥ [८]

बार॒हस्प॒त्यं च॒रुं निर्व॑पति ब्र॒ह्मणो॑ गृ॒हे शि॑तिपृ॒ष्ठो
दक्षि॑णै॒न्द्रमेका॑दशकपालः राज॒न्यस्य॑ गृ॒ह ऋ॒षभो दक्षि॑णा-
ऽऽदि॒त्यं च॒रुं महि॑ष्यै गृ॒हे धे॒नुर्दक्षि॑णा नैर्ऋ॒तं च॒रुं
परि॑वृ॒त्तयै॑ गृ॒हे कृ॒ष्णानां॑ व्री॒हीणां॑ न॒खनि॑र्भि॒त्रं कृ॒ष्णा कू॒टा
दक्षि॑णाऽऽग्ने॒यमृ॒ष्टाक॑पालः सेना॒न्यो गृ॒हे हि॑रण्यं दक्षि॑णा
वारु॑णं दश॑कपालः सू॒तस्य॑ गृ॒हे म॒हानि॑रष्टो दक्षि॑णा
मारु॑तः स॒प्तक॑पालं ग्राम॒ण्यो गृ॒हे पृ॒श्निर्दक्षि॑णा सावि॒त्रं
द्वाद॑शकपालं (१५)

क्ष॒त्तुर्गृ॒ह उप॑ध्वस्तो दक्षि॑णाऽऽश्वि॒नं द्वि॑कपालः
सं॒ज्ज॒हीतु॑र्गृ॒हे संवा॑त्यौ दक्षि॑णा पौ॒ष्णं च॒रुं भा॑गदु॒घस्य॑ गृ॒हे
श्या॒मो दक्षि॑णा रौ॒द्रं गा॑वीधु॒कं च॒रुम॑क्षावापस्य गृ॒हे श॒बल॑
उद्वा॑रो दक्षि॑णेन्द्रा॒य सु॒त्राम्नो॑ पुरो॒डाश॑मेका॑दशकपालं प्रति
निर्व॑पतीन्द्रा॒याः हो॒मुचे॑ऽयं नो॒ राजा॑ वृ॒त्रहा॑ राजा॑ भू॒त्वा
वृ॒त्रं व॑ध्यान्मै॒त्राबार॑हस्प॒त्यं भ॑वति श्वे॒तायै॑ श्वे॒तव॑त्सायै दु॒ग्धे
स्व॑यम्भूर्ते स्व॑यम्मथि॒त आज्य॑ आश्व॑त्थे (१६)

पात्रे चतुःस्रक्तौ स्वयमवपुत्रायै शाखायै कर्णाश्चा-
 कर्णाश्च तण्डुलान् वि चिनुयाद्ये कर्णाः स पयसि
 बार्हस्पत्यो येऽकर्णाः स आज्ये मैत्रः स्वयं कृता
 वेदिर्भवति स्वयन्दिनं बर्हिः स्वयं कृत इध्मः सैव श्वेता
 श्वेतवत्सा दक्षिणा॥ (१७)

सवित्रं द्वादशकपालमाश्वत्ये त्रयस्त्रिंशच्च॥ [१]

अग्नये गृहपतये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपति कृष्णानां
 व्रीहीणां सोमाय वनस्पतये श्यामाकं चरुं सवित्रे
 सत्यप्रसवाय पुरोडाशं द्वादशकपालमाशूनां व्रीहीणां
 रुद्राय पशुपतये गावीधुकं चरुं बृहस्पतये वाचस्पतये नैवारं
 चरुमिन्द्राय ज्येष्ठाय पुरोडाशमेकादशकपालं महाव्रीहीणां
 मित्राय सत्यायाऽम्बानां चरुं वरुणाय धर्मपतये यवमयं
 चरुं सविता त्वां प्रसवानां सुवतामग्निर्गृहपतीनां सोमो
 वनस्पतीनां रुद्रः पशूनां (१८)

बृहस्पतिर्वाचामिन्द्रो ज्येष्ठानां मित्रः सत्यानां वरुणो
 धर्मपतीनां ये देवा देवसुवः स्थ त इममामुष्यायणमनमित्राय
 सुवध्वं महते क्षत्राय महत आधिपत्याय महते जानराज्यायैष

वो॑ भर॒ता॒ राजा॒ सोमो॑ऽस्माकं॑ ब्राह्म॒णाना॑ः राजा॒ प्रति॒
 त्यन्नाम॑ रा॒ज्यम॑धायि॒ स्वां त॒नुवं वरु॑णो अशि॒श्रेच्छु॑चै॒र्मित्र॑स्य
 व्र॒त्या॑ अभू॒माम॑न्महि॒ मह॑त ऋ॒तस्य॑ नाम॒ सर्वे॑ व्रा॒ता
 वरु॑णस्याभू॒वन्वि मि॒त्र ए॒वैररा॑तिम॒तारी॒दसू॑षु॒दन्त॑ य॒ज्ञिया॑
 ऋ॒तेन॑ व्यु॒ त्रितो॑ ज॒रिमा॑णं न आ॒नङ् वि॒ष्णोः क्रमो॑ऽसि॒
 वि॒ष्णोः क्रान्त॑म॒सि वि॒ष्णोर्वि॒क्रान्त॑म॒सि॥ (१९)

पशूनां व्राताः पञ्चविंशतिश्च॥ [१०]

अ॒र्थे॒तः स्था॒ऽपां पति॑र॒सि वृषा॑स्यूर्मि॒र्वृष॑से॒नोऽसि॑
 व्रज॒क्षितः॑ स्थ म॒रुता॒मोजः॑ स्थ सूर्य॑वर्च॒सः स्थ सूर्य॑त्वच॒सः
 स्थ मा॒न्दाः स्थ वा॒शाः स्थ श॑क्र॒रीः स्थ वि॒श्वभृ॑तः स्थ
 ज॒नभृ॑तः स्था॒ऽग्नेस्ते॑ज॒स्याः स्था॒ऽपामोष॑धी॒नाः रसः॑
 स्था॒ऽपो दे॒वीर्मधु॑मती॒रगृ॒ह्णन्नूर्ज॑स्वती॒ राज॒सूया॑य॒ चिता॑नाः।
 याभि॑र्मि॒त्रावरु॑णाव॒भ्यषि॑श्चन् याभि॑रिन्द्र॒मन॑य॒न्नत्य॑रा॒तीः॥
 रा॒ष्ट्रदाः स्थ रा॒ष्ट्रं द॑त्त॒ स्वाहा॑ रा॒ष्ट्रदाः स्थ रा॒ष्ट्रम॒मुष्मै॑
 दत्त॥ (२०)

अत्येकादश च॥ [११]

दे॒वीरा॑पः सं मधु॑मती॒र्मधु॑मतीभिः सृज्य॒ध्वं म॒हि वर्चः॑

क्षत्रियाय वन्वाना अनाधृष्टाः सीदतोर्जस्वतीर्महि वर्चः
 क्षत्रियाय दधतीरनिभृष्टमसि वाचो बन्धुस्तपोजाः सोमस्य
 दात्रमसि शुक्रा वः शुक्रेणोत्पुनामि चन्द्राश्चन्द्रेणामृता अमृतेन
 स्वाहा राजसूयाय चितानाः॥ सधमादौ द्युम्निनीरूर्ज एता
 अनिभृष्टा अपस्युवो वसानः। पुस्त्यासु चक्रे वरुणः
 सधस्थमपा५ शिशुर्- (२१)

मातृतमास्वन्तः॥ क्षत्रस्योल्बमसि क्षत्रस्य योनिरस्याविन्नो
 अग्निर्गृहपतिराविन्न इन्द्रो वृद्धश्रवा आविन्नः पूषा विश्ववेदा
 आविन्नो मित्रावरुणावृतावृधावाविन्ने द्यावापृथिवी धृतव्रते
 आविन्ना देव्यदितिर्विश्वरूप्याविन्नोऽयमसावामुष्यायणोऽस्यां
 विश्वस्मिन् राष्ट्रे महते क्षत्राय महत आधिपत्याय महते
 जानराज्यायैष वो भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणाना५
 राजेन्द्रस्य (२२)

वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्त्वयाऽयं वृत्रं वध्याच्छत्रुबाधनाः स्थ
 पात मा प्रत्यश्च पात मा तिर्यश्चमन्वश्च मा पात दिग्भ्यो
 मा पात विश्वाभ्यो मा नाष्ट्राभ्यः पात हिरण्यवर्णावुषसां
 विरोकेऽयः स्थूणावुदितौ सूर्यस्याऽऽरोहतं वरुण मित्र गर्तं

ततश्चक्षाथामदितिं दितिं च॥ (२३)

शिशुरिन्द्रस्यैकचत्वारिंशच्च॥ [१२]

समिधमा तिष्ठ गायत्री त्वा छन्दसामवतु त्रिवृथस्तोमो
रथन्तरं सामाग्निर्देवता ब्रह्म द्रविणमुग्रामा तिष्ठ त्रिष्टुप् त्वा
छन्दसामवतु पञ्चदशः स्तोमो बृहथ्सामेन्द्रो देवता क्षत्रं द्रविणं
विराजमा तिष्ठ जगती त्वा छन्दसामवतु सप्तदशः स्तोमो
वैरूपं सामं मरुतो देवता विड्वविणमुदीचीमा तिष्ठानुष्टुप्
त्वा (२४)

छन्दसामवत्वेकविंशः स्तोमो वैराजं सामं मित्रावरुणौ
देवता बलं द्रविणमूर्ध्वामा तिष्ठ पङ्क्तिस्त्वा छन्दसामवतु
त्रिणवत्रयस्त्रिंशौ स्तोमो शाक्ररैवते सामनी बृहस्पतिर्देवता
वर्चो द्रविणमीदृङ् चाँन्यादृङ् चैतादृङ् च प्रतिदृङ् च
मितश्च सम्मितश्च सभराः। शुक्रज्योतिश्च चित्रज्योतिश्च
सत्यज्योतिश्च ज्योतिष्मांश्च सत्यश्चर्तपाश्चा- (२५)

त्यंहाः। अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा सवित्रे स्वाहा
सरस्वत्यै स्वाहा पूष्णे स्वाहा बृहस्पतये स्वाहेन्द्राय स्वाहा
घोषाय स्वाहा श्लोकाय स्वाहाऽंशाय स्वाहा भगाय स्वाहा

क्षेत्रस्य॑ पत॑ये॒ स्वाहा॑ पृथि॒व्यै स्वाहा॑ऽन्तरिक्षाय॑ स्वाहा॑ दि॒वे
स्वाहा॑ सूर्याय॑ स्वाहा॑ च॒न्द्रम॑से॒ स्वाहा॑ नक्ष॑त्रेभ्यः स्वाहा॑ऽद्ध्यः
स्वाहा॑ ष॑धीभ्यः स्वाहा॑ वन॑स्पति॑भ्यः स्वाहा॑ चरा॑चरेभ्यः स्वाहा॑
परि॑प्लवेभ्यः स्वाहा॑ सरी॑सृपेभ्यः स्वाहा॑॥ (२६)

अनुष्टुप्स्वर्तपाश्च॑ सरीसृपेभ्यः स्वाहा॑॥ [१३]

सोम॑स्य त्विषि॑रसि॒ तवे॑व मे॒ त्विषि॑र्भूयाद्मृत॑मसि॒ मृत्यो॑र्मा
पाहि॑ दि॒द्योन्मा॑ पा॒ह्यवे॑ष्टा द॒न्दशू॑का॒ निर॑स्तं नमु॑चेः शिरः॑॥
सोमो॑ राजा॒ वरु॑णो दे॒वा ध॑र्म॒सुव॑श्च॒ ये। ते ते॒ वाच॑ः सुव॒न्तां
ते ते॑ प्रा॒णः सु॑व॒न्तां ते ते॒ चक्षुः॑ सुव॒न्तां ते ते॒ श्रोत्र॑ः
सुव॒न्ताः सोम॑स्य त्वा द्यु॒म्नेना॑भिषि॒श्चाम्य॑ग्ने- (२७)

स्तेज॑सा॒ सूर्य॑स्य॒ वर्च॑सेन्द्र॒स्येन्द्रि॑येण॑ मि॒त्रावरु॑णयोर्वी॒र्येण॑
म॒रुता॑मोज॑सा॒ क्ष॒त्राणां॑ क्ष॒त्रप॑तिर॒स्यति॑ दि॒वस्पा॑हि
स॒माव॑वृ॒त्रन्न॑ध॒रागु॑दी॒चीर॑हि॒ बु॒ध्रिय॑मनु॒ स॒ञ्चर॑न्ती॒स्ताः
पर्व॑तस्य वृष॒भस्य॑ पृ॒ष्ठे नाव॑श्चरन्ति स्व॒सिच॑ इया॒नाः॥ रु॒द्र
यत्ते॒ क्रयी॑ परं॒ नाम॑ तस्मै॑ हु॒तम॑सि॒ यमे॑ष्टमसि॒ प्रजा॑पते॒ न
त्वदे॒तान्य॑न्यो वि॒श्वा जा॑तानि॒ परि॒ ता ब॑भूव। यत्का॑मास्ते

जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पतयो रयीणाम्॥ (२८)

अग्नेस्तैकादश च॥ _____ [१४]

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्त्वयाऽयं वृत्रं वेध्यामित्रावरुण-
योस्त्वा प्रशास्त्रोः प्रशिषा युनज्मि यज्ञस्य योगेन विष्णोः
क्रमोऽसि विष्णोः क्रान्तमसि विष्णोर्विक्रान्तमसि मरुतां
प्रसवे जेषमाप्तं मनः समहमिन्द्रियेण वीर्येण पशूनां मन्युरसि
तवेव मे मन्युर्भूयान्नमो मात्रे पृथिव्यै माऽहं मातरं पृथिवीं
हिंसिषं मा (२९)

मां माता पृथिवी हिंसीदियदस्यायुरस्यायुर्मे धेह्यूर्गस्यूजं
मे धेहि युङ्क्षि वर्योऽसि वर्यो मयि धेह्यग्रये गृहपतये
स्वाहा सोमाय वनस्पतये स्वाहेन्द्रस्य बलाय स्वाहा
मरुतामोजसे स्वाहा हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता
वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्। नृषद्वरसद्वत्सद्धोमसदब्जा गोजा
ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहत्॥ (३०)

हिंसिषं मर्तजास्त्रीणि च॥ _____ [१५]

मित्रोऽसि वरुणोऽसि समहं विश्वैर्देवैः क्षत्रस्य नाभिरसि

क्षत्रस्य॒ योनि॑रसि॒ स्यो॒नामा॑ सी॒द सु॒षदा॒मा सी॒द मा त्वा॑
 हि॒९सी॒न्मा मा॑ हि॒९सी॒न्निष॑साद धृ॒तव्र॑तो वरु॒णः प॒स्त्या॑स्वा
 साम्रा॑ज्याय सु॒क्रतु॑र्ब्रह्मा(३)न् त्व९ रा॑जन् ब्र॒ह्माऽसि॑ सवि॒ता-
 ऽसि॑ स॒त्यस॑वो ब्रह्मा(३)न् त्व९ रा॑जन् ब्र॒ह्माऽसीन्द्रो॑ऽसि
 स॒त्यौजा॑ (३१)

ब्रह्मा(३)न् त्व९ रा॑जन् ब्र॒ह्माऽसि॑ मि॒त्रो॑ऽसि सु॒शेवो॑
 ब्रह्मा(३)न् त्व९ रा॑जन् ब्र॒ह्माऽसि॑ वरु॒णोऽसि॑ स॒त्यध॑र्मेन्द्रस्य
 वज्रो॑ऽसि वा॒र्त्रघ्न॑स्तेन॑ मे र॒ध्य दि॒शोऽभ्य॑य९ रा॒जा-
 ऽभू॒त्सुश्लो॑काँ(४) सु॒मङ्ग॑लाँ(४) स॒त्यरा॑जा(३)न्। अ॒पां न॒त्रे
 स्वा॒होर्जो॑ न॒त्रे स्वा॒हाऽग्नये॑ गृ॒हप॑तये स्वाहा॑॥ (३२)

स॒त्यौजा॑श्च॒त्वारि॑९श॒च्च॑॥ [१६]

आ॒ग्नेय॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पति॒ हिर॑ण्यं दक्षि॑णा सार॒स्वतं॑ च॒रुं
 व॒त्सत॑री दक्षि॑णा सावि॒त्रं द्वा॑द॒शक॑पालमु॒पध्व॑स्तो दक्षि॑णा
 पौ॒ष्णं च॒रुः९ श्या॒मो दक्षि॑णा बा॒र्हस्प॑त्यं च॒रुः९ शि॑तिपृ॒ष्ठो
 दक्षि॑णैन्द्रमेका॑द॒शक॑पालमृष॒भो दक्षि॑णा वा॒रुणं॑ द॒शक॑पालं
 म॒हानि॑र॒ष्टो दक्षि॑णा सौ॒म्यं च॒रुं ब॒भ्रुर्दक्षि॑णा त्वा॒ष्ट्रम॑ष्टाक॑पाल९

शुण्ठो दक्षिणा वैष्णवं त्रिकपालं वामनो दक्षिणा॥ (३३)

आग्नेयं द्विचत्वारिंशत्॥ [१७]

सद्यो दीक्षयन्ति सद्यः सोमं क्रीणन्ति पुण्डरिस्रजां
प्र यच्छति दशभिर्वत्सतरैः सोमं क्रीणाति दशपेयो
भवति शतं ब्राह्मणाः पिबन्ति सप्तदशः स्तोत्रं भवति
प्राकाशावध्वर्यवे ददाति स्रजमुद्रात्रे रुक्मः होत्रे-
ऽश्वं प्रस्तोतृप्रतिहर्तृभ्यां द्वादश पष्ठौहीर्ब्रह्मणे वशां
मैत्रावरुणायर्षभं ब्राह्मणाच्छुःसिने वासंसी नेष्टापोतृभ्याः
स्थूरि यवाचितमच्छावाकायानुद्वाहमग्नीधे भार्गवो होता
भवति श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं भवति वारवन्तीयमग्निष्टोमसामः
सारस्वतीरपो गृह्णाति॥ (३४)

वारवन्तीयं चत्वारिं च॥ [१८]

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति हिरण्यं दक्षिणैन्द्रमेका-
दशकपालमृषभो दक्षिणा वैश्वदेवं चरुं पिशङ्गीं पष्ठौही
दक्षिणा मैत्रावरुणीमामिक्षां वशा दक्षिणा बार्हस्पत्यं चरुः
शितिपृष्ठो दक्षिणाऽऽदित्यां मल्हं गर्भिणीमा लभते मारुतीं
पृश्निं पष्ठौहीमश्विभ्यां पूष्णे पुरोडाशं द्वादशकपालं निर्वपति

सर॑स्वते सत्य॒वाचै॑ च॒रुः॑ संवि॒त्रे स॒त्यप्र॑सवाय पुरो॒डाशं॑
द्वाद॑शकपालं तिसृ॒धन्वः॑ शु॒ष्कदृ॒तिर्दक्षि॑णा॥ (३५)

आ॒ग्नेयः॑ स॒प्तच॑त्वारि॒शत्॥ ————— [१९]

आ॒ग्नेयम॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पति सौ॒म्यं च॒रुः॑ सा॒वित्रं॑
द्वाद॑शकपालं बार्ह॒स्पत्यं॑ च॒रुं त्वा॒ष्ट्रम॒ष्टाक॑पालं वैश्वान॒रं
द्वाद॑शकपालं दक्षि॑णो रथवा॒हनवा॒हो दक्षि॑णा सा॒रस्व॒तं
च॒रुं निर्व॑पति पौ॒ष्णं च॒रुं मै॒त्रं च॒रुं वा॒रुणं॑ च॒रुं क्षै॒त्रप॒त्यं
च॒रुमा॑दित्यं च॒रुमु॑त्तरो रथवा॒हनवा॒हो दक्षि॑णा॥ (३६)

आ॒ग्नेयं॑ चतु॒स्त्रि॒शत्॥ ————— [२०]

स्वा॒द्वीं त्वा॑ स्वा॒दुना॑ ती॒व्रां ती॒व्रेणा॒मृता॑म॒मृते॑न सृ॒जामि॑
सः॑ सोमे॒न सोमो॑ऽस्य॒श्विभ्या॑ पच्य॒स्व सर॑स्वत्यै पच्य॒स्वेन्द्रा॑य
सु॒त्राम्णे॑ पच्य॒स्व पु॒नातु॑ ते परि॒स्रुतः॑ सोमः॑ सूर्य॑स्य
दुहि॑ता। वा॒रेण॑ शश्व॑ता॒ तना॑॥ वा॒युः पू॒तः प॒वित्रे॑ण
प्र॒त्यङ्ख॑सोमो॑ अति॑द्रुतः। इन्द्र॑स्य यु॒ज्यः सखा॑॥ कु॒विद॑ङ्ग
यव॑मन्तो॒ यवं चि॑द्यथा॒ दान्त्य॑नुपूर्वं वि॒यूय॑। इहे॑हैषां कृणु॑त
भो॒ज॑नानि॒ ये ब॒र्हिषो॑ नमो॑वृत्तिं न ज॒ग्मुः॥ आ॒श्विनं॑ धू॒म्रमा॑

लभते सारस्वतं मेषमैन्द्रमृषभमैन्द्रमेकादशकपालं निर्वपति
सावित्रं द्वादशकपालं वारुणं दशकपालं ५ सोमप्रतीकाः
पितरस्तृणुत वडं वा दक्षिणा ॥ (३७)

भोजनानि षड्विंशतिश्च ॥ [२१]

अग्नाविष्णू महि तद्वा महित्वं वीतं घृतस्य गुह्यानि नाम्।
दमेदमे सप्त रत्ना दधाना प्रति वां जिह्वा घृतमा चरण्येत् ॥
अग्नाविष्णू महि धामं प्रियं वां वीथो घृतस्य गुह्या जुषाणा।
दमेदमे सुष्टुतीर्वावृधाना प्रति वां जिह्वा घृतमुच्चरण्येत् ॥ प्र
णो देवी सरस्वती वाजेभिर्वाजिनीवती। धीनामवित्र्यवतु।
आ नो दिवो बृहतः (३८)

पर्वतादा सरस्वती यजता गन्तु यज्ञम्। हवं देवी
जुजुषाणा घृताचीं शग्मां नो वाचमुशती शृणोतु ॥ बृहस्पते
जुषस्व नो हव्यानि विश्वदेव्य। रास्व रत्नानि दाशुषे ॥
एवा पित्रे विश्वदेवाय वृष्णे यज्ञैर्विधेम नमसा हविर्भिः।
बृहस्पते सुप्रजा वीरवन्तो वयं ५ स्याम पतयो रयीणाम् ॥
बृहस्पते अति यदर्यो अर्हद्दुमद्विभाति क्रतुमञ्जनेषु।
यद्दीदयच्छवंस- (३९)

-र्तप्रजातु तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्॥ आ नो मित्रावरुणा घृतैर्गव्यूतिमुक्षतम्। मध्वा रजांसि सुक्रतू॥ प्र बाह्वांसि सिसृतं जीवसे न आ नो गव्यूतिमुक्षतं घृतेन। आ नो जनैः श्रवयतं युवानां श्रुतं मे मित्रावरुणा हवेमा॥ अग्निं वः पूर्व्यं गिरा देवमीडे वसूनाम्। सपर्यन्तः पुरुप्रियं मित्रं न क्षेत्रसाधसम्॥ मक्षू देववतो रथः (४०)

शूरो वा पृथ्सु कासु चित्। देवानां य इन्मनो यजमान इयक्षत्यभीदयज्वनो भुवत्॥ न यजमान रिष्यसि न सुन्वान न देवयो॥ असदत्र सुवीर्यमुत त्यदाश्वश्वियम्॥ नकिष्टं कर्मणा नशन्न प्र योषन्न योषति॥ उप क्षरन्ति सिन्धवो मयोभुव ईजानं च यक्ष्यमाणं च धेनवः। पृणन्तं च पपुंरिं च (४१)

श्रवस्यवो घृतस्य धारा उप यन्ति विश्वतः॥ सोमारुद्रा वि वृहतं विषूचीममीवा या नो गयमाविवेश। आरे बाधेथां निर्ऋतिं पराचैः कृतं चिदेनः प्रमुमुक्तमस्मत्॥ सोमारुद्रा युवमेतान्यस्मे विश्वा तनूषु भेषजानि धत्तम्। अव स्यतं मुञ्चतं यन्नो अस्ति तनूषु बद्धं कृतमेनो अस्मत्॥ सोमापूषणा

जन॑ना रयी॒णां जन॑ना दि॒वो जन॑ना पृथि॒व्याः। जा॒तौ विश्व॑स्य
 भुव॑नस्य गो॒पौ दे॒वा अ॑कृण्वन्नमृत॑स्य नाभिम्॥ इ॒मौ दे॒वौ
 जाय॑मानौ जुषन्ते॒मौ तमा॑सि गू॒हता॒मजु॑ष्टा। आ॒भ्यामिन्द्रः
 प॒क्वमा॒मास्व॒न्तः सो॑मापूष॒भ्यां जन॑दुस्त्रिया॑सु॥ (४२)

बृ॒ह॒तः शव॑सा॒ रथः॒ पपु॑रिं च दि॒वो जन॑ना पञ्च॑विंशतिश्च॥—————[२२]

॥ काण्डम् २ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

वा॒यु॒व्यः॑ श्वे॒तमा॒ल॒भे॒त् भू॒ति॒का॒मो वा॒युर्वै॑ क्षे॒पि॒ष्ठा दे॒वता॑
 वा॒युमे॒व स्वे॒न भा॒ग॒धे॒ये॒नोप॑ धा॒वति॑ स ए॒वैनं॑ भू॒तिं ग॒मय॑ति
 भ॒व॒त्ये॒वाति॑क्षि॒प्रा दे॒वते॒त्याहुः॑ सै॒नमी॑श्व॒रा प्र॒दह॑ इत्ये॒तमे॒व
 सन्तं॑ वा॒यवे॑ नि॒यु॒त्वंत॑ आ॒ल॒भे॒त् नि॒यु॒द्वा अ॒स्य धृ॒ति॒र्धृ॒त ए॒व
 भू॒ति॒मु॒पै॒त्यप्र॑दाहाय॒ भव॑त्ये॒व (१)

वा॒यवे॑ नि॒यु॒त्वंत॑ आ॒ल॒भे॒त् ग्रा॒म॒का॒मो वा॒युर्वा॑ इ॒माः प्र॒जा
 न॒स्यो॒ता नै॒नी॒यते॑ वा॒युमे॒व नि॒यु॒त्वंन्तः॑ स्वे॒न भा॒ग॒धे॒ये॒नोप॑
 धा॒वति॑ स ए॒वास्मै॑ प्र॒जा न॒स्यो॒ता नि॒यच्छ॑ति ग्रा॒म्ये॒व
 भ॒वति॑ नि॒यु॒त्वंते॑ भ॒वति॑ ध्रु॒वा ए॒वास्मा॑ अन॒पगाः॑ करो॒ति
 वा॒यवे॑ नि॒यु॒त्वंत॑ आ॒ल॒भे॒त् प्र॒जाका॑मः प्रा॒णो वै वा॒युर॑पा॒नो
 नि॒यु॒त्प्रा॑णापा॒नौ ख॒लु वा ए॒तस्य॑ प्र॒जाया॑ (२)

अप॑क्रामतो योऽलं॑ प्र॒जायै॑ सन्प्र॒जां न वि॒न्दते॑ वा॒युमे॒व
 नि॒यु॒त्वंन्तः॑ स्वे॒न भा॒ग॒धे॒ये॒नोप॑ धा॒वति॑ स ए॒वास्मै॑ प्रा॒णापा॒ना॒भ्यां॑
 प्र॒जां प्र॒ज॑नयति वि॒न्दते॑ प्र॒जां वा॒यवे॑ नि॒यु॒त्वंत॑ आ॒ल॒भे॒त्

ज्योगामयावी प्राणो वै वायुरपानो नियुत् प्राणापानौ खलु वा
 एतस्मादपक्रामतो यस्य ज्योगामयति वायुमेव नियुत्वन्तः
 स्वेन भागधेयेनोप (३)

धावति स एवास्मिन्प्राणापानौ दधात्युत यदीतासुर्भवति
 जीवत्येव प्रजापतिर्वा इदमेक आसीत्सोऽकामयत
 प्रजाः पशून्सृजेयेति स आत्मनो वपामुदक्खिदत्तामग्नौ
 प्रागृह्णात्ततोऽजस्तूपरः समभवत्तः स्वायै देवताया आ-
 लभत ततो वै स प्रजाः पशून्सृजत यः प्रजाकामः (४)

पशुकामः स्यात्स एतं प्राजापत्यमजं तूपरमालभेत
 प्रजापतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै
 प्रजां पशून्प्रजनयति यच्छ्रुणस्तत्पुरुषाणां रूपं
 यत्तूपरस्तदश्वानां यदन्यतोदन्तद्गवां यदव्या इव
 शफास्तदवीनां यदजस्तदजानामेतावन्तो वै ग्राम्याः
 पशवस्तान् (५)

रूपेणैवावरुन्धे सोमापौष्णं त्रैतमालभेत पशुकामो द्वौ
 वा अजायै स्तनौ नानैव द्वावभिजायेते ऊर्जं पुष्टिं तृतीयः
 सोमापूषणावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै
 पशून्प्रजनयतः सोमो वै रेतोधाः पूषा पशूनां प्रजनयिता

सोमं ए॒वास्मै॒ रेतो॒ दधा॑ति पू॒षा प॒शून्प्रज॑नयत्यौदु॒म्बरो॑
यूपो॑ भवत्यूर्वा उ॒दुम्बर॑ ऊ॒र्क्पर्श॑व ऊ॒र्जैवास्मा॑ ऊ॒र्जं
प॒शून्वरु॑न्धे॥ (६)

भवत्येव प्रजायां आमयति वायुमेव नियुत्वन्तः३ स्वेनं भागधेयेनोपं प्रजाकामस्तान्
यूपस्त्रयोदश च॥ [१]

प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत् ता अ॑स्मात्सृ॒ष्टाः परा॑चीराय॒न्ता
वरु॑णमगच्छ॒न्ता अन्वे॑त्ताः पुन॑रयाचत् ता अ॑स्मै न
पुन॑रददा॒त्सोऽब्र॑वी॒द्वरं॑ वृणी॒ष्वथ॑ मे पुन॑र्देहीति॒ तासां॑
वर॒माऽल॑भत् स कृ॒ष्ण एक॑शितिपादभवद्यो वरु॑णगृहीतः
स्या॒त्स ए॒तं वा॑रुणं कृ॒ष्णमेक॑शितिपादमाल॑भेत् वरु॑ण- (७)

मेव स्वेनं भागधेयेनोपं धावति स ए॒वैनं॑ वरु॑णपा॒शान्मु॑ञ्चति
कृ॒ष्ण एक॑शितिपाद्भवति वा॒रुणो॑ ह्येष दे॒वता॑या
समृ॑द्धौ सुव॑र्भानुरासुरः सूर्यं तम॑साऽवि॒द्ध्यत्त॑स्मै दे॒वाः
प्राय॑श्चित्तिमैच्छ॒न्तस्य॑ यत्प्र॑थमं तमो॑ऽपाघ्न॒न्त्सा कृ॒ष्णा-
ऽवि॑रभवद्यद्वितीयं३ सा फल्गु॑नी यत्तृ॑तीयं३ सा ब॒ल॒क्षी
यद॑द्ध्य॒स्थाद॑पाकृ॒न्तन्त्साऽवि॑र्ष॒शा (८)

सम॑भवत्ते दे॒वा अ॑ब्रुवन्देवप॒शुर्वा अ॒यं३ सम॑भू॒त्कस्मा॑

इममालंफस्यामह इत्यथ वै तर्ह्यल्पां पृथिव्यासीदजाता
 ओषधयस्तामविं वशामादित्येभ्यः कामायाऽलंभन्त ततो वा
 अप्रथत पृथिव्यजायन्तौषधयो यः कामयेत प्रथेय पशुभिः प्र
 प्रजयां जायेयेति स एतामविं वशामादित्येभ्यः कामा- (९)

यऽऽलंभेतादित्यानेव कामः स्वेन भागधेयेनोप धावति
 त एवैनं प्रथयन्ति पशुभिः प्र प्रजयां जनयन्त्यसावादित्यो
 न व्यरोचत तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छन्तस्मा एता
 मल्हा आलंभन्ताग्नेयीं कृष्णग्रीवीं संहितामैन्द्रीं
 श्वेतां बार्हस्पत्यां तामिरेवास्मिन्नुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः
 स्यात्तस्मा एता मल्हा आलंभे (१०)

ताऽऽग्नेयीं कृष्णग्रीवीं संहितामैन्द्रीं श्वेतां
 बार्हस्पत्यामेता एव देवताः स्वेन भागधेयेनोप धावति
 ता एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दधति ब्रह्मवर्चस्येव भवति
 वसन्तां प्रातराग्नेयीं कृष्णग्रीवीमालंभेत ग्रीष्मे मध्यन्दिने
 संहितामैन्द्रीं शरदपरारुहे श्वेतां बार्हस्पत्यां त्रीणि
 वा आदित्यस्य तेजांसि वसन्तां प्रातर्ग्रीष्मे मध्यन्दिने
 शरदपरारुहे यावन्त्येव तेजांसि तान्ये- (११)

वाव रुन्धे संवत्सरं पर्यालभ्यन्ते संवत्सरो वै ब्रह्मवर्चसस्य
 प्रदाता संवत्सर एवास्मै ब्रह्मवर्चसं प्रयच्छति ब्रह्मवर्चस्यैव
 भवति गर्भिण्यो भवन्तीन्द्रियं वै गर्भ इन्द्रियमेवास्मिन्दधति
 सारस्वतीं मेषीमालभेत य ईश्वरो वाचो वदितोः सन्वाचं न
 वदेद्वाग्वै सरस्वती सरस्वतीमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति
 सैवास्मिन् (१२)

वाचं दधाति प्रवदिता वाचो भवत्यपन्नदती भवति
 तस्मान्मनुष्याः सर्वा वाचं वदन्त्याग्नेयं कृष्णग्रीवमा
 लभेत सौम्यं बभ्रुं ज्योगामयाव्यग्निं वा एतस्य शरीरं
 गच्छति सोमं रसो यस्य ज्योगामयत्यग्नेरेवास्य शरीरं
 निष्क्रीणाति सोमाद्रसमुत यदीतासुर्भवति जीवत्येव सौम्यं
 बभ्रुमालभेताग्नेयं कृष्णग्रीवं प्रजाकामः सोमो (१३)

वै रेतोधा अग्निः प्रजानां प्रजनयिता सोमं एवास्मै
 रेतो दधात्यग्निः प्रजां प्रजनयति विन्दते प्रजामाग्नेयं
 कृष्णग्रीवमालभेत सौम्यं बभ्रुं यो ब्राह्मणो विद्यामनूच्य
 न विरोचेत यदाग्नेयो भवति तेज एवास्मिन्तेन दधाति
 यथ्सौम्यो ब्रह्मवर्चसं तेन कृष्णग्रीव आग्नेयो भवति तमं

ए॒वास्मा॒दप॑ह॒न्ति श्वे॒तो भ॑वति (१४)

रुच॑मे॒वास्मि॑न्दधाति ब॒भ्रुः सौ॒म्यो भ॑वति ब्रह्मवर्च॑स-
मे॒वास्मि॑न्त्विषिं॑ दधात्याग्ने॒यं कृ॒ष्णग्री॑व॒माल॑भेत सौ॒म्यं
ब॒भ्रुमा॑ग्ने॒यं कृ॒ष्णग्री॑वं पुरो॒धाया॒ऽऽ स्पर्ध॑मान आग्ने॒यो वै
ब्रा॑ह्म॒णः सौ॒म्यो रा॑ज॒न्योऽभि॑तः सौ॒म्यमा॑ग्ने॒यौ भ॑वत॒स्तेज॑सैव
ब्रह्म॑णोभ॒यतो॑ रा॒ष्ट्रं परि॑गृह्णात्येक॒धा स॒मावृ॑ङ्के पुर ए॒नं
दध॑ते॥ (१५)

ल॒भेत् वरु॑णं व॒शैताम॑विं व॒शामा॑दित्येभ्यः का॒माय॑ म॒ल॒हा आ॒ल॒भेत् तान्ये॒व सैवास्मि॑न्त्सोमः

श्वे॒तो भ॑वति॒ त्रिच॑त्वारि॒ंशच्च॑। (२)॥ [२]

दे॒वा॒सुरा॑ ए॒षु लो॒केष्व॑स्पर्ध॒न्त॒ स ए॒तं वि॒ष्णु॑र्वा॒म॒न॒म॒-
पश्य॑न्तः॒ स्वायै॑ दे॒वता॑या॒ आ॒ल॒भ॒त॒ ततो॒ वै स
इ॒माल्लो॑कान॒भ्य॑जयद्वैष्ण॒वं वा॑म॒न॒माल॑भेत् स्पर्ध॑मानो
वि॒ष्णुरे॒व भू॒त्वेमाल्लो॑कान॒भिज॑यति॒ विष॑म॒ आल॑भेत् विष॑मा
इ॒व ही॑मे लो॒काः समृ॑द्ध्या॒ इन्द्रा॑य म॒न्युम॑ते॒ मन॑स्वते ल॒लामं॑
प्राश्र॑ङ्गमाल॑भेत सङ्ग्रा॒मे (१६)

सं य॑त्त इन्द्रि॒येण॒ वै म॒न्युना॒ मन॑सा सङ्ग्रा॒मं ज॑य॒तीन्द्र॑मे॒व
म॑न्युम॒न्तं मन॑स्वन्तः॒ स्वेन॑ भा॒गधे॒येनोप॑ धावति॒

स ए॒वास्मिन्निन्द्रि॒यं मु॒न्युं मनो॑ दधाति॒ जय॑ति॒ तः
सं॒ङ्ग्राम॑मिन्द्रा॒य मु॒रुत्व॑न्ते पृ॒श्निसु॒क्थमाल॑भेत॒ ग्राम॑काम॒
इन्द्र॑मे॒व मु॒रुत्व॑न्तः॒ स्वेन॑ भा॒गधे॒येनोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॑
सजा॒तान्प्रय॑च्छति॒ ग्राम्ये॑व भ॒वति॒ यदृष॑भस्ते- (१७)

नै॒न्द्रो यत्पृ॒श्निस्तेन॑ मा॒रुतः॑ समृ॒द्धौ प॒श्चात्पृ॒श्निसु॒क्थो
भ॑वति॒ पश्चा॑दन्ववसा॒यिनी॑मे॒वास्मै॑ वि॒शं करो॑ति॒ सौम्यं॑
ब॒भ्रुमाल॑भेतान्न॒कामः॑ सौ॒म्यं वा अन्न॑ः॒ सोम॑मे॒व स्वेन॑
भा॒गधे॒येनोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मा॒ अन्नं॑ प्रय॑च्छत्यन्ना॒द
ए॒व भ॑वति॒ ब॒भ्रुर्भवत्ये॒तद्वा अन्न॑स्य रू॒पः समृ॒द्धौ सौ॒म्यं
ब॒भ्रुमाल॑भेत॒ यमल॑ः (१८)

रा॒ज्याय॑ सन्तः॒ राज्यं॑ नोप॒नमे॑त्सौ॒म्यं वै रा॒ज्यः
सोम॑मे॒व स्वेन॑ भा॒गधे॒येनोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॑ रा॒ज्यं
प्रय॑च्छत्यु॒पैः रा॒ज्यं न॑मति॒ ब॒भ्रुर्भवत्ये॒तद्वै सोम॑स्य
रू॒पः समृ॒द्ध्या इन्द्रा॑य वृ॒त्रतुरे॑ ल॒लामं॑ प्राशृ॒ङ्गमाल॑भेत
ग॒तश्रीः॑ प्र॒तिष्ठाका॑मः पा॒प्मान॑मे॒व वृ॒त्रं ती॒र्त्वा प्र॑ति॒ष्ठां
गच्छ॑तीन्द्रा॒याभिमा॑ति॒घ्ने ल॒लामं॑ प्राशृ॒ङ्गमा- (१९)

ल॑भेत॒ यः पा॒प्मना॑ गृही॒तः स्या॑त्पा॒प्मा वा

अभिमातिरिन्द्रमेवाभिमातिहनुः स्वेन भागधेयेनोप
 धावति स एवास्मात्पाप्मानमभिमातिं प्रणुदत इन्द्राय
 वज्रिणे ललामं प्राशृङ्गमालभेत यमलं राज्याय सन्तं
 राज्यं नोपनमेदिन्द्रमेव वज्रिणः स्वेन भागधेयेनोप धावति
 स एवास्मै वज्रं प्रयच्छति स एनं वज्रो भूत्या इन्द्र उपैत
 राज्यं नमति ललामः प्राशृङ्गो भवत्येतद्वै वज्रस्य रूपं
 समृद्धौ ॥ (२०)

सङ्ग्रामे तेनालमभिमातिघ्ने ललामं प्राशृङ्गमैनं पञ्चदश च।३।। [३]

असावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः प्रायश्चित्ति-
 मैच्छन्तस्मा एतान्दशर्षभामाऽलभन्त तयैवास्मिन्नुचमदधुर्यो
 ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मा एतान्दशर्षभामाऽलभेतामुमेवा-
 दित्यः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं
 दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति वसन्ता प्रातर्ग्रीष्मं ललामानालभेत
 ग्रीष्मे मध्यन्दिने (२१)

त्रीञ्छितिपृष्ठाञ्छरद्यपराह्णे त्रीञ्छितिवारात्रीणि वा
 आदित्यस्य तेजांसि वसन्ता प्रातर्ग्रीष्मे मध्यन्दिने
 शरद्यपराह्णे यावन्त्येव तेजांसि तान्येवावरुन्धे त्रयस्त्रय
 आलभ्यन्तेऽभिपूर्वमेवास्मिन्तेजो दधाति संवत्सरं

पर्यालभ्यन्ते संवत्सरो वै ब्रह्मवर्चसस्य प्रदाता संवत्सरो
 एवास्मै ब्रह्मवर्चसं प्रयच्छति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति संवत्सरस्य
 परस्तात्प्राजापत्यं कद्रु- (२२)

मालभेत प्रजापतिः सर्वा देवता देवतास्वेव
 प्रतितिष्ठति यदि बिभीयाद्दुश्कर्मा भविष्यामीति सोमापौष्णः
 श्याममालभेत सौम्यो वै देवतया पुरुषः पौष्णाः पशवः
 स्वयैवास्मै देवतया पशुभिस्त्वचं करोति न दुश्कर्मा भवति
 देवाश्च वै यमश्चास्मिल्लोकैः स्पर्धन्त स यमो देवानामिन्द्रियं
 वीर्यमयुवत् तद्यमस्य (२३)

यमत्वं ते देवा अमन्यन्त यमो वा इदमभूद्यद्वयः
 स्म इति ते प्रजापतिमुपाधावन्त्स एतौ प्रजापतिरात्मनं
 उक्षवशौ निरमिमीत ते देवा वैष्णावरुणीं वशामा-
 लभन्तैन्द्रमुक्षाणन्तं वरुणेनैव ग्राहयित्वा विष्णुना यज्ञेन
 प्राणुदन्तैन्द्रेणैवास्यैन्द्रियमवृञ्जत यो भ्रातृव्यवान्त्स्यात्स
 स्पर्धमानो वैष्णावरुणीं (२४)

वशामालभेतैन्द्रमुक्षाणं वरुणेनैव भ्रातृव्यं ग्राहयित्वा
 विष्णुना यज्ञेन प्राणुदत ऐन्द्रेणैवास्यैन्द्रियं वृङ्क्ते भवत्यात्मना

परा॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यो भव॒तीन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑ह॒न्तं वृ॒त्रो ह॒तः
षोड॑शभि॒र्भोगै॑र॒सिना॑त्तस्य॒ वृ॒त्रस्य॑ शी॒र्षतो॑ गाव॒ उदा॑य॒न्ता
वैदे॑ह्योऽभव॒न्तासा॑मृष॒भो ज॒घनेऽनू॑दै॒त्तमिन्द्रो॑- (२५)

चाय॒त्सोऽम॑न्यत॒ यो वा इ॒ममा॑ल॒भेत॒ मुच्ये॑ता॒स्मात्पा॑प्मन॒
इति॑ स आ॒ग्नेयं॑ कृ॒ष्णग्री॑व॒माल॑भेतै॒न्द्रमृष॑भं तस्या॒ग्निरे॒व
स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑सृतः षोड॑श॒धा वृ॒त्रस्य॑ भो॒गानप्य॑दह॒-
दैन्द्रे॑णै॒न्द्रिय॑मा॒त्मन्न॑धत्त॒ यः पा॑प्मना॒ गृही॑तः स्या॒त्स
आ॒ग्नेयं॑ कृ॒ष्णग्री॑व॒माल॑भेतै॒न्द्रमृष॑भम॒ग्निरे॒वास्य॑ स्वेन॑
भाग॒धेये॒नोप॑सृतः (२६)

पा॒प्मान॒मपि॑ दहत्यै॒न्द्रेणै॒न्द्रिय॑मा॒त्मन्ध॑त्ते मुच्य॑ते पा॒प्मनो॒
भव॑त्ये॒व द्या॑वापृथि॒व्या धे॒नुमा॑ल॒भेत॒ ज्यो॑ग॒प॒रुद्धोऽन॑यो॒र्हि
वा ए॒षोऽप्र॑तिष्ठि॒तोऽथै॑ष ज्यो॑ग॒प॒रुद्धो॒ द्या॑वापृथि॒वी ए॒व स्वेन॑
भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ ते ए॒वैनं॑ प्रति॒ष्ठां ग॑मयतः प्रत्ये॒व ति॑ष्ठति
पर्या॑रिणी॒ भव॑ति पर्या॑रीव॒ ह्येत॑स्य॒ रा॒ष्ट्रं यो ज्यो॑ग॒प॒रुद्धः
समृ॑द्धौ वाय॒व्यं (२७)

व॒त्समा॑ ल॒भेत वा॒युर्वा अ॒नयो॑र्व॒त्स इ॒मे वा ए॒तस्मै॑
लो॒का अप॑शुष्का॒ विड॑प॒शुष्काऽथै॑ष ज्यो॑ग॒प॒रुद्धो वा॒युमे॒व
स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मा॑ इ॒माल्लो॑कान्

विशं प्रदापयति प्रास्मां इमे लोकाः सुवन्ति भुञ्जत्येनं
विदुपतिष्ठते॥ (२८)

मध्यन्दिने कर्द्रु यमस्य स्पर्धमानो वैष्णावरुणीन्तमिन्द्रोऽस्य स्वेन भागधेयेनोपसृतो वायव्यं

द्विचत्वारिंशच्च। (४)॥ [४]

इन्द्रो वलस्य बिलमपौर्णोत्स य उत्तमः पशुरासीत्तं पृष्ठं
प्रति सङ्गृह्योदक्खिदत्तं सहस्रं पशवोऽनूदायन्त्स उत्ततो-
ऽभवद्यः पशुकामः स्यात्स एतमैन्द्रमुन्नतमालभेतेन्द्रमेव स्वेन
भागधेयेनोप धावति स एवास्मै पशून्प्रयच्छति पशुमानेव
भवत्युन्नतो (२९)

भवति साहस्री वा एषा लक्ष्मी यदुन्नतो लक्ष्मियैव
पशून्वरुन्धे यदा सहस्रं पशून्प्राप्नुयादथ वैष्णवं वामनमा
लभेतेतस्मिन्वै तत्सहस्रमर्द्धतिष्ठत्तस्मादेष वामनः समीषितः
पशुभ्य एव प्रजातेभ्यः प्रतिष्ठां दधाति कोऽर्हति सहस्रं
पशून्प्राप्तुमित्याहुरहोरात्राण्येव सहस्रं सम्पाद्यालभेत
पशवो (३०)

वा अहोरात्राणि पशूनेव प्रजातान्प्रतिष्ठां गमयत्योषधीभ्यो
वेहतमालभेत प्रजाकाम ओषधयो वा एतं प्रजायै परिबाधन्ते

योऽलं प्रजायै सन्प्रजां न विन्दत ओषधयः खलु वा एतस्यै
सूतुमपि घ्नन्ति या वेहद्ववत्योषधीरेव स्वेन भागधेयेनोप
धावति ता एवास्मै स्वाद्योनेः प्रजां प्रजनयन्ति विन्दते (३१)

प्रजामापो वा ओषधयोऽसत्पुरुष आप एवास्मा
असंतः सद्ददति तस्मादाहुर्यश्चैवं वेद यश्च नापस्त्वावासंतः
सद्ददतीत्यैन्द्रीः सूतवंशामालंभेत भूतिकामोऽजातो वा एष
योऽलं भूत्यै सन्भूतिं न प्राप्नोतीन्द्रं खलु वा एषा सूत्वा
वशाऽभव- (३२)

दिन्द्रमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं भूतिं
गमयति भवत्येव यः सूत्वा वशा स्यात्तमेन्द्रमेवालंभेतैतद्वाव
तदिन्द्रियः साक्षादेवेन्द्रियमवरुन्ध ऐन्द्राग्रं पुनरुत्सृष्टमा-
लंभेत य आ तृतीयात्पुरुषात्सोमं न पिबेद्विच्छिन्नो वा
एतस्य सोमपीथो यो ब्राह्मणः सन्ना (३३)

तृतीयात्पुरुषात्सोमं न पिबेतीन्द्राग्नी एव स्वेन
भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै सोमपीथं प्रयच्छत उपैनः
सोमपीथो नमति यदैन्द्रो भवतीन्द्रियं वै सोमपीथ इन्द्रियमेव
सोमपीथमवरुन्धे यदाग्नेयो भवत्याग्नेयो वै ब्राह्मणः स्वामेव

देवतामनु सन्तनोति पुनरुत्सृष्टो भवति पुनरुत्सृष्ट इव
ह्येतस्य (३४)

सोमपीथः समृद्धौ ब्राह्मणस्पत्यं तूपरमालभेताभि-
चरन्ब्रह्मणस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तस्मा
एवैनमा वृश्चति ताजगार्तिमाच्छति तूपरो भवति क्षुरपविर्वा
एषा लक्ष्मी यत्तूपरः समृद्धौ स्फ्यो यूपो भवति वज्रो
वै स्फ्यो वज्रमेवास्मै प्रहरति शरमयं बर्हिः शृणात्येवैनं
वैभीदक इध्मो भिनत्येवैनम्॥ (३५)

भुवत्युन्नतः पशवो जनयन्ति विन्दतेऽभवत्सन्नेतस्येद्धस्त्रीणि च॥ [५]

बारहस्पत्यः शितिपृष्ठमालभेत ग्रामकामो यः कामयेत
पृष्ठः समानानां स्यामिति बृहस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप
धावति स एवैनं पृष्ठः समानानाङ्करोति ग्राम्येव भवति
शितिपृष्ठो भवति बारहस्पत्यो ह्येष देवतया समृद्धौ
पौष्णः श्याममालभेतान्नकामोऽन्नं वै पूषा पूषणमेव स्वेन
भागधेयेनोप धावति स एवास्मा (३६)

अन्नं प्रयच्छत्यन्नाद एव भवति श्यामो भवत्येतद्वा अन्नस्य
रूपः समृद्धौ मारुतं पृश्निमालभेतान्नकामोऽन्नं वै मरुतो

म॒रुतं॑ ए॒व स्वेन॑ भा॒ग॒धे॒ये॒नोप॑ धावति॒ त ए॒वास्मा॑ अन्नं
प्रय॑च्छन्त्यन्ना॒द ए॒व भ॑वति॒ पृश्नि॑र्भवत्येतद्वा अन्नस्य रूपं
समृ॑द्ध्या ऐन्द्रम॑रुणमाल॑भेतेन्द्रियका॑म् इन्द्रमे॒व (३७)

स्वेन॑ भा॒ग॒धे॒ये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मि॑न्निन्द्रियं
द॑धातीन्द्रिया॒व्ये॒व भ॑वत्यरु॒णो भ्रूमा॑न्भवत्येतद्वा इन्द्रस्य
रूपं॑ समृ॑द्धौ सावि॒त्रमु॑प॒द्धुस्त॑माल॑भेत स॒निका॑मः सवि॒ता
वै प्र॑स॒वाना॑मीशे सवि॒तार॑मे॒व स्वेन॑ भा॒ग॒धे॒ये॒नोप॑ धावति॒ स
ए॒वास्मै॑ स॒निं प्र॑सु॒वति॒ दान॑कामा अस्मै प्र॒जा भ॑वन्त्युप॒द्धुस्तो॑
भ॑वति सावि॒त्रो ह्ये॑ष (३८)

दे॒वत॑या॒ समृ॑द्धौ वैश्वदे॒वं बहु॑रूपमाल॑भेतान्न॑कामो वैश्वदे॒वं
वा अन्नं॑ विश्वा॒ने॒व दे॒वान्ध॒स्वेन॑ भा॒ग॒धे॒ये॒नोप॑ धावति॒ त ए॒वास्मा॑
अन्नं॑ प्रय॑च्छन्त्यन्ना॒द ए॒व भ॑वति बहु॒रूपो भ॑वति बहु॒रूपं
ह्यन्नं॑ समृ॑द्धौ वैश्वदे॒वं बहु॑रूपमाल॑भेत॒ ग्राम॑कामो वैश्वदे॒वा
वै स॑जा॒ता विश्वा॒ने॒व दे॒वान्ध॒स्वेन॑ भा॒ग॒धे॒ये॒नोप॑ धावति॒ त
ए॒वास्मै॑ (३९)

सजा॒तान्प्रय॑च्छन्ति॒ ग्राम्ये॑व भ॑वति बहु॒रूपो भ॑वति
बहु॑दे॒वत्यो॑(१) ह्ये॑ष समृ॑द्धौ प्राजाप॒त्यं तू॒पर॑माल॑भेत॒
यस्याना॑ज्ञातमि॒व ज्यो॒गामये॑त्प्राजाप॒त्यो वै पु॑रुषः

प्रजापतिः खलु वै तस्य वेद यस्यानाज्ञातमिव ज्योगामयति
 प्रजापतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं
 तस्मात्त्रामान्मुञ्चति तूपरो भवति प्राजापत्यो ह्येष देवतया
 समृद्धौ ॥ (४०)

अस्मा इन्द्रमेवैष संजाता विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै प्राजापत्यो
 हि त्रीणि च ॥ [६]

वषट्कारो वै गायत्रियै शिरोऽच्छिनत्तस्यै रसः परा-
 ऽपतत्तं बृहस्पतिरुपांगृह्णात्सा शितिपृष्ठा वशाऽभवद्यो
 द्वितीयः परापतत्तं मित्रावरुणावुपांगृहीताः सा द्विरूपा
 वशाऽभवद्यस्तृतीयः परापतत्तं विश्वे देवा उपांगृह्णात्सा
 बहुरूपा वशाऽभवद्यश्चतुर्थः परापतत्तस्य पृथिवीं प्राविशत्तं
 बृहस्पतिरभ्य- (४१)

गृह्णादस्त्वेवायं भोगायेति स उक्षवशः समभवद्यल्लोहितं
 परापतत्तद्रुद्र उपांगृह्णात्सा रौद्री रोहिणी वशाऽभव-
 द्वारहस्पत्याः शितिपृष्ठामालभेत ब्रह्मवर्चसकामो
 बृहस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्ब्रह्म-
 वर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति छन्दसां वा एष रसो
 यद्वशा रस इव खलु (४२)

वै ब्रह्मवर्चसं छन्दसामेव रसेन रसं ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे
 मैत्रावरुणीं द्विरूपामालभेत वृष्टिकामो मैत्रं वा अहर्वारुणी
 रात्रिरहोरात्राभ्यां खलु वै पर्जन्यो वर्षति मित्रावरुणावेव
 स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मा अहोरात्राभ्यां पर्जन्यं
 वर्षयतश्छन्दसां वा एष रसो यद्वशा रस इव खलु वै
 वृष्टिश्छन्दसामेव रसेन (४३)

रसं वृष्टिमवरुन्धे मैत्रावरुणीं द्विरूपामालभेत प्रजाकामो
 मैत्रं वा अहर्वारुणी रात्रिरहोरात्राभ्यां खलु वै प्रजाः
 प्रजायन्ते मित्रावरुणावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति
 तावेवास्मा अहोरात्राभ्यां प्रजां प्रजनयतश्छन्दसां वा एष
 रसो यद्वशा रस इव खलु वै प्रजा छन्दसामेव रसेन रसं
 प्रजामव (४४)

रुन्धे वैश्वदेवीं बहुरूपामालभेतान्नकामो वैश्वदेवं वा अन्नं
 विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नं
 प्रयच्छन्त्यन्नाद एव भवति छन्दसां वा एष रसो यद्वशा
 रस इव खलु वा अन्नं छन्दसामेव रसेन रसमन्नमवरुन्धे
 वैश्वदेवीं बहुरूपामालभेत ग्रामकामो वैश्वदेवा वै (४५)

संजा॒ता विश्वा॑ने॒व दे॒वान्स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ त
 ए॒वास्मै॑ सजा॒तान्प्रय॑च्छन्ति॒ ग्राम्ये॑व भ॒वति॒ छन्द॑सां॒ वा
 ए॒ष रसो॑ यद्व॒शा रस॑ इ॒व खलु॑ वै संजा॒ताश्छन्द॑सामे॒व
 रसे॑न॒ रसः॑ सजा॒तानवरु॑न्धे बा॒र्हस्प॑त्यमु॒क्षव॑शमा॒ल॒भेत॑
 ब्रह्मव॑र्चसका॒मो बृ॒हस्प॑तिमे॒व स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स
 ए॒वास्मि॑न्ब्रह्मव॑र्चसं (४६)

द॑धाति ब्रह्मव॑र्चस्ये॒व भ॒वति॒ वशं॑ वा ए॒ष च॑रति॒ यदु॒क्षा
 वशं॑ इ॒व खलु॑ वै ब्रह्मव॑र्चसं वशे॑नै॒व वशं॑ ब्रह्मव॑र्चसमव॒-
 रुन्धे रौ॒द्रीः॑ रोहि॑णीमा॒ल॒भेताभि॑चरन्नु॒द्रमे॒व स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑
 धावति॒ तस्मा॑ ए॒वैन॒मावृ॑श्चति॒ ताज॑गा॒र्तिमा॑र्च्छति॒ रोहि॑णी
 भवति॒ रौ॒द्री ह्येषा॑ दे॒वत॑या॒ समृ॑द्धौ स्फ्यो॒ यूपो॑ भवति॒ वज्रो॑
 वै स्फ्यो॒ वज्र॑मे॒वास्मै॒ प्रह॑रति॒ शर॒मयं॑ ब॒र्हिः शृ॒णात्ये॒वैनं॑
 वैभी॑दक॒ इध्मो॑ भि॒नत्ये॒वैनम्॑॥ (४७)

अ॒भि खलु॑ वृ॒ष्टिश्छन्द॑सामे॒व रसे॑न प्र॒जाम॑वं वैश्वदे॒वा वै ब्रह्मव॑र्चसं॒ यूप
 ए॒कान्न॑वि॒ंशति॑श्च॥ (७)॥

[७]

अ॒सावा॑दि॒त्यो न व्य॑रोचत॒ तस्मै॑ दे॒वाः प्राय॑श्चित्ति॒-
 मैच्छ॑न्तस्मा॑ ए॒ताः सौरी॑ः श्वे॒तां व॒शामा॑ल॒भन्त॑

तयैवास्मिन्नुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मा एता९
 सौरी९ श्वेतां वशामालभेतामुमेवाऽऽदित्य९ स्वेन
 भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दधाति
 ब्रह्मवर्चस्यैव भवति बैल्वो यूपो भवत्यसौ (४८)

वा आदित्यो यतोऽजायत ततो बिल्वं उदतिष्ठत्सयोन्येव
 ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे ब्राह्मणस्पत्यां बभ्रुकर्णीमा लभेताभि-
 चरन्वारुणं दशकपालं पुरस्तान्निर्वपेद्वरुणेनैव भ्रातृव्यं
 ग्राहयित्वा ब्रह्मणा स्तृणुते बभ्रुकर्णी भवत्येतद्वै ब्रह्मणो
 रूप९ समृद्धौ स्फ्यो यूपो भवति वज्रो वै स्फ्यो वज्रमेवास्मै
 प्रहरति शरमयं बर्हिः शृणा- (४९)

त्येवैनं वैभीदक इध्मो भिनत्येवैनं वैष्णवं वामनमालभेत
 यं यज्ञो नोपनमेद्विष्णुर्वै यज्ञो विष्णुमेव स्वेन भागधेयेनोप
 धावति स एवास्मै यज्ञं प्रयच्छत्युपैनं यज्ञो नमति वामनो
 भवति वैष्णवो ह्येष देवतया समृद्धौ त्वाष्ट्रं वडुबमालभेत
 पशुकामस्त्वष्टा वै पशूनां मिथुनानां (५०)

प्रजनयिता त्वष्टारमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स
 एवास्मै पशून्मिथुनान्प्रजनयति प्रजा हि वा एतस्मिन्पशवः

प्रविष्टा अथैष पुमान्त्सन्वडुबः साक्षादेव प्रजां पशूनवरुन्धे
मैत्रं श्वेतमालभेत सङ्ग्रामे सं यत्ते समयकामो मित्रमेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं मित्रेण सन्नयति (५१)

विशालो भवति व्यवसाययत्येवैनं प्राजापत्यं कृष्णमा-
लभेत वृष्टिकामः प्रजापतिर्वै वृष्ट्या ईशे प्रजापतिमेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै पर्जन्यं वर्षयति
कृष्णो भवत्येतद्वै वृष्ट्यै रूपं रूपेणैव वृष्टिमवरुन्धे शबलो
भवति विद्युतमेवास्मै जनयित्वा वर्षयत्यवाशृङ्गो भवति
वृष्टिमेवास्मै नियच्छति॥ (५२)

शृणाति मिथुनानन्नयति यच्छति॥ [८]

वरुणं सुषुवाणमन्नाद्यन्नोपानमत्स एतां वारुणीं कृष्णां
वशामपश्यत्तां स्वायै देवताया आऽलभत ततो वै
तमन्नाद्यमुपानमद्यमलमन्नाद्याय सन्तमन्नाद्यन्नोपनमत्स एतां
वारुणीं कृष्णां वशामालभेत वरुणमेव स्वेन भागधेयेनोप
धावति स एवास्मा अन्नं प्रयच्छत्यन्नादः (५३)

एव भवति कृष्णा भवति वारुणी ह्येषा देवताया
समृद्धौ मैत्रं श्वेतमालभेत वारुणं कृष्णमपां चौषधीनां

च स॒न्धावन्न॑कामो मै॒त्रीर्वा ओष॑धयो वारु॒णीरापोऽपां च॑
खलु॒ वा ओष॑धीनां च॒ रस॑मुप॑जीवामो मि॒त्रावरु॑णावेव स्वेन॑
भाग॑धेयेनोप॑ धावति॒ तावे॒वास्मा॒ अन्नं॑ प्रयच्छ॒तोऽन्ना॒द ए॒व
भव॑- (५४)

त्यपां चौष॑धीनां च स॒न्धावा॒ल॒भत॑ उ॒भय॑स्यावरु॒द्धौ
विशा॑खो॒ यूपो॑ भवति॒ द्वे ह्ये॑ते दे॒वते॒ समृ॑द्धौ मै॒त्रः
श्वे॒तमा॑ ल॒भेत॑ वारु॒णं कृ॑ष्णं ज्यो॒गाम॑यावी॒ यन्मै॒त्रो भव॑ति
मि॒त्रेणै॒वास्मै॑ वरु॒णः श॑मयति॒ यद्वा॑रु॒णः सा॒क्षादे॒वैनं॑
वरु॑णपा॒शान्मु॑ञ्चत्यु॒त यदी॒तासु॑र्भवति॒ जीव॑त्ये॒व दे॒वा वै
पुष्टि॑न्नावि॒न्द- (५५)

न्तां मि॑थुने॑ऽपश्यन्तस्यां॒ न सम॑राधयन्ताव॒श्विना॑-
वब्रू॑तामा॒वयो॑र्वा ए॒षा मै॑तस्यां॒ वद॑द्धमिति॒ सा-
ऽश्वि॑नो॒रेवा॑र्भव॒द्यः पुष्टि॑कामः॒ स्यात्स॑ ए॒तामा॑श्वि॒नीं
य॒मीं व॒शामा॑ल॒भेता॑श्वि॒नावे॒व स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒
तावे॒वास्मि॑न्पुष्टिं॒ धत्तः॒ पुष्य॑ति प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑॥ (५६)

अ॒न्नादो॑ऽन्ना॒द ए॒व भ॑वत्यवि॒न्दन्पञ्च॑त्वारि॒शच्च॑॥ [९]

आ॒श्विनं॒ धूम्र॑ल॒लाम॒माल॑भे॒त यो दु॒र्ब्रा॑ह्म॒णः सोमं॑

पिपा॑सेद॒श्विनौ॒ वै दे॒वाना॒मसो॑मपावास्तां॒ तौ प॒श्चा
सोम॑पीथं प्राप्नु॑ताम॒श्विना॑वे॒तस्य॑ दे॒वता॒ यो दु॒र्ब्रा॑ह्मणः सोमं
पिपा॑सत्य॒श्विना॑वे॒व स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ तावे॒वास्मै॑
सोम॑पीथं प्रय॑च्छत॒ उपै॑न॒ सोम॑पीथो न॑मति॒ यद्धू॒मो भ॑वति
धूमि॑माण॒मेवा॒स्माद॑प॒हन्ति॒ ल॒लामो॑ (५७)

भवति॑ मुख॒त ए॒वास्मि॒न्तेजो॑ दधाति॒ वायु॑व्यं गोमृ॒गमा॒
ल॒भेत॒ यमज॑घ्निवा॒सम॑भि॒श॒सैयु॑रपू॒ता वा ए॒तं वा॑गृच्छति॒
यमज॑घ्निवा॒सम॑भि॒श॒सन्ति॒ नैष॒ ग्रा॒म्यः प॒शुर्ना॑ऽर॒ण्यो
यद्गो॑मृ॒गो ने॒वैष॒ ग्रा॒मे ना॑रण्ये॒ यमज॑घ्निवा॒सम॑भि॒श॒सन्ति॒
वा॒युर्वै दे॒वानां॑ प॒वित्रं॑ वा॒युमे॒व स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स
ए॒वै- (५८)

न॑ पवयति॒ परा॑ची॒ वा ए॒तस्मै॑ व्युच्छ॒न्ती व्युच्छ॑ति॒ तमः॑
पा॒प्मानं॑ प्रवि॑शति॒ यस्या॑श्चि॒ने श॒स्यमा॑ने॒ सूर्यो॑ नावि॒र्भव॑ति
सौ॒र्यं ब॑हुरूपमाल॑भेतामु॒मेवा॑ऽऽदि॒त्य॒स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑
धावति॒ स ए॒वास्मा॑त्तमः॑ पा॒प्मानम॑प॒हन्ति॒ प्र॒तीच्य॑स्मै
व्युच्छ॒न्ती व्युच्छ॑त्यप॒ तमः॑ पा॒प्मान॑ ह॒ते॥ (५९)

इन्द्रं वो विश्वतस्परीन्द्रं नरो मरुतो यद्ध वो दिवो या वः
 शर्म। भरेष्विन्द्रं सुहवः हवामहेऽहोमुचः सुकृतं दैव्यं
 जनम्। अग्निं मित्रं वरुणं सातये भगं द्यावापृथिवी मरुतः
 स्वस्तये। ममत्तु नः परिज्मा वसर्हा ममत्तु वातो अपां
 वृषण्वान्। शिशीतमिन्द्रापर्वता युवन्नस्तन्नो विश्वे वरिवस्यन्तु
 देवाः। प्रिया वो नाम (६०)

हुवे तुराणाम्। आयत्तुपन्मरुतो वावशानाः। श्रियसे कं
 भानुभिः सम्मिमिक्षिरे ते रश्मिभिस्त ऋक्भिः सुखादयः। ते
 वाशीमन्त इष्मिणो अभीरवो विद्रे प्रियस्य मारुतस्य धाम्नः।
 अग्निः प्रथमो वसुभिर्नो अव्याथ्सोमो रुद्रेभिरभिरक्षतु त्मना।
 इन्द्रो मरुद्विर्ऋतुधा कृणोत्वादित्यैर्नो वरुणः सः शिंशातु।
 सन्नो देवो वसुभिरग्निः सः (६१)

सोमस्तनूभी रुद्रियाभिः। समिन्द्रो मरुद्विर्यज्ञियैः
 समादित्यैर्नो वरुणो अजिज्ञिपत्। यथाऽऽदित्या
 वसुभिः सम्बभूवुर्मरुद्भी रुद्राः समजानताभिः। एवा
 त्रिणामन्नहृणीयमाना विश्वे देवाः समनसो भवन्तु।
 कुत्राचिद्यस्य समृतौ रण्वा नरो नृषदने। अर्हन्तश्चिद्यमिन्धते

सञ्जनयन्ति जुन्तवः। सं यदिषो वनामहे स॥ हव्या
मानुषाणाम्। उत द्युम्नस्य शवस (६२)

ऋतस्य रश्मिमाददे। यज्ञो देवानां प्रत्येति सुम्नमादित्यासो
भवता मृडयन्तः। आवोऽर्वाचीं सुमतिर्ववृत्याद॥ होश्चिद्या
वरिवोवित्तराऽसत्। शुचिरपः सूर्यवसा अदब्ध उपक्षेति
वृद्धवयाः सुवीरः। नकिष्टं घ्नन्त्यन्तितो न दूराद्य आदित्यानां
भवति प्रणीतौ। धारयन्त आदित्यासो जगत्स्था देवा
विश्वस्य भुवनस्य गोपाः। दीर्घार्धियो रक्षमाणा (६३)

असुर्यमृतावानश्चयमाना ऋणानि। तिस्रो भूमीर्धारयन्त्री॥
रुत द्यून्त्रीणि व्रता विदथे अन्तरेषाम्। ऋतेनाऽऽदित्या महि
वो महित्वं तदर्यमन्वरुण मित्र चारु। त्यां नु क्षत्रिया॥
अव आदित्यान् याचिषामहे। सुमृडीका॥ अभिष्टये। न
दक्षिणा विचिकिते न सव्या न प्राचीनमादित्या नोत पश्चा।
पाक्याचिद्वसवो धीर्याचि- (६४)

द्युष्मानीतो अभयं ज्योतिरश्याम्। आदित्यानामवसा
नूतनेन सक्षीमहि शर्मणा शन्तमेन। अनागास्त्वे अदितित्वे
तुरास इमं यज्ञं दधतु श्रोषमाणाः। इमं मे वरुण श्रुधी

हवमद्या च मृडय। त्वामवस्युराचके। तत्त्वां यामि ब्रह्मणा
वन्दमानस्तदाऽऽशास्ते यजमानो हविर्भिः। अहेडमानो
वरुणेह बोद्धुरुशंस मा न आयुः प्रमोषीः॥ (६५)

नामाग्निः स९ शवसो रक्षमाणा धीर्याचिदेकात्रपञ्चाशच्च॥ [११]

[वायव्यं प्रजापतिस्ता वरुणं देवासुरा एष्वसावादित्यो दशरूपभामिन्द्रो वलस्यं
बार्हस्पत्यं वषट्कारोऽसौ सौरीं वरुणमाश्विनमिन्द्रं वो नर एकादश॥११॥ वायव्यमाग्नेयौ
कृष्णग्रीवीमसावादित्यो वा अहोरात्राणि वषट्कारः प्रजनयिता हुवे तुराणां पञ्चषष्टिः॥६५॥
वायव्यं प्रमोषीः॥]

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

प्रजापतिः प्रजा असृजत् ताः सृष्टा इन्द्राग्नी अपागूहता९
सोऽचायत्प्रजापतिरिन्द्राग्नी वै मै प्रजा अपाघुक्षतामिति
स एतमैन्द्राग्रमेकादशकपालमपश्यत्तन्निरवपत्तावस्मै प्रजाः
प्रासाधयतामिन्द्राग्नी वा एतस्य प्रजामपगूहतो योऽलं प्रजायै
सन्प्रजां न विन्दत ऐन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपेत्प्रजाकाम
इन्द्राग्नी (१)

ए॒व स्वेन॑ भा॒ग॒धे॒ये॒नोप॑ धावति॒ तावे॒वास्मै॑ प्र॒जां प्रसा॑धयतो
 वि॒न्दते॑ प्र॒जामै॑न्द्रा॒ग्नमेका॑दशकपालं॒ निर्व॑पे॒त्स्पर्ध॑मानः॒ क्षेत्रे॑
 वा सजा॒तेषु॑ वेन्द्रा॒ग्नी ए॒व स्वेन॑ भा॒ग॒धे॒ये॒नोप॑ धावति॒
 ताभ्या॑मे॒वेन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ भ्रातृ॒व्यस्य॑ वृ॒द्धे वि पा॒प्मना॒
 भ्रातृ॒व्येण॑ जय॒तेऽप॒ वा ए॒तस्मा॑दिन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ क्रामति॒ यः
 सङ्ग्रा॑ममु॒पप्र॒यात्यै॑न्द्रा॒ग्नमेका॑दशकपालं॒ निर्- (२)

व॒पेत्सङ्ग्रा॑ममु॒पप्र॒यास्य॑न्निन्द्रा॒ग्नी ए॒व स्वेन॑ भा॒ग॒धे॒ये॒नोप॑
 धावति॒ तावे॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ धत्तः॒ स॒हेन्द्रि॒येण॑
 वी॒र्ये॑णो॒पप्र॒याति॒ जय॑ति॒ त९ सङ्ग्रा॑मं वि वा ए॒ष इन्द्रि॒येण॑
 वी॒र्ये॑ण॒र्ह्यते॒ यः सङ्ग्रा॑मं जय॒त्यैन्द्रा॒ग्नमेका॑दशकपालं॒
 निर्व॑पे॒त्सङ्ग्रा॑मं जि॒त्वेन्द्रा॒ग्नी ए॒व स्वेन॑ भा॒ग॒धे॒ये॒नोप॑ धावति॒
 तावे॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ (३)

धत्तो॒ नेन्द्रि॒येण॑ वी॒र्ये॑ण॒ व्यृ॒ह्यतेऽप॒ वा ए॒तस्मा॑दिन्द्रि॒यं
 वी॒र्यं॑ क्रामति॒ य ए॒ति ज॒नता॑मैन्द्रा॒ग्नमेका॑दशकपालं॒
 निर्व॑पे॒ज्जन॑ता॒मेष्य॑न्निन्द्रा॒ग्नी ए॒व स्वेन॑ भा॒ग॒धे॒ये॒नोप॑ धावति॒
 तावे॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ धत्तः॒ स॒हेन्द्रि॒येण॑ वी॒र्ये॑ण॒ ज॒नता॑मेति॒

पौष्णं चरुमनुनिर्वपेत्पूषा वा इन्द्रियस्य वीर्यस्यानुप्रदाता
पूषणमेव (४)

स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मा इन्द्रियं वीर्यमनु
प्रयच्छति क्षेत्रपत्यं चरुं निर्वपेज्जनतामागत्येयं वै क्षेत्रस्य
पतिरस्यामेव प्रतिष्ठित्यैन्द्राग्रमेकादशकपालमुपरिष्ठा-
न्निर्वपेदस्यामेव प्रतिष्ठायैन्द्रियं वीर्यमुपरिष्ठादात्मन्धत्ते॥ (५)

प्रजाकाम इन्द्राग्नी उपप्रयात्यैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वीर्यं पूषणमेवैकात्रचत्वारिंशच्च॥ [१]

अग्रये पथिकृते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यो
दर्शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्यां वा पौर्णमासीं वा-
ऽतिपादयेत्पथो वा एषोऽद्वयपथेनैति यो दर्शपूर्णमासयाजी
सन्नमावास्यां वा पौर्णमासीं वाऽतिपादयत्यग्निमेव पथिकृतः
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनमपथात्पन्थामपि
नयत्यनङ्गान्दक्षिणा वही ह्येष समृद्ध्या अग्रये व्रतपतये (६)

पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्य आहिताग्निः सन्नव्रत्यमिव
चरेदग्निमेव व्रतपतिः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं
व्रतमालम्भयति व्रत्यो भवत्यग्रये रक्षोघ्ने पुरोडाशमष्टाकपालं

निर्वपेद्य॑ रक्षा॑सि सचैरन्नग्निमेव रक्षो॑हण॑ः स्वेन॑
भाग॑धेयेनोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मा॒द्रक्षा॑ः॒स्यप॑हन्ति॒ निशि॑तायां
निर्वपे॑- (७)

निशि॑ताया॑ हि रक्षा॑सि प्रेरते॑ सम्प्रेणा॑न्येवैनानि॑
हन्ति॒ परि॑श्रिते याजये॑द्रक्ष॑सामन॑न्ववचाराय॒ रक्षो॑घ्नी
या॑ज्यानुवा॒क्ये भवतो॒ रक्ष॑सा॒ऽस्तृत्या॑ अ॒ग्नये॑ रु॒द्रव॑ते
पुरो॑डाशम॒ष्टाक॑पालं॒ निर्वपे॑दभि॒चर॑न्नेषा वा अ॒स्य घो॑रा
त॒नूर्य॑द्रु॒द्रस्त॑स्मा ए॒वैन॒मावृ॑श्चति॒ ताज॑गार्ति॒मार्च्छ॑त्य॒ग्नये॑
सुर॑भि॒मते॑ पुरो॑डाशम॒ष्टाक॑पालं॒ निर्वपे॑द्यस्य॒ गावो॑ वा
पुरु॑षा - (८)

वा प्र॒मीये॑रन् यो वा बिभी॑यादे॒षा वा अ॒स्य भेष॑ज्या
त॒नूर्य॑त्सु॒रभि॑मती॒ तयै॑वास्मै भेष॒जं करो॑ति सुर॒भि॒मते॑ भवति
पू॒तीग॒न्धस्या॑प॒हत्या॑ अ॒ग्नये॑ क्षाम॑वते पुरो॑डाशम॒ष्टाक॑पालं
निर्वपे॑त्सङ्ग्रामे सं य॑त्ते भा॒ग॒धेये॑नैवैन॑ शमयित्वा परा॑न॒भि
निर्दि॑शति॒ यमव॑रेषां वि॒द्ध्यन्ति॒ जीव॑न्ति॒ स यं परै॑षां प्र स
मी॑यते॒ जय॑न्ति॒ त॑ सं॒ग्राम॑- (९)

म॒भि वा ए॒ष ए॒तानु॑च्यति॒ येषां॑ पूर्वा॒परा अ॒न्वञ्चः॑ प्र॒मीय॑न्ते
 पुरु॒षाहु॑तिर्ह्य॒स्य प्रि॒यत॑मा॒ऽग्नये॒ क्षाम॑वते पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं
 निर्व॑पेद्भाग॒धेये॑नै॒वैन॑ः शमयति॒ नैषां॑ पुरा॒ऽऽयु॑षो॒ऽपरः॑
 प्र॒मीय॑ते॒ऽभि वा ए॒ष ए॒तस्य॑ गृ॒हानु॑च्यति॒ यस्य॑ गृ॒हान्द॑ह॒त्य॒ग्नये॒
 क्षाम॑वते पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पेद्भाग॒धेये॑नै॒वैन॑ः शमयति॒
 नास्या॑परं गृ॒हान्द॑हति॥ (१०)

व्रतपतये निशितायाऽन्निर्वपेत्पुरुषाः सङ्ग्रामत्र चत्वारि च॥ [२]

अ॒ग्नये॒ कामा॑य पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पेद्यं कामो
 नोप॑नमे॒दग्नि॑मे॒व काम॑ः स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒ स
 ए॒वैनं॑ कामे॒न॒ सम॑र्द्धय॒त्युपै॑नं कामो॑ नमत्य॒ग्नये॒ यवि॑ष्ठाय
 पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पेत्स्पर्ध॒मानः॒ क्षेत्रे॑ वा सजा॒तेषु॑
 वा॒ऽग्नि॑मे॒व यवि॑ष्ठः स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒ तेनै॒वेन्द्रि॒यं
 वी॒र्यं॑ भ्रातृ॒व्यस्य॑ (११)

युव॑ते वि पा॒प्मना॒ भ्रातृ॑व्येण जय॑ते॒ऽग्नये॒ यवि॑ष्ठाय
 पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पेदभिच॒र्यमा॑णो॒ऽग्नि॑मे॒व यवि॑ष्ठः
 स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मा॑द्रक्षा॒सि॑ यवयति॒

नैनमभिचरन्थस्तृणुतेऽग्नय आयुष्मते पुरोडाशमष्टाकपालं
निर्वपेद्यः कामयेत सर्वमायुरियामित्यग्निमेवाऽऽयुष्मन्तः
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मि- (१२)

त्रायुर्दधाति सर्वमायुरेत्यग्नये जातवेदसे पुरोडाश-
मष्टाकपालं निर्वपेद्भूतिकामोऽग्निमेव जातवेदसः स्वेन
भागधेयेनोप धावति स एवैनं भूतिं गमयति भवत्येवाग्नये
रुक्मते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्भुक्कामोऽग्निमेव रुक्मन्तः
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्नुचं दधाति रोचत
एवाग्नये तेजस्वते पुरोडाश- (१३)

मष्टाकपालं निर्वपेत्तेजस्कामोऽग्निमेव तेजस्वन्तः
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्तेजो दधाति
तेजस्व्येव भवत्यग्नये साहन्त्यायं पुरोडाशमष्टाकपालं
निर्वपेत्सीक्षमाणोऽग्निमेव साहन्त्यः स्वेन भागधेयेनोप
धावति तेनैव सहते यः सीक्षते॥ (१४)

भ्रातृव्यस्यास्मिन्तेजस्वते पुरोडाशमष्टात्रिंशच्च॥ [३]

अग्नयेऽन्नवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यः कामयेतान्न-
वान्थस्यामित्यग्निमेवान्नवन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति स

ए॒वैन॒मन्न॑वन्तं॒ करो॒त्यन्न॑वाने॒व भ॑वत्य॒ग्नये॑ऽन्ना॒दाय॑ पुरो॒डाश॑-
म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पे॒द्यः का॒मये॑तान्ना॒दः स्या॒मित्य॒ग्निमे॒वान्ना॑दः॒
स्वेन॑ भा॒गधे॒येनो॒प धा॑वति॒ स ए॒वैन॒मन्ना॑दं॒ करो॒त्यन्ना॑द - (१५)

ए॒व भ॑वत्य॒ग्नये॑ऽन्न॑पतये पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पे॒द्यः
का॒मये॑तान्न॑पतिः स्या॒मित्य॒ग्निमे॒वान्न॑पतिः॒ स्वेन॑ भा॒गधे॒येनो॒प
धा॑वति॒ स ए॒वैन॒मन्न॑पतिं॒ करो॒त्यन्न॑पतिरे॒व भ॑वत्य॒ग्नये॑
प॒वमा॑नाय पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पे॒दग्नये॑ पा॒वका॒याग्नये॑
शुच॑ये॒ ज्यो॒गाम॑यावी॒ यद॒ग्नये॑ प॒वमा॑नाय॒ निर्व॑पति
प्रा॒णमे॒वास्मि॒न्तेन॑ दधाति॒ यद॒ग्नये॑ (१६)

पा॒वका॒य वाच॑मे॒वास्मि॒न्तेन॑ दधाति॒ यद॒ग्नये॑ शुच॑य
आयु॑रे॒वास्मि॒न्तेन॑ दधात्यु॒त यदी॒तासु॑र्भवति॒ जीव॑त्ये॒वैतामे॒व
निर्व॑पे॒च्चक्षु॑ष्कामो॒ यद॒ग्नये॑ प॒वमा॑नाय॒ निर्व॑पति प्रा॒णमे॒वा-
स्मि॒न्तेन॑ दधाति॒ यद॒ग्नये॑ पा॒वका॒य वाच॑मे॒वास्मि॒न्तेन॑ दधाति॒
यद॒ग्नये॑ शुच॑ये॒ चक्षु॑रे॒वास्मि॒न्तेन॑ दधा- (१७)

त्यु॒त यद्य॒न्धो भ॑वति॒ प्रै॒व प॑श्यत्य॒ग्नये॑ पु॒त्रव॑ते पुरो॒डाश॑-
म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पे॒दिन्द्रा॑य पु॒त्रिणै॑ पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालं
प्र॒जाका॑मोऽ॒ग्निरे॒वास्मै॑ प्र॒जां प्र॑ज॒नय॑ति वृ॒द्धामि॒न्द्रः

प्रयच्छत्यग्रये रसवतेऽजक्षीरे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत
 रसवान्स्थ्यामित्यग्निमेव रसवन्तः स्वेन भागधेयेनोप
 धावति स एवैनं रसवन्तं करोति (१८)

रसवानेव भवत्यजक्षीरे भवत्याग्नेयी वा एषा यदजा
 साक्षादेव रसमवरुन्धेऽग्रये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं
 निर्वपेद्यः कामयेत वसुमान्स्थ्यामित्यग्निमेव वसुमन्तः स्वेन
 भागधेयेनोप धावति स एवैनं वसुमन्तं करोति वसुमानेव
 भवत्यग्रये वाजसृते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्सङ्ग्रामे सं
 यत्ते वाजं (१९)

वा एष सिंसीर्षति यः सङ्ग्रामं जिगीषत्यग्निः खलु
 वै देवानां वाजसृदग्निमेव वाजसृतः स्वेन भागधेयेनोप
 धावति धावति वाजं हन्ति वृत्रं जयति तं सङ्ग्राममथो
 अग्निरिव न प्रतिधृषे भवत्यग्रयेऽग्निवते पुरोडाशमष्टाकपालं
 निर्वपेद्यस्याग्रावग्निमभ्युद्धरेयुर्निर्दिष्टभागो वा एतयोरन्यो-
 ऽनिर्दिष्टभागोऽन्यस्तौ सम्भवन्तौ यजमान- (२०)

मभिसम्भवतः स ईश्वर आर्तिमार्तोऽयदग्रयेऽग्निवते
 निर्वपति भागधेयेनैवैनौ शमयति नार्तिमार्छति यजमानो-

ऽग्नये ज्योतिष्मते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यस्याग्निरुद्धृतो-
 ऽहुतेऽग्निहोत्र उद्वायेदपर आदीप्यानुद्धृत्य इत्याहुस्तत्तथा न
 कार्यं यद्वाङ्गधेयमभि पूर्वं उद्ध्रियते किमपरोऽभ्यु- (२१)

द्ध्रियेतेति तान्येवावक्षाणानि सन्निधाय मन्थेदितः प्रथमं
 जज्ञे अग्निः स्वाद्योनेरधि जातवेदाः। स गायत्रिया त्रिष्टुभा
 जगत्या देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानन्निति छन्दोभिरेवैनं
 स्वाद्योनेः प्रजनयत्येष वाव सोऽग्निरित्याहुर्ज्योतिस्त्वा अस्य
 परापतितमिति यदग्नये ज्योतिष्मते निर्वपति यदेवास्य
 ज्योतिः परापतितं तदेवावरुन्धे॥ (२२)

करोत्यन्नादो दधाति यदग्नये शुचये चक्षुरेवास्मिन्तेन दधाति करोति वाजं यजमानमुदेवास्य

षट्॥ [४]

वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेद्वारुणं चरुं दधिक्राव्णे
 चरुमभिशस्यमानो यद्वैश्वानरो द्वादशकपालो भवति
 संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरेणैवैनं स्वदयत्यपं
 पापं वर्णं हते वारुणेनैवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति
 दधिक्राव्णा पुनाति हिरण्यं दक्षिणा पवित्रं वै हिरण्यं
 पुनात्येवैनमाद्यमस्यान्नं भवत्येतामेव निर्वपेत्प्रजाकामः

संवत्सर॑ो (२३)

वा ए॒तस्याशा॑न्तो॒ योनिं॑ प्र॒जायै॑ पशू॒नां निर्द॑हति॒ योऽलं॑
प्र॒जायै॑ सन्प्र॒जां न वि॑न्दते॒ यद्वै॑ श्वान॒रो द्वाद॑शकपालो॒ भव॑ति
संवत्स॑रो वा अ॒ग्निर्वै॑ श्वान॒रः संवत्स॑रमे॒व भा॑ग॒धेये॑न शमयति॒
सोऽस्मै॑ शा॒न्तः स्वा॒द्योने॑ः प्र॒जां प्रज॑नयति॒ वारु॑णेनै॒वैनं॑
वरु॑णपा॒शान्मु॑ञ्चति॒ दधि॑क्राव्ण्णां पुनाति॒ हिर॑ण्यं दक्षि॑णा
प॒वित्रं॒ वै हिर॑ण्यं पुनात्ये॒वैनं॑ (२४)

वि॒न्दते॑ प्र॒जां वै॑ श्वान॒रं द्वाद॑शकपालं॒ निर्व॑पेत्पुत्रे जा॒ते
यद॒ष्टाक॑पालो॒ भव॑ति गाय॒त्रियै॑वैनं॒ ब्रह्म॑वर्च॒सेन॑ पुनाति॒
यन्न॑वकपालस्त्रि॒वृतै॑वास्मि॒न्तेजो॑ दधाति॒ यद॒शक॑पालो
वि॒राजै॑वास्मि॒न्नन्नाद्यं॑ दधाति॒ यदेका॑दशकपालस्त्रि॒ष्टुभै॑वा॒
स्मिन्नि॒न्द्रियं॑ दधाति॒ यद्द्वाद॑शकपालो॒ जग॑त्यै॒वास्मि॑न्प॒शून्द॑धाति॒
यस्मि॑ञ्जा॒त ए॒तामि॑ष्टिं॒ निर्व॑पति॒ पूत॑ - (२५)

ए॒व ते॒ज॒स्व्यन्ना॑द इन्द्रि॒यावी॑ प॒शुमा॑न्भवत्य॒व वा
ए॒ष सु॑व॒र्गालो॒काच्छि॑द्यते॒ यो द॑र्शपूर्णमा॒सया॒जी
सन्न॑मावा॒स्या वा॑ पौ॒र्णमा॒सीं वा॑ऽतिपादयति॒ सुव॑र्गाय॒
हि लो॒काय॑ द॑र्शपूर्णमा॒सावि॒ज्येते॑ वैश्वान॒रं द्वाद॑शकपालं॒

निर्वपेदमावास्यां वा पौर्णमासीं वाऽतिपाद्यं संवत्सरो वा
अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरमेव प्रीणात्यथो संवत्सरमेवास्मा
उपदधाति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्या (२६)

अथो देवता एवान्वारभ्य सुवर्गं लोकमेति वीरहा
वा एष देवानां योऽग्निमुद्वासयते न वा एतस्य ब्राह्मणा
ऋतायवः पुराऽन्नमक्षन्नाग्नेयमृष्टाकपालं निर्वपेद्वैश्वानरं
द्वादशकपालमग्निमुद्वासयिष्यन् यदृष्टाकपालो भवत्यृष्टाक्षरा
गायत्री गायत्रोऽग्निर्यावानेवाग्निस्तस्मा आतिथ्यं करोत्यथो
यथा जनं यतेऽवसं करोति तादृ- (२७)

गेव तद्द्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः
संवत्सरः संवत्सरः खलु वा अग्निर्योनिः स्वामेवैनं
योनिं गमयत्याद्यमस्यान्नं भवति वैश्वानरं द्वादश-
कपालं निर्वपेन्मारुतं सप्तकपालं ग्रामकाम आहवनीये
वैश्वानरमधिश्रयति गार्हपत्ये मारुतं पापवस्यसस्य विधृत्यै
द्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः संवत्सरः
संवत्सरेणैवास्मै सजाताऽश्वावयति मारुतो भवति (२८)

मारुतो वै देवानां विशो देवविशेनैवास्मै मनुष्यविशमव-

रुन्धे स॒प्तक॑पालो भवति स॒प्तग॑णा॒ वै म॒रुतो॑ गण॒श ए॒वास्मै॑
सजा॒तानव॑रुन्धेऽनु॒च्यमा॑न् आसा॑दयति॒ विश॑मे॒वास्मा॑
अनु॑वर्त्मानं करोति॥ (२९)

प्रजाकामः संवत्सरः पुनात्येवैनं पूतः समष्टौ तादृङ्गारुतो भवत्येकान्नत्रिंशच्च॥—[५]

आ॒दि॒त्यं च॒रुं निर्व॑पे॒त्सङ्ग्राम॑मु॒पप्र॑या॒स्यन्नि॒यं वा
अदि॑तिर॒स्यामे॒व पूर्वे॑ प्र॒ति॒तिष्ठ॑न्ति वै॒श्वान॒रं द्वा॑द॒श-
क॒पालं॑ निर्व॑पे॒दाय॑तनं ग॒त्वा सं॑वत्स॒रो वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः
सं॑वत्स॒रः खलु॑ वै दे॒वाना॑मा॒यत॑नमे॒तस्मा॒द्वा आ॒यत॑नाद्दे॒वा
असु॑रानजयन् यद्वै॑श्वान॒रं द्वा॑द॒शक॒पालं॑ निर्व॑पति दे॒वाना॑-
मे॒वाऽऽय॑तने॒ यत॑ते॒ जय॑ति॒ तं सं॑ङ्ग्राममे॒तस्मि॒न्वा ए॒तौ
मृ॑जाते (३०)

यो वि॒द्विषा॑णयो॒रन्न॑म॒त्ति वै॒श्वान॒रं द्वा॑द॒शक॒पालं॑
निर्व॑पेद्विद्विषा॑णयो॒रन्नं॑ ज॒ग्ध्वा सं॑वत्स॒रो वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः
सं॑वत्स॒रस्व॑दितमे॒वात्ति॒ नास्मि॑न्मृजाते सं॑वत्स॒राय॑ वा
ए॒तौ सम॑माते॒ यौ सम॑माते॒ तयो॑र्यः पूर्॒वोऽभि॑द्रुह्य॒ति तं
वरु॑णो गृह्णाति वै॒श्वान॒रं द्वा॑द॒शक॒पालं॑ निर्व॑पे॒त्सम॑मानयोः
पूर्॒वोऽभि॑द्रुह्य सं॑वत्स॒रो वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः सं॑वत्स॒रमे॒वाऽऽत्वा

निर्वरुणम् (३१)

प॒रस्ता॑दभि॒द्रुह्य॑ति नैनं वरु॒णो गृ॑हा॒त्याव्यं॑ वा ए॒ष
 प्रति॑गृ॒ह्णाति॑ योऽविं प्रति॑गृ॒ह्णाति॑ वैश्वान॒रं द्वा॑द॒श-
 क॒पालं॑ निर्व॑पेदविं प्रति॑गृ॒ह्य सं॑व॒त्सरो॑ वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः
 सं॑व॒त्सर॑स्वदितामे॒व प्रति॑गृ॒ह्णाति॑ ना॒व्यं प्रति॑गृ॒ह्णात्या॒त्मनो॑
 वा ए॒ष मा॒त्रा॑मा॒प्नोति॑ य उ॒भया॑दत्प्रति॑गृ॒ह्णात्य॑श्च वा पु॒रुषं॑
 वा वैश्वान॒रं द्वा॑द॒शक॒पालं॑ निर्व॑पेदुभ॒यादत् (३२)

प्रति॑गृ॒ह्य सं॑व॒त्सरो॑ वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः सं॑व॒त्सर॑स्वदितामे॒व
 प्रति॑गृ॒ह्णाति॑ नाऽऽत्म॒नो मा॒त्रा॑मा॒प्नोति॑ वैश्वान॒रं द्वा॑द॒शक॒पालं॑
 निर्व॑पेत्स॒निमे॒ष्यन्त्सं॑व॒त्सरो॑ वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रो य॒दा ख॒लु वै
 सं॑व॒त्सरं॑ ज॒नता॑यां च॒रत्य॑थ स ध॒नार्घो॑ भ॒वति॑ यद्वै॑श्वान॒रं
 द्वा॑द॒शक॒पालं॑ निर्व॑पति सं॒वत्सर॑सा॒तामे॒व स॒निम॒भि प्र॑च्य॒वते॑
 दान॑कामा अस्मै प्र॒जा भ॑वन्ति॒ यो वै सं॑व॒त्सरं॑ (३३)

प्र॒युज्य॑ न वि॒मुञ्च॑त्य॒प्रति॑ष्ठा॒नो वै स भ॑वत्ये॒तमे॒व
 वै॑श्वान॒रं पुन॑रा॒गत्य॑ निर्व॑पेद्यमे॒व प्र॑यु॒ङ्क्ते तं भा॑ग॒धेये॑न
 वि॒मुञ्च॑ति॒ प्रति॑ष्ठित्यै॒ यया॑ र॒ज्ज्वोत्त॑मां गा॒माजे॑त्तां भ्रातृ॒व्याय॑

प्रहिणुयान्निर्ऋतिमेवास्मै प्रहिणोति॥ (३४)

निर्वृणुं वपेदुभयाद्द्यौ वै संवत्सरं पट्विंशच्च॥ [६]

ऐन्द्रं चरुं निर्वपेत्पशुकाम ऐन्द्रा वै पशव इन्द्रमेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै पशून्प्रयच्छति
पशुमानेव भवति चरुर्भवति स्वादेवास्मै योनेः
पशून्प्रजनयतीन्द्रायेन्द्रियावते पुरोडाशमेकादशकपालं
निर्वपेत्पशुकाम इन्द्रियं वै पशव इन्द्रमेवेन्द्रियावन्तः स्वेन
भागधेयेनोप धावति स - (३५)

एवास्मा इन्द्रियं पशून्प्रयच्छति पशुमानेव भवतीन्द्राय
घर्मवते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्ब्रह्मवर्चसकामो
ब्रह्मवर्चसं वै घर्म इन्द्रमेव घर्मवन्तः स्वेन भागधेयेनोप
धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव
भवतीन्द्रायार्कवते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेदन्नकामो-
ऽर्को वै देवानामन्नमिन्द्रमेवार्कवन्तः स्वेन भागधेये- (३६)

नोपधावति स एवास्मा अन्नं प्रयच्छत्यन्नाद
एव भवतीन्द्राय घर्मवते पुरोडाशमेकादशकपालं
निर्वपेदिन्द्रायेन्द्रियावत इन्द्रायार्कवते भूतिकामो यदिन्द्राय

घर्मवते निर्वपति शिरं एवास्य तेन करोति यदिन्द्रायेन्द्रियावत
आत्मानमेवास्य तेन करोति यदिन्द्रायार्कवते भूत एवान्नाद्ये
प्रतिष्ठति भवत्येवेन्द्राया- (३७)

१होमुचं पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्यः पाप्मना
गृहीतः स्यात्पाप्मा वा अ१ह इन्द्रमेवा१होमुचः स्वेन
भागधेयेनोप धावति स एवैनं पाप्मनोऽ१हसो मुञ्चतीन्द्राय
वैमृधाय पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्यं मृधोऽभि
प्रवेपैरन्नाष्ट्राणि वाऽभिसमियुरिन्द्रमेव वैमृधः स्वेन
भागधेयेनोप धावति स एवास्मान्मृधो (३८)

ऽपहन्तीन्द्राय त्रात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्वद्धो
वा परियत्तो वेन्द्रमेव त्रातारः स्वेन भागधेयेनोप धावति स
एवैनं त्रायत इन्द्रायार्काश्वमेधवते पुरोडाशमेकादशकपालं
निर्वपेद्यं महायज्ञो नोपनमेदेते वै महायज्ञस्यान्त्ये तनू
यदंकार्काश्वमेधाविन्द्रमेवार्काश्वमेधवन्तः स्वेन भागधेयेनोप
धावति स एवास्मा अन्ततो महायज्ञं च्यावयत्युपैनं महायज्ञो
नमति॥ (३९)

इन्द्रियावन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति सौर्कवन्तः स्वेन भागधेयेनैवेन्द्रायास्मान्मृधोऽस्मै

सप्त च॥ _____ [७]

इन्द्रा॒यान्वृ॑जवे॒ पुरो॒डाश॒मेका॑दशकपालं॒ निर्व॑पे॒द्भाम॑काम॒
इन्द्र॑मे॒वान्वृ॑जुः॒ स्वेन॑ भा॒गधे॑ये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॑
सजा॒ताननु॑कान्करोति॒ ग्राम्ये॑व भ॒वतीन्द्रा॑ण्यै च॒रुं निर्व॑पे॒द्यस्य॑
सेना॑ऽस॒शिते॑व॒ स्यादिन्द्रा॑णी॒ वै सेना॑यै दे॒वतेन्द्रा॑णीमे॒व
स्वेन॑ भा॒गधे॑ये॒नोप॑ धावति॒ सैवास्य॑ सेना॒ऽस॒श्यति॑
बल्ब॑जा॒नपी॒- (४०)

क्ष्मे सन्न॑ह्ये॒द्भौर्य॑त्राधिष्क॒न्ता न्यमे॑ह॒ततो॒ बल्ब॑जा॒
उद॑तिष्ठ॒न्गवा॑मे॒वैनं॑ न्या॒यम॑पिनीय॒ गा वैद॑य॒तीन्द्रा॑य म॒न्युम॑ते
मन॑स्वते॒ पुरो॒डाश॒मेका॑दशकपालं॒ निर्व॑पे॒थ्सङ्ग्रामे॑ सं य॑त्त
इन्द्रि॒येण॒ वै म॒न्युना॒ मन॑सा सङ्ग्रामं॒ जय॑तीन्द्र॒मेव॑ म॒न्युम॑न्तं
मन॑स्वन्तुः॒ स्वेन॑ भा॒गधे॑ये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मिन्निन्द्रि॒यं
म॒न्युं मनो॑ दधाति॒ जय॑ति॒ तम् (४१)

स॒ङ्ग्राम॑मे॒तामे॒व निर्व॑पे॒द्यो ह॒तम॑नाः स्व॒यं पा॑प इ॒व
स्यादे॒तानि॑ हि वा ए॒तस्मा॑द॒पक्रान्ता॑न्यथैष ह॒तम॑नाः स्व॒यं
पा॑प इन्द्र॒मेव॑ म॒न्युम॑न्तं मन॑स्वन्तुः॒ स्वेन॑ भा॒गधे॑ये॒नोप॑
धावति॒ स ए॒वास्मिन्निन्द्रि॒यं म॒न्युं मनो॑ दधाति॒ न ह॒तम॑नाः

स्वयं पापो भवतीन्द्राय दात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं
निर्वपेद्यः कामयेत दानकामा मे प्रजाः स्यु (४२)

रितीन्द्रमेव दातारः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै
दानकामाः प्रजाः करोति दानकामा अस्मै प्रजा भवन्तीन्द्राय
प्रदात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्यस्मै प्रत्तमिव सन्न
प्रदीयेतेन्द्रमेव प्रदातारः स्वेन भागधेयेनोप धावति स
एवास्मै प्रदापयतीन्द्राय सुत्राम्णे पुरोडाशमेकादशकपालं
निर्वपेदपरुद्धो वा (४३)

ऽपरुद्धमानो वेन्द्रमेव सुत्रामाणः स्वेन भागधेयेनोप
धावति स एवैनं त्रायतेऽनपरुद्धो भवतीन्द्रो वै सदृङ्
देवताभिरासीत्स न व्यावृत्तमगच्छत्स प्रजापतिमुपा-
धावत्तस्मा एतमेन्द्रमेकादशकपालं निर्वपत्तेनैवास्मिन्निन्द्रिय-
मदधाच्छक्करी याज्यानुवाक्ये अकरोद्वज्रो वै शक्करी स एनं
वज्रो भूत्या ऐन्ध (४४)

सोऽभवत्सोऽबिभेद्धूतः प्र मा धक्ष्यतीति स प्रजापतिं
पुनरुपाधावत्स प्रजापतिः शक्करी अधि रेवतीं निरमिमीत
शान्त्या अप्रदाहाय योऽलङ् श्रिये सन्ध्सदृङ्खसमानैः

स्यात्तस्मा॑ ए॒तमै॒न्द्रमेका॑दशकपालं॒ निर्व॑पेदिन्द्रमे॒व स्वेन॑
भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यं द॑धाति रे॒वती॑
पुरो॒नुवा॒क्या भ॑वति॒ शान्त्या॒ अप्र॑दाहाय॒ शक्क॑री या॒ज्या वज्रो॑
वै शक्क॑री स ए॒नं वज्रो॑ भू॒त्या इ॒न्धे भव॑त्ये॒व॥ (४५)

अपि॒ तश्च॑ स्युर्वै॒न्ध भवति॑ चतुर्दश च॥ [८]

आ॒ग्ना॒वैष्ण॒वमेका॑दकपालं॒ निर्व॑पेदभि॒चर॑न्त्स॒रस्व॑त्याज्य॒-
भागा॒ स्याद्वा॑र्हस्प॒त्यश्च॑रु॒र्यदा॑ग्नावैष्ण॒व एका॑दशकपालो
भव॑त्यग्निः॒ सर्वा॑ दे॒वता॒ विष्णु॑र्य॒ज्ञो दे॒वता॑भिश्चै॒वैनं॑ य॒ज्ञेन॑
चा॒भिच॑रति॒ सर॑स्व॒त्याज्य॑भागा भवति॒ वाग्वै॑ सर॑स्वती
वा॒चैवैन॑म॒भिच॑रति॒ बार्ह॑स्प॒त्यश्च॑रु॒र्भवति॑ ब्रह्म॒ वै दे॒वानां॑
बृह॑स्पति॒र्ब्रह्म॑णै॒वैन॑म॒भिच॑रति॒ (४६)

प्रति॒ वै प॒रस्ता॑दभि॒चर॑न्तम॒भिच॑रन्ति॒ द्वेद्वे॑ पुरो॒नुवा॒क्ये
कुर्या॑दति॒प्रयु॑क्त्या ए॒तयै॒व य॑जेताभि॒चर्य॑माणो दे॒वता॑भिरे॒व
दे॒वताः॑ प्रति॒चर॑ति॒ य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञं वा॒चा वाचं॑ ब्रह्म॑णा
ब्रह्म॒ स दे॒वता॑श्चै॒व य॒ज्ञं च॑ म॒द्ध्यतो॑ व्य॒व॑स॒र्पति॑
तस्य॒ न कुत॑श्च॒नोपा॑व्या॒धो भ॑वति॒ नैन॑म॒भिच॑र॒न्त्स्तृणु॑त
आ॒ग्ना॒वैष्ण॒वमेका॑दशकपालं॒ निर्व॑पेद्यं य॒ज्ञो न॑ (४७)

उप॒नमे॑दग्निः सर्वा॑ दे॒वता॒ विष्णु॑र्य॒ज्ञोऽग्निं॑ चै॒व विष्णुं॑ च
स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ तावे॒वास्मै॑ य॒ज्ञं प्र॑यच्छत॒ उपै॑नं
य॒ज्ञो न॑मत्या॒ग्नावैष्ण॑वं घृ॒ते च॒रुं निर्व॑पेच्चक्षु॒ष्कामो॑ऽग्नेर्वै चक्षु॑षा
मनु॒ष्या वि॑ पश्यन्ति य॒ज्ञस्य॑ दे॒वा अ॒ग्निं चै॒व विष्णुं॑ च॒ स्वेन॑
भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ तावे॒वा- (४८)

स्मि॒श्चक्षु॑र्धत्तश्चक्षु॒ष्माने॒व भ॑वति॒ धेन्वै॒ वा ए॒तद्रेतो॑
यदा॒ज्यम॑नु॒डुह॑स्तण्डुला॒ मिथु॑नादे॒वास्मै॑ चक्षुः प्र॒ज॒नय॑ति
घृ॒ते भ॑वति॒ तेजो॒ वै घृ॑तं तेज॒श्चक्षु॑स्तेज॒सैवास्मै॑
तेज॒श्चक्षु॑रवरु॒न्ध इन्द्रि॑यं वै वी॒र्यं॑ वृ॒द्धे भ्रातृ॑व्यो यज॑मा॒नो-
ऽय॑ज॒मान॑स्याद्ध॒रक॑ल्पां॒ प्रति॑ निर्व॑पेद्भ्रातृ॒व्ये यज॑माने
नास्येन्द्रि॑यं (४९)

वी॒र्यं॑ वृ॒द्धे पु॒रा वा॒चः प्र॑व॒दितो॑र्निर्व॑पेद्वाव॒त्येव॑
वाक्ता॑मप्रौदितां॒ भ्रातृ॑व्यस्य वृ॒द्धे ता॑म॒स्य वा॒चं प्र॑वद॒न्तीम॒न्या
वा॒चोऽनु॑ प्रवदन्ति॒ ता इन्द्रि॑यं वी॒र्यं॑ यज॑माने दधत्या॒ग्नावैष्ण॑व-
मृ॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पेत्प्रातः स॒वन॑स्या॒काले॑ स॒रस्व॑त्याज्य॒भागा॑
स्याद्वा॒र्हस्प॑त्यश्चरु॒र्यदृ॑ष्टाक॒पालो॑ भ॒वत्य॑ष्टाक्ष॒रा गाय॑त्री

गाय॒त्रं प्रा॑तः स॒व॒नं प्रा॑तः स॒व॒नमे॒व तेना॑ऽऽप्नो- (५०)

त्या॒ग्रावै॒ष्ण॒वमे॒काद॑श॒कपा॒लं निर्व॑पे॒न्मा॒र्द्ध॒न्दि॒नस्य॑
स॒व॒नस्या॑का॒ले सर॑स्व॒त्याज्य॑भा॒गा स्या॒द्वार्ह॑स्प॒त्यश्च॒रुर्य॑दे॒का-
द॑श॒कपा॒लो भ॒वत्ये॒काद॑शाक्ष॒रा त्रि॒ष्टुप्त्रै॒ष्टुभं॑ मा॒र्द्ध॒न्दि॒नः स॒व॒नं
मा॒र्द्ध॒न्दि॒नमे॒व स॒व॒नं तेना॑ऽऽप्नो॒त्याग्रा॑वै॒ष्ण॒वं द्वा॒द॒श॒कपा॒लं
निर्व॑पे॒त्तृ॒तीय॑स॒व॒नस्या॑का॒ले सर॑स्व॒त्याज्य॑भा॒गा स्या॒द्वार्ह॑स्प॒त्यश्च॒रुर्य॑द्वा॒द॒श॒कपा॒लो भ॒वति॑ द्वा॒द॒श॒क्ष॒रा ज॒गती॑ जा॒ग॒तं
तृ॒तीय॑स॒व॒नं तृ॒तीय॑स॒व॒नमे॒व तेना॑ऽऽप्नो॒ति दे॒वता॑भिरे॒व
दे॒वताः॑ (५१)

प्रति॑चर॒ति य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञं वा॒चा वाचं॑ ब्र॒ह्म॒णा ब्र॒ह्म
क॒पालै॑रे॒व छ॒न्दाऽ॑स्या॒प्नोति॑ पुरो॒डाशैः॑ स॒व॒नानि॑
मै॒त्राव॑रु॒णमे॒क॒कपा॒लं निर्व॑पे॒द्व॒शा यै॑ का॒ले यै॒वासौ॑ भ्रातृ॒व्यस्य॑
व॒शाऽनू॑ब॒न्ध्या सो ए॒वैषै॑तस्यै॒क॒कपा॒लो भ॒वति॑ नहि॒ क॒पालैः॑
प॒शुम॑र॒ह॒त्याप्तु॑म्॥ (५२)

ब्रह्मणैवेनमभिचरति यज्ञो न तावेवास्थैन्द्रियमाप्नोति देवताः सप्तत्रिंशच्च। १॥ — [१]

अ॒सावा॑दि॒त्यो न व्य॑रोच॒त तस्मै॑ दे॒वाः प्राय॑श्चि॒त्ति-
मै॒च्छ॒न्त॒स्मा ए॒तः सो॒मारौ॒द्रं च॒रुं नि॒र॒व॒प॒न्ते॒नैवा॑स्मि॒न्नुचं॑म॒द-

धुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मा एत९ सोमारौद्रं
 चरुं निर्वपेत्सोमं चैव रुद्रं च स्वेन भागधेयेनोप
 धावति तावेवास्मिन्ब्रह्मवर्चसन्धत्तो ब्रह्मवर्चस्यैव भवति
 तिष्यापूर्णमासे निर्वपेद्रुद्रः (५३)

वै तिष्यः सोमः पूर्णमासः साक्षादेव ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे
 परिश्रिते याजयति ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै श्वेतायै
 श्वेतवत्सायै दुग्धं मथितमाज्यं भवत्याज्यं प्रोक्षणमाज्येन
 मार्जयन्ते यावदेव ब्रह्मवर्चसं तत्सर्वं करोत्यति ब्रह्मवर्चसं
 क्रियत इत्याहुरीश्वरो दुश्चर्मा भवितोरिति मानवी ऋचौ
 धार्य्ये कुर्याद्यद्वै किं च मनुरवदत्तद्वेषजम् (५४)

भेषजमेवास्मै करोति यदि बिभीयाद्दुश्चर्मा भविष्यामीति
 सोमापौष्णं चरुं निर्वपेत्सौम्यो वै देवतया पुरुषः पौष्णाः
 पशवः स्वयैवास्मै देवतया पशुभिस्त्वचं करोति न दुश्चर्मा
 भवति सोमारौद्रं चरुं निर्वपेत्प्रजाकामः सोमो वै रेतोधा
 अग्निः प्रजानां प्रजनयिता सोम एवास्मै रेतो दधात्यग्निः
 प्रजां प्रजनयति विन्दते (५५)

प्रजा९ सोमारौद्रं चरुं निर्वपेदभिचरन्त्सौम्यो वै देवताया
 पुरुष एष रुद्रो यदग्निः स्वाया एवैनं देवतायै निष्क्रीय
 रुद्रायापि दधाति ताजगार्तिमाच्छति सोमारौद्रं चरुं
 निर्वपेज्ज्योगामयावी सोमं वा एतस्य रसो गच्छत्यग्निः
 शरीरं यस्य ज्योगामयति सोमादेवास्य रसन्निष्क्रीणात्यग्नेः
 शरीरमुत यदि (५६)

इतासुर्भवति जीवत्येव सोमारुद्रयोर्वा एतङ्गसितः होता
 निष्विदति स ईश्वर आर्तिमार्तो रनुद्धान् होत्रा देयो वहिर्वा
 अनुद्धान् वहिर्होता वहिनैव वहिमात्मानं स्पृणोति
 सोमारौद्रं चरुं निर्वपेद्यः कामयेत स्वेऽस्मा आयतने भ्रातृव्यं
 जनयेयमिति वेदिं परिगृह्यार्द्धमुद्धन्याद्वर्द्धनार्द्धं बर्हिषः
 स्तृणीयाद्वर्द्धं नार्द्धमिच्छस्यभ्याद्वद्ध्याद्वर्द्धं न स्व एवास्मा
 आयतने भ्रातृव्यं जनयति॥ (५७)

रुद्रो भेषजं विन्दते यदि स्तृणीयाद्वर्द्धं द्वादश च॥ [१०]

ऐन्द्रमेकादशकपालं निर्वपेन्मारुतः सप्तकपालं ग्रामकाम
 इन्द्रश्चैव मरुतश्च स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै
 सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवत्याहवनीयं ऐन्द्रमधिश्रयति

गार्हपत्ये मारुतं पापवस्यसस्य विधृत्यै सप्तकपालो मारुतो
भवति सप्तगणा वै मरुतो गणश एवास्मै सजातानवरुन्धे-
ऽनूच्यमान् आसादयति विशमेव (५८)

अस्मा अनुवर्त्मानं करोत्येतामेव निर्वपेद्यः कामयेत
क्षत्राय च विशे च समदन्दद्ध्यमित्येन्द्रस्यावद्यन्ब्रूयादिन्द्रायानु-
ब्रूहीत्याश्राव्य ब्रूयान्मरुतो यजेति मारुतस्यावद्यन्ब्रूयान्मरुद्ध्यो-
ऽनुब्रूहीत्याश्राव्य ब्रूयादिन्द्रं यजेति स्व एवैभ्यो भागधेये
समदन्दधाति वितृ५हाणास्तिष्ठन्त्येतामेव (५९)

निर्वपेद्यः कामयेत कल्पेर्त्रिति यथादेवतमवदाय
यथादेवतं यजेद्भागधेयेनैवैनान् यथायथं कल्पयति कल्पन्त
एवैन्द्रमेकादशकपालं निर्वपेद्वैश्वदेवं द्वादशकपालं ग्रामकाम
इन्द्रश्चैव विश्वा५श्च देवान्थस्वेन भागधेयेनोप धावति त
एवास्मै सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवत्येन्द्रस्यावदाय
वैश्वदेवस्यावद्येदथैन्द्रस्य (६०)

उपरिष्ठादिन्द्रियेणैवास्मा उभयतः सजातान्परि-
गृह्णात्युपाधाय्यपूर्वयं वासो दक्षिणा सजातानामुपहित्यै
पृश्निज्यै दुग्धे प्रैयङ्गवं चरुं निर्वपेन्मरुद्ध्यो ग्रामकामः पृश्निज्यै

वै पयंसो मरुतो जाताः पृश्निवै प्रियङ्गवो मारुताः खलु
वै देवतया सजाता मरुत एव स्वेन भागधेयेनोप धावति
त एवास्मै सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवति प्रियवती
याज्यानुवाक्ये (६१)

भवतः प्रियमेवैनं समानानां करोति द्विपदा पुरोनुवाक्या
भवति द्विपद एवावरुन्धे चतुष्पदा याज्या चतुष्पद एव
पशूनवरुन्धे देवासुराः सं यत्ता आसन्ते देवा मिथो
विप्रिया आसन्ते ३ऽन्योन्यस्मै ज्यैष्ठ्यायातिष्ठमानाश्चतुर्धा
व्यक्रामन्नग्निर्वसुभिः सोमो रुद्रैरिन्द्रो मरुद्विर्वरुण आदित्यैः
स इन्द्रः प्रजापतिमुपाधावत्तम् (६२)

एतया संज्ञान्याऽयाजयेदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टा-
कपालं निर्वपेत्सोमाय रुद्रवते चरुमिन्द्राय मरुत्वते
पुरोडाशमेकादशकपालं वरुणायाऽऽदित्यवते चरुन्ततो
वा इन्द्रं देवा ज्यैष्ठ्यायाभि समजानत यः समानैर्मिथो
विप्रियः स्यात्तमेतया संज्ञान्या याजयेदग्नये वसुमते
पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्सोमाय रुद्रवते चरुमिन्द्राय
मरुत्वते पुरोडाशमेकादशकपालं वरुणायाऽऽदित्यवते

चरुमिन्द्रमेवैनं भूतञ्चैष्टयाय समाना अभिसञ्जानते वसिष्ठः
समानानां भवति॥ (६३)

विशमेव तिष्ठन्त्येतामेवाधेन्द्रस्य याज्यानुवाक्ये तं वरुणाय चतुर्दश च॥———[११]

हिरण्यगर्भ आपो ह यत्प्रजापते। स वेद पुत्रः पितरं स
मातरं स सूनुर्भुवत्स भुवत्पुनर्मघः। स द्यामौर्गोदन्तरिक्षं
स सुवः स विश्वा भुवो अभवत्स आऽभवत्। उदुत्यश्चित्रम्।
सप्रत्नवन्नवीयसाऽग्ने द्युम्नेन सं यता। बृहत्ततन्थ भानुना।
निकाव्या वेधसः शश्वतस्करहस्ते दधानः (६४)

नर्या पुरूणि। अग्निर्भुवद्रयिपती रयीणां सत्रा चक्राणो
अमृतानि विश्वा। हिरण्यपाणिमृतये सवितारमुप ह्वये। स
चेत्ता देवता पदम्। वाममद्य सवितर्वाममु श्वो दिवेदिवे
वाममस्मभ्यं सावीः। वामस्य हि क्षयस्य देव भूरैरया धिया
वामभाजः स्याम। बडित्था पर्वतानाङ्घ्रिद्रं बिभर्षि पृथिवि।
प्र या भूमि प्रवत्वति मूहा जिनोषि (६५)

महिनि। स्तोमांसस्त्वा विचारिणि प्रतिष्ठोभन्त्यक्तुभिः। प्र
या वाजन्न हेषन्तं पेरुमस्यस्यर्जुनि। ऋदूदरेण सख्या सचेय

यो मा न रिष्ये^१द्धर्यश्च पीतः। अयं यः सोमो न्यधा^२य्यस्मे
तस्मा इन्द्रं प्रतिर^३मेम्यच्छ। आपा^४न्तमन्युस्तृपलं प्रभर्मा धुनिः
शिमीवा^५ञ्छरुमा ९ ऋजीषी। सोमो विश्वा^६न्यतसा वनानि
नार्वगिन्द्रं प्रतिमानानि देभुः। प्र (६६)

सुवानः सोमं ऋतयुश्चिकेतेन्द्राय ब्रह्म जमदग्निरर्चन्।
वृषा यन्तासि शवंसस्तुरस्यान्तर्यच्छ गृणते धर्त्रं दृ३ह।
सबाधस्ते मदश्च शुष्मयं च ब्रह्म नरो ब्रह्मकृतः सपर्यन्।
अर्को वा यत्तुरते सोमचक्षास्तत्रेदिन्द्रो दधते पृथ्सु तुर्याम्।
वषट्ते विष्णवा^७स आ कृणोमि तन्मे जुषस्व शिपिविष्ट
हव्यम्। (६७)

वर्धन्तु त्वा सुष्टुतयो गिरो मे यूयं पात स्वस्तिभिः सदा
नः। प्र तत्तै अद्य शिपिविष्ट नामार्यः श३सामि वयुनानि
विद्वान्। तं त्वा गृणामि तवसमतवीयान्क्षयन्तमस्य रजसः
पराके। किमित्तै विष्णो परिचक्ष्य भूत्प्रयद्ववक्षे शिपिविष्टो
अस्मि। मा वर्षो अस्मदपगूह एतद्यदन्यरूपः समिथे
बभूथ। (६८)

अग्ने दा दाशुषे रयिं वीरवन्तं परीणसम्। शिशीहि नः

सूनुमतः। दा नो अग्रे शतिनो दाः सहस्रिणो दुरो न वाजः
 श्रुत्या अपावृधि। प्राची द्यावापृथिवी ब्रह्मणा कृधि सुवर्ण
 शुक्रमुषसो विदिद्युतुः। अग्निर्दा द्रविणं वीरपेशा अग्निर्ऋषिं
 यः सहस्रां सनोति। अग्निर्दिवि हव्यमाततानाग्नेर्धामानि
 विभृता पुरुत्रा। मा (६९)

नो मूर्द्धीरा तू भर। घृतं न पूतं तनूररेपाः शुचि हिरण्यम्।
 तत्ते रुक्मो न रोचत स्वधावः। उभे सुश्चन्द्र सर्पिषो दर्वी
 श्रीणीष आसनि। उतो न उत्पुपूर्या उक्थेषु शवसस्पत इषः
 स्तोतृभ्य आ भर। वायो शतं हरीणां युवस्व पोष्याणाम्।
 उत वा ते सहस्रिणो रथ आ यातु पाजसा। प्र याभिः (७०)

यासि दाश्वाः समच्छा नियुद्धिर्वायविष्टये दुरोणे। नि
 नो रयिः सुभोजसं युवेह नि वीरवद्भव्यमश्वियं च
 राधः। रेवतीर्नः सधमाद इन्द्रे सन्तु तुविवाजाः। क्षुमन्तो
 याभिर्मदेमा रेवाः इद्रेवतः स्तोता स्यात्त्वावतो मघोनः।
 प्रेदु हरिवः श्रुतस्य॥ (७१)

जिनोषि देभुः प्र हव्यं बभूथ मा याभिश्चत्वारिंशच्च॥ [१२]

सोमारौद्रमैन्द्रमेकादशकपाल ५ हिरण्यगर्भो द्वादश॥ (१२) प्रजापतिरुग्रये कामायाभि सम्भवतो यो विद्विषाणयोरिद्धो
सन्नद्येदाग्रावैष्णवमुपरिष्टाद्यासिं द्वाक्षा ५ समेकंसप्ततिः॥ (११) प्रजापतिः प्रेदुं हरिवः श्रुतस्य॥

आदित्येभ्यो देवा वै मृत्योर्देवा वै सत्रमर्यम्णे प्रजापतेऽस्य ५ शत्रुजापतिर्देवेभ्योऽन्नाद्यन्देवासुरास्तात्रजनो ह्रुवोऽसि
यन्नवमग्निं वै प्रजापतिर्वरुणाय या वामिन्द्रावरुणा सप्रब्रवच्चतुर्दश॥ 14॥ आदित्येभ्यस्त्वष्टरस्मै दानकामा एवावरुन्हेऽग्निं वै
सप्रब्रवथ्यदृश्वाशत्॥ 56॥ आदित्येभ्यः सुवर्पो जिगाय॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

आदित्येभ्यो भुवद्वच्चश्चरुं निर्वपेद्भूतिकाम आदित्या
वा एतम्भूत्यै प्रति नुदन्ते योऽलम्भूत्यै सन्भूतिं न
प्राप्नोत्यादित्यानेव भुवद्वतः स्वेन भागधेयेनोप धावति त
एवैनम्भूतिं गमयन्ति भवत्येवाऽऽदित्येभ्यो धारयद्वच्चश्चरुं
निर्वपेदपरुद्धो वाऽपरुध्यमानो वाऽऽदित्या वा अपरोद्धारं
आदित्या अवगमयितारं आदित्यानेव धारयद्वतः (१)

स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनं विशि दाध्रत्यनपरुध्यो
भवत्यदितेऽनु मन्यस्वेत्यपरुध्यमानोऽस्य पदमा ददीतेयं
वा अदितिरियमेवास्मै राज्यमनु मन्यते सत्याशीरित्याह
सत्यामेवाशिषं कुरुत इह मन इत्याह प्रजा एवास्मै

समनसः करोत्युप प्रेतं मरुतः (२)

सुदानव एना वि॒श॒पति॑नाभ्यमु॑ राजा॑न॒मित्या॑ह मारु॒ती
वै वि॒ड्भो॒ष्ठो वि॒श॒पति॑र्वि॒शैव॑न॑ राष्ट्र॑ण॒ सम॑र्धयति॒ यः
प॒रस्ता॑द्वा॒म्यवा॑दी स्यात्तस्य॑ गृ॒हाद्वी॑हीना ह॑रेच्छु॒क्लाः॑श्च
कृ॒ष्णाः॑श्च वि चि॑नुया॒द्ये शु॒क्लाः स्यु॑स्तमा॑दित्यं च॒रुं
निर्व॑पेदादित्या वै दे॒वत॑या वि॒द्विश॑मे॒वाव॑ गच्छति (३)

अव॑गतास्य वि॒डन॑वगत॑ राष्ट्र॑मित्या॒हुर्ये कृ॒ष्णाः स्यु॑स्तं
वा॒रुणं॑ च॒रुं निर्व॑पेद्वा॒रुणं॑ वै रा॒ष्ट्रमु॑भे ए॒व वि॒शं च॑ रा॒ष्ट्रं
चा॒व गच्छ॑ति॒ यदि॑ ना॒वगच्छे॑दि॒मम॑हमा॑दित्येभ्यो॑ भा॒गं
निर्व॑पा॒म्यामुष्मा॑द॒मुष्यै॑ वि॒शोऽव॑गन्तो॒रिति॑ निर्व॑पेदादित्या
ए॒वैन॑म्भा॒गधेय॑म्प्रे॒प्सन्तो॑ वि॒शम॑व (३)

ग॒मय॑न्ति॒ यदि॑ ना॒वगच्छे॑दाश्व॑त्थान्म॒यूखा॑न्थ्सप्त
म॑ध्यमे॒षाया॑मुप॑ ह॒न्यादि॑दम॑हमा॑दित्यान्ब॒ध्रा॒म्यामुष्मा॑द॒मुष्यै॑
वि॒शोऽव॑गन्तो॒रित्या॑दित्या ए॒वैन॑म्ब॒द्धवी॑रा वि॒शम॑व गमयन्ति॒
यदि॑ ना॒वगच्छे॑दे॒तमे॒वाऽऽदि॑त्यं च॒रुं निर्व॑पेदि॒ध्मेऽपि॑
म॒यूखा॑न्थ्सं न॑ह्ये॒दन॑प॒रुध्य॑मे॒वाव॑ गच्छ॒त्याश्व॑त्था भवन्ति
म॒रुता॑ वा ए॒तदो॑जो॒ यद॑श्व॒त्थ ओज॑सै॒व वि॒शम॑व गच्छति

स॒प्त भ॑वन्ति स॒प्तग॑णा॒ वै म॒रुतो॑ गण॒श ए॒व वि॒शम॑वं
गच्छ॑ति॥ (५)

धारयद्वतो मरुतो गच्छति विशमवैतदष्टादश च॥—————[१]

दे॒वा वै मृ॒त्योर्बि॑भयु॒स्ते प्र॒जाप॑तिमु॒पाधा॑वन्तेभ्य॑
ए॒ताम्प्रा॑जाप॒त्याः श॒तकृ॑ष्णलां॒ निर॑वप॒त्तयै॑वैष्व॒मृत॑मदधा॒द्यो
मृ॒त्योर्बि॑भी॒यात्तस्मा॑ ए॒ताम्प्रा॑जाप॒त्याः श॒तकृ॑ष्णलां॒
निर्व॑पेत्प्र॒जाप॑तिमे॒व स्वेन॑ भा॒गधे॑ये॒नोप॑ धावति॒ स
ए॒वास्मि॒न्नायु॑र्दधाति॒ सर्व॑मायु॒रेति॑ श॒तकृ॑ष्णला भवति
श॒तायुः॑ पु॒रुषः॑ श॒तेन्द्रि॑य॒ आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॑ये (६)

प्रति॑ तिष्ठति घृ॒ते भ॑व॒त्यायु॑र्वै घृ॒तम॒मृत॑ः॒ हिर॑ण्य॒मायु॑श्चै॒वा-
स्मा॑ अ॒मृतं॑ च स॒मीची॑ दधाति च॒त्वारि॑चत्वारि
कृष्ण॑लान्य॒व द्यति॑ च॒तुरव॑त्तस्या॒स्या एक॑धा ब्र॒ह्मण॑
उप॑ ह॒रत्ये॑क॒धैव॑ यज॑मान॒ आयु॑र्दधात्य॒सावा॑दित्यो॒ न
व्य॑रोचत॒ तस्मै॑ दे॒वाः प्राय॑श्चित्ति॒मैच्छ॑न्तस्मा॑ ए॒तः सौ॒र्यं च॒रुं
निर॑वप॒न्तेनै॒वास्मि॑ (७)

त्रुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मा एतः सौर्यं
चरुं निर्वपेदमुमेवाऽऽदित्यः स्वेन भागधेयेनोप धावति

स ए॒वास्मिन्ब्रह्मवर्च॑सं द॑धाति ब्रह्मवर्च॑स्यैव भ॑वत्युभ॒यतो॑
 रु॒क्मौ भ॑वत उभ॒यत॑ ए॒वास्मिन्नुचं॑ दधाति प्रया॒जेप्र॑याजे
 कृ॒ष्णलं॑ जुहोति दि॒ग्भ्य ए॒वास्मै॑ ब्रह्मवर्च॑समव॑ रुन्ध
 आग्ने॒यम॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पे॒त्सावि॑त्रं द्वाद॑शकपाल॒म्भूम्यै॑ (८)

च॒रुं यः का॒मये॑त॒ हिर॑ण्यं विन्दे॒य हिर॑ण्य॒म्मोप॑
 नमे॒दिति॒ यदा॑ग्ने॒यो भ॑वत्याग्ने॒यं वै हिर॑ण्यं॒ यस्यै॒व हिर॑ण्यं
 तेनै॒वैन॑द्विन्दते सावि॒त्रो भ॑वति सवि॒तृप्र॑सूत ए॒वैन॑द्विन्दते
 भू॒म्यै च॒रुर्भव॑त्यस्यामे॒वैन॑द्विन्दत॒ उपै॑न॒ः हिर॑ण्यं नमति॒ वि
 वा ए॒ष इन्द्रि॑येण॒ वीर्ये॑ण॒र्ध्यते॒ यो हिर॑ण्यं वि॒न्दत॑ ए॒ताम् (९)

ए॒व निर्व॑पे॒द्धिर॑ण्यं वि॒त्त्वा नेन्द्रि॑येण॒ वीर्ये॑ण॒ व्यृ॑ध्यत
 ए॒तामे॒व निर्व॑पे॒द्यस्य॒ हिर॑ण्यं नश्येद्यदा॑ग्ने॒यो भ॑वत्याग्ने॒यं वै
 हिर॑ण्यं॒ यस्यै॒व हिर॑ण्यं॒ तेनै॒वैन॑द्विन्दति सावि॒त्रो भ॑वति
 सवि॒तृप्र॑सूत ए॒वैन॑द्विन्दति॒ भू॒म्यै च॒रुर्भव॑त्यस्यां॒ वा ए॒तन्न॑श्यति॒
 यन्न॑श्यत्यस्यामे॒वैन॑द्विन्दतीन्द्रः॑ (१०)

त्वष्टुः सोम॑मभीषहा॒पिब॑त्स विष्व॒ङ्गाच्छ्रु॑त्स इन्द्रि॑येण॒
 सोम॑पी॒थेन॒ व्यार्ध्य॑त॒ स यदूर्ध्व॑मुद॒वमी॑त्ते श्या॒माका॑ अभव॒न्त्स
 प्र॒जाप॑तिमुपा॒धाव॑त्तस्मा॑ ए॒तः सो॑मेन्द्रः॑ श्या॒माकं॒ च॒रुं

निरवपत्तेनैवास्मिन्निन्द्रियं सौमपीथमदधाद्वि वा एष
इन्द्रियेण सौमपीथेनर्ध्यते यः सोमं वर्मिति यः सौमवामी
स्यात्तस्मै (११)

एतं सौमेन्द्रं श्यामाकं चरुं निर्वपेत्सोमं चैवेन्द्रं च
स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं सौमपीथं
धत्तो नेन्द्रियेण सौमपीथेन व्यृध्यते यत्सौम्यो भवति
सौमपीथमेवाव रुद्धे यदैन्द्रो भवतीन्द्रियं वै सौमपीथ
इन्द्रियमेव सौमपीथमव रुद्धे श्यामाको भवत्येष वाव स
सोमः (१२)

साक्षादेव सौमपीथमव रुद्धेऽग्नये दात्रे पुरोडाशमष्टा-
कपालं निर्वपेदिन्द्राय प्रदात्रे पुरोडाशमेकादशकपालम्
पशुकामोऽग्निरेवास्मै पशून्प्रजनयति वृद्धानिन्द्रः प्र यच्छति
दधि मधु घृतमापो धाना भवन्त्येतद्वै पशूनां रूपं
रूपेणैव पशूनव रुद्धे पञ्चगृहीतम्भवति पाङ्गा हि पशवो
बहुरूपम्भवति बहुरूपा हि पशवः (१३)

समृद्धौ प्राजापत्यम्भवति प्राजापत्या वै पशवः
प्रजापतिरेवास्मै पशून्प्र जनयत्यात्मा वै पुरुषस्य मधु
यन्मध्वग्नौ जुहोत्यात्मानमेव तद्यजमानोऽग्नौ प्र दधाति

प॒ङ्क्तौ॑ या॒ज्यानुवा॒क्ये॑ भवतुः॒ पाङ्क्तः॑ पु॒रुषः॑ पा॒ङ्क्ताः॑ प॒शव॑
आ॒त्मान॑मे॒व मृ॒त्योर्निष्क्री॑य प॒शून॑व रु॒न्दे॥ (१४)

इन्द्रि॒येऽस्मि॒भूय्यां॑ ए॒तामिन्द्रः॑ स्यात्तस्मै सोमो॑ बहुरू॒पा हि प॒शव॑ एक॑चत्वारि॒ंशच्च॥ [२]

दे॒वा वै स॒त्रमा॑स॒तर्द्धि॑परि॒मितं॑ यश॑स्का॒मास्तेषा॑ꣳ सोम॑ꣳ
राजा॑नं॒ यश॑ आ॒र्च्छ॒त्स गि॒रिमु॑दै॒त्तम॒ग्निर॒नूदै॒त्ताव॑ग्री॒षोमौ॑
सम॑भवता॒न्तावि॒न्द्रो य॒ज्ञवि॑भ्रष्टोऽनु॒ परै॒त्ताव॑ब्रवी॒द्याज॑य॒त॒म्मेति॑
तस्मा॑ ए॒तामिष्टिं॑ निर॑वपता॒माग्ने॒यम॒ष्टाक॑पा॒लमै॒न्द्रमे॒कादश॑-
क॒पालꣳ सौ॒म्यं च॒रुन्त॑यै॒वास्मि॒न्तेजः॑ (१५)

इन्द्रि॒यम्ब्र॑ह्मवर्च॒सम॑धत्तां॒ यो य॒ज्ञवि॑भ्रष्टः॒ स्यात्तस्मा॑
ए॒तामिष्टिं॑ नि॒र्वपे॑दाग्ने॒यम॒ष्टाक॑पा॒लमै॒न्द्रमे॒कादश॑क॒पालꣳ
सौ॒म्यं च॒रुं यदा॑ग्ने॒यो भव॑ति॒ तेज॑ ए॒वास्मि॒न्तेन॑
दधा॑ति॒ यदै॒न्द्रो भव॑तीन्द्रि॒यमे॒वास्मि॒न्तेन॑ दधा॑ति
यथ्सौ॒म्यो ब्र॑ह्मवर्च॒सं तेना॑ग्ने॒यस्य॑ च सौ॒म्यस्य॑ चै॒न्द्रे
स॒माश्ले॑षये॒त्तेज॑श्चै॒वास्मि॒न्ब्रह्म॑वर्च॒सं च॑ स॒मीची॑ (१६)

द॒धात्य॑ग्री॒षोमी॒यमे॒कादश॑क॒पालं॑ नि॒र्वपे॒द्यं का॒मो
नोप॑नमे॒दाग्ने॒यो वै ब्रा॑ह्म॒णः स सोम॑म॒प्पिब॑ति॒ स्वामे॑व दे॒वताꣳ
स्वेन॑ भा॒गधे॒येनोप॑ धावति॒ सैवैनं॑ का॒मेन॑ स॒मर्ध॑यत्यु॒पैनं॑

कामो नमत्यग्नीषोमीयमष्टाकपालं निर्वपेद्ब्रह्मवर्चसकामो-
ऽग्नीषोमावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं
धत्तो ब्रह्मवर्चस्यैव (१७)

भवति यदष्टाकपालस्तेनाग्नेयो यच्छ्यामाकस्तेन
सौम्यः समृद्धौ सोमाय वाजिनं श्यामाकं चरुं निर्वपेद्यः
क्लेव्याद्विभीयाद्रेतो हि वा एतस्माद्वाजिनमपक्रामत्यथैष
क्लेव्याद्विभाय सोममेव वाजिनः स्वेन भागधेयेनोप
धावति स एवास्मिन्नेतो वाजिनं दधाति न क्लीबो भवति
ब्राह्मणस्पत्यमेकादशकपालं निर्वपेद्ब्रामकामः (१८)

ब्रह्मणस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै
सजातान्प्र यच्छति ग्राम्यैव भवति गुणवती याज्यानुवाक्ये
भवतः सजातैरेवैनं गुणवन्तं करोत्येतामेव निर्वपेद्यः
कामयेत ब्रह्मन्विशं वि नाशयेयमिति मारुती याज्यानुवाक्ये
कुर्याद्ब्रह्मन्नेव विशं वि नाशयति॥ (१९)

तेजः समीचीं ब्रह्मवर्चस्यैव ग्रामकामस्त्रिचत्वारिंशच्च॥ [३]

अर्यम्णे चरुं निर्वपेत्सुवर्गकामोऽसौ वा आदित्योऽर्यमा-
ऽर्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं सुवर्गं

लो॒कं ग॑मयत्य॒र्यम्णे च॒रुं निर्व॑पे॒द्यः का॒मये॑त॒ दान॑कामा मे
 प्र॒जाः स्यु॑रित्य॒सौ वा आ॑दि॒त्योऽर्य॑मा यः खलु॒ वै ददा॑ति
 सोऽर्य॑माऽर्य॒मण॑मे॒व स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॑नोप॑ धावति॒ स ए॒व (२०)

अ॒स्मै दान॑कामाः प्र॒जाः क॑रोति॒ दान॑कामा अ॒स्मै
 प्र॒जा भ॑वन्त्य॒र्यम्णे च॒रुं निर्व॑पे॒द्यः का॒मये॑त स्व॒स्ति
 ज॒नता॑मि॒यामि॒त्यसौ वा आ॑दि॒त्योऽर्य॑माऽर्य॒मण॑मे॒व स्वेन॑
 भा॒ग॒धेये॑नोप॑ धावति॒ स ए॒वैनं॑ तद्ग॑मयति॒ यत्र जि॑ग॒मिष॒तीन्द्रो॑
 वै दे॒वाना॑मा॒नुजा॑व॒र आ॑सी॒त्स प्र॒जाप॑ति॒मुपा॑धाव॒त्तस्मा॑
 ए॒तमै॒न्द्रमा॑नु॒षूक॑मेका॑दशकपालं॒ निः (२१)

अ॒व॒प॒त्तेनै॒वैन॒मग्रं॑ दे॒वता॑नां॒ पर्य॑णयद्बु॒ध्रव॑ती॒ अग्र॑वती
 याज्यानु॒वाक्ये॑ अकरोद्बु॒ध्रादे॒वैन॒मग्रं॑ पर्य॑णय॒द्यो रा॑ज॒न्य
 आ॒नुजा॑व॒रः स्या॑त्तस्मा॑ ए॒तमै॒न्द्रमा॑नु॒षूक॑मेका॑दशकपालं॒
 निर्व॑पे॒दिन्द्र॑मे॒व स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॑नोप॑ धावति॒ स ए॒वैन॒मग्रं॑
 समा॒नानां॑ परि॒ णय॑ति बु॒ध्रव॑ती॒ अग्र॑वती याज्यानु॒वाक्ये॑
 भवतो बु॒ध्रादे॒वैन॒मग्रम् (२२)

परि॑ णयत्यानु॒षूको भ॑वत्येषा ह्ये॒तस्य॑ दे॒वता॒ य
 आ॒नुजा॑व॒रः समृ॑द्ध्यै॒ यो ब्रा॑ह्म॒ण आ॑नुजाव॒रः स्या॑त्तस्मा॑

ए॒तम्बा॒र्हस्प॒त्यमा॑नुषू॒कं च॒रुं निर्व॑पे॒द्बृह॒स्पति॑मे॒व स्वेन॑
 भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वैन॒मग्र॑ ५ समा॒नानां॑ परि॒ णय॑ति
 बु॒ध्रव॑ती॒ अग्र॑वती याज्यानुवा॒क्ये भव॑तो बु॒ध्रादे॒वैन॒मग्रं॑ परि॒
 णय॑त्यानुषू॒को भ॑वत्ये॒षा ह्ये॑तस्य॒ देव॑ता॒ य आ॑नुजाव॒रः
 समृ॑द्धौ॥ (२३)

ए॒व निर॑ग्रमे॒तस्य॑ च॒त्वारि॑ च॥ [४]

प्र॒जाप॑ते॒स्त्रय॑स्त्रि॒ः श॒द्वहि॑तर॒ आस॒न्ताः सोमा॑य॒ राज्ञे॑-
 ऽद॒दात्ता॑सा ५ रोहि॑णीमु॒पेत्ता ई॒र्ष्यन्तीः॑ पुन॑रगच्छ॒न्ता अन्वे॑त्ताः
 पुन॑रयाचत॒ ता अ॑स्मै न पुन॑रददा॒त्सोऽब्र॑वीद॒तम॑मीष्व॒ यथा॑
 समा॑वच्छ॒ उपै॑ष्याम्यथ॒ ते पुन॑र्दास्यामीति॒ स ऋ॒तमा॑मी॒त्ता
 अ॑स्मै पुन॑रददा॒त्तासा॑ ५ रोहि॑णीमे॒वोप॑ (२४)

ऐ॒तं यक्ष्मं॑ आर्च्छ॒द्राजा॑नं॒ यक्ष्मं॑ आर॒दिति॑ तद्रा॒जय॑क्ष्मस्य॒
 जन्म॑ यत्पापी॒यान॑भ॒वत्तत्पा॑पय॒क्ष्मस्य॑ य॒ज्ञाया॑भ्यो-
 ऽवि॑न्दत्त॒ज्ञाये॒न्यस्य॑ य ए॒वमे॒तेषां॑ यक्ष्मा॑णां॒ जन्म॑ वेद॒
 नैन॑मे॒ते यक्ष्मा॑ विन्दन्ति॒ स ए॒ता ए॒व न॑म॒स्यन्नुपा॑धाव॒त्ता
 अ॑ब्रुव॒न्वरं॑ वृ॒णाम॑है समा॑वच्छ॒ एव न॑ उपा॑य॒ इति॑ तस्मा॑
 ए॒तम् (२५)

आदित्यं चरुं निरवपुन्तेनैवैनम्पापाथ्स्रामादमुञ्चन्
 यः पापयक्ष्मगृहीतः स्यात्तस्मा एतमादित्यं चरुं
 निर्वपेदादित्यानेव स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनं
 पापाथ्स्रामान्मुञ्चन्त्यमावास्यायां निर्वपेदमुमेवैनमाप्यायमानमन
 प्याययति नवोनवो भवति जायमान इति पुरोनुवाक्या
 भवत्यायुरेवास्मिन्तया दधाति यमादित्या अ२शुमाप्याययन्तीति
 याज्यैवैनमेतया प्याययति॥ (२६)

एवोपैतमस्मिन्नयोदश च॥ [५]

प्रजापतिर्देवेभ्योऽन्नाद्यं व्यादिशत्सोऽब्रवीद्यदिमाल्लोकानभ्यति
 तन्ममांसदिति तदिमाल्लोकानभ्यत्यरिच्यतेन्द्र२ राजानमिन्द्रमधि
 स्वरान्मन्ततो वै स इमाल्लोकाः३ स्त्रेधादुहत्तत्रिधातोस्त्रिधातुत्वय
 कामयेतान्नादः स्यादिति तस्मा एतं त्रिधातुं निर्वपेदिन्द्राय
 राज्ञे पुरोडाशम् (२७)

एकादशकपालमिन्द्रायाधिराजायेन्द्राय स्वरान्मन्ततो वा
 इन्द्रो राजायमिन्द्रोऽधिराजोऽसाविन्द्रः स्वरान्मन्ततो वा
 लोकान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नम्प्र
 यच्छन्त्यन्नाद एव भवति यथा वृत्सेन प्रत्तां गां

दुह ए॒वमे॒वेमा॒ल्लौका॒न्प्र॒त्ता॒न्काम॑म॒न्नाद्यं॑ दुह उत्ता॒नेषु॑
 क॒पाले॒ष्वधि॑ श्रय॒त्यया॑तयाम॒त्वाय॑ त्रयः पुरो॒डाशा॑ भवन्ति
 त्रय॑ इ॒मे लो॒का ए॒षां लो॒काना॑मा॒प्त्या उत्तर॑उत्तरो
 ज्याया॑न्भवत्ये॒वमि॒व ही॒मे लो॒काः समृ॑द्धौ सर्वे॒षाम॑भि॒गम॑य॒न्नव॑
 द्यत्य॑छ॒म्बद्धार॑व्य॒त्यास॑म॒न्वाहा॑नि॒र्दाहा॑य॥ (२८)

पुरोडाशत्रयः षड्विंशतिश्च॥

[६]

दे॒वा॒सुराः॑ संय॑न्ता आ॒स॒न्तां दे॒वान॑सुरा अजय॑न्ते
 दे॒वाः प॑राजि॒ग्याना॑ अ॒सुरा॑णां वैश्य॒मुपा॑य॒न्तेभ्य॑
 इन्द्रि॑यं वी॒र्य॑मपा॒क्राम॑त्तदिन्द्रोऽचाय॑त्तद॒न्वपा॑क्राम॒त्तद॑व॒रुधं॑
 नाश॑क्रो॒त्तद॑स्माद॒भ्यर्धो॑ऽचर॒त्स प्र॒जाप॑ति॒मुपा॑धाव॒त्तमे॒तया॑
 सर्व॑पृष्ठयाऽयाजय॑त्तयै॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यं वी॒र्य॑मदधा॒द्य
 इन्द्रि॑यका॒मः (२९)

वी॒र्य॑का॒मः स्या॑त्तमे॒तया॑ सर्व॑पृष्ठया याजये॒देता॑ ए॒व
 दे॒वताः॑ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॑नोप॑ धावति॒ ता ए॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यं वी॒र्य॑
 दध॑ति॒ यदिन्द्रा॑य॒ राथ॑तराय॒ निर्व॑पति॒ यदे॒वाग्ने॑स्तेज॒स्तदे॒वाव॑
 रु॒न्ध्रे यदिन्द्रा॑य॒ बार्ह॑ताय॒ यदे॒वेन्द्र॑स्य॒ तेज॑स्तदे॒वाव॑ रु॒न्ध्रे
 यदिन्द्रा॑य॒ वैरू॒पाय॑ यदे॒व स॑वि॒तुस्तेज॑स्तत् (३०)

ए॒वाव॑ रु॒द्धे य॒दिन्द्रा॑य॒ वैरा॒जाय॒ यदे॒व धा॒तुस्तेज॒स्तदे॒वाव॑
 रु॒द्धे य॒दिन्द्रा॑य॒ शाक्क॑राय॒ यदे॒व म॒रुतां॑ तेज॒स्तदे॒वाव॑
 रु॒द्धे य॒दिन्द्रा॑य॒ रैव॑ताय॒ यदे॒व बृ॒हस्प॑तेस्तेज॒स्तदे॒वाव॑ रु॒द्ध
 ए॒ताव॑न्ति॒ वै तेजा॑सि॒ तान्ये॒वाव॑ रु॒द्ध उ॒त्ता॒नेषु॑ क॒पाले॑ष्वधि॒
 श्रय॑त्यया॒तयाम॑त्वाय॒ द्वाद॑शकपालः पुरो॒डाशः॑ (३१)

भ॒वति॑ वै॒श्वदे॒वत्वाय॑ स॒मन्त॑म्प॒र्यव॑द्यति स॒मन्त॑मे॒वेन्द्रि॒यं
 वी॒र्यं॑ यज॑माने दधाति व्य॒त्यास॑म॒न्वाहा॑नि॒र्दाहा॑याश्च॒ ऋष॑भो
 वृ॒ष्णिर्ब॒स्तः सा दक्षि॑णा वृष॒त्वायै॑तयै॒व यजे॑ताभि॒शस्य॑मान
 ए॒ताश्चे॒द्वा अ॒स्य दे॒वता॑ अ॒न्नम॑द॒न्त्यद॑न्त्यु॒वेवा॑स्य
 म॒नुष्याः॑॥ (३२)

इन्द्रि॒यका॑मः स॒वि॒तुस्तेज॒स्तत्पु॒रोडा॑शोऽष्टा॒त्रिंश॑च्च॥ [७]

रज॑नो॒ वै कौ॑णेयः॒ क्रतु॑जितं॒ जान॑किं चक्षु॒र्वन्य॑मया॒त्तस्मा॑
 ए॒तामिष्टिं॑ नि॒रव॑पद॒ग्नये॒ भ्राज॑स्वते पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालः
 सौ॒र्यं च॒रुम॑ग्नये॒ भ्राज॑स्वते पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्तयै॒वास्मि॑श्चक्षु॒रव॑
 स्या॒त्तस्मा॑ ए॒तामिष्टिं॑ नि॒र्वपे॑द॒ग्नये॒ भ्राज॑स्वते पुरो॒डाश॑-
 म॒ष्टाक॑पालः सौ॒र्यं च॒रुम॑ग्नये॒ भ्राज॑स्वते पुरो॒डाश॑-
 म॒ष्टाक॑पालम॒ग्नेर्वै चक्षु॑षा म॒नुष्या॑ वि (३३)

पश्यन्ति सूर्यस्य देवा अग्निं चैव सूर्यं च स्वेन
 भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिश्चक्षुर्धत्तश्चक्षुष्मानेव भवति
 यदाग्नेयौ भवतश्चक्षुषी एवास्मिन्तत्प्रति दधाति यथ्सौर्यो
 नासिकां तेनाभितः सौर्यमाग्नेयौ भवतस्तस्मादभितो नासिकां
 चक्षुषी तस्मान्नासिकया चक्षुषी विधृते समानी याज्यानुवाक्ये
 भवतः समानः हि चक्षुः समृद्ध्या उदु त्यं जातवेदसः सप्त
 त्वा हरितो रथे चित्रं देवानामुदंगादनीकमिति पिण्डान्प्र
 यच्छति चक्षुरेवास्मै प्र यच्छति यदेव तस्य तत्॥ (३४)

वि ह्यष्टाविंशतिश्च॥ [८]

ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासं धीरश्चेत्ता
 वसुविद्धुवोऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासमुग्रश्चेत्ता
 वसुविद्धुवोऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासमभिभूश्चेत्ता
 वसुविदामनमस्यामनस्य देवा ये संजाताः कुमारः
 समनसस्तानहं कामये हृदा ते मां कामयन्ताः हृदा तान्म
 आमनसः कृधि स्वाहामनमसि (३५)

आमनस्य देवा याः स्त्रियः समनसस्ता अहं कामये
 हृदा ता मां कामयन्ताः हृदा ता म आमनसः कृधि

स्वाहा वैश्वदेवी५ साङ्ग्रहणीं निर्वपेद्भामकामो वैश्वदेवा वै
 सजाता विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त
 एवास्मै सजातान्प्र यच्छन्ति ग्राम्येव भवति साङ्ग्रहणी
 भवति मनोग्रहणं वै संग्रहणम्मन एव सजातानाम् (३६)

गृह्णाति ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽह५ सजातेषु भूयासमिति
 परिधीन्परि दधात्याशिषमेवैतामा शास्तेऽथो एतदेव सर्व५
 सजातेष्वधि भवति यस्यैवं विदुष एते परिधयः परिधीयन्त
 आमनमस्यामनस्य देवा इति तिस्र आहुतीर्जुहोत्येतावन्तो
 वै सजाता ये महान्तो ये क्षुल्लका याः स्त्रियस्तानेवाव रुद्धे
 त एनमवरुद्धा उप तिष्ठन्ते॥ (३७)

स्वाहामनमसि सजाताना५ रुद्धे पञ्च च॥ [९]

यन्नवमैत्तन्नवनीतमभवद्यदसर्पत्तत्सर्पिरभवद्यदध्रियत्
 तद्धृतमभवदश्विनोः प्राणोऽसि तस्य ते दत्तां ययोः प्राणोऽसि
 स्वाहेन्द्रस्य प्राणोऽसि तस्य ते ददातु यस्य प्राणोऽसि
 स्वाहा मित्रावरुणयोः प्राणोऽसि तस्य ते दत्तां ययोः
 प्राणोऽसि स्वाहा विश्वेषां देवानां प्राणोऽसि (३८)

तस्य ते ददतु येषां प्राणोऽसि स्वाहा घृतस्य

धारा॑म॒मृत॑स्य॒ पन्था॑मिन्द्रेण॒ दत्ता॑म्प्रय॒ताम्मु॒रुद्धिः॑ । तत्त्वा॒
विष्णुः॑ पर्य॑पश्य॒त्तत्त्वे॒डा ग॒व्यैर॑यत् । पा॒व॒मा॒नेन॑ त्वा॒ स्तोमे॑न
गाय॒त्रस्य॑ वर्त॒न्योपा॑ ५ शोर्वी॒र्येण॑ दे॒वस्त्वा॑ स॒वितो॑ऽथ्सृजतु
जी॒वात॑वे जी॒वन॒स्यायै॑ बृह॒द्रथ॑न्त॒रयो॑स्त्वा॒ स्तोमे॑न त्रि॒ष्टुभो॑
वर्त॒न्या शु॒क्रस्य॑ वी॒र्येण॑ दे॒वस्त्वा॑ स॒वितो॑त् (३९)

सृ॒ज॒तु जी॒वात॑वे जी॒वन॒स्याया॑ अ॒ग्नेस्त्वा॒ मात्र॑या॒
जग॑त्यै वर्त॒न्याग्र॑य॒णस्य॑ वी॒र्येण॑ दे॒वस्त्वा॑ स॒वितो॑ऽथ्सृजतु
जी॒वात॑वे जी॒वन॒स्याया॑ इ॒मम॑ग्न॒ आयु॑षे॒ वर्च॑से
कृ॒धि प्रि॒य ५ रे॒तो वरु॑ण सोम॒ राज॑न् । मा॒तेवा॑स्मा
अ॒दि॒ते श॒र्म य॒च्छु वि॒श्वे दे॒वा ज॑र॒दष्टि॑र्यथास॑त् ।
अ॒ग्निरा॑यु॒ष्मान्थ्स॑ व॒नस्प॑ति॒भिरा॑यु॒ष्मान्ते॑न॒ त्वायु॑षायु॒ष्मन्तं॑
क॒रोमि॑ सोम॒ आयु॑ष्मान्थ्स॑ ओष॒धीभि॑र्यज्ञ॒ आयु॑ष्मान्थ्स॑
दक्षि॑णाभि॒र्ब्रह्मा॑यु॒ष्मत्तद्वा॑ ह्य॒णैरा॑यु॒ष्मद्दे॒वा आयु॑ष्मन्त॒स्तेऽमृ॑ते॒न
पि॒तर॑ आयु॒ष्मन्त॒स्ते स्व॒धया॑यु॒ष्मन्त॒स्तेन॑ त्वायु॑षायु॒ष्मन्तं॑
क॒रोमि॑ ॥ (४०)

विश्वेषां देवानां प्राणोऽसि त्रिष्टुभो वर्तन्या शुक्रस्य वीर्येण देवस्त्वा सवितोऽथ्सोम॒
आयु॑ष्मान्यश्च॒वि ५ श॑तिश्च ॥ [१०]

अ॒ग्निं वा ए॒तस्य॒ शरी॑रं गच्छ॒ति सोम॑ꣳ रसो॒
 वरु॑ण ए॒नं वरु॑णपा॒शेन॑ गृह्णा॒ति सर॑स्वतीं वा॒ग॒ग्नाविष्णू॑
 आ॒त्मा यस्य॒ ज्यो॒गा॒मय॑ति यो ज्यो॒गा॒मया॑वी स्याद्वो
 वा का॒मये॑त॒ सर्व॑मायुरि॒यामि॑ति॒ तस्मा॑ ए॒तामि॑ष्टिं
 निर्व॑पेदाग्ने॒यम॒ष्टाक॑पालꣳ सौ॒म्यं च॒रुं वा॒रुणं॑ दश॑कपालꣳ
 सा॒रस्व॑तं च॒रुमा॑ग्नावैष्ण॒वमेका॑दश॒कपाल॑म॒ग्नेरे॒वास्य॒ शरी॑रं
 निष्क्री॒णाति॒ सोमा॒द्रसम्॑ (४१)

वा॒रुणे॑नै॒वैनं॑ वरु॑णपा॒शान्मु॑ञ्चति सा॒रस्व॑तेन॒ वाचं॑
 दधा॒त्य॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वता॒ विष्णु॑र्य॒ज्ञो दे॒वता॑भिश्चै॒वैनं॑
 य॒ज्ञेन॑ च भिष॒ज्यत्यु॑त यदी॒तासु॑र्भव॒ति जी॒वत्ये॒व
 यन्न॑व॒मैत्तन्न॑व॒नीत॑मभव॒दित्या॑ज्य॒मवैक्ष॑ते रू॒पमे॒वास्यै॑तन्म॒हिमा॑नं
 व्याच॑ष्टेऽश्वि॒नौः प्रा॒णोऽसी॑त्या॒हाश्वि॒नौ वै दे॒वाना॑म् (४२)

भिष॒जौ ता॒भ्यामे॒वास्मै॑ भेष॒जं क॑रोतीन्द्र॒स्य प्रा॒णोऽसी॑त्या॒हेन्द्रि॒यमे॒वास्मि॑न्ने॒तेन॑ दधा॒ति मि॒त्रावरु॑णयोः
 प्रा॒णोऽसी॑त्या॒ह प्रा॒णापा॒नावे॒वास्मि॑न्ने॒तेन॑ दधा॒ति वि॒श्वेषां॑
 दे॒वानां॑ प्रा॒णोऽसी॑त्या॒ह वी॒र्यमे॒वास्मि॑न्ने॒तेन॑ दधा॒ति घृ॒तस्य॒
 धा॒रा॒म॒मृत॑स्य॒ पन्था॑मित्या॒ह यथा॑य॒जुरे॒वैतत्पा॑वमा॒नेन॑ त्वा

स्तोमेनेति (४३)

आ॒हु प्रा॒णमे॒वास्मि॑न्ने॒तेन॑ दधाति बृह॒द्रथ॑न्त॒रयो॑स्त्वा
स्तोमे॒नेत्या॒हौज॑ ए॒वास्मि॑न्ने॒तेन॑ दधात्य॒ग्नेस्त्वा॒ मात्र॑येत्या॒हात्मानं॑
दधात्यृ॒त्विजः॑ पर्या॒हुर्या॑वन्त ए॒वर्त्विज॑स्त ए॒नम्भिष॑ज्यन्ति
ब्र॒ह्मणो॑ हस्त॑मन्वा॒रभ्य॑ पर्या॒हुरेक॑धैव यज॑मान् आयु॑र्दधति
यदे॒व तस्य॑ तद्धि॑र॒ण्यात् (४४)

घृ॒तं निष्पि॑ब॒त्यायुर्वै॑ घृ॒तम॑मृ॒तः॑ हिर॑ण्यम॒मृता॑दे॒वायु॑र्निष्पि॑बति
श॒तमा॑न॒म्भव॑ति श॒तायुः॑ पुरु॑षः श॒तेन्द्रि॑य आयु॑ष्येवेन्द्रि॒ये
प्रति॑ तिष्ठ॒त्यथो॒ खलु॒ याव॑तीः समा॑ ए॒ष्यन्म॑न्ये॒त
ताव॑न्मानः॑ स्या॒त्समृ॑द्ध्या इ॒मम॑ग्र आयु॑षे वर्च॑से
कृ॒धीत्या॒हायु॑रे॒वास्मि॑न्वर्चो दधाति विश्वे॑ दे॒वा ज॑रद॒ष्टिर्य॑थास॒दित
ज॑रद॒ष्टिमे॒वैनं॑ करोत्य॒ग्निरायु॑ष्मानि॒ति हस्तं॑ गृ॒ह्णात्ये॒ते वै दे॒वा
आयु॑ष्मन्त॒स्त ए॒वास्मि॑न्नायु॑र्दधति सर्व॒मायु॑रेति॥ (४५)

रसं दे॒वानां॑ स्तोमे॒नेति॑ हिर॑ण्यद॒सदिति॑ द्वाविं॑शतिश्च॥ [११]

प्र॒जाप॑तिर्वरु॒णायाश्च॑मन॒य॒त्स स्वां॑ दे॒वता॑मा॒र्च॒त्स
पर्य॑दीर्य॒त स ए॒तं वा॑रु॒णं चतु॑ष्कपालमपश्य॒त्तं निर॑वप॒त्ततो॑

वै स वरुणपाशादमुच्यत वरुणो वा एतं गृह्णाति
 योऽश्वं प्रतिगृह्णाति यावतोऽश्वान्प्रतिगृह्णीयात्तावतो
 वारुणाश्चतुष्कपालान्निर्वपेद्वरुणमेव स्वेन भागधेयेनोप
 धावति स एवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति (४६)

चतुष्कपाला भवन्ति चतुष्पाद्यश्वः समृद्ध्या एकमतिरिक्तं
 निर्वपेद्यमेव प्रतिग्राही भवति यं वा नाध्येति तस्मादेव
 वरुणपाशान्मुच्यते यद्यपरं प्रतिग्राही स्यात्सौर्यमेककपालमनु
 निर्वपेदमुमेवाऽऽदित्यमुच्चारं कुरुतेऽपोऽवभृथमवैत्यप्सु वै
 वरुणः साक्षादेव वरुणमव यजतेऽपोनग्रीयं चरुम्पुनरेत्य
 निर्वपेदप्सुयोनिर्वा अश्वः स्वामेवैनं योनिं गमयति स एनं
 शान्त उप तिष्ठते॥ (४७)

मुञ्चति चरुं सप्तदश च॥ [१२]

या वामिन्द्रावरुणा यतुव्या तनूस्तयेममंहसो मुञ्चतं या
 वामिन्द्रावरुणा सहस्र्या रक्षस्या तेजस्या तनूस्तयेममंहसो
 मुञ्चतं यो वामिन्द्रावरुणावग्नौ सामस्तं वामेतेनाव यजे
 यो वामिन्द्रावरुणा द्विपात्सु पशुषु चतुष्पात्सु गोष्ठे
 गृहेष्वप्स्वोषधीषु वनस्पतिषु सामस्तं वामेतेनाव यज इन्द्रो

वा ए॒तस्य॑ (४८)

इ॒न्द्रि॒येणा॑प॒ क्राम॑ति॒ वरु॑ण ए॒नं वरु॑णपा॒शेन॑ गृ॒ह्णाति॑
 यः पा॒प्मना॑ गृही॒तो भव॑ति॒ यः पा॒प्मना॑ गृही॒तः स्या॑त्तस्मा॑
 ए॒तामै॑न्द्रावरु॒णीम्प॑य॒स्यां निर्व॑पेदिन्द्र॒ एवा॑स्मिन्निन्द्रि॒यं द॑धाति॒
 वरु॑ण ए॒नं वरु॑णपा॒शान्मु॑ञ्चति॒ पय॑स्या॑ भवति॒ पयो॑ हि वा
 ए॒तस्मा॑दप॒क्राम॑त्यथै॒ष पा॒प्मना॑ गृही॒तो यत्प॑य॒स्यां भव॑ति॒
 पय॑ ए॒वास्मि॑न्तया॑ दधाति॒ पय॑स्या॒याम् (४९)

पु॒रोडा॑श॒मव॑ द॒धात्या॑त्म॒न्वन्त॑मे॒वैन॑ करो॒त्यथो॑
 आ॒यत॑न॒वन्त॑मे॒व च॑तु॒र्धा व्यू॑हति॒ दि॒क्ष्वे॒व प्र॑ति॒ तिष्ठ॑ति॒
 पुनः॑ स॒मूह॑ति॒ दिग्भ्य॑ ए॒वास्मै॑ भे॒षजं॑ के॒रोति॑ स॒मूह्या॑व॒ द्यति॑
 यथा॑वि॒द्धं निष्कृ॑न्तति॒ तादृ॑गे॒व तद्यो॑ वा॒मिन्द्रा॑वरुणाव॒ग्नौ
 स्ना॑म॒स्तं वा॑मे॒तेना॑व॒ यज॑ इत्या॒हु दुरि॑ष्ट्या ए॒वैन॑म्पाति॒ यो
 वा॑मिन्द्रावरुणा॒ द्विपा॑त्सु॒ पशु॑षु॒ स्ना॑म॒स्तं वा॑मे॒तेना॑व॒ यज॑
 इत्या॑है॒ताव॑ती॒र्वा आप॑ ओष॑धयो॒ वन॑स्पत॑यः प्र॒जाः प॒शव॑
 उप॑जीव॒नीया॑स्ता ए॒वास्मै॑ वरु॒णपा॒शान्मु॑ञ्चति॥ (५०)

ए॒तस्य॑ पय॑स्या॒याम्पा॑ति॒ षड्विं॑शतिश्च॥ ————— [१३]

स प्र॑ब॒वन्नि॑ का॒व्येन्द्रं॑ वो वि॒श्वत॑स्परीन्द्रं॒ नरः॑। त्वं नः॑

सोम वि॒श्वतो॒ रक्षां॑ राज॒न्नघाय॑तः। न रि॒ष्येत्त्वाव॑तुः सखा॑।
 या ते॒ धामा॑नि दि॒वि या पृ॑थि॒व्यां या पर्व॑तेष्वोष॑धीष्वप्सु।
 तेभि॑र्नो वि॒श्वैः सु॒मना॒ अहे॒डन्नाज॑न्त्सोम॒ प्रति॑ ह॒व्या गृ॑भाय।
 अ॒ग्नीषो॑मा॒ सवे॑दसा॒ सह॑ती वन॒तं गिरः॑। सं दे॒वत्रा ब॑भूवथुः।
 युवम् (५१)

ए॒तानि॑ दि॒वि रो॑चनान्य॒ग्निश्च॑ सोम॒ सक्र॑तू अध॒त्तम्।
 युव॑ꣳ सिन्धूꣳ र॒भिर्शस्ते॑रव॒द्याद॒ग्नीषो॑मा॒वमु॑श्च॒तं गृ॑भी॒तान्।
 अ॒ग्नीषो॑मावि॒मꣳ सु॒ मे शृ॑णु॒तं वृ॑षणा॒ हव॑म्। प्रति॑
 सू॒क्तानि॑ हर्य॒तम्भ॑व॒तं दा॒शुषे॒ मयः॑। आ॒न्यं दि॒वो मा॑त॒रिश्वा॑
 जभा॒राम॑श्चाद॒न्यं परि॑ श्ये॒नो अ॒द्रेः। अ॒ग्नीषो॑मा॒ ब्रह्म॑णा
 वावृ॑धा॒नोरुं॑ य॒ज्ञाय॑ चक्रथुरु लो॒कम्। अ॒ग्नीषो॑मा॒ ह॒विषः॑
 प्र॒स्थि॑तस्य वी॒तम् (५२)

हर्य॑तं वृषणा जुषे॒थाम्। सु॒शर्मा॑णा॒ स्वव॑सा॒ हि भू॑तमथा॑
 ध॒त्तं यज॑मानाय॒ शं योः॑। आ॒प्याय॑स्व॒ सं ते॑। गु॒णानां॑ त्वा
 गु॒णप॑तिꣳ हवामहे क॒विं क॑वी॒नामु॑प॒मश्र॑वस्तमम्। ज्ये॒ष्ठराजं॑
 ब्रह्म॑णां ब्रह्मणस्प॒त आ नः॑ शृ॒ण्वन्नृ॑तिभिः सीद॒ साद॑नम्। स
 इ॒ज्जनै॑न॒ स वि॒शा स ज॑न्म॒ना स पु॒त्रैर्वाज॑म्भरते॒ धना॒ नृभिः॑।

देवानां यः पितरमाविवांसति (५३)

श्रद्धामना हविषा ब्रह्मणस्पतिम्। स सुष्टुभा स ऋक्ता
गुणेन वल९ रुरोज फलिग९ रवेण। बृहस्पतिरुस्त्रियां
हव्यसूदः कनिकदद्वावशतीरुदाजत्। मरुतो यद्ध वो दिवो
या वः शर्म। अर्यमा याति वृषभस्तुविष्मान्दाता वसूनां
पुरुहूतो अरहन्। सहस्राक्षो गोत्रभिद्वज्रबाहुरस्मासु देवो
द्रविणं दधातु। ये तैर्यमन्बहवो देवयानाः पन्थानः (५४)

राजन्दिव आचरन्ति। तेभिर्नो देव महि शर्म यच्छु शं
न एधि द्विपदे शं चतुष्पदे। बुध्रादग्रमङ्गिरोभिर्गृणानो वि
पर्वतस्य दृ९हितान्यैरत्। रुजद्रोधा९सि कृत्रिमाण्येषा९
सोमस्य ता मद इन्द्रश्चकार। बुध्रादग्रेण वि मिमाय
मानैर्वज्रेण खान्यतृणन्नदीनाम्। वृथासृजत्पथिभिर्दीर्घयाथैः
सोमस्य ता मद इन्द्रश्चकार (५५)

प्र यो जज्ञे विद्वा९ अस्य बन्धुं विश्वानि देवो जनिमा
विवक्ति। ब्रह्म ब्रह्मण उज्जभार मध्यान्नीचादुच्चा स्वधयाभि प्र
तस्थौ। महान्मही अस्तभायद्वि जातो द्या९ सद्म पार्थिवं च
रजः। स बुध्रादाष्ट जनुषाभ्यग्रम्बृहस्पतिर्देवता यस्य सम्राट्।

बुध्राद्यो अग्रमभ्यर्त्योजसा बृहस्पतिमा विवासन्ति देवाः।
 भिनद्धलं वि पुरो दर्दरीति कनिक्रदथ्सुवरपो जिगाय॥ (५६)

युवं वीतमा विवासति पन्थानो दीर्घयाथैः सोमस्य ता मद इन्द्रश्चकार देवा नवं

च॥ [१४]

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः ॥

देवा मनुष्याः पितरस्तेऽन्यत आसन्नसुरा रक्षांसि
 पिशाचास्तेऽन्यतस्तेषां देवानामुत यदल्पं लोहितमकुर्वन्तद्रक्षा
 रात्रीभिरसुभ्रन्तान्थसुब्धान्मृतानभि व्यौच्छुते देवा अविदुर्यो
 वै नोऽयम्विद्यते रक्षांसि वा इमं घृन्तीति ते
 रक्षांस्युपांमन्नयन्त तान्यब्रुवन्वरं वृणामहे यत् (१)

असुराञ्जयाम तन्नः सहासदिति ततो वै देवा
 असुरानजयन्तेऽसुराञ्जित्वा रक्षांस्युपांनुदन्त तानि
 रक्षांस्यनृतमकर्तेति समन्तं देवान्पर्यविशन्ते देवा
 अग्रावनाथन्त तैऽग्नये प्रवते पुरोडाशमष्टाकपालं
 निरवपन्नग्नये विबाधवतेऽग्नये प्रतीकवते यदग्नये प्रवते

नि॒रव॑प॒न् या॒न्ये॒व पु॒रस्ता॒द्रक्षा॑ऽसि (२)

आस॒न्तानि॒ तेन॒ प्राणु॑दन्त॒ यद॒ग्नये॑ वि॒बा॒धव॑न्ते या॒न्ये॒वाभि॑तो
रक्षा॒ऽस्यास॒न्तानि॒ तेन॒ व्य॑बा॒धन्त॒ यद॒ग्नये॑ प्र॒ती॒कव॑न्ते
या॒न्ये॒व प॒श्चाद्रक्षा॑ऽस्यास॒न्तानि॒ तेनापा॑नुदन्त॒ ततो॑
दे॒वा अ॒भ॒व॒न्परा॑सुरा॒ यो भ्रात॑रव्यवा॒न्थस्या॑थ्स स्पर्ध॑मान
ए॒तये॑ष्ट्या॒ यजे॑ता॒ग्नये॑ प्रव॑न्ते पु॒रोडा॑शम॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पेद॒ग्नये॑
वि॒बा॒धव॑न्ते (३)

अ॒ग्नये॑ प्र॒ती॒कव॑न्ते॒ यद॒ग्नये॑ प्रव॑न्ते निर्व॑प॒न्ति॒ य
ए॒वास्मा॑च्छ्रेया॒न्भ्रात॑रव्य॒स्तं तेन॒ प्र णु॑दते॒ यद॒ग्नये॑ वि॒बा॒धव॑न्ते
य ए॒वैनैन॑ स॒दृङ्गं॒ तेन॒ वि बा॑धते॒ यद॒ग्नये॑ प्र॒ती॒कव॑न्ते॒ य
ए॒वास्मा॑त्पापी॒यान्तं॒ तेनाप॑ नुदते॒ प्र श्रेया॑ऽस॒म्भ्रात॑रव्यं
नुद॑तेऽति॒ स॒दृशं॑ क्रा॒मति॒ नैन॑म्पापी॒याना॑प्नोति॒ य ए॒वं
वि॒द्वाने॑तयेष्ट्या॒ यज॑न्ते॥ (४)

वृणा॒महै॒ यत्पु॑रस्ता॒द्रक्षा॑ऽसि व॒पेद॒ग्नये॑ वि॒बा॒धव॑न्त ए॒वं च॒त्वारि॑ च॥—————[१]

दे॒वा॒सुराः॑ संय॑त्ता आस॒न्ते दे॒वा अ॑ब्रुव॒न् यो नो॑
वी॒र्या॑वत्तम॒स्तम॑नु॒ समा॑र॒भाम॑हा इति॒ त इन्द्र॑मब्रुव॒न्त्वं वै नो॑
वी॒र्या॑वत्तमोऽसि॒ त्वाम॑नु॒ समा॑र॒भाम॑हा इति॒ सोऽब्र॑वी॒त्तिस्रो॑ मं

इ॒मास्त॒नुवो॑ वी॒र्या॑वती॒स्ताः प्री॑णी॒ताथासु॑रान॒भि भ॑विष्य॒थेति॑
ता वै ब्रू॒हीत्य॑ब्रुवन्नि॒यम॑होमु॒गियं॑ वि॒मृधे॑यमिन्द्रि॒याव॑ती (५)

इत्य॑ब्रवी॒त्त इन्द्रा॑याहोमु॒चे पुरो॑डाशमेकादशकपालं
नि॒र॒व॒प॒न्निन्द्रा॑य वैमृ॒धायेन्द्रा॑येन्द्रि॒याव॑ते यदिन्द्रा॑याहोमु॒चे
नि॒र॒व॒प॒न्नहं॑स ए॒व तेना॑मुच्यन्त॒ यदिन्द्रा॑य वैमृ॒धाय॑ मृ॒ध ए॒व
तेना॑पा॒घ्नत॒ यदिन्द्रा॑येन्द्रि॒याव॑त इन्द्रि॒यमे॒व तेना॑त्मन्न॒दध॑त॒
त्रय॑स्त्रिंशत्कपालं पुरो॑डाशं नि॒र॒व॒प॒न्नय॑स्त्रिंश॒द्वै दे॒वता॑स्ता
इन्द्र॑ आ॒त्मन्न॑नु॒ समा॑रम्भयत॒ भूत्यै॑ (६)

तां वाव॑ दे॒वा विजि॑तिमुत्त॒माम॑सुरैर्व्यजयन्त॒ यो
भ्रातृ॑व्यवा॒न्त्स्यात्स॑ स्पर्ध॒मान॑ ए॒तये॑ष्ट्या॒ यजे॑तेन्द्रा॑याहोमु॒चे
पुरो॑डाशमेकादशकपालं नि॒र्व॒पेदिन्द्रा॑य वैमृ॒धायेन्द्रा॑येन्द्रि॒याव॑ते-
ऽहं॑सा वा ए॒ष गृ॑ही॒तो यस्मा॑च्छे॒यान्भ्रातृ॑व्यो यदिन्द्रा॑याहोमु॒चे
नि॒र्व॒प॒त्यहं॑स ए॒व तेन॑ मुच्यते मृ॒धा वा ए॒षोऽभिष॑ण्णो
यस्मा॑त्समा॒नेष्व॒न्यः श्रेया॑नु॒त (७)

अ॒भ्रातृ॑व्यो यदिन्द्रा॑य वैमृ॒धाय॑ मृ॒ध ए॒व तेना॑प
ह॒ते यदिन्द्रा॑येन्द्रि॒याव॑त इन्द्रि॒यमे॒व तेना॑त्मन्ध॒त्ते
त्रय॑स्त्रिंशत्कपालं पुरो॑डाशं नि॒र्व॒प॒ति त्रय॑स्त्रिंश॒द्वै

देवतास्ता एव यजमान आत्मन्ननु सुमारम्भयते भूत्यै
सा वा एषा विजितिर्नामेष्टिर्य एवं विद्वानेतयेष्ट्या यजत
उत्तमामेव विजितिम्प्रातृव्येण वि जयते॥ (८)

इन्द्रियावन्ती भूत्या उतैकान्नपञ्चाशच्च॥ [२]

देवासुराः संयत्ता आसन्तेषां गायत्र्योजो बलमिन्द्रियं
वीर्यं प्रजां पशून्संगृह्यादायापक्रम्यातिष्ठत्तेऽमन्यन्त यतरान्
वा इयमुपावथ्स्यति त इदम्भविष्यन्तीति तां व्यह्वयन्त
विश्वकर्मन्निति देवा दाभीत्यसुराः सा नान्यतराश्च
नोपावर्तत ते देवा एतद्यजुरपश्यन्नोजोऽसि सहोऽसि
बलमसि (९)

भ्राजोऽसि देवानां धाम नामासि विश्वमसि
विश्वायुः सर्वमसि सर्वायुरभिभूरिति वाव देवा
असुराणामोजो बलमिन्द्रियं वीर्यं प्रजां पशून्वृञ्जत
यद्गायत्र्यपक्रम्यातिष्ठत्तस्मादेतां गायत्रीतीष्टिमाहुः संवथ्सरो
वै गायत्री संवथ्सरो वै तदपक्रम्यातिष्ठद्यदेतया देवा
असुराणामोजो बलमिन्द्रियं वीर्यम् (१०)

प्रजां पशून्वृञ्जत तस्मादेताः संवर्ग इतीष्टिमाहुर्यो

भ्रातृव्यवा॒न्धस्या॒थ्स स्पर्ध॑मान ए॒तये॑ष्ट्या॒ यजे॑ता॒ग्नये॑ संव॒र्गाय॑
 पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पेत्त॒ः शृ॒तमा॑सन्नमे॒तेन॒ यजु॑षा॒भि
 मृ॒शेदो॑ज ए॒व बल॑मिन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ प्र॒जां प॒शून्भ्रा॑तृव्यस्य वृ॒द्धे
 भव॑त्या॒त्मना॒ परा॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यो भवति॥ (११)

बलमस्येतया देवा असुराणामोजो बलमिन्द्रियं वीर्यं पञ्चचत्वारिंशच्च॥ ————— [३]

प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत् ता अ॑स्मात्सृ॒ष्टाः परा॑चीराय॒न्ता
 यत्रा॑व॒सन्त॑तो॒ गर्मु॑दुद॒तिष्ठ॑त्ता बृ॒हस्प॑तिश्चान्ववै॒ताः सो॑-
 ऽब्रवी॑द्बृ॒हस्प॑तिर॒नया॑ त्वा प्र ति॑ष्ठान्यथ॒ त्वा प्र॒जा
 उ॒पाव॑त्स्य॒न्तीति॑ तम्प्राति॑ष्ठत्ततो॒ वै प्र॒जाप॑तिं प्र॒जा
 उ॒पाव॑र्तन्त॒ यः प्र॒जाका॑मः स्यात्तस्मा॑ ए॒तम्प्रा॑जाप॒त्यं गा॑र्मुतं
 च॒रुं निर्व॑पेत्प्र॒जाप॑तिम् (१२)

ए॒व स्वेन॑ भा॒गधे॑ये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॑ प्र॒जाम्प्र
 ज॑नयति प्र॒जाप॑तिः प॒शून्सृ॑जत् तै॑ऽस्मात्सृ॒ष्टाः परा॑श्च
 आय॑न्ते यत्रा॑व॒सन्त॑तो॒ गर्मु॑दुद॒तिष्ठ॑त्तान्पू॒षा चा॒न्ववै॒ताः सो॑
 ऽब्रवी॑त्पू॒षानया॑ मा प्र ति॑ष्ठार्थं त्वा प॒शव॑ उ॒पाव॑त्स्य॒न्तीति॑
 माम्प्र ति॑ष्ठेति॒ सोमो॑ऽब्रवी॒न्मम॒ वै (१३)

अ॒कृष्ट॑प॒च्यमित्यु॑भौ वा॒म्प्र ति॑ष्ठा॒नीत्य॑ब्रवी॒त्तौ प्रा॑ति॒ष्ठत्त॑तो

वै प्रजापतिम्पशवं उपावर्तन्तु यः पशुकामः स्यात्तस्मा
 एत९ सोमापौष्णं गार्मुतं चरुं निर्वपेत्सोमापूषणावेव स्वेन
 भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै पशून् जनयतः सोमो वै
 रेतोधाः पूषा पशूनाम्प्रजनयिता सोमं एवास्मै रेतो दधाति
 पूषा पशून् जनयति॥ (१४)

वपेत्प्रजापतिं वै दधाति पूषा त्रीणि च॥—————[४]

अग्ने गोभिर्न आ गृहीन्दो पुष्ट्या जुषस्व नः। इन्द्रो धर्ता
 गृहेषु नः॥ सविता यः सहस्रियः स नो गृहेषु रारणत्। आ
 पूषा एत्वा वसु॥ धाता ददातु नो रयिमीशानो जगत्स्पतिः।
 स नः पूर्णेन वावनत्॥ त्वष्टा यो वृषभो वृषा स नो गृहेषु
 रारणत्। सहस्रेणायुतेन च॥ येन देवा अमृतम् (१५)

दीर्घः श्रवो दिव्यैरयन्त। रायस्पोष त्वमस्मभ्यं गवां
 कुल्मिं जीवस आ युवस्व। अग्निर्गृहपतिः सोमो विश्ववनिः
 सविता सुमेधाः स्वाहा॥ अग्ने गृहपते यस्ते घृत्यो भागस्तेन
 सह ओज आक्रममाणाय धेहि श्रेष्ठ्यात्पथो मा योषं मूर्धा
 भूयासः स्वाहा॥ (१६)

अमृतमष्टात्रिंशच्च॥—————[५]

चित्रया॑ यजेत प॒शुकाम॑ इ॒यं वै चि॒त्रा यद्वा अ॒स्यां
विश्व॑म्भू॒तमधि॑ प्र॒जाय॑ते तेने॒यं चि॒त्रा य ए॒वं वि॒द्वाऽश्चि॒त्रया॑
प॒शुकामो॑ यज॑ते प्र प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जा॑यते प्रैवाग्ने॒येन॑
वापय॑ति॒ रेतः॑ सौ॒म्येन॑ दधा॑ति॒ रेत॑ ए॒व हि॒तं त्वष्टा॑
रूपाणि॑ वि क॑रोति सारस्व॒तौ भ॑वत ए॒तद्वै दै॒व्यमि॑थुनं
दै॒व्यमे॒वास्मै॑ (१७)

मि॒थुन॑म॒ध्यतो॑ द॒धाति॑ पु॒ष्ट्यै॑ प्र॒जन॑नाय सिनीवा॒ल्यै
च॒रुर्भव॑ति वा॒ग्वै सि॑नीवा॒ली पु॒ष्टिः खलु॑ वै वाक्पु॒ष्टिमे॒व
वाच॑मु॒पैत्यै॑न्द्र उ॒त्त॒मो भ॑वति॒ तेनै॒व तन्मि॑थुनः स॒प्तैतानि॑
ह॒वीः॑ षि॑ भवन्ति स॒प्त ग्रा॒म्याः प॒शवः॑ स॒प्तार॑ण्याः स॒प्त
छन्दाः॑ स्युभय॒स्याव॑रुद्धा अथै॒ता आ॑हु॒तीर्जु॑होत्ये॒ते वै दे॒वाः
पु॒ष्टिप॑तयस्त ए॒वास्मि॑न्पु॒ष्टिं द॑धति पु॒ष्यंति॑ प्र॒जया॑ प॒शुभि॑रथो
यदे॒ता आ॑हु॒तीर्जु॑होति॒ प्रति॑ष्ठित्यै॥ (१८)

अ॒स्मै त ए॒व द्वाद॑श च॥ _____ [६]

मा॒रु॒तम॑सि म॒रुता॑मोजोऽपां॑ धा॒रां भि॑न्धि र॒मय॑त
म॒रुतः॑ श्ये॒नमा॑यि॒नम्म॑नो॒जव॑सं वृष॑णः सुवृ॒क्तिम्। येन॑
श॒र्ध उ॒ग्रम॑व॒सृष्ट॑मेति॒ तद॑श्चि॒ना परि॑ धत्तः स्व॒स्ति।

पुरोवातो वर्षञ्जिन्वरावृथ्स्वाहा वातावद्वर्षन्नुग्ररावृथ्स्वाहा
स्तनयन्वर्षन्भीमरावृथ्स्वाहानशन्यवस्फूर्जन्दिद्युद्वर्षन्त्वेपरावृथ्
वर्षन्पूर्तिरावृत् (१९)

स्वाहा बहु हायमवृषादिति श्रुतरावृथ्स्वाहातपति
वर्षन्विराडावृथ्स्वाहावस्फूर्जन्दिद्युद्वर्षन्भूतरावृथ्स्वाहा
मान्दा वाशाः शुन्ध्यूरजिराः। ज्योतिष्मतीस्तमस्वरीरुन्दतीः
सुफेनाः। मित्रभृतः क्षत्रभृतः सुराष्ट्रा इह माऽवत। वृष्णो
अश्वस्य संदानमसि वृष्ट्यै त्वोप नह्यामि॥ (२०)

पूर्तिरावृद्धिचत्वारिंशच्च॥

[७]

देवा वसव्या अग्ने सोम सूर्य। देवाः शर्मण्या
मित्रावरुणार्यमन्त्र। देवाः सपीतयोऽपां नपादाशुहेमन्त्र। उद्गो
दन्तोऽदधिभिन्त दिवः पर्जन्यादन्तरिक्षात्पृथिव्यास्ततो नो
वृष्ट्याऽवत। दिवा चित्तमः कृण्वन्ति पर्जन्येनोदवाहेन।
पृथिवीं यद्बुन्दन्ति। आ यं नरः सुदानवो ददाशुषे दिवः
कोशमचुच्यवुः। वि पर्जन्याः सृजन्ति रोदसी अनु धन्वना
यन्ति (२१)

वृष्टयः। उदीरयथा मरुतः समुद्रतो यूयं वृष्टिं वर्षयथा

पुरीषिणः। न वो दस्त्रा उप दस्यन्ति धेनवः शुभं यातामनु रथा
 अवृथ्सत। सृजा वृष्टिं दिव आद्भिः समुद्रं पृण। अञ्जा असि
 प्रथमजा बलमसि समुद्रियम्। उन्नम्भय पृथिवीम्भिन्द्रीदं
 दिव्यं नभः। उद्रो दिव्यस्य नो देहीशानो वि सृजा दृतिम्।
 ये देवा दिविभागा येऽन्तरिक्षभागा ये पृथिविभागाः। त
 इमं यज्ञमवन्तु त इदं क्षेत्रमा विशन्तु त इदं क्षेत्रमनु वि
 विशन्तु॥ (२२)

यन्ति देवा विशन्ति॥ [८]

मारुतमसि मरुतामोज् इति कृष्णं वासः कृष्णातूषं परि
 धत्त एतद्वै वृष्ट्यै रूपं सरूप एव भूत्वा पर्जन्यं वर्षयति
 रमयत मरुतः श्येनमायिनमिति पश्चाद्वातं प्रति मीवति
 पुरोवातमेव जनयति वर्षस्यावरुद्धौ वातनामानि जुहोति
 वायुर्वै वृष्ट्या ईशे वायुमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स
 एवास्मै पर्जन्यं वर्षयत्यष्टौ (२३)

जुहोति चतस्रो वै दिशश्चतस्रोऽवान्तरदिशा दिग्भ्य
 एव वृष्टिं सम्प्र च्यावयति कृष्णाजिने सं यौति
 हविरेवाकर्न्तर्वेदि सं यौत्यवरुद्धौ यतीनामद्यमानानां

शीर्षाणि परापतन्ते खर्जूरा अभवन्तेषां रसं ऊर्ध्वो-
ऽपतत्तानि कुरीराण्यभवन्सौम्यानि वै कुरीराणि सौम्या
खलु वा आहुतिर्दिवो वृष्टिं च्यावयति यत्कुरीराणि
भवन्ति (२४)

सौम्ययैवाहुत्या दिवो वृष्टिमव रुद्धे मधुषा सं यौत्यपां
वा एष ओषधीनां रसो यन्मध्वद्वा एवौषधीभ्यो वर्षत्यथो
अद्वा एवौषधीभ्यो वृष्टिं नि नयति मान्दा वाशा इति सं
यौति नामधेयैरेवैना अच्छैत्यथो यथा ब्रूयादसावेहीत्येवमेवैना
नामधेयैरा (२५)

च्यावयति वृष्णो अश्वस्य संदानमसि वृष्ट्यै त्वोप
नह्यामीत्याहु वृषा वा अश्वो वृषा पर्जन्यः कृष्ण इव खलु वै
भूत्वा वर्षति रूपेणैवैनं समर्धयति वर्षस्यावरुद्धौ ॥ (२६)

अष्टौ भवन्ति नामधेयैरेकात्रिंशच्च ॥ [९]

देवा वसव्या देवाः शर्मण्या देवाः सपीतय इत्या
बध्नाति देवताभिरेवान्वहं वृष्टिमिच्छति यदि वर्षेत्तावत्येव
होतव्यं यदि न वर्षेच्छो भूते हविर्निर्वपेदहोरात्रे वै
मित्रावरुणावहोरात्राभ्यां खलु वै पर्जन्यो वर्षति नक्तं वा

हि दिवा वा वर्षति मित्रावरुणावेव स्वेन भागधेयेनोप
धावति तावेवास्मै (२७)

अहोरात्राभ्यां पर्जन्यं वर्षयतोऽग्नये धामच्छदे
पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेन्मारुतं सप्तकपालं
सौर्यमेककपालमग्निर्वा इतो वृष्टिमुदीरयति मरुतः
सृष्टां नयन्ति यदा खलु वा असावादित्यो न्यङ्क्षिभिः
पर्यावर्ततेऽथ वर्षति धामच्छदिव खलु वै भूत्वा वर्षत्येता
वै देवता वृष्ट्या ईशते ता एव स्वेन भागधेयेनोप धावति
ताः (२८)

एवास्मै पर्जन्यं वर्षयन्त्युतावर्षिष्यन्वर्षत्येव
सृजा वृष्टिं दिव आद्भिः समुद्रं पृणेत्याहेमाश्चैवामूश्चापः
समर्धयत्यथो आभिरेवामूरच्छैत्यञ्जा असि प्रथमजा बलमसि
समुद्रियमित्याह यथायजुरेवैतदुन्नम्भय पृथिवीमिति वर्षाह्वां
जुहोत्येषा वा ओषधीनां वृष्टिवनिस्तयैव वृष्टिमा च्यावयति
ये देवा दिविभागा इति कृष्णाजिनमव धूनोतीम एवास्मै
लोकाः प्रीता अभीष्टा भवन्ति॥ (२९)

सर्वाणि छन्दाः स्येतस्यामिष्ट्यामनूच्यानीत्याहुस्त्रिष्टुभो वा
 एतद्वीर्यं यत्कुदुष्णिहा जगत्यै यदुष्णिहककुभावन्वाह तेनैव
 सर्वाणि छन्दाः स्यव रुद्धे गायत्री वा एषा यदुष्णिहा यानि
 चत्वार्यध्यक्षराणि चतुष्पाद एव ते पशवो यथा पुरोडाशे
 पुरोडाशोऽध्येवमेव तद्यदृच्यध्यक्षराणि यज्जगत्या (३०)

परिदध्यादन्तं यज्ञं गमयेत्त्रिष्टुभा परि दधातीन्द्रियं वै
 वीर्यं त्रिष्टुगिन्द्रिय एव वीर्यं यज्ञं प्रतिं ष्ठापयति नान्तं
 गमयत्यग्ने त्री ते वाजिना त्री षधस्थेति त्रिवत्या परि दधाति
 सरूपत्वाय सर्वो वा एष यज्ञो यत्रैधातवीयं कामायकामाय
 प्र युज्यते सर्वेभ्यो हि कामेभ्यो यज्ञः प्रयुज्यते त्रैधातवीयेन
 यजेताभिचरन्त्सर्वो वै (३१)

एष यज्ञो यत्रैधातवीयः सर्वेणैवैनं यज्ञेनाभि चरति
 स्तृणुत एवैनमेतयैव यजेताभिचर्यमाणः सर्वो वा एष यज्ञो
 यत्रैधातवीयः सर्वेणैव यज्ञेन यजते नैनमभिचरन्त्स्तृणुत
 एतयैव यजेत सहस्रेण यक्ष्यमाणः प्रजातमेवैनद्वदात्येतयैव
 यजेत सहस्रेणेजानोऽन्तं वा एष पशूनां गच्छति (३२)

यः स॒हस्रेण॑ यज॑ते प्र॒जाप॑तिः खलु॒ वै प॒शून॑सृजत॒
 ताः॑ स्रै॒धात॒वीर्ये॑नै॒वासृ॑जत॒ य ए॒वं वि॒द्वाः॑ स्रै॒धात॒वीर्ये॑न
 प॒शुका॑मो यज॑ते यस्मा॑दे॒व योने॑ः प्र॒जाप॑तिः प॒शून॑सृजत॒
 तस्मा॑दे॒वैनान्॑सृजत॒ उपै॑नमु॒त्तर॑ः स॒हस्रं॑ नमति दे॒वता॑भ्यो
 वा ए॒ष आ वृ॑श्च्यते यो य॒क्ष्य इत्यु॑क्त्वा न यज॑ते त्रै॒धात॒वीर्ये॑न
 यजेत॒ सर्वो॑ वा ए॒ष य॒ज्ञः (३३)

यत्रै॒धात॒वीर्य॑ः सर्वे॑णै॒व य॒ज्ञेन॑ यज॑ते न दे॒वता॑भ्य॒ आ
 वृ॑श्च्यते द्वा॒दश॑कपालः पुरो॒डाशो॑ भवति॒ ते त्रय॑श्चतु॒ष्कपा॑लास्त्रिः
 षमृ॑द्धत्वाय॒ त्रयः॑ पुरो॒डाशा॑ भवन्ति॒ त्रयं॑ इ॒मे लो॒का ए॒षां
 लो॒काना॑मा॒प्त्या उत्तर॑उत्तरो॒ ज्याया॑न्भवत्ये॒वमि॑व॒ हीमे॑
 लो॒का य॑व॒मयो॒ मध्यं॑ ए॒तद्वा अ॒न्तरि॑क्षस्य रू॒पः॑ समृ॑द्धौ
 सर्वे॑षामभिग॒मय॑न्न॒वं द्य॒त्यछं॑म्ब॒द्धारः॒॑ हिर॑ण्यं ददाति॒ तेजं॑
 ए॒व (३४)

अ॒वं रु॒द्धे ता॒र्प्यं द॑दाति प॒शूने॒वाव॑ रु॒द्धे धे॒नुं
 द॑दात्या॒शिषं॑ ए॒वाव॑ रु॒द्धे साम्नो॒ वा ए॒ष वर्णो॑ यद्वि॒रण्यं॑
 यजु॑षां ता॒र्प्यमु॑क्त्वा म॒दानां॑ धे॒नुरे॒ताने॒व सर्वा॑न् वर्णा॒नव॑

रुन्दे॥ (३५)

जगत्याऽभिचरन्त्सर्वो वै गच्छति यज्ञस्तेज एव त्रिंशच्च॥ [११]

त्वष्टा हतपुत्रो वीन्द्रः सोममाहरत्तस्मिन्निन्द्र
उपहवमैच्छत् तं नोपाह्वयत् पुत्रम्मेऽवधीरिति स
यज्ञवेशसं कृत्वा प्रासहा सोममपिबत्तस्य यदत्यशिष्यत्
तत्त्वष्टाहवनीयमुप प्रावर्तयत्स्वाहेन्द्रशत्रुर्वर्धस्वेति स
यावदूर्ध्वः पराविध्यति तावति स्वयमेव व्यरमत यदि वा
तावत्प्रवृणम् (३६)

आसीद्यदि वा तावदध्यग्रेरासीत्स सम्भवंन्नग्रीषोमावभि
समंभवत्स इषुमात्रमिषुमात्रं विष्वङ्दुर्वर्धत् स इमाल्लोकानवृणोद्य
वृत्रत्वन्तस्मादिन्द्रोऽबिभेदपि त्वष्टा तस्मै त्वष्टा
वज्रमसिञ्चत्तपो वै स वज्र आसीत्तमुद्यन्तुं नाशक्रोदथ वै
तर्हि विष्णुः (३७)

अन्या देवतासीत्सोऽब्रवीद्विष्णवेहीदमा हरिष्यावो
येनायमिदमिति स विष्णुस्त्रेधात्मानं वि न्यधत्त पृथिव्यां
तृतीयमन्तरिक्षे तृतीयं दिवि तृतीयमभिपर्यावर्ताद्यबिभेद्यत्पृथिव्यं
तृतीयमासीत्तेनेन्द्रो वज्रमुदयच्छद्विष्णवंनुस्थितः सोऽब्रवीन्मा
मे प्र हारस्ति वा इदम् (३८)

मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तदस्मै प्रायच्छुत्तत्प्रत्यगृह्णादध-
मेति तद्विष्णवेति प्रायच्छुत्तद्विष्णुः प्रत्यगृह्णादस्मास्विन्द्रं
इन्द्रियं दधात्विति यदन्तरिक्षे तृतीयमासीत्तेनेन्द्रो
वज्रमुदयच्छद्विष्णवंनुस्थितः सोऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा
इदम् (३९)

मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तदस्मै प्रायच्छुत्तत्प्रत्यगृह्णाद्विष्णु-
इति तद्विष्णवेति प्रायच्छुत्तद्विष्णुः प्रत्यगृह्णादस्मास्विन्द्रं
इन्द्रियं दधात्विति यद्विवि तृतीयमासीत्तेनेन्द्रो वज्रमुदयच्छद्विष्णु-
सोऽब्रवीन्मा मे प्र हार्येनाहम् (४०)

इदमस्मि तत्ते प्र दास्यामीति त्वी (३) इत्यब्रवीत्सन्धान्तु
सं दधावहै त्वामेव प्र विशानीति यन्माम्प्रविशेः किम्मा भुञ्ज्या
इत्यब्रवीत्त्वामेवेन्धीय तव भोगाय त्वाम्प्र विशेषमित्यब्रवीत्तं
वृत्रः प्राविशदुदरं वै वृत्रः क्षुत्खलु वै मनुष्यस्य भ्रातृव्यो
यः (४१)

एवं वेद हन्ति क्षुधम्भ्रातृव्यन्तदस्मै प्रायच्छुत्तत्प्रत्यगृह्णात्रिमा-
इति तद्विष्णवेति प्रायच्छुत्तद्विष्णुः प्रत्यगृह्णादस्मास्विन्द्रं
इन्द्रियं दधात्विति यत्रिः प्रायच्छुत्रिः प्रत्यगृह्णात्तत्रिधातोऽस्त्रिधातु-

यद्विष्णुर्नवतिष्ठत् विष्णुवेति प्रायच्छुत्तस्मादैन्द्रावैष्णवः
 हविर्भवति यद्वा इदं किं च तदस्मै तत्प्रायच्छुदृचः सामानि
 यजूंषि सहस्रं वा अस्मै तत्प्रायच्छुत्तस्मात्सहस्रदक्षिणम्॥ (४)

प्रवणं विष्णुर्वा इदमिदमहं यो भवत्येकविंशतिश्च॥ [१२]

देवा वै राजन्याञ्जायमानादबिभयुस्तमन्तरेव सन्तं
 दाम्नापौम्भन्त्स वा एषोऽपौब्धो जायते यद्राजन्यो यद्वा एषो-
 ऽनपौब्धो जायेत वृत्रान्धश्चरेद्यं कामयेत राजन्यमनपौब्धो
 जायेत वृत्रान्धश्चरेदिति तस्मा एतमैन्द्राबारहस्पत्यं
 चरुं निर्वपेदैन्द्रो वै राजन्यो ब्रह्म बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवैनं
 दाम्नोऽपोम्भनान्मुञ्चति हिरण्मयं दाम् दक्षिणा साक्षादेवैनं
 दाम्नोऽपोम्भनान्मुञ्चति॥ (४३)

एनं द्वादश च॥ [१३]

नवोनवो भवति जायमानोऽह्नां केतुरुषसामेत्यग्नेः।
 भागं देवेभ्यो वि दधात्यायन् चन्द्रमास्तिरति दीर्घमायुः।
 यमादित्या अंशुमाप्याययन्ति यमक्षितमक्षितयुः पिबन्ति।
 तेन नो राजा वरुणो बृहस्पतिराप्याययन्तु भुवनस्य गोपाः।
 प्राच्यां दिशि त्वमिन्द्रासि राजोतोदीच्यां वृत्रहन्वृत्रहासि।

यत्र यन्ति स्रोत्यास्तत् (४४)

जितं ते दक्षिणतो वृषभ एधि हव्यः। इन्द्रो जयाति
न परां जयाता अधिराजो राजंसु राजयाति। विश्वा हि
भूयाः पृतना अभिष्टीरुपसद्यो नमस्यो यथासत्। अस्येदेव
प्र रिरिचे महित्वं दिवः पृथिव्याः पर्यन्तरिक्षात्। स्वराडिन्द्रो
दम् आ विश्वगूर्तः स्वरिरमत्रो ववक्षे रणाय। अभि त्वां शूर
नोनुमोऽदुग्धा इव धेनवः। ईशानम् (४५)

अस्य जगतः सुवर्दशमीशानमिन्द्र तस्थुषः। त्वामिद्धि
हवामहे साता वाजस्य कारवः। त्वां वृत्रेष्विन्द्र सत्पतिं
नरस्त्वां काष्ठास्वर्वतः। यद्वाव इन्द्र ते शत५ शतम्भूमीरुत
स्युः। न त्वां वज्रिन्सहस्र५ सूर्या अनु न जातमष्ट रोदसी।
पिबा सोममिन्द्र मन्दतु त्वा यं ते सुषाव हर्यश्वाद्रिः। (४६)

सोतुर्बाहुभ्या५ सुयतो नार्वी। रेवतीर्नः सधमाद इन्द्रे
सन्तु तुविवाजाः। क्षुमन्तो याभिर्मदेम। उदग्ने शुचयस्तव
वि ज्योतिषोदु त्यं जातवेदस५ सप्त त्वां हरितो रथे वहन्ति
देव सूर्य। शोचिष्केशं विचक्षण। चित्रं देवानामुदगादनीकं
चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः। आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्ष५

सूर्य आत्मा जगत्तस्तस्थुषः (४७)

चा विश्वे देवा ऋतावृधं ऋतुभिर्हवनश्रुतः। जुषन्तां
युज्यम्पयः। विश्वे देवाः शृणुतेमं हवाम्मे ये अन्तरिक्षे य उप
द्यविष्ठ। ये अग्निजिह्वा उत वा यजत्रा आसद्यास्मिन्बर्हिषि
मादयध्वम् (४८)

देवा मनुष्या देवासुरा अब्रुवन्देवासुरास्तेषांङ्गायत्री प्रजापतिस्ता यत्राग्ने गोभिश्चित्रयां
मारुतन्देवा वसव्या अग्ने मारुतमिति देवा वसव्या देवाः शर्मण्यास्त्वष्टा हतपुत्रो देवा
वै राजन्यान्नवोनवश्चतुर्दश॥ [१४]

[देवा मनुष्याः प्रजां पशून्देवा वसव्याः परिदध्यादिदमस्यष्टाचत्वारिंशत्॥४८॥ देवा
मनुष्या मादयध्वम्॥]

तदीशानमद्रिस्तस्थुषस्त्रिंशच्च॥ [१५]

विश्वरूपस्त्वष्टेन्द्रं वृत्रम्ब्रह्मवादिनः स त्वे नासौमयाज्येष वै देवस्थो देवा वै नर्चि नायज्ञोऽग्ने
महान्निर्वीतमायुष्टे द्वादश॥ [१६] [विश्वरूपो नैनं शीतरूरावद्य वसु पूर्वद्युर्वाजा इत्यग्ने
महान्निर्वीतमन्या यन्ति चतुःसप्ततिः॥७४॥ विश्वरूपोऽनु ते दायि॥]

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

विश्वरूपो वै त्वाष्ट्रः पुरोहितो देवानामासीत्स्वस्त्रीयोऽसुराणान्तस्य त्रीणि
शीर्षाण्यांसन्धोमपानं सुरापानमन्नादनं स प्रत्यक्षं देवेभ्यो भागमवदत्परोक्षमसुरेभ्यः

सर्वस्मै वै प्रत्यक्षं भागं वदन्ति यस्मा एव पुरोक्षं वदन्ति तस्य भाग उदितस्तस्मादिन्द्रो-
ऽविभेदीदृङ्खै राष्ट्रं वि पर्यावर्तयतीति तस्य वज्रमादाय शीर्षाण्यच्छिन्नद्यत्सोमपानम् (१)

आसीत्स कपिञ्जलोऽभवद्यत्सुरापानः स कल्विङ्को यदन्नादनः स
तित्तिरिस्तस्याञ्जलिना ब्रह्महत्यामुपागृह्णात्ता संवत्सरमविभस्तम्भूतान्यभ्यक्रोशन्ब्रह्महन्ति
स पृथिवीमुपासीददस्यै ब्रह्महत्यायै तृतीयं प्रति गृह्णाणेति साब्रवीद्वरं वृणै
खातात्पराभविष्यन्ती मन्ये ततो मा परा भूमिति पुरा तै (२)

संवत्सरादिपि रोहादित्यब्रवीत्तस्मात्पुरा संवत्सरात्पृथिव्यै खातमपि रोहति वारंवृतः
हंस्यै तृतीयं ब्रह्महत्यायै प्रत्यंगृह्णात्तत्त्वकृतमिरीणमभवत्तस्मादाहिताग्निः श्रद्धादेवः स्वकृत
इरिणे नावं स्येद्ब्रह्महत्यायै ह्येष वर्णः स वनस्पतीनुपासीददस्यै ब्रह्महत्यायै तृतीयं प्रति
गृह्णीतेति तैऽब्रुवन्वरं वृणामहे वृक्णात् (३)

पुराभविष्यन्तो मन्यामहे ततो मा परा भूमेत्याब्रश्चनाद्भो भूयांस
उत्तिष्ठानित्यब्रवीत्तस्मादाब्रश्चनाद्वृक्षाणाम्भूयांस उत्तिष्ठन्ति वारंवृतः ह्येषान्तृतीयं ब्रह्महत्यायै
प्रत्यंगृह्णन्स निर्यासोऽभवत्तस्मान्निर्यासस्य नाश्यं ब्रह्महत्यायै ह्येष वर्णोऽथो खलु य एव
लोहितो यो वाऽऽब्रश्चनान्निर्येषति तस्य नाश्यम् (४)

काममन्यस्य स स्त्रीषः सादमुपासीददस्यै ब्रह्महत्यायै तृतीयं प्रति गृह्णीतेति
ता अब्रुवन्वरं वृणामहा ऋत्विगात्प्रजां विन्दामहे काममा विजनितोः सम्भवामेति
तस्मादृत्विगाश्चिन्त्यः प्रजां विन्दन्ते काममा विजनितोः सम्भवन्ति वारंवृतः ह्यासान्तृतीयं
ब्रह्महत्यायै प्रत्यंगृह्णन्सा मलवद्वासा अभवत्तस्मान्मलवद्वाससा न सं वदेत (५)

न सहासीत् नास्या अन्नमद्याद्ब्रह्महत्यायै ह्येषा वर्ण प्रतिमुच्यास्तेऽथो खल्वहुरभ्यञ्जनं
वाव स्त्रिया अन्नमभ्यञ्जनमेव न प्रतिगृह्यं काममन्यदिति याम्मलवद्वाससः सम्भवन्ति
यस्ततो जायते सोऽभिश्स्तो यामरण्ये तस्यै स्तेनो यां पराचीं तस्यै हीतमुख्यपगल्भो
या स्नाति तस्या अप्सु मारुको या (६)

अभ्यङ्के तस्यै दुश्कर्मा या प्रलिखते तस्यै खलतिरपमारी याऽऽङ्के तस्यै काणो या
दतो धावते तस्यै श्यावदन् या नखानि निकृन्तते तस्यै कुन्खी या कृणत्ति तस्यै
क्रीबो या रञ्जुः सृजति तस्या उद्वन्धुको या पर्णेन पिबति तस्या उन्मादुको या खर्वेण

पिबति तस्यै खर्वस्तिस्त्रो रात्रीर्व्रतं चरेदञ्जलिना वा पिबेदखर्वेण वा पात्रेण प्रजायै गोपीधाय॥ (७)

यथ्सोमपानन्ते वृष्णात्तस्य नाशयं वदेत् मारुको याऽखर्वेण वा त्रीणि च॥—————[१]

त्वष्टा हतपुत्रो वीन्द्रः सोममाहर्तस्मिन्निन्द्र उपहवमैच्छत् तं नोपाह्वयत् पुत्रमै-
ऽवधीरिति स यज्ञवेशसं कृत्वा प्रासहा सोममपिबत्तस्य यदत्यशिष्यत् तत्त्वष्टाहवनीयमुप
प्रावर्तयत्स्वाहेन्द्रशत्रुर्वधस्वेति यदवर्तयत्तद्वृत्रस्य वृत्रत्वं यदब्रवीत्स्वाहेन्द्रशत्रुर्वधस्वेति
तस्मादस्य (८)

इन्द्रः शत्रुरभवत्स सम्भवन्नग्नीषोमावभि समभवत्स इषुमात्रमिषुमात्रं विष्वङ्बुधत्
स इमाल्लोकानवृणोद् यदिमाल्लोकानवृणोत्तद्वृत्रस्य वृत्रत्वन्तस्मादिन्द्रोऽविभेत्स
प्रजापतिमुपाधावच्छत्रुर्मैऽजनीति तस्मै वज्रं सिक्त्वा प्रायच्छदेतेन जहीति तेनाभ्यायत्
तावब्रूतामग्नीषोमौ मा (९)

प्र हारावमन्तः स्व इति मम वै युवः स्थ इत्यब्रवीन्मामभ्येतमिति तौ
भाग्धेयमैच्छेतान्ताभ्यामेतमग्नीषोमीयमेकादशकपालम्पूर्णमासे प्रायच्छत्तावब्रूतामभि सन्दद्यौ
वै स्वो न शक्नुव ऐतुमिति स इन्द्र आत्मनः शीतरूरावजनयत्तच्छीतरूरयोर्जन्म य
एवः शीतरूरयोर्जन्म वेदं (१०)

नैनः शीतरूरौ हतस्ताभ्यामेनमभ्यनयत्तस्माञ्जञ्जभ्यमानादग्नीषोमौ निरक्रामतां प्राणापानौ
वा एनं तदजहिताम् प्राणो वै दक्षोऽपानः ऋतुस्तस्माञ्जञ्जभ्यमानो ब्रूयान्मयि दक्षऋतू
इति प्राणापानावेवात्मन्धत्ते सर्वमायुरेति स देवता वृत्रान्निरहूय वार्त्रघ्नः हविः पूर्णमासे
निरवपद्धन्ति वा एनम्पूर्णमास आ (११)

अमावास्यायाम्याययन्ति तस्माद्वार्त्रघ्नी पूर्णमासेऽनूच्येते वृधन्वती अमावास्यायान्तत्सः स्थाना
वार्त्रघ्नः हविर्वज्रमादाय पुनरभ्यायत् ते अब्रूतान्द्यावापृथिवी मा प्र हारावयोर्वै श्रित
इति ते अब्रूतां वरं वृणावहै नक्षत्रविहिताऽहमसानीत्यसावब्रवीच्चित्रविहिता-
ऽहमितीयन्तस्मान्नक्षत्रविहिताऽसौ चित्रविहितेयं य एवं द्यावापृथिव्योः (१२)

वरं वेदेनं वरौ गच्छति स आभ्यामेव प्रसूत इन्द्रो वृत्रमहन्ते देवा वृत्रं हत्वा-
ऽग्नीषोमावब्रुवन्हव्यं नो वहतमिति तावब्रूतामपतेजसौ वै त्यौ वृत्रे वै त्ययोस्तेज इति

तैऽब्रुवन्क इदमच्छेतीति गौरित्यब्रुवन्गौर्वाव सर्वस्य मित्रमिति साऽब्रवीत् (१३)

वरं वृणै मय्येव सुतोभयेन भुनजाध्वा इति तद्गौराहंरुत्तस्माद्भवि सुतोभयेन भुञ्जत एतद्वा अग्नेस्तेजो यद्धृतमेतत्सोमस्य यत्पयो य एवमग्नीषोमयोस्तेजो वेदं तेजस्यैव भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति किन्देवत्यम्पौर्णमासमिति प्राजापत्यमिति ब्रूयात्तेनेन्द्रं ज्येष्ठम्पुत्रं निरवासाययदिति तस्माज्ज्येष्ठम्पुत्रं धनेन निरवासाययन्ति॥ (१४)

अस्य मा वेदा द्यावापृथिव्योरब्रवीदिति तस्माच्चत्वारि च॥ [२]

इन्द्रं वृत्रं जग्निवाꣳसम्मृधोऽभि प्रावैपन्त स एतं वैमृधम्पूणमासेऽनुनिर्वाप्यमपश्यन्तं निरवपत्तेन वै स मृधोऽपाहृत यद्वैमृधः पूर्णमासेऽनुनिर्वाप्यो भवति मृध एव तेन यजमानोऽप हृत इन्द्रो वृत्रꣳ हत्वा देवताभिश्चेन्द्रियेण च व्याधृत स एतमाग्नेयमष्टाकपालममावास्यायामपश्यदैन्द्रं दधि (१५)

तं निरवपत्तेन वै स देवताभिश्चेन्द्रियं चावारुन्ध यदाग्नेयोऽष्टाकपालोऽमावास्यायाम्भवत्यैन्द्रं दधि देवताभिश्च तेनैन्द्रियं च यजमानोऽव रुन्ध इन्द्रस्य वृत्रं जघ्नुष इन्द्रियं वीर्यं पृथिवीमनु व्याच्छृत्तदोषधयो वीरुधोऽभवन्त्स प्रजापतिमुपाधावद्धुत्रं मे जघ्नुष इन्द्रियं वीर्यम् (१६)

पृथिवीमनु व्यारुत्तदोषधयो वीरुधोऽभूवन्निति स प्रजापतिः पशून्ब्रवीदेतदस्मै सं नयतेति तत्पशव ओषधीभ्योऽध्यात्मन्त्समनयन्तत्प्रत्यदुहन् यत्समनयन्तत्सोत्राय्यस्य सोत्राय्यत्वं यत्प्रत्यदुहन्तत्प्रतिधुषः प्रतिधुक्तꣳ समनैषुः प्रत्यधुक्षत्र तु मयि श्रयत् इत्यब्रवीदेतदस्मै (१७)

शृतं कुरुतेत्यब्रवीत्तदस्मै शृतमकुर्वन्नितिन्द्रियं वावास्मिन्वीर्यं तदश्रयन्तच्छृतस्य शृतत्वꣳ समनैषुः प्रत्यधुक्षच्छृतमक्रुत्र तु मा धिनोतीत्यब्रवीदेतदस्मै दधि कुरुतेत्यब्रवीत्तदस्मै दध्यकुर्वन्तदेनमधिनोत्तद्दध्नो दधित्वं ब्रह्मवादिनो वदन्ति दध्नः पूर्वस्यावदेयम् (१८)

दधि हि पूर्वं क्रियत् इत्यनादृत्य तच्छृतस्यैव पूर्वस्याव द्येदिन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यꣳ श्रित्वा दध्नोपरिष्ठाद्धिनोति यथापूर्वमुपैति यत्पृतीकैर्वा पर्णवल्कैर्वातश्चात्सौम्यं तद्यत्कलै राक्षसं तद्यत्तण्डुलैर्वैश्वदेवं तद्यदातश्चनेन मानुषं तद्यद्दध्ना तथ्येन्द्रं दध्ना तनक्ति (१९)

सेन्द्रत्वायाग्निहोत्रोच्छेषणमभ्यातनक्ति यज्ञस्य सन्तत्या इन्द्रो वृत्रꣳ हत्वा परां परावतमगच्छदपाराधमिति मन्यमानस्तं देवताः प्रेषमैच्छन्त्सोऽब्रवीत्प्रजापतिर्यः प्रथमो-

ऽनुविन्दति तस्य प्रथमम्भाङ्गधेयमिति तस्मिन्तरोऽन्विन्दन्तस्मात्पितृभ्यः पूर्वद्युः क्रियते
सोऽमावास्यां प्रत्यागच्छन्तं देवा अभि समगच्छन्तामा वै नः (२०)

अद्य वसु वसतीतीन्द्रो हि देवानां वसु तदमावास्याया अमावास्यत्वं ब्रह्मवादिनो वदन्ति
किन्देवत्यं सान्नाय्यमिति वैश्वदेवमिति ब्रूयाद्विश्वे हि तद्देवा भाङ्गधेयमभि समगच्छन्तेत्यथो
खल्वैन्द्रमित्येव ब्रूयादिन्द्रं वाव ते तद्विषज्यन्तोऽभि समगच्छन्तेति॥ (२१)

दधि मे जघ्नुषं इन्द्रियं वीर्यमित्यंब्रवीदेतदस्मा अवदेयन्तनक्ति नो द्विचत्वारिंशच्च॥—[३]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वे दर्शपूर्णमासौ यजेत य एनौ सेन्द्रौ यजेतेति वैमृधः
पूर्णमासेऽनुनिर्वाप्यो भवति तेन पूर्णमासः सेन्द्रं ऐन्द्रं दध्यमावास्यायां तेनामावास्यां सेन्द्रा
य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजते सेन्द्रावैवैनौ यजते श्वःश्वोऽस्मा ईजानाय वसीयो भवति
देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा एताम् (२२)

इष्टिमपश्यन्नाग्रावैष्णवमेकादशकपालं सरस्वत्यै चरुं सरस्वते चरुं ताम्पौर्णमासं
संस्थाप्यानु निरवपन्ततो देवा अभवन्परासुरा यो भ्रातृव्यवान्स्यात्स पौर्णमासं
संस्थाप्येतामिष्टिमु निर्वपेत्पौर्णमासेनैव वज्रभ्रातृव्याय प्रहृत्याग्रावैष्णवेन देवतांश्च यजं
च भ्रातृव्यस्य वृद्धे मिथुनान्पशून्संसारस्वताभ्यां यावद्देवास्यास्ति तत् (२३)

सर्वं वृद्धे पौर्णमासीमेव यजेत भ्रातृव्यवान्नामावास्यां हत्वा भ्रातृव्यं ना प्याययति
साकम्प्रस्थायीर्येन यजेत पशुकामो यस्मै वा अल्पेनाहरन्ति नात्मना तृप्यति नान्यस्मै
ददाति यस्मै महता तृप्यत्यात्मना ददात्यन्यस्मै महता पूर्णं होतव्यन्तु एवैनमिन्द्रः
प्रजया पशुभिस्तर्पयति दारुपात्रेण जुहोति न हि मृन्मयमाहुतिमान्श औदुम्बरम् (२४)

भवत्यूर्वा उदुम्बर ऊर्कपशवं ऊर्जैवास्मा ऊर्जं पशूनं रुद्धे नागतश्रीर्महेन्द्रं यजेत
त्रयो वै गतश्रियः शुश्रुवान्नामृणी राजन्यंस्तेषाम्महेन्द्रो देवता यो वै स्वां देवतामति यजते
प्र स्वायै देवतायै च्यवते न पराम्प्राप्नोति पापीयान्भवति संवत्सरमिन्द्रं यजेत संवत्सरं
हि व्रतं नाति स्वा (२५)

एवैनं देवतेज्यमाना भूत्या इद्धे वसीयान्भवति संवत्सरस्य परस्तादग्नये व्रतपतये
पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्संवत्सरमेवैनं वृत्रं जघ्निवांसमग्निर्व्रतपतिव्रतमा लम्भयति ततो-

ऽधि कामं यजेत॥ (२६)

एतान्तदौदुम्बरं स्वा त्रिंशच्च॥ [४]

नासौमयाजी सं नयेदनागतं वा एतस्य पयो योऽसौमयाजी यदसौमयाजी संनयेत्परिमोष एव सोऽनृतं करोत्यथो परैव सिच्यते सोमयाज्यैव सं नयेत्पयो वै सोमः पयः सात्राच्यम्पयसैव पय आत्मन्धत्ते वि वा एतम्प्रजयां पशुभिर्धयति वर्धयंत्यस्य भ्रातृव्यं यस्य हविर्निरुसम्पुरस्ताच्चन्द्रमाः (२७)

अभ्युदेति त्रेधा तण्डुलान् वि भजेद्ये मध्यमाः स्युस्तान्प्रये दात्रे पुरोडाशमष्टाकपालं कुर्याद्ये स्थविष्ठास्तानिन्द्राय प्रदात्रे दधश्चरुं येऽणिष्ठास्तान् विष्णवे शिपिविष्टाय श्रुते चरुमग्निरेवासमै प्रजाम्प्रजनयति वृद्धामिन्द्रः प्र यच्छति यज्ञो वै विष्णुः पशवः शिपिर्यज्ञ एव पशुषु प्रति तिष्ठति न द्वे (२८)

यजेत् यत्पूर्वया सम्प्रति यजेतोत्तरया छम्बर्दुर्याद्यदुत्तरया सम्प्रति यजेत् पूर्वया छम्बर्दुर्यात्रेष्टिर्भवति न यज्ञस्तदनु हीतमुख्यपगल्भो जायत एकामेव यजेत प्रगल्भोऽस्य जायतेऽनादृत्य तद्वै एव यजेत यज्ञमुखमेव पूर्वयालभते यजत उत्तरया देवता एव पूर्वयावरुन्द्र इन्द्रियमुत्तरया देवलोकमेव (२९)

पूर्वयाभिजयति मनुष्यलोकमुत्तरया भूयसो यज्ञक्रतूनुपैत्येषा वै सुमना नामेष्टिर्यमद्येजानम्पश्चाच्चन्द्रमा अभ्युदेत्यस्मिन्नेवासमै लोकेऽर्धुकम्भवति दाक्षायणयज्ञेन सुवर्गकामो यजेत पूर्णमासे सं नयेन्मैत्रावरुण्याऽऽमिक्षयामावास्यायां यजेत पूर्णमासे वै देवानां सुतस्तेषामेतमर्धमासम्प्रसुतस्तेषामैत्रावरुणी वशामावास्यायामनूबन्ध्या यत् (३०)

पूर्वेद्युर्यजते वेदिमेव तत्करोति यद्वत्सानपाकरोति सदोहविधाने एव सम्मिनोति यद्यजते देवैरेव सुत्यां सम्पादयति स एतमर्धमासं संधमाद देवैः सोमम्पिबति यन्मैत्रावरुण्यामिक्षयामावास्यायां यजते यैवासौ देवानां वशानूबन्ध्या सो एवैषेतस्य साक्षाद्वा एष देवानभ्यारोहति य एषां यज्ञम् (३१)

अभ्यारोहति यथा खलु वै श्रेयानभ्यारूढः कामयते तथा करोति यद्यवविध्यति पार्ष्णीयान्भवति यदि नावविध्यति सदृङ्गावृत्काम एतेन यज्ञेन यजेत क्षुरपविर्ह्येष यज्ञस्ताजक्पुण्यो वा भवति प्र वा मीयते तस्यैतद्वृतं नानृतं वदेन्न मांसमश्रीयान्न

स्त्रियमुपेयान्नास्य पल्पूलनेन वासः पल्पूलयेयुरेतद्धि देवाः सर्वं न कुर्वन्ति॥ (३२)

चन्द्रमा द्वे दैवलोकमेव यद्यज्ञं पल्पूलयेयुः पद्व॥ [५]

एष वै दैवस्थो यद्वर्शपूर्णमासौ यो दर्वशपूर्णमासाविद्धा सोमैः यजते रथंस्पष्ट
एवावसाने वरं देवानामव स्यत्येतानि वा अङ्गापरूषि संवत्सरस्य यद्वर्शपूर्णमासौ य
एवं विद्वान्दर्वशपूर्णमासौ यजतेऽङ्गापरूष्येव संवत्सरस्य प्रति दधात्येते वै संवत्सरस्य
चक्षुषी यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दर्वशपूर्णमासौ यजते ताभ्यामेव सुवर्गं लोकमनु
पश्यति (३३)

एषा वै देवानां विक्रान्तिर्यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दर्वशपूर्णमासौ यजते देवानामेव
विक्रान्तिमनु वि क्रमत एष वै दैवयानः पन्था यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दर्वशपूर्णमासौ
यजते य एव दैवयानः पन्थास्तं समारोहत्येतौ वै देवानां हरी यद्वर्शपूर्णमासौ य
एवं विद्वान्दर्वशपूर्णमासौ यजते यावेव देवानां हरी ताभ्याम् (३४)

एवैभ्यो हव्यं वहत्येतद्वै देवानामास्यं यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दर्वशपूर्णमासौ यजते
साक्षादेव देवानामास्यं जुहोत्येष वै हविर्धानी यो दर्वशपूर्णमासयाजी सायम्प्रातरग्निहोत्रं
जुहोति यजते दर्वशपूर्णमासावहरहरहविर्धानिनां सुतो य एवं विद्वान्दर्वशपूर्णमासौ यजते
हविर्धान्यस्मीति सर्वमेवास्यं बर्हिष्यं दत्तम्भवति देवा वा अहः (३५)

यज्ञियं नाविन्दन्ते दर्वशपूर्णमासावपुनन्तौ वा एतौ पूतौ मेध्यौ यद्वर्शपूर्णमासौ य
एवं विद्वान्दर्वशपूर्णमासौ यजते पूतावेवैनौ मेध्यौ यजते नामावास्यायां च पौर्णमास्यां
च स्त्रियमुपेयान्नास्यमुपेयान्निन्द्रियः स्यात्सोमस्य वै राज्ञोऽर्धमासस्य रात्रयः पत्न्य
आसन्तासाममावास्यां च पौर्णमासीं च नोपैत् (३६)

ते एनमभि समनह्येतान्तं यक्ष्मं आच्छुद्राजानं यक्ष्मं आरदिति तद्राजयक्ष्मस्य जन्म
यत्पापीयानभवत्तत्पापयक्ष्मस्य यज्ञायाभ्यामविन्दत्तज्ञायेत्यस्य य एवमेतेषां यक्ष्माणां जन्म
वेद नैनमेते यक्ष्मा विन्दन्ति स एते एव नमस्यन्नुपाधावत्ते अब्रूतां वरं वृणावहा आवं
देवानां भागधे असाव (३७)

आवदधि देवा इज्यान्ता इति तस्मात्सुदृशीनां रात्रीणाममावास्यायां च पौर्णमास्यां
च देवा इज्यन्त एते हि देवानां भागधे भागधा अस्मै मनुष्या भवन्ति य एवं वेद भूतानि

क्षुधमघ्नस्सद्यो मनुष्या अर्धमासे देवा मासि पितरः संवत्सरे वनस्पतयस्तस्मादहरहर्मनुष्या
अशनमिच्छन्तेऽर्धमासे देवा इज्यन्ते मासि पितृभ्यः क्रियते संवत्सरे वनस्पतयः फलं
गृह्णन्ति य एवं वेद हन्ति क्षुधम्भ्रातृव्यम्॥ (३८)

पश्यति ताभ्यामहरैदसाव फलं सप्त च॥ [६]

देवा वै नर्वि न यजुष्यश्रयन्त ते सामन्नेवाश्रयन्त हिं करोति सामैवाकर्हिं करोति
यत्रैव देवा अश्रयन्त तत एवैनान्त्र युङ्क्ते हिं करोति वाच एवैष योगो हिं करोति प्रजा
एव तद्यजमानः सृजते त्रिः प्रथमामन्वाह त्रिरुत्तमां यज्ञस्यैव तद्वरसम् (३९)

नह्यत्यप्रस्रंसाय सन्ततमन्वाह प्राणानामन्नाद्यस्य सन्तत्या अथो रक्षसामपहत्यै
राथतरीम्प्रथमामन्वाह राथतरो वा अयं लोक इममेव लोकमभि जयति त्रिविं गृह्णाति
त्रयं इमे लोका इमानेव लोकानभि जयति बारहतीमुत्तमामन्वाह बारहतो वा असौ
लोकौऽमुमेव लोकमभि जयति प्र वः (४०)

वाजा इत्यनिरुक्ताम्प्राजापत्यामन्वाह यज्ञो वै प्रजापतिर्यज्ञमेव प्रजापतिमा रभते प्र
वो वाजा इत्यन्वाहान्नं वै वाजोऽन्नमेवाव रुद्धे प्र वो वाजा इत्यान्वाह तस्मात्प्राचीनं
रेतो धीयतेऽग्न आ याहि वीतय इत्याह तस्मात्प्रीतीचीः प्रजा जायन्ते प्र वो वाजाः (४१)

इत्यान्वाह मासा वै वाजा अर्धमासा अभिद्यवो देवा हविष्मन्तो गौरधृताची यज्ञो
देवाञ्जिगाति यजमानः सुम्रयुरिदमसीदमसीत्येव यज्ञस्य प्रियं धामाव रुद्धे यं कामयेत्
सर्वमायुरियादिति प्र वो वाजा इति तस्यानूच्याग्न आ याहि वीतय इति सन्ततमुत्तरमर्धर्चमा
लभेत (४२)

प्राणेनैवास्यापानं दाधार सर्वमायुरेति यो वा अरुन्निः सामिधेनीनां वेदारत्नावेव भ्रातृव्यं
कुरुतेऽर्धर्चौ सं दधात्येष वा अरुन्निः सामिधेनीनां य एवं वेदारत्नावेव भ्रातृव्यं कुरुत
ऋषेर्ऋषेर्वा एता निर्मिता यथसामिधेन्यस्ता यदसंयुक्ताः स्युः प्रजया पशुभिर्यजमानस्य
वि तिष्ठेरन्नर्धर्चौ सन्दधाति सं युनत्तेवैनस्ता अस्मै संयुक्ता अवरुद्धाः सर्वामाशिषं
दुहे॥ (४३)

ब्रह्मं वो जायन्ते प्र वो वाजा लभेत दधाति सन्दशं च॥ [७]

अयंज्ञो वा एष योऽसामाऽग्न आ याहि वीतय इत्याह रथन्तरस्यैष वर्णस्तं

त्वां समिद्धिरङ्गिर इत्याह वामदेव्यस्यैष वर्णो बृहदग्रे सुवीर्यमित्याह बृहत एष वर्णो यदेतं तृचमन्वाह यज्ञमेव तथ्सामन्वन्तं करोत्यग्निर्मुष्मिल्लौक आसीदादित्योऽस्मिन्ताविमौ लोकावशान्तौ (४४)

आस्तान्ते देवा अंब्रवन्तेमौ वि पर्यूहामेत्यग्र आ याहि वीतय इत्यस्मिल्लौकै-
ऽग्निमदधुर्बृहदग्रे सुवीर्यमित्यमुष्मिल्लौक आदित्यन्ततो वा इमौ लोकावशाम्यतां
यदेवमन्वाहानयोर्लोकयोः शान्त्यै शाम्यतोऽस्मा इमौ लोकौ य एवं वेद पञ्चदश
सामिधेनीरन्वाह पञ्चदश (४५)

वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सर आप्यते तासां त्रीणि च शतानि
षष्ठिश्चाक्षराणि तावन्तीः संवत्सरस्य रात्रयोऽक्षरश एव संवत्सरमाप्नोति नृमेधश्च परंच्छेपश्च
ब्रह्मवाद्यमवदेतामस्मिन्दारावाद्रैऽग्निं जनयाव यतरो नौ ब्रह्मयायानिति नृमेधोऽभ्यवदत्स
धूममजनयपरंच्छेपोऽभ्यवदत्सोऽग्निमजनयदृष इत्यब्रवीत् (४६)

यथ्समावद्विद्व कथा त्वमग्निमजीजनो नाहमिति सामिधेनीनामेवाहं वर्णं
वेदेत्यब्रवीद्यद्भूतवत्पदमनूच्यते स आसां वर्णस्तं त्वां समिद्धिरङ्गिर इत्याह सामिधेनीष्वेव
तज्ज्योतिर्जनयति स्त्रियस्तेन यदचः स्त्रियस्तेन यद्वायत्रियः स्त्रियस्तेन यथ्सामिधेन्यो
वृषण्वतीमन्वाह (४७)

तेन पुःस्वतीस्तेन सेन्द्रास्तेन मिथुना अग्निर्देवानां दूत आसीदुशनां काव्यो-
ऽसुराणान्तौ प्रजापतिम्प्रश्नमैतां स प्रजापतिरग्निं दूतं वृणीमह इत्यभि पर्यावर्तत ततो
देवा अभवन्परासुरा यस्यैवं विदुषोऽग्निं दूतं वृणीमह इत्यन्वाह भवत्यात्मना परास्य
भ्रातृव्यो भवत्यध्वरवतीमन्वाह भ्रातृव्यमेवैतया (४८)

ध्वरति शोचिष्केशस्तमीमह इत्याह पवित्रमेवैतद्यजमानमेवैतया पवयति समिद्धो अग्र
आहुतेत्याह परिधिमेवैतं परि दधात्यस्कन्दाय यदतं ऊर्ध्वमभ्यादध्याद्यथा बहिःपरिधि
स्कन्दति तादृगेव तत्रयो वा अग्नयो हव्यवाहनो देवानां कव्यवाहनः पितृणां सहरक्षा
असुराणान्त एतर्ह्या शंसन्ते मां वरिष्यते माम् (४९)

इति वृणीध्वं हव्यवाहनमित्याह य एवं देवानां तं वृणीत आरुषेयं वृणीते
बन्धोरेव नैत्यथो सन्तत्यै परस्तादवाचो वृणीते तस्मात्परस्तादवाञ्चो मनुष्यान्पितरोऽनु प्र

पिपते॥ (५०)

अशान्तावाह पञ्चदशाब्रवीदन्वाहेतया वरिष्यते मामेकान्त्रिंशच्च॥ [८]

अग्ने महा९ असीत्याह महान् ह्येष यदग्निर्ब्राह्मणेत्याह ब्राह्मणो ह्येष भारतेत्याहैष हि देवेभ्यो हव्यम्भरति देवेद्ध इत्याह देवा ह्येतमैन्धत् मन्विद्ध इत्याह मनुर्ह्येतमुत्तरो देवेभ्य ऐन्द्रर्षिष्टुत इत्याहरर्षयो ह्येतमस्तुवन्विप्रानुमदित इत्याह (५१)

विप्रा ह्येते यच्छुश्रुवा९सः कविशस्त इत्याह कवयो ह्येते यच्छुश्रुवा९सो ब्रह्मस९शित इत्याह ब्रह्मस९शितो ह्येष घृताहवन् इत्याह घृताहुतिर्ह्यस्य प्रियतमा प्रणीर्यज्ञानामित्याह प्रणीर्यज्ञेष यज्ञाना९ रथीरध्वराणामित्याहैष हि देवर्थोऽतूर्तो होतेत्याह न ह्येतं कश्चन (५२)

तरति तूर्णिरहव्यवाडित्याह सर्व९ ह्येष तरत्यास्पात्रं जुहूर्देवानामित्याह जुहूर्ह्येष देवानांश्चमसो देवपान इत्याह चमसो ह्येष देवपानोऽरा९ इवाग्ने नेमिर्देवा९स्त्वं परिभूरसीत्याह देवान् ह्येष परिभूर्यद्रूयादा वह देवान्देवयते यजमानायेति भ्रातृव्यमस्मै (५३)

जनयेदा वह देवान् यजमानायेत्याह यजमानमेवैतेन वर्धयत्यग्निमग्न आ वह सोममा वहेत्याह देवता एव तद्यथापूर्वमुप ह्वयत आ चाग्ने देवान् वह सुयजा च यज जातवेद इत्याहाग्निमेव तस्म९ श्यति सौऽस्य स९शितो देवेभ्यो हव्यं वहत्यग्निर्होता (५४)

इत्याहाग्निर्वै देवाना९ होता य एव देवाना९ होता तं वृणीते स्मो व्यमित्याहात्मानमेव सत्त्वं गमयति साधु ते यजमान देवतेत्याहाशिषमेवैतामा शास्ते यद्रूयाद्यौऽग्नि९ होतांरमवृथा इत्यग्निनोभयतो यजमानं परि गृहीयात् प्रमायुकः स्याद्यजमानदेवत्या वै जुहूर्भ्रातृव्यदेवत्योपभृत् (५)

यद्वे इव ब्रूयाद्भ्रातृव्यमस्मै जनयेद्धृतवतीमध्वर्यो सुचमास्यस्वेत्याह यजमानमेवैतेन वर्धयति देवायुवमित्याह देवान् ह्येषावति विश्ववारामित्याह विश्व९ ह्येषावतीडामहै देवा ईडेन्यान्नमस्याम नमस्यान् यजाम यज्ञियानित्याह मनुष्या वा ईडेन्याः पितरो नमस्या देवा यज्ञिया देवता एव तद्यथाभागं यजति॥ (५६)

विप्रानुमदित इत्याह चनास्मै होतोपभृदेवता एव त्रीणि च॥ [९]

त्री९ स्तृचाननु ब्रूयाद्राजन्यस्य त्रयो वा अन्ये राजन्यात्पुरुषा ब्राह्मणो वैश्यः शूद्रस्तानेवास्मा अनुकान्करोति पञ्चदशानु ब्रूयाद्राजन्यस्य पञ्चदशो वै राजन्यः स्व

एवैनः॑ स्तोमे प्रतिं षापयति त्रिष्टुभा परिं दध्यादिन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियकामः खलु वै राज्ञ्यो यजते त्रिष्टुभैवास्मा इन्द्रियं परिं गृह्णाति यदि कामयेत (५७)

ब्रह्मवर्चसमस्त्विति गायत्रिया परिं दध्याद्ब्रह्मवर्चसं वै गायत्री ब्रह्मवर्चसमेव भवति सप्तदशानु ब्रूयाद्वैश्यस्य सप्तदशो वै वैश्यः स्व एवैनः॑ स्तोमे प्रतिं षापयति जगत्या परिं दध्याज्जागता वै पशवः पशुकामः खलु वै वैश्यो यजते जगत्यैवास्मै पशूनपरिं गृह्णात्येकविंशतिमनु ब्रूयात्प्रतिष्ठाकामस्यैकविंशः स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्यै (५८)

चतुर्विंशतिमनु ब्रूयाद्ब्रह्मवर्चसकामस्य चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियैवास्मै ब्रह्मवर्चसमव रुद्धे त्रिंशतमनु ब्रूयादन्नकामस्य त्रिंशदक्षरा विराडन्न विराड्विराजैवास्मा अन्नाद्यमव रुद्धे द्वात्रिंशतमनु ब्रूयात्प्रतिष्ठाकामस्य द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुगनुष्टुप्छन्दसां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्यै षट्त्रिंशतमनु ब्रूयात्पशुकामस्य षट्त्रिंशदक्षरा बृहती बारहताः पशवो बृहत्यैवास्मै पशून् (५९)

अव रुद्धे चतुश्चत्वारिंशतमनु ब्रूयादिन्द्रियकामस्य चतुश्चत्वारिंशदक्षरा त्रिष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुत्रिष्टुभैवास्मा इन्द्रियमव रुद्धेऽष्टाचत्वारिंशतमनु ब्रूयात्पशुकामस्याष्टाचत्वारिंशदक्षरा जगती जागताः पशवो जगत्यैवास्मै पशून्व रुद्धे सर्वाणि छन्दाः॑स्यन् ब्रूयाद्बहुयाजिनः सर्वाणि वा एतस्य छन्दाः॑स्यवरुद्धानि यो बहुयाज्यपरिमितमनु ब्रूयादपरिमितस्यावरुद्धे॥ (६०)

कामयेत प्रतिष्ठित्यै पशून्सप्तचत्वारिंशच्च॥ [१०]

निर्वीतम्मनुष्याणाम्प्राचीनावीतम्पितृणामुपवीतं देवानामुप व्ययते देवलक्षमेव तत्कुरुते तिष्ठन्नन्वाह तिष्ठन् ह्याश्रुततरं वदति तिष्ठन्नन्वाह सुवर्गस्य लोकस्याभिर्जित्या आसीनो यजत्यस्मिन्नेव लोके प्रतिं तिष्ठति यत्क्रौञ्चमन्वाहासुरं तद्यन्मन्द्रम्मानुषं तद्यदन्तरा तथ्सदेवमन्तरानूच्यः सदेवत्वाय विद्वांसो वै (६१)

पुरा होतांगोऽभूवन्तस्माद्विधृता अध्वानोऽभूवन्न पन्थानः समरुक्षन्नन्तर्वेद्यन्यः पादो भवति बहिर्वेद्यन्योऽथान्वाहाध्वनां विधृत्यै पथामसंरोहायाथो भूतं चैव भविष्यच्चाव रुद्धेऽथो परिमितं चैवापरिमितं चाव रुद्धेऽथो ग्राम्याश्चैव पशूनारण्याश्चाव रुद्धेऽथो (६२)

देवलोकं चैव मनुष्यलोकं चाभि जयति देवा वै सामिधेनीरनूच्य यज्ञं नान्वपश्यन्त्स प्रजापतिस्तृष्णीमाधारमाधारयत्ततो वै देवा यज्ञमन्वपश्यन् यत्तृष्णीमाधारमाधारयति

यज्ञस्यानुख्यात्या अथो सामिधेनीरेवाभ्यन्तच्छलूक्षो भवति य एवं वेदार्थो
तर्पयत्येवैनास्तृप्यति प्रजयां पशुभिः (६३)

य एवं वेद यदेकयाधारयेदेकां प्रीणीयाद्यद्वाभ्यां द्वे प्रीणीयाद्यत्तिसुभिरति तद्वैचयेन्मनसा
धारयति मनसा ह्यनात्ममाप्यते तिर्यश्चमा धारयत्यच्छम्बद्वारं वाक्च मनश्चार्तीयेतामुहं देवेभ्यो
हव्यं वंहामीति वागब्रवीदहं देवेभ्य इति मनस्तौ प्रजापतिम्प्रश्नमैतां सौऽब्रवीत् (६४)

प्रजापतिर्दृतीरेव त्वं मनसोऽसि यद्धि मनसा ध्यायति तद्वाचा वदतीति तत्खलु
तुभ्यं न वाचा जुहवन्नित्यंब्रवीत् तस्मान्मनसा प्रजापतये जुहति मन इव हि प्रजापतिः
प्रजापतेरास्यै परिधीन्स्मर्माष्टि पुनात्येवैनात्रिर्मध्यमं त्रयो वै प्राणाः प्राणानेवाभि जयति
त्रिर्दक्षिणार्ध्यं त्रयः (६५)

इमे लोका इमानेव लोकानभि जयति त्रिरुत्तरार्ध्यं त्रयो वै देवयानाः पन्थान्स्तानेवाभि
जयति त्रिरुपं वाजयति त्रयो वै देवलोका देवलोकानेवाभि जयति द्वादश सम्पद्यन्ते
द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरमेव प्रीणात्यथो संवत्सरमेवास्मा उपं दधाति सुवर्गस्य
लोकस्य समष्ट्या आधारमा धारयति तिर इव (६६)

वै सुवर्गो लोकः सुवर्गमेवास्मै लोकम्प रोयत्यृजुमा धारयत्यृजुरिव हि प्राणः
सन्ततमा धारयति प्राणानामन्नाद्यस्य सन्तत्या अथो रक्षसामपहत्यै यं कामयेत प्रमायुकः
स्यादिति जिह्वं तस्या धारयेत्प्राणमेवास्माज्जिह्वं नयति ताजकम् मीयते शिरो वा एतद्यज्ञस्य
यदाधार आत्मा ध्रुवा (६७)

आधारमाधार्य ध्रुवां समनक्त्यात्मन्नेव यज्ञस्य शिरः प्रति दधात्यग्निर्देवानां दूत
आसीदैव्योऽसुराणान्तौ प्रजापतिम्प्रश्नमैतां स प्रजापतिर्ब्राह्मणमब्रवीदेतद्वि ब्रूहीत्या
श्रावयेतीदं देवाः शृणुतेति वाव तदब्रवीदग्निर्देवो होतेति य एवं देवानां तमवृणीत् ततो
देवाः (६८)

अभेवन्परांसुरा यस्यैवं विदुषः प्रवरम्प्रवृणते भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो
भवति यद्ब्राह्मणश्चाब्राह्मणश्च प्रश्नमेयातां ब्राह्मणायाधि ब्रूयाद्यद्ब्राह्मणायाध्याहात्मनेऽध्याह
यद्ब्राह्मणम्पराहात्मनं पराह तस्माद्ब्राह्मणो न परोच्यः॥ (६९)

वा आरण्याश्चाव रुन्धेथो पशुभिः सौऽब्रवीदक्षिणार्ध्यत्रयं इव ध्रुवा देवाश्चत्वारिंशच्च॥ [११]

आयुष्ट आयुर्दा अग्र आ प्यायस्व सं तेऽवं ते हेड उदुत्तमम्प्र णो देव्या नो
दिवोऽग्नाविष्णू अग्नाविष्णू इमं मे वरुण तत्त्वा याम्युदु त्यं चित्रम्। अपां नपादा
ह्यस्थादुपस्थं जिह्वानामूर्ध्वो विद्युतं वसानः। तस्य ज्येष्ठम्महिमानं वहन्तीरहिरण्यवर्णाः
परि यन्ति यूहीः। सम् (७०)

अन्या यन्त्युप यन्त्यन्याः संमानमूर्वं नृद्यः पृणन्ति। तमू शुचिः शुचयो दीदिवाः संमपां
नपातं परि तस्थुरापः। तमस्मेरा युवतयो युवानम्मर्मज्यमानाः परि यन्त्यापः। स शुक्लेण
शिक्रेणा रेवदग्निर्दीदायानिधो घृतनिर्णिगप्सु। इन्द्रावरुणयोरहः सम्राजोरव आ वृणे। ता
नो मृडात ईदृशौ। इन्द्रावरुणा युवमध्वराय नः (७१)

विशे जनाय महि शर्म यच्छतम्। दीर्घप्रयज्युमति यो वनुष्यति वयं जयेम पृतनासु
दूढाः। आ नो मित्रावरुणा प्र बाहवा। त्वं नो अग्ने वरुणस्य विद्वां देवस्य हेडोऽवं
यासिसीष्टाः। यजिष्ठो वह्नितमः शोशुचानो विश्वा द्वेषांसि प्र मुमुग्ध्यस्मत्। स त्वं नो
अग्नेऽवमो भवोती नेदिष्ठो अस्या उपसो व्युष्टौ। अवं यक्ष्व नो वरुणम् (७२)

रराणो वीहि मृडीकः सुहवो न एधि। प्रप्रायमग्निर्भरतस्य शृण्वे वि यथ्मूर्यो न
रोचते बृहद्वाः। अभि यः पूरु पृतनासु तस्थौ दीदाय दैव्यो अतिथिः शिवो नः। प्र
तै यक्षि प्र तं इयमि मन्म भुवो यथा वन्द्यो नो हवेषु। धन्वन्निव प्रपा असि त्वमग्न
इयक्ष्वै पूरवै प्रल राजन्। (७३)

वि पाजंसा वि ज्योतिषा। स त्वमग्ने प्रतीकेन प्रत्योष यातुधान्यः। उरुक्षयेषु दीद्यत।
तः सुप्रतीकः सुदृशः स्वश्चमविद्वांसो विदुष्टरः सपेमा। स यक्षद्विष्वा वयुनानि
विद्वान्प्र हव्यमग्निर्मृतैषु वोचत्। अहोमुचै विवेष यन्मा वि न इन्द्रेन्द्र क्षत्रमिन्द्रियाणि
शतक्रतोऽनु ते दायि (७४)

यूहीः समध्वराय नो वरुणः राजः श्रतुश्चत्वारिंशच्च॥ [१२]

[समिधश्चक्षुषी प्रजापतिराज्यं देवस्य स्फग्मब्रह्मवादिनोऽद्विरग्नेस्त्रयो मनः पृथिव्याः
पशवोऽग्रीर्धे देवा वै यज्ञस्य युक्ष्वोशन्तस्त्वा द्वादश]

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः ॥

समिधो यजति वसन्तमेवर्तुनामव रुद्धे तनूनपातं यजति ग्रीष्ममेवाव रुद्ध इडो यजति वर्षा एवाव रुद्धे बर्हिर्यजति शरदमेवाव रुद्धे स्वाहाकारं यजति हेमन्तमेवाव रुद्धे तस्मात्स्वाहाकृता हेमन्त्यशवोऽव सीदन्ति समिधो यजत्युपस एव देवतानामव रुद्धे तनूनपातं यजति यज्ञमेवाव रुद्धे (१)

इडो यजति पशूमेवाव रुद्धे बर्हिर्यजति प्रजामेवाव रुद्धे समानयत उपभृतस्तेजो वा आज्यं प्रजा बर्हिः प्रजास्वेव तेजो दधाति स्वाहाकारं यजति वाचमेवाव रुद्धे दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुद्धे समिधो यजत्यस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति तनूनपातं यजति (२)

यज्ञ एवान्तरिक्षे प्रति तिष्ठतीडो यजति पशुष्वेव प्रति तिष्ठति बर्हिर्यजति य एव देवयानाः पन्थानस्तेष्वेव प्रति तिष्ठति स्वाहाकारं यजति सुवर्ग एव लोके प्रति तिष्ठत्येतावन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव यथापूर्वं प्रति तिष्ठति देवासुरा एषु लोकेष्वस्पर्धन्ते देवाः प्रयाजैरेभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदन्त तत्प्रयाजानाम् (३)

प्रयाजत्वं यस्यैवं विदुषः प्रयाजा इज्यन्ते प्रैभ्यो लोकेभ्यो भ्रातृव्यानुदतेऽभिक्रामं जुहोत्यभिजित्यै यो वै प्रयाजानाम्मिथुनं वेद प्र प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते समिधो बर्हीरिव यजति तनूनपातमेकमिव मिथुनं तदिडो बर्हीरिव यजति बर्हिरेकमिव मिथुनं तदेतद्वै प्रयाजानाम्मिथुनम् य एवं वेद प्र (४)

प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते देवानां वा अनिष्टा देवता आसन्नथासुरा यज्ञमजिघांसन्ते देवा गांयत्री व्यौहन् पश्चाक्षराणि प्राचीनानि त्रीणि प्रतीचीनानि ततो वर्म यज्ञायामवद्वर्म यजमानाय यत्प्रयाजानूयाजा इज्यन्ते वर्मेव तद्यज्ञाय क्रियते वर्म यजमानाय भ्रातृव्याभिभूत्यै तस्माद्वरूथम्पुरस्ताद्वर्षीयः पश्चाद्वर्षीयो देवा वै पुरा रक्षोभ्यः (५)

इति स्वाहाकारेण प्रयाजेषु यज्ञं सङ्स्थाप्यमपश्यन्तः स्वाहाकारेण प्रयाजेषु समस्थापयन्ति वा एतद्यज्ञं छिन्दन्ति यत्स्वाहाकारेण प्रयाजेषु सङ्स्थापयन्ति प्रयाजानिष्टा हवींष्यभि घोरयति यज्ञस्य सन्तत्या अथो हविरेवाकुरथो यथापूर्वमुपैति पिता वै प्रयाजाः

प्रजानूयाजा यत्प्रयाजानिष्ठा हवीर्यभिघारयति पितैव तत्पुत्रेण साधारणम् (६)

कुरुते तस्मादाहुर्यश्चैवं वेद यश्च न कथा पुत्रस्य केवलं कथा साधारणम्पितुरित्यस्कन्नमेव तद्यत्प्रयाजेष्विष्टेषु स्कन्दति गायत्र्यैव तेन गर्भं धत्ते सा प्रजां पशून् यजमानाय प्र जनयति॥ (७)

यजति यज्ञमेवावरुन्धे तनूनपातं यजति प्रयाजानामेवं वेद प्र रक्षोभ्यः साधारणं पञ्चत्रिंशच्च॥ [१]

चक्षुषी वा एते यज्ञस्य यदाज्यभागौ यदाज्यभागौ यजति चक्षुषी एव तद्यज्ञस्य प्रति दधाति पूर्वार्धं जुहोति तस्मात्पूर्वार्धं चक्षुषी प्रबाहुंजुहोति तस्मात्प्रबाहुकक्षुषी देवलोकं वा अग्निना यजमानोऽनु पश्यति पितृलोकं सोमैनोत्तरार्धेऽग्नये जुहोति दक्षिणार्धं सोमायैवमिव हीमौ लोकावनयौर्लोकयोरनुख्यात्यै राजानौ वा एतौ देवतानाम् (८)

यदग्नीषोमावन्तरा देवता इज्येते देवतानां विधृत्यै तस्माद्राज्ञा मनुष्या विधृता ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं तद्यज्ञे यजमानः कुरुते येनान्यतोदतश्च पशून्दाधारोभयतोदतश्चेत्यचमनूच्याज्यभागस्य जुषाणेन यजति तेनान्यतोदतो दाधारर्चमनूच्यं हविषं ऋचा यजति तेनोभयतोदतो दाधार मूर्धन्वर्ती पुरोनुवाक्या भवति मूर्धानमेवैनं समानानां करोति (९)

नियुत्वत्या यजति भ्रातृव्यस्यैव पशून्नि युवते केशिनं ह दाभ्यं केशी सात्यकामिरुवाच सप्तपदां ते शक्नोति श्वो यज्ञे प्रयोक्तासे यस्यै वीर्येण प्र जातान्भ्रातृव्यान्नुदते प्रति जनिष्यमाणान् यस्यै वीर्येणोभयोर्लोकयोर्योतिर्धत्ते यस्यै वीर्येण पूर्वार्धेनान्द्वान्भुनक्ति जघनार्धेन धेनुरिति पुरस्ताल्लक्ष्मा पुरोनुवाक्या भवति जातानेव भ्रातृव्यान्प्र पुंदत उपरिष्टाल्लक्ष्मा (१०)

याज्या जनिष्यमाणानेव प्रति नुदते पुरस्ताल्लक्ष्मा पुरोनुवाक्या भवत्यस्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्त उपरिष्टाल्लक्ष्मा याज्यामुष्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्ते ज्योतिष्मन्तावस्मा इमौ लोकौ भवतो य एवं वेद पुरस्ताल्लक्ष्मा पुरोनुवाक्या भवति तस्मात्पूर्वार्धेनान्द्वान्भुनक्त्युपरिष्टाल्लक्ष्मा याज्या तस्माज्जघनार्धेन धेनुर्य एवं वेद भुङ्क्ते एनमेतौ वज्र आज्यं वज्र आज्यभागौ (११)

वज्रो वषट्कारस्त्रिवृतमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र हर्त्यछम्बट्कारमपगूर्य वषट्करोति

स्तृत्यै गायत्री पुरोनुवाक्या भवति त्रिष्टुग्याज्या ब्रह्मन्नेव क्षत्रमन्वारम्भयति तस्माद्ब्राह्मणो मुख्यो मुख्यो भवति य एवं वेद प्रैवैनं पुरोनुवाक्याह प्र णयति याज्यया गमयति वषट्कारेणैवैनं पुरोनुवाक्या दत्ते प्र यच्छति याज्यया प्रति (१२)

वषट्कारेण स्थापयति त्रिपदां पुरोनुवाक्या भवति त्रयं इमे लोका एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति चतुष्पदा याज्या चतुष्पद एव पशूनं रुद्धे द्व्यक्षरो वषट्कारो द्विपाद्यजमानः पशुष्वेवोपरिष्ठात्प्रति तिष्ठति गायत्री पुरोनुवाक्या भवति त्रिष्टुग्याज्यैषा वै सप्तपदा शकरी यद्वा एतया देवा अशिक्षन्तदशकृवन् य एवं वेद शक्रोत्येव यच्छिक्षति॥ (१३)

देवतानाङ्करोत्युपरिष्ठाद्धस्माऽऽज्यभागौ प्रति शक्रोत्येव द्वे च॥ [२]

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्वयादिशश्व आत्मन्नाज्यमधत्त तं देवा अब्रुवन्नेष वाव यज्ञो यदाज्यमप्येव नोत्रास्त्विति सौऽब्रवीद्यजान् व आज्यभागवुपं स्तृणान्भि घोरयानिति तस्माद्यजन्त्याज्यभागवुपं स्तृणन्त्यभि घोरयन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्याद्यातयामान्यन्यानि हवीष्ययातयाममाज्यमिति प्राजापत्यम् (१४)

इति ब्रूयादयातयामा हि देवानां प्रजापतिरिति छन्दांसि देवेभ्योऽपांक्रामन्न वोऽभागानि हव्यं वक्ष्याम इति तेभ्य एतच्चतुरवत्तमधारयन्पुरोनुवाक्यायै याज्यायै देवतायै वषट्काराय यच्चतुरवत्तं जुहोति छन्दांस्येव तत्प्रीणाति तान्यस्य प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं वहन्त्यङ्गिरसो वा इत उत्तमाः सुवर्गं लोकमायन्तदृषयो यज्ञवास्त्वभ्यवायन्ते (१५)

अपश्यन्पुरोडाशं कूर्मम्भूतं सर्पन्तं तमब्रुवन्निद्राय ध्रियस्व बृहस्पतये ध्रियस्व विश्वेभ्यो देवेभ्यो ध्रियस्वेति स नाध्रियत् तमब्रुवन्नग्नये ध्रियस्वेति सौऽग्नयेऽध्रियत् यदाग्नयेऽष्टाकपालोऽमावास्यायां च पौर्णमास्यां चाच्युतो भवति सुवर्गस्य लोकस्याभिर्जित्यै तमब्रुवन्कथाहांस्था इत्यनुपाक्तोऽभूवमित्यब्रवीद्यथाक्षोऽनुपाक्तः (१६)

अवाच्छत्येवमवारमित्युपरिष्ठादभ्यज्याधस्तादुपानक्ति सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ सर्वाणि कपालान्यभि प्रथयति तावतः पुरोडाशान्मुष्मिल्लोकैऽभि जयति यो विदग्धः स नैर्ऋतो योऽश्रुतः स रौद्रो यः श्रुतः स सदैवस्तस्मादविदहता श्रुतकृत्यः सदेवत्वाय भस्मनाभि वांसयति तस्मान्मासेनास्थिं छुन्नं वेदेनाभि वांसयति तस्मात् (१७)

केशैः शिरश्छुन्नं प्रच्युतं वा एतदस्माल्लोकादगतं देवलोकं यच्छृतं

हविरनभिघारितमभिघार्योद्वासयति देवत्रैवेनद्रमयति यद्येकं कपालं नश्येदेको मासः
संवत्सरस्यानवेतः स्यादथ यजमानः प्र मीयेत यद्वे नश्येतां द्वौ मासौ संवत्सरस्यानवेतौ
स्यातामथ यजमानः प्र मीयेत संख्यायोद्वासयति यजमानस्य (१८)

गोपीथाय यदि नश्येदाश्विनं द्विकपालं निर्वपेद्वावापृथिव्यमेकंकपालमश्विनौ वै देवानां
भिषजौ ताभ्यामेवासमै भेषजं करोति द्वावापृथिव्यं एकंकपालो भवत्यनयोर्वा एतन्नश्यति
यन्नश्यत्यनयोरेवेनद्विन्दति प्रतिष्ठित्यै॥ (१९)

प्राजापत्यन्तेऽक्षोऽनुपाक्तो वेदेनाभि वांसयति तस्माद्यजमानस्य द्वात्रिंशच्च॥ [३]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति स्फ्यमा दत्ते प्रसूत्या अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ
हि देवानामध्वर्यू आस्ताम पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्थै शतभृष्टिरसि वानस्पत्यो द्विषतो
वध इत्याह वज्रमेव तथश्च श्यति भ्रातृव्याय प्रहरिष्यन्तम्बयजुरहरत्येतावन्ती वै पृथिवी
यावन्ती वेदिस्तस्या एतावन्त एव भ्रातृव्यं निर्भजति (२०)

तस्मान्नाभागं निर्भजन्ति त्रिरहरति त्रयं इमे लोका एभ्य एवेनं लोकेभ्यो निर्भजति
तृष्णीं चतुर्थं हरत्यपरिमितादेवेनं निर्भजत्युद्धन्ति यदेवास्यां अमेध्यं तदपं हन्त्युद्धन्ति
तस्मादोषधयः परां भवन्ति मूलं छिनत्ति भ्रातृव्यस्यैव मूलं छिनत्ति पितृदेवत्यातिखातेयतीं
खनति प्रजापतिना (२१)

यज्ञमुखेन सम्मितामा प्रतिष्ठायै खनति यजमानमेव प्रतिष्ठां गमयति दक्षिणतो
वर्षीयसीं करोति देवयजनस्यैव रूपमकः पुरीषवतीं करोति प्रजा वै पशवः
पुरीषम्रजयैवेनम्पशुभिः पुरीषवन्तं करोत्युत्तरं परिग्राहं परि गृह्णात्येतावन्ती वै पृथिवी
यावन्ती वेदिस्तस्या एतावन्त एव भ्रातृव्यं निर्भज्यात्मन उत्तरं परिग्राहं परि गृह्णाति
कूरमिव वै (२२)

एतत्करोति यद्वेदिं करोति धा असि स्वधा असीतिं योयुष्यते शान्त्यै प्रोक्षणीरा
सांदयत्यापो वै रक्षोग्नी रक्षसामपहत्यै स्फ्यस्य वर्त्मन्त्सादयति यज्ञस्य सन्तत्यै यं
द्विष्यात्तं ध्यायेच्छुचैवेनमर्पयति॥ (२३)

भजति प्रजापतिनेव वै त्रयस्त्रिंशच्च॥ [४]

ब्रह्मवादिनो वदन्त्यद्विरहवींषि प्रौक्षीः केनाप इति ब्रह्मणेति ब्रूयादद्विरह्येव हवींषि

प्रोक्षति ब्रह्मणाप इध्माब्रहिः प्रोक्षति मेध्यमेवैनत्करोति वेदिं प्रोक्षत्यृक्षा वा एषाऽलोमका-
ऽमेध्या यद्वेदिर्मेध्यामेवैनं करोति दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा पृथिव्ये त्वेति ब्रह्मसाद्य
प्र (२४)

उक्षत्येभ्य एवैनल्लोकेभ्यः प्रोक्षति क्रूरमिव वा एतत्करोति यत्खनत्यपो नि नयति
शान्त्यै पुरस्तात्प्रस्तरं गृह्णाति मुख्यमेवैनं करोतीयन्तं गृह्णाति प्रजापतिना यज्ञमुखेन
सम्मितम्ब्रहिः स्तृणाति प्रजा वै ब्रहिः पृथिवी वेदिः प्रजा एव पृथिव्यां प्रति
ष्टापयत्यनतिदृश्च स्तृणाति प्रजयैवैनम्पशुभिरनतिदृश्चं करोति (२५)

उत्तरम्ब्रहिषः प्रस्तरं सादयति प्रजा वै ब्रह्मर्हियजमानः प्रस्तरो
यजमानमेवायजमानादुत्तरं करोति तस्माद्यजमानोऽयजमानादुत्तरोऽन्तर्दधाति व्यावृत्त्या
अनक्ति हविष्कृतमेवैनं सुवर्गं लोकं गमयति त्रेधानंक्ति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनं
लोकेभ्योऽनक्ति न प्रति शृणाति यत्प्रतिशृणीयादनूर्ध्वम्भावुकं यजमानस्य स्यादुपरीव प्र
हरति (२६)

उपरीव हि सुवर्गो लोको नि यच्छति वृष्टिमेवास्यै नि यच्छति नात्यग्रम्प्र
हरेद्यदत्यग्रम्प्रहरेदत्यासारिण्यध्वर्योर्नाशुका स्यान्न पुरस्तात्प्रत्यस्येद्यत्पुरस्तात्प्रत्यस्यैत्सुवर्गाल्लोका
प्रति नुदेत्प्राश्चम्प्र हरति यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयति न विष्वञ्चं वि युयाद्यद्विष्वञ्चं
वियुयात् (२७)

स्यस्य जायेतोर्ध्वमुद्यौत्यूर्ध्वमिव हि पुंसः पुमानेवास्य जायते यत्स्फ्येन वोपवेषेण
वा योयुष्येत स्तृतिरेवास्य सा हस्तेन योयुष्यते यजमानस्य गोपीथाय ब्रह्मवादिनो
वदन्ति किं यज्ञस्य यजमान इति प्रस्तर इति तस्य कं सुवर्गो लोक इत्याहवनीय
इति ब्रूयाद्यत्प्रस्तरमाहवनीये प्रहरति यजमानमेव (२८)

सुवर्गं लोकं गमयति वि वा एतद्यजमानो लिशते यत्प्रस्तरं योयुष्यन्ते ब्रह्मिणु प्रहरति
शान्त्या अनारम्भण इव वा एतर्ह्यध्वर्युः स ईश्वरो वैपनो भवितोर्ध्रुवासीतीमामभि मृशतीयं
वै ध्रुवाऽस्यामेव प्रति तिष्ठति न वैपनो भवत्यगा(३)नग्रीदित्याह यद्व्यादगन्त्रिगिरित्यग्नावि
गमयेन्निर्यजमानं सुवर्गाल्लोकाद्भजेदग्नित्येव ब्रूयाद्यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयति॥ (२९)

आसाद्य प्रानतिदृश्चं करोति हरति वियुयाद्यजमानमेवाग्निरिति सप्तदश च॥ [५]

अग्नेस्त्रयो ज्यायाः सो भ्रातर आसन्ते देवेभ्यो हव्यं वहन्तः प्रामीयन्तु सौऽग्निरविभेदित्थं वाव स्य आर्तिमारिष्यतीति स निलायत सौऽपः प्राविशत्तं देवताः प्रैषमैच्छन्तम्मथस्यः प्राब्रवीत्तमंशपद्धियाधिया त्वा वध्यासुर्यो मा प्रावोच इति तस्मान्मथस्य धियाधिया घ्नन्ति शप्तः (३०)

हि तमन्वविन्दन्तमंब्रुवन्तुपं न आ वर्तस्व हव्यं नो वहेति सौऽब्रवीद्वरं वृणे यदेव गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधि स्कन्दात्तन्मे भ्रातृणांभागधेयमसदिति तस्माद्यद्गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधि स्कन्दति तेषां तद्भागधेयं तानेव तेन प्रीणाति परिधीन्परि दधाति रक्षसामपहत्यै सः स्पर्शयति (३१)

रक्षसामनन्ववचाराय न पुरस्तात्परि दधात्यादित्यो ह्येवोद्यन्पुरस्ताद्रक्षाः स्यपहन्त्यूर्ध्वे समिधावा दधात्युपरिष्ठादेव रक्षाः स्यपं हन्ति यजुषान्यां तूष्णीमन्यामिन्धुनत्वाय द्वे आ दधाति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्ये ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वे यजेत यो यज्ञस्यात्या वसीयान्स्यादिति भूपतये स्वाहा भुवनपतये स्वाहा भूतानाम् (३२)

पतये स्वाहेति स्कन्नमनु मन्त्रयेत यज्ञस्यैव तदार्त्या यजमानो वसीयान्भवति भूयसीरहि देवताः प्रीणाति जामि वा एतद्यज्ञस्य क्रियते यदन्वञ्चौ पुरोडाशावुपाः शुयाजमन्तरा यजत्यजामित्वायाथो मिथुनत्वायाग्निरमुष्मिन्नौक आसीद्यमौऽस्मिन्ते देवा अंब्रुवन्नेतेमौ वि पर्यहामेत्यन्नाद्येन देवा अग्निम् (३३)

उपामन्त्रयन्त राज्येन पितरो यमं तस्मादग्निर्देवानामन्नादो यमः पितृणां राजा य एवं वेद प्र राज्यमन्नाद्यमाप्नोति तस्मा एतद्भागधेयम्प्रायच्छन् यदग्नये स्विष्टकृतैऽवद्यन्ति यदग्नये स्विष्टकृतैऽवद्यति भागधेयेनैव तद्रुद्रः समर्धयति सकृत्संकृदवं द्यति सकृदिव हि रुद्र उत्तरार्धादवं द्यत्येषा वै रुद्रस्य (३४)

दिक्स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते द्विरभि घोरयति चतुरवत्तस्यात्यै पशवो वै पूर्वा आहुतय एष रुद्रो यदग्निर्यत्पूर्वा आहुतीरभि जुहुयाद्भूयाय पशूनपि दध्यादपशुर्यजमानः स्यादतिहाय पूर्वा आहुतीर्जुहोति पशूनां गोपीथाय॥ (३५)

शप्तः स्पर्शयति भूतानामग्निः रुद्रस्य सप्तत्रिंशच्च॥ [६]

मनुः पृथिव्या यज्ञियमैच्छत्स घृतं निषिक्तमविन्दत्सौऽब्रवीत्कोऽस्येश्वरो यज्ञेऽपि कर्तोरिति तावंब्रूतामिन्नावरुणो गोरेवावमीश्वरौ कर्तः स्व इति तौ ततो गाः समैरयताः

सा यत्रयत्र न्यक्रामत्ततो घृतमपीड्यत् तस्माद्धृतपद्य्यते तदस्यै जन्मोपहृतं रथन्तरं सह पृथिव्येत्याह (३६)

इयं वै रथन्तरमिमामेव सहान्नाद्येनोप ह्ययत् उपहृतं वामदेव्यं सहान्तरिक्षेणेत्याह पशवो वै वामदेव्यं पशूनेव सहान्तरिक्षेणोप ह्ययत् उपहृतम्बृहत्सह दिवेत्याहेरं वै बृहदिरामेव सह दिवोप ह्ययत् उपहृताः सप्त होत्रा इत्याह होत्रा एवोप ह्ययत् उपहृता धेनुः (३७)

सहस्रमेत्याह मिथुनमेवोप ह्ययत् उपहृतो भक्षः सखेत्याह सोमपीथमेवोप ह्ययत् उपहृतां (४) हो इत्याहात्मानमेवोप ह्ययत् आत्मा ह्युपहृतानां वसिष्ठ इडामुप ह्ययते पशवो वा इडां पशूनेवोप ह्ययते चतुरुप ह्ययते चतुष्पादो हि पशवो मानवीत्याह मनुर्ह्येताम् (३८)

अग्रेऽपश्यद्धृतपदीत्याह यदेवास्यै पदाद्धृतमपीड्यत् तस्मादेवमाह मैत्रावरुणीत्याह मित्रावरुणौ ह्येनां समैरयतां ब्रह्म देवकृतमुपहृतमित्याह ब्रह्मेवोप ह्ययते दैव्या अध्वर्यव उपहृता उपहृता मनुष्या इत्याह देवमनुष्यानेवोप ह्ययते य इमं यज्ञमवान् ये यज्ञपतिं वर्धानित्याह (३९)

यज्ञाय चैव यजमानाय चाशिषमा शास्त उपहृते द्यावापृथिवी इत्याह द्यावापृथिवी एवोप ह्ययते पूर्वजे ऋतावरी इत्याह पूर्वजे ह्येते ऋतावरी देवी देवपुत्रे इत्याह देवी ह्येते देवपुत्रे उपहृतोऽयं यजमान इत्याह यजमानमेवोप ह्ययत् उत्तरस्यां देवयज्यायामुपहृतो भूयसि हविष्करणं उपहृतो दिव्ये धामन्नुपहृतः (४०)

इत्याह प्रजा वा उत्तरा देवयज्या पशवो भूयो हविष्करणं सुवर्गो लोको दिव्यं धामेदमसीदमसीत्येव यज्ञस्य प्रियं धामोप ह्ययते विश्वमस्य प्रियमुपहृतमित्याहाछम्बद्वारमेवोप ह्ययते॥ (४१)

आह धेनुरेतां वर्धानित्याह धामन्नुपहृतश्चतुस्त्रिंशच्च॥ [७]

पशवो वा इडां स्वयमा दन्ते काममेवात्मनां पशूनामा दन्ते न ह्यन्यः कामम्पशूनामप्रयच्छति वाचस्पतये त्वा हुतम्प्राश्नामीत्याह वाचमेव भागधेयेन प्रीणाति सदस्सुस्पतये त्वा हुतम्प्राश्नामीत्याह स्वगाकृत्यै चतुरवत्तम्भवति हविर्वै चतुरवत्तम्पशवश्चतुरवत्तं यद्धोता प्राश्नीयाद्धोता (४२)

आर्तिमाच्छेद्यद्रौ जुहुयाद्ब्रूयायं पृथूनपि दध्यादपशुर्यजमानः स्याद्वाचस्पतये त्वा
हुतम्प्राश्रामीत्याह परोक्षमेवेनञ्जुहोति सदस्स्पतये त्वा हुतम्प्राश्रामीत्याह स्वगाकृत्यै प्राश्रन्ति
तीर्थ एव प्राश्रन्ति दक्षिणां ददाति तीर्थ एव दक्षिणां ददाति वि वा एतद्यज्ञम् (४३)

छिन्दन्ति यन्मध्यतः प्राश्रन्त्यद्विर्माजयन्त आपो वै सर्वा देवता देवताभिरेव यज्ञः
सं तन्वन्ति देवा वै यज्ञाद्रुद्रमन्तरायन्त्स यज्ञमविध्यन्त देवा अभि समगच्छन्त कल्पन्तां
न इदमिति तैऽब्रुवन्त्स्विष्टं वै न इदम्भविष्यति यदिमः राधयिष्याम इति तत्स्विष्टकृतः
स्विष्टकृत्वन्तस्याविद्धं निः (४४)

अकृन्तन् यवेन सम्मितं तस्माद्यवमात्रमव द्येद्यज्ञायोऽवद्येद्रोपयेत्तद्यज्ञस्य यदुप
च स्तूणीयादभि च घारयेदुभयतः सऽश्वायि कुर्यादवदायाभि घारयति द्विः सम्पद्यते
द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै यत्तिरश्चीनमतिहरेदनमिविद्धं यज्ञस्याभि विध्येदग्रेण परि हरति
तीर्थेनैव परि हरति तत्पूष्णे पर्यहरन्तत् (४५)

पूषा प्राश्य दत्तोऽरुणत्तस्मात्पूषा प्रपिष्टभागोऽदन्तको हि तं देवा अब्रुवन्वि वा
अयमाध्यप्राशिन्नियो वा अयमभूदिति तद्बृहस्पतये पर्यहरन्त्सोऽबिभेद्बृहस्पतिरित्थं वाव स्य
आर्तिमारिष्यतीति स एतम्मन्त्रमपश्यत्सूर्यस्य त्वा चक्षुषा प्रति पश्यामीत्यब्रवीन्न हि
सूर्यस्य चक्षुः (४६)

किं च न हिनस्ति सोऽबिभेत्प्रतिगृह्णन्त मा हिःसिष्यतीति देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे-
ऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णे हस्ताभ्यां प्रति गृह्णामीत्यब्रवीत्सवितुः प्रसूत एवैनद्ब्रह्मणा देवताभिः
प्रत्यंगृह्णात्सोऽबिभेत्प्राश्रन्त मा हिःसिष्यतीत्यग्रेस्त्वास्यैन प्राश्रामीत्यब्रवीन्न ह्यग्रेरास्यं किं
च न हिनस्ति सोऽबिभेत् (४७)

प्राशितं मा हिःसिष्यतीति ब्राह्मणस्योदरेणेत्यब्रवीन्न हि ब्राह्मणस्योदरं किं
च न हिनस्ति बृहस्पतेर्ब्रह्मणेति स हि ब्रह्मिष्ठोऽप वा एतस्मात्प्राणाः क्रामन्ति यः
प्राशितम्प्राश्रत्यद्विर्माजयित्वा प्राणान्धम्मृशतेऽमृतं वै प्राणा अमृतमापः प्राणानेव
यथास्थानमुप ह्वयते॥ (४८)

प्राश्याद्धोता यज्ञं निरहरन्तच्चक्षुरास्यङ्किं च न हिनस्ति सोऽबिभेच्चतुश्चत्वारिंशच्च॥—[८]

अग्नीध आ दधात्यग्निमुखानेवर्तन्प्रीणाति समिधमा दधात्युत्तरासामाहुतीनां प्रतिष्ठित्या

अथो समिद्वत्येव जुहोति परिधीन्सम्माष्टि पुनात्येवेनान्सकृत्संकृत्सम्माष्टि पराडिव
ह्येतर्हि यज्ञश्चतुः सम्पद्यते चतुष्पादः पशवः पशून्वाव रुद्धे ब्रह्मन्प्र स्थास्याम् इत्याहात्र
वा एतर्हि यज्ञः श्रितः (४९)

यत्र ब्रह्मा यत्रैव यज्ञः श्रितस्तत एवैनमा रभते यद्धस्तेन प्रमीवैद्वेपुनः स्याद्यच्छीर्णा
शीर्षक्तिमान्स्याद्यत्तृष्णीमासीतासम्प्रतो यज्ञः स्यात्प्र तिष्ठेत्येव ब्रूयाद्वाचि वै यज्ञः श्रितो
यत्रैव यज्ञः श्रितस्तत एवैनं सम्प्र यच्छति देवं सवितरेतत्ते प्र (५०)

आहेत्याह प्रसूत्यै बृहस्पतिर्ब्रह्मेत्याह स हि ब्रह्मिष्ठः स यज्ञम्पाहि स यज्ञपतिम्पाहि
स माम्पाहीत्याह यज्ञाय यजमानायात्मने तेभ्य एवाशिषमा शास्तेऽनार्त्या आश्राव्याह
देवान् यजेति ब्रह्मवादिनो वदन्तीष्टा देवता अथ कतम एते देवा इति छन्दासीति
ब्रूयाद्वायुर्त्री त्रिष्टुभम् (५१)

जगतीमित्यथो खल्वाहुर्ब्राह्मणा वै छन्दासीति तानेव तद्यजति देवानां वा इष्टा
देवता आसन्नथाग्निर्नोदज्वलत्तं देवा आहुतीभिरनूयाजेष्वन्विन्दन् यदनूयाजान् यजत्यग्निमेव
तथ्समिन्द्र एतदुर्वै नामासुर आसीत्स एतर्हि यज्ञस्याशिषमवृङ्क्त यद्रूयादेतत् (५२)

उ द्यावापृथिवी भद्रमभूदित्येतदुमेवासुरं यज्ञस्याशिषं गमयेदिदं द्यावापृथिवी
भद्रमभूदित्येव ब्रूयाद्यजमानमेव यज्ञस्याशिषमगमयत्यार्धं सूक्तवाकमुत
नमोवाकमित्याहेदमराध्मेति वावैतदाहोपश्रितो दिवः पृथिव्योरित्याह द्यावापृथिव्योरहि
यज्ञ उपश्रित ओमन्वती तेऽस्मिन् यज्ञे यजमान द्यावापृथिवी (५३)

स्तामित्याहाशिषमेवैतामा शास्ते यद्रूयात्सूपावसाना च स्वध्यवसाना चेति प्रमायुको
यजमानः स्याद्यदा हि प्रमीयतेऽथेमामुपावस्यति सूपचरणा च स्वधिचरणा चेत्येव
ब्रूयाद्वरीयसीमेवास्मै गव्यंतिमा शास्ते न प्रमायुको भवति तयोराविद्यग्निरिदं
हविरजुषतेत्याह या अयाक्ष्म (५४)

देवतास्ता अरीरधामेति वावैतदाह यत्र निर्दिशेत्प्रतिवेशं यज्ञस्याशीर्गच्छेदा शास्ते-
ऽयं यजमानोऽसावित्याह निर्दिश्यैवेनं सुवर्गं लोकं गमयत्यायुरा शास्ते सुप्रजास्त्वमा
शास्त इत्याहाशिषमेवैतामा शास्ते सजातवनस्यामा शास्त इत्याह प्राणा वै संजाताः
प्राणानेव (५)

नान्तरेति तदग्निर्देवो देवेभ्यो वनते वयमग्नेर्मानुषा इत्याहाग्निर्देवेभ्यो वनुते वयं

मनुष्येभ्य इति वावैतदाहेह गतिर्वामस्येदं च नमो देवेभ्य इत्याह याश्चैव देवता यजति याश्च न ताभ्य एवोभयीभ्यो नमस्करोत्यात्मनोऽनात्यै॥ (५६)

श्रितस्ते प्र त्रिष्टुभमेतद्वावापृथिवी या अयाक्ष्म प्राणानेव षट्त्वारिंशच्च॥ [९]

देवा वै यज्ञस्य स्वगाकर्तारं नाविन्दन्ते शं युम्बार्हस्पत्यमब्रुवन्निमं नो यज्ञः स्वगा कुर्विति सोऽब्रवीद्वरं वृणे यदेवाब्राह्मणोक्तोऽश्रद्धधानो यजाते सा मे यज्ञस्याशीरसदिति तस्माद्यदब्राह्मणोक्तोऽश्रद्धधानो यजते शं युमेव तस्य बारहस्पत्यं यज्ञस्याशीर्गच्छत्येतन्ममेत्यब्रवीत्किम्मे प्रजायाः (५७)

इति योऽपगुरातै शतेन यातयाद्यो निहनन्त्सहस्रेण यातयाद्यो लोहितं कृत्वद्वावतः प्रस्कृद्य पाःसून्त्संगृह्णात्तावतः संवत्सुराम्पितृलोकं न प्र जानादिति तस्माद्ब्राह्मणाय नापं गुरेत न नि हन्यान्न लोहितं कुर्यादतावता हैनसा भवति तच्छं योरा वृणीमह इत्याह यज्ञमेव तत्स्वगा करोति तत् (५८)

शं योरा वृणीमह इत्याह शं युमेव बारहस्पत्यम्भागधेयेन समर्धयति गातुं यज्ञाय गातुं यज्ञपतय इत्याहशिषमेवैतामा शास्ते सोमं यजति रेत एव तद्वधाति त्वष्टारं यजति रेत एव हितं त्वष्टा रूपाणि वि करोति देवानाम्पत्नीर्यजति मिथुनत्वायाग्निं गृहपतिं यजति प्रतिष्ठित्यै जामि वा एतद्यज्ञस्य क्रियते (५९)

यदाज्येन प्रयाजा इज्यन्त आज्येन पत्नीसंयाजा ऋचमनूच्यं पत्नीसंयाजानामृचा यजत्यजामित्वायाथो मिथुनत्वायं पङ्क्तिप्रायणो वै यज्ञः पङ्क्तुदयनः पञ्च प्रयाजा इज्यन्ते चत्वारः पत्नीसंयाजाः समिष्टयजुः पञ्चमम्पङ्क्तिमेवानुं प्र यन्ति पङ्क्तिमनूद्यन्ति॥ (६०)

प्रजायाः करोति तत्क्रियते त्रयस्त्रिंशच्च॥ [१०]

युक्त्वा हि देवहूतमाः अश्वाः अग्ने रथीरिव नि होतां पूर्व्यः संदः उत नो देव देवाः अच्छा वोचो विदुष्टरः श्रद्धिश्चा वार्या कृधि त्वं ह यद्यविष्ट्र सहसः सूनवाहुत ऋतावा यज्ञियो भुवः अयमग्निः संहस्त्रिणो वाजस्य शतिनस्पतिः मूर्धा कवी रयीणाम् तं नेमिमृभवो यथा नमस्व सहतिभिः नेदीयो यज्ञम् (६१)

अङ्गिरः तस्मै नूनमभिद्यवे वाचा विरूप नित्यया वृष्णे चोदस्व सुष्टुतिम्। कमं प्विदस्य सेनयाग्नेरपाकचक्षसः। पुणिं गोषु स्तरामहे। मा नो देवानां विशः प्रस्नातीरिवोस्नाः।

कृशं न हांसुरग्निः। मा नः समस्य दृढः परिवेषसो अहतिः। ऊर्मिर्न नावमा
वधीत्। नमस्ते अग्न ओजसे गृणन्ति देव कृष्टयः। अमैः (६२)

अमित्रमर्दया कुविश्वसु नो गविष्टयेऽग्रे संवेपिषो रयिम्। उरुकुदुरु णस्कृधि। मा
नो अस्मिन्महाधने परा वग्भारभृद्यथा। संवर्गः स रयिञ्जय। अन्यमस्मद्विया इयमग्रे
सिषक्तु दुच्छुना। वर्धा नो अमवच्छवः। यस्याजुषन्नमस्विनः शमीमर्दुर्मखस्य वा। तं
घेदग्निर्वृधावति। परस्या अधि (६३)

संवतोऽवराः अभ्या तरा यत्राहमस्मि ताः अवा विद्या हि तं पुरा वयमग्रे
पितुर्यथावसः। अथा ते सुम्रमीमहे। य उग्र इव शर्यहा तिग्मशृङ्गो न वसंगः। अग्रे
पुरो रुरोजिथ। सखायः सं वः सम्यञ्मिषुः स्तोमं चाग्रयै। वर्षिष्ठाय क्षितीनामूर्जो
नग्रे सहस्वते। सः समिद्युवसे वृषन्नग्रे विश्वान्यर्य आ। इडस्पदे समिध्यसे स नो वसून्या
भर। प्रजापते स वेद सोमापूषणमौ देवौ॥ (६४)

यज्ञममैरधि वृषन्नेकात्रविंशतिश्च॥ [११]

उशन्तस्त्वा हवामह उशन्तः समिधीमहि। उशन्नुशत आ वह पितृन् हविषे अत्तवे।
त्वः सोम प्रचिकितो मनीषा त्वः रजिष्ठमनु नेषि पन्थाम्। तव प्रणीती पितरो न
इन्दो देवेषु रत्नमभजन्त धीराः। त्वया हि नः पितरः सोम पूर्वे कर्माणि चक्रुः पवमान
धीराः। वृन्वन्नवातः परिधीः रपोर्णु वीरेभिरश्वैर्मघवा भव (६५)

नः। त्वः सोम पितृभिः संविदानोऽनु द्यावापृथिवी आ तंतन्था। तस्मै त इन्दो हविषा
विधेम वयः स्याम पतयो रयीणाम्। अग्निष्वात्ताः पितर एह गच्छत सदःसदः सदत
सुप्रणीतयः। अत्ता हवीःषि प्रयंतानि बर्हिष्यथा रयिः सर्ववीर दधातन। बर्हिषदः पितर
ऊत्यर्वागिमा वो हव्या चकृमा जुषध्वम्। त आ गतावसा शन्तमेनाथास्मभ्यम् (६६)

शं योररपो दधाता। आह पितृन्सुविदत्राः अविश्वि नपातश्च विक्रमणं च विष्णोः।
बर्हिषदो ये स्वधया सुतस्य भजन्त पित्वस्त इहागमिष्ठाः। उपहृताः पितरो बर्हिष्येषु
निधिषु प्रियेषु। त आगमन्तु त इह श्रुवन्त्वधि ब्रुवन्तु ते अवन्वस्मान्। उदीरतामवर
उत्परांस उन्मध्यमाः पितरः सोम्यासः। असुम् (६७)

य इयुरवृका ऋतज्ञास्ते नोऽवन्तु पितरो हवेषु। इदम्पितृभ्यो नमो अस्त्वद्य ये

पूर्वांसो य उपरास ईयुः। ये पार्थिवे रजस्या निषत्ता ये वा नूनं सुवृजनांसु विक्षु।
अथा यथा नः पितरः परांसः प्रत्नासौ अग्न ऋतमांशुषाणाः। शुचीदयन्दीर्घितिमुक्थशासः
क्षामां भिन्दन्तो अरुणीरपं ब्रन्। यदग्ने (६८)

कव्यवाहनं पितृन् यक्ष्यतावृधः। प्र च हव्यानि वक्ष्यसि देवेभ्यश्च पितृभ्य आ।
त्वमग्न ईडितो जातवेदोऽवाङ्मुखाणि सुरभीणि कृत्वा। प्रादाः पितृभ्यः स्वधया ते अक्षत्रद्धि
त्वं देव प्रयता हवींषि। मातली कव्यैर्यमो अङ्गिरोभिर्बृहस्पतिर्ऋक्भिर्वावृधानः। याश्च
देवा वावृधुर्ये च देवान्स्वाहान्ये स्वधयान्ये मदन्ति। (६९)

इमं यम प्रस्तरमा हि सीदाङ्गिरोभिः पितृभिः संविदानः। आ त्वा मन्त्राः कविशस्ता
वहन्वेना राजन् हविषा मादयस्व। अङ्गिरोभिरा गंहि यज्ञियेभिर्यमं वैरूपैरिह मादयस्व।
विवस्वन्तं हुवे यः पिता तेऽस्मिन् यज्ञे ब्रहिष्या निषद्य। अङ्गिरसो नः पितरो
नवंग्वा अथर्वाणो भृगवः सोम्यासः। तेषां वयं सुमतौ यज्ञियानामपि भद्रे सौमनसे
स्याम॥ (७०)

[समिधो याज्या तस्मान्नाभागं हि तमन्वित्याह प्रजा वा आहेत्याह युक्त्वा हि
संस्ततिः॥७०॥ समिधः सौमनसे स्याम॥]

भवास्मभ्यमसुं यदग्ने मदन्ति सौमनसे एकंश्च॥ [१२]

प्रजापतिरकामयतेष ते यज्ञं वै प्रजापतेर्जायमानाः प्राजापत्या यो वा अयथादेवतमिष्टर्गो
निग्राभ्याः स्थ यो वै देवां जुष्टोऽग्निना रयिमेकादश॥ [१३]

॥ काण्डम् ३ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

प्रजापतिरकामयत् प्रजाः सृजेयेति स तपोऽतप्यत् स सर्पान्सृजत् सोऽकामयत् प्रजाः सृजेयेति स द्वितीयमतप्यत् स वयाङ्स्यसृजत् सोऽकामयत् प्रजाः सृजेयेति स तृतीयमतप्यत् स एतं दीक्षितवादमपश्यत्तमवदत्ततो वै स प्रजा असृजत् यत्तपस्तप्त्वा दीक्षितवादं वदति प्रजा एव तद्यजमानः (१)

सृजते यद्वै दीक्षितोऽमेध्यम्पश्यत्यपास्माद्दीक्षा क्रामति नीलमस्य हरो व्येत्यबद्धम्मनो दरिद्रं चक्षुः सूर्यो ज्योतिषां श्रेष्ठो दीक्षे मा मां हासीरित्याह नास्माद्दीक्षापं क्रामति नास्य नीलं न हरो व्येति यद्वै दीक्षितमभिवर्षति दिव्या आपोऽशान्ता ओजो बलं दीक्षाम् (२)

तपोऽस्य निर्घन्त्युन्दतीर्बलं धत्तौजो धत्त बलं धत्त मा मे दीक्षां मा तपो निर्वधिष्टेत्याहेतदेव सर्वमात्मन्धत्ते नास्यौजो बलं न दीक्षां न तपो निर्घन्त्यग्निर्वै दीक्षितस्य देवता सोऽस्मादेतरहिं तिर इव यरहि याति तमोश्चरं रक्षांसि हन्तोः (३)

भद्रादभि श्रेयः प्रेहि बृहस्पतिः पुरएता ते अस्त्वित्याह ब्रह्म वै देवानाम्बृहस्पतिस्तमेवान्वारंभते स एनं सम्पारयत्येदमगन्म देवयजनं पृथिव्या इत्याह देवयजनं ह्येष पृथिव्या आगच्छति यो यजते विश्वे देवा यदजुषन्त पूर्व इत्याह विश्वे हेतद्देवा जोषयन्ते यद्वाह्यणा ऋक्सामाभ्यां यजुषा सन्तरन्त इत्याह र्क्षामाभ्यां ह्येष यजुषा सन्तरन्ति यो यजते रायस्पोषेण समिषा मदेमेत्याह शिषमेवैतामा शास्ते ॥ (४)

यजमानो दीक्षां हन्तोर्ब्राह्मणाश्चतुर्विंशतिश्च ॥ [१]

एष ते गायत्रो भाग इति मे सोमाय ब्रूतादेष तेऽतैरिष्टुभो जागंतो भाग इति मे सोमाय ब्रूताच्छन्दोमानां साम्राज्यं गच्छेति मे सोमाय ब्रूताद्यो वै सोमं राजानं साम्राज्यं लोकं गमयित्वा क्रीणाति गच्छति स्वानां साम्राज्यं छन्दांसि खलु वै सोमस्य राज्ञः साम्राज्यो लोकः पुरस्तात्सोमस्य क्रयादेवमभि मन्त्रयेत् साम्राज्यमेव (५)

ए॒नं लो॒कं ग॑मयित्वा क्रीणाति॒ गच्छ॑ति॒ स्वाना॒ः साम्राज्यं॑ यो वै ता॒नून॒त्रस्य॑ प्रतिष्ठां
वेद॒ प्रत्ये॒व तिष्ठ॑ति ब्रह्मवादि॒नो वद॑न्ति॒ न प्रा॒श्नन्ति॑ न जु॒हुत्यथ॑ कं ता॒नून॒त्रं प्रति॑
तिष्ठतीति॒ प्रजा॑प॒तौ मन॑सीति॒ ब्रूया॑न्निर॒व जिघ्रे॑त्प्रजाप॒तौ त्वा मन॑सि जुहोमीत्येषा वै
ता॒नून॒त्रस्य॑ प्रतिष्ठा य ए॒वं वेद॒ प्रत्ये॒व तिष्ठ॑ति यः (६)

वा अ॒ध्व॒र्योः प्रति॑ष्ठां वेद॒ प्रत्ये॒व तिष्ठ॑ति यतो॒ मन्ये॑ता॒नभिक्र॑म्य होष्यामीति॒ तत्तिष्ठ॑न्ना
श्रावये॒द्दे॒षा वा अ॒ध्व॒र्योः प्रति॑ष्ठा य ए॒वं वेद॒ प्रत्ये॒व तिष्ठ॑ति यद॒भिक्र॑म्य जुहुयात्प्रति॑ष्ठायां
इ॒यात्तस्मा॑त्समा॒नत्र॑ तिष्ठता हो॒तव्यं॑ प्रति॑ष्ठित्यै यो वा अ॒ध्व॒र्योः स्वं वेद॒ स्ववा॑ने॒व भ॑वति
स्रु॒ग्वा अ॑स्य॒ स्वं वा॑यव्यमस्य (७)

स्वं च॑मसोऽस्य॒ स्वं यद्वा॑यव्यं वा च॑मसं वाऽन॒न्वार॒भ्याश्रा॑वये॒त्स्वादि॑यात्तस्मा॒दन्वार॒भ्याश्रा॑व्य
स्वादे॒व नैति॑ यो वै सोम॑मप्रति॑ष्ठाप्य स्तो॒त्रमु॑पाक॒रोत्यप्रति॑ष्ठितः सोमो॒ भव॑त्यप्रति॑ष्ठितः
स्तोमोऽप्रति॑ष्ठिता॒न्युक्थान्य॑प्रति॑ष्ठितो यज॑मानोऽप्रति॑ष्ठितोऽध्व॒र्युर्वा॑यव्यं वै सोम॑स्य प्रति॑ष्ठा
च॑मसोऽस्य प्रति॑ष्ठा सोमः॒ स्तोम॑स्य॒ स्तोमं॑ उ॒क्थानां॑ ग्र॒हं वा गृही॑त्वा च॑मसं वो॒न्नीयं॑
स्तो॒त्रमु॑पाकुर्यात्प्रत्ये॒व सोम॑ः स्थापय॑ति॒ प्रति॑ स्तोम॑मप्रत्यु॒क्थानि॑ प्रति॒ यज॑मान॒स्तिष्ठ॑ति
प्रत्य॑ध्व॒र्युः॥ (८)

ए॒व तिष्ठ॑ति यो वा॑यव्यमस्य॒ ग्रहं॑ वैका॒न्नवि॑शतिश्च॑॥ [२]

य॒ज्ञं वा ए॒तत्स॑म्भ॒रन्ति॑ यत्सो॑मक्रय॒ण्यै प॒दं य॑ज्ञ॒मुख॑ः ह॒विर्धाने॑ य॒र्हि ह॒विर्धाने॑ प्राचीं
प्रव॑र्तये॒युस्तर॑हि तेनाक्ष॒मुपा॑ञ्चय॒ज्ञमुख॑ ए॒व य॒ज्ञमनु॑ सं त॒नोति॑ प्राश्च॑म॒ग्निम्प॒ ह॑रन्त्युत्प॒त्नीमा॑
न॒यन्त्य॒न्वना॑सि॒ प्र व॑र्तयन्त्यथ॒ वा अ॑स्यैष धि॒ष्णि॒यो ही॑यते सोऽनु॑ ध्यायति॒ स ई॑श्वरो
रु॒द्रो भू॒त्वा (९)

प्र॒जां प॒शून् यज॑मानस्य॒ शम॑यितो॒र्यर्हि॑ प॒शुमा॑प्री॒तमु॑द॒ञ्चं न॑यन्ति॒ तर॑हि॒ तस्य॑
प॒शुश्र॑प॒णः ह॑रे॒त्तेनै॒वैन॑म्भा॒ग्निं करो॑ति॒ यज॑मानो॒ वा आ॑हव॒नीयो॑ यज॑मानं॒ वा ए॒तद्वि क॑र्षन्ते
यदा॑हव॒नीया॑त्पशुश्र॑प॒णः ह॑रन्ति॒ स वै॒व स्या॑न्निर॒मन्थ्य॑ वा कुर्या॒द्यज॑मानस्य सा॒त्मत्वा॑य
यदि॑ प॒शोर्व॑दानं नश्ये॒दाज्य॑स्य प्रत्या॒ख्याय॑मव॒द्येत्सै॒व ततः॑ प्रायश्चित्ति॒र्ये प॒शुं वि॑म॒श्नीर॑न्
यस्ता॒न्काम॑ये॒तार्ति॑माच्छे॒युरिति॑ कु॒विद॑ङ्गेति॒ नमो॑वृ॒क्तिव॑त्यर्चा॒ग्नीध्रे॑ जुहुया॒न्नमो॑वृ॒क्तिमे॒वैषां वृ॑ङ्के

ताजगार्तिमार्च्छन्ति॥ (१०)

भूत्वा ततः षड्विंशतिश्च॥ [३]

प्रजापतेर्जायमानाः प्रजा जाताश्च या इमाः। तस्मै प्रति प्र वेदय चिकित्वा९
अनु मन्यताम्। इमम्पशुम्पशुपते ते अद्य बध्नाम्यग्रे सुकृतस्य मध्ये। अनु मन्यस्व
सुयजां यजाम जुष्टं देवानामिदमस्तु हव्यम्। प्रजानन्तः प्रति गृह्णन्ति पूर्वं प्राणमङ्गैभ्यः
पर्याचरन्तम्। सुवर्गं याहि पृथिभिर्देवयानैरोषधीषु प्रति तिष्ठा शरीरैः। येषामीशे (११)

पशुपतिः पशूनां चतुष्पदामुत च द्विपदाम्। निष्क्रीतोऽयं यज्ञियम्भागमेतु रायस्पोषा
यजमानस्य सन्तु। ये बध्यमानमनु बध्यमाना अभ्यैक्षन्त मनसा चक्षुषा च। अग्निस्ता९
अग्रे प्र मुमोक्तु देवः प्रजापतिः प्रजयां संविदानः। य आरण्याः पशवो विश्वरूपा विरूपाः
सन्तो बहुधैकरूपाः। वायुस्ता९ अग्रे प्र मुमोक्तु देवः प्रजापतिः प्रजयां संविदानः।
प्रमुञ्चमानाः (१२)

भुवनस्य रेतो गातुं धत्त यजमानाय देवाः। उपाकृत९ शशमानं यदस्थाञ्जीवं
देवानामप्येतु पार्थः। नाना प्राणो यजमानस्य पशुना यज्ञो देवेभिः सह देवयानः। जीवं
देवानामप्येतु पार्थः सत्याः सन्तु यजमानस्य कामाः। यत्पशुर्मयुमकृतोरो वा पद्धिराहुते।
अग्निर्मा तस्मादेनसो विश्वान्मुञ्चत्व९हंसः। शर्मितार उपेतन यज्ञम् (१३)

देवेभिर्निवृत्तम्। पाशात्पशुम्प्र मुञ्चत बन्धाद्यज्ञपतिं परि। अदितिः पाशम्प्र मुमोक्तेतं
नमः पशुभ्यः पशुपतये करोमि। अरातीयन्तमधरं कृणोमि यं द्विष्मस्तस्मिन्प्रति मुञ्चामि
पाशम्। त्वामु ते दधिरे हव्यवाह९ शृतङ्कृतांरमुत यज्ञियं च। अग्रे सदक्षः सतनुरहि
भूत्वाऽथ हव्या जातवेदो जुषस्व। जातवेदो वपयां गच्छ देवान्त्व९ हि होतां प्रथमो
बभूथ। घृतेन त्वं तनुवो वर्धयस्व स्वाहाकृत९ हविरदन्तु देवाः। स्वाहा देवेभ्यो देवेभ्यः
स्वाहा॥ (१४)

ईशे प्रमुञ्चमाना यज्ञन्त्व९ षोडश च॥ [४]

प्राजापत्या वै पशवस्तेषां रुद्रोऽधिपतिर्यदेताभ्यामुपाकरोति ताभ्यामेवैनं प्रतिप्रोच्या
लभत आत्मनोऽनात्रस्काय द्वाभ्यामुपाकरोति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्या उपाकृत्य पञ्च
जुहोति पाङ्गाः पशवः पशून्वाव रुद्धे मृत्यवे वा एष नीयते यत्पशुस्तं यदन्वारभेत

प्र॒मायु॑को यज॑मानः स्या॒न्ना॒नां प्रा॒णो यज॑मानस्य प॒शुने॒त्याह॑ व्यावृ॑त्त्यै (१५)

यत्प॒शुर्मा॑युमकृ॒तेति॑ जुहोति॒ शान्त्यै॑ शर्मि॑तार उ॒पेत॑नेत्याह॒ यथा॑य॒जुरे॒वैतद्व॑पायां वा
आ॒ह्रिय॑मा॒णायाम॑ग्रेमे॒धोऽपं॑ क्रा॒मति॑ त्वामु॒ ते दं॑धिरे ह॒व्यवा॑ह॒मिति॑ व॒पाम॑भि जु॒होत्य॑ग्रे॒रेव॑
मे॒धम॑व॒ रु॒द्धेऽथो॑ श्रु॒तत्वाय॑ पुरस्ता॑त्स्वाहाकृतयो वा अन्ये देवा उपरि॑ष्टात्स्वाहाकृतयोऽन्ये
स्वाहा॑ दे॒वेभ्यो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्वाहेत्य॒भितो॑ व॒पां जु॒होति॑ ताने॒वोभयान्म्री॑णाति॥ (१६)

व्यावृ॑त्त्या अ॒भितो॑ व॒पां पञ्च॑ च॥ [५]

यो वा अय॑थादे॒वतं॑ य॒ज्ञमु॑प॒चर॑त्या दे॒वता॑भ्यो वृ॒श्च्यते॑ पापी॒यान्भव॑ति यो य॑थादे॒वतं॑ न
दे॒वता॑भ्य॒ आ वृ॒श्च्यते॑ वसी॒यान्भव॑त्याग्रे॒य्यर्चा॑ग्री॒ध्रम॑भि मृ॒शेद्वे॒ष्णव्या॑ ह॒विर्धान॑माग्रे॒य्या सु॒चो
वाय॑व्य॒या वाय॑व्या॒न्यैन्द्रि॒या सदा॑ यथादे॒वतमे॒व य॒ज्ञमु॑प॒ चर॑ति न दे॒वता॑भ्य॒ आ वृ॒श्च्यते॑
वसी॒यान्भव॑ति यु॒नज्मि॑ ते पृथि॒वीं ज्योति॑षा स॒ह यु॒नज्मि॑ वा॒युम॑न्तरि॒क्षेण॑ (१७)

ते स॒ह यु॒नज्मि॑ वाच॑ स॒ह सूर्ये॑ण ते यु॒नज्मि॑ ति॒स्रो वि॒पृचः॑ सूर्य॑स्य ते। अ॒ग्निर्दे॒वता॑
गाय॑त्री छन्द॑ उपा॑शोः पात्र॑मसि॒ सोमो॑ दे॒वता॑ त्रि॒ष्टुप्छन्दो॑ऽन्तर्या॒मस्य॑ पात्र॑म॒सीन्द्रो॑ दे॒वता॑
जग॑ती छन्द॑ इन्द्र॒वायु॑वोः पात्र॑मसि॒ बृह॑स्पतिर्दे॒वता॑ऽनु॒ष्टुप्छन्दो॑ मि॒त्रावरु॑णयोः पात्र॑मस्य॒श्विनो॑
दे॒वता॑ प॒ङ्क्तिश्छन्दो॑ऽश्विनोः पात्र॑मसि॒ सूर्यो॑ दे॒वता॑ बृ॒हती॑ (१८)

छन्दः॑ शुक्र॑स्य पात्र॑मसि च॒न्द्रमा॑ दे॒वता॑ स॒तोबृ॑हती छन्दो॑ म॒न्थि॒नः पात्र॑मसि॒ विश्वे॑
दे॒वा दे॒वतो॑ष्णिहा छन्द॑ आ॒ग्रय॑णस्य पात्र॑म॒सीन्द्रो॑ दे॒वता॑ क॒कुच्छ॑न्द॒ उक्थाना॑म्पात्र॑मसि
पृथि॒वी दे॒वता॑ वि॒राट्छन्दो॑ ध्रु॒वस्य॑ पात्र॑मसि॥ (१९)

अ॒न्तरि॑क्षेण बृ॒हती॑ त्रय॑स्त्रि॒शच्च॑॥ [६]

इ॒ष्टर्गो॑ वा अ॒ध्वर्यु॑र्यज॑मानस्ये॒ष्टर्गः॑ खलु॒ वै पूर्वे॑ऽर्ष्टुः क्षी॒यत॑ आस॒न्यान्मा॑ म॒न्त्रात्पा॑हि
कस्या॑श्चिद॒भिशा॑स्त्या इति॑ पुरा प्रा॒तरनु॑वा॒काञ्जु॑हयादा॒त्मन॑ ए॒व तद॑ध्व॒र्युः पुरस्ता॑च्छर्म॒ न ह्य॑ते॒
ऽन॒त्यै संवे॑शाय॒ त्वोप॑वेशाय॒ त्वा गाय॑त्रिया॒स्त्रिष्टु॑भो जग॑त्या अ॒भिभू॑त्यै स्वाहा॒ प्राणा॑पानौ
मृ॒त्योर्मा॑ पात॒ प्राणा॑पानौ मा मा॒ हासि॑ष्टं दे॒वता॑सु वा ए॒ते प्रा॑णापान॒योः (२०)

व्याय॑च्छन्ते॒ येषा॑ सोमः॒ समृ॑च्छते॒ संवे॑शाय॒ त्वोप॑वेशाय॒ त्वेत्या॑ह॒ छन्दा॑सि॒ वै
संवे॑श उ॒पवेश॑श्छन्दा॑भिरे॒वास्य॑ छन्दा॑सि वृ॒द्धे प्रेति॑वन्त्याज्यानि भवन्त्य॒भिजि॑त्यै म॒रुत्व॑तीः
प्रति॑पदो विजि॑त्या उ॒भे बृ॑ह॒द्रथन्त॑रे भ॒वत॑ इ॒यं वाव॑ र॒थन्त॑रम॒सौ बृ॑हदा॒भ्यामे॒वैन॑म॒न्तरै॑त्य॒द्य

वाव रथन्तरं श्वो बृहदद्यान्वादेवेनमन्तरैति भूतम् (२१)

वाव रथन्तरम्भविष्यद्बृहद्भूताच्चैवेनम्भविष्यत्श्चान्तरैति परिमितं वाव
रथन्तरमपरिमितम्बृहत्परिमिताच्चैवेनमपरिमिताच्चान्तरैति विश्वामित्रजमदग्नी वसिष्ठेनास्पर्धेतां
स एतज्जमदग्निर्विहव्यमपश्यतेन वै स वसिष्ठस्येन्द्रियं वीर्यमवृङ्क्त यद्विहव्यं शस्यत
इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृङ्क्ते यस्य भूयांसो यज्ञकृतव इत्याहुः स
देवता वृङ्क्त इति यद्यग्निष्टोमः सोमः परस्तात्स्यादुक्थ्यं कुर्वीत यद्युक्थ्यः स्यादतिरात्रं
कुर्वीत यज्ञकृतुभिरेवास्यं देवता वृङ्क्ते वसीयान्भवति॥ (२२)

प्राणापानयोर्भूतं वृङ्क्तेऽष्टाविंशतिश्च॥ [७]

निग्राभ्याः स्थ देवश्रुत आयुर्मे तर्पयत प्राणं मे तर्पयतापानं मे तर्पयत व्यानं
मे तर्पयत चक्षुर्मे तर्पयत श्रोत्रं मे तर्पयत मनो मे तर्पयत वाचं मे तर्पयतात्मानं
मे तर्पयताङ्गानि मे तर्पयत प्रजां मे तर्पयत पशून्मे तर्पयत गृहान्मे तर्पयत गुणान्मे
तर्पयत सर्वगणं मा तर्पयत तर्पयत मा (२३)

गुणा मे मा वि तृप्त्रोषधयो वै सोमस्य विशो विशः खलु वै राज्ञः प्रदातोरीश्वरा
ऐन्द्रः सोमोऽवीर्यं वो मनसा सुजाता ऋतप्रजाता भग इद्वः स्याम इन्द्रेण देवीर्वीरुधः
संविदाना अनु मन्यन्तां सर्वनाय सोममित्याहोषधीभ्य एवेनं स्वायै विशः स्वायै
देवतायै निर्याच्याभि पुणोति यो वै सोमस्याभिषूयमाणस्य (२४)

प्रथमोऽंशुः स्कन्दति स ईश्वर इन्द्रियं वीर्यं प्रजां पशून् यजमानस्य निरहन्तोस्तम्भि
मन्त्रयेता मास्कांस्सह प्रजया सह रायस्पोषणेन्द्रियं मे वीर्यं मा निर्वधीरित्याशिषमेवैतामा
शास्त इन्द्रियस्य वीर्यस्य प्रजायै पशूनामनिर्घाताय द्रप्सश्चस्कन्द पृथिवीमनु द्यामिमं च
योनिमनु यश्च पूर्वः तृतीयं योनिमनु सश्चरन्तं द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त होत्राः॥ (२५)

तर्पयत माऽभिषूयमाणस्य यश्च दशं च॥ [८]

यो वै देवान्देवयशसेनापयति मनुष्यान्मनुष्ययशसेनं देवयशस्यैव देवेषु
भवति मनुष्ययशसी मनुष्येषु यान्प्राचीनमाग्रयणाद्ब्रह्मन्गृहीयात्तानुपांशु
गृहीयाद्यानूर्ध्वाऽस्तानुपब्दिमतो देवानेव तदेवयशसेनापयति मनुष्यान्मनुष्ययशसेनं
देवयशस्यैव देवेषु भवति मनुष्ययशसी मनुष्येष्वग्निः प्रातःसवने पात्वस्मान् वैश्वानरो

महिना विश्वशम्भूः। स नः पावको द्रविणं दधातु (२६)

आयुष्मन्तः सहभक्षाः स्याम। विश्वे देवा मरुत इन्द्रो अस्मान्स्मिद्धितीये सवने न जंघ्युः। आयुष्मन्तः प्रियमेषां वदन्तो वयं देवानां सुमतौ स्याम। इदं तृतीयं सवनं कवीनामृतेन ये चमसमैरयन्त। ते सौधन्वनाः सुवरानशानाः स्विष्टिं नो अभि वसीयो नयन्तु। आयतनवतीर्वा अन्या आहुतयो हूयन्तेऽनायतना अन्या या आघारवतीस्ता आयतनवतीर्याः (२७)

सौम्यास्ता अनायतना ऐन्द्रवायवमादायाघारमा घारयेदध्वरो यज्ञोऽयमस्तु देवा ओषधीभ्यः पशवे नो जनाय विश्वस्मै भूतायाध्वरोऽसि स पिन्वस्व घृतवद्देव सोमेति सौम्या एव तदाहुतीरायतनवतीः करोत्यायतनवान्भवति य एवं वेदाथो द्यावापृथिवी एव घृतेन व्युनक्ति ते व्युते उपजीवनीये भवत उपजीवनीयो भवति (२८)

य एवं वेदैष ते रुद्र भागो यं निरयाचथास्तं जुषस्व विदेगौपत्यं रायस्पोषं सुवीर्यं संवत्सरीणां स्वस्तिम्। मनुः पुत्रेभ्यो दायं व्यभजत्स नाभानेदिष्ठं ब्रह्मचर्यं वसन्तं निरभजत्स आगच्छत्सोऽब्रवीत्कथा मा निरभागिति न त्वा निरभाक्षमित्यब्रवीदङ्गिरस इमे सत्तमांसते ते (२९)

सुवर्गं लोकं न प्र जानन्ति तेभ्य इदम्ब्राह्मणम्ब्रूहि ते सुवर्गं लोकं यन्तो य एषाम्पशवस्तांस्तं दास्यन्तीति तदैभ्योऽब्रवीत्ते सुवर्गं लोकं यन्तो य एषाम्पशव आसन्तानस्मा अददुस्तम्पशुभिश्चरन्तं यज्ञवास्तौ रुद्र आगच्छत्सोऽब्रवीन्मम वा इमे पशव इत्यदुर्वै (३०)

मह्यमिमानित्यब्रवीन्न वै तस्य त ईशत इत्यब्रवीद्यद्यज्ञवास्तौ हीयते मम वै तदिति तस्माद्यज्ञवास्तु नाभ्यवेत्युः सौऽब्रवीद्यज्ञे मा भुजार्थं ते पशून्नाभि मङ्स्य इति तस्मा एतम्मुन्थिनः सऽस्त्रावमजुहोततो वै तस्य रुद्रः पशून्नाभ्यमन्यत यत्रैतमेवं विद्वान्मुन्थिनः सऽस्त्रावं जुहोति न तत्र रुद्रः पशून्नाभि मन्यते॥ (३१)

दधात्वायतनवतीर्या उपजीवनीयो भवति तेऽदुर्वै यत्रैतमेकादश च॥ [९]

जुष्टो वाचो भूयासं जुष्टो वाचस्पतये देवि वाक्। यद्वाचो मधुमत्तस्मिन्मा धाः स्वाहा सरस्वत्यै। ऋचा स्तोमं समर्धय गायत्रेण रथन्तरम्। बृहद्गायत्रवर्तनि। यस्तं द्रप्सः स्कन्दति यस्तं अंशुर्बाहुच्युतो धिषण्योरुपस्थात्। अध्वर्योर्वा परि यस्तं

पवित्रा॑श्वाहा॑कृतमिन्द्रा॑य तं जु॑होमि। यो द्र॑प्सो अ॒शुः प॑तितः पृथि॒व्यां प॑रिवा॒पात् (३२)

पुरो॑डाशा॑त्कर॒म्भात्। धा॒ना॒सो॒मा॒न्म॒न्थि॒नं इन्द्र॑ शुक्रा॑श्वाहा॑कृतमिन्द्रा॑य तं जु॑होमि। यस्तै॑ द्र॒प्सो मधु॑मा॒ इन्द्रि॒यावा॑न्श्वाहा॑कृतः पुन॑र॒प्येति॑ देवान्। दि॒वः पृथि॒व्याः पर्य॑न्तरि॒क्षाश्वाहा॑कृतमिन्द्रा॑य तं जु॑होमि। अध्व॑र्युर्वा ऋ॒त्विजा॑ प्रथ॒मो यु॑ज्यते तेन॒ स्तोमो॑ योक्त॒व्यं इत्या॑हुर्वाग्ने॒या अ॒ग्र ए॒त्वृजु॒गा दे॒वेभ्यो॑ यशो॒ मयि॑ दध॒ती प्रा॒णान्प॒शुषु॑ प्र॒जाम्मयि॑ (३३)

च॒ यज॑माने चे॒त्याह॒ वाच॑मेव तद्य॑ज्ञमुखे यु॒नक्ति॑ वास्तु॒ वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य॒ क्रियते॑ यद्ब्र॑ह्म॒न्गृही॒त्वा ब॑हिष्प॒वमान॑ स॒र्पन्ति॑ परा॑श्चो हि यन्ति॒ परा॑चीभिः स्तु॒वते॑ वैष्ण॒व्यर्चा पु॑नरेत्योप॒ तिष्ठते॑ य॒ज्ञो वै वि॒ष्णुर्य॑ज्ञमे॒वाक॑र्वि॒ष्णो त्वं नो॒ अन्त॑मः शर्म॒ यच्छ॑ सहन्त्य। प्र ते॒ धारा॑ मधु॒श्चुत॑ उ॒त्सं दु॒हते॑ अक्षि॒तमि॒त्याह॒ यदे॒वास्य॑ शयान॒स्योप॑शुष्य॒ति तदे॒वास्यै॒तेना॑ प्या॒ययति॑॥ (३४)

परि॒वापा॒त्रजा॑ मयि॑ दु॒हते॑ चतु॑र्दश च॥ [१०]

अ॒ग्निना॑ र॒यिम॑श्रव॒त्पोष॑मेव दि॒वेदि॑वे। य॒शसं॑ वी॒रव॑त्तमम्॥ गोमा॑ अ॒ग्नेऽवि॑मा॒ अ॒श्वी य॒ज्ञो नृ॒वत्सं॑खा॒ सद॑मिदं प्रमृ॒ष्यः। इडा॑वा॒ एषो॑ अ॒सुर॑ प्र॒जावा॑न्दी॒र्घो र॒यिः पृथु॑बुधः सु॒भावान्॑॥ आ॒ प्या॑यस्व॒ सं तै॑॥ इह॒ त्वष्टा॑रम॒ग्रियं॑ वि॒श्वरू॑पमु॒प ह॒ये। अ॒स्माक॑मस्तु॒ केवलः॑॥ तन्न॑स्तुरी॒पमध॑ पोषयि॒तु दे॒वं त्वष्ट॑र्वि॒ ररा॑णः स्य॒स्वा यतो॑ वी॒रः (३५)

क॒र्मण्यः॑ सु॒दक्षो॑ यु॒क्तग्रा॑वा जा॒यते॑ दे॒वका॑मः। शि॒वस्त्वष्ट॑रि॒हा ग॑हि वि॒भुः पोष॑ उ॒त त्मना॑। य॒ज्ञेय॑ज्ञे न॒ उद॑वा पि॒शङ्गरू॑पः सु॒भरो॑ वयो॒धाः श्रु॑ष्टी वी॒रो जा॑यते दे॒वका॑मः। प्र॒जां त्वष्टा॑ वि॒ प्यतु॑ नाभि॒मस्मे॒ अथा॑ दे॒वाना॑म॒र्येतु॑ पाथः। प्र॒ णो॑ दे॒व्या नो॑ दि॒वः। पी॒पिवा॑स॒ सर॑स्वतः॒ स्तनं॑ यो वि॒श्वदर्श॑तः। धु॒क्षीम॑हि॒ प्र॒जामि॑षम् (३६)

ये ते॑ सर॒स्व ऊ॒र्मयो॑ मधु॒मन्तो॑ घृ॒तश्चु॑तः। तेषा॑ ते सु॒ग्नमी॑महे। यस्य॑ व्र॒तम्प॑शवो॒ यन्ति॑ सर्वे॒ यस्य॑ व्र॒तमु॑प॒तिष्ठ॑न्त॒ आपः॑। यस्य॑ व्र॒ते पृ॑ष्टि॒पति॑र्नि॒विष्ट॑स्त॒ सर॑स्वन्त॒मव॑से हु॒वेम। दि॒व्यं सु॑पर्णं व॒यस॑म्बृ॒हन्त॑म॒पां गर्भं॑ वृष॒भमो॑षधीनाम्। अ॒भीप॑तो वृ॒ष्ट्या त॑र्पयन्त॒ तं सर॑स्वन्त॒मव॑से हु॒वेम। सिनी॑वालि॒ पृथु॑ष्टुके॒ या दे॒वाना॑म॒सि स्व॑सा। जुष॒स्व ह॒व्यम् (३७)

आहु॑तं प्र॒जां दै॒वि दि॒दिद्धि॑ नः। या सु॑पा॒णिः स्व॑ङ्गुरिः सु॒पूमा॑ बहु॒सूव॑री। तस्यै॑

विश्वत्रियै हविः सिनीवाल्यै जुहोतन। इन्द्रं वो विश्वतुस्परीन्द्रं नरः। असितवर्णा हरयः
सुपर्णा मिहो वसाना दिवमुत्पतन्ति। त आऽववृत्रन्सदनानि कृत्वादित्युथिवी घृतैर्व्युद्यते।
हिरण्यकेशो रजसो विसारिऽहिर्धुनिर्वात इव धर्जीमान्। शुचिभ्राजा उषसः (३८)

नवेदा यशस्वतीरपस्युवो न सत्याः। आ ते सुपर्णा अमिनन्त एवैः कृष्णो
नौनाव वृषभो यदीदम्। शिवाभिर्न स्मयमानाभिरागात्पतन्ति मिहः स्तनयन्त्यभ्रा। वाश्रेवं
विद्युन्मिमाति वृथ्सं न माता सिंपक्ति। यदैषां वृष्टिरसर्जि। पर्वतश्चिन्महि वृद्धो बिभाय
दिवश्चिन्सानुं रेजत स्वने वः। यत्क्रीडथ मरुतः (३९)

ऋष्टिमन्त आपं इव सप्रियंश्चो धवध्वे। अभि क्रन्द स्तनय गर्भमा धा उदन्वता
परि दीया रथेन। दृतिः सु कर्ष विषितं न्यञ्चः समा भवन्तूद्वता निपादाः। त्वं त्या
चिदच्युताग्रे पशुर्न यवंसे। धामां ह यत्तं अजर वना वृश्चन्ति शिक्कसः। अग्रे भूरीणि
तवं जातवेदो देवं स्वधावोऽमृतस्य धामं। याश्च (४०)

माया मायिनां विश्वमिन्व त्वे पूर्वीः सन्धुः पृष्ठबन्धो। दिवो नो वृष्टिम्मरुतो
ररीध्वम्प पिन्वत वृष्णो अश्वस्य धाराः। अवडितेन स्तनयिबुतेह्यपो निषिञ्चन्नसुरः पिता
नः। पिन्वन्त्यपो मरुतः सुदानवः पयो घृतवद्विदथैष्वाभुवः। अत्यं न मिहे वि नयन्ति
वाजिनमुथ्सं दुहन्ति स्तनयन्तमक्षितम्। उदप्रुतो मरुतस्ताः इयर्त वृष्टिम् (४१)

ये विश्वे मरुतो जुनन्ति। क्रोशाति गर्दा कन्येव तुन्ना पेरु तुञ्जाना पत्येव जाया।
घृतेन द्यावापृथिवी मधुना समुक्षत पयस्वतीः कृणुताप ओषधीः। ऊर्जं च तत्र सुमतिं
च पिन्वथ यत्रा नरो मरुतः सिञ्चथा मधु। उदु त्यश्चित्रम्। और्वभृगुवच्छुचिंमप्रवानवदा
हुवे। अग्निः समुद्रवांससम्। आ सवः सवितुर्यथा भगस्येव भुजिः हुवे। अग्निः
समुद्रवांससम्। हुवे वातस्वनं कविम्पर्जन्यक्रन्द्यः सहः। अग्निः समुद्रवांससम्॥ (४२)

वीर इषः हव्यमुषसो मरुतश्च वृष्टिं भगस्य द्वादश च॥ [११]

यो वै पर्वमानानाञ्जीणि परिभूः स्फ्यः स्वस्तिर्भक्षेहिं महीनां पयोऽसि देवं सवितरेतत्तं
श्येनाय यद्वे होतोपयामगृहीतोऽसि वाक्षसत्र सो अग्न एकादश॥ [१२]

[प्रजापतिरकामयत प्रजापतेर्जायमाना व्यायच्छन्ते मह्यमिमान्माया मायिनां
द्विचत्वारिंशत्॥४२॥ प्रजापतिरकामयताग्निः समुद्रवांससम्॥]

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः ॥

यो वै पर्वमानानामन्वारोहान् विद्वान् यजतेऽनु पर्वमानाना रोहति न पर्वमानेभ्यो-
ऽवच्छिद्यते श्येनोऽसि गायत्रच्छन्दा अनु त्वा रभे स्वस्ति मा सम्पारय सुपर्णोऽसि
त्रिष्टुप्छन्दा अनु त्वा रभे स्वस्ति मा सम्पारय सघासि जगतीछन्दा अनु त्वा रभे
स्वस्ति मा सम्पारयेत्याहेते (१)

वै पर्वमानानामन्वारोहास्तान् य एवं विद्वान् यजतेऽनु पर्वमानाना रोहति न
पर्वमानेभ्योऽवच्छिद्यते यो वै पर्वमानस्य सन्ततिं वेद सर्वमायुरेति न पुरायुषः प्र मीयते
पशुमान्भवति विन्दते प्रजाम्पर्वमानस्य ग्रहा गृह्यन्तेऽथ वा अस्यैतेऽगृहीता द्रोणकलश
आधवनीयः पूतभृत्तान् यदगृहीत्वोपाकुर्यात्पर्वमानं वि (२)

छिन्द्यात्तं विच्छिद्यमानमध्वर्योः प्राणोऽनु विच्छिद्येतोपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वेति
द्रोणकलशमभि मृशेदिन्द्राय त्वेत्याधवनीयं विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इति पूतभृत्पर्वमानमेव
तत्सं तनोति सर्वमायुरेति न पुरायुषः प्र मीयते पशुमान्भवति विन्दते प्रजाम्॥ (३)

एते वि द्विचत्वारिंशच्च॥ [१]

त्रीणि वाव सर्वनान्यथ तृतीयं सवनमव लुम्पन्त्यनुशु कुर्वन्त उपाशु
हुत्वोपाशुपात्रेऽशुमवास्य तं तृतीयसवनेऽपिसृज्याभि पुण्यद्यदाप्याययति
तेनाशुमद्यदभिषुणोति तेनर्जीषि सर्वाण्येव तत्सर्वनान्यशुमन्ति शुक्रवन्ति समावद्वीर्याणि
करोति द्वौ समुद्रौ विततावजूर्यौ पर्यावर्तते जठरेव पादाः तयोः पश्यन्तो अतिं
यन्त्यन्यमपश्यन्तः (४)

सेतुनातिं यन्त्यन्यम् द्वे ब्रधंसी सतती वस्त एकः केशी विश्वा भुवनानि विद्वान्
तिरोधायैत्यसितं वसानः शुक्रमा दन्ते अनुहाय जायै देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वन्त तदसुरा अकुर्वन्त
ते देवा एतस्माहायज्ञमपश्यन्तमन्वताऽग्निहोत्रं व्रतमकुर्वन्त तस्माद्विव्रतः स्याद्विरह्यग्निहोत्रं
जुह्वति पौर्णमासं यज्ञमग्नीषोमीयम् (५)

पशुमकुर्वन्त दाश्यं यज्ञमाग्नेयम्पशुमकुर्वन्त वैश्वदेवम्प्रातःसवनमकुर्वन्त

वरुणप्रघासान्माध्यंदिनः सवनं साकमेधान्पितृयज्ञं त्र्यम्बकास्तृतीयसवनमकुर्वत् तमेषामसुरा यज्ञमन्ववाजिगांसन्तं नान्ववायन्तं ऽब्रुवन्नध्वर्तव्या वा इमे देवा अभूवन्निति तदध्वरस्याध्वरत्वन्ततो देवा अभवन्परासुरा य एवं विद्वान्सोमेन यजते भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति॥ (६)

अपश्यन्तोऽग्नीषोमीर्यमात्मना परा त्रीणि च॥ [२]

परिभूरग्निं परिभूरिन्द्रं परिभूर्विश्वं देवान्परिभूर्मांसह ब्रह्मवर्चसेन स नः पवस्व शं गवे शं जनाय शमवते शं राजन्नोषधीभ्योऽच्छिन्नस्य ते रयिपते सुवीर्यस्य रायस्पोषस्य ददितारः स्याम। तस्य मे रास्व तस्य ते भक्षीय तस्य त इदमुन्मृजे। प्राणाय मे वर्चोदा वर्चसे पवस्वापानाय व्यानाय वाचे (७)

दक्षक्रतुभ्यां चक्षुर्भ्यां मे वर्चोदौ वर्चसे पवेथाः श्रोत्रायात्मनेऽङ्गैर्भ्य आयुषे वीर्याय विष्णोरिन्द्रस्य विश्वेषां देवानां जठरमसि वर्चोदा मे वर्चसे पवस्व कौंसि को नाम कस्मै त्वा कायं त्वा यं त्वा सोमेनातीतृपं यं त्वा सोमेनामीमदं सुप्रजाः प्रजया भूयासं सुवीरो वीरैः सुवर्चा वर्चसा सुपोषः पोषैर्विश्वेभ्यो मे रूपेभ्यो वर्चोदाः (८)

वर्चसे पवस्व तस्य मे रास्व तस्य ते भक्षीय तस्य त इदमुन्मृजे। बुभूषन्नवैक्षेतैष वै पात्रियः प्रजापतिर्यज्ञः प्रजापतिस्तमेव तर्पयति स एनं तृप्तो भूत्याऽभि पवते ब्रह्मवर्चसकामोऽवैक्षेतैष वै पात्रियः प्रजापतिर्यज्ञः प्रजापतिस्तमेव तर्पयति स एनं तृप्तो ब्रह्मवर्चसेनाभि पवत आमयावी (९)

अवैक्षेतैष वै पात्रियः प्रजापतिर्यज्ञः प्रजापतिस्तमेव तर्पयति स एनं तृप्त आयुषाभि पवतेऽभिचरन्नवैक्षेतैष वै पात्रियः प्रजापतिर्यज्ञः प्रजापतिस्तमेव तर्पयति स एनं तृप्तः प्राणापानाभ्यां वाचो दक्षक्रतुभ्यां चक्षुर्भ्यां श्रोत्राभ्यामात्मनोऽङ्गैर्भ्य आयुषोऽन्तरेति ताजकप्र धन्वति॥ (१०)

वाचे रूपेभ्यो वर्चोदा आमयावी पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [३]

स्फ्यः स्वस्तिर्विघ्नः स्वस्तिः परशुर्वेदिः परशुर्नः स्वस्तिः। यज्ञियां यज्ञकृतः स्थ ते मास्मिन् यज्ञ उप ह्यध्वमुप मा द्यावापृथिवी ह्येतामुपास्तावः कलशः सोमो अग्निरुप देवा उप यज्ञ उप मा होत्रा उपहवे ह्यन्तान्नमोऽग्नये मखघ्ने मखस्य मा

यशोऽर्यादित्याहवनीयमुप तिष्ठते यज्ञो वै मुखः (११)

युजं वाव स तदहन्तस्मा एव नमस्कृत्य सदः प्र सर्पत्यात्मनोऽनात्त्यै नमो रुद्राय
मखुघ्ने नमस्कृत्या मा पाहीत्याग्नीध्रं तस्मा एव नमडस्कृत्य सदः प्र सर्पत्यात्मनोऽनात्त्यै
नम इन्द्राय मखुघ्न इन्द्रियं मे वीर्यम्मा निर्वधीरिति होत्रीयमाशिषमेवैतामा शास्त
इन्द्रियस्य वीर्यस्यानिर्घाताय या वै (१२)

देवताः सदस्यार्तिमार्पयन्ति यस्ता विद्वान्प्रसर्पति न सदस्यार्तिमाच्छति नमोऽग्नये मखुघ्न
इत्याहेता वै देवताः सदस्यार्तिमार्पयन्ति ता य एवं विद्वान्प्रसर्पति न सदस्यार्तिमाच्छति दृढे
स्थः शिथिरे समीची माहंसस्पातु सूर्यो मा देवो दिव्यादहंसस्पातु वायुरन्तरिक्षात् (१३)

अग्निः पृथिव्या यमः पितृभ्यः सरस्वती मनुष्येभ्यो देवी द्वारौ मा मा सं तासुम्
नमः सदसे नमः सदसस्पतये नमः सखीनां पुरोगाणां चक्षुषे नमो दिवे नमः पृथिव्या
अहे दधिष्व्योदतस्तिष्ठान्यस्य सदने सीद योऽस्मत्पाकं तर् उन्निवत् उदुद्वतश्च गेषम्पातम्मा
द्यावापृथिवी अद्याहुः सदो वै प्रसर्पन्तम् (१४)

पितरोऽनु प्र सर्पन्ति त एनमीश्वरा हिंसितोः सदः प्रसृप्य दक्षिणार्धं परैक्षेतागन्त
पितरः पितृमानहं युष्माभिर्भूयास सुप्रजसो मया यूयम्भूयास्तेति तेभ्य एव नमस्कृत्य
सदः प्र सर्पत्यात्मनोऽनात्त्यै॥ (१५)

मुखो वा अन्तरिक्षात्प्रसर्पन्तन्नयस्त्रिंशच्च॥ [४]

भक्षेहि मा विंश दीर्घायुत्वाय शन्तनुत्वाय रायस्पोषाय वर्चसे सुप्रजास्त्वायेहि
वसो पुरोवसो प्रियो मे हृदोऽस्यधिनोस्त्वा बाहुभ्यां सध्यासम् नृचक्षंसं त्वा देव
सोम सुचक्षा अव ख्येषम् मन्द्राभिभूतिः केतुर्यज्ञानां वाग्जुषाणा सोमस्य तृप्यतु मन्द्रा
स्वर्वाच्यदितिरनाहतशीर्ष्णी वाग्जुषाणा सोमस्य तृप्यत्वेहि विश्वचर्षणे (१६)

शम्भूमयोभूः स्वस्ति मा हरिवर्णं प्र चर क्रत्वे दक्षाय रायस्पोषाय सुवीरताये मा मा
राजन्वि बीभिषो मा मे हार्दि त्विषा वधीः। वृषणे शुष्मायायुषे वर्चसे॥ वसुमद्गणस्य सोम
देव ते मतिविदः प्रातःसवनस्य गायत्रछन्दस इन्द्रपीतस्य नराशंसपीतस्य पितृपीतस्य
मधुमत उपहूतस्योपहूतो भक्षयामि रुद्रवद्गणस्य सोम देव ते मतिविदो माध्यादिनस्य
सवनस्य त्रिष्टुछन्दस इन्द्रपीतस्य नराशंसपीतस्य (१७)

पितृपीतस्य मधुमत उपहूतस्योपहूतो भक्षयाम्यादित्यवद्वणस्य सोम देव ते मतिविदस्तृतीयस्य सर्वनस्य जगतीछन्दस इन्द्रपीतस्य नराशंसपीतस्य पितृपीतस्य मधुमत उपहूतस्योपहूतो भक्षयामि। आ प्यायस्व समेतु ते विश्वतः सोम वृष्णियम्। भवा वाजस्य सङ्गथे। हिन्वं मे गात्रा हरिवो गणान्मे मा वि तीतृषः। शिवो मे सप्तर्षीनुप तिष्ठस्व मा मेऽवाङ्गाभिमतिं (१८)

गाः। अपाम सोमममृता अभूमादर्शम् ज्योतिरविदाम देवान्। किमस्मान्कृणवदरातिः किमु धूर्तिरमृत मर्त्यस्या यन्म आत्मनो मिन्दाभूदग्निस्तत्पुनराहर्जातवेदा विचरषणिः। पुनरग्निश्चक्षुरदात्पुनरिन्द्रो बृहस्पतिः। पुनर्मे अश्विना युवं चक्षुरा धत्तमक्ष्योः। इष्टयंजुषस्ते देव सोम स्तुतस्तोमस्य (१९)

शस्तोक्थस्य हरिवत् इन्द्रपीतस्य मधुमत उपहूतस्योपहूतो भक्षयामि। आपूर्याः स्था मा पूरयत प्रजया च धनैर्न च। एतत्तै तत् ये च त्वामन्वेतत्तै पितामह प्रपितामह ये च त्वामन्वत्रं पितरो यथाभागम्मन्दध्वम् नमो वः पितरो रसाय नमो वः पितरः शुष्माय नमो वः पितरो जीवाय नमो वः पितरः (२०)

स्वधायै नमो वः पितरो मन्यवे नमो वः पितरो घोराय पितरो नमो वो य एतस्मिँल्लोके स्थ युष्मास्तेऽनु यैऽस्मिँल्लोके मां तेऽनु य एतस्मिँल्लोके स्थ यूयं तेषां वसिष्ठा भूयास्त यैऽस्मिँल्लोकेऽहं तेषां वसिष्ठो भूयासम् प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा जातानि परि ता बभूव (२१)

यत्कांमास्ते जुहुमस्तत्रो अस्तु वयं स्याम पतयो रयीणाम्। देवकृतस्यैनसोऽवयजनमसि मनुष्यकृतस्यैनसोऽवयजनमसि पितृकृतस्यैनसोऽवयजनमस्यप्सु धौतस्य सोम देव ते नृभिः सुतस्येष्टयंजुषः स्तुतस्तोमस्य शस्तोक्थस्य यो भक्षो अश्वसिनिर्यो गोसनिस्तस्य ते पितृभिर्भक्षं कृतस्योपहूतस्योपहूतो भक्षयामि॥ (२२)

विश्वचरणे त्रिष्टुप्छन्दस इन्द्रपीतस्य नराशंसपीतस्याति स्तुतस्तोमस्य जीवाय नमो वः पितरो बभूव चतुश्चत्वारिंशच्च॥

[५]

महीनाम्पयोऽसि विश्वेषां देवानां तनूरृद्ध्यासमद्य पृषतीनां ग्रहम्पृषतीनां ग्रहोऽसि विष्णोरृहदयमस्येकमिष विष्णुस्त्वानु वि चक्रमे भूतिर्दध्ना घृतेन वर्धतां तस्य मेष्टस्य वीतस्य द्रविणमा गम्याज्योतिरसि वैश्वानरं पृथिव्यै दुग्धम् यावती द्यावापृथिवी महित्वा

यावच्च सप्त सिन्धवो वितस्थुः। तावन्तमिन्द्र ते (२३)

ग्रहः सहोर्जा गृह्णाम्यस्तुतम्। यत्कृष्णशकुनः पृषदाज्यमवमृशेच्छुद्रा अस्य प्रमायुकाः स्युर्यच्छ्वाऽवमृशेच्चतुष्पादोऽस्य पशवः प्रमायुकाः स्युर्यथस्कन्देद्यजमानः प्रमायुकः स्यात्पशवो वै पृषदाज्यम्पशवो वा एतस्य स्कन्दन्ति यस्य पृषदाज्यः स्कन्दति यत्पृषदाज्यम्पुनर्गृह्णाति पशून्नेवास्यै पुनर्गृह्णाति प्राणो वै पृषदाज्यं प्राणो वै (२४)

एतस्य स्कन्दति यस्य पृषदाज्यः स्कन्दति यत्पृषदाज्यम्पुनर्गृह्णाति प्राणमेवास्यै पुनर्गृह्णाति हिरण्यमवधाय गृह्णात्यमृतं वै हिरण्यं प्राणः पृषदाज्यममृतमेवास्य प्राणे दधाति शतमानम्भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठत्यश्वमव प्रापयति प्राजापत्यो वा अश्वः प्राजापत्यः प्राणः स्वादेवास्यै योनैः प्राणं निर्मिमीते वि वा एतस्य यज्ञश्छिद्यते यस्य पृषदाज्यः स्कन्दति वैष्णव्यर्चा पुनर्गृह्णाति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञेनैव यज्ञः सं तनोति॥ (२५)

ते पृषदाज्यं प्राणो वै योनैः प्राणं द्वाविंशतिश्च॥ [६]

देवं सवितरेतत्ते प्राहु तत्प्र च सुव प्र च यज्ञ बृहस्पतिर्ब्रह्मायुष्मत्या ऋचो मा गांत तनूपाथ्साम्नः सत्या व आशिषः सन्तु सत्या आकूतय ऋतं च सत्यं च वदत स्तुत देवस्य सवितुः प्रसवे स्तुतस्य स्तुतमस्यूर्जम्मह्यः स्तुतं दुहामा मा स्तुतस्य स्तुतं गम्याच्छुस्त्रस्य शस्त्रम् (२६)

अस्यूर्जम्मह्यः शस्त्रं दुहामा मा शस्त्रस्य शस्त्रं गम्यादिन्द्रियावन्तो वनामहे धुक्षीमहि प्रजामिषम्। सा मे सत्याशीर्देवेषु भूयात् ब्रह्मवर्चसं मा गम्यात्। यज्ञो बभूव स आ बभूव स प्र जज्ञे स वावृधे। स देवानामधिपतिर्बभूव सो अस्मा अधिपतीन्करोतु वयः स्याम पतयो रयीणाम्। यज्ञो वा वै (२७)

यज्ञपतिं दुहे यज्ञपतिर्वा यज्ञं दुहे स यः स्तुतशस्त्रयोर्दोहमविद्वान् यजते तं यज्ञो दुहे स इष्ट्वा पापीयान्भवति य एनयोर्दोहं विद्वान् यजते स यज्ञं दुहे स इष्ट्वा वसीयान्भवति स्तुतस्य स्तुतमस्यूर्जम्मह्यः स्तुतं दुहामा मा स्तुतस्य स्तुतं गम्याच्छुस्त्रस्य शस्त्रमस्यूर्जम्मह्यः शस्त्रं दुहामा मा शस्त्रस्य शस्त्रं गम्यादित्याहेष वै स्तुतशस्त्रयोर्दोहस्तं य एवं विद्वान् यजते दुह एव यज्ञमिष्ट्वा वसीयान्भवति॥ (२८)

शस्त्रं वै शस्त्रन्दुहान्द्वाविंशतिश्च॥ [७]

श्येनाय पत्वंने स्वाहा वदथ्स्वयमभिगूताय नमो विष्टम्भाय धर्मणे स्वाहा
वदथ्स्वयमभिगूताय नमः परिधये जनप्रथनाय स्वाहा वदथ्स्वयमभिगूताय नम ऊर्जे
होत्राणां५ स्वाहा वदथ्स्वयमभिगूताय नमः पर्यसे होत्राणां५ स्वाहा वदथ्स्वयमभिगूताय
नमः प्रजापतये मनवे स्वाहा वदथ्स्वयमभिगूताय नम ऋतमृतपाः सुवर्वादथ्स्वाहा
वदथ्स्वयमभिगूताय नमस्तुम्पन्ता५ होत्रा मधोर्घृतस्य यज्ञपतिमृषय एनसा (२९)

आहुः। प्रजा निर्भक्ता अनुत्पयमाना मध्व्यौ स्तोकावप तौ रराधा सं नस्ताभ्याः
सृजतु विश्वकर्मा घोरा ऋषयो नमो अस्त्वभ्यः। चक्षुष एषाम्मनसश्च संधौ बृहस्पतये
महि षड्मुमन्नमः। नमो विश्वकर्माणे स उ पात्वस्माननन्यान्सोमपान्मन्यमानः। प्राणस्य
विद्वान्समरे न धीर एनश्चकृवान्महि बद्ध एषाम्। तं विश्वकर्मन् (३०)

प्र मुञ्चा स्वस्तये ये भक्षयन्तो न वसून्यानृहः। यानृग्योऽन्वतप्यन्त धिष्ण्या इयं
तेषामवया दुरिष्ठ्यै स्विष्टिं नस्तां कृणोतु विश्वकर्मा। नमः पितृभ्यो अभि ये नो अख्यन्
यज्ञकृतो यज्ञकामाः सुदेवा अकामा वो दक्षिणां न नीनिम् मा नस्तस्मादेनसः पापयिष्ट।
यावन्तो वै सदस्यास्ते सर्वे दक्षिण्यास्तेभ्यो यो दक्षिणां न (३१)

न्युदैभ्यो वृश्चेत यद्वैश्वकर्मणानि जुहोति सदस्यानेव तत्प्रीणात्यस्मे देवासो वपुषे
चिकिथ्सत यमाशिरा दम्पती वाममंश्रुतः। पुमान्पुत्रो जायते विन्दते वस्वथ विश्वे
अरुपा एधते गृहः। आशीर्दाया दम्पती वाममंश्रुतामरिष्टो रायः सचता५ समौकसा। य
आसिचथ्सन्दुग्धं कुम्भ्या सहेष्टेन यामन्नमति जहातु सः। सर्पिर्ग्रीवी (३२)

पीवर्यस्य जाया पीवानः पुत्रा अकृशासो अस्या सहजानिर्यः सुमखस्यमान
इन्द्रायाशिरः सह कुम्भ्यादात्। आशीर्म ऊर्जमुत सुप्रजास्त्वमिष दधातु द्रविणं५
सर्वर्चसम्। संजयन्क्षेत्राणि सहसाहमिन्द्र कृण्वानो अन्या५ अधरान्सपत्नान्। भूतमसि
भूते मा धा मुखमसि मुखम्भूयासम् द्यावापृथिवीभ्यां त्वा परिं गृह्णामि विश्वे त्वा देवा
वैश्वानराः (३३)

प्र च्यावयन्तु दिवि देवां दृहान्तरिक्षे वयांसि पृथिव्याम्पार्थिवान्भुवं ध्रुवेण हविषाव
सोमं नयामसि। यथा नः सर्वमिज्जगदयक्ष्म५ सुमना असंत। यथा न इन्द्र इद्विशः

केवलीः सर्वाः समनसः करतु। यथा नः सर्वा इद्दिशोऽस्माकं केवलीरसन्न॥ (३४)

एनसा विश्वकर्मन् यो दक्षिणां न सर्पिर्ग्रीवी वैश्वानराश्चत्वारिंशच्च॥ [८]

यद्वै होताध्वर्युर्मभ्याह्वयते वज्रमेनमभि प्र वर्तयत्युक्थंशा इत्याह प्रातःसवनम्प्रतिगीर्य त्रीण्येतान्यक्षराणि त्रिपदा गायत्री गायत्रम्प्रातःसवनं गायत्रियैव प्रातःसवने वज्रमन्तर्धत्त उक्थं वाचीत्याह माध्यंदिनं सवनं प्रतिगीर्य चत्वार्येतान्यक्षराणि चतुष्पदा त्रिष्टुत्रैष्टुभम्माध्यंदिनं सवनं त्रिष्टुभैव माध्यंदिने सवने वज्रमन्तर्धत्ते (३५)

उक्थं वाचीन्द्रायेत्याह तृतीयसवनम्प्रतिगीर्य सप्तैतान्यक्षराणि सप्तपदा शक्करी शाक्करो वज्रो वज्रैणैव तृतीयसवने वज्रमन्तर्धत्ते ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वा अध्वर्युः स्याद्यो यथासवनम्प्रतिगरे छन्दांसि सम्पादयेत्तेजः प्रातःसवन आत्मन्धत्तेन्द्रियम्माध्यंदिने सवने पशूस्तृतीयसवन इत्युक्थंशा इत्याह प्रातःसवनम्प्रतिगीर्य त्रीण्येतान्यक्षराणि (३६)

त्रिपदा गायत्री गायत्रम्प्रातःसवनम्प्रातःसवन एव प्रतिगरे छन्दांसि सम्पादयत्यथो तेजो वै गायत्री तेजः प्रातःसवनं तेज एव प्रातःसवन आत्मन्धत्त उक्थं वाचीत्याह माध्यंदिनं सवनं प्रतिगीर्य चत्वार्येतान्यक्षराणि चतुष्पदा त्रिष्टुत्रैष्टुभम्माध्यंदिनं सवनम्माध्यंदिन एव सवने प्रतिगरे छन्दांसि सम्पादयत्यथो इन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियम्माध्यंदिनं सवनम् (३७)

इन्द्रियमेव माध्यंदिने सवनं आत्मन्धत्त उक्थं वाचीन्द्रायेत्याह तृतीयसवनम्प्रतिगीर्य सप्तैतान्यक्षराणि सप्तपदा शक्करी शाक्कराः पशवो जागतां तृतीयसवनं तृतीयसवन एव प्रतिगरे छन्दांसि सम्पादयत्यथो पशवो वै जगती पशवंस्तृतीयसवनं पशूनेव तृतीयसवन आत्मन्धत्ते यद्वै होताध्वर्युर्मभ्याह्वयत आव्यमस्मिन्दधाति तद्यन्न (३८)

अपहनीत पुरास्यं संवत्सराद्गृह आ वैवीरञ्छोसा मोद इवेति प्रत्याह्वयते तेनैव तदपं हते यथा वा आयताम्प्रतीक्षत एवमध्वर्युः प्रतिगुरम्प्रतीक्षते यदभिप्रतिगृणीयाद्यथायतया समृच्छते तादृगेव तद्यदर्धर्चांलुप्येत यथा धावञ्छो हीयते तादृगेव तत्प्रबाहुग्व ऋत्विजामुद्गीथा उद्गीथ एवोद्गातृणाम् (३९)

ऋचः प्रणव उक्थश्चसिनां प्रतिगुरोऽध्वर्यूणाम् य एवं विद्वान्प्रतिगृणात्यन्नाद एव

भंवत्यास्यं प्रजायां वाजी जायत इयम्वे होतासावध्वर्युयदासीनः शंसत्यस्या एव तद्धोता नैत्यास्त इव हीयमथो इमामेव तेन यजमानो दुहे यत्तिष्ठन्प्रतिगृणात्यमुष्या एव तदध्वर्युर्नैति (४०)

तिष्ठतीव ह्यसावथो अमूमेव तेन यजमानो दुहे यदासीनः शंसति तस्मादितःप्रदानं देवा उप जीवन्ति यत्तिष्ठन्प्रतिगृणाति तस्मादमुतःप्रदानम्ननुष्या उप जीवन्ति यत्प्राडासीनः शंसति प्रत्यङ्घ्रिष्ठन्प्रतिगृणाति तस्मात्प्राचीनः रेतो धीयते प्रतीचीः प्रजा जायन्ते यद्वे होताध्वर्युमभ्याह्वयते वज्रमेनमभि प्र वर्तयति पराडा वर्तते वज्रमेव तन्नि करोति॥ (४१)

सवने वज्रमन्तर्धत्ते त्रीण्येतान्यक्षराणीन्द्रियम्माध्यन्दिनः सवनत्रोद्गातृणामध्वर्युर्नैति वर्तयत्यष्टौ च॥ [१]

उपयामगृहीतोऽसि वाक्षसदसि वाक्पाभ्यां त्वा क्रतुपाभ्यामस्य यज्ञस्य ध्रुवस्याध्यक्षाभ्यां गृह्णाम्युपयामगृहीतोऽस्यृतसदसि चक्षुष्पाभ्यां त्वा क्रतुपाभ्यामस्य यज्ञस्य ध्रुवस्याध्यक्षाभ्यां गृह्णाम्युपयामगृहीतोऽसि श्रुतसदसि श्रोत्रपाभ्यां त्वा क्रतुपाभ्यामस्य यज्ञस्य ध्रुवस्याध्यक्षाभ्यां गृह्णामि देवेभ्यस्त्वा विश्वदेवेभ्यस्त्वा विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यो विष्णवुरुक्रमेण ते सोमस्तः रक्षस्व (४२)

तं ते दुश्चक्षा मावं ख्यत् मयि वसुः पुरोवसुर्वाक्पा वाचं मे पाहि मयि वसुर्विदद्वसुश्चक्षुष्पाश्चक्षुर्मे पाहि मयि वसुः संयद्वसुः श्रोत्रपाः श्रोत्रं मे पाहि भूरसि श्रेष्ठो रश्मीनाम्प्राणपाः प्राणं मे पाहि धूरसि श्रेष्ठो रश्मीनामपानपा अपानं मे पाहि यो न इन्द्रवायू मित्रावरुणावश्विनावभिदासति भ्रातृव्य उत्पिपीते शुभस्पती इदमहं तमधरम्पादयामि यथेन्द्राहमुत्तमश्चेतयानि॥ (४३)

रक्षस्व भ्रातृव्यस्त्रयोदश च॥ [१०]

प्र सो अग्ने तवोतिभिः सुवीराभिस्तरति वाजकर्मभिः। यस्य त्वः सुख्यमाविथ। प्र होत्रे पूर्वं वचोऽग्रये भरता बृहत्। विपां ज्योतींषि बिभ्रते न वेधसे। अग्ने त्री ते वाजिना त्री षधस्था तिस्रस्तै जिह्वा ऋतजात पूर्वीः। तिस्र उ ते तनुवो देवातास्ताभिर्नः पाहि गिरो अप्रयुच्छन्। सं वां कर्मणा समिषा (४४)

हिनोमीन्द्राविष्णू अपंसस्पारे अस्या जुषेथां यज्ञं द्रविणं च धत्तमरिष्टैर्नः पृथिभिः

पारयन्ता। उ॒भा जि॒ग्यथु॑र्न परां जयेथे न परां जिग्ये कतरश्चनेनोः। इन्द्रश्च विष्णो यदपस्पृधेथां त्रेधा सहस्रं वि तदैरयेथाम्। त्रीण्यायू॑षि तव जातवेदस्तिस्त्र आजानी॑रुषसंस्ते अग्रे। तामिर्दे॒वाना॒मवौ यक्षि वि॒द्वानथ॑ (४५)

भुव॒ यज॑मानाय॒ शं योः। अ॒ग्निस्त्रीणि॑ त्रिधातून्या क्षेति वि॒दथा॑ क॒विः। स त्री॒रेका॑दशा॒ इह। यक्ष॑च्च पि॒प्रय॑च्च नो विप्रो॑ दूतः परिष्कृतः। नभ॑न्तामन्य॒के संमे। इन्द्रा॑विष्णू दृ॒हिताः श॒म्बर॑स्य॒ नव॒ पुरो॑ नवतिं च श्रथिष्टम्। शतं वर्चि॑नः सहस्रं च सा॒क॒ ह॒थो अ॒प्रत्य॑सुरस्य वी॒रान्। उ॒त मा॒ता म॑हिषमन्व॒वेन॑दमी त्वां ज॒हति॑ पु॒त्र दे॒वाः। अथा॑ब्रवीद्व॒त्रमिन्द्रो॑ ह॒निष्य॑न्थस्र॒खे वि॒ष्णो वि॒तरं॑ वि क्रम॑स्व (४६)

इ॒षाऽथ॑ त्वा त्रयो॑दश च॥ [११]

[यो वै स्फ्यः स्व॒स्तिः स्व॒धाये॑ नमः प्र मुंश्च तिष्ठ॑तीव षड॑त्वारि॒शत्॥४६॥ यो वै पर्व॑मानानां वि क्रम॑स्व॥]

अग्रे॑ तेजस्वि॒न्यायु॑र्वसंवस्वैतद्वा अ॒पां वा॒युर॑सि प्रा॒णो नाम॑ दे॒वा वै यद्य॑जेन॒ न प्र॒जाप॑तिर्दे॒वासुरा॑नायु॒र्दा ए॒तं युवा॑न॒॒ सूर्यो॑ दे॒व इ॒दं वा॒मेका॑दश॥ [१२]

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

अग्रे॑ तेजस्वि॒न्तेज॒स्वी त्वं दे॒वेषु॑ भूया॒स्तेज॑स्वन्त॒म्मा॒मायु॑ष्मन्तं वर्च॑स्वन्त॒म्मनु॑ष्येषु कुरु दी॒क्षायै॑ च त्वा तप॑सश्च तेज॑से जुहोमि तेजो॒विद॑सि तेजो॑ मा मा हा॑सीन्मा॒हं तेजो॑ हा॒सिप॑ मा मा तेजो॑ हा॒सीदिन्द्रो॑जस्वि॒त्रोज॒स्वी त्वं दे॒वेषु॑ भूया॒ ओज॑स्वन्त॒म्मा॒मायु॑ष्मन्तं वर्च॑स्वन्त॒म्मनु॑ष्येषु कुरु ब्रह्म॑णश्च त्वा क्ष॒त्रस्य॑ च (१)

ओज॑से जुहोम्यो॒जो॒विद॑स्यो॒जो मा मा हा॑सीन्मा॒हमो॒जो हा॒सिप॑ मा मामो॒जो हा॒सीत्सूर्य॑ भ्राजस्वि॒न्भ्राज॒स्वी त्वं दे॒वेषु॑ भूया॒ भ्राज॑स्वन्त॒म्मा॒मायु॑ष्मन्तं वर्च॑स्वन्त॒म्मनु॑ष्येषु कुरु वा॒योश्च त्वाऽपां॑ च भ्राज॑से जुहोमि सु॒र्विद॑सि सु॒र्वमा॑ मा हा॑सीन्मा॒ह॒ सु॒र्वहा॑सिप॑ मा मा॒ सु॒र्वहा॑सीन्मयि॑ मे॒धाम्मयि॑ प्र॒जाम्मय्य॑ग्निस्तेजो॑ दधातु मयि॑ मे॒धाम्मयि॑ प्र॒जाम्मयीन्द्र॑

इन्द्रियं दधातु मयि मेधाम्मयि प्रजाम्मयि सूर्यो भ्राजो दधातु॥ (२)

क्षत्रस्य च मयि त्रयोविंशतिश्च॥ [१]

वायुरहिर्कर्ताऽग्निः प्रस्तोता प्रजापतिः साम बृहस्पतिरुद्राता विश्वे देवा उपगातारो मरुतः प्रतिहर्तार इन्द्रो निधनं ते देवाः प्राणभृतः प्राणम्मयि दधत्वितद्वै सर्वमध्वर्युरुपाकुर्वन्नुद्रातृभ्य उपाकरोति ते देवाः प्राणभृतः प्राणम्मयि दधत्वित्याहेतदेव सर्वमात्मन्धत् इडा देवहर्मनुर्यज्ञनीर्बृहस्पतिरुक्थामदानि शसिषद्विश्वे देवाः (३)

सूक्तवाचः पृथिवि मातर्मा मां हिंस्रीमधुं मनिष्ये मधुं जनिष्ये मधुं वक्ष्यामि मधुं वदिष्यामि मधुमतीं देवेभ्यो वाचमुद्यासः शुश्रूषेण्याम्ननुष्येभ्यस्तम्मा देवा अवंतु शोभायै पितरोऽनु मदन्तु॥ (४)

शसिषद्विश्वे देवा अष्टाविंशतिश्च॥ [२]

वसंवस्त्वा प्र वृहन्तु गायत्रेण छन्दसाऽग्नेः प्रियम्पाथ उपैहि रुद्रास्त्वा प्र वृहन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसेन्द्रस्य प्रियम्पाथ उपैह्यादित्यास्त्वा प्र वृहन्तु जागतेन छन्दसा विश्वेषां देवानां प्रियम्पाथ उपैहि मान्दासु ते शुक्र शुक्रमा धूनोमि भन्दनासु कोतनासु नूतनासु रेशीषु मेपीषु वाशीषु विश्वभृत्सु माध्वीषु ककुहासु शकरीषु (५)

शुक्रासु ते शुक्र शुक्रमा धूनोमि शुक्रं ते शुक्लेण गृह्णाम्यहो रूपेण सूर्यस्य रश्मिभिः। आऽस्मिन्नुग्रा अच्युच्युर्दिवो धारा असश्चता ककुहः रूपं वृषभस्य रोचते बृहत्सोमः सोमस्य पुरोगाः शुक्रः शुक्रस्य पुरोगाः। यत्ते सोमादभ्यं नाम जागृवि तस्मै ते सोम सोमाय स्वाहोशित्वं देव सोम गायत्रेण छन्दसाऽग्नेः (६)

प्रियम्पाथो अपीहि वशी त्वं देव सोम त्रैष्टुभेन छन्दसेन्द्रस्य प्रियम्पाथो अपीह्यस्मत्संखा त्वं देव सोम जागतेन छन्दसा विश्वेषां देवानां प्रियम्पाथो अपीह्या नः प्राण एतु परावत आन्तरिक्षाद्विस्परि। आयुः पृथिव्या अध्यमृतमसि प्राणाय त्वा। इन्द्राग्नी मे वर्चः कृणुतां वर्चः सोमो बृहस्पतिः। वर्चो मे विश्वे देवा वर्चो मे धत्तमश्विना। दधन्वे वा यदीमनु वोचद्वह्मणि वेरु तत्। परि विश्वानि काव्या नेमिश्चक्रमिवाभवत्॥ (७)

शकरीष्वग्नेर्बृहस्पतिः पञ्चविंशतिश्च॥ [३]

एतद्वा अपां नामधेयं गुह्यं यदाधावा मान्दासु ते शुक्र शुक्रमा धूनीमीत्याहापामेव नामधेयेन गुह्येन दिवो वृष्टिमव रुन्दे शुक्रं ते शुक्रेण गृह्णामीत्याहेतद्वा अहो रूपं यद्रात्रिः सूर्यस्य रश्मयो वृष्ट्या ईशतेऽहं एव रूपेण सूर्यस्य रश्मिभिर्दिवो वृष्टिं च्यावयत्याऽस्मिन्नुग्राः (८)

अचुच्यवुरित्याह यथायजुरेवैतत्ककुहः रूपं वृषभस्य रोचते बृहदित्याहेतद्वा अस्य ककुहः रूपं यद्वृष्टी रूपेणैव वृष्टिमव रुन्दे यत् सोमादाभ्यं नाम जागृवीत्याहेष ह वै हविषा हविर्यजति योऽदाभ्यं गृहीत्वा सोमाय जुहोति परा वा एतस्यायुः प्राण एति (९)

योऽश्शुं गृह्णात्या नः प्राण एतु परावत् इत्याहायुरेव प्राणमात्मन्धत्तेऽमृतमसि प्राणाय त्वेति हिरण्यमभि व्यनित्यमृतं वै हिरण्यमायुः प्राणोऽमृतैर्नैवायुरात्मन्धत्ते शतमानम्भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठत्यप उप स्पृशति भेषजं वा आपो भेषजमेव कुरुते॥ (१०)

उग्रा एत्याप्स्त्रीणि च॥ [४]

वायुरसि प्राणो नाम सवितुराधिपत्येऽपानं मे दाक्षक्षुरसि श्रोत्रं नाम धातुराधिपत्य आयुर्मे दा रूपमसि वर्णो नाम बृहस्पतेराधिपत्ये प्रजां मे दा ऋतमसि सत्यं नामेन्द्रस्याधिपत्ये क्षत्रं मे दा भूतमसि भव्यं नाम पितृणामाधिपत्येऽपामोषधीनां गर्भं धा ऋतस्य त्वा व्योमन ऋतस्य (११)

त्वा विभूमन ऋतस्य त्वा विधर्मण ऋतस्य त्वा सत्यायुर्तस्य त्वा ज्योतिषे प्रजापतिर्विराजमपश्यत्तया भूतं च भव्यं चासृजत् तामृषिभ्यस्तिरोऽदधात्तां जमदग्निस्तपसाऽपश्यत्तया वै स पृथ्वीन्कामानसृजत् तत्पृथ्वीनां पृथिव्यम् यत्पृथ्वीनां गृह्यन्ते पृथ्वीनेव तैः कामान् यजमानोऽव रुन्दे वायुरसि प्राणः (१२)

नामेत्याह प्राणापानावेवाव रुन्दे चक्षुरसि श्रोत्रं नामेत्याहायुरेवाव रुन्दे रूपमसि वर्णो नामेत्याह प्रजामेवाव रुन्दे ऋतमसि सत्यं नामेत्याह क्षत्रमेवाव रुन्दे भूतमसि भव्यं नामेत्याह पशवो वा अपामोषधीनां गर्भः पशूनेव (१३)

अव रुन्दे एतावद्वै पुरुषम्परितस्तदेवाव रुन्दे ऋतस्य त्वा व्योमन इत्याहेयं

वा ऋतस्य व्योमेमामेवाभि जयत्यृतस्य त्वा विभूमन् इत्याहान्तरिक्षं वा ऋतस्य विभूमन्तरिक्षमेवाभि जयत्यृतस्य त्वा विधर्मण इत्याह द्यौर्वा ऋतस्य विधर्म दिवमेवाभि जयत्यृतस्य (१४)

त्वा सत्यायेत्याह दिशो वा ऋतस्य सत्यं दिशं एवाभि जयत्यृतस्य त्वा ज्योतिष इत्याह सुवर्गो वै लोक ऋतस्य ज्योतिः सुवर्गमेव लोकमभि जयत्येतावन्तो वै देवलोकस्तानेवाभि जयति दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्न विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठति॥ (१५)

व्योमन ऋतस्य प्राणः पशूनेव विधर्म दिवमेवाभि जयत्यृतस्य पद्वत्वारिंशच्च॥—[५]

देवा वै यद्यज्ञेन नावारुन्धत् तत्परैरवारुन्धत् तत्पराणां परत्वम् यत्परं गृह्यन्ते यदेव यज्ञेन नावरुन्धे तस्यावरुद्धौ यम्प्रथमं गृह्णातीममेव तेन लोकमभि जयति यं द्वितीयमन्तरिक्षं तेन यं तृतीयममुमेव तेन लोकमभि जयति यदेते गृह्यन्ते एषां लोकानामभिजित्यै (१६)

उत्तरेष्वहःस्वमुतोऽर्वाश्चौ गृह्यन्तेऽभिजित्यैवेमाल्लोकान्पुनरिमं लोकम्प्रत्यवरोहन्ति यत्पूर्वेष्वहःस्वितः पराश्चौ गृह्यन्ते तस्मादितः पराश्च इमे लोका यदुत्तरेष्वहःस्वमुतोऽर्वाश्चौ गृह्यन्ते तस्मादमुतोऽर्वा च इमे लोकास्तस्मादयातयाम्नो लोकान्मनुष्या उप जीवन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्यादृष्ट्य ओषधयः सम्भवन्त्योषधयः (१७)

मनुष्याणामन्नं प्रजापतिं प्रजा अनु प्र जायन्ते इति परानन्विति ब्रूयाद्यद्गृह्णात्यृष्ट्यस्त्वौषधीभ्यो गृह्णामीति तस्मादृष्ट्य ओषधयः सम्भवन्ति यद्गृह्णात्योषधीभ्यस्त्वा प्रजाभ्यो गृह्णामीति तस्मादोषधयो मनुष्याणामन्नम् यद्गृह्णाति प्रजाभ्यस्त्वा प्रजापतये गृह्णामीति तस्मात्प्रजापतिं प्रजा अनु प्र जायन्ते॥ (१८)

अभिजित्या ओषधयोऽष्टाचत्वारिंशच्च॥—[६]

प्रजापतिर्देवासुरानसृजत् तदनु यज्ञोऽसृज्यत यज्ञं छन्दांसि ते विष्वश्चो व्यक्रामन्त्सोऽसुराननु यज्ञोऽपक्रामद्यज्ञं छन्दांसि ते देवा अमन्यन्तामी वा इदमभूवन् यद्वयं स्म इति ते प्रजापतिमुपाधावन्त्सोऽब्रवीत्प्रजापतिश्छन्दसां वीर्यमादाय तद्वः प्र दास्यामीति स छन्दसां वीर्यम् (१९)

आदाय तदैभ्यः प्रायच्छत्तदनु छन्दाःस्यपाकामञ्छन्दांसि यज्ञस्ततो देवा
अभवन्परासुरा य एवं छन्दसां वीर्यं वेदा श्रावयास्तु श्रौषड्यज ये यजामहे वषट्कारो
भवत्यात्मना पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मै कमध्वर्युरा श्रावयतीति
छन्दसां वीर्यायेति ब्रूयादेतद्वै (२०)

छन्दसां वीर्यमा श्रावयास्तु श्रौषड्यज ये यजामहे वषट्कारो य एवं वेद सर्वीर्यैरेव
छन्दोभिरर्चति यत्किं चार्चति यदिन्द्रो वृत्रमहं न मेध्यं तद्यद्यतीन्पावंपदमेध्यं तदथ कस्मादैन्द्रो
यज्ञ आ सऽस्थातो रित्याहुरिन्द्रस्य वा एषा यज्ञियां तनूर्यद्यज्ञस्तामेव तद्यजन्ति य एवं
वेदोपैनं यज्ञो नमति॥ (२१)

स छन्दसां वीर्यं वा एव तदष्टौ च॥ [७]

आयुर्दा अग्ने हविषो जुषाणो घृतप्रतीको घृतयोनिरधि। घृतम्पीत्वा मधु चारु
गव्यं पितेवं पुत्रमभि रक्षतादिमम्। आ वृश्च्यते वा एतद्यजमानोऽग्निभ्यां यदेनयोः
शृतंकृत्याथान्यत्रावभृथमवैत्यायुर्दा अग्ने हविषो जुषाण इत्यवभृथमवैष्यञ्जुहयादाहुत्यैवेनौ
शमयति नार्तिमाच्छति यजमानो यत्कुसीदम् (२२)

अप्रतीत्तम्मयि येन यमस्य बलिना चरामि। इहैव सन्निरवन्दये तदेतत्तदग्ने अनृणो
भवामि। विश्वलोप विश्वदावस्य त्वासञ्जुहोम्यग्धादेकोऽहुतादेकः समसनादेकः। ते नः
कृण्वन्तु भेषजं सदः सहो वरेण्यम्। अयं नो नभसा पुरः सऽस्फानो अभि रक्षतु।
गृहाणामसंमत्यै बहवो नो गृहा असन्ना। स त्वं नः (२३)

नभस्स्पत ऊर्जं नो धेहि भद्रया। पुनर्नो नष्टमा कृधि पुनर्नो रयिमा कृधि। देवं
सऽस्फान सहस्रपोषस्थैशिषे स नो रास्वाज्यानिं रायस्पोषं सुवीर्यं संवत्सरीणां
स्वस्तिम्। अग्निर्वा यम इयं यमी कुसीदं वा एतद्यमस्य यजमान आ दत्ते
यदोषधीभिर्वेदिऽ स्तृणाति यदनुपौष्य प्रयायाद्वैवबद्धमेनम् (२४)

अमुष्मिल्लोके नैनीयेरन् यत्कुसीदमप्रतीत्तम्मयीत्युपौषतीहैव सन् यमं कुसीदं
निरवदायानृणः सुवर्गं लोकमेति यदि मिश्रमिव चरेदञ्जलिना सक्तून्प्रदाव्य जुहुयादेष
वा अग्निर्वैश्वानरो यत्प्रदाव्यः स एवैनं स्वदयत्यह्ना विधान्यामेकाष्टकायामपूपं
चतुःशरावम्पक्त्वा प्रातरेतेन कक्षमुपौषेद्यदि (२५)

दहति पुण्यसमम्भवति यदि न दहति पाप्सममेतेन ह स्म वा ऋषयः पुरा विज्ञानेन दीर्घसत्रमुप यन्ति यो वा उपद्रष्टारमुपश्रोतारमनुख्यातारं विद्वान् यजते सममुष्मिल्लौक इष्टापूतेन गच्छतेऽग्निर्वा उपद्रष्टा वायुरुपश्रोताऽऽदित्योऽनुख्याता तान् य एवं विद्वान् यजते सममुष्मिल्लौक इष्टापूतेन गच्छतेऽयं नो नभसा पुरः (२६)

इत्याहाऽग्निर्वै नभसा पुरोऽग्निमेव तदाहेतन्मे गोपायेति स त्वं नो नभसस्पत इत्याह वायुर्वै नभसस्पतिर्वायुमेव तदाहेतन्मे गोपायेति देवं सऽस्फानेत्याहासौ वा आदित्यो देवः सऽस्फानं आदित्यमेव तदाहेतन्मे गोपायेति॥ (२७)

कुसीदन्त्वन्न एनमोषेद्यदि पुर आदित्यमेव तदाहेतन्मे गोपायेति॥ [८]

एतं युवानं परिं वो ददामि तेन क्रीडन्तीश्वरत प्रियेण। मा नः शाप्त जनुषां सुभागा रायस्पोषेण समिषा मंदेम। नमो महिम्न उत चक्षुषे ते मरुताम्पितस्तदहं गृणामि। अनु मन्यस्व सुयजा यजाम जुष्टं देवानामिदमस्तु हव्यम्। देवानामेष उपनाह आसीदपां गर्भं ओषधीषु न्यक्तः। सोमस्य द्रप्समवृणीत पूषा (२८)

बृहन्नद्रिर्भवत्तदैषाम्। पिता वत्सानाम्पतिरघ्नियानामथो पिता महतां गर्गराणाम्। वत्सो जरायु प्रतिधुक्पीयूषं आमिक्षा मस्तु घृतमस्य रेतः। त्वां गावोऽवृणत राज्याय त्वां हवन्त मरुतः स्वर्काः। वर्षमक्षत्रस्य ककुभिं शिश्रियाणस्ततो न उग्रो वि भंजा वसूनि। व्यृद्धेन वा एष पशुनां यजते यस्येतानि न क्रियन्त एष ह त्वे समृद्धेन यजते यस्येतानि क्रियन्ते॥ (२९)

पूषा क्रियन्त एषोऽष्टौ च॥ [९]

सूर्यो देवो दिविषद्भ्यो धाता क्षत्राय वायुः प्रजाभ्यः। बृहस्पतिस्त्वा प्रजापतये ज्योतिष्मतीं जुहोतु। यस्यास्ते हरितो गर्भोऽथो योनिर्हरिण्ययी। अङ्गान्यहुता यस्ये तां देवैः समजीगमम्। आ वर्तन वर्तय नि निर्वर्तन वर्तयेन्द्रं नर्दबुद। भूम्याश्चतस्रः प्रदिशस्ताभिरा वर्तया पुनः। वि तै भिनद्धि तक्रीं वि योनिं वि गवीन्यौ। वि (३०)

मातरं च पुत्रं च वि गर्भं च जरायुं च। बहिस्ते अस्तु बालिति। उरुद्रप्सो विश्वरूप इन्दुः पर्वमानो धीरं आनञ्ज गर्भम्। एकपदी द्विपदी त्रिपदी चतुष्पदी पञ्चपदी षड्पदी सप्तपद्यष्टापदी भुवनानु प्रथताऽस्वाहा। मही द्यौः पृथिवी च न इमं यज्ञमिमिक्षताम्।

पिपृतां नो भरीमभिः॥ (३१)

ग्वीन्यौ वि चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [१०]

इदं वांमास्ये हविः प्रियमिन्द्राबृहस्पती। उक्थम्मदंश्च शस्यते। अयं वां परिं
षिच्यते सोमं इन्द्राबृहस्पती। चारुर्मदाय पीतयै। अस्मे इन्द्राबृहस्पती रयिं धन्तं
शतग्विनम्। अश्वावन्तं सहस्रिणम्। बृहस्पतिर्नः परिं पातु पश्चादुतोत्तरस्मादधेरादघायोः।
इन्द्रः पुरस्तादुत मध्यतो नः सखा सखिभ्यो वरिवः कृणोतु। वि ते विष्वग्वातज्जातासो
अग्ने भामांसः (३२)

शुचे शुचंश्चरन्ति। तुविम्रक्षासो दिव्या नवग्वा वनां वनन्ति धृषता रुजन्तः। त्वामग्ने
मानुषीरीडते विशो होत्राविदं विविचिं रत्नधातमम्। गुहा सन्तं सुभग विश्वदर्शतं
तुविष्मणसं सुयजं घृतश्रियम्। धाता दंदातु नो रयिमीशानो जगत्स्पतिः। स नः
पूर्णेन वावनत्। धाता प्रजाया उत राय ईशे धातेदं विश्वम्भुवनं जजान। धाता पुत्रं
यजमानाय दातां (३३)

तस्मा उ हव्यं घृतवद्विधेम। धाता दंदातु नो रयिम्प्राचीं जीवातुमक्षिताम्। वयं देवस्य
धीमहि सुमतिं सत्यराधसः। धाता दंदातु दाशुषे वसूनि प्रजाकामाय मीढुषे दुरोणे।
तस्मै देवा अमृताः सं व्ययन्तां विश्वे देवासो अदितिः सजोषाः। अनु नोऽद्यानुमतिर्यज्ञं
देवेषु मन्यताम्। अग्निश्च हव्यवाहनो भवतां दाशुषे मयः। अन्विदनुमते त्वम् (३४)

मन्यासै शं च नः कृधि। ऋत्वे दक्षाय नो हिनु प्र ण आयूषि तारिषः। अनु
मन्यतामनुमन्यमाना प्रजावन्तं रयिमक्षीयमाणम्। तस्यै वयं हेडसि मापिं भूम सा
नो देवी सुहवा शर्म यच्छतु। यस्यामिदम्प्रदिशि यद्विरोचतेऽनुमतिं प्रति भूषन्त्यायवः।
यस्या उपस्थं उर्वन्तरिक्षं सा नो देवी सुहवा शर्म यच्छतु (३५)

राकामहं सुहवां सुष्टुती हुवे शृणोतु नः सुभगा बोधतु त्वनां। सीव्यत्वपः
सूच्याऽच्छिद्यमानया दंदातु वीरं शतदायमुक्थ्यम्। यास्ते राके सुमत्यः सुपेशांसो
याभिर्ददांसि दाशुषे वसूनि। ताभिर्नो अद्य सुमना उपागंहि सहस्रपोषं सुभगे रराणा।
सिनीवालि या संपाणिः। कुहूमहं सुभगा विद्वानापंसमस्मिन् यज्ञे सुहवां जोहवीमि।
सा नो दंदातु श्रवणम्पितृणां तस्यास्ते देवि हविषां विधेम। कुहूर्देवानाममृतस्य पत्नी

हव्यां नो अस्य हविषश्चिकेतु। सं दाशुषं किरतु भूरि वामं रायस्योषं चिकितुषं दधातु॥ (३६)

भामांसो दाता त्वमन्तरिक्षं सा नो देवी सुहवा शर्म यच्छतु श्रवणं चतुर्विंशतिश्च॥[११]

वि वा एतस्या वांयो इमे वै चित्तश्चाग्निर्भूतानां देवा वा अभ्यातानानृतापाङ्गाष्टकांमाय देविका वास्तौष्पते त्वमग्ने बृहदेकादश॥—[१२] वि वा एतस्येत्याह मृत्युर्गन्धर्वोऽव रुन्धे मध्यतस्त्वमग्ने बृहथ्यद्वत्वारिंशत्॥४६॥ वि वा एतस्य प्रियासः॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः ॥

वि वा एतस्य यज्ञं ऋध्यते यस्य हविरतिरिच्यते सूर्यो देवो दिविषद्भ्य इत्याह बृहस्पतिना चैवास्य प्रजापतिना च यज्ञस्य व्यृद्धमपि वपति रक्षांसि वा एतत्पशुं संचन्ते यदेकदेवत्यं आलब्धो भूयान्भवति यस्यास्ते हरितो गर्भ इत्याह देवत्रैवेना गमयति रक्षंसांमपंहत्या आ वर्तन वर्तयेत्याह (?)

ब्रह्मणैवेनमा वर्तयति वि तं भिनन्नि तकरीमित्याह यथायजुरेवैतदुरुद्रप्सो विश्वरूप इन्दुरित्याह प्रजा वै पशव इन्दुः प्रजयैवेनम्पशुभिः समर्धयति दिवं वै यज्ञस्य व्यृद्धं गच्छति पृथिवीमतिरिक्तन्तद्यत्र शमयेदार्तिमाच्छेद्यजमानो मही द्यौः पृथिवी च न इति (२)

आह द्यावापृथिवीभ्यामेव यज्ञस्य व्यृद्धं चार्तिरिक्तं च शमयति नार्तिमाच्छेति यजमानो भस्मनाभि समूहति स्वगाकृत्या अथो अनयोर्वा एष गर्भोऽनयोरैवेन दधाति यदवद्येदति तद्वैचयेद्यन्नावद्येत्पशोरालब्धस्य नावं द्येत् पुरस्तान्नाभ्या अन्यदवद्येदुपरिष्टादन्यत्पुरस्ताद्वै नाभ्यै (३)

प्राण उपरिष्टादपानो यावानेव पशुस्तस्याव द्यति विष्णवे शिपिविष्टाय जुहोति यद्वै यज्ञस्यातिरिच्यते यः पशोर्भूमा या पुष्टिस्तद्विष्णुः शिपिविष्टोऽतिरिक्त एवातिरिक्तं दधात्यतिरिक्तस्य शान्त्या अष्टाष्टद्विंशं दक्षिणाष्टापदी ह्येषात्मा नवमः पशोरास्या अन्तरकोश उष्णीषेणाविष्टितम्भवत्येवमिव हि पशुरुत्बमिव चर्मव मांसमिवास्थीव यावानेव

पशुस्तमास्वावं रुद्धे यस्यैषा यज्ञे प्रायश्चित्तिः क्रियत इष्ट्वा वसीयान्भवति॥ (४)

वर्तयेत्याह न इति वै नाभ्या उल्बमिवैकविंशतिश्च॥ [१]

आ वांयो भूष शुचिपा उपं नः सहस्रं ते नियुतो विश्ववार। उपो ते अन्धो
मद्यमयामि यस्य देव दधिषे पूर्वपेयम्। आकूत्यै त्वा कामाय त्वा समृधं त्वा किक्किटा
ते मनः प्रजापतये स्वाहा किक्किटा ते प्राणं वायवे स्वाहा किक्किटा ते चक्षुः सूर्याय
स्वाहा किक्किटा ते श्रोत्रं द्यावापृथिवीभ्यां स्वाहा किक्किटा ते वाचं सरस्वत्यै
स्वाहा (५)

त्वं तुरीयां वशिनीं वशासिं सकृद्यत्त्वा मनसा गर्भं आशयत्। वशा त्वं वशिनीं गच्छ
देवान्धसत्याः संन्तु यजमानस्य कामाः। अजासिं रयिष्ठा पृथिव्यां सीदोर्ध्वान्तरिक्षमुपं
तिष्ठस्व दिवि तै बृहद्वाः। तन्तुं तन्वत्रजसो भानुमन्विहि ज्योतिष्मतः पथो रक्ष धिया
कृतान्। अनुल्बणं वयत जोगुवामपो मनुर्भव जनया दैव्यं जनम्। मनसो हविरसि
प्रजापतेर्वर्णो गात्राणां ते गात्रभाजो भूयास्म॥ (६)

सरस्वत्यै स्वाहा मनुस्त्रयोदश च॥ [२]

इमे वै सहास्तान्ते वायुर्ववात्ते गर्भमदधातान्तं सोमः प्राजनयदग्निरग्रसत् स एतं
प्रजापतिराग्नेयमृष्टाकंपालमपश्यत्तं निरवपत्तेनैवनामग्नेरधि निरक्रीणान्तस्मादप्यन्यदेवत्यामलभमान
आग्नेयमृष्टाकंपालम्पुरस्तात्रिर्वपदग्नेरेवनामधि निष्क्रीया लभते यत् (७)

वायुर्ववात्तस्माद्वायव्यां यदिमे गर्भमदधातां तस्माद्वावापृथिव्यां यत्सोमः
प्राजनयदग्निरग्रसत् तस्मादग्नीषोमीया यदनयोर्वियत्योर्वागवदत्तस्मात्सारस्वती
यत्प्रजापतिरग्नेरधि निरक्रीणान्तस्मात्प्राजापत्या सा वा एषा संवदेवत्या यदजा वशा
वायव्यामा लभेत भूतिकामो वायुर्वै क्षेपिष्ठा देवता वायुमेव स्वेन (८)

भागधेयेनोपं धावति स एवैनम्भूतिं गमयति द्यावापृथिव्यामा लभेत कृषमाणः
प्रतिष्ठाकामो दिव एवास्मै पर्जन्यो वर्षति व्यस्यामोषधयो रोहन्ति समर्धुकमस्य
स्यस्यम्भवत्यग्नीषोमीयामा लभेत यः कामयेतान्नवानन्नादः स्यामित्यग्निनेवान्नमवं रुद्धे
सोमैन्नाद्यमन्नवानेवान्नादो भवति सारस्वतीमा लभेत यः (९)

ईश्वरो वाचो वर्दितोः सन्वाचं न वदेद्वाग्वै सरस्वती सरस्वतीमेव स्वेन भागधेयेनोपं

धावति सैवास्मिन्वाचं दधाति प्राजापत्यामा लभेत यः कामयेतानभिजितम्भि
जंयेयमिति प्रजापतिः सर्वा देवता देवताभिरेवानभिजितम्भि जंयति वायव्ययोपाकरोति
वायोरेवैनामवरुध्या लभेत आकूत्यै त्वा कामाय त्वा (१०)

इत्याह यथायजुरेवैतत्किंकिटाकारं जुहोति किंकिटाकारेण वै ग्राम्याः पशवो रमन्ते
प्रारण्याः पतन्ति यत्किंकिटाकारं जुहोति ग्राम्याणां पशूनां धृत्यै पर्यग्नौ क्रियमाणे जुहोति
जीवन्तीमेवैना सुवर्गं लोकङ्गमयति त्वं तुरीयां वशिनीं वशासीत्याह देवत्रैवेना गमयति
सत्याः सन्तु यजमानस्य कामा इत्याहेप वै कामः (११)

यजमानस्य यदनात् उदचं गच्छति तस्मादेवमाहाजासि रयिष्ठेत्याहेष्वेवैनां लोकेषु
प्रतिं षापयति दिवि ते बृहद्वा इत्याह सुवर्ग एवास्मै लोके ज्योतिर्दधाति तन्तुं तन्वत्रजसो
भानुमन्विहीत्याहेमानेवास्मै लोकां ज्योतिष्मतः करोत्यनुल्बणं वयत जोगुवामप इति (१२)

आह यदेव यज्ञ उल्बणं क्रियते तस्यैवैषा शान्तिर्ननुर्भव जनया दैव्यं जनमित्याह
मानव्यो वै प्रजास्ता एवाद्याः कुरुते मनसो हविरसीत्याह स्वगाकृत्यै गात्राणां ते गात्रभाजो
भूयास्मेत्याहशिषमेवैतामा शास्ते तस्यै वा एतस्या एकमेवादवयजनं यदालंब्यायामभ्रः (१३)

भवति यदालंब्यायामभ्रः स्यादप्सु वा प्रवेशयेत्सर्वा वा प्राश्रीयाद्यदप्सु
प्रवेशयेद्यज्ञवेशसं कुर्यात्सर्वामेव प्राश्रीयादिन्द्रियमेवात्मन्धत्ते सा वा एषा त्रयाणामेवावरुद्धा
संवत्सरसदः सहस्रयाजिनो गृहमेधिनस्त एवैतया यजेरन्तेषामेवैषाप्ता॥ 14॥

यथ्वेन सारस्वतीमा लभेत यः कामाय त्वा कामोऽप इत्यग्नौ द्विचत्वारिंशच्च॥—[३]

चित्तं च चित्तिश्चाकूतं चाकूतिश्च विज्ञातं च विज्ञानं च मनश्च शक्तीश्च दर्शश्च
पूर्णमासश्च बृहच्च रथन्तरं च प्रजापतिर्जयानिन्द्राय वृष्णे प्रायच्छदुग्रः पृतनाज्येषु तस्मै
विशः समनमन्त सर्वाः स उग्रः स हि हव्यो बभूव देवासुराः संयत्ता आसन्त्स
इन्द्रः प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एताञ्जयान्प्रायच्छुत्तानजुहोततो वै देवा असुरानजयन् य-
दजयन्तञ्जयानां जयत्व ऽ स्पर्धमानेनेते हौतव्या जयत्येव तां पृतनाम्॥ (१५)

उप पञ्चविंशतिश्च॥—[४]

अग्निर्भूतानामधिपतिः स मावत्विन्द्रो ज्येष्ठानां यमः पृथिव्या वायुरन्तरिक्षस्य सूर्यो

दिवश्चन्द्रमा नक्षत्राणाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मणो मित्रः सत्यानां वरुणोऽपाः संमुद्रः स्रोत्यानामन्नः
 साम्राज्यानामधिपति तन्मावतु सोम ओषधीनां सविता प्रसवानां रुद्रः पशूनां त्वष्टा
 रूपाणां विष्णुः पर्वतानाम्मरुतो गुणानामधिपतयस्ते मावन्तु पितरः पितामहाः परेऽवरे
 ततास्ततामहा इह मावत। अस्मिन्ब्रह्मन्त्रस्मिन्क्षत्रेऽस्यामाशिष्यस्याम्पुरोधायांमस्मिन्कर्मन्त्रस्यां
 देवहूत्याम्॥ (१६)

अवरे सप्तदश च॥ [५]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वन्त तदसुरा अकुर्वन्त ते देवा एतान्भ्यातानानपश्यन्तान्भ्यातन्वत्
 यद्देवानां कर्मासीदार्थ्यत् तद्यदसुराणां न तदार्थ्यत् येन कर्मणेश्चेत्तत्र होतव्या ऋग्यजुर्वेदे तेन
 कर्मणा यद्विश्वे देवाः समभरन्तस्मादभ्याताना वैश्वदेवा यत्प्रजापतिर्जयान्प्रायच्छत्तस्माञ्जयाः
 प्राजापत्याः (१७)

यद्राष्ट्रभृद्धी राष्ट्रमाददत् तद्राष्ट्रभृतां राष्ट्रभृत्वन्ते देवा अभ्यातानैरसुरान्भ्यातन्वत्
 जयैरजयन्त्राष्ट्रभृद्धी राष्ट्रमाददत् यद्देवा अभ्यातानैरसुरान्भ्यातन्वत् तदभ्यातानानामभ्यातानत्वं
 यज्जयैरजयन्तञ्जयानां जयत्वं यद्राष्ट्रभृद्धी राष्ट्रमाददत् तद्राष्ट्रभृतां राष्ट्रभृत्वन्ततो देवा
 अभवन्परासुरा यो भ्रातृव्यवान्स्याथ्स एताञ्जुह्यादभ्यातानैरेव भ्रातृव्यानभ्यातन्नुते जयैर्जयति
 राष्ट्रभृद्धी राष्ट्रमा दत्ते भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति॥ (१८)

प्राजापत्याः सोऽष्टादश च॥ [६]

ऋताषाडृतधामाऽग्निर्गन्धर्वस्तस्यौषधयोऽप्सरस ऊर्जो नाम स इदं ब्रह्म क्षत्रम्पातु ता
 इदं ब्रह्म क्षत्रम्पातु तस्मै स्वाहा ताभ्यः स्वाहा संहितो विश्वसामा सूर्यो गन्धर्वस्तस्य
 मरीचयोऽप्सरस आयुवं सुषुम्नः सूर्यरश्मिश्चन्द्रमा गन्धर्वस्तस्य नक्षत्राण्यप्सरसो बिकुरयो
 भुज्युः सुपर्णो यज्ञो गन्धर्वस्तस्य दक्षिणा अप्सरसः स्त्वाः प्रजापतिर्विश्वकर्मा मनः (१९)

गन्धर्वस्तस्यंर्त्सामान्यंप्सरसो वह्नय इषिरो विश्वव्यं चा वातो गन्धर्वस्तस्यापोऽप्सरसो
 मुदा भुवनस्य पते यस्य त उपरि गृहा इह च। स नो रास्वाज्यानि रायस्पोषः सुवीर्यः
 संवत्सरीणाः स्वस्तिम्। परमेष्ठप्रधिपतिर्मृत्युर्गन्धर्वस्तस्य विश्वमप्सरसो भुवं सुक्षितिः
 सुभूतिर्भद्रकृत्सुर्वान्पुर्जन्यो गन्धर्वस्तस्य विद्युतोऽप्सरसो रुचो दूरेहेतिरमृडयः (२०)

मृत्युर्गन्धर्वस्तस्य प्रजा अप्सरसो भीरुवश्चारुः कृपणकाशी कामो गन्धर्वस्तस्याधर्यो-
 ऽप्सरसः शोचयन्तीर्नाम स इदं ब्रह्म क्षत्रम्पातु ता इदं ब्रह्म क्षत्रम्पान्तु तस्मै स्वाहा
 ताम्यः स्वाहा स नो भुवनस्य पते यस्य त उपरि गृहा इह च। उरु ब्रह्मणेऽस्मै
 क्षत्राय महि शर्म यच्छ॥ (२१)

मनोऽमृडयः षट्त्वारिंशच्च॥ [७]

राष्ट्रकामाय होतव्या राष्ट्रं वै राष्ट्रभृतो राष्ट्रेणैवास्मै राष्ट्रमव रुद्धे राष्ट्रमेव भवत्यात्मने
 होतव्या राष्ट्रं वै राष्ट्रभृतो राष्ट्रं प्रजा राष्ट्रम्पशवो राष्ट्रं यच्छेष्टो भवति राष्ट्रेणैव राष्ट्रमव
 रुद्धे वसिष्ठः समानाना भवति ग्रामकामाय होतव्या राष्ट्रं वै राष्ट्रभृतो राष्ट्रं संजाता
 राष्ट्रेणैवास्मै राष्ट्रं संजातानव रुद्धे ग्रामी (२२)

एव भवत्यधिदेवने जुहोत्यधिदेवन एवास्मै सजातानव रुद्धे त एनमवरुद्धा उप
 तिष्ठन्ते रथमुख ओजस्कामस्य होतव्या ओजो वै राष्ट्रभृत ओजो रथ ओजसैवास्मा
 ओजोऽव रुद्ध ओजस्व्यैव भवति यो राष्ट्रादपभूतः स्यात्तस्मै होतव्या यावन्तोऽस्य रथाः
 स्युस्तान्ब्रूयाद्युद्धमिति राष्ट्रमेवास्मै युनक्ति (२३)

आहुतयो वा एतस्याक्लृप्ता यस्य राष्ट्रं न कल्पन्ते स्वरथस्य दक्षिणं चक्रम्रवृह्यं
 नाडीमभि जुहुयादाहुतीरेवास्य कल्पयति ता अस्य कल्पमाना राष्ट्रमनु कल्पते सङ्ग्रामे
 संयन्ते होतव्या राष्ट्रं वै राष्ट्रभृतो राष्ट्रे खलु वा एते व्यायच्छन्ते ये सङ्ग्रामं संयन्ति
 यस्य पूर्वस्य जुहति स एव भवति जयति तं सङ्ग्रामं मान्युक इध्मः (२४)

भुवत्यङ्गारा एव प्रतिवेष्टमाना अमित्राणामस्य सेनां प्रति वेष्टयन्ति य उन्माद्येत्तस्मै
 होतव्या गन्धर्वाप्सरसो वा एतमुन्मादयन्ति य उन्माद्येत्येते खलु वै गन्धर्वाप्सरसो
 यद्राष्ट्रभृतस्तस्मै स्वाहा ताम्यः स्वाहेति जुहोति तेनैवैनाञ्छमयति नैयग्रोध औदुम्बर
 आश्वत्थः प्लाक्ष इतीध्मो भवत्येते वै गन्धर्वाप्सरसा गृहाः स्व एवैनान् (२५)

आयतने शमयत्यभिचरता प्रतिलोमं होतव्याः प्राणानेवास्य प्रतीचः प्रति यौति तं
 ततो येन केन च स्तृणुते स्वकृत इरिणे जुहोति प्रदरे वैतद्वा अस्यै निर्ऋतिगृहीतं
 निर्ऋतिगृहीत एवैनं निर्ऋत्या ग्राहयति यद्वाचः क्रूरन्तेन वषट्करोति वाच एवैनं क्रूरेण
 प्र वृश्चति ताजगार्तिमाच्छति यस्य कामयेतात्राद्यम् (२६)

आ ददीयेति तस्य सभायामुत्तानो निपद्य भुवनस्य पत इति
तृणानि सं गृह्णीयात्प्रजापतिर्वै भुवनस्य पतिः प्रजापतिर्नैवास्यान्नाद्यमा दत्त
इदमहममुष्यामुष्यायणस्यान्नाद्यं हरामीत्याहान्नाद्यंमेवास्य हरति पङ्क्तिर्हरति पङ्का ऋतवः
प्रजापतिर्नैवास्यान्नाद्यमादायुर्तवोऽस्मा अनु प्र यच्छन्ति (२७)

यो ज्येष्ठबन्धुरपभूतः स्यात् ५ स्थलं ऽवसाय्यं ब्रह्मौदनं चतुःशरावम्पक्त्वा तस्मै होतव्यां
वर्षं वै राष्ट्रभृतो वर्षं स्थलं वर्षणैवेनं वर्षं समानानां गमयति चतुःशरावो भवति
दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति क्षीरे भवति रुचमेवासिन्धुधात्युद्धरति श्रुतत्वाय सर्पिष्वान्भवति
मेध्यत्वाय चत्वारं आर्षेयाः प्राश्रन्ति दिशामेव ज्योतिषि जुहोति॥ (२८)

ग्रामी युनक्तीध्मः स्व एवेनानन्नाद्यं यच्छन्त्येकान्नपञ्चाशच्च॥ [८]

देविका निर्वपेत्प्रजाकामश्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसीव खलु वै
प्रजाश्छन्दोभिरेवास्यै प्रजाः प्र जनयति प्रथमं धातारं करोति मिथुनी एव तेन
करोत्यन्वेवास्मा अनुमतिर्मन्यते राते राका प्र सिनीवाली जनयति प्रजास्वेव प्रजातासु
कुह्वा वाचं दधात्येता एव निर्वपेत्पशुकामश्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसि (२९)

इव खलु वै पशवश्छन्दोभिरेवास्यै पशून् जनयति प्रथमं धातारं करोति प्रैव
तेन वापयत्यन्वेवास्मा अनुमतिर्मन्यते राते राका प्र सिनीवाली जनयति पशून्
प्रजातान्कुह्वा प्रतिं ष्ठापयत्येता एव निर्वपेद्गामकामश्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसीव
खलु वै ग्रामश्छन्दोभिरेवास्यै ग्रामम् (३०)

अवं रुद्धे मध्यतो धातारं करोति मध्यत एवेनं ग्रामस्य दधात्येता एव
निर्वपेज्जोगामयावी छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसि खलु वा एतमभि मन्यन्ते यस्य
ज्योगामयति छन्दोभिरेवेनमगदं करोति मध्यतो धातारं करोति मध्यतो वा एतस्याङ्गुत्तं
यस्य ज्योगामयति मध्यत एवास्य तेन कल्पयत्येता एव निः (३१)

वपेद्यं यज्ञो नोपनमेच्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसि खलु वा एतं नोप नमन्ति यं
यज्ञो नोपनमति प्रथमं धातारं करोति मुखत एवास्यै छन्दांसि दधात्युपैनं यज्ञो नमत्येता
एव निर्वपेदीजानश्छन्दांसि वै देविका यातयामानीव खलु वा एतस्य छन्दांसि य

ईजान उ॒त्त॒मं धा॒तारं॑ करोति (३२)

उ॒परि॑ष्टादे॒वास्मै॑ छन्दा॒ऽस्य॑या॒तयामा॑न्य॒वं रु॒द्ध उ॒पै॒नमु॒त्तरो॑ य॒ज्ञो न॑मत्ये॒ता ए॒व
निर्व॑पे॒द्य॒मे॒धा नो॒प॒न॒मे॒च्छन्दा॑ऽसि॒ वै दे॒वि॒का॒श्छन्दा॑ऽसि॒ खलु॑ वा ए॒तं नो॒प॑ नमन्ति
य॒मे॒धा नो॒प॒न॒म॒ति प्र॒थ॒मं धा॒तारं॑ करोति॒ मुख॑त ए॒वास्मै॑ छन्दा॑ऽसि॒ दधा॑त्यु॒पै॒न॒मे॒धा
न॑मत्ये॒ता ए॒व निर्व॑पेत् (३३)

रु॒क्का॑म॒श्छन्दा॑ऽसि॒ वै दे॒वि॒का॒श्छन्दा॑ऽसी॒व खलु॑ वै रु॒क्छन्दा॑भिरे॒वास्मि॑न्नु॒चं दधा॑ति क्षीरे
भ॒वन्ति॑ रु॒चं॒मे॒वास्मि॑न्दधति मध्य॒तो धा॒तारं॑ करोति मध्य॒त ए॒वैन॑ रु॒चो द॑धाति गाय॒त्री
वा अ॒नु॒म॒ति॒स्त्रि॒ष्टु॒ग्रा॒का जग॑ती सिनी॒वा॒ल्यं॒नु॒ष्टु॒क्क॒र्हृ॒धा॒ता व॑ष॒ट्कारः॑ पू॒र्व॒प॒क्षो रा॒काप॑र॒प॒क्षः
कु॒हू॒र॒मा॒वा॒स्या॑ सिनी॒वा॒ली पौ॑र्ण॒मा॒स्य॒नु॒म॒ति॒श्च॒न्द्र॒मा॒ धा॒ताऽष्टौ॑ (३४)

व॒स॒वो॒ऽष्टा॒क्षरा॑ गाय॒त्र्ये॒का॒द॒श रु॒द्रा ए॒का॒द॒शा॒क्षरा॑ त्रि॒ष्टु॒द्वा॒द॒शा॒दि॒त्या द्वा॒द॒शा॒क्षरा॑ जग॑ती
प्र॒जा॒प॒ति॒र॒नु॒ष्टु॒ब्धा॒ता व॑ष॒ट्कार ए॒तद्वै दे॒वि॒काः॑ सर्वा॑णि च छन्दा॑ऽसि॒ सर्वा॑श्च दे॒वता॑ व॑ष॒ट्कार॒स्ता
य॒थ्स॒ह सर्वा॑ निर्व॑पे॒दी॒श्वरा॑ ए॒न॒म्प्र॒द॒हो द्वे प्र॑थ॒मे नि॒रु॒प्य॑ धा॒तु॒स्तृ॒तीयं॑ निर्व॑पे॒त्तथो॑ ए॒वो॒त्तरे॑
निर्व॑पे॒त्तथै॒नं न प्र॑ द॒हन्त्य॑थो॒ यस्मै॑ का॒माय॑ नि॒रु॒प्यन्ते॑ त॒मे॒वाभि॑रु॒पा॒प्रोति॑॥ (३५)

प॒शु॒का॑म॒श्छन्दा॑ऽसि॒ वै दे॒वि॒का॒श्छन्दा॑ऽसि॒ ग्रामं॑ङ्क॒ल्प॒यत्ये॒ता ए॒व निरु॑त्त॒म॒न्या॒तारं॑ करोति
मे॒धा न॑मत्ये॒ता ए॒व निर्व॑पे॒दष्टौ॑ द॒हन्ति॑ न॒वं च॑ (१) दे॒वि॒काः प्र॒जा॒का॒मो मि॒थु॒नी प॒शु॒का॒म॥[९]

वा॒स्तो॑ष्प॒ते प्र॒ति॑ जा॒नी॒ह्य॒स्मान्स्वा॑वेशो अ॒न॒मी॒वो भ॑वा नः। य॒त्त्वे॒म॒हं प्र॒ति॑ तन्नो॑
जुष॒स्व शं न॑ ए॒धि द्वि॒पदे॑ शं चतु॑ष्पदे। वा॒स्तो॑ष्प॒ते श॒ग्म॒या स॒॒सदा॑ ते सक्षी॒महि॑
र॒ण्व॒या गा॑तु॒म॒त्या॑। आ॒वः क्षे॒मं उ॒त यो॒गे व॑रं नो॒ यू॒य॒म्पा॒त स्व॑स्तिभिः सदा॑ नः।
य॒था॒य॒म्प्रा॒तर॒ग्नि॒होत्रं॑ जु॒हो॒त्या॒हु॒ती॒ष्ट॒का ए॒व ता उ॒प॑ धत्ते (३६)

यज॑मानोऽहो॒रा॒त्राणि॑ वा ए॒तस्ये॑ष्टं॒का य॑ आहि॒ता॒ग्नि॒र्य॒था॒य॒म्प्रा॒तर्जु॑होत्य॒हो॒रा॒त्राण्ये॒वा॒त्वे॑ष्टं॒का
कृ॒त्वो॒प॑ धत्ते द॒श॑ स॒मा॒न॒त्र जु॑होति द॒शा॑क्षरा वि॒रा॒ड्वि॒राज॑मे॒वा॒त्वे॑ष्टं॒का कृ॒त्वो॒प॑ धत्तेऽथो॑
वि॒रा॒ज्ये॒व य॒ज्ञमा॑प्रोति चि॒त्यंश्चित्यो॑ऽस्य भवति॒ तस्मा॑द्य॒त्र द॒शो॑षित्वा प्र॒याति॑
तद्य॑ज्ञ॒वा॒स्त्व॒वा॒स्त्वे॒व तद्य॑त्ततो॑ऽर्वा॒ची॒नम् (३७)

रु॒द्रः खलु॑ वै वा॒स्तो॑ष्प॒तिर्य॑द॒हु॒त्वा वा॒स्तो॑ष्प॒ती॒य॒म्प्रा॒या॒द्बु॒द्र ए॒न॒म्भू॒त्वा॒ग्नि॑र॒नू॒त्थाय॑
ह॒न्या॒द्वा॒स्तो॑ष्प॒ती॒यं जु॑होति भा॒ग॒धे॒यै॒नै॒वैन॑ श॒म॒यति॑ ना॒र्ति॒मा॒र्च्छति॑ यज॑मानो॒ यद्यु॑क्ते

जुहुयाद्यथा प्रयाति वास्तावाहुतिं जुहोति तादृगेव तद्यदयुक्ते जुहुयाद्यथा क्षेम आहुतिं जुहोति तादृगेव तदहुतमस्य वास्तोष्पतीयः स्यात् (३८)

दक्षिणो युक्तो भवति सव्योऽयुक्तोऽथ वास्तोष्पतीयं जुहोत्युभयमेवाकुरपरिवर्गमेवैनं शमयति यदेकया जुहुयाद्विहोमं कुर्यात्पुरोनुवाक्यामनूच्य याज्यया जुहोति सदेवत्वाय यद्धुत आदध्याद्रुद्रं गृहानन्वारोहयेद्यदेवक्षाणान्यसम्प्रक्षाय्य प्रयायाद्यथा यज्ञवेशसं वादहनं वा तादृगेव तदयं ते योनिर्ऋत्विय इत्यरण्योः समारोहयति (३९)

एष वा अग्नेर्योनिः स्व एवैनं योनौ समारोहयत्यथो खल्वार्हुयदरण्योः समारूढो नश्येदुदस्याग्निः सीदित्पुनराधेयः स्यादिति या तं अग्ने यज्ञियां तनूस्तयेह्यारोहेत्यात्मन्त्समारोहयते यजमानो वा अग्नेर्योनिः स्वायामेवैनं योन्यां समारोहयते॥ (४०)

धृतेऽर्वाचीनः स्यात्समारोहयति पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [१०]

त्वमग्ने बृहद्वयो दधासि देव दाशुषैः कविर्गृहपतिर्युवां॥ हव्यवाङ्गिरजरः पिता नो विभुर्विभावां सुदृशीको अस्मे। सुगारुहपत्याः समिषो दिदीह्यस्मद्रियुख्सम्मिमीहि श्रवांसि। त्वं च सोम नो वशो जीवातुं न मरामहे। प्रियस्तोत्रो वनस्पतिः। ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणाम्महिषो मृगाणाम्। श्येनो गृध्राणां स्वधितिर्वनानां सोमः (४१)

पवित्रमत्यैति रेभन्न। आ विश्वदेव सत्पतिः सूक्तैरद्या वृणीमहे। सत्यसंव सवितारम्॥ आ सत्येन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृतम्मर्त्यं च। हिरण्ययेन सविता रथेना देवो याति भुवना विपश्यन्न। यथा नो अदितिः कर्त्तृष्वे नृभ्यो यथा गवैः यथा तोकाय रुद्रियम्। मा नस्तोके तनये मा न आयुषि मा नो गोषु मा (४२)

नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नो रुद्र भामितो वधीरुहविष्मन्तो नमसा विधेम ते। उदप्रुतो न वयो रक्षमाणा वावदतो अभ्रियस्येव घोषाः। गिरिभ्रजो नोर्मयो मदन्तो बृहस्पतिर्मभ्यर्का अनावन्न। हुंसैरिव सखिभिर्वावदद्भिरश्मन्मयानि नहना व्यस्यन्न। बृहस्पतिरभि कनिक्रदद्वा उत प्रास्तोदुच्चं विद्वा अंगायत्। एन्द्र सानुसिं रयिम् (४३)

सजित्वानं सदासहम्। वर्षिष्ठमृतये भर। प्र संसाहिषे पुरुहूत शत्रूञ्ज्येष्ठस्ते शुष्मं इह रातिरंस्तु। इन्द्रा भर दक्षिणेना वसूनि पतिः सिन्धूनामसि रेवतीनाम्। त्वं सुतस्य पीतये सद्यो वृद्धो अजायथाः। इन्द्र ज्यैष्ठ्याय सुक्रतो। भुवस्त्वमिन्द्र ब्रह्मणा महान्भुवो

विश्वेषु सर्वनेषु यज्ञियः। भुवो नृश्च्योत्तो विश्वस्मिन्मरे ज्येष्ठश्च मन्त्रः (४४)

विश्वचर्षणे। मित्रस्य चर्षणीधृतः श्रवो देवस्य सानसिम्। सत्यं चित्रश्रवस्तमम्। मित्रो जनान् यातयति प्रजानन्मित्रो दाधार पृथिवीमुत द्याम्। मित्रः कृष्टीरनिमिषाभि चष्टे सत्याय हव्यं घृतवद्विधेम। प्र स मित्रं मर्तो अस्तु प्रयस्वान् यस्तं आदित्य शिक्षति व्रतेन। न हन्यते न जीयते त्वोतो नैनमहो अश्रोत्यन्तितो न दूरात्। यत् (४५)

चिद्धि ते विशो यथा प्र देव वरुण व्रतम्। मिनीमसि द्यविद्यवि। यत्किं चेदं वरुण दैव्ये जनेऽभिद्रोहम्ननुष्याश्चरामसि। अर्चिन्ती यत्तव धर्मा युयोपिमा मा नस्तस्मादेनसो देव रीरिषः। कित्वासो यद्रिरिपुर्न दीवि यद्वा घा सत्यमुत यन्न विद्वा। सर्वा ता वि ष्यं शिथिरेवं देवाथा ते स्याम वरुण प्रियासः॥ (४६)

सोमो गोषु मा रयिं मन्त्रो यच्छिथिरा सप्त च॥ [११]

पूर्णर्षयोऽग्निना ये देवाः सूर्यो मा सन्त्वा नह्यामि वषट्कारः स खदिर उपयामगृहीतोऽसि यां वै त्वे क्रतुम् देवमेकादश॥ [१२] पूर्णा सहजान्तवाग्ने प्राणैरेव षट्त्रिंशत्॥ 36॥ पूर्णा सन्ति देवाः॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

पूर्णा पश्चादुत पूर्णा पुरस्तादुन्मध्यतः पौर्णमासी जिगाया। तस्या देवा अधि संवसन्त उत्तमे नाकं इह मादयन्ताम्। यत्ते देवा अदधुर्भागेधेयममावास्ये संवसन्तो महित्वा। सा नो यज्ञमिपृहि विश्ववारे रयिं नो धेहि सुभगे सुवीरम्। निवेशनी संगमनी वसूनां विश्वा रूपाणि वसून्यावेशयन्ती। सहस्रपोषः सुभगा रराणा सा न आ गन्वर्चसा (१)

संविदाना। अग्नीषोमौ प्रथमौ वीर्येण वसून्नुद्रानादित्यानिह जिन्वतम्। माध्यः हि पौर्णमासं जुषेथां ब्रह्मणा वृद्धौ सुकृतेन सातावथास्मभ्यः सहवीराः रयिं नि यच्छतम्। आदित्याश्चाङ्गिरसश्चाग्नीनादधत ते दर्शपूर्णमासौ प्रैप्सन्तेषामङ्गिरसां निरुतः हविरासीदथादित्या एतौ होमावपश्यन्तावजुहवुस्ततो वै ते दर्शपूर्णमासौ (२)

पूर्वं आलभन्त दर्शपूर्णमासावालभमान एतौ होमौ पुरस्ताञ्जुह्यात्साक्षादेव दर्शपूर्णमासावा लभते ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वे दर्शपूर्णमासावालभेत य एनयोरनुलोमं च प्रतिलोमं च विद्यादित्यमावास्याया ऊर्ध्वं तदनुलोमम्पौर्णमास्यै प्रतीचीनं तत्प्रतिलोमं यत्पौर्णमासीम्पूर्वामालभेत प्रतिलोममैनावा लभेतामुमपक्षीयमाणमन्वप (३)

क्षीयेत सारस्वतौ होमौ पुरस्ताञ्जुह्यादमावास्या वै सरस्वत्यनुलोममेवैनावा लभतेऽमुमाप्यायमानमन्वा प्यायत आग्रावैष्णवमेकादशकपालम्पुरस्तात्रिर्वपेत्सरस्वत्यै चरुः सरस्वते द्वादशकपालं यदाग्नेयो भवत्यग्निर्वै यज्ञमुखं यज्ञमुखमेवर्द्धिम्पुरस्ताद्धते यद्वैष्णवो भवति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञमेवारभ्य प्र तनुते सरस्वत्यै चरुर्भवति सरस्वते द्वादशकपालोऽमावास्या वै सरस्वती पूर्णमासः सरस्वान्तावेव साक्षादा रंभत ऋध्नोत्याभ्यां द्वादशकपालः सरस्वते भवति मिथुनत्वाय प्रजात्यै मिथुनौ गावौ दक्षिणा समृद्धौ॥ (४)

वर्चसा वै ते दर्शपूर्णमासावपं तनुते सरस्वत्यै पञ्चविंशतिश्च॥ [१]

ऋषयो वा इन्द्रमृत्यक्षं नापश्यन्तं वसिष्ठः प्रत्यक्षम्पश्यत्सोऽब्रवीद्ब्राह्मणं ते वक्ष्यामि यथा त्वत्पुरोहिताः प्रजाः प्रजनिष्यन्तेऽथ मेतरेभ्य ऋषिभ्यो मा प्र वोच इति तस्मा एतान्स्तोमभागानब्रवीत्ततो वसिष्ठपुरोहिताः प्रजाः प्राजायन्त तस्माद्वासिष्ठो ब्रह्मा कार्यः प्रैव जायते रश्मिरसि क्षयाय त्वा क्षयं जिन्वेति (५)

आहु देवा वै क्षयो देवेभ्य एव यज्ञम्राहु प्रेतिरसि धर्माय त्वा धर्मं जिन्वेत्याह मनुष्या वै धर्मो मनुष्येभ्य एव यज्ञम्राहान्वितिरसि दिवे त्वा दिवं जिन्वेत्याहैभ्य एव लोकेभ्यो यज्ञम्राहं विष्टम्भोऽसि वृष्ट्यै त्वा वृष्टिं जिन्वेत्याह वृष्टिमेवाव (६)

रुद्धे प्रवास्यनुवासीत्याह मिथुनत्वायोशिगंसि वसुभ्यस्त्वा वसूञ्जिन्वेत्याहाष्टौ वसव एकादश रुद्रा द्वादशादित्या एतावन्तो वै देवास्तेभ्य एव यज्ञम्राहौजोऽसि पितृभ्यस्त्वा पितृञ्जिन्वेत्याह देवानेव पितृननु सं तनोति तन्तुरसि प्रजाभ्यस्त्वा प्रजा जिन्व (७)

इत्याह पितृनेव प्रजा अनु सं तनोति पृतनाषाडंसि पशुभ्यस्त्वा पशूञ्जिन्वेत्याह प्रजा एव पशूननु सं तनोति रेवदस्योषधीभ्यस्त्वौषधीर्जिन्वेत्याहौषधीष्वेव पशून्प्रतिष्ठापयत्यभिजिदंसि युक्तग्रावेन्द्राय त्वेन्द्रं जिन्वेत्याहाभिजित्या अधिपतिरसि प्राणाय त्वा प्राणम् (८)

जिन्वेत्याह प्रजास्वेव प्राणान्दधाति त्रिवृदसि प्रवृदसीत्याह मिथुनत्वाय सरोहोऽसि नीरोहोऽसीत्याह प्रजात्यै वसुकोऽसि वेषश्रिरसि वस्यष्टिरसीत्याह प्रतिष्ठित्यै॥ (९)

जिन्वेत्येवं प्रजा जिन्व प्राणत्रिंशच्च॥ [२]

अग्निना देवेन पृतना जयामि गायत्रेण छन्दसा त्रिवृता स्तोमेन रथन्तरेण साम्ना वषट्कारेण वज्रेण पूर्वजान्भ्रातृव्यान्धरान्पादयाम्यवैनान्बाधे प्रत्येनान्नुदेऽस्मिन्क्षयेऽस्मिन्भूमिलोके योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मो विष्णोः क्रमेणात्यैनान्क्रामामीन्द्रेण देवेन पृतना जयामि त्रैष्टुभेन छन्दसा पञ्चदशेन स्तोमेन बृहता साम्ना वषट्कारेण वज्रेण (१०)

सहजान् विश्वेभिर्देवेभिः पृतना जयामि जागतेन छन्दसा सप्तदशेन स्तोमेन वामदेव्येन साम्ना वषट्कारेण वज्रेणापरजानिन्द्रेण सयुजो वयं सांसह्याम पृतन्यतः। घन्तो वृत्राण्यप्रति। यत्तं अग्ने तेजस्तेनाहं तेजस्वी भूयासं यत्तं अग्ने वचस्तेनाहं वचस्वी भूयासं यत्तं अग्ने हरस्तेनाहं हरस्वी भूयासम्॥ (११)

बृहता साम्ना वषट्कारेण वज्रेण षट्त्वारिंशच्च॥ [३]

ये देवा यज्ञह्नो यज्ञमुषः पृथिव्यामध्यासन्ते। अग्निर्मा तेभ्यो रक्षतु गच्छेम सुकृतो वयम्। आगन्म मित्रावरुणा वरेण्या रात्रीणाम्भागो युवयोर्यो अस्ति। नाकं गृह्णानाः सुकृतस्य लोके तृतीयं पृष्ठे अधि रोचने दिवः। ये देवा यज्ञह्नो यज्ञमुषोऽन्तरिक्षेऽध्यासन्ते। वायुर्मा तेभ्यो रक्षतु गच्छेम सुकृतो वयम्। यास्ते रात्रीः सवितः (१२)

देवयानीरन्तरा द्यावापृथिवी वियन्ति। गृहैश्च सर्वैः प्रजया न्वग्ने सुवो रुहाणास्तरता रजांसि। ये देवा यज्ञह्नो यज्ञमुषो दिव्यध्यासन्ते। सूर्यो मा तेभ्यो रक्षतु गच्छेम सुकृतो वयम्। येनेन्द्राय समभरः पयांस्युत्तमेन हविषा जातवेदः। तेनाग्ने त्वमुत वर्धयेम संजातानां श्रैष्ठ्य आ धेह्येनम्। यज्ञह्नो वै देवा यज्ञमुषः (१३)

सन्ति त एषु लोकेष्वांसत आददांना विमश्राना यो ददाति यो यजते तस्य। ये देवा यज्ञह्नः पृथिव्यामध्यासन्ते ये अन्तरिक्षे ये दिवीत्याहेमानेव लोकास्तीर्त्वा सगृहः सपशुः सुवर्गं लोकमेत्यप वै सोमेनेजानाद्देवतांश्च यज्ञश्च क्रामन्त्याग्नेयं पञ्चकपालमुदवसानीयं निर्वपेदग्निः सर्वा देवताः (१४)

पाङ्क्तो यज्ञो देवताश्चैव यज्ञं चावं रुद्धे गायत्रो वा अग्निर्गायत्रछन्दास्तं छन्दसा

व्यर्धयति यत्पञ्चकपालं करोत्यष्टाकपालः कार्योऽष्टाक्षरा गायत्री गायत्रौऽग्निर्गायत्रछन्दाः
स्वेनैवैनं छन्दसा समर्धयति पङ्क्तौ याज्यानुवाक्यं भवतः पाङ्क्तौ यज्ञस्तेनैव यज्ञान्नैति॥ (१५)

सवितर्देवा यज्ञमुषः सर्वा देवतास्त्रिचत्वारिंशच्च॥ [४]

सूर्यो मा देवो देवेभ्यः पातु वायुरन्तरिक्षाद्यजमानोऽग्निर्मा पातु चक्षुषः। सक्ष
शूष सवितर्विश्वचर्षण एतेभिः सोमं नामभिर्विधेम ते तेभिः सोमं नामभिर्विधेम ते।
अहम्परस्तादहमवस्तादहं ज्योतिषा वि तमो ववार। यदन्तरिक्षं तदु मे पितामूदह
सूर्यमुभयतो ददर्शाहम्भूयासमुत्तमः समानानाम् (१६)

आ समुद्रादाऽन्तरिक्षात्प्रजापतिरुदधिं च्यावयातीन्द्रः प्र स्रौतु मरुतो वरषयन्तून्मभ्य
पृथिवीम्भिन्द्धीदं दिव्यं नभः। उद्रो दिव्यस्य नो देहीशानो वि सृजा दृतिम्। पशवो वा
एते यदादित्य एष रुद्रो यदग्निरोषधीः प्रास्याग्नावादित्यं जुहोति रुद्रादेव पशून्तर्द्धात्यथो
ओषधीष्वेव पशून् (१७)

प्रतिं ष्ठापयति कविर्यज्ञस्य वि तनोति पन्थां नाकस्य पृष्ठे अग्निं रोचने दिवः।
येन हव्यं वहसि यासि दूत इतः प्रचेता अमुतः सनीयान्। यास्ते विश्वाः समिधः
सन्त्यग्ने याः पृथिव्याम्ब्रहिषि सूर्ये याः। तास्ते गच्छन्त्वाहुतिं घृतस्य देवायते यजमानाय
शर्म। आशासानः सुवीर्यं रायस्पोषः स्वश्चियम्। बृहस्पतिना राया स्वगाकृतो मह्यं
यजमानाय तिष्ठ॥ (१८)

समानानामोषधीष्वेव पशून्मह्यं यजमानायैकञ्च॥ [५]

सं त्वां नह्यामि पर्यसा घृतेन सं त्वां नह्याम्यप ओषधीभिः। सं त्वां नह्यामि
प्रजयाहमद्य सा दीक्षिता संनवो वाजमस्मे। प्रेतु ब्रह्मणस्पती वेदिं वर्णेन सीदतु।
अथाहमनुकामिनी स्वे लोके विशा इह। सुप्रजसंस्त्वा वयं सुपत्नीरुपं सेदिम। अग्ने
सपत्नदम्भन्मदब्धासो अदाभ्यम्। इमं वि ष्यामि वरुणस्य पाशम् (१९)

यमबन्धीत सविता सुकेतः। धातुश्च योनौ सुकृतस्य लोके स्योनं मे सह पत्यां
करोमि। प्रेद्युदेह्युतस्य वामीरन्वग्निस्तेऽग्रं नयत्वदितिर्मध्यं ददता रुद्रावसृष्टासि युवा
नाम् मा मा हिंसीर्वसुभ्यो रुद्रेभ्य आदित्येभ्यो विश्वेभ्यो वो देवेभ्यः पन्नेजनीर्गृह्णामि
यज्ञाय वः पन्नेजनीः सादयामि विश्वस्य ते विश्वावतो वृष्णिंयावतः (२०)

तवाग्ने वामीरनुं सन्दृशि विश्वा रेतांसि धिषीयागं देवान् यज्ञो नि देवीर्देवभ्यो
यज्ञमंशिषन्नस्मिन्सुन्वति यजमान आशिषः स्वाहाकृताः समुद्रेष्ठा गन्धर्वमा तिष्ठताऽनु।
वातस्य पत्नन्निड ईडिताः॥ (२१)

पाशं वृष्णिंयावतस्त्रिंशच्च॥ [६]

वृषद्वारो वै गांयत्रिये शिरोऽच्छिनत्तस्यै रसः परापतत्स पृथिवीम्प्राविशत्स खंदिरो-
ऽभवद्यस्य खादिरः सुवो भवति छन्दसामेव रसेनाव द्यति सरसा अस्याहुतयो भवन्ति
तृतीयस्यामितो दिवि सोमं आसीत्तं गांयत्र्याहृतस्य पूर्णमच्छिद्यत तत्पर्णोऽभवत्तत्पूर्णस्य
पूर्णत्वं यस्य पूर्णमयी जुहूः (२२)

भवन्ति सौम्या अस्याहुतयो भवन्ति जुषन्तैऽस्य देवा आहुतीर्देवा वै ब्रह्मन्नवदन्त
तत्पूर्ण उपांशृणोश्मुश्रवा वै नाम यस्य पूर्णमयी जुहूर्भवति न पापः श्लोकः शृणोति ब्रह्म
वै पर्णो विष्मरुतोऽन्नं विष्मरुतोऽश्वत्थो यस्य पूर्णमयी जुहूर्भवत्याश्वत्थ्युपभृद्ब्रह्मणैवान्नमव
रुद्धेऽथो ब्रह्म (२३)

एव विश्वध्यूहति राष्ट्रं वै पर्णो विडंश्वत्थो यत्पूर्णमयी जुहूर्भवत्याश्वत्थ्युपभृद्वाष्ट्रमेव
विश्वध्यूहति प्रजापतिर्वा अंजुहोत्सा यत्राहुतिः प्रत्यतिष्ठत्ततो विकङ्कत उदतिष्ठत्ततः प्रजा
अंसृजत यस्य वैकङ्कती ध्रुवा भवति प्रत्येवास्याहुतयस्तिष्ठन्त्यथो प्रैव जायत एतद्वै
सुचाः रूपं यस्यैवःरूपाः सुचो भवन्ति सर्वाण्येवैनः रूपाणि पशूनामुपं तिष्ठन्ते
नास्यापरूपमात्मजायते॥ (२४)

जुहूरथो ब्रह्म सुचाः सप्तदश च॥ [७]

उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं गृह्णामि दक्षांय दक्षवृधे
रातं देवभ्योऽग्निजिह्वेभ्यस्त्वर्तायुभ्य इन्द्रज्येष्ठेभ्यो वरुणराजभ्यो वातापिभ्यः पर्जन्यात्मभ्यो
दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वापेन्द्र द्विपतो मनोऽप जिज्यांसतो जह्यप यो नो-
ऽरातीयति तं जंहि प्राणाय त्वापानाय त्वा व्यानाय त्वा सते त्वासंते त्वाऽद्यस्त्वौषधीभ्यो
विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्यो यतः प्रजा अक्खिन्द्रा अजायन्त तस्मै त्वा प्रजापतये विभूदात्रे
ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं जुहोमि॥ (२५)

ओषधीभ्यश्चतुर्दश च॥ [८]

यां वा अध्वर्युश्च यजमानश्च देवतामन्तरितस्तस्या आ वृश्चेते प्राजापत्यं दधिग्रहं गृहीयात्प्रजापतिः सर्वा देवता देवताभ्य एव नि हुंवाते ज्येष्ठो वा एष ग्रहाणां यस्यैष गृह्यते ज्येष्ठमेव गच्छति सर्वासां वा एतद्देवतानां रूपं यदेष ग्रहो यस्यैष गृह्यते सर्वाण्येवैनं रूपाणि पशूनामुप तिष्ठन्त उपयामगृहीतः (२६)

असि प्रजापतये त्वा ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं गृह्णामीत्याह ज्योतिरेवैनं समानानां करोत्यग्निजिह्वेभ्यस्त्वर्तायुभ्य इत्याहैतावतीवै देवतास्ताभ्य एवैनं सर्वाभ्यो गृह्णात्यपेन्द्र द्विषतो मन इत्याह भ्रातृव्यापनुत्यै प्राणाय त्वापानाय त्वेत्याह प्राणानेव यजमाने दधाति तस्मै त्वा प्रजापतये विभूदात्रे ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं जुहोमि (२७)

इत्याह प्रजापतिः सर्वा देवताः सर्वाभ्य एवैनं देवताभ्यो जुहोत्याज्यग्रहं गृहीयात्तेजस्कामस्य तेजो वा आज्यं तेजस्यैव भवति सोमग्रहं गृहीयाद्ब्रह्मवर्चस्कामस्य ब्रह्मवर्चसं वै सोमो ब्रह्मवर्चस्यैव भवति दधिग्रहं गृहीयात्पशुकामस्योगैर्वै दध्यूर्क्पशवं ऊर्जेवास्मा ऊर्जं पशूनं व रुद्धे॥ (२८)

उपयामगृहीतो जुहोमि त्रिचंत्वारिंशच्च॥ [९]

त्वे ऋतुमपि वृञ्जन्ति विश्वे द्विर्यदेते त्रिर्भवन्त्यूमाः। स्वादोः स्वादीयः स्वादुनां सृजा समतं ऊ षु मधु मधुनाभि योधि। उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिः प्रजापतये त्वा। प्राणग्रहान्गृह्णात्येतावद्वा अस्ति यावदेते ग्रहाः स्तोमाश्छन्दांसि पृष्ठानि दिशो यावदेवास्ति तत् (२९)

अवं रुद्धे ज्येष्ठा वा एतान्ब्राह्मणाः पुरा विद्वामंक्रन्तस्मात्तेषां सर्वा दिशोऽभिर्जिता अभूवन् यस्यैते गृह्यन्ते ज्येष्ठमेव गच्छत्यभि दिशो जयति पञ्च गृह्यन्ते पञ्च दिशः सर्वास्वेव दिक्ष्वृध्रुवन्ति नवनव गृह्यन्ते नव वै पुरुषे प्राणाः प्राणानेव यजमानेषु दधति प्रायणीये चोदयनीये च गृह्यन्ते प्राणा वै प्राणग्रहाः (३०)

प्राणैरेव प्रयन्ति प्राणैरुद्यन्ति दशमेऽहंनृह्यन्ते प्राणा वै प्राणग्रहाः प्राणेभ्यः खलु वा एतत्प्रजा यन्ति यद्वामदेव्यं योनेश्च्यवते दशमेऽहंन्वामदेव्यं योनेश्च्यवते यदशमेऽहंनृह्यन्ते प्राणेभ्य एव तत्प्रजा न यन्ति॥ (३१)

तत्प्राणग्रहाः सप्तत्रिंशच्च॥ [१०]

प्र देवं देव्या धिया भरता जातवेदसम्। हव्या नो वक्षदानुषक्। अयमु
प्य प्र देवयुरहोता यज्ञाय नीयते। रथो न योरभीवृतो घृणीवाञ्चेतति त्मना।
अयमग्निरुरुष्यत्यमृतादिव जन्मनः। सहसश्चित्सहीयां देवो जीवातवे कृतः। इडायास्त्वा
पदे वयं नाभा पृथिव्या अधि। जातवेदो नि धीमह्यग्रे हव्याय वोढवे। (३२)

अग्ने विश्वेभिः स्वनीक देवैरूणावन्तम्प्रथमः सीद योनिम्। कुलायिनं घृतवन्तं
सवित्रे यज्ञं नय यजमानाय साधु। सीद होतः स्व उ लोके चिकित्वान्त्सादया
यज्ञं सुकृतस्य योनौ। देवावीदेवान् हविषा यजास्यग्रे बृहद्यजमाने वयो धाः। नि
होता होतृषदने विदानस्त्वेषो दीदिवा अंसदध्सुदक्षः। अदब्धव्रतप्रमतिर्वसिष्ठः सहस्रम्भरः
शुचिजिह्वो अग्निः। त्वं दूतस्त्वम् (३३)

उ नः परस्यास्त्वं वस्य आ वृषभ प्रणेता। अग्ने तोकस्य नस्तनै
तनूनामप्रयच्छन्दीद्यद्वोधि गोपाः। अभि त्वां देव सवितरीशानं वार्याणाम्।
सदावन्मागमीमहे। मही द्यौः पृथिवी च न इमं यज्ञमिमिक्षताम्। पिपृतां नो भरीमभिः।
त्वामग्रे पुष्करादध्यथर्वा निरमन्थत। मूर्ध्नो विश्वस्य वाघतः। तमु (३४)

त्वा दध्यङ्कृषिः पुत्र ईधे अथर्वणः। वृत्रहणं पुरन्दरम्। तमु त्वा पाथ्यो वृषा समीधे
दस्युहन्तमम्। धनंजयं रणैरणे। उत ब्रुवन्तु जन्तव उदग्निरवृत्रहाजनि। धनंजयो रणैरणे।
आ यं हस्ते न खादिनं शिशुं जातं न बिभ्रति। विशामग्निं स्वध्वरम्। प्र देवं
देववीतये भरता वसुवित्तमम्। आ स्वे योनौ नि षीदतु। आ (३५)

जातं जातवेदसि प्रियं शिशीतातिथिम्। स्योन आ गृहपतिम्। अग्निनाऽग्निः
समिध्यते क्विर्गृहपतिर्युवा। हव्यवाङ्मुह्यस्यः। त्वं ह्यग्रे अग्निना विप्रो विप्रेण सन्धस्ता।
सखा सख्या समिध्यसौ। तम्मर्जयन्त सुक्रतुं पुरोयावानमाजिपुं। स्वेषु क्षयेषु वाजिनम्।
यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन्। ते ह नाकम्महिमानः सचन्ते यत्र
पूर्वं साध्याः सन्ति देवाः (३६)

वोढवे दूतस्त्वन्तमुं सीदत्वा यत्र चत्वारि च॥ [११]

युञ्जान इमामगृभ्यं देवस्य सन्ते वि पाजंसा वसंवस्त्वा समस्त्वोर्ध्वा अस्याकूतिं यदग्रे
यान्यग्रे यं यज्ञमेकादश॥ 11॥ युञ्जानो वर्म च स्थ आदित्यास्त्वा भारती स्वा अहं

षट्त्वारिंशत्॥४६॥ युञ्जानो वाजेंवाजे॥॥

[१२]

॥ काण्डम् ४ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

युञ्जानः प्रथमम्मनस्तत्वाय सविता धियः। अग्निं ज्योतिर्निचाय्यं पृथिव्या अध्याभरत्। युक्ताय मनसा देवान्सुवर्यतो धिया दिवम्। बृहज्ज्योतिः करिष्यतः सविता प्र सुवति तान्। युक्तेन मनसा वयं देवस्य सवितुः सवे। सुवर्गेयाय शक्त्यै। युञ्जते मन उत युञ्जते धियो विप्रा विप्रस्य बृहतो विपश्चितः। वि होत्रा दधे वयुनाविदेक इत् (१)

मही देवस्य सवितुः परिष्टुतिः। युजे वां ब्रह्म पूर्वं नमोभिर्वि श्लोका यन्ति पृथ्यैव सूर्याः। शृण्वन्ति विश्वे अमृतस्य पुत्रा आ ये धामानि दिव्यानि तस्थुः। यस्य प्रयाणमन्वन्य इद्युर्देवा देवस्य महिमानमर्चतः। यः पार्थिवानि विममे स एतंशो रजांसि देवः सविता महित्वना। देव सवितुः प्र सुव यज्ञम्प सुव (२)

यज्ञपतिम्भगाय दिव्यो गन्धर्वः। केतूपः केतं नः पुनातु वाचस्पतिर्वाचमद्य स्वदाति नः। इमं नो देव सवितर्यज्ञं प्र सुव देवायुवः सखिविदः सत्राजितं धनजितं सुवर्जितम्। ऋचा स्तोमः समर्धय गायत्रेण रथन्तरम्। बृहदायत्रवर्तनि। देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामायत्रेण छन्दसाऽऽदेऽङ्गिरस्वदभ्रिरसि नारिः (३)

असि पृथिव्याः सधस्थादग्निपुरीष्यमङ्गिरस्वदा भर त्रैष्टुभेन त्वा छन्दसाऽऽदेऽङ्गिरस्वदभ्रिरसि नारिरसि त्वया वयः सधस्थ आग्निः शंकेम खनितुं पुरीष्यं जागतेन त्वा छन्दसाऽऽदेऽङ्गिरस्वद्वस्तं आधाय सविता बिभ्रदभ्रिः हिरण्ययीम्। तया ज्योतिरजस्रमिदग्निं खात्वी न आ भरानुष्टुभेन त्वा छन्दसाऽऽदेऽङ्गिरस्वत्॥

इद्यज्ञं प्र सुव नारिरानुष्टुभेन त्वा छन्दसा त्रीणि च॥ [१]

इमामगृभ्णन्नशनामृतस्य पूर्वं आयुषि विदथेषु क्व्या। तया देवाः सुतमा बभूवुरऋतस्य सामन्त्सरमारपन्ती। प्रतूर्तं वाजिन्ना द्रवं वरिष्ठामनु संवतम्। दिवि ते जन्म परममन्तरिक्षे नाभिः पृथिव्यामधि योनिः। युञ्जाथाः रासंभं युवमस्मिन् यामै वृषण्वसू। अग्निम्भरन्तमस्मयुम्। योगेयोगे त्वस्तरं वाजेवाजे हवामहे। सखाय

इन्द्रमृतये। प्रतूर्वन् (५)

एह्यवक्रामत्रशस्ती रुद्रस्य गाणपत्यान्मयोभूरेहि। उर्वन्तरिक्षमन्विहि
स्वस्तिगव्यूतिरभयानि कृण्वन्। पूष्णा सयुजा सह। पृथिव्याः सधस्थादग्निम्पुंरीष्यमङ्गिरस्वदच्छेह
ऽग्निम्पुंरीष्यमङ्गिरस्वद्वरिष्यामोऽग्निम्पुंरीष्यमङ्गिरस्वद्वरामः। अन्वग्निरुषसामग्रमख्यदन्वहानि
प्रथमो जातवेदाः। अनु सूर्यस्य (६)

पुरुत्रा च रश्मीननु द्यावापृथिवी आ तंतान। आगत्य वाज्यध्वनः सर्वा मृधो वि
धूनुते। अग्निं सधस्थे महति चक्षुषा नि चिकीषते। आक्रम्य वाजिन्यृथिवीमग्निमिच्छ
रुचा त्वम्। भूम्या वृत्वार्य नो ब्रूहि यतः खनाम् तं वयम्। द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी
सधस्थमात्मान्तरिक्षं समुद्रस्ते योनिः। विख्याय चक्षुषा त्वमभि तिष्ठ (७)

पृतन्यतः। उत्क्राम महते सौभगायास्मादास्थानाद्विणोदा वाजिन्। वयं स्याम सुमतौ
पृथिव्या अग्निं खनिष्यन्त उपस्थे अस्याः। उदक्रमीद्विणोदा वाज्यर्वाकः स लोकं
सुकृतं पृथिव्याः। ततः खनेम सुप्रतीकमग्निं सुवो रुहाणा अधि नाकं उत्तमे। अपो
देवीरुपं सृज मधुमतीरयक्ष्मायं प्रजाभ्यः। तासां स्थानादुज्जिहतामोषधयः सुपिप्पलाः।
जिघर्षि (८)

अग्निम्मनसा घृतेन प्रतिक्ष्यन्तम्भुवनानि विश्वा। पृथुं तिरश्चा वयंसा बृहन्तं व्यचिष्टमन्नं
रभसं विदानम्। आ त्वा जिघर्षि वचंसा घृतेनारक्षसा मनसा तज्जुषस्व। मर्यशीः स्पृहयद्वर्णो
अग्निर्नाभिमृशे तनुवा जर्हृषाणः। परि वाजपतिः क्विरग्निर्हव्या न्यक्रमीत्। दधद्रत्नानि
दाशुषे। परि त्वाऽग्ने पुरं वयं विप्रं सहस्य धीमहि। धृषद्वर्णं दिवेदिवे भेतारंम्भङ्गुरावतः।
त्वमग्ने द्युभिस्त्वमांशुशुक्षणिस्त्वमद्ध्यस्त्वमशमनस्परि। त्वं वनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वं नृणां नृपते
जायसे शुचिः॥ (९)

प्रतूर्वन्सूर्यस्य तिष्ठ जिघर्षि भेतारं विश्वतिष्ठ॥ [२]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां पृथिव्याः सधस्थे-
ऽग्निम्पुंरीष्यमङ्गिरस्वत्खनामि। ज्योतिष्मन्तं त्वाग्ने सुप्रतीकमजस्रेण भानुना दीद्यानम्।
शिवं प्रजाभ्योऽहिंसन्तं पृथिव्याः सधस्थेऽग्निं पुंरीष्यमङ्गिरस्वत्खनामि। अपां पृष्ठमसि
सप्रथा उर्वग्निम्भरिष्यदपरावपिष्ठम्। वर्धमानम्मह आ च पुष्करं दिवो मात्रया वरिणा

प्रथस्व। शर्म च स्थः (१०)

वर्म च स्थो अच्छिद्रे बहुले उभे। व्यचस्वती सं वंसाथाम्भर्तमग्निम्पुंरीप्यम्। सं वंसाथाः सुवर्विदां समीची उरंसा त्मना। अग्निमन्तर्भरिष्यन्ती ज्योतिष्मन्तमजंस्त्रमित्। पुंरीप्योऽसि विश्वभराः। अथर्वा त्वा प्रथमो निरंमन्थदग्ने। त्वामग्ने पुष्करादध्यथर्वा निरंमन्थत। मूर्ध्नो विश्वस्य वाघतः। तमु त्वा दध्यङ्घ्रिषिः पुत्र ईधे (११)

अथर्वणः। वृत्रहणं पुरन्दरम्। तमु त्वा पाथ्यो वृषा समीधे दस्युहन्तमम्। धनंजयः रणरणे। सीदं होतः स्व उं लोके चिकित्वान्त्सादया यज्ञः सुकृतस्य योनौ। देवावीर्देवान् हविषा यजास्यग्ने बृहद्यजमाने वयो धाः। नि होता होतृषदने विदानस्त्वेषो दीदिवाः असदथ्सुदक्षः। अदब्धव्रतप्रमतिर्वसिष्ठः सहस्रम्भुरः शुचिजिह्वो अग्निः। सः सीदस्व महाः असि शोचस्व (१२)

देववीर्तमः। वि धूममग्ने अरुषमिमेध्य सृज प्रशस्त दर्शतम्। जनिष्वा हि जेन्यो अग्ने अह्नाः हितो हितेष्वरूपो वनेषु। दमेदमे सप्त रत्ना दधानोऽग्निरहोता नि पसादा यजीयान्॥ (१३)

स्थ ईधे शोचस्व सप्तविंशतिश्च॥ [३]

सं ते वायुर्मातरिश्वा दधातूत्तानायै हृदयं यद्विलिष्टम्। देवानां यश्चरन्ति प्राणथेन तस्मै च देवि वषडस्तु तुभ्यम्। सुजातो ज्योतिषा सह शर्म वरूथमासदः सुवः। वासो अग्ने विश्वरूपः सं व्ययस्व विभावसो। उदं तिष्ठ स्वध्वरावा नो देव्या कृपा। दृशे च भासा बृहता सुशुक्कनिराग्ने याहि सुशस्तिभिः। (१४)

ऊर्ध्व ऊ ष णं ऊतये तिष्ठा देवो न संविता। ऊर्ध्वो वाजस्य सनिता यदञ्जिभिर्वाघद्विर्विह्वयामहे। स जातो गर्भो असि रोदस्योरग्ने चारुर्विभृत ओषधीषु। चित्रः शिशुः परि तमाङ्गस्यक्तः प्र मातृभ्यो अधि कर्निक्रदद्वाः। स्थिरो भव वीङ्ङ्ग आशुर्भव वाज्यवर्त्र। पृथुर्भव सुषदस्त्वमग्नेः पुंरीषवाहनः। शिवो भव (१५)

प्रजाभ्यो मानुषीभ्यस्त्वमङ्गिरः। मा द्यावापृथिवी अभि शूशुचो मान्तरिक्षं मा वनस्पतीन्। प्रेतु वाजी कर्निक्रदन्नानन्दद्रासंभः पत्वा। भरन्नग्निम्पुंरीप्यं मा पाद्यायुषः पुरा। रासंभो वा कर्निक्रदथ्सुयुक्तो वृषणा रथे। स वामग्निम्पुंरीप्यं माशुदृतो वहादितः। वृषाग्ने वृषणम्भरन्नपां

गर्भं समुद्रियम्। अग्न आ याहि (१६)

वीतयं ऋतं सत्यम्। ओषधयः प्रति गृहीताग्निमेतं शिवमायन्तंमभ्यत्र युष्मान्।
व्यस्यन्विश्वा अमतीररातीर्निषीदन्त्रो अपं दुर्मतिं हनन्तु। ओषधयः प्रति मोदध्वमेनम्पुष्पावतीः
सुपिप्पलाः। अयं वो गर्भं ऋत्वियः प्रत्नं सधस्थमासदत्॥ (१७)

सुशस्तिभिः शिवो भव याहि षट्रिंशच्च॥ [४]

वि पाजसा पृथुना शोशुचानो बाधस्व द्विषो रक्षसो अमीवाः। सुशर्मणो बृहतः
शर्मणि स्यामग्नेरहं सुहवस्य प्रणीतौ। आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न ऊर्जे दधातन।
महे रणाय चक्षसे। यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः। उशतीरिव मातरः।
तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ। आपो जनयथा च नः। मित्रः (१८)

संसृज्यं पृथिवीम्भूमिं च ज्योतिषा सह। सुजातं जातवेदसमग्निं वैश्वानरं विभुम्।
अयक्ष्माय त्वा सं सृजामि प्रजाभ्यः। विश्वं त्वा देवा वैश्वानराः सं सृजन्त्वानुष्टुभेन
छन्दसाङ्गिरस्वत्। रुद्राः सम्भृत्यं पृथिवीम्बृहज्योतिः समीधरे। तेषां भानुरजस्र इच्छुक्रो
देवेषु रोचते। संसृष्टां वसुभी रुद्रेधीरः कर्मण्याम्मृदम्। हस्ताभ्याम्मृद्वीं कृत्वा सिनीवाली
करोतु (१९)

ताम्। सिनीवाली सुकपर्दा सुकुरीरा स्वौपशा। सा तुभ्यमदिते मह ओखां
दधातु हस्तयोः। उखां करोतु शक्त्या बाहुभ्यामदितिर्धिया। माता पुत्रं यथोपस्थे
साग्निम्बिभर्तु गर्भ आ। मुखस्य शिरोऽसि यज्ञस्यं पदे स्थः। वसंवस्त्वा कृण्वन्तु गायत्रेण
छन्दसाङ्गिरस्वत्पृथिव्यसि रुद्रास्त्वा कृण्वन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसाङ्गिरस्वदन्तरिक्षमसि (२०)

आदित्यास्त्वा कृण्वन्तु जागतेन छन्दसाङ्गिरस्वद्वोरसि विश्वं त्वा देवा वैश्वानराः
कृण्वन्त्वानुष्टुभेन छन्दसाङ्गिरस्वद्विशोऽसि ध्रुवासि धारया मयि प्रजां रायस्पोषं गौपत्यं
सुवीर्यं सजातान् यजमानायादित्यै रास्त्रास्यदितिस्ते बिलं गृह्णातु पाङ्कनं छन्दसाङ्गिरस्वत्।
कृत्वाय सा महीमुखाम्मृन्मयीं योनिमृग्यै। ताम्पुत्रेभ्यः सम्प्रायच्छुददितिः श्रपयानिति॥ (२१)

मित्रः करोत्वन्तरिक्षमसि प्र चत्वारिं च॥ [५]

वसंवस्त्वा धूपयन्तु गायत्रेण छन्दसाङ्गिरस्वद्रुद्रास्त्वा धूपयन्तु त्रैष्टुभेन
छन्दसाङ्गिरस्वदादित्यास्त्वा धूपयन्तु जागतेन छन्दसाङ्गिरस्वद्विश्वं त्वा देवा वैश्वानरा

धूपयन्त्वानुष्टुभेन छन्दसाङ्गिरस्वदिन्द्रस्त्वा धूपयत्वङ्गिरस्वद्विष्णुस्त्वा धूपयत्वङ्गिरस्वद्वरुणस्त्वा
धूपयत्वङ्गिरस्वददितस्त्वा देवी विश्वदैव्यावती पृथिव्याः सधस्थेऽङ्गिरस्वत्खनत्ववट देवानां
त्वा पत्नीः (२२)

देवीर्विश्वदैव्यावतीः पृथिव्याः सधस्थेऽङ्गिरस्वद्वधतूखे धिषणांस्त्वा देवीर्विश्वदैव्यावतीः
पृथिव्याः सधस्थेऽङ्गिरस्वदभीन्धतामुखे ग्रास्त्वा देवीर्विश्वदैव्यावतीः पृथिव्याः
सधस्थेऽङ्गिरस्वच्छपयन्तूखे वरूत्रयो जनयस्त्वा देवीर्विश्वदैव्यावतीः पृथिव्याः
सधस्थेऽङ्गिरस्वत्पचन्तूखे। मित्रैतामुखाम्पंचेषा मा भेदि। एतां ते परि ददाम्यभिन्त्यै।
अभीमाम् (२३)

महिना दिवमित्रो बभूव सप्रथाः। उत श्रवसा पृथिवीम्। मित्रस्य चरषणीधृतः
श्रवो देवस्य सानुसिम्। द्युमं चित्रश्रवस्तमम्। देवस्त्वा सवितोद्वपतु सुपाणिः स्वङ्गिरिः।
सुबाहुरुत शक्त्या। अपद्यमाना पृथिव्याशा दिश आ पृण। उत्तिष्ठ ब्रह्मती भवोर्ध्वा
तिष्ठ ध्रुवा त्वम्। वसंवस्त्वाच्छन्दन्तु गायत्रेण छन्दसाङ्गिरस्वद्रुद्रास्त्वा च्छन्दन्तु त्रैष्टुभेन
छन्दसाङ्गिरस्वदादित्यास्त्वाच्छन्दन्तु जागतेन छन्दसाङ्गिरस्वद्विश्वे त्वा देवा वैश्वानरा
आच्छन्दन्त्वानुष्टुभेन छन्दसाङ्गिरस्वत्॥ (२४)

पत्नीरिमा रुद्रास्त्वाच्छन्दन्त्वेकात्रविंशतिश्च॥ [६]

समास्त्वाग्न ऋतवो वर्धयन्तु संवत्सरा ऋषयो यानि सत्या। सं दिव्येन दीदिहि
रोचनेन विश्वा आ माहि प्रदिशः पृथिव्याः। सं चेध्यस्वाग्ने प्र च बोधयेन्मुचं तिष्ठ
महते सौभगाय। मा च रिषदुपसत्ता ते अग्ने ब्रह्माणस्ते यशसः सन्तु मान्ये। त्वामग्ने
वृणते ब्राह्मणा इमे शिवो अग्ने (२५)

सुवरणे भवानः। सपत्न्या नो अभिमातिजिच्च स्वे गये जागृह्यप्रयुच्छन्। इहैवाग्ने अधि
धारया रयिं मा त्वा नि क्रन्पूर्वचितो निकारिणः। क्षत्रमग्ने सुयममस्तु तुभ्यमुपसत्ता वर्धतां
ते अनिष्टतः। क्षत्रेणाग्ने स्वायुः स रभस्व मित्रेणाग्ने मित्रधेयं यतस्वा सजातानाम्मध्यमस्था
एधि राज्ञामग्ने विह्व्यो दीदिहीह। अति (२६)

निहो अति मिधोऽत्यर्चित्तिमत्यरातिमग्ने। विश्वा ह्यग्ने दुरिता सहस्वाथास्मभ्यं
सहवीरा रयिं दाः। अनाधृष्यो जातवेदा अनिष्टतो विराडग्ने क्षत्रभृद्दीदिहीह। विश्वा
आशाः प्रमुञ्चन्मानुषीर्भियः शिवाभिरेद्य परि पाहि नो वृधे। बृहस्पते सवितर्बोधयेन्

सश्शितं चिह्नसन्तरां सश्शिशधि। वर्धयैनम्महते सौभगाय (२७)

विश्वं एनमनु मदन्तु देवाः। अमुत्रभूयादध यद्यमस्य बृहस्पते अभिशस्तेरमुञ्चः।
प्रत्यौहतामश्विनां मृत्युमस्माद्देवानांमग्ने भिषजा शचीभिः। उद्वयं तमसस्परि पश्यन्तो
ज्योतिरुत्तरम्। देवं देवत्रा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तमम्॥ (२८)

इमे शिवो अग्नेऽति सौभगाय चतुस्त्रिंशच्च॥ [७]

ऊर्ध्वा अस्य समिधो भवन्त्यूर्ध्वा शुक्रा शोचीःष्यग्नेः। द्युमत्तमा सुप्रतीकस्य सूनोः।
तनूनपादसुरो विश्ववेदा देवो देवेषु देवः। पथ आनक्ति मध्वा घृतेन। मध्वा यज्ञं नक्षसे
प्रीणानो नराशःसो अग्ने। सुकृद्देवः संविता विश्ववारः। अच्छायमेति शवसा घृतेनेडानो
वह्निर्ममसा। अग्निः सुचो अध्वरेषु प्रयत्सु। स यक्षदस्य महिमानमग्नेः सः (२९)

ई मन्द्रासु प्रयसः। वसुश्चेतिष्ठो वसुधातमश्च। द्वारो देवीरन्वस्य विश्वं व्रता ददन्ते
अग्नेः। उरुव्यचंसो धाम्ना पत्यमानाः। ते अस्य योषणे दिव्ये न योनावुषासानक्तः।
इमं यज्ञमवतामध्वरं नः। दैव्या होतारावूर्ध्वमध्वरं नोऽग्नेर्जिह्वामभि गृणीतम्। कृणुतं नः
स्विष्टिम्। तिस्रो देवीर्बहिरिदं सदन्तिवडा सरस्वती (३०)

भारती। मही गृणाना। तत्रस्तुरीपमद्भुतं पुरुक्षु त्वष्टा सुवीरम्। रायस्पोषं वि ष्यंतु
नाभिर्मस्मे। वनस्पतेऽर्वं सृजा रराणस्त्मनां देवेषु। अग्निरहव्यः शमिता सूदयाति। अग्ने
स्वाहा कृणुहि जातवेद इन्द्राय हव्यम्। विश्वे देवा हविरिदं जुषन्ताम्। हिरण्यगर्भः
समवर्तताग्ने भूतस्य जातः पतिरेकं आसीत्। स दाधार पृथिवीं द्याम् (३१)

उतेमां कस्मै देवाय हविषा विधेम। यः प्राणतो निमिषतो महित्वैक इद्राजा जगतो
बभूव। य ईशे अस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय हविषा विधेम। य आत्मदा बलदा
यस्य विश्वं उपासते प्रशिषं यस्य देवाः। यस्य छायामृतं यस्य मृत्युः कस्मै देवाय
हविषा विधेम। यस्येमे हिमवन्तो महित्वा यस्य समुद्रः रसया सह (३२)

आहुः। यस्येमाः प्रदिशो यस्य बाहू कस्मै देवाय हविषा विधेम। यं क्रन्दसी
अवंसा तस्तभाने अभ्यैक्षेताम्मनसा रेजमाने। यत्राधि सूर उदितौ व्येति कस्मै देवाय
हविषा विधेम। येन द्यौराग्रा पृथिवी च दृढे येन सुवं स्तभितं येन नाकः। यो
अन्तरिक्षे रजसो विमानः कस्मै देवाय हविषा विधेम। आपो ह यन्महतीर्विश्वम् (३३)

आयन्दक्षं दधाना जनयन्तीरग्निम्। ततो देवानां निरवर्ततासुरेकः कस्मै देवाय हविषा

विधेम। यश्चिदापो महिना पर्यपश्यदक्षं दधाना जनयन्तीरग्निम्। यो देवेष्वधि देव एक आसीत्कस्मै देवाय हविषा विधेम॥ (३४)

अग्नेः स सरस्वती द्याः सह विश्वञ्चतुस्त्रिहः शश्व॥ [८]

आकृतिमग्निम्रयुजः स्वाहा मनो मेधामग्निम्रयुजः स्वाहा चित्तं विज्ञातमग्निम्रयुजः स्वाहा वाचो विधृतिमग्निम्रयुजः स्वाहा प्रजापतये मनवे स्वाहाग्नये वैश्वानराय स्वाहा विश्वे देवस्य नेतुर्मतो वृणीत सुख्यं विश्वे राय इषुध्यसि द्युम्नं वृणीत पुष्यसे स्वाहा मा सु भित्था मा सु रिषो दहस्व वीडयस्व सु। अम्बं धृष्णु वीरयस्व (३५)

अग्निश्चेदं करिष्यथः। दहस्व देवि पृथिवि स्वस्तय आसुरी माया स्वधया कृतासि। जुष्टं देवानामिदमस्तु हव्यमरिष्टा त्वमुदिहि यज्ञे अस्मिन्। मित्रैतामुखां तपेषा मा भेदि। एतान्ते परि ददाम्यभित्यै। द्वन्नः सर्पिरासुतिः प्रलो होता वरेण्यः। सहसस्पुत्रो अद्भुतः। परस्या अधि संवतोऽवराः अभ्या (३६)

तर। यत्राहमस्मि ताः अवा पुरमस्याः परावतो रोहिदंश्च इहा गंहि। पुरीष्यः पुरुप्रियोऽग्ने त्वं तरा मृधः। सीद त्वं मातुरस्या उपस्थे विश्वान्यग्ने वयुनानि विद्वान्। मैनामर्चिषा मा तपसाभि शूशुचोऽन्तरस्याः शक्रज्योतिर्वि भाहि। अन्तरग्ने रुचा त्वमुखायै सदनं स्वे। तस्यास्त्वः हरंसा तपजातवेदः शिवो भव। शिवो भूत्वा मह्यमग्नेऽथो सीद शिवस्त्वम्। शिवाः कृत्वा दिशः सर्वाः स्वां योनिमिहासदः॥ (३७)

वीरयस्वा तपन्विः शतिश्च॥ [९]

यदग्ने यानि कानि चा ते दारूणि दध्मसि। तदस्तु तुभ्यमिद्धृतं तज्जुषस्व यविष्ठा। यदत्युपजिह्विका यद्व्रो अतिसर्पति। सर्वं तदस्तु ते घृतं तज्जुषस्व यविष्ठा। रात्रिं रात्रिमप्रयावम्भरन्तोऽश्वायेव तिष्ठते घासमस्मै। रायस्पोषेण समिषा मदन्तोऽग्ने मा ते प्रतिवेशा रिषाम। नाभौ (३८)

पृथिव्याः समिधानमग्निः रायस्पोषाय बृहते हवामहे। इरम्मदम्बृहदुक्थं यजत्रं जेतारमग्निं पृतनासु सासहिम्। याः सेना अभीत्वरीराव्याधिनीरुगेणा उता ये स्तेना ये च तस्करास्तास्तै अग्नेऽपि दधाम्यास्यै। दष्ट्रभ्याम्मलिमूञ्जम्यैस्तस्कराः उता हनूभ्यास्तैनाम्भंगवस्तास्त्वं खाद सुखादितान्। ये जनैषु मलिम्वः स्तेनास्तस्करा

वनैः ये (३९)

कक्षेष्वघायवस्ताऽस्ते दधामि जम्भयोः। यो अस्मभ्यमरातीयाद्यश्च नो द्वेषते जनः।
निन्दाद्यो अस्मान् दिप्साच्च सर्वं तम्मस्मसा कुरु। सशितं मे ब्रह्म सशितं वीर्यं
बलम्। सशितं क्षत्रं जिष्णु यस्याहमस्मि पुरोहितः। उदैषाम्बाहू अतिरमुद्वर्च उदू बलम्।
क्षिणोमि ब्रह्मणामित्रानुन्नयामि (४०)

स्वां अहम्। दृशानो रुक्म उर्व्या व्यद्यौर्दुर्मरुमायुः श्रिये रुचानः। अग्निरमृतो
अभवद्वयौर्भिर्यदेनं द्यौरजनयथ्सुरेताः। विश्वा रूपाणि प्रति मुञ्चते कविः प्रासावीद्भ्रं द्विपदे
चतुष्पदे। वि नाकमख्यथ्सविता वरेण्योऽनु प्रयाणमुषसो वि राजति। नक्तोपासा समनसा
विरूपे धापयते शिशुमेकं समीची। द्यावा क्षामा रुक्मः (४१)

अन्तर्वि भाति देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदाः। सुपर्णोऽसि गरुत्मान्निवृत्ते शिरो गायत्रं
चक्षुः स्तोमं आत्मा सामं ते तनूर्वामदेव्यम्बृहद्रथन्तरे पक्षौ यज्ञायज्ञियम्पुच्छं छन्दाऽस्यङ्गानि
धिष्ण्याः शफा यजूंषि नाम। सुपर्णोऽसि गरुत्मान्दिवं गच्छ सुवः पत॥ (४२)

नाभा वने येन यामि क्षामा रुक्मोऽष्टात्रिंशच्च॥ [१०]

अग्ने यं यज्ञमध्वरं विश्वतः परिभूरसि। स इद्वेषु गच्छति। सोम यास्ते मयोभुवं
ऊतयः सन्ति दाशुषै। तभिर्नोऽविता भव। अग्निर्मूर्धा भुवं। त्वं नः सोम या ते धामानि।
तथ्सवितुर्वरेण्यम्भर्गा देवस्य धीमहि। धियो यो नः प्रचोदयात्। अचिन्ती यच्चकृमा दैव्ये
जने दानैर्दक्षैः प्रभूती पूरुषत्वता। (४३)

देवेषु च सवितुर्मानुषेषु च त्वं नो अत्र सुवतादनागसः। चोदयित्री सूनूतानां चेतन्ती
सुमतीनाम्। यज्ञं दधे सरस्वती। पावीरवी कन्या चित्रायुः सरस्वती वीरपत्नी धियं
धात्। आभिरच्छिद्रं शरणं सजोषा दुराधर्षं गृणते शर्म यशसत्। पूषा गा अन्वेतु
नः पूषा रक्षत्वर्वतः। पूषा वाजं सनोतु नः। शुक्रं तै अन्यद्यजतं तै अन्यत् (४४)

विषुरूपे अहनी द्यौरिवासि। विश्वा हि माया अवसि स्वधावो भद्रा तै
पूषन्निह रातिरस्तु। तैऽवर्धन्त स्वतवसो महित्वना नाकं तस्थुरु रुचक्रिरे सदः।
विष्णुर्यद्बावद्वर्षणम्मदच्युतं वयो न सौदन्नधिं बर्हिषि प्रिये। प्र चित्रमर्कं गृणते तुराय
मारुताय स्वतवसे भरध्वम्। ये सहांसि सहसा सहन्ते (४५)

रेजन्ते अग्ने पृथिवी मुखेभ्यः। विश्वे देवा विश्वे देवाः। द्यावा नः पृथिवी इमं
सिध्ममद्य दिविस्पृशम्। यज्ञं देवेषु यच्छताम्। प्र पूर्वजे पितरा नव्यसीभिर्गीर्भिः कृणुध्वं
सदने ऋतस्य। आ नो द्यावापृथिवी दैव्येन जनेन यातुम्महि वां वरूथम्। अग्निं स्तोमेन
बोधय समिधानो अमर्त्यम्। हव्या देवेषु नो दधत्। स हव्यवाडमर्त्य उशिग्दूतश्चनोहितः।
अग्निर्धिया समृण्वति। शं नो भवन्तु वाजेवाजे॥ (४६)

पुरुषत्वतां यजतन्ते अन्यथ्सहन्ते चनोहितोऽष्टौ च॥ [११]

विष्णोः क्रमोऽसि दिवस्पर्यन्तपतेऽपेतं समितं या जाता मा नो हिंसीद्धवा-
ऽस्यादित्यङ्गर्भमिन्द्राग्नी रोचनैकादश॥ [१२]

विष्णोरस्मिन् हव्येति त्वाऽहं धीतिभिर्होत्रां अष्टाचत्वारिंशत्॥४८॥ विष्णोः क्रमोऽसि
स त्वन्नो अग्ने॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

विष्णोः क्रमोऽस्यभिमातिहा गायत्रं छन्द आ रोह पृथिवीमनु वि क्रमस्व निर्भक्तः
स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमोऽस्यभिशस्तिहा त्रैष्टुभं छन्द आ रोहान्तरिक्षमनु वि क्रमस्व
निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमोऽस्यरातीयतो हन्ता जागतं छन्द आ रोह दिवमनु
वि क्रमस्व निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः (१)

क्रमोऽसि शत्रूयतो हन्तानुष्टुभं छन्द आ रोह दिशोऽनु वि क्रमस्व निर्भक्तः स
यं द्विष्मः। अक्रन्ददग्निः स्तनयन्निव द्योः क्षामा रेरिहद्वीरुधः समञ्जन्। सद्यो जज्ञानो
वि हीमिद्धो अख्यदा रोदसी भानुना भात्यन्तः। अग्नेऽभ्यावर्तित्रभि न आ वर्तस्वायुषा
वर्चसा सन्या मेधया प्रजया धनेन। अग्ने (२)

अङ्गिरः शतं ते सन्त्वावृतः सहस्रं त उपावृतः। तासाम्पोषस्य पोषेण पुनर्नो नष्टमा
कृधि पुनर्नो रयिमा कृधि। पुनरूर्जा नि वर्तस्व पुनरग्न इषायुषा। पुनर्नः पाहि विश्वतः।
सह रय्या नि वर्तस्वाग्ने पिन्वस्व धारया। विश्वस्मिन् रय्या विश्वतस्परि। उदुत्तमं वरुण

पाशंस्मदवाधुमम् (३)

वि मध्यम् श्रथाय। अथा वयमादित्य व्रते तवानांगसो अदितये स्याम। आ त्वाहारपमन्तरभूर्ध्रुवस्तिष्ठाविंचाचलिः। विशस्त्वा सर्वा वाञ्छन्त्वस्मिन्नाष्टमधिं श्रया अग्रे बृहन्नुपसामूर्ध्वो अस्थान्निर्जग्मिवान्तमसो ज्योतिषागात्। अग्निर्भानुना रुशता स्वङ्ग आ जातो विश्वा सद्भान्यप्राः। सीद् त्वं मातुरस्याः (४)

उपस्थे विश्वान्यग्रे वयुनांनि विद्वान्। मैनामर्चिषा मा तपसाभि शूशुचोऽन्तरस्यां शुक्रज्योतिर्वि भाहि। अन्तरग्रे रुचा त्वमुखायै सदेने स्वे। तस्यास्त्वं हरसा तपञ्जातवेदः शिवो भव। शिवो भूत्वा मह्यमग्रेऽथो सीद शिवस्त्वम्। शिवाः कृत्वा दिशः सर्वाः स्वं योनिमिहासदः। हंसः शुचिपद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्। नृपद्वरसदतसद्योमसदजा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतम्बृहत्॥ (५)

दिवमनु वि क्रमस्व निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोर्धनेनाग्रेऽधममस्याः शुचिषथोडश च॥[१]

दिवस्परिं प्रथमं जज्ञे अग्निरस्मद्वितीयं परि जातवेदाः। तृतीयमप्सु नृमणा अजस्रमिन्धान एनं जरते स्वाधीः। विद्या ते अग्रे त्रेधा त्रयाणि विद्या ते सद्भ विभृतं पुरुत्रा। विद्या ते नाम परमं गुहा यद्विद्या तमुत्सं यत आजगन्थ। समुद्रे त्वा नृमणा अप्सवन्तर्नृचक्षा ईधे दिवो अग्न ऊधन्। तृतीयं त्वा (६)

रजसि तस्थिवांसमृतस्य योनौ महिषा अहिन्वन्। अक्रन्ददग्निः स्तनयन्निव द्यौः क्षामा रेरिहद्वीरुधः समञ्जन्। सद्यो जज्ञानो वि हीमिद्धो अख्यदा रोदसी भानुना भात्यन्तः। उशिक्पावको अरतिः सुमेधा मतैष्वग्निरमृतो निधायि। इयति धूममरुषम्भरिभ्रदुच्छुक्लेण शोचिषा द्यामिनक्षत्। विश्वस्य केतुर्भवनस्य गर्भ आ (७)

रोदसी अपृणाञ्जायमानः। वीडुं चिदद्रिमभिनत्परायञ्जना यदग्निमयजन्त पञ्च। श्रीणामुदारो धरुणो रयीणाम्मनीषाणाम्प्रार्पणः सोमगोपाः। वसोः सूनुः सहसो अप्सु राजा वि भात्यग्रं उपसामिधानः। यस्ते अद्य कृणवद्भद्रशोचेऽपूपं देव घृतवन्तमग्रे। प्र तं नय प्रतरां वस्यो अच्छाभि द्युम्नं देवभक्तं यविष्ठ। आ (८)

तम्भज सौश्रवसेष्वग्र उक्थउक्थ आ भज शस्यमाने। प्रियः सूर्ये प्रियो अग्ना भवात्युज्जातेन भिनददुज्जनित्वैः। त्वामग्रे यजमाना अनु द्यून् विश्वा वसूनि दधिरे वार्याणि।

त्वया सह द्रविणमिच्छमाना ब्रजं गोमन्तमुशितो वि वंशः। दृशानो रुक्म उर्व्या व्यद्यौर्दुर्मरुमायुः श्रिये रुचानः। अग्निरमृतो अभवद्वयोर्भिर्यदेनं द्यौरजनयत्सुरताः॥ (९)

तृतीयं त्वा गर्भ आ यविष्ठा यच्चत्वारि च॥ [२]

अन्नपतेऽन्नस्य नो देह्यनमीवस्य शुष्मिणः। प्रप्रदातारं तारिष ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे। उदं त्वा विश्वे देवा अग्रे भरन्तु चित्तिभिः। स नो भव शिवतमः सुप्रतीको विभावसुः। प्रेदग्ने ज्योतिष्मान् याहि शिवेभिर्चिभिस्त्वम्। बृहद्विभानुभिर्भासन्मा हिंसीस्तनुवां प्रजाः। समिधाग्निं दुवस्यत घृतैर्बोधयतातिथिम्। आ (१०)

अस्मिन् हव्या जुहोतन। प्रप्रायमग्निर्भरतस्य शृण्वे वि यथ्सूर्यो न रोचते बृहद्वाः। अभि यः पुरुम् पृतनासु तस्थौ दीदाय दैव्यो अतिथिः शिवो नः। आपो देवीः प्रति गृहीत भस्मैतथस्योने कृणुध्वं सुरभावुं लोके। तस्मै नमन्तां जनयः सुपत्नीमतिव पुत्रम्बिभृता स्वेनम्। अपस्वग्ने सधिष्ठव (११)

सौषधीरनु रुध्यसे। गर्भे सञ्जायसे पुनः। गर्भो अस्योषधीनां गर्भो वनस्पतीनाम्। गर्भो विश्वस्य भूतस्याग्ने गर्भो अपामसि। प्रसद्य भस्मना योनिमपश्च पृथिवीमग्ने। सःसृज्य मातृभिस्त्वं ज्योतिष्मान्युनरासदः। पुनरासद्य सदनमपश्च पृथिवीमग्ने। शेषं मातुर्यथोपस्थेऽन्तरस्यां शिवतमः। पुनरूर्जा (१२)

नि वर्तस्व पुनरग्र इषायुषा। पुनर्नः पाहि विश्वतः। सह रय्या नि वर्तस्वाग्ने पिन्वस्व धारया। विश्वप्सिन्धया विश्वतस्परि। पुनस्त्वादित्या रुद्रा वसवः समिन्धताम्पुनर्ब्रह्माणो वसुनीथ यज्ञैः। घृतेन त्वं तनुवां वर्धयस्व सत्याः संन्तु यजमानस्य कामाः। बोधा नो अस्य वचंसो यविष्ठ मंहिष्ठस्य प्रभृतस्य स्वधावः। पीयति त्वो अनु त्वो गृणाति वन्दारुस्ते तनुवं वन्दे अग्ने। स बोधि सूरिर्मघवा वसुदावा वसुपतिः। युयोध्यस्मद्वेषांसि॥ (१३)

आ तवोर्जाऽनु षोडश च॥ [३]

अपेत वीत वि च सर्पतातो येऽत्र स्थ पुराणा ये च नूतनाः। अदादिदं यमोऽवसानं पृथिव्या अक्रन्निमम् पितरो लोकमस्मै। अग्नेर्भस्मास्यग्नेः पुरीषमसि संज्ञानमसि कामधरणम्मयि ते कामधरणम्भूयात्। सं या वः प्रियास्तनुवः सम्प्रिया हृदयानि वः। आत्मा वो अस्तु (१४)

सम्प्रियः सम्प्रियास्तनुवो मम। अयं सो अग्निर्यस्मिन्सोममिन्द्रः सुतं दधे जठरं
वावशानः। सहस्रियं वाजमत्यं न सप्तिः ससवान्स्सन्स्तूयसे जातवेदः। अग्ने दिवो
अर्णमच्छा जिगास्यच्छा देवा ऊचिषे धिष्ण्या ये। याः परस्ताद्रोचने सूर्यस्य
याश्चावस्तादुपतिष्ठन्त आपः। अग्ने यत्तं दिवि वचः पृथिव्यां यदोषधीषु (१५)

अप्सु वा यजत्र। येनान्तरिक्षमुर्वाततन् त्वेषः स भानुरर्णवो नृचक्षाः। पुरीष्यासो
अग्रयः प्रावणेभिः सजोषसः। जुषन्ता हव्यमाहुतमनमीवा इषो महीः। इडामग्ने पुरुदसं
सनिं गोः शश्वत्तमं हवमानाय साध। स्यान्नः सुनुस्तनयो विजावाग्ने सा तं सुमतिभूत्वस्मे।
अयं ते योनिर्ऋत्वियो यतो जातो अरोचथाः। तं जानन्न (१६)

अग्र आ रोहाथा नो वर्धया रयिम्। चिदसि तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद
परिचिदसि तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद लोकं पृण छिद्रं पृणार्थो सीद शिवा त्वम्।
इन्द्राग्नी त्वा बृहस्पतिरस्मिन् योनावसीपदन्न। ता अस्य सूर्ददोहसः सोमं श्रीणन्ति
पृथयः। जन्म देवानां विशस्त्रिष्वा रोचने दिवः॥ (१७)

अस्त्वोषधीषु जानन्नष्टाचत्वारिंशच्च॥ [४]

समितं सं कल्पेथां सम्प्रियौ रोचिष्णू सुमनस्यमानौ। इषमूर्जमभि संवसानौ सं
वाम्मनांसि सं व्रता समु चित्तान्याकरम्। अग्ने पुरीष्याधिपा भवा त्वं नः। इषमूर्जं
यजमानाय धेहि। पुरीष्यस्त्वमग्ने रयिमान्युष्टिमा अंसि। शिवाः कृत्वा दिशः सर्वाः स्वां
योनिमिहासदः। भवतं नः समनसौ समोकसौ (१८)

अरेपसौ। मा यज्ञं हिंसिष्टं मा यज्ञपतिं जातवेदसौ शिवौ भवतमद्य नः।
मातेवं पुत्रं पृथिवी पुरीष्यमग्निं स्वे योनावभारुखा। तां विश्वेदेवैर्ऋतुभिः संविदानः
प्रजापतिर्विश्वकर्मा वि मुञ्चतु। यदस्य पारे रजसः शुक्रं ज्योतिरजायत। तन्नः पर्षदति
द्विषोऽग्ने वैश्वानर स्वाहा। नमः सु तं निर्ऋते विश्वरूपे (१९)

अयस्मयं वि चृता बन्धमेतम्। यमेन त्वं यम्यां संविदानोत्तमं नाकमधि रोहयेमम्। यत्तं
देवी निर्ऋतिरा बबन्ध दामं ग्रीवास्वविचर्त्यम्। इदं ते तद्वि ष्याम्यायुषो न मध्यादथा
जीवः पितुमद्धि प्रमुक्तः। यस्यांस्ते अस्याः क्रूर आसञ्जुहोम्येषाम्बन्धानामवसर्जनाय।
भूमिरिति त्वा जना विदुर्निर्ऋतिः (२०)

इति त्वाहं परि वेद विश्वतः। असुन्वन्तमयंजमानमिच्छ स्तेनस्येत्यां तस्करस्यान्वेषि। अन्यमस्मदिच्छ सा त इत्या नमो देवि निर्ऋते तुभ्यमस्तु। देवीमहं निर्ऋतिं वन्दमानः पितेवं पुत्रं दस्ये वचोभिः। विश्वस्य या जायमानस्य वेद शिरःशिरः प्रति सूरि वि चष्टे। निवेशनः संगमनो वसूनां विश्वा रूपाभि चष्टे (२१)

शर्वाभिः। देव इव सविता सत्यधर्मेन्द्रो न तस्थौ समरे पंथीनाम्। सं वरत्रा दधातु निराहावान्कृणोतन। सिञ्चामहा अवटमुद्रिणं वयं विश्वाहादस्तमक्षितम्। निष्कृताहावमवटं सुवरत्रं सुषेचनम्। उद्रिणं सिञ्चे अक्षितम्। सीरां युञ्जन्ति क्वयो युगा वि तन्वते पृथक्। धीरां देवेषु सुम्रया। युनक्त सीरा वि युगा तनोत कृते योनौ वपतेह (२२)

बीजम्। गिरा च श्रुष्टिः सभरा असन्नो नेदीय इत्थमृण्या पक्वमायत्। लाङ्गलम्पवीरवः सुशेवः सुमतिथ्सरा। उदित्कृषति गामविम्प्रफुर्यं च पीवरीम्। प्रस्थावद्रथवाहनम्। शुनः नः फाला वि तुदन्तु भूमिः शुनं कीनाशा अभि यन्तु वाहान्। शुनम्पर्जन्यो मधुना पयोभिः शुनांसीरा शुनमस्मासु धत्तम्। कामं कामदुघे धुक्ष्व मित्राय वरुणाय च। इन्द्रायाग्रये पूष्ण ओषधीभ्यः प्रजाभ्यः। घृतेन सीता मधुना समक्ता विश्वदैवैरनुमता मरुद्भिः। ऊर्जस्वती पयसा पिबमानास्मान्धर्मीति पयसाभ्याववृथ्स्व॥ (२३)

समोकसौ विश्वरूपे विदुर्निर्ऋतिरभि चष्ट इह मित्राय द्वाविंशतिश्च॥ [५]

या जाता ओषधयो देवेभ्यस्त्रियुगम्पुरा। मन्दांमि बभ्रूणामहः शतं धामानि सप्त च। शतं वो अम्ब धामानि सहस्रमुत वो रुहः। अथा शतक्रत्वो यूयमिमं मे अगदं कृता। पुष्पावतीः प्रसूवतीः फलिनीरफला उता। अथा इव सजित्वरीर्वीरुधः पारयिष्णवः। ओषधीरिति मातरस्तद्वो देवीरुपं ब्रुवे। रपांसि विघ्नतीरितु रपः (२४)

चातयमानाः। अश्वत्ये वो निषदनम्पर्णे वो वसतिः कृता। गोभाज इत्किलासथ यथ्सनवथ पूरुषम्। यदहं वाजयन्निमा ओषधीरहस्तं आदधे। आत्मा यक्ष्मस्य नश्यति पुरा जीवगृभौ यथा। यदोषधयः संगच्छन्ते राजानः समिताविवा विप्रः स उच्यते भिषग्रक्षोहामीवचातनः। निष्कृतिर्नाम वो माताया यूयं स्थ सङ्कृतीः स्राः पतत्रिणीः (२५)

स्थुन यदामयति निष्कृता। अन्या वो अन्यामवत्वन्यान्यस्या उपावता। ताः सर्वा ओषधयः संविदाना इदम्मे प्रावता वचः। उच्छुष्मा ओषधीनां गावो गोष्ठादिवेरते। धनं सनिष्यन्तीनामात्मानं तव पूरुष। अति विश्वाः परिष्ठाः स्तेन इव ब्रजमक्रमुः। ओषधयः

प्राच्यवुर्यत् किं च तनुवा५ रपः। याः (२६)

तु आतस्थुरात्मानं या आविविशुः परुःपरुः। तास्ते यक्षं वि बाधन्तामुग्रो मध्यमशीरिवा
साकं यक्षं प्र पंत श्येनेन किकिदीविना। साकं वार्तस्य ध्राज्या साकं नश्य निहाकया।
अश्वावती५ सौमवतीमूर्जयन्तीमुदौजसम्। आ विंत्सि सर्वा ओषधीरस्मा अरिष्टतांतये।
याः फलिनीर्या अफला अपुष्पा याश्च पुष्पिणीः। बृहस्पतिप्रसूतास्ता नो मुञ्चन्त्वहंसः।
याः (२७)

ओषधयः सोमराज्ञीः प्रविष्टाः पृथिवीमनु। तासां त्वमस्युत्तमा प्र णो जीवातवे
सुवा। अवपतन्तीरवदन्दिवा ओषधयः परि। यं जीवमश्रवामहे न स रिष्याति पूरुषः।
याश्चेदमुपशृण्वन्ति याश्च दूरं परांगताः। इह संगत्य ताः सर्वा अस्मै सं दत्त भेषजम्। मा
वो रिषत्खनिता यस्मै चाहं खनामि वः। द्विपच्चतुष्पदस्माक५ सर्वमस्त्वनातुरम्। ओषधयः
सं वदन्ते सोमै न सह राज्ञा। यस्मै करोति ब्राह्मणस्त५ राजन्यारयामसि॥ (२८)

रपः पतत्रिणीर्या अहंसो याः खनामि वोऽष्टादश च॥ [६]

मा नो हि५सीञ्जनिता यः पृथिव्या यो वा दिव५ सत्यधर्मा जजान। यश्चापश्चन्द्रा
बृहतीर्जजान कस्मै देवाय हुविषा विधेम। अभ्यावर्तस्व पृथिवि यज्ञेन पर्यसा सह।
वपां ते अग्निरिषितोऽव सर्पतु। अग्ने यत्ते शुक्रं यच्चन्द्रं यत्पूतं यद्यज्ञियम्। तद्देवेभ्यो
भरामसि। इषमूर्जमहमित आ (२९)

दद ऋतस्य धाम्नो अमृतस्य योनैः। आ नो गोषु विशत्वोषधीषु जहामि
सेदिमनिराममीवाम्। अग्ने तव श्रवो वयो महि भ्राजन्त्यर्चयो विभावसो। बृहद्भानो
शवंसा वाजमुक्थ्यं दधासि दाशुषे कवे। इरज्यन्नग्ने प्रथयस्व जन्तुभिरस्मे रायो अमर्त्य।
स द्रशतस्य वपुषो वि राजसि पृणक्षि सानसि५ रयिम्। ऊर्जो नपाज्जातवेदः
सुशस्तिभिर्मन्दस्व (३०)

धीतिभिर्हितः। त्वे इषः सं दधुर्भूरिरेतसश्चित्रोतयो वामजाताः। पावकवर्चाः शुक्रवर्चा
अनूनवर्चा उदियर्षि भानुना। पुत्रः पितरां विचरन्नुपावस्युभे पृणक्षि रोदसी। ऋतावानम्महिषं
विश्वचरषणिमग्नि५ सुम्नाय दधिरे पुरो जनाः। श्रुत्कर्ण५ सप्रथस्तं त्वा गिरा दैव्यम्मानुषा
युगा। निष्कर्तारमध्वरस्य प्रचेतसं क्षयन्त५ राधसे महे। रातिम्भृगूणामुशिजं कविक्रतुं

पृणक्षिं सान्सिम (३१)

रयिम्। चितः स्थ परिचित ऊर्ध्वचितः श्रयध्वं तया देवतयाङ्गिरस्वद् ध्रुवाः सीदता।
आ प्यायस्व समेतु ते विश्वतः सोम वृष्णियम्। भवा वाजस्य सङ्गथे। सं ते पयांसि
समु यन्तु वाजाः सं वृष्णियान्यभिमातिषाहः। आप्यायमानो अमृताय सोम दिवि
श्रवांस्युत्तमानि धिष्ण॥ (३२)

आ मन्दस्व सान्सिमैकान्नचत्वारिंशच्च॥ [७]

अभ्यस्थाद्विधाः पृतना अरातीस्तदग्निराह तदु सोम आह। बृहस्पतिः सविता तन्म
आह पुषा माधात्सुकृतस्य लोके। यदक्रन्दः प्रथमं जायमान उद्यन्त्समुद्रादुत वा पुरीषात।
श्येनस्य पक्षा हरिणस्य बाहू उपस्तुतं जनिम् ततै अर्वन्। अपां पृष्ठमसि योनिर्ग्रेः
समुद्रमभितः पिन्वमानम्। वर्धमानम्महः (३३)

आ च पुष्करं दिवो मात्रया वरिणा प्रथस्व। ब्रह्म जज्ञानम्रथमम्पुरस्ताद्वि सीमतः
सुरुचो वेन आवः। स बुधिया उपमा अस्य विष्ठाः सतश्च योनिमसंतश्च विवः। हिरण्यगर्भः
समवर्तताग्रे भूतस्य जातः पतिरेक आसीत्। स दाधार पृथिवीं द्यामुतेमां कस्मै देवाय
हविषा विधेम। द्रप्सश्चस्कन्द पृथिवीमनु (३४)

द्यामिं च योनिमनु यश्च पूर्वः। तृतीयं योनिमनु सञ्चरन्तं द्रप्सं जुहोम्यनु सत
होत्राः। नमो अस्तु सर्पेभ्यो ये के च पृथिवीमनु। ये अन्तरिक्षे ये दिवि तेभ्यः सर्पेभ्यो
नमः। येऽदो रोचने दिवो ये वा सूर्यस्य रश्मिषु। येषामप्सु सदः कृतं तेभ्यः सर्पेभ्यो
नमः। या इषवो यातुधानानां ये वा वनस्पती रनु। ये वावटेषु शेरते तेभ्यः सर्पेभ्यो
नमः॥ (३५)

महोऽनु यातुधानानामेकादश च॥ [८]

ध्रुवासि धरुणास्तृता विश्वकर्मणा सुकृता। मा त्वा समुद्र उद्वधीन्मा सुपर्णोऽव्यथमाना
पृथिवीं दृह। प्रजापतिस्त्वा सादयतु पृथिव्याः पृष्ठे व्यचस्वतीम्प्रथस्वतीम्प्रथोऽसि पृथिव्यसि
भूरसि भूमिरस्यदितिरसि विश्वधाया विश्वस्य भुवनस्य धर्त्री पृथिवीं यच्छ पृथिवीं दृह
पृथिवीं मा हिंसीर्विश्वस्मै प्राणायोपानाय व्यानायोदानाय प्रतिष्ठायै (३६)

चरित्रायाग्निस्त्वाभि पातु मह्या स्वस्त्या छर्दिषा शन्तमेन तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा

सीद। काण्डात्काण्डात् प्ररोहन्ती परुषःपरुषः परि। एवा नो दूर्वे प्र तनु सहस्रेण शतेन
चा या शतेन प्रतनोषि सहस्रेण विरोहसि। तस्यस्ते देवीष्टके विधेम हविषा वयम्।
अषाढासि सहमाना सहस्वारातीः सहस्वारातीयतः सहस्व पृतनाः सहस्व पृतन्यतः।
सहस्रवीर्या (३७)

असि सा मां जिन्वा मधु वातां ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः। माध्वीनः
सन्त्वोषधीः। मधु नक्तमुतोषसि मधुमत्पार्थिवः रजः। मधु द्यौरस्तु नः पिता। मधुमान्नो
वनस्पतिर्मधुमाः अस्तु सूर्यः। माध्वीर्गावो भवन्तु नः। मही द्यौः पृथिवी च न इमं
यज्ञमिमिक्षताम्। पिपृतां नो भरीमभिः। तद्विष्णोः परमम् (३८)

पदः सदा पश्यन्ति सूरयः। दिवीव चक्षुराततम्। ध्रुवासि पृथिवि सहस्व पृतन्यतः।
स्यूता देवेभिरमृतेनागाः। यास्तै अग्रे सूर्ये रुचं उद्यतो दिवंमातृन्वन्ति रश्मिभिः। ताभिः
सर्वाभी रुचे जनाय नस्कृधि। या वो देवाः सूर्ये रुचो गोष्वश्वेषु या रुचः। इन्द्राग्नी
ताभिः सर्वाभी रुचं नो धत्त बृहस्पते। विराट् (३९)

ज्योतिरधारयत्सम्राड्ज्योतिरधारयत्स्वराड्ज्योतिरधारयत्। अग्रे युक्त्वा हि ये तवाश्वासो
देव साधवः। अरं वहन्त्याशवः। युक्त्वा हि देवहूतमाः अश्वाः अग्रे रथीरिव। नि होता
पूर्वः संदः। द्रप्सश्चस्कन्द पृथिवीमनु द्यामिमं च योनिमनु यश्च पूर्वः। तृतीयं योनिमनु
सश्चरन्तं द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त (४०)

होत्राः। अभूदिदं विश्वस्य भुवनस्य वाजिनमग्नेर्वैश्वानरस्य च। अग्निज्योतिषा
ज्योतिष्मान्नुको वर्चसा वर्चस्वान्। ऋचे त्वा रुचे त्वा समिधश्चवन्ति सरितो न
धेनाः। अन्तरहृदा मनसा पूयमानाः। घृतस्य धारा अभि चांक्षीमि। हिरण्ययो वेतसो
मध्यं आसाम्। तस्मिन्सुपर्णो मधुकृत्कुलायी भजन्नास्ते मधु देवताभ्यः। तस्यासते हरयः
सप्त तीरं स्वधां दुहाना अमृतस्य धाराम्॥ (४१)

प्रतिष्ठायै सहस्रवीर्या परमं विराट्सप्त तीरं चत्वारि च॥ [९]

आदित्यं गर्भम्पयसा समञ्जस्यसहस्रस्य प्रतिमां विश्वरूपम्। परि वृद्धिं हरसा माभि
मृक्षः शतायुषं कृणुहि चीयमानः। इमं मा हिंसीद्विपादम्पशूनाः सहस्राक्ष मेध आ
चीयमानः। मयुमारण्यमनु ते दिशामि तेन चिन्वानस्तनुवो नि पीद। वातस्य ध्राजिं

वरुणस्य नाभिमश्वं जज्ञानं संरिरस्य मध्ये। शिशुं नदीनां हरिमद्रिबुद्धमग्रे मा हिंसीः (४२)

परमे व्योमन्। इमं मा हिंसीरेकशफम्पशूनां कनिकृदं वाजिनं वाजिनेषु। गौरमारण्यमनु ते दिशामि तेन चिन्वानस्तनुवो नि षीद। अजस्रमिन्दुमरुषम्भुरण्युमग्निमीडे पूर्वचित्तो नमोभिः। स पर्वभिर्ऋतुशः कल्पमानो गां मा हिंसीरदिति विराजम्। इमं संमुद्रं शतधारमुत्सं व्यच्यमानम्भुवनस्य मध्ये। घृतं दुहानामदिति जनायाग्रे मा (४३)

हिंसीः परमे व्योमन्। गव्यमारण्यमनु ते दिशामि तेन चिन्वानस्तनुवो नि षीद। वरूत्रिं त्वष्टुर्वरुणस्य नाभिमविं जज्ञानां रजसः परस्मात्। महीं साहस्रीमसुरस्य मायामग्रे मा हिंसीः परमे व्योमन्। इमामूर्णायुं वरुणस्य मायां त्वचम्पशूनां द्विपदां चतुष्पदाम्। त्वष्टुः प्रजानां प्रथमं जनित्रमग्रे मा हिंसीः परमे व्योमन्। उष्ट्रमारण्यमनु (४४)

ते दिशामि तेन चिन्वानस्तनुवो नि षीद। यो अग्निरग्रेस्तपसोऽधि जातः शोचात्पृथिव्या उत वा दिवस्परि। येन प्रजा विश्वकर्मा व्यानद्वमग्रे हेडः परि ते वृणक्तु। अजा ह्यग्रेरजनिष्ट गर्भात्सा वा अपश्यञ्जनितारमग्रे। तया रोहमायन्नुप मेध्यांसस्तया देवा देवतामग्र आयन्। शरभमारण्यमनु ते दिशामि तेन चिन्वानस्तनुवो नि षीद॥ (४५)

अग्रे मा हिंसीरग्रे मोष्ट्रमारण्यमनु शरभं नवं च॥ [१०]

इन्द्राग्नी रोचना दिवः परि वाजेषु भूषथः। तद्वा चेति प्र वीर्यम्। श्रथद्वत्रमुत संनोति वाजमिन्द्रा यो अग्नी सहस्री सपर्यात्। इरज्यन्तां वसव्यस्य भूरेः सहस्तमा सहसा वाजयन्तां। प्र चरषणिभ्यः पृतना हवेषु प्र पृथिव्या रिरिचाथे दिवश्च। प्र सिन्धुभ्यः प्र गिरिभ्यो महित्वा प्रेन्द्राग्नी विश्वा भुवनात्यन्या। मरुतो यस्य हि (४६)

क्षयं पाथा दिवो विमहसः। स सुगोपातमो जनः। यज्ञैर्वा यज्ञवाहसो विप्रस्य वा मतीनाम्। मरुतः शृणुता हवम्। श्रियसे कम्भानुभिः समिमिक्षिरे ते रश्मिभिस्त ऋक्भिः सुखादयः। ते वाशीमन्त इष्मिणो अभीरवो विद्रे प्रियस्य मारुतस्य धाम्नः। अव ते हेड उदुत्तमम्। कया नश्चित्र आ भुवदूती सदावृधः सखा। कया शचिष्ठया वृता। (४७)

को अद्य युङ्क्ते धुरि गा ऋतस्य शिमीवतो भामिनो दुरह्णायून। आसन्निपून हृथ्वसो मयोभून् य एषाम् भृत्यामृणधत्स जीवात्। अग्रे नया देवानां शं नो भवन्तु वाजेवाजे।

अप्स्वंग्रे सधिष्टव सौषधीरनुं रुध्यसे। गर्भे सञ्जायसे पुनः। वृषां सोम द्युमां अंसि
वृषां देव वृषव्रतः। वृषा धर्माणि दधिषे। इमं मे वरुण तत्त्वां यामि त्वं नो अग्रे स
त्वं नो अग्रे॥ (४८)

हि वृता म एकादश च॥ [११]

अपां त्वेमन्नयं पुरो भुवः प्राचीं ध्रुवक्षितिस्त्र्यविरिन्द्राग्नी मा छन्द आशुस्त्रिवृदग्रेर्भागो-
ऽस्येकयेयमेव सा याग्रे जातान्निर्वृत्राणि त्रयोदश॥ [१२] अपां त्वेन्द्राग्नी इयमेव देवताता
षट्त्रिंशत्॥ 36॥ अपां त्वेमन् हविषा वर्धनेन॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

अपां त्वेमन्त्सादयाम्यपां त्वोद्यन्त्सादयाम्यपां त्वा भस्मन्त्सादयाम्यपां त्वा ज्योतिषि
सादयाम्यपां त्वार्यने सादयाम्यर्णवे सदर्ने सीद समुद्रे सदर्ने सीद सलिले सदर्ने सीदापां
क्षये सीदापां सधिषि सीदापां त्वा सदर्ने सादयाम्यपां त्वा सधस्थे सादयाम्यपां त्वा
पुरीषे सादयाम्यपां त्वा योनौ सादयाम्यपां त्वा पार्थसि सादयामि गायत्री छन्दस्त्रिष्टुप्छन्दो
जगती छन्दोऽनुष्टुप्छन्दः पङ्क्तिश्छन्दः॥ (१)

योनौ पञ्चदश च॥ [१]

अयम्पुरो भुवस्तस्य प्राणो भौवायनो वसन्तः प्राणायनो गायत्री वासन्ती गायत्रिये
गायत्रं गायत्रादुपां शुरुपां शोस्त्रिवृत्रिवृतौ रथन्तरं रथन्तराद्वसिष्ठ ऋषिः प्रजापतिगृहीतया
त्वया प्राणं गृह्णामि प्रजाभ्योऽयं दक्षिणा विश्वकर्मा तस्य मनो वैश्वकर्मणं ग्रीष्मो
मानसस्त्रिष्टुग्रेष्मी त्रिष्टुभं ऐडमैडादन्तर्यामोऽन्तर्यामात् पञ्चदशः पञ्चदशाद्बृहद्बृहतो भरद्वाज
ऋषिः प्रजापतिगृहीतया त्वया मनः (२)

गृह्णामि प्रजाभ्योऽयम्पश्चाद्विश्वव्यचास्तस्य चक्षुर्वैश्वव्यचसं वर्षाणि चाक्षुषाणि जगती
वार्षी जगत्या ऋक्षमृक्षमाच्छुक्रः शुक्रात्सप्तदशः सप्तदशाद्वैरूपं वैरूपाद्विश्वामित्र
ऋषिः प्रजापतिगृहीतया त्वया चक्षुर्गृह्णामि प्रजाभ्यं इदमुत्तराश्वुवस्तस्य श्रोत्रं सौवः

शरच्छ्रौत्र्यनुष्टुप्छारद्यनुष्टुभः स्वारः स्वारान्मन्थी मन्थिनं एकविंश एकविंशाद्वैराजं
वैराजाञ्जमदग्निर्ऋषिः प्रजापतिगृहीतया (३)

त्वया श्रोत्रं गृह्णामि प्रजाभ्यं इयमुपरि मतिस्तस्यै वाङ्माती हेमन्तो
वाच्यायनः पङ्क्तिर्हेमन्ती पङ्क्तौ निधनं वन्निधनं वत आग्रयण आग्रयणात्रिणवत्रयस्त्रिंशौ
त्रिणवत्रयस्त्रिंशाभ्यां शाकरैरेवते शाकरैरेवताभ्यां विश्वकर्मर्षिः प्रजापतिगृहीतया त्वया
वाचं गृह्णामि प्रजाभ्यः॥ (४)

त्वया मनो जमदग्निर्ऋषिः प्रजापतिगृहीतया त्रिंशच्च॥ [२]

प्राची दिशां वसन्त ऋतूनामग्निर्देवता ब्रह्म द्रविणं त्रिवृथस्तोमः स उं
पञ्चदशवर्तनिस्त्यविर्वयः कृतमयानां पुरोवातो वातः सानंग ऋषिर्दक्षिणा दिशां ग्रीष्म
ऋतूनामिन्द्रो देवतां क्षत्रं द्रविणं पञ्चदशः स्तोमः स उं सप्तदशवर्तनिर्दित्यवाङ्मयस्त्रेतायानां
दक्षिणाद्वातो वातः सनातन ऋषिः प्रतीचीं दिशां वर्षा ऋतूनां विश्वे देवा देवता
विट् (५)

द्रविणं सप्तदशः स्तोमः स उं वेकविंशवर्तनिस्त्रिवृथस्तो वयो द्वापरोऽयानाम्पश्चाद्वातो
वातोऽहभून् ऋषिरुदीची दिशां शरदृतूनामित्रावरुणौ देवतां पुष्टं द्रविणमेकविंशः स्तोमः
स उं त्रिणवर्तनिस्त्यवाङ्मय आस्कन्दोऽयानामुत्तराद्वातो वातः प्रत्न ऋषिरूर्ध्वा दिशां
हेमन्तशिशिरावृतूनाम्बृहस्पतिर्देवता वचो द्रविणं त्रिणवः स्तोमः स उं त्रयस्त्रिंशवर्तनिः
पष्ठवाङ्मयोऽभिभूरयानां विष्वग्वातो वातः सुपर्ण ऋषिः पितरः पितामहाः परेऽवरे ते नः पान्तु
ते नोऽवन्त्वस्मिन्ब्रह्मन्स्मिन्त्रैऽस्यामाशिष्यस्याम्पुरोधायांस्मिन्कर्मत्रस्यां देवहृत्याम्॥ (६)

विदंष्ट्रवाङ्मयोऽष्टाविंशतिश्च॥ [३]

ध्रुवक्षितिर्ध्रुवयोनिर्ध्रुवासे ध्रुवं योनिमा सीद साध्या उख्यस्य
केतुमप्रथमम्पुरस्तादश्विनाध्वर्यु सादयतामिह त्वा। स्वे दक्षे दक्षपितेह सीद
देवत्रा पृथिवी बृहती रराणा। स्वासस्था तनुवा सं विशस्व पितेवैधि सूनव आ
सुशेवाश्विनाध्वर्यु सादयतामिह त्वा। कुलायिनी वसुमती वयोधा रयिं नो वर्ध बहुलं
सुवीरम्। (७)

अपामतिं दुर्मतिम्बाधमाना रायस्पोषे यज्ञपतिमाभजन्ती सुवर्धेहि यजमानाय
पोषमश्विनाध्वर्यु सादयतामिह त्वा। अग्नेः पुरीषमसि देवयानी तां त्वा विश्वे अभि गृणन्तु

देवाः। स्तोमं पृष्ठा घृतवतीह सीद प्रजावदस्मे द्रविणा यजस्वाश्विनौ ध्वर्यू सादयतामिह त्वा। दिवो मूर्धासि पृथिव्या नाभिर्विष्टम्भनी दिशामधिपत्नी भुवनानाम्। (८)

ऊर्मिर्द्रप्सो अपामसि विश्वकर्मा त ऋषिरश्विनौ ध्वर्यू सादयतामिह त्वा। सजूरऋतुभिः सजूर्विधाभिः सजूर्वसुभिः सजू रुद्रैः सजूरदित्यैः सजूर्विश्वेदेवैः सजूर्देवैः सजूर्देवैर्वयोनाधैरग्र्यै त्वा वैश्वानरायाश्विनौ ध्वर्यू सादयतामिह त्वा। प्राणं मे पाह्यपानं मे पाहि व्यानं मे पाहि चक्षुर्म उर्व्या वि भाहि श्रोत्रं मे श्लोकयापस्पिन्वौषधीर्जिन्व द्विपात्पाहि चतुष्पादव दिवो वृष्टिमेरय॥ (९)

सुवीरं भुवनानामुर्व्या सप्तदश च॥ [४]

त्र्यविरवयस्त्रिष्टुप्छन्दो दित्यवाङ्मयो विराट्छन्दः पञ्चाविरवयो गायत्री छन्दस्त्रिविधो वयं उष्णिहा छन्दस्तुर्यवाङ्मयोऽनुष्टुप्छन्दः पष्ठवाङ्मयो बृहती छन्द उक्षा वयः सतोबृहती छन्द ऋषभो वयः ककुच्छन्दो धेनुर्वयो जगती छन्दोऽनुङ्गान् वयः पङ्क्तिश्छन्दो बस्तो वयो विवलं छन्दो वृष्णिवयो विशालं छन्दः पुरुषो वयस्तन्द्रं छन्दो व्याघ्रो वयोऽनाधृष्टं छन्दः सिंहो वयश्छुदिश्छन्दो विष्टम्भो वयोऽधिपतिश्छन्दः क्षत्रं वयो मयदं छन्दो विश्वकर्मा वयः परमेष्ठी छन्दो मूर्धा वयः प्रजापतिश्छन्दः॥ (१०)

पुरुषो वयः पङ्क्तिश्छतिश्च॥ [५]

इन्द्राग्नी अव्यथमानामिष्टकां दृहतं युवम्। पृष्ठेन द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं च वि बाधताम्॥ विश्वकर्मा त्वा सादयत्वन्तरिक्षस्य पृष्ठे व्यचस्वतीम्प्रथस्वतीम्भास्वतीं सूरिमतीमा या द्याम्भास्या पृथिवीमोर्वन्तरिक्षमन्तरिक्षं यच्छान्तरिक्षं दृहान्तरिक्षं मा हिंसीर्विश्वस्मे प्राणायानाय व्यानायोदानाय प्रतिष्ठायै चरित्राय वायुस्त्वाभि पातु मद्या स्वस्त्या छुर्दिषां (११)

शन्तमेन तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद। राज्यसि प्राची दिग्विराडसि दक्षिणा दिग्ब्रह्मराडसि प्रतीची दिग्ब्रह्मराडस्युदीची दिगधिपत्यसि बृहती दिगायुर्मे पाहि प्राणं मे पाह्यपानं मे पाहि व्यानं मे पाहि चक्षुर्मे पाहि श्रोत्रं मे पाहि मनो मे जिन्व वाचं मे पिन्वात्मानं मे पाहि ज्योतिर्मे यच्छ॥ (१२)

छुर्दिषां पिन्व पद्म॥ [६]

मा छन्दः प्रमा छन्दः प्रतिमा छन्दोऽस्त्रीविश्वछन्दः पङ्क्तिश्छन्द उष्णिहा छन्दो बृहती
छन्दोऽनुष्टुप्छन्दो विराट्छन्दो गायत्री छन्दस्त्रिष्टुप्छन्दो जगती छन्दः पृथिवी छन्दोऽन्तरिक्षं
छन्दो द्यौश्छन्दः समाश्छन्दो नक्षत्राणि छन्दो मनश्छन्दो वाक्छन्दः कृषिश्छन्दो हिरण्यं
छन्दो गौश्छन्दोऽजा छन्दोऽश्वश्छन्दः। अग्निर्देवता (१३)

वातो देवता सूर्यो देवता चन्द्रमा देवता वसवो देवता रुद्रा देवतादित्या देवता
विश्वे देवा देवता मरुतो देवता बृहस्पतिर्देवतेन्द्रो देवता वरुणो देवता मूर्धासि राङ्गुवासि
धरुणा यच्चसि यमित्रीषे त्वोर्जे त्वा कृष्ये त्वा क्षेमाय त्वा यन्त्री राङ्गुवासि धरणी
धर्यसि धरित्र्यायुषे त्वा वर्चसे त्वौजसे त्वा बलाय त्वा॥ (१४)

देवताऽऽयुषे त्वा पद्वि॥ [७]

आशुस्त्रिवृद्भान्तः पञ्चदशो व्योम सप्तदशः प्रतूर्तिरष्टादशस्तपो नवदशोऽभिवर्तः संवि॑शो
धरुणं एकवि॑शो वर्चो द्वावि॑शः सम्भरणस्त्रयोवि॑शो योनिश्चतुर्वि॑शो गर्भो पञ्चवि॑शः
ओजस्त्रिणवः क्रतुरेकत्रि॑शः प्रतिष्ठा त्रयस्त्रि॑शो ब्रध्नस्य विष्टपं चतुस्त्रि॑शो नाकः
पद्वि॑शो विवर्तोऽष्टाचत्वारि॑शो धर्त्रश्चतुष्टोमः॥ (१५)

आशुः सप्तत्रि॑शत्॥ [८]

अग्नेर्भागोऽसि दीक्षाया आधिपत्यं ब्रह्म स्पृतं त्रिवृथस्तोम इन्द्रस्य भागोऽसि
विष्णोराधिपत्यं क्षत्रं स्पृतम्पञ्चदशः स्तोमो नृचक्षसां भागोऽसि धातुराधिपत्यं जनित्रं
स्पृतं सप्तदशः स्तोमो मित्रस्य भागोऽसि वरुणस्याधिपत्यं दिवो वृष्टिर्वातः स्पृता
एकवि॑शः स्तोमोऽदित्यै भागोऽसि पूष्ण आधिपत्यमोजः स्पृतं त्रिणवः स्तोमो वसूनां भागोऽसि
(१६)

रुद्राणामाधिपत्यं चतुष्पाथस्पृतं चतुर्वि॑शः स्तोम आदित्यानां भागोऽसि मरुतामाधिपत्यं
गर्भोः स्पृताः पञ्चवि॑शः स्तोमो देवस्य सवितुर्भागोऽसि बृहस्पतेराधिपत्यं समीचीर्दिशः
स्पृताश्चतुष्टोमः स्तोमो यावानाम्भागोऽस्य यावानामाधिपत्यं प्रजाः स्पृताश्चतुश्चत्वारि॑शः स्तोमं
ऋभूणाम्भागोऽसि विश्वेषां देवानामाधिपत्यम्भूतं निशान्तं स्पृतं त्रयस्त्रि॑शः स्तोमः॥ (१७)

वसूनां भागोऽसि पद्वत्वारि॑शच्च॥ [९]

एकयास्तुवत प्रजा अधीयन्त प्रजापतिरधिपतिरासीत्तिसृभिरस्तुवत् ब्रह्मासृज्यत्
ब्रह्मणस्पतिरधिपतिरासीत् पञ्चभिरस्तुवत भूतान्यसृज्यन्त भूतानाम्पतिरधिपतिरासीत्सप्तभिरस्तुवत्
सप्तर्षयोऽसृज्यन्त धाताधिपतिरासीन्नवभिरस्तुवत पितरोऽसृज्यन्तादितिरधिपत्यासीदेकादशभिर-
ऽसृज्यन्तार्तवोऽधिपतिरासीत् त्रयोदशभिरस्तुवत् मासा असृज्यन्त संवत्सरोऽधिपतिः (१८)

आसीत्पञ्चदशभिरस्तुवत क्षत्रमसृज्यतेन्द्रोऽधिपतिरासीत्सप्तदशभिरस्तुवत पशवो-
ऽसृज्यन्त बृहस्पतिरधिपतिरासीन्नवदशभिरस्तुवत शूद्रार्यावसृज्येतामहोरात्रे अधिपत्नी
आस्तामेकविंशत्यास्तुवतैकशफाः पशवोऽसृज्यन्त वरुणोऽधिपतिरासीत्रयोविंशत्यास्तुवत
क्षुद्राः पशवोऽसृज्यन्त पूषाधिपतिरासीत्पञ्चविंशत्यास्तुवतारण्याः पशवोऽसृज्यन्त
वायुरधिपतिरासीत्सप्तविंशत्यास्तुवत् द्यावापृथिवी वि (१९)

एतां वसवो रुद्रा आदित्या अनु व्यायन्तेषामाधिपत्यमासीन्नवविंशत्यास्तुवत्
वनस्पतयोऽसृज्यन्त सोमोऽधिपतिरासीदेकत्रिंशतास्तुवत प्रजा असृज्यन्त
यावानां चार्यावानां चाधिपत्यमासीत्रयस्त्रिंशतास्तुवत भूतान्यशाम्यन्प्रजापतिः
परमेष्ठ्यधिपतिरासीत्॥ (२०)

सं वत्सरोऽधिपतिर्वि पञ्चत्रिंशच्च॥ [१०]

इयमेव सा या प्रथमा व्यौच्छदन्तरस्यां चरति प्रविष्टा। वधूर्जजान नवगङ्गनिर्त्री
त्रय एनाम्महिमानः सचन्ते॥ छन्दस्वती उपसा पेपिशाने समानं योनिमनु सञ्चरन्ती।
सूर्यपत्नी वि चरतः प्रजान्ती केतुं कृण्वाने अजरे भूरिरेतसा॥ ऋतस्य पन्थामनु तिस्र
आगुस्त्रयो घर्मासो अनु ज्योतिषागुः। प्रजामेका रक्षत्यूर्जमेका (२१)

व्रतमेका रक्षति देवयूनाम्॥ चतुष्टोमो अभवद्या तुरीयां यज्ञस्य पक्षावृषयो भवन्ती।
गायत्री त्रिष्टुभं जगतीमनुष्टुभम्बृहदकं युञ्जानाः सुवराभरन्निदम्॥ पञ्चभिर्धाता वि दधाविदं
यत्तासां स्वसृरजनयत्पञ्चपञ्च तासामु यन्ति प्रयवेण पञ्च नाना रूपाणि कर्तवो
वसानाः॥ त्रिंशत्स्वसार उप यन्ति निष्कृतं समानं केतुमप्रतिमुञ्चमानाः। (२२)

ऋतूस्तन्वते कवयः प्रजान्तीर्मध्यैछन्दसः परि यन्ति भास्वतीः। ज्योतिष्मती प्रति
मुञ्चते नभो रात्री देवी सूर्यस्य व्रतानि। वि पश्यन्ति पशवो जायमाना नानारूपा मातुरस्या
उपस्थै। एकाष्टका तपसा तप्यमाना जजान गर्भम्महिमानमिन्द्रम्। तेन दस्युर्व्यसहन्त
देवा हन्तासुराणामभवच्छर्वाभिः। अनानुजामनुजाम्मामकर्त सत्यं वदन्त्यन्विच्छ एतत्।

भूयासम् (२३)

अस्य सुमतौ यथा यूयमन्या वो अन्यामति मा प्र युक्त। अभून्मम सुमतौ विश्ववेदा
आष्टं प्रतिष्ठामविदद्धि गाधम्। भूयासमस्य सुमतौ यथा यूयमन्या वो अन्यामति मा
प्र युक्त। पञ्च व्युष्टीरनु पञ्च दोहा गां पञ्चनाग्रीमृतवोऽनु पञ्च। पञ्च दिशः पञ्चदशेन
कृताः समानमूर्ध्नीरभि लोकमेकम् (२४)

ऋतस्य गर्भः प्रथमा व्युष्यपामेका महिमानम्बिभर्ति। सूर्यस्यैका चरन्ति निष्कृतेषु
धर्मस्यैका सवितैका नि यच्छति। या प्रथमा व्योच्छ्रुत्सा धेनुरभवद्यमे। सा नः
पर्यस्वती धुक्ष्वोत्तरामुत्तराः समा। शुक्रर्षभा नभसा ज्योतिषागाद्विश्वरूपा शबलीरग्निर्केतुः।
समानमर्थः स्वपस्यमाना बिभ्रती जरामंजर उप आगाः। ऋतूनाम्पत्नी प्रथमेयमागादह्ना
नेत्री जनित्री प्रजानाम्। एका सती बहूधोषो व्युच्छस्यर्जीर्णा त्वं जरयसि सर्वमन्यत॥ (२५)

ऊर्जमेका प्रतिमुञ्चमाना भूयासमेकं पत्येकात्रविंशतिश्च॥ [११]

अग्रे जातान्म णुंदा नः सपत्नान्प्रत्यजाताज्ञातवेदो नुदस्व। अस्मे दीदिहि सुमना
अहेडन्तवं स्याः शर्मन्निवरूथ उद्वित्। सहसा जातान्म णुंदा नः सपत्नान्प्रत्यजाताज्ञातवेदो
नुदस्व। अधि नो ब्रूहि सुमनस्यमानो वयः स्याम् प्र णुंदा नः सपत्नान्। चतुश्चत्वारिंशः
स्तोमो वर्चो द्रविणं षोडशः स्तोम ओजो द्रविणं पृथिव्याः पुरीषमसि (२६)

अप्सो नाम। एवश्छन्दो वरिवश्छन्दः शम्भूश्छन्दः परिभूश्छन्दः आच्छच्छन्दो मनश्छन्दो
व्यचश्छन्दः सिन्धुश्छन्दः समुद्रं छन्दः सलिलं छन्दः संयच्छन्दो वियच्छन्दो बृहच्छन्दो
रथन्तरं छन्दो निकायश्छन्दो विवधश्छन्दो गिरश्छन्दो भ्रजश्छन्दः सष्टृच्छन्दोऽनुष्टृच्छन्दः
ककुच्छन्दस्त्रिककुच्छन्दः काव्यं छन्दोऽङ्कुपं छन्दः (२७)

पदपङ्क्तिश्छन्दोऽक्षरपङ्क्तिश्छन्दो विष्टारपङ्क्तिश्छन्दः क्षुरो भृज्वाञ्छन्दः प्रच्छच्छन्दः
पक्षश्छन्द एवश्छन्दो वरिवश्छन्दो वयश्छन्दो वयस्कृच्छन्दो विशालं छन्दो
विषर्धाश्छन्दश्छुदिश्छन्दो दूरोहणं छन्दस्तन्द्रं छन्दोऽङ्गाङ्गं छन्दः॥ (२८)

अस्यङ्कुपञ्छन्दस्त्रयस्त्रिंशच्च॥ [१२]

अग्निवृत्राणि जङ्घनद्रविणस्युर्विपन्यया। समिद्धः शुक्र आहुतः॥ त्वं सोमासि
सत्पतिस्त्वं राजोत वृत्रहा। त्वं भद्रो असि क्रतुः॥ भद्रा ते अग्ने स्वनीक सन्दग्धोरस्य

सुतो विषुणस्य चारुः। न यत्ते शोचिस्तमसा वरन्त न ध्वस्मानस्तनुवि रेपु आ धुः॥
भद्रं ते अग्रे सहसिन्ननीकमुपाक आ रोचते सूर्यस्या। (२९)

रुशदृशे ददृशे नक्तया चिदरूक्षितं दृश आ रूपे अन्नम्। सैनानीकेन सुविदत्रो
अस्मे यष्टा देवाः आयंजिष्ठः स्वस्ति। अदब्धो गोपा उत नः परस्पा अग्रं द्युमदुत
रेवद्विदीहि। स्वस्ति नो दिवो अग्रे पृथिव्या विश्वायुर्धेहि यज्ञथाय देव। यत्सीमहि
दिविजात प्रशस्तं तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्। यथा होतुर्मनुषः (३०)

देवताता यज्ञेभिः सूनो सहसो यजांसि। एवानो अद्य संमाना संमानानुशत्रं
उशतो यंक्षि देवान्॥ अग्निमीडे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजम्। होतारं रत्नधातमम्॥
वृषां सोम द्युमाः अंसि वृषां देव वृषव्रतः। वृषा धर्माणि दधिषे। सान्तपना इदं
हविर्मरुतस्तज्जुष्टन। युष्माकोती रिशादसः॥ यो नो मर्तो वसवो दुरह्णा युस्तिरः सत्यानि
मरुतः (३१)

जिघांसात्। द्रुहः पाशं प्रति स मुचीष्ट तपिष्ठेन तपसा हन्तना तम्। संवत्सरीणां
मरुतः स्वर्का उरुक्षयाः सगणा मानुषेषु। तैऽस्मत्पाशान् मृश्चन्त्वहंसः सान्तपना
मदिरा मादयिष्णवः। पिप्रीहि देवाः उशतो यविष्ठ विद्वाः ऋतूः रक्नुतुपते यजेह। ये
दैव्या ऋत्विजस्तेभिरग्रे त्वं होतृणामस्यायंजिष्ठः। अग्रे यदद्य विशो अध्वरस्य होतः
पावक (३२)

शोचे वेष्टं हि यज्वा। ऋता यजांसि महिना वि यद्गृह्या वहं यविष्ठ या ते
अद्य। अग्निना रयिमंश्रवत्पोषमेव दिवेदिवे। यशसं वीरवत्तमम्॥ गयस्फानो अमीवहा
वंसुवित्युष्टिवर्धनः। सुमित्रः सोम नो भव। गृहमेधासु आ गंतु मरुतो मापं भूतन।
प्रमुञ्चन्तो नो अहंसः। पूर्वीभिरहि दंदाशिम शरद्विर्मरुतो वयम्। महोभिः (३३)

चरुष्णीनाम्। प्र बुध्रिया ईरते वो महांसि प्र णामानि प्रयज्यवस्तिरध्वम्।
सहस्रियं दम्यम्भागमेतं गृहमेधीयम्मरुतो जुषध्वम्। उप यमेति युवतिः सुदक्षं दोषा
वस्तोरहविष्मती घृताची। उप स्वैनमरमतिर्वसूयुः। इमो अग्रे वीततमानि हव्याजस्रो
वक्षि देवतातिमच्छं। प्रति न ईं सुरभीणि वियन्तु। क्रीडं वः शर्धो मारुतमनर्वाणं
रथेशुभम्। (३४)

कणां अभि प्र गांयत। अत्यासो न ये मरुतः स्वञ्चो यक्षदृशो न शुभयन्त मर्याः।
ते हर्म्येष्ठाः शिशवो न शुभ्रा वृत्सासो न प्रक्रीडिनः पयोधाः। प्रेषामज्मेषु विथुरेवं रेजते
भूमिर्यामेषु यद्ध युञ्जते शुभे। ते क्रीडयो धुनयो भ्राजदृष्टयः स्वयं महित्वं पनयन्त
धूतयः। उपह्वरेषु यदचिध्वं ययिं वयं इव मरुतः केन (३५)

चित्पथा। श्रोतन्ति कोशा उप वो रथेष्व्वा घृतमुक्षता मधुवर्णमर्चते। अग्निमग्निं
हवीमभिः सदा हवन्त विस्पतिम्। हव्यवाहं पुरुप्रियम्। तं हि शश्वन्त ईडते सूचा देवं
घृतश्रुता। अग्निं हव्याय वोढवे। इन्द्राग्नी रोचना दिवः श्रथद्वत्रमिन्द्रं वो विश्वतस्परीन्द्रं
नरो विश्वकर्मन् हविषा वावृधानो विश्वकर्मन् हविषा वर्धनेन॥ (३६)

सूर्यस्य मनुषो मरुतः पावक महोभी रथेशुभं केन षट्त्वारिंशच्च॥ [१३]

रश्मिरसि राज्यस्ययं पुरो हरिकेशोऽग्निर्मूर्धन्द्राग्निभ्यां बृहस्पतिर्भूयस्कृदस्यग्निनां
विश्वापाद्वाजापतिर्मनसा कृत्तिका मधुश्च समिद्दिशां द्वादश॥ [१४] रश्मिरसि प्रति धेनुमसि
स्तनयिबुसनिरस्यादित्यानां सप्तत्रिंशत्॥ ३७॥ रश्मिरसि को अद्य युङ्क्ते॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः ॥

रश्मिरसि क्षयाय त्वा क्षयं जिन्व प्रेतिरसि धर्माय त्वा धर्मं जिन्वान्वितिरसि दिवे
त्वा दिवं जिन्व संधिरस्यन्तरिक्षाय त्वान्तरिक्षं जिन्व प्रतिधिरसि पृथिव्यै त्वा पृथिवीं
जिन्व विष्टम्भोऽसि वृष्ट्यै त्वा वृष्टिं जिन्व प्रवास्यहे त्वाहर्जिन्वानुवासि रात्रियै त्वा
रात्रिं जिन्वोशिगंसि (१)

वसुभ्यस्त्वा वसूँजिन्व प्रकेतोऽसि रुद्रेभ्यस्त्वा रुद्राँजिन्व सुदीतिरस्यादित्येभ्यस्त्वा-
ऽऽदित्याँजिन्वौजोऽसि पितृभ्यस्त्वा पितृँजिन्व तन्तुरसि प्रजाभ्यस्त्वा प्रजाँजिन्व
पृतनाषाडंसि पशुभ्यस्त्वा पशूँजिन्व रेवदस्योषधीभ्यस्त्वौषधीँजिन्वाभिजिदंसि युक्तग्रावेन्द्राय
त्वेन्द्रं जिन्वाधिपतिरसि प्राणाय (२)

त्वा प्राणं जिन्व यन्तास्यपानाय त्वापानं जिन्व स॒सर्पोऽसि चक्षुषे त्वा चक्षुर्जिन्व
वयोधा असि श्रोत्राय त्वा श्रोत्रं जिन्व त्रिवृदसि प्रवृदसि संवृदसि विवृदसि स॒रोहोऽसि
नीरोहोऽसि प्ररोहोऽस्यनुरोहोऽसि वसुकोऽसि वर्षश्रिरसि वस्यष्टिरसि॥ (३)

उशिर्गसि प्राणाय त्रिच॑त्वारि॒शच्च॥ [१]

राज्यसि प्राची दिग्वस॑वस्ते देवा अधि॑पतयोऽग्नि॒रहेतीनाम्प्रति॑धर्ता त्रिवृ॒त्त्वा स्तोमः
पृथि॒व्याऽश्रय॑त्वाज्यमु॒क्थमव्य॑थय॒थस्त॑भ्रातु रथन्तर॑ साम॒ प्रति॑ष्ठित्यै वि॒राडसि दक्षि॑णा
दि॒शुद्रास्ते देवा अधि॑पतय इन्द्रो॑ हेतीनाम्प्रति॑धर्ता प॒ञ्चद॑शस्त्वा स्तोमः पृथि॒व्याऽश्रय॑तु
प्रउ॑गमु॒क्थमव्य॑थय॒थस्त॑भ्रातु बृ॒हत्साम॒ प्रति॑ष्ठित्यै स॒म्राडसि प्रती॑ची दिक् (४)

आ॒दि॒त्यास्ते देवा अधि॑पतयः सोमो॑ हेतीनाम्प्रति॑धर्ता सप्त॑दशस्त्वा स्तोमः पृथि॒व्याऽश्रय॑तु
मरु॒त्वती॒यमु॒क्थमव्य॑थय॒थस्त॑भ्रातु वैरू॒पः साम॒ प्रति॑ष्ठित्यै स्व॒राड॒स्युदी॑ची दि॒ग्वि॒श्वे
ते देवा अधि॑पतयो वरु॑णो हेतीनाम्प्रति॑धर्तैर्क॒वि॒शस्त्वा स्तोमः पृथि॒व्याऽश्रय॑तु
नि॒र्वे॒व॒ल्यमु॒क्थमव्य॑थय॒थस्त॑भ्रातु वैरा॒जः साम॒ प्रति॑ष्ठित्या अधि॑पत्यसि बृ॒हती दिङ्म॑रुतस्ते
देवा अधि॑पतयः (५)

बृ॒ह॒स्पति॑रहेतीनाम्प्रति॑धर्ता त्रि॒णव॑त्रयस्त्रि॒शौ त्वा स्तोमौ पृथि॒व्याऽश्रय॑तां
वैश्व॑देवाग्निमारु॑ते उ॒क्थे अव्य॑थयन्ती स्त॒भ्रीता॑ शा॒क्रर॑वते साम॒नी प्रति॑ष्ठित्या
अन्तरि॑क्षा॒य॒र्षय॑स्त्वा प्रथ॒मजा दे॒वेषु॑ दि॒वो मात्र॑या वरि॒णा प्र॑थन्तु वि॒धर्ता चा॒यमधि॑पतिश्च
ते त्वा सर्वे॑ संवि॒दाना नाक॑स्य पृ॒ष्ठे सु॒वर्गे लो॒के यज॑मानं च सादयन्तु॥ (६)

प्रती॑ची दिङ्म॑रुतस्ते देवा अधि॑पतयश्चत्वारि॒शच्च॥ [२]

अ॒य॒म्पुरो हरि॑केशः सूर्य॑रश्मिस्तस्य॑ रथ॒गृ॒त्सश्च रथौ॑जाश्च से॒नानि॑ग्राम॒ण्यौ पु॒ञ्जि॒कस्थ॑ला
च कृ॒तस्थ॑ला चा॒प्सर॑सौ या॒तुधा॑ना हे॒ती रक्षा॑सि प्रहे॑तिर्यं दक्षि॒णा वि॒श्वक॑र्मा तस्य॑
रथ॑स्व॒नश्च रथे॑चित्रश्च से॒नानि॑ग्राम॒ण्यौ मे॒न॒का च स॒हज॑न्या चा॒प्सर॑सौ द॒ङ्गवः प॒शवो॑
हे॒तिः पौरु॑षेयो व॒धः प्रहे॑तिर्य॒म्यश्चाद्वि॒श्वव्य॑चास्तस्य॑ रथ॒प्रोत॑श्चासं॒मर॑थश्च से॒नानि॑ग्राम॒ण्यौ
प्र॒मोच॑न्ती च (७)

अ॒नु॒मोच॑न्ती चा॒प्सर॑सौ स॒र्पा हे॒तिर्व्या॑घ्राः प्रहे॑तिर्य॒मुत्त॑रा॒थस्य॑द्व॒सुस्त॑स्य॑
से॒न॒जि॒च्च सु॒षेण॑श्च से॒नानि॑ग्राम॒ण्यौ वि॒श्वाची॑ च घृ॒ताची॑ चा॒प्सर॑सा॒वापो हे॒तिर्वा॑तः
प्रहे॑तिर्य॒मुप॑र्य॒वाग्व॑सुस्तस्य॑ ता॒क्ष्यश्चा॒रि॒ष्टने॑मिश्च से॒नानि॑ग्राम॒ण्यावु॑र्वशी॑ च पू॒र्वचि॑त्ति॒क्षाप्सर॑सौ

विद्युद्धेतिरिवस्फूर्जन्ग्रहेतिस्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यम् (८)

द्विष्णो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधाम्यायोस्त्वा सदाने सादयाम्यवन्तश्छायायां नमः समुद्राय नमः समुद्रस्य चक्षसे परमेष्ठी त्वा सादयतु दिवः पृष्ठे व्यचस्वतीम्प्रथंस्वतीं विभूमतीम्प्रभूमतीं परिभूमतीं दिवं यच्छु दिवं दृ१ह दिवं मा हि१सीर्विश्वस्मै प्राणायापानाय व्यानायोदानाय प्रतिष्ठायै चरित्राय सूर्यस्त्वाभि पातु मद्वा स्वस्त्या छुर्दिषा शन्तमेन तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद। प्रोथदश्चो न यवंसे अविष्यन् यदा महः संवरणाढ्यस्थात। आदस्य वातो अनु वाति शोचिरधं स्म ते व्रजनं कृष्णमस्ति॥ (९)

प्रम्लोचन्ती च य३ स्वस्त्याष्टावि१शतिश्च॥ [३]

अग्निर्मूर्धा दिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयम्। अपा१ रेता१सि जिन्वति॥ त्वामग्ने पुष्करादध्यथर्वा निरमन्थत। मूर्ध्नो विश्वस्य वाघतः॥ अयमग्निः संहस्त्रिणो वाजस्य शतिनस्पतिः। मूर्धा कवी रयीणाम्॥ भुवो यज्ञस्य रजसश्च नेता यत्रा नियुद्धिः सचसे शिवाभिः। दिवि मूर्धानं दधिषे सुवर्षा जिह्वामग्ने चकृषे हव्यवाहम्॥ अबोध्यग्निः समिधा जनानाम् (१०)

प्रति धेनुमिवायतीमुषासम्। यद्वा इव प्र व्यामुज्जिहानाः प्र भानवः सिस्त्रते नाकमच्छ। अवोचाम कवये मेध्याय वचो वन्दारु वृषभाय वृष्णो गविष्ठिरो नमसा स्तोममग्ने दिवीव रुक्ममुर्व्यश्चमश्रेत्। जनस्य गोपा अजनिष्ट जागृविरग्निः सुदक्षः सुविताय नव्यसे। घृतप्रतीको बृहता दिविस्पृशा द्युमद्वि भाति भरतेभ्यः शुचिः। त्वामग्ने अङ्गिरसः (११)

गुहा हितमन्वविन्दच्छिप्रियाणं वनेवने। स जायसे मथ्यमानः सहो महत्त्वामाहुः सहसस्पुत्रमङ्गिरः। यज्ञस्य केतुम्प्रथमम्पुरोहितमग्निं नरस्त्रिपथस्थे समिन्धते। इन्द्रेण देवैः सरथ१ स बरहिषि सीदन्नि होता यजथाय सुक्रतुः। त्वं चित्रश्रवस्तम् हवन्ते विक्षु जन्तवः। शोचिष्केशं पुरुप्रियाग्ने हव्याय वोढेव। सखायः सं वः सम्यञ्चमिषम् (१२)

स्तोमं चाग्र्यो वर्षिष्ठाय क्षितीनामूर्जो नग्ने सहस्वते। स१समिद्युवसे वृषन्नग्ने विश्वान्यर्य आ। इडस्पदे समिध्यसे स नो वसुन्या भरा एना वो अग्निं नमसोर्जो नपात्मा हुवे। प्रियं चेतिष्ठमरति३ स्वध्वरं विश्वस्य दूतममृतम्। स योजते अरुषो विश्वभौजसा स दुद्रवत्स्वाहुतः। सुब्रह्मा यज्ञः सुशमी (१३)

वसूनां देव॑ राधो॑ जनानाम्। उदस्य॑ शोचिर॑स्थादा॒जुह्वानस्य॑ मी॒दुषः। उद्धूमासो॑
अ॒रूपासो॑ दि॒विस्पृशः॑ सम॒ग्रिमिन्धते॑ नरः। अ॒ग्रे वाज॑स्य॒ गोम॑त॒ ईशानः॑ सहस्रो॒ यहो।
अ॒स्मे धेहि॑ जा॒तवेदो॑ महि॒ श्रवः॑। स इ॒धानो॑ वसु॒ष्कवि॒रग्निरि॒डेन्यो॑ गिरा। रे॒वद॑स्मभ्यं
पुर्व॑णीक दी॒दिहि। क्ष॒पो रा॑ज॒त्रुत॑ त्मना॒ग्रे वस्तो॑रु॒तोपसः॑। स ति॑ग्मजम्भ (१४)

र॒क्षसो॑ दह॒ प्रति। आ ते॑ अ॒ग्र इ॒धीमहि॑ द्यु॒मन्तं॑ दे॒वाज॒रम्। यद्ध॒ स्या ते॒ पनी॑यसी
स॒मिद्दी॑दय॒ति द्य॒वीष॑ः स्तो॒तृभ्य॒ आ भ॑र। आ ते॑ अ॒ग्र ऋ॒चा ह॒विः शु॒क्रस्य॑ ज्योतिषस्पते।
सु॒श्व॒न्द्र द॑स्म॒ वि॒श॒प॒ते ह॒व्य॒वा॒द्भ्यः॑ हू॒यत॑ इ॒षः स्तो॒तृभ्य॒ आ भ॑र। उ॒भे सु॑श्व॒न्द्र सर्पि॑षो
द॒र्वी श्री॑णीष आ॒सनि॑। उ॒तो न॒ उत्पु॑र्याः (१५)

उ॒क्थेपुं॑ शवसस्पत॒ इ॒षः स्तो॒तृभ्य॒ आ भ॑र। अ॒ग्रे तम॑द्याश्वं न॒ स्तोमैः॑ क॒तुं न भ॒द्रः
ह॒दि॒स्पृश॑म्। ऋ॒ध्यामां॑ त॒ ओहैः॑। अ॒धा ह्य॑ग्रे क॒तोर्भ॑द्रस्य॒ दक्ष॑स्य सा॒धोः। र॒थीर॑ऋ॒तस्य॑
बृ॒ह॒तो ब॒भूथ॑। आ॒भिष्टे॑ अ॒द्य गो॑र्भिर्गृणन्तोऽग्रे दाशे॒म। प्र ते॑ दि॒वो न स्त॑नयन्ति शु॒ष्माः।
ए॒भिर्नो॑ अ॒र्केर्भ॒वा नो अ॒र्वाङ् (१६)

सु॒व॒र्न ज्योतिः॑। अ॒ग्रे वि॒श्वेभिः॑ सु॒मना॒ अनी॑कैः। अ॒ग्निः॑ हो॒ता॒र॒म्मन्ये॑ दा॒स्व॒न्तं वसोः॑
सू॒नुः॑ सह॑स्रो जा॒तवे॑दसम्। वि॒प्रं न जा॒तवे॑दसम्। य ऊ॒र्ध्वया॑ स्व॒ध्वरो॑ दे॒वो दे॒वाच्या॑
कृ॒पा। घृ॒तस्य॑ वि॒भ्राष्टि॑मनुं शु॒क्रशो॑चिष आ॒जुह्वान॑स्य सर्पिषः। अ॒ग्रे त्व॒न्नो अ॒न्तमः॑। उ॒त
त्रा॒ता शि॒वो भ॑व वरू॒थ्यः। तं त्वां॑ शोचिष्ठ दी॒दिवः॑। सु॒म्राय॑ नू॒नमी॑महे सखि॒भ्यः।
वसु॑र॒ग्निर॒वसु॑श्रवाः। अ॒च्छां न॑क्षि द्यु॒मन्त॑मो र॒यिं दाः॑॥ (१७)

जना॑नामङ्गिरस् इ॒षः सु॑शमी॒ ति॒ग्मज॑म्भ पु॒र्या अ॒र्वाङ् वसु॑श्रवाः प॒ञ्च च॥ [४]

इ॒न्द्रा॒ग्निभ्यां॑ त्वा स॒युजां॑ यु॒जा यु॑न॒ज्याघा॑राभ्यां॒ तेज॑सा॒ वर्च॑सो॒क्थेभिः॑ स्तोमै॒भिश्छ॒न्दो॒भी
र॒थ्ये पो॑षाय॒ सजा॑ताना॒म्प॒थ्यम॑स्थेया॒य मया॑ त्वा स॒युजां॑ यु॒जा यु॑न॒ज्यम्बा॑ दु॒ला
नि॑त॒तिर॒भ्रय॑न्ती मे॒घय॑न्ती व॒र्षय॑न्ती चु॒पुणी॑का॒ नामा॑सि प्र॒जाप॑तिना त्वा वि॒श्वाभि॑र्धो॒भिरु॑प॒
द॒धामि॑ पृथि॒व्युद॑पुरम॒त्रेन॑ वि॒ष्टा म॑नुष्या॒स्ते गो॑प्तारोऽ॒ग्निरि॒य॒न्तोऽस्यां॑ ताम॒हम्प॑ प॒द्ये सा॑ (१८)

मे श॒र्म च॒ वर्म॑ चा॒स्त्वधि॑द्यौर॒न्तरि॑क्षं ब्रह्म॑णा वि॒ष्टा म॑रु॒त॒स्ते गो॑प्तारो॒ वायु॑रि॒य॒न्तोऽस्यां॑
ताम॒हम्प॑ प॒द्ये सा॑ मे श॒र्म च॒ वर्म॑ चास्तु॒ द्यौर॑प॒राजि॑ता॒मृते॑न वि॒ष्टादि॑त्यास्तं गो॒प्ताः

सूर्यो विर्यन्तोऽस्यां तामहम्प पद्ये सा मे शर्म च वर्म चास्तु॥ (१९)

साऽष्टाचत्वारिंशच्च॥ [५]

बृहस्पतिस्त्वा सादयतु पृथिव्याः पृष्ठे ज्योतिष्मतीं विश्वस्मै प्राणायापानाय विश्वं ज्योतिर्यच्छाग्निस्तेऽधिपतिर्विश्वकर्मा त्वा सादयत्वन्तरिक्षस्य पृष्ठे ज्योतिष्मतीं विश्वस्मै प्राणायापानाय विश्वं ज्योतिर्यच्छ वायुस्तेऽधिपतिः प्रजापतिस्त्वा सादयतु दिवः पृष्ठे ज्योतिष्मतीं विश्वस्मै प्राणायापानाय विश्वं ज्योतिर्यच्छ परमेष्ठी तेऽधिपतिः पुरोवातसर्निरस्यभ्रसर्निरसि विद्युत्सर्निः (२०)

असि स्तनयितुसर्निरसि वृष्टिसर्निरस्यग्नेर्यान्यसि देवानामग्नेर्यान्यसि वायोर्यान्यसि देवानां वायोयान्यस्यन्तरिक्षस्य यान्यसि देवानामन्तरिक्षयान्यस्यन्तरिक्षमस्यन्तरिक्षाय त्वा सलिलाय त्वा सर्णीकाय त्वा सतीकाय त्वा केताय त्वा प्रचेतसे त्वा विवस्वते त्वा दिवस्त्वा ज्योतिष आदित्येभ्यस्त्वर्चे त्वा रुचे त्वा द्युते त्वा भासे त्वा ज्योतिषे त्वा यशोदां त्वा यशसि तेजोदां त्वा तेजसि पयोदां त्वा पयसि वर्चोदां त्वा वर्चसि द्रविणोदां त्वा द्रविणे सादयामि तेनर्षिणा तेन ब्रह्मणा तया देवतयाङ्गिरस्वद्धुवा सीद॥ (२१)

विद्युत्सर्निर्द्युत्वैकान्नत्रिंशच्च॥ [६]

भूयस्कृदसि वरिवस्कृदसि प्राच्यंस्यूर्ध्वास्यन्तरिक्षसदस्यन्तरिक्षे सीदाप्सुषदसि श्येनसदसि गृध्रसदसि सुपर्णसदसि नाकसदसि पृथिव्यास्त्वा द्रविणे सादयाम्यन्तरिक्षस्य त्वा द्रविणे सादयामि दिवस्त्वा द्रविणे सादयामि दिशां त्वा द्रविणे सादयामि द्रविणोदां त्वा द्रविणे सादयामि प्राणं मे पाह्यपानं मे पाहि व्यानम्मे (२२)

पाह्यायुर्मे पाहि विश्वायुर्मे पाहि सर्वायुर्मे पाह्यग्ने यत्ते परं हन्ताम् तावेहि स रभावहै पाञ्चजन्येष्वप्येध्यग्ने यावा अयावा एवा ऊमाः सवः सगरः सुमेकः॥ (२३)

व्यानम्मे द्वात्रिंशच्च॥ [७]

अग्निना विश्वापाट्सूर्येण स्वराट्कृत्वा शचीपतिरऋषभेण त्वष्टां यज्ञेन मध्वान्दक्षिणया सुवर्गो मन्युना वृत्रहा सौहाद्येन तनूपा अत्रेन गयः पृथिव्यासनोदृग्भिरन्नादो वषट्कारेणर्द्धः साम्ना तनूपा विराजा ज्योतिष्मान् ब्रह्मणा सोमपा गोभिर्यज्ञं दाधार क्षत्रेण मनुष्यान्ध्वेन

च रथेन च वज्र्युतिभिः प्रभुः संवत्सरेण परिभूस्तपसानाधृष्टः सूर्यः सन्तनुभिः॥ (२४)

अग्निनैकात्रपञ्चाशत्॥ [८]

प्रजापतिर्मनसान्धोऽर्द्धतो धाता दीक्षायां सविता भृत्यां पूषा सोमक्रयण्यां वरुण उपनद्धोऽसुरः क्रीयमाणो मित्रः क्रीतः शिपिविष्ट आसादितो नरन्धिषः प्रोह्यमाणोऽधिपतिरागतः प्रजापतिः प्रणीयमानोऽग्निराग्नीध्रे बृहस्पतिराग्नीध्रात्प्रणीयमान इन्द्रो हविर्धानेऽदितिरासादितो विष्णुरुपावह्नियमाणोऽथर्वोपोत्तो यमोऽभिषुतोऽपूतपा आधूयमानो वायुः पूयमानो मित्रः क्षीरश्रीर्मन्थी संकुश्रीर्वैश्वदेव उन्नीतो रुद्र आहुतो वायुरावृत्तो नृचक्षाः प्रतिख्यातो भक्ष आगतः पितृणां नाराशंसोऽसुरात्तः सिन्धुरवभृथमवप्रयन्त्समुद्रोऽवगतः सलिलः प्रप्लुतः सुवरुदच गतः॥ (२५)

रुद्र एकविंशतिश्च॥ [९]

कृत्तिका नक्षत्रमग्निदेवताग्ने रुचः स्थ प्रजापतेर्धातुः सोमस्यर्चे त्वा रुचे त्वा द्युते त्वा भासे त्वा ज्योतिषे त्वा रोहिणी नक्षत्रं प्रजापतिदेवता मृगशीर्षं नक्षत्रं सोमो देवताद्रो नक्षत्रं रुद्रो देवता पुनर्वसू नक्षत्रमदितिदेवता तिष्यो नक्षत्रम्बृहस्पतिदेवताश्रेषा नक्षत्रं सर्पा देवता मघा नक्षत्रम्पितरो देवता फल्गुनी नक्षत्रम् (२६)

अर्यमा देवता फल्गुनी नक्षत्रम्भगो देवता हस्तो नक्षत्रं सविता देवता चित्रा नक्षत्रमिन्द्रो देवता स्वाती नक्षत्रं वायुदेवता विशाखे नक्षत्रमिन्द्राग्नी देवताऽनूराधा नक्षत्रम्मित्रो देवता रोहिणी नक्षत्रमिन्द्रो देवता विचृतौ नक्षत्रम्पितरो देवताषाढा नक्षत्रमापो देवताषाढा नक्षत्रं विश्वे देवा देवता श्रोणा नक्षत्रं विष्णुदेवता श्रविष्ठा नक्षत्रं वसवः (२७)

देवता शतभिषङ्गक्षत्रमिन्द्रो देवता प्रोष्ठपदा नक्षत्रमज एकपादेवता प्रोष्ठपदा नक्षत्रमहिर्बुध्नियो देवता रेवती नक्षत्रं पूषा देवताश्वयुजौ नक्षत्रमश्विनौ देवतापभरणीनक्षत्रं यमो देवता पूर्णा पश्चाद्यत्ते देवा अर्द्धधुः॥ (२८)

फल्गुनी नक्षत्रं वसवस्त्रयस्त्रिंशच्च॥ [१०]

मधुश्च माधवश्च वासन्तिकावृतू शुक्रश्च शुचिश्च ग्रेष्मावृतू नभश्च नभस्यश्च वार्षिकावृतू इषश्चोर्जश्च शारदावृतू सहश्च सहस्यश्च हैमन्तिकावृतू तपश्च तपस्यश्च शैशिरावृतू अग्नेरन्तःश्लेषोऽसि कल्पेतां द्यावापृथिवी कल्पन्तामाप ओषधीः कल्पन्तामग्नयः पृथङ्म

ज्येष्ठाय स्रताः (२९)

यैऽग्नयः समनसोऽन्तरा द्यावापृथिवी शैशिरावृतू अभि कल्पमाना इन्द्रमिव देवा
अभि सं विशन्तु संयच्च प्रचेताश्चग्नेः सोमस्य सूर्यस्योग्रा च भीमा च पितृणां यमस्येन्द्रस्य
ध्रुवा च पृथिवी च देवस्य सवितुर्मरुतां वरुणस्य धर्त्री च धरित्री च मित्रावरुणयोर्मित्रस्य
धातुः प्राची च प्रतीची च वसूनां रुद्राणाम् (३०)

आदित्यानान्ते तेऽर्धपतयस्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि
तं वो जम्भे दधामि सहस्रस्य प्रमा असि सहस्रस्य प्रतिमा असि सहस्रस्य विमा
असि सहस्रस्योन्मा असि साहस्रोऽसि सहस्राय त्वेमा मे अग्र इष्टका धेनवः सन्त्वेका
च शतं च सहस्रं चायुतं च (३१)

नियुतं च प्रयुतं चार्बुदं च न्यर्बुदं च समुद्रश्च मध्यं चान्तश्च परार्धक्षेमा मे
अग्र इष्टका धेनवः सन्तु षष्टिः सहस्रमयुतमक्षीयमाणा ऋतस्थाः स्थर्तावृधो घृतश्रुतो
मधुश्रुत ऊर्जस्वतीः स्वधाविनीस्ता मे अग्र इष्टका धेनवः सन्तु विराजो नाम कामदुधा
अमुत्रामुष्मिल्लौके॥ (३२)

स्रता रुद्राणामयुतं च पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [११]

समिद्दिशामाशया नः सुवर्विन्मधोरतो माधवः पात्वस्मान्। अग्निर्देवो दुष्टरीतुरदाभ्य
इदं क्षत्रं रक्षतु पात्वस्मान्। रथंतरं सामभिः पात्वस्मान्नायत्री छन्दसां विश्वरूपा।
त्रिवृत्रो विष्टया स्तोमो अह्नां समुद्रो वात इदमोजः पिपतु। उग्रा दिशामभिभूतिर्वयोधाः
शुचिः शुक्रे अहन्योजसीना। इन्द्रार्धिपतिः पिपृतादतो नो महि (३३)

क्षत्रं विश्वतो धारयेदम्। बृहत्सामं क्षत्रभृद्वृद्धवृष्णियं त्रिष्टुभौजः शुभितमुग्रवीरम्। इन्द्र
स्तोमेन पञ्चदशेन मर्ध्यमिदं वातेन सगरेण रक्ष। प्राची दिशा सहयशा यशस्वती
विश्वे देवाः प्रावृषाहा सुवर्वती। इदं क्षत्रं दुष्टरमस्त्वोजोऽनाधृष्टं सहस्रियं सहस्वत।
वैरूपे सामन्निह तच्छकेम जगत्त्यैनं विक्वा वैशयामः। विश्वे देवाः सप्तदशेन (३४)

वर्च इदं क्षत्रं सलिलवातमुग्रम्। धर्त्री दिशा क्षत्रमिदं दाधारोपस्थाशानाम्मित्रवदस्त्वोजः।
मित्रावरुणा शरदाहा चिकित्वा अस्मे राष्ट्राय महि शर्म यच्छतम्। वैराजे सामन्त्रधि मे
मनीषानुष्टुभा सम्भृतं वीर्यं सहः। इदं क्षत्रम्मित्रवदार्द्रदानु मित्रावरुणा रक्षतमाधिपत्यैः।

सम्राड्विशां सहस्रीं सहस्वत्युत्तरहेमन्तो विष्टया नः पिपर्तु। अवस्युवाताः (३५)

बृहतीर्नु शक्नोरीरिम् यज्ञमवन्तु नो घृताचीः। सुवर्वती सुदुघा नः पर्यस्वती दिशां देव्यवतु नो घृताचीः। त्वं गोपाः पुरणुतो पश्चाद्बृहस्पते याम्या युद्धि वाचम्। ऊर्ध्वा दिशां रन्तिराशौषधीनां संवत्सरेण सविता नो अह्वाम्। रेवत्सामातिच्छन्दा उ छन्दोजातशत्रुः स्योना नो अस्तु। स्तोमत्रयस्त्रिंशे भुवनस्य पत्नि विवस्वद्वाते अभि नः (३६)

गृणाहि। घृतवती सवितराधिपत्यैः पर्यस्वती रन्तिराशा नो अस्तु। ध्रुवा दिशां विष्णुपुत्र्यघोरस्येशाना सहसो या मनोता। बृहस्पतिर्मातरिश्वोत वायुः संधुवाना वाता अभि नो गृणन्तु। विष्टम्भो दिवो धरुणः पृथिव्या अस्येशाना जगतो विष्णुपत्नी। विश्वव्याचा इषयन्ती सुभूतिः शिवा नो अस्त्वदितिरुपस्थैः। वैश्वानरो न ऊत्या पृष्टो दिव्यनु नोऽद्यानुमतिरन्विदनुमते त्वङ्कया नश्चित्र आ भुवत्को अद्य युङ्क्ते॥ (३७)

महिं सप्तदशेनावस्युवाता अभि नोऽनुं नश्चतुर्दश च॥ [१२]

नमस्ते रुद्र नमो हिरण्यबाहवे नमः सहमानाय नम आव्याधिनीभ्यो नमो भवाय नमो ज्येष्ठाय नमो दुन्दुभ्याय नमः सोमाय नम इरिण्याय द्रापे सहस्राण्येकादश॥ [१३] नमस्ते रुद्र नमो भवाय द्रापे सप्तविंशतिः॥२७॥ नमस्ते रुद्र तं वो जम्भे दधामि॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

नमस्ते रुद्र मन्यवं उतो त इषवे नमः। नमस्ते अस्तु धन्वने बाहुभ्यामुत ते नमः। या त इषुः शिवतमा शिवम्बभूवं ते धनुः। शिवा शरव्या या तव तया नो रुद्र मृडय। या तै रुद्र शिवा तनूरघोरापापकाशिनी। तया नस्तनुवा शन्तमया गिरिशन्ताभि चांकशीहि। यामिषु गिरिशन्त हस्तै (१)

बिभर्ष्यस्तवे। शिवा गिरित्र तां कुरु मा हिंसीः पुरुषं जगत्। शिवेन वचसा त्वा गिरिशाच्छां वदामसि। यथा नः सर्वमिज्जगदयक्ष्मं सुमना असत्। अध्यवोचदधिवक्ता प्रथमो दैव्यो भिषक्। अहींश्च सर्वाङ्गम्भयन्त्सर्वाश्च यातुधान्यः। असौ यस्ताम्रो अरुण

उत बभ्रुः सुमङ्गलः। ये चेमा रुद्रा अभितो दिक्षु (२)

श्रिताः सहस्रशोऽवैषाः हेड ईमहे। असौ योऽवसर्पति नीलग्रीवो विलोहितः। उतैनं गोपा अदृशन्नदृशन्नुदहार्यः। उतैनं विश्वा भूतानि स दृष्टो मृडयाति नः। नमो अस्तु नीलग्रीवाय सहस्राक्षाय मीढुषे। अथो ये अस्य सत्त्वानोऽहं तेभ्योऽकरं नमः। प्र मुञ्च धन्वंनस्त्वमुभयोरारिज्योर्ज्याम्। याश्च ते हस्त इषवः (३)

परा ता भगवो वपा अवतत्य धनुस्त्व सहस्राक्ष शतेषुधे। निशीर्य शल्यानाम्मुखा शिवो नः सुमना भव। विज्यं धनुः कपर्दिनो विशल्यो बाणवा उत। अनैशन्नस्येषव आभुरस्य निषङ्गथिः। या तं हेतिर्मीढुष्टम हस्तं बभूव ते धनुः। तयास्मान् विश्वतस्त्वमयक्षमया परिं ब्रुज। नमस्ते अस्त्वायुधायानां तताय धृष्णवे। उभाभ्यामुत ते नमो बाहुभ्यां तव धन्वने। परिं ते धन्वनो हेतिरस्मान्वृणक्तु विश्वतः। अथो य इषुधिस्तवारे अस्मन्नि धेहि तम्॥ (४)

हस्तं दिक्ष्विषव उभाभ्यां द्वाविंशतिश्च॥ [१]

नमो हिरण्यबाहवे सेनान्ये दिशां च पतये नमो नमो वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यः पशूनाम्पतये नमो नमः सस्पिञ्जराय त्विषीमते पथीनाम्पतये नमो नमो बभ्रुशाय विव्याधिनेऽन्नानाम्पतये नमो नमो हरिकेशायोपवीतिने पुष्टानाम्पतये नमो नमो भवस्य हेत्यै जगताम्पतये नमो नमो रुद्रायां तताविने क्षेत्राणाम्पतये नमो नमः सूतायाहन्त्याय वनानाम्पतये नमो नमः (५)

रोहिताय स्थपतये वृक्षाणाम्पतये नमो नमो मन्त्रिणे वाणिजाय कक्षाणाम्पतये नमो नमो भुवन्तये वारिवस्कृतायौषधीनाम्पतये नमो नम उच्चैर्घोषायाऋन्दयते पत्तीनाम्पतये नमो नमः कृच्छ्रवीताय धावते सत्त्वानाम्पतये नमः॥ (६)

वनानाम्पतये नमो नम एकात्रिंशच्च॥ [२]

नमः सहमानाय निव्याधिनं आव्याधिनीनाम्पतये नमो नमः ककुभाय निषङ्गिणे स्तेनानाम्पतये नमो नमो निषङ्गिणं इषुधिमते तस्कराणाम्पतये नमो नमो वञ्चते परिवञ्चते स्तायूनाम्पतये नमो नमो निचेरवे परिचरायारण्यानाम्पतये नमो नमः सूकाविभ्यो जिघांसञ्चो मुष्णताम्पतये नमो नमोऽसिमञ्चो नक्तं चरञ्चः प्रकृन्तानाम्पतये नमो नम

उष्णीषिणं गिरिचरायं कुलुञ्चानाम्पतये नमो नमः (७)

इषुमञ्चो धन्वाविभ्यश्च वो नमो नम आतन्वानेभ्यः प्रतिदधानेभ्यश्च वो नमो नम
आयच्छञ्चो विसृजञ्चश्च वो नमो नमोऽस्यञ्चो विध्यञ्चश्च वो नमो नम आसीनेभ्यः
शयानेभ्यश्च वो नमो नमः स्वपञ्चो जाग्रञ्चश्च वो नमो नमस्तिष्ठञ्चो धावञ्चश्च वो नमो
नमः सभाभ्यः सभापतिभ्यश्च वो नमो नमो अश्वेभ्योऽश्वपतिभ्यश्च वो नमः॥ (८)

कुलुञ्चानाम्पतये नमो नमोऽश्वपतिभ्यस्त्रीणि च॥ [३]

नम आव्याधिनौभ्यो विविध्यन्तीभ्यश्च वो नमो नम उगणाभ्यस्तृहतीभ्यश्च वो नमो
नमो गृध्रेभ्यो गृध्रसपतिभ्यश्च वो नमो नमो व्रातेभ्यो व्रातपतिभ्यश्च वो नमो नमो
गुणेभ्यो गुणपतिभ्यश्च वो नमो नमो विरूपेभ्यो विश्वरूपेभ्यश्च वो नमो नमो मह्यः
क्षुल्लकेभ्यश्च वो नमो नमो रथिभ्योऽरथेभ्यश्च वो नमो नमो रथेभ्यः (९)

रथपतिभ्यश्च वो नमो नमः सेनाभ्यः सेनानिभ्यश्च वो नमो नमः क्षत्तृभ्यः सङ्ग्रहीतृभ्यश्च
वो नमो नमस्तक्ष्मभ्यो रथकारेभ्यश्च वो नमो नमः कुलालेभ्यः कर्मरिभ्यश्च वो नमो नमः
पुञ्जिष्ठेभ्यो निषादेभ्यश्च वो नमो नम इषुकृञ्चो धन्वकृञ्चश्च वो नमो नमो मृगयुभ्यः
श्वनिभ्यश्च वो नमो नमः श्वभ्यः श्वपतिभ्यश्च वो नमः॥ (१०)

रथेभ्यः श्वपतिभ्यश्च द्वे च॥ [४]

नमो भूवाय च रुद्राय च नमः शर्वाय च पशुपतये च नमो नीलग्रीवाय च
शितिकण्ठाय च नमः कपर्दिने च व्युप्तकेशाय च नमः सहस्राक्षाय च शतधन्वने
च नमो गिरिशाय च शिपिविष्टाय च नमो मीढुष्टमाय चेषुमते च नमो ह्रस्वाय च
वामनाय च नमो बृहते च वर्षीयसे च नमो वृद्धाय च संवृध्वने च (११)

नमो अग्निंयाय च प्रथमाय च नम आशवे चाजिराय च नमः शीघ्रिंयाय च
शीर्भ्याय च नम ऊर्म्याय चावस्वन्याय च नमः स्रोतस्याय च द्वीप्याय च॥ (१२)

सं वृध्वने च पञ्चविंशतिश्च॥ [५]

नमो ज्येष्ठाय च कनिष्ठाय च नमः पूर्वजाय चापरजाय च नमो मध्यमाय
चापगल्भाय च नमो जघन्याय च बुध्निंयाय च नमः सोभ्याय च प्रतिसर्याय च नमो
याम्याय च क्षेम्याय च नम उर्व्याय च खल्याय च नमः श्लोक्याय चावसान्याय च

नमो वन्याय च कक्षाय च नमः श्रवाय च प्रतिश्रवाय च (१३)

नम आशुषेणाय चाशुरेणाय च नमः शूराय चावभिन्दते च नमो वर्मिणे च वरूथिने च नमो बिल्मिने च कवचिने च नमः श्रुताय च श्रुतसेनाय च॥ (१४)

प्रतिश्रवाय च पञ्चविंशतिश्च॥ [६]

नमो दुन्दुभ्याय चाहनन्याय च नमो धृष्णवे च प्रमृशाय च नमो दूताय च प्रहिताय च नमो निषङ्गिणे चेष्टिमते च नमस्तीक्ष्णेषवे चायुधिने च नमः स्वायुधाय च सुधन्वने च नमः स्रुत्याय च पथ्याय च नमः काट्याय च नीप्याय च नमः सूद्याय च सरस्याय च नमो नाद्याय च वैशन्ताय च (१५)

नमः कूप्याय चावट्याय च नमो वर्ष्याय चावर्ष्याय च नमो मेघ्याय च विद्युत्याय च नम ईध्रियाय चातप्याय च नमो वात्याय च रेष्मियाय च नमो वास्तव्याय च वास्तुपाय च॥ (१६)

वैशन्ताय च त्रिंशच्च॥ [७]

नमः सोमाय च रुद्राय च नमस्ताम्राय चारुणाय च नमः शङ्गाय च पशुपतये च नम उग्राय च भीमाय च नमो अग्रेवधाय च दूरेवधाय च नमो हन्त्रे च हनीयसे च नमो वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यो नमस्ताराय नमः शम्भवे च मयोभवे च नमः शङ्कराय च मयस्कराय च नमः शिवाय च शिवतराय च (१७)

नमस्तीर्थ्याय च कूल्याय च नमः पार्याय चावार्याय च नमः प्रतरणाय चोत्तरणाय च नम आतार्याय चालाद्याय च नमः शष्याय च फेन्याय च नमः सिकत्याय च प्रवाह्याय च॥ (१८)

शिवतराय च त्रिंशच्च॥ [८]

नम इरिण्याय च प्रपथ्याय च नमः किंशिलाय च क्षयणाय च नमः कपर्दिने च पुलस्तये च नमो गोष्ठाय च गृह्याय च नमस्तल्प्याय च गेह्याय च नमः काट्याय च गह्वरेष्ठाय च नमो हृदय्याय च निवेष्ट्याय च नमः पांसुव्याय च रजस्याय च नमः शुष्क्याय च हरित्याय च नमो लोप्याय चोलप्याय च (१९)

नम ऊर्व्याय च सूर्म्याय च नमः पुण्याय च पर्णशद्याय च नमोऽपगुरमाणाय

चाभिघ्नते च नम आक्खिदते च प्रक्खिदते च नमो वः किरिकेभ्यो देवानां हृदयेभ्यो नमो विक्षीणकेभ्यो नमो विचिन्वत्केभ्यो नम आनिरुहतेभ्यो नम आमीवत्केभ्यः॥ (२०)

उलप्याय च त्रयस्त्रिंशच्च॥ [१]

द्रापे अन्धसस्पते दरिद्रन्नीललोहित। एषां पुरुषाणामेषाम्पशूनां मा भेमारो मो एषां किं चनाममत्। या तै रुद्र शिवा तनूः शिवा विश्वाहभेषजी। शिवा रुद्रस्य भेषजी तया नो मृड जीवसै। इमा रुद्राय तवसै कपर्दिनै क्षयद्वीराय प्र भंगमहे मतिम्। यथा नः शमसद्विपदे चतुष्पदे विश्वम्पुष्टम्प्राप्तै अस्मिन् (२१)

अनांतुरम्। मृडा नो रुद्रोत नो मयस्कृधि क्षयद्वीराय नमसा विधेम ते। यच्छं च योश्च मनुरायजे पिता तदश्याम् तवं रुद्र प्रणीतौ। मा नो महान्तमुत मा नो अर्भकं मा न उक्षन्तमुत मा न उक्षितम्। मा नो वधीः पितरम्मोत मातरम्पिया मा नस्तनुवः (२२)

रुद्र रीरिषः। मा नस्तोके तनये मा न आयुषि मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नो रुद्र भामितो वधीरुहविष्मन्तो नमसा विधेम ते। आरातै गोघ्न उत पूरुषघ्ने क्षयद्वीराय सुम्नस्मे तै अस्तु। रक्षां च नो अधि च देव ब्रूहधां च नः शर्म यच्छ द्विबर्हाः। स्तुहि (२३)

श्रुतं गर्तसदं युवानम्मृगं न भीममुपहृतमुग्रम्। मृडा जरित्रे रुद्र स्तवानो अन्यं तै अस्मन्नि वपन्तु सेनाः। परि णो रुद्रस्य हेतिर्वृणक्तु परि त्वेषस्य दुर्मतिरंघायोः। अव स्थिरा मधवच्चस्तनुष्व मीढ्वस्तोकाय तनयाय मृडय। मीढुष्टम् शिवंतम शिवो नः सुमनां भव। परमे वृक्ष आयुधं निधाय कृत्तिं वसान् आ चर पिनाकम् (२४)

बिभ्रदा गंहि। विकिरिद विलोहित नमस्ते अस्तु भगवः। यास्तै सहस्रं हेतयोऽन्यमस्मन्नि वपन्तु ताः। सहस्राणि सहस्रधा बाहुवोस्तवं हेतयः। तासामीशानो भगवः पराचीना मुखा कृधि॥ (२५)

अस्मि स्तनुवः स्तुहि पिनाकमेकान्त्रिंशच्च॥ [१०]

सहस्राणि सहस्रशो ये रुद्रा अधि भूम्याम्। तेषां सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि। अस्मिन्महत्त्यर्णवैऽन्तरिक्षे भवा अधि। नीलग्रीवाः शितिकण्ठाः शर्वा अधः क्षमाचराः।

नीलंग्रीवाः शितिकण्ठा दिवः रुद्रा उपश्रिताः। ये वृक्षेषु सस्मिञ्जरा नीलंग्रीवा विलोहिताः।
ये भूतानामधिपतयो विशिखासः कपर्दिनः। ये अत्रेषु विविध्यन्ति पात्रेषु पिबन्तो जनान्।
ये पथाम्पथिरक्षय ऐलबृदा यव्युधः। ये तीर्थानि (२६)

प्रचरन्ति सूकावन्तो निष्ङ्गिणः। य एतावन्तश्च भूयांसश्च दिशो रुद्रा वितस्थिरे।
तेषां सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि। नमो रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां येऽन्तरिक्षे ये दिवि
येषामन्नं वातो वर्षमिषवस्तेभ्यो दश प्राचीर्दश दक्षिणा दश प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोर्ध्वास्तेभ्यो
नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि (२७)

तीर्थानि यश्च षट्॥ [११]

[अश्मन् य इमोदेनमाशुः प्राचीं जीमूतस्य यदक्रन्दो मा नो मित्रो ये वाजिनं
नवं (९) अश्मन्मनोयुजं प्राचीमनु शर्म यच्छतु तेषामभिगूर्तिः षट्त्वारिंशत्। अश्मन्
हविष्मान्॥]

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः ॥

अश्मन्नूर्जं पर्वते शिश्रियाणां वाते पर्जन्ये वरुणस्य शुष्मे। अद्ध्य ओषधीभ्यो
वनस्पतिभ्योऽधि सम्भृतां तां न इषमूर्जं धत्त मरुतः सःरराणाः। अश्मंस्ते क्षुद्रमुं ते
शुगुच्छतु यं द्विष्मः। समुद्रस्य त्वाऽवाक्याग्ने परि व्ययामसि। पावको अस्मभ्यः शिवो
भवा हिमस्य त्वा जरायुणाग्ने परि व्ययामसि। पावको अस्मभ्यः शिवो भवा उपं (१)

ज्मन्नुप वेतसेऽवत्तरं नदीष्वा। अग्ने पितृमपामसि। मण्डूकि ताभिरा गंहि सेमं नो
यजम्। पावकवर्णः शिवं कृधि। पावक आ चितयन्त्या कृपा। क्षामन्नुच उपसो न
भानुना। तूर्वन्न यामन्नेतशस्य नू रण आ यो घृणे। न तंतृषाणो अजरः। अग्ने पावक
रोचिषा मन्द्रया देव जिह्वया। आ देवान् (२)

वृक्षि यक्षि च। स नः पावक दीदिवोऽग्ने देवा इहा वह। उपं यजः हविश्च नः।
अपामिदं न्ययनः समुद्रस्य निवेशनम्। अन्यं ते अस्मत्तपन्तु हेतयः पावको अस्मभ्यः
शिवो भवा नमस्ते हरसे शोचिषे नमस्ते अस्त्वर्चिषे। अन्यं ते अस्मत्तपन्तु हेतयः

पाव॒को अ॒स्मभ्य॑ शि॒वो भ॑व। नृष॑दे वद (३)

अ॒प्सुष॑दे वड्ढ॑नसदे वड्ढ॑रहिपदे वद॑त्सुव॑र्विदे वद। ये दे॒वा दे॒वानां॑ य॒ज्ञियां॑ य॒ज्ञियांना॑
संव॑त्स॒रीण॑मुप॒ भा॒गमा॑सते। अ॒हुता॑दो ह॒विषो॑ य॒ज्ञे अ॒स्मिन्स्व॑यं जु॒हुध्व॑म्प॒धुनो॑ घृत॒स्य।
ये दे॒वा दे॒वेष्व॑धि॒ देव॑त्वमायन् ये ब्र॒ह्मणः॑ पु॒रए॒तारो॑ अ॒स्या। येभ्यो॑ न॒र्ते प॑व॒न्ते धाम॑ किं
च॒न न ते दि॒वो न पृ॑थि॒व्या अधि॑ स्तु॒षु। प्रा॒णदाः॑ (४)

अ॒पा॒न॒दा व्या॑न॒दाश्च॑क्षु॒र्दा व॑र्चो॒दा व॑रि॒वोदाः॑। अ॒न्यं ते॑ अ॒स्मत्त॑पन्तु हे॒तयः॑ पाव॒को
अ॒स्मभ्य॑ शि॒वो भ॑व। अ॒ग्नि॒स्तिग्मे॑न॒ शोचि॑षा य॑स॒द्वि॒श्वं न्य॑त्रिणम्। अ॒ग्निर्नो॑ व॑सते
र॒यिम्। से॒नानी॑केन सु॒विद॑त्रो अ॒स्मे य॑ष्टा दे॒वा आ॑र्यजिष्ठः स्व॒स्ति। अ॒द॒व्यो गो॒पा उ॒त
नः पर॑स्या अ॒ग्रे द्यु॑मदु॒त रे॒वदि॑दीहि॥ (५)

उप॑ दे॒वान् व॒द्वा॒ण॒दाश्च॑तु॒श्चत्वारि॑श॒च॥ [१]

य इ॒मा वि॒श्वा भु॑व॒नानि॑ जु॒हुद॑षि॒रहो॑ता॒ निष॑सादा॒ पि॒ता नः॑। स आ॒शिषा॑
द्र॒वि॒णमि॑च्छ॒मानः॑ पर॒मच्छ॑दो वर॒ आ वि॑वेश। वि॒श्वक॑र्मा म॒न॒सा य॒द्धि॒हाया॑ धा॒ता वि॑धा॒ता
प॑र॒मोत॑ स॒न्दक्। ते॒षामि॑ष्टानि॒ समि॑षा म॒दन्ति॑ यत्र॑ स॒त्त॒र॒षी॒न्पर॑ एक॒माहुः॑। यो नः॑ पि॒ता
ज॑नि॒ता यो वि॑धा॒ता यो नः॑ स॒तो अ॒भ्या स॑ज्ज॒जाना॑। (६)

यो दे॒वानां॑ नाम॒धा एक॑ ए॒व त॑स॒म्प्र॒श्न॒म्भु॑व॒ना य॒न्त्य॒न्या। त आ॑र्यजन्तु॒ द्रवि॑ण॒स॒म॒स्मा ऋ॑ष॒यः पूर्वं॑ ज॒रि॒तारो॑ न भू॒ना। अ॒सूर्ता॑ सू॒र्ता रज॑सो वि॒माने॑ ये भू॒तानि॑
स॒म॒कृ॒ण्वन्नि॑मानि॒ न तं वि॑दाथ॒ य इ॒दं ज॑जाना॒न्यद्यु॑ष्माक॒मन्त॑र॒म्भवा॑ति। नी॒हारे॑ण प्रावृ॒ता
ज॒त्प्या चा॑सु॒तुप॑ उ॒क्थ॑शा॒संश्च॑रन्ति। प॒रो दि॒वा प॒र ए॒ना (७)

पृ॒थि॒व्या प॒रो दे॒वेभि॑र॒सुरै॑र्गुहा॒ यत्। क॑स्वि॒द्र॒भं प्र॑थ॒मं द॑ध्र॒ आपो॑ यत्र॑ दे॒वाः
स॒म॒गं॑च्छन्त॒ विश्वे॑। तमि॒द्र॒भं॒प्र॑थ॒मं द॑ध्र॒ आपो॑ यत्र॑ दे॒वाः स॒म॒गं॑च्छन्त॒ विश्वे॑। अ॒ज॒स्य
ना॒भाव॑ध्येक॒मर्पि॑तं यस्मि॒न्नि॒दं वि॑श्व॒म्भु॑व॒नम॑धि॒ श्रित॑म्। वि॒श्वक॑र्मा ह्य॒र्जनि॑ष्ठ दे॒व आदि॑द्र॒न्ध्र॒र्वो
अ॑भ॒वद्वि॑तीयः। तृ॒तीयः॑ पि॒ता ज॑नि॒तोप॑धीनाम् (८)

अ॒पां गर्भं॑ व्य॒दधा॑त्पु॒त्रा। चक्षु॑षः पि॒ता म॑न॒सा हि धी॑रो घृ॒तमे॑ने अ॒ज॒न॒न्न॒त्रमा॑ने।
य॒दे॒दन्ता॑ अ॒द॒द॑हन्त॒ पूर्वं॑ आदि॒द्यावा॑पृथि॒वी अ॑प्र॒थेता॑म्। वि॒श्वत॑श्चक्षु॒रुत॑ वि॒श्वतो॑मुखो
वि॒श्वतो॑हस्त उ॒त वि॒श्वत॑स्पात्। सं बा॒हुभ्या॑ न॒मति॑ स॒म्पत॑त्रै॒र्द्यावा॑पृथि॒वी ज॒नय॑ दे॒व एकः॑।

किं स्विदासीदधिष्ठानमारम्भं कतमथ्स्वित्किमासीत्। यदी भूमिं जनयन् (१)

विश्वकर्मा वि द्यामौर्णोन्महिना विश्वचक्षाः। किं स्विद्वनं क उ स वृक्ष आसीद्यतो द्यावापृथिवी निष्ठतक्षुः। मनीषिणो मनसा पृच्छतेदु तद्यदध्यतिष्ठद्भुवनानि धारयन्। या ते धामानि परमाणि यावमा या मध्यमा विश्वकर्मव्रुतेमा। शिक्षा सखिभ्यो हविषि स्वधावः स्वयं यजस्व तनुवं जुषाणः। वाचस्पतिं विश्वकर्माणमृतये (१०)

मनोयुजं वाजं अद्या हुवेम। स नो नेदिष्टा हवनानि जोषते विश्वशम्भूरवसे साधुकर्मा। विश्वकर्मन् हविषा वावृधानः स्वयं यजस्व तनुवं जुषाणः। मुह्यन्त्वन्ये अभितः सपत्ना इहास्माकम्मधवा सूरिरस्तु। विश्वकर्मन् हविषा वर्धनेन त्रातारमिन्द्रमकृणोरवध्यम्। तस्मै विशः समनमन्त पूर्वीरयमुग्रो विहव्यो यथासत्। समुद्राय वयुनाय सिन्धूनाम्पतये नमः। नदीनां सर्वासाम्पित्रे जुहुता विश्वकर्मणे विश्वाहामर्त्यं हविः॥ (११)

ज्जानैनौषधीनां भूमिं जनयन्नृतये नमो नवं च॥ [२]

उदेनमुत्तरां नयाग्रै घृतेनाहुता। रायस्पोषेण सः सृज प्रजयां च धनेन च। इन्द्रेमम्रतरां कृधि सजातानामसद्वशी। समेनं वर्चसा सृज देवेभ्यो भागधा असत्। यस्य कुर्मो हविर्गृहे तमग्रे वर्धया त्वम्। तस्मै देवा अधि ब्रवन्नयं च ब्रह्मणस्पतिः। उदु त्वा विश्वे देवाः (१२)

अग्रे भरन्तु चित्तिभिः। स नो भव शिवतमः सुप्रतीको विभावसुः। पञ्च दिशो दैवीर्यज्ञमवन्तु देवीरपामतिं दुर्मतिम्बाधमानाः। रायस्पोषे यज्ञपतिमाभजन्तीः। रायस्पोषे अधि यज्ञो अस्थात्समिद्धे अग्नावधि मामहानः। उक्थपत्र ईड्यो गृभीतस्ततं घर्म परिगृह्यायजन्त। ऊर्जा यद्यज्ञमशमन्त देवा दैव्याय धर्त्रे जोष्टे। देवश्रीः श्रीमणाः शतपयाः (१३)

परिगृह्य देवा यज्ञमायन्त। सूर्यरश्मिर्हरिकेशः पुरस्तात्सविता ज्योतिरुदयाः अजंस्रम्। तस्य पूषा प्रसवं याति देवः सम्पश्यन्विश्वा भुवनानि गोपाः। देवा देवेभ्यो अध्वर्यन्तो अस्थुर्वीतः शमित्रे शमिता यजध्वै। तुरीयो यज्ञो यत्र हव्यमिति ततः पावका आशिषो नो जुषन्ताम्। विमान एष दिवो मध्यं आस्त आपप्रिवान्नोदसी अन्तरिक्षम्। स विश्वाचीरभि (१४)

चष्टे घृताचीरन्तरा पूर्वमपरं च केतुम्। उक्षा संमुद्रो अरुणः सुपर्णः पूर्वस्य योनिंम्यितुरा
विवेश। मध्ये दिवो निहितः पृश्निरश्मा वि चक्रमे रजसः पात्यन्तौ। इन्द्रं विश्वा
अवीवृधन्त्समुद्रव्यचसं गिरः। रथीतमं रथीनां वाजानां सत्पतिम्यतिम्। सुमहूर्यज्ञो
देवा आ च वक्षद्यक्षदग्निर्देवो देवा आ च वक्षत्। वाजस्य मा प्रसवेनोद्ग्राभेणोदग्रभीत्।
अथा सपत्ना इन्द्रो मे निग्राभेणाधरा अकः। उद्ग्राभं च निग्राभं च ब्रह्म देवा
अवीवृधन्। अथा सपत्नानिन्द्राग्नी मे विपूचीनान्व्यस्यताम्॥ (१५)

देवाः शतपया अभि वाजस्य पङ्क्तिं शतिश्च॥ [३]

आशुः शिशानो वृषभो न युध्मो घनाघनः क्षोभेणश्चरषणीनाम्। सङ्क्रन्दनोऽनिमिष
एकवीरः शतं सेनां अजयत्समाकमिन्द्रः। संक्रन्दनेनानिमिषेण जिष्णुना युत्कारेण दुश्चवनेन
धृष्णुना। तदिन्द्रेण जयत् तत्सहध्वं युधो नर इपुहस्तेन वृष्णा। स इपुहस्तेः स
निषङ्गिभिर्वशी स संश्रष्ट स युध इन्द्रो गणेन। स सृष्टजिह्वांमपा बाहुशर्ध्यूर्ध्वधन्वा
प्रतिहिताभिरस्ता। बृहस्पते परि दीय (१६)

रथेन रक्षोहामित्रा अपबाधमानः। प्रभञ्ज्यसेनाः प्रमृणो युधा जयन्तस्माकमेध्यविता
रथानाम्। गोत्रभिर्द गोविदं वज्रबाहुं जयन्तमज्मं प्रमृणन्तमोजसा। इमं संजाता अनु
वीरयध्वमिन्द्रं सखायोऽनु स रभध्वम्। बलविज्ञायः स्थविरः प्रवीरः सहस्वान् वाजी
सहमान उग्रः। अभिर्वीरो अभिसत्वा सहोजा जैत्रमिन्द्र रथमा तिष्ठ गोवित्। अभि
गोत्राणि सहसा गाहमानोऽदायः (१७)

वीरः शतमन्युरिन्द्रः। दुश्चवनः पृतनाषाडयुध्योऽस्माकं सेनां अवतु प्र युत्सु।
इन्द्र आसां नेता बृहस्पतिर्दक्षिणा यज्ञः पुर एतु सोमः। देवसेनानामभिभञ्जतीनां
जयन्तीनाम्मरुतो यन्त्वग्रै। इन्द्रस्य वृष्णो वरुणस्य राज्ञ आदित्यानाम्मरुता शर्ध
उग्रम्। महामनसाम्भुवनच्यवानां घोषो देवानां जयन्तामुदस्थात्। अस्माकमिन्द्रः समृतेषु
ध्वजेष्वस्माकं या इषवस्ता जयन्तु। (१८)

अस्माकं वीरा उत्तरे भवन्त्वस्मान् देवा अवता हवेषु। उद्धरष्य
मघवन्नायुधान्युत्सत्वनाम्मामकानाम्महासि। उद्ध्वहन्वाजिनां वाजिनान्युद्रथानां जयन्तामेतु
घोषः। उप प्रेत जयन्ता नरः स्थिरा वः सन्तु बाहवः। इन्द्रो वः शर्म यच्छत्वनाधृष्या
यथासंथ। अवसृष्ट परा पत शरव्ये ब्रह्मसंशिता। गच्छामित्रान् (१९)

विश॒ मैषां कं च॒नोच्छि॑षः। म॒र्माणि ते॒ वर्म॑भिश्छादयामि॒ सोम॑स्त्वा॒ राजा॒मृतै॑नाभि
व॑स्ताम्। उ॒रोर्वी॑र्यो॒ वरि॑वस्ते अस्तु॒ जय॑न्तं॒ त्वाम॑नु॒ मद॑न्तु दे॒वाः। यत्र॑ बा॒णाः स॑म्पतन्ति
कु॒मारा॑ वि॒शिखा॑ इ॒वा इन्द्रो॑ न॒स्तत्र॑ वृ॒त्रहा॑ वि॒श्वाहा॑ शर्म॒ यच्छ॑तु॥ (२०)

दी॒या दा॒यो ज॑यन्त्व॒मित्रा॑न् च॒त्वारि॑श॒च्च॥ [४]

प्राची॑मनु॒ प्रदि॑श॒म्प्रेहि॑ वि॒द्वान॑ग्रेर॒ग्रे पु॒रो अ॑ग्नि॒र्भवे॑ह। वि॒श्वा आ॑शा दी॒द्यानो॑ वि॒ भा॒ह्यूर्जं॑
नो धे॑हि द्वि॒पदे॑ चतु॒ष्पदे॑। क्र॒मध्व॑म॒ग्निना॑ ना॒कमु॒ख्य॑ ह॒स्तेषु॑ बि॒भ्रतः॑। दि॒वः पृ॑ष्ठ॒
सुव॑र्ग॒त्वा मि॒श्रा दे॒वेभि॑रा॒द्धम्। पृ॒थिव्या॑ अ॒हमु॒दन्तरि॑क्ष॒मारु॑ह॒मन्तरि॑क्षा॒दिव॑मारु॒हम्। दि॒वो
नाक॑स्य पृ॒ष्ठाथ्सु॒वर्ज्यो॑ति॒रगा॑म् (२१)

अ॒हम्। सु॒व॒र्यन्तो॑ नापै॒क्षन्त॑ आ द्या॒ रंह॑न्ति॒ रोद॑सी। य॒ज्ञं ये वि॒श्वतो॑धा॒र॑
सु॒वि॒द्वा॒सो वि॑ते॒निरे॑। अ॒ग्रे प्रे॑हि॒ प्रथ॑मो दे॒वय॑तां चक्षु॑र्दे॒वाना॑मु॒त म॒र्त्याना॑म्। इ॒यक्ष॑माणा
भृ॒गुभिः॑ स॒जोषाः॑ सु॒व॒र्यन्तु॑ यज॑मानाः स्व॒स्ति। न॒क्तोषा॑सा॒ सम॑नसा॒ विरू॑पे धा॒पये॑ते
शि॒शुमे॑क॒ समी॑ची। द्या॒वा क्षा॑मा॒ रुक्मो॑ अ॒न्तर्वि॑भाति दे॒वा अ॒ग्निं धा॑रय॒न्द्रवि॑णो॒दाः। अ॒ग्ने
स॒हस्रा॑क्ष (२२)

श॒त॒मूर्ध॑ञ्छु॒तं ते॑ प्रा॒णाः स॒हस्र॑मपा॒नाः। त्व॑ सा॒हस्र॑स्य॒ रा॒य ई॒शिषे॑ तस्मै॒ ते वि॑धेम॒
वाजा॑य॒ स्वाहा॑। सु॒पर्णो॑ऽसि ग॒रुत्मा॑नृ॒थिव्या॑ सी॒द पृ॑ष्ठे पृ॒थिव्याः॑ सी॒द भा॑सान्तरि॒क्षमा॑
पृ॒ण ज्योति॑षा॒ दिव॑मु॒त्त॒भान् तेज॑सा॒ दिश॑ उदृ॒ह। आ॒जुह्वा॑नः सु॒प्रती॑कः पु॒रस्ता॑द॒ग्रे स्वां
योनि॑मा सी॒द सा॑ध्या। अ॒स्मिन्स॒धस्थे॑ अ॒ध्युत्तर॑स्मिन्वि॒श्वे दे॒वाः (२३)

यज॑मानश्च सी॒दत। प्रे॒द्धो अ॒ग्रे दी॑दिहि पु॒रो नो॑ऽज॒स्रया॑ सू॒म्या॒ यवि॑ष्ठा॒ त्वा श॑श्वन्त॒
उप॑ यन्ति॒ वाजाः॑। वि॒धेम॒ ते पर॑मे जन्म॒न्त्रग्रे॑ वि॒धेम॒ स्तोमै॑रवरे॒ स॒धस्थे॑। यस्मा॑द्योने॒रुदा॑रि॒था
यजे॑ तम्प्र॒ त्वे ह॒वी॒षि जु॒हुरे॑ समि॒द्धे। ता॑ सं॒वितु॑र्वरे॒ण्यस्य॑ चि॒त्रामा॑हं वृ॒णे सु॑म॒तिं
वि॒श्वज॑न्याम्। या॒मस्य॑ क॒ण्वो अ॑र्दु॒हत्प्र॑पी॒ना स॒हस्र॑धारा॒म् (२४)

पय॑सा म॒हीं गा॑म्। स॒प्त ते॑ अ॒ग्रे स॒मिधः॑ स॒प्त जि॒ह्वाः स॒त्तर॑ष॒ण्यः स॒प्त धा॑म॒ प्रिया॑णि।
स॒प्त हो॒त्राः स॒प्त॒था त्वां यज॑न्ति स॒प्त योनी॑रा पृ॒णस्वा॑ घृ॒तेन॑। ई॒दृङ्वा॑न्या॒दृङ्वा॑ता॒दृङ्वा॑ प्रति॒दृङ्वा॑
मि॒तश्च॑ स॒मि॒तश्च॑ स॒भराः॑। शु॒क्रज्यो॑तिश्च चि॒त्रज्यो॑तिश्च स॒त्यज्यो॑तिश्च ज्योति॑ष्मा॒श्च
स॒त्यश्च॑र्त॒पाश्चा॒त्य॒हाः। (२५)

ऋतजिच्च सत्यजिच्च सेनजिच्च सुषेणश्चान्त्यमित्रश्च दूरेअमित्रश्च गुणः। ऋतश्च सत्यश्च ध्रुवश्च धरुणश्च धर्ता च विधर्ता च विधारयः। ईदृक्षांस एतादृक्षांस ऊ पु णः सदृक्षांसः प्रतिसदृक्षांस एताना मित्तासश्च सम्मितासश्च न ऊतये सभरसो मरुतो यज्ञे अस्मिन्निन्द्रं दैवीर्विशो मरुतोऽनुवर्त्मानो यथेन्द्रं दैवीर्विशो मरुतोऽनुवर्त्मान एवमिमं यजमानं दैवीश्च विशो मानुषीश्चानुवर्त्मानो भवन्तु॥ (२६)

अगा५ सहस्राक्ष देवाः सहस्रधारामत्य५हा अनुवर्त्मानः षोडश च॥ [५]

जीमूतस्येव भवति प्रतीकं यद्वर्मी याति समदामुपस्थं। अनाविद्धया तनुवां जय त्व५ स त्वा वर्मणो महिमा पिपर्तु। धन्वंना गा धन्वंनाजिं जयेम धन्वंना तीव्राः समदो जयेम। धनुः शत्रोरपकामं कृणोति धन्वंना सर्वाः प्रदिशो जयेम। वक्ष्यन्तीवेदा गनीगन्ति कर्णम्रिय५ सखायं परिषवजाना। योषेव शिङ्गे वितताधि धन्वन् (२७)

ज्या इय५ समने पारयन्ती। ते आचरन्ती समनेव योषां मातेव पुत्रम्बिभृतामुपस्थं। अपु शत्र न्विध्यता५ संविदाने आर्त्ता इमे विष्फुरन्ती अमित्रान्। बह्वीनाम्पिता बहुरस्य पुत्रश्चिश्चा कृणोति समनावगत्य। इषुधिः सङ्काः पृतनाश्च सर्वाः पृष्ठे निनद्धो जयति प्रसूतः। रथे तिष्ठन्नयति वाजिनः पुरो यत्रयत्र कामयते सुषारथिः। अभीशूनाम्महिमानम् (२८)

पुनायत मनः पश्चादनु यच्छन्ति रश्मयः। तीव्रान्योषान्कृण्वते वृषपाणयोऽश्वा रथेभिः सह वाजयन्तः। अवक्रामन्तः प्रपदैरमित्रान्क्षिणन्ति शत्रून्रनपव्ययन्तः। रथवाहन५ हविरस्य नाम यत्रायुधं निहितमस्य वर्म। तत्रा रथमुप शग्म५ संदेम विश्वाहा वय५ सुमनस्यमानाः। स्वादुषु५सदः पितरो वयोधाः कृच्छ्रेश्रितः शक्तीवन्तो गभीराः। चित्रसेना इषुबला अमृध्राः सतोवीरा उरवो व्रातसाहाः। ब्राह्मणासः (२९)

पितरः सोम्यांसः शिवे नो द्यावापृथिवी अनेहसा। पूषा नः पातु दुरितादृतावृधो रक्षा मार्किनो अघश५स ईशत। सुपर्ण वंस्ते मृगो अस्या दन्तो गोभिः सन्नद्धा पतति प्रसूता। यत्रा नरः सं च वि च द्रवन्ति तत्रास्मभ्यमिषंवः शर्म य५सन्। ऋजीते परि वृद्धि नोऽश्मा भवतु नस्तनूः। सोमो अधि ब्रवीतु नोऽदितिः (३०)

शर्म यच्छतु। आ जङ्घन्ति सान्वेषां जघना५ उप जिघ्रते। अश्वाजनि प्रचेतसोऽश्वान्समथ्यु चोदय। अहिंरिव भोगैः पर्येति बाहुं ज्यायां हेति परिबाधमानः। हस्तघ्नो

विश्वा वयुनानि विद्वान्मुमान्मुमांसं परि पातु विश्वतः। वनस्पते वीडङ्गो हि भूया
अस्मत्सखा प्रतरणः सुवीरः। गोभिः सन्नद्धो असि वीडयस्वास्थाता तै जयतु जेत्वानि।
दिवः पृथिव्याः परि (३१)

ओज उद्धृतं वनस्पतिभ्यः पर्याभृतं सहैः। अपामोज्मानं परि गोभिरावृतमिन्द्रस्य
वज्रं हविषा रथं यज। इन्द्रस्य वज्रो मरुतामनीकम्मित्रस्य गर्भो वरुणस्य नाभिः।
सेमां नो हव्यदातिं जुषाणो देवं रथं प्रति हव्या गृभाया उपं श्वासय पृथिवीमुत
द्याम्पुरुत्रा तै मनुतां विष्टितं जगत्। स दुन्दुभे सजूरिन्द्रेण देवैर्दृष्टात् (३२)

दवीयो अपं सेधु शत्रून्। आ क्रन्दय बलमोजो न आ धा नि ष्ठनिहि दुरिता बाधमानः।
अपं प्रोथ दुन्दुभे दुच्छुना इत इन्द्रस्य मुष्टिरसि वीडयस्व। आमूरंज प्रत्यावर्तयेमाः
कैतुमदुन्दुभिर्वावदीति। समश्वपर्णाश्चरन्ति नो नरोऽस्माकमिन्द्र रथिनो जयन्तु॥ (३३)

धन्वन्महिमानं ब्राह्मणासोऽदितिः पृथिव्याः परि दूरादेकचत्वारिंशच्च॥ [६]

यदक्रन्दः प्रथमं जायमान उद्यन्त्समुद्रादुत वा पुरीषात्। श्येनस्य पक्षा हरिणस्य बाहू
उपस्तुत्यम्माहिं जातं तै अर्वत्र। यमेनं दत्तं त्रित एनमायुनगिन्द्र एणम्प्रथमो अर्ध्यतिष्ठत्।
गन्धर्वो अस्य रशनामगृष्णाश्मूरादश्वं वसवो निरतष्ट। असि यमो अस्यादित्यो अर्वन्नसि
त्रितो गुह्येन व्रतेन। असि सोमेन समया विपृक्तः (३४)

आहुस्ते त्रीणि दिवि बन्धनानि। त्रीणि त आहुर्दिवि बन्धनानि त्रीण्यप्सु त्रीण्यन्तः
संमुद्रे। उतेवं मे वरुणश्छन्त्स्यर्वन् यत्रा त आहुः परमं जनित्रम्। इमा तै
वाजिन्नवमार्जनानीमा शफानां सनितुर्निधाना। अत्रा ते भद्रा रशना अपश्यमृतस्य
या अभिरक्षन्ति गोपाः। आत्मानं ते मनसारादंजानामवो दिवा (३५)

पुतयन्तम्पतंगम्। शिरो अपश्यम्पथिभिः सुगेभिरेणुभिर्जहमानम्पतत्रि। अत्रा ते
रूपमुत्तममपश्यं जिगीषमाणमिष आ पदे गोः। यदा ते मर्तो अनु भोगमानडादिद्वसिष्ठ
ओषधीरजीगः। अनु त्वा रथो अनु मर्यो अर्वन्ननु गावोऽनु भगः कनीनाम्। अनु
व्रातांसस्तवं सख्यमीयुरनु देवा ममिरे वीर्यम् (३६)

ते। हिरण्यशृङ्गोऽयौ अस्य पादा मनोजवा अवर् इन्द्र आसीत्। देवा इदस्य
हविरद्यमायन् यो अर्वन्तम्प्रथमो अर्ध्यतिष्ठत्। ईर्मान्तांसः सिलिकमध्यमासः स५

शूर्णासो दिव्यासो अत्याः। ह॒सा इ॒व श्रेणि॑शो य॒तन्ते॑ यदाक्षि॑र्षुर्दिव्यमज्ममश्वाः।
तव॑ शरी॑रम्यतयि॑ष्णव॑र्वन्तव॑ चित्तं॑ वातं॑ इव॑ ध्रजी॑मान्। तव॑ शृ॒ङ्गाणि॑ वि॒ष्टिता॑ पुरु॒त्रार॑ण्येषु॑
ज॒र्भुरा॑णा चरन्ति। उप॑ (३७)

प्रागा॑च्छस॑नं वा॒ज्यर्वा॑ देव॒द्रीचा॑ मन॑सा दी॒ध्यानः॑। अ॒जः पुरो॑ नी॒यते॑ नाभि॑रस्या॒नु
प॒श्चात्क्वयो॑ यन्ति रे॒भाः। उप॑ प्रागा॑त्पर॒मं यथ्स॑धस्थ॒मर्वा॑ अ॒च्छा पित॑र॒म्मातर॑ च।
अ॒द्या दे॒वां जुष्ट॑तमो॒ हि ग॒म्या अथा॑ शा॒स्ते दा॒शुषे॑ वार्या॑णि॥ (३८)

विप॑ृक्तो दि॒वा वी॒र्य॑मुपैका॒न्नच॑त्वारि॒शच्च॑॥ [७]

मा नो॑ मि॒त्रो वरु॑णो अर्य॑मायुरिन्द्रं॑ ऋ॒भुक्षा॑ म॒रुतः॑ परि॑ ख्यन्। यद्वा॒जिनो॑ दे॒वजा॑तस्य॒
सप्तैः॑ प्रव॒क्ष्यामो॑ वि॒दथे॑ वी॒र्या॑णि। यन्नि॒र्णिजा॒ रेक्ण॑सा प्रावृ॑तस्य रा॒तिं गृ॑भी॒ताम्मु॑खतो॒
नय॑न्ति। सु॒प्राङ्जो॑ मे॒म्यद्वि॒श्वरूप॑ इन्द्रा॒पूष्णोः॑ प्रि॒यमप्ये॑ति पाथः॑। ए॒ष च्छा॑गः पुरो॑ अ॒श्वेन॑
वा॒जिना॑ पू॒ष्णो भा॒गो नी॒यते॑ वि॒श्वदै॒व्यः। अ॒भिप्रि॑यं यत्पु॒रोडा॑शम॒र्वता॑ त्वष्टे॑ (३९)

ए॒न॒ सौश्र॑वसाय॑ जिन्वति। यद्ध॒विष्य॑मृ॒तशो॑ दे॒व्यान् त्रि॑र्मानु॒षाः पर्य॑श्वं नय॑न्ति। अत्रा॑
पू॒ष्णः प्र॑थ॒मो भा॒ग ए॑ति य॒ज्ञं दे॒वेभ्यः॑ प्र॒तिवे॑दय॒न्नजः॑। हो॒ताध्व॑र्युराव॑या अ॒ग्निमि॒न्धो ग्रा॑व॒ग्राभ॑
उ॒त श॑स्ता सु॒विप्रः॑। तेन॑ य॒ज्ञेन॑ स्वरं॑ कृ॒तेन॑ स्वि॒ष्टेन॑ व॒क्षणा॑ आ पृ॒णध्व॑म्। यूप॒व्रस्का॑
उ॒त ये॑ यूप॒वाहा॑श्च॒षालं॑ ये अ॒श्वयू॑पाय॒ तक्ष॑ति। ये चा॒र्वते॑ पच॑न॒ सम्भ॑रन्त्यु॒तो (४०)

तेषा॑म॒भिगू॑र्तिर्न॒ इन्व॑तु। उप॑ प्रागा॑त्सु॒मन्मे॒ऽधायि॑ मन्म॑ दे॒वाना॑माशा॒ उप॑ वी॒तपृ॑ष्ठः।
अन्वे॑नं वि॒प्रा ऋ॑षयो॒ मद॑न्ति दे॒वाना॑ पु॒ष्टे च॑कृ॒मा सु॒बन्धु॑म्। यद्वा॒जिनो॑ दामं॑ स॒दान॑म॒र्वतो॑
या शी॑र्ष॒ण्या र॑श्ना र॒ज्जुर॑स्या। यद्वा॑ घास्य॒ प्रभृ॑तमा॒स्यै तृ॑ण॒ सर्वा॑ ता ते॒ अपि॑
दे॒वेष्व॑स्तु। यद॒श्वस्य॑ ऋ॒विषः॑ (४१)

म॒क्षिका॑श्च॒ यद्वा स्व॑रौ स्व॒धितौ॑ रि॒प्तम॑स्ति। यद्ध॒स्तयोः॑ श॒मितु॑र्य॒न्नखे॑षु॒ सर्वा॑ ता ते॒
अपि॑ दे॒वेष्व॑स्तु। यद्व॒ध्यमु॑दर॒स्याप॒वाति॑ य आ॒मस्य॑ ऋ॒विषो॑ ग॒न्धो अ॑स्ति। सु॒कृता॑
तच्छ॒मितारः॑ कृ॒ण्वन्तू॑त मे॒धश्च॑ शृ॒तपा॑कं पचन्तु। यत्ते॒ गात्रा॑द॒ग्निना॑ प॒च्यमा॑नाद॒भि शूलं॑
निह॑तस्याव॒धाव॑ति। मा तद्भू॒म्यामा॑ श्रि॒षन्मा॑ तृ॒णेषु॑ दे॒वेभ्य॑स्तदु॒शश्च्यो॑ रा॒तम॑स्तु॥ (४२)

इ॒दुतो॑ ऋ॒विषः॑ श्रि॒षत्स॑ च॑॥ [८]

ये वाजिनं परिपश्यन्ति पक्वं य ईमाहुः सुरभिर्निरहुरेति। ये चार्वतो मांसमिक्षामुपासन्त उतो तेषामभिगूर्तिर्न इन्वतु। यन्नीक्षणम्मांसं स्पचन्त्या उखाया या पात्राणि यूष्ण आसेचनानि। ऊष्ण्यापिधानां चरूणामङ्गाः सूनाः परि भूषन्त्यश्वम्। निक्रमणं निषदनं विवर्तनं यच्च पङ्क्तिशमर्वतः। यच्च पपौ यच्च घासिम् (४३)

जघास सर्वा ता ते अपि देवेष्वस्तु। मा त्वाग्निर्ध्वनयिद्धूमगन्धिर्मोखा भ्राजन्त्यभि विक्त जग्निः। इष्टं वीतमभिगूर्तं वर्षदृतं तं देवासः प्रति गृभ्णन्त्यश्वम्। यदश्वाय वासं उपस्तृणन्त्यधीवासं या हिरण्यान्यस्मै। संदानमर्वन्तम्पङ्क्तिशम्रिया देवेष्वा यामयन्ति। यतं सादे महसा शुकृतस्य पार्ष्ण्या वा कशया (४४)

वा तुतोद। सुचेव ता हविषो अध्वरेषु सर्वा ता ते ब्रह्मणा सूदयामि। चतुस्त्रिंशद्वाजिनो देवबन्धोर्वङ्गीरश्वस्य स्वधितिः समेति। अच्छिद्रा गात्रा वयुना कृणोत परुष्परुरुनुघुष्या वि शंस्ता। एकस्त्वष्टुरश्वस्या विशंस्ता द्वा यन्तारां भवतस्तथर्तुः। या ते गात्राणामृतुथा कृणोमि ताता पिण्डानाम्प्र जुहोम्यग्नौ। मा त्वा तपत् (४५)

प्रिय आत्मापियन्तं मा स्वधितिस्तनुव आ तिष्ठिपते। मा तं गृध्रुरविशंस्तातिहाय छिद्रा गात्राण्यसिना मिथू कः। न वा उ वेतन्म्रियसे न रिष्यसि देवा इदेषि पृथिभिः सुगेभिः। हरी ते युञ्जा पृषती अभूतामुपास्थाद्वाजी धुरि रासंभस्या। सुगव्यं नो वाजी स्वश्वियम्पुंसः पुत्रा उत विश्वापुष रयिम्। अनागास्त्वं नो अर्दितिः कृणोतु क्षत्रं नो अश्वो वनता हविष्मान् (४६)

घासिं कशया तपद्रयिं नवं च॥ [९]

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे सप्तमः प्रश्नः ॥

अग्नाविष्णू सजोषसेमा वर्धन्तु वां गिरः। द्युमैर्वाजैर्भिरागतम्। वाजंश्च मे प्रसवश्च मे प्रयंतिश्च मे प्रसितिश्च मे धीतिश्च मे क्रतुश्च मे स्वरंश्च मे श्लोकंश्च मे श्रावश्च मे श्रुतिश्च मे ज्योतिश्च मे सुवंश्च मे प्राणश्च मेऽपानः (१)

च मे व्यानश्च मेऽसुश्च मे चित्तं च मे आधीतं च मे वाक्च मे मनश्च मे चक्षुश्च मे श्रोत्रं च मे दक्षश्च मे बलं च मे ओजश्च मे सहश्च मे आयुश्च मे जरा च मे आत्मा च मे तनूश्च मे शर्म च मे वर्म च मेऽङ्गानि च मेऽस्थानि च मे परूरुषि च मे शरीराणि च मे॥ (२)

अपानस्तनूश्च मेऽष्टादश च॥ [१]

ज्यैष्ठ्यं च मे आधिपत्यं च मे मन्युश्च मे भामश्च मेऽम्भश्च मे जेमा च मे महिमा च मे वरिमा च मे प्रथिमा च मे वर्ष्मा च मे द्राघुया च मे वृद्धं च मे वृद्धिश्च मे सत्यं च मे श्रद्धा च मे जगच्च (३)

मे धनं च मे वशश्च मे त्विषिश्च मे क्रीडा च मे मोदश्च मे जातं च मे जनिष्यमाणं च मे सूक्तं च मे सुकृतं च मे वित्तं च मे वेद्यं च मे भूतं च मे भविष्यच्च मे सुगं च मे सुपथं च मे ऋद्धं च मे ऋद्धिश्च मे क्लृप्तं च मे क्लृप्तिश्च मे मृतिश्च मे सुमृतिश्च मे॥ (४)

जगच्चर्द्धिश्चतुर्दश च॥ [२]

शं च मे मयश्च मे प्रियं च मेऽनुकामश्च मे कामश्च मे सौमनसश्च मे भद्रं च मे श्रेयश्च मे वस्यश्च मे यशश्च मे भगश्च मे द्रविणं च मे यन्ता च मे धर्ता च मे क्षेमश्च मे धृतिश्च मे विश्वं च (५)

मे महश्च मे संविच्च मे ज्ञात्रं च मे सूश्च मे प्रसूश्च मे सीरं च मे लयश्च मे ऋतं च मेऽमृतं च मेऽयक्ष्मं च मेऽनामयच्च मे जीवातुश्च मे दीर्घायुत्वं च मेऽनमित्रं च मेऽभयं च मे सुगं च मे शयनं च मे सृषा च मे सुदिनं च मे॥ (६)

विश्वं च शयनमष्टौ च॥ [३]

ऊर्कं मे सूनृतां च मे पयश्च मे रसश्च मे घृतं च मे मधु च मे सग्धिश्च मे सपीतिश्च मे कृषिश्च मे वृष्टिश्च मे जैत्रं च मे औद्धिद्यं च मे रयिश्च मे रायश्च मे पुष्टं च मे पुष्टिश्च मे विभु च (७)

मे प्रभु च मे बहु च मे भूयश्च मे पूर्णं च मे पूर्णतरं च मेऽक्षितिश्च मे कूयवाश्च

मेऽन्नं च मेऽक्षुच्च मे व्रीह्यंश्च मे यवांश्च मे माषांश्च मे तिलांश्च मे मुद्गांश्च मे खल्वांश्च
मे गोधूमांश्च मे मसुरांश्च मे प्रियङ्गवश्च मेऽणवश्च मे श्यामाकांश्च मे नीवारांश्च मे॥ (८)

विभु च मसुराश्चतुर्दश च॥ [४]

अश्मां च मे मृत्तिका च मे गिरयंश्च मे पर्वताश्च मे सिकताश्च मे वनस्पतयश्च
मे हिरण्यं च मेऽयंश्च मे सीसं च मे त्रपुंश्च मे श्यामं च मे लोहं च मेऽग्निश्च म
आपंश्च मे वीरुधंश्च म ओषधयश्च मे कृष्टपच्यं च (९)

मेऽकृष्टपच्यं च मे ग्राम्याश्च मे पशवं आरण्याश्च यज्ञेन कल्पन्तां वित्तं च मे
वित्तिश्च मे भूतं च मे भूतिश्च मे वसुं च मे वसतिश्च मे कर्म च मे शक्तिश्च मेऽर्थश्च
म एमंश्च म इतिश्च मे गतिश्च मे॥ (१०)

कृष्टपच्यश्चाष्टाचत्वारिंशच्च॥ [५]

अग्निश्च म इन्द्रंश्च मे सोमंश्च म इन्द्रंश्च मे सविता च म इन्द्रंश्च मे सरस्वती
च म इन्द्रंश्च मे पूषा च म इन्द्रंश्च मे बृहस्पतिश्च म इन्द्रंश्च मे मित्रंश्च म इन्द्रंश्च
मे वरुणश्च म इन्द्रंश्च मे त्वष्टा च (११)

म इन्द्रंश्च मे धाता च म इन्द्रंश्च मे विष्णुंश्च म इन्द्रंश्च मेऽश्विनौ च म इन्द्रंश्च मे
मरुतंश्च म इन्द्रंश्च मे विश्वे च मे देवा इन्द्रंश्च मे पृथिवी च म इन्द्रंश्च मेऽन्तरिक्षश्च
म इन्द्रंश्च मे द्यौश्च म इन्द्रंश्च मे दिशश्च म इन्द्रंश्च मे मूर्धा च म इन्द्रंश्च मे
प्रजापतिश्च म इन्द्रंश्च मे॥ (१२)

त्वष्टा च द्यौश्च म एकविंशतिश्च॥ [६]

अशुश्च मे रश्मिश्च मेऽदाभ्यश्च मेऽधिपतिश्च म उपाशुश्च मेऽन्तर्यामश्च म
ऐन्द्रवायवश्च मे मैत्रावरुणश्च म आश्विनश्च मे प्रतिप्रस्थानंश्च मे शुक्रश्च मे मन्थी च
म आग्रयणश्च मे वैश्वदेवश्च मे ध्रुवश्च मे वैश्वानरश्च म ऋतुग्रहाश्च (१३)

मेऽतिग्राह्याश्च म ऐन्द्राग्रश्च मे वैश्वदेवश्च मे मरुत्वतीयाश्च मे माहेन्द्रश्च म आदित्यश्च
मे सावित्रश्च मे सारस्वतश्च मे पौष्णश्च मे पालीवतश्च मे हारियोजुनश्च मे॥ (१४)

ऋतुग्रहाश्च चतुस्त्रिंशच्च॥ [७]

इध्मश्च मे बर्हिश्च मे वेदिश्च मे धिष्ण्याश्च मे सुचश्च मे चमसाश्च मे ग्रावाणश्च मे स्वरवश्च म उपरवाश्च मेऽधिषवणे च मे द्रोणकलशश्च मे वायव्यानि च मे पूतभृच्च म आधवनीयश्च म आग्नीध्रं च मे हविर्धानं च मे गृहाश्च मे सदश्च मे पुरोडाशाश्च मे पचताश्च मेऽवभृथश्च मे स्वगाकारश्च मे॥ (१५)

गृहाश्च षोडश च॥ [८]

अग्निश्च मे घर्मश्च मेऽर्कश्च मे सूर्यश्च मे प्राणश्च मेऽश्वमेधश्च मे पृथिवी च मेऽदितिश्च मे दितिश्च मे द्यौश्च मे शक्ररीरङ्गुलयो दिशश्च मे यज्ञेन कल्पन्तामृक् मे सामं च मे स्तोमंश्च मे यजुंश्च मे दीक्षा च मे तपश्च म ऋतुश्च मे व्रतं च मेऽहोरात्रयोर्वृष्ट्या बृहद्रथन्तरे च मे यज्ञेन कल्पेताम्॥ (१६)

दीक्षाऽष्टादश च॥ [९]

गर्भाश्च मे वत्साश्च मे त्र्यविश्च मे त्र्यवी च मे दित्यवाद् मे दित्यौही च मे पञ्चाविश्च मे पञ्चावी च मे त्रिवत्सश्च मे त्रिवत्सा च मे तुर्यवाद् मे तुर्यौही च मे पष्ठवाच्च मे पष्ठौही च म उक्षा च मे वशा च म ऋषभश्च (१७)

मे वेहचमेऽनुङ्वां च मे धेनुश्च म आयुर्यज्ञेन कल्पतां प्राणो यज्ञेन कल्पतामपानो यज्ञेन कल्पताव्याँनो यज्ञेन कल्पतां चक्षुर्यज्ञेन कल्पतां श्रोत्रं यज्ञेन कल्पताम्मनो यज्ञेन कल्पतां वाग्यज्ञेन कल्पतामात्मा यज्ञेन कल्पतां यज्ञो यज्ञेन कल्पताम्॥ (१८)

ऋषभश्च चत्वारिंशच्च॥ [१०]

एका च मे तिस्रश्च मे पञ्च च मे सप्त च मे नव च म एकादश च मे त्रयोदश च मे पञ्चदश च मे सप्तदश च मे नवदश च म एकविंशतिश्च मे त्रयोविंशतिश्च मे पञ्चविंशतिश्च मे सप्तविंशतिश्च मे नवविंशतिश्च म एकत्रिंशच्च मे त्रयस्त्रिंशच्च (१९)

मे चतस्रश्च मेऽष्टौ च मे द्वादश च मे षोडश च मे विंशतिश्च मे चतुर्विंशतिश्च मेऽष्टाविंशतिश्च मे द्वात्रिंशच्च मे पट्त्रिंशच्च मे चत्वारिंशच्च मे चतुश्चत्वारिंशच्च मेऽष्टाचत्वारिंशच्च मे वाजश्च प्रसवश्चापिजश्च ऋतुश्च सुवश्च मूर्धा च

व्यश्रियश्चान्त्यायुनश्चान्त्यश्च भौवुनश्च भुवन्श्चाधिपतिश्च॥ (२०)

त्रयस्त्रिंशच्च व्यश्रिय एकादश च॥ [११]

वाजो नः सप्त प्रदिशश्चतस्रो वा परावतः। वाजो नो विश्वेर्देवैर्धनं साताविहावतु। विश्वे अद्य मरुतो विश्वं ऊती विश्वे भवन्त्वग्नयः समिद्धाः। विश्वे नो देवा अवसा गमन्तु विश्वमस्तु द्रविणं वाजो अस्मे। वाजस्य प्रसवं देवा रथैर्याता हिरण्यैः। अग्निरिन्द्रो बृहस्पतिर्मरुतः सोमपीतये। वाजेवाजेऽवत वाजिनो नो धनेषु (२१)

विप्रा अमृता ऋतज्ञाः। अस्य मध्वः पिबत मादयध्वं तृप्ता यात पृथिभिर्देवयानैः। वाजः पुरस्तादुत मध्यतो नो वाजो देवाः ऋतुभिः कल्पयाति। वाजस्य हि प्रसवो नन्नमीति विश्वा आशा वाजपतिर्भवेयम्। पयः पृथिव्यामप्य ओषधीषु पयो दिव्यन्तरिक्षे पयो धाम्। पयस्वतोः प्रदिशः सन्तु मह्यम्। सम्मा सृजामि पयसा घृतेन सम्मा सृजाम्यपः (२२)

ओषधीभिः। सौऽहं वाजः सनेयमग्ने। नक्तोषासा समनसा विरूपे धापयंते शिशुमेकः समीची। द्यावा क्षामा रुक्मो अन्तर्वि भाति देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदाः। समुद्रोऽसि नभस्वानार्द्रदानुः शम्भूर्मयोभूरभि मां वाहि स्वाहा मारुतोऽसि मरुतां गणः शम्भूर्मयोभूरभि मां वाहि स्वाहा वस्युरसि दुर्वस्वाञ्छुम्भूर्मयोभूरभि मां वाहि स्वाहा॥ (२३)

धनेष्वपो दुर्वस्वाञ्छुम्भूर्मयोभूरभि मा द्वे च॥ [१२]

अग्निं युनज्मि शवसा घृतेन दिव्यः सुपूर्णं वयसा बृहन्तम्। तेन वयं पतेम ब्रध्नस्य विष्टपः सुवो रुहाणा अधि नाकं उत्तमे। इमौ ते पक्षावजरौ पतत्रिणो याभ्या रक्षाः स्यपहः स्यग्ने। ताभ्यां पतेम सुकृतांमु लोकं यत्रर्षयः प्रथमजा ये पुराणाः। चिदसि समुद्रयोनिरिन्दुर्दक्षः श्येन ऋतावा। हिरण्यपक्षः शकुनो भुरण्युर्महान्त्सधस्थे ध्रुवः (२४)

आ निषत्तः। नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीर्विश्वस्य मूर्धन्नधि तिष्ठसि श्रितः। समुद्रे ते हृदयमन्तरायुर्द्यावापृथिवी भुवनेष्वर्पिते। उद्रो दन्तोदधिम्बिन्त दिवः पर्जन्यादन्तरिक्षात्पृथिव्यास्ततो नो वृष्ट्यावत। दिवो मूर्धासि पृथिव्या नाभिरूर्गपामोषधीनाम्। विश्वायुः शर्म सप्रथा नमस्पथे। येनर्षयस्तपसा सन्नम् (२५)

आसतेन्याना अग्निः सुवराभरन्तः। तस्मिन्नहं नि दधे नाकं अग्निमेतं यमाहुर्मनवः

स्तीर्णबर्हिषम्। तम्पत्नीभिरनु गच्छेम देवाः पुत्रैर्भ्रातृभिरुत वा हिरण्यैः। नाकं गृह्णानाः
सुकृतस्य लोके तृतीयं पृष्ठे अधि रोचने दिवः। आ वाचो मध्यमरुहद्वरुण्युरयमग्निः
सप्ततिश्चेकितानः। पृष्ठे पृथिव्या निहितो दविद्युतदधस्पदं कृणुते (२६)

ये पृतन्यवः। अयमग्निर्वीरतमो वयोधाः सहस्रियौ दीप्यतामप्रयुच्छन्। विभ्राजमानः
सरिरस्य मध्य उप प्र यात दिव्यानि धामा। सम्प्र च्यवध्वमनु सम्प्र याताग्ने पथो
देवयानान्कृणुध्वम्। अस्मिन्सधस्थे अध्युत्तरस्मिन्विश्वे देवा यजमानश्च सीदत। येना सहस्रं
वहसि येनाग्ने सर्ववेदसम्। तेनेमं यज्ञं नो वह देवयानो यः (२७)

उत्तमः। उद्ध्व्यस्वाग्ने प्रति जागृह्येनमिष्टापूते ससृजेथामयं च। पुनः कृण्वस्त्वा
पितरं युवानमन्वातासीत् त्वयि तन्तुमेतम्। अयं ते योनिर्ऋत्वियो यतो जातो
अरौचथाः। तं जानन्नग्र आ रोहाथा नो वर्धया रयिम्॥ (२८)

ध्रुवः सत्रं कृणुते यः सप्तत्रिंशच्च॥ [१३]

ममाग्ने वर्चो विह्वेष्वस्तु वयं त्वेभ्यानास्तनुवम्पुषेम। मह्यं नमन्तामप्रदिशश्चतस्रस्त्वयाध्यक्षेण
पृतना जयेम। मम देवा विह्वे संन्तु सर्व इन्द्रावन्तो मरुतो विष्णुरग्निः। ममान्तरिक्षमुरु
गोपमस्तु मह्यं वातः पवतां कामे अस्मिन्। मयि देवा द्रविणमा यजन्ताम्मय्याशीरस्तु
मयि देवहूतिः। दैव्या होतारा वनिषन्त (२९)

पूर्वेऽरिष्टाः स्याम तनुवां सुवीराः। मह्यं यजन्तु मम यानि हव्याकूतिः सत्या मनसो
मे अस्तु। एनो मा नि गां कतमच्चनाहं विश्वे देवासो अधि वोचता मे। देवीः षडुर्वीरुरु
णः कृणोत विश्वे देवास इह वीरयध्वम्। मा हास्महि प्रजया मा तनूभिर्मा रंधाम
द्विषते सोम राजन्। अग्निर्मन्युम्रतिनुदन्पुरस्तात् (३०)

अदब्धो गोपाः परि पाहि नस्त्वम्। प्रत्यञ्चो यन्तु निगुतः पुनस्तेऽमैषां चित्तम्प्रबुधा वि
नैशत। धाता धातृणाम्भुवनस्य यस्पतिर्देवसंवितारमभिमातिपाहम्। इमं यज्ञमश्विनोभा
बृहस्पतिर्देवाः पातन्तु यजमानं न्यर्थात्। उरुव्यचा नो महिषः शर्म यसदस्मिन् हवै
पुरुहूतः पुरुक्षु। स नः प्रजायै हर्यश्च मृडयेन्द्र मा (३१)

नो रीरिषो मा परा दाः। ये नः सपत्ना अप ते भवन्त्विन्द्राग्निभ्यामव बाधामहे
तान्। वसवो रुद्रा आदित्या उपरिस्पृशम्मोग्रं चेतारमधिराजमक्रन्। अर्वाश्मिन्द्रममुतो

हवामहे यो गोजिद्धं न जिदंश्च जिद्यः। इमं नो यज्ञं विह्वे जुषस्वास्य कुर्मो हरिवो मेदिनं
त्वा॥ (३२)

वनिषन्त पुरस्तान्मा त्रिचंत्वारिंशच्च॥ [१४]

अग्नेर्मन्वे प्रथमस्य प्रचेतसो यम्पाञ्चजन्यम्बहवः समिन्धतैः। विश्वस्यां विशि
प्रविविशिवांसमीमहे स नो मुञ्चत्वंहसः। यस्येदं प्राणन्निमिषद्यदेजति यस्य जातं
जनमानं च केवलम्। स्तौम्यग्निं नाथितो जोहवीमि स नो मुञ्चत्वंहसः। इन्द्रस्य
मन्ये प्रथमस्य प्रचेतसो वृत्रघ्नः स्तोमा उप मामुपागुः। यो दाशुषः सुकृतो हवमुप
गन्तां (३३)

स नो मुञ्चत्वंहसः। यः सङ्ग्रमं नयति सं वशी युधे यः पुष्टानि ससृजति त्रयाणि।
स्तौमीन्द्रं नाथितो जोहवीमि स नो मुञ्चत्वंहसः। मन्वे वाँम्मित्रावरुणा तस्य वित्तं
सत्यौजसा दृहणा यं नुदेथै। या राजानं सरथं याथ उग्रा ता नो मुञ्चतमागंसः।
यो वां रथं ऋजुरग्निः सत्यधर्मा मिथुश्चरन्तमुपयाति दूषयन्। स्तौमि (३४)

मित्रावरुणा नाथितो जोहवीमि तौ नो मुञ्चतमागंसः। वायोः संवितुर्विदधानि मन्महे
यावाँत्मन्वद्विभृतो यौ च रक्षतः। यौ विश्वस्य परिभू बभूवतुस्तौ नो मुञ्चतमागंसः। उप
श्रेष्ठा न आशिषो देवयोर्धर्मं अस्थिरन्। स्तौमि वायुं संवितारं नाथितो जोहवीमि तौ
नो मुञ्चतमागंसः। रथीतमौ रथीनामह ऊतये शुभं गर्मिष्ठौ सुयमैभिरश्वैः। ययौः (३५)

वां देवौ देवेष्वनिशितमोजस्तौ नो मुञ्चतमागंसः। यदयातं वहतुं सूर्यायाँस्त्रिचक्रेण
ससृसदमिच्छमानौ। स्तौमि देवावश्विनौ नाथितो जोहवीमि तौ नो मुञ्चतमागंसः।
मरुताँम्मन्वे अर्धे नो ब्रुवन्तु प्रेमां वाचं विश्वाँमवन्तु विश्वैः। आशून् हुवे सुयमानूतये
ते नो मुञ्चन्त्वेनंसः। तिग्ममायुधं वीडितं सहस्वद्विव्यं शर्धः (३६)

पृतनासु जिष्णु। स्तौमि देवान्मरुतौ नाथितो जोहवीमि ते नो मुञ्चन्त्वेनंसः।
देवानाँम्मन्वे अर्धे नो ब्रुवन्तु प्रेमां वाचं विश्वाँमवन्तु विश्वैः। आशून् हुवे सुयमानूतये
ते नो मुञ्चन्त्वेनंसः। यदिदम्माँभिशोचति पौरुषेयेण दैव्येन। स्तौमि विश्वाँ देवान्नाथितो
जोहवीमि ते नो मुञ्चन्त्वेनंसः। अनुं नोऽद्यानुमतिरनुं (३७)

इदंनुमते त्वं वैश्वानरो न ऊत्या पृष्टो दिवि। ये अप्रथेतामर्मितेभिरोजोभिर्ये प्रतिष्ठे

अभ॑वतां वसू॑नाम्। स्तौ॑मि द्यावा॑पृथि॒वी ना॑थि॒तो जो॑हवीमि॒ ते नो॑ मु॒ञ्चत॑म॒हंसः॑। उर्वी॑
रोद॑सी वरि॑वः कृ॒णोत॑ क्षेत्र॑स्य पत्नी॒ अधि॑ नो ब्रूया॑तम्। स्तौ॑मि द्यावा॑पृथि॒वी ना॑थि॒तो
जो॑हवीमि॒ ते नो॑ मु॒ञ्चत॑म॒हंसः॑। यत्ते॑ व॒यं पु॑रुष॒त्रा य॑वि॒ष्ठावि॑द्वा॒सश्च॑कृ॒मा क॑च्च॒न (३८)

आगः॑। कृ॒धी स्व॑स्मा॒ अदि॑ते॒रना॑गा॒ व्येना॑सि शि॒श्रथो॑ वि॒ष्वंग॑ग्रे। यथा॑ ह॒ तद्व॑सवो
गौर्यं॑ चि॒त्प॒दि पि॒ताम॑मु॒ञ्चता॑ यज॒त्राः। ए॒वा त्वम॑स्मत्प्र॒ मुञ्चा॑ व्य॒हः प्राता॑र्यग्रे प्र॒तरां न॒
आयुः॑ (३९)

गन्ता॑ दूष॒यन्स्तौ॑मि ययोः शर्धो॑ऽनु॒मति॑रनु॒ च॒न चतु॑स्त्रि॒शच्च॑॥ [१५]

अ॒ग्नि॒ष्ट्वा वा॒मश्चो॑ द्वि॒च॑त्वारि॒शच्च॑॥ [१६]

॥ काण्डम् ५ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

सावित्राणि जुहोति प्रसूत्यै चतुर्गृहीतेन जुहोति चतुष्पादः पशवः पशून्वाव रुद्धे चतस्रो दिशो दिक्ष्वैव प्रति तिष्ठति छन्दांसि देवेभ्योऽपाक्रामन् वोऽभागानि हव्यं वक्ष्याम इति तेभ्य एतच्चतुर्गृहीतमधारयन् पुरोनुवाक्यायै याज्यायै देवतायै वषट्काराय यच्चतुर्गृहीतं जुहोति छन्दांस्येव तत्प्रीणाति तान्यस्य प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं वहन्ति यं कामयेत (१)

पापीयान्स्यादित्येकैकं तस्य जुहुयादाहुतीभिरेवैनमपं गृह्णाति पापीयान्भवति यं कामयेत वसीयान्स्यादिति सर्वाणि तस्यानुद्रुत्य जुहुयादाहुत्यैवैनमभि क्रमयति वसीयान्भवत्यथौ यज्ञस्यैवेषाभिक्रान्तिरेति वा एष यज्ञमुखादृद्धा योऽग्नेर्देवताया एत्यष्टावेतानि सावित्राणि भवन्त्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रः (२)

अग्निस्तेनैव यज्ञमुखादृद्धा अग्नेर्देवतायै नैत्यष्टौ सावित्राणि भवन्त्याहुतिर्नवमी त्रिवृतमेव यज्ञमुखे वि यातयति यदि कामयेत छन्दांसि यज्ञयशसेनापयेयमित्युचमन्तमां कुर्याच्छन्दांस्येव यज्ञयशसेनापयति यदि कामयेत यजमानं यज्ञयशसेनापयेयमिति यजुरन्तमं कुर्याद्यजमानमेव यज्ञयशसेनापयत्यृचा स्तोमं समर्धयेति (३)

आहु समृद्धौ चतुर्भिरभिमा दत्ते चत्वारि छन्दांसि छन्दोभिरेव देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याहु प्रसूत्या अग्निर्देवेभ्यो निलायत स वेणुम्प्राविशत्स एतामृतिमनु समचरद्यद्वेणोः सुषिरं सुषिराभिर्भवति सयोनित्वाय स यत्रयत्रावसत्तत्कृष्णमभवत्कल्माषी भवति रूपसमृद्ध्या उभयतः क्षूर्भवतीतश्चामुतश्चार्कस्यावरुद्धौ व्याममात्री भवत्येतावद्वै पुरुषे वीर्यं वीर्यसम्मिताऽपरिमिता भवत्यपरिमितस्यावरुद्धौ यो वनस्पतीनाम्फलग्रहिः स एषां वीर्यावान्फलग्रहिवेणुर्वेणवी भवति वीर्यस्यावरुद्धौ ॥ (४)

कामयेत गायत्रौऽर्धयेति च सप्तविंशतिश्च ॥ [१]

व्यूद्धं वा एतद्यज्ञस्य यदयजुष्केण क्रियत इमामगृग्नान्नशनामृतस्येत्यंश्चाभिधानीमा दत्ते

यजुष्कृत्यै यज्ञस्य समृद्धौ प्रतूर्तं वाजिन्ना द्रवेत्यश्वमभि दधाति रूपमेवास्यैतन्महिमानं
व्याचष्टे युञ्जाथाः रासभं युवमिति गर्दभमसत्येव गर्दभं प्रति षापयति तस्मादश्वार्द्रभो-
ऽसन्तरो योगेयोगे तवस्तरमित्याह (५)

योगेयोग एवैनं युङ्क्ते वाजैवाजे हवामह इत्याहान्नं वै वाजोऽन्नमेवावं रुद्धे सखाय
इन्द्रमृतय इत्याहेन्द्रियमेवावं रुद्धेऽग्निदेवेभ्यो निलायत तं प्रजापतिरन्वविन्दत्प्राजापत्यो-
ऽश्वोऽश्वेन सम्भरत्यनुवित्त्यै पापवस्यसं वा एतत्क्रियते यच्छेयसा च पापीयसा च समानं
कर्म कुर्वन्ति पापीयान् (६)

ह्यश्वार्द्रभोऽश्वम्पूर्वं नयन्ति पापवस्यसस्य व्यावृत्त्यै तस्माच्छ्रेयाः सम्पापीयान्श्चादन्वेति
बहुर्वै भवतो भ्रातृव्यो भवतीव खलु वा एष योऽग्निं चिनुते वज्रश्वः
प्रतूर्वन्नेह्यवक्रामन्नशस्तीरित्याह वज्रैणैव पाप्मानम्भ्रातृव्यमव क्रामति रुद्रस्य
गाणपत्यादित्याह रौद्रा वै पशवो रुद्रादेव (७)

पशून्त्रिर्याच्यात्मने कर्म कुरुते पूष्णा सयुजां सहेत्याह पूषा वा अध्वनाः
सन्नेता समष्ट्यै पुरीषायतनो वा एष यदग्निरङ्गिरसो वा एतमग्रे देवतानां
समभरन्पृथिव्याः सधस्थादग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छेहीत्याह सायतनमेवैनं देवताभिः
सम्भरत्यग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छेम इत्याह येन (८)

संगच्छते वाजमेवास्यं वृद्धे प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निः सम्भृत्य इत्याहुरियं वै
प्रजापतिस्तस्या एतच्छ्रोत्रं यद्वल्मीकोऽग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वद्वरिष्याम इति वल्मीकवपामुप
तिष्ठते साक्षादेव प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निः सम्भरत्यग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वद्वराम इत्याह येन
संगच्छते वाजमेवास्यं वृद्धेऽन्वग्निरुषसामग्रम् (९)

अख्यदित्याहानुख्यात्या आगत्यं वाज्यध्वन आक्रम्यं वाजिन्पृथिवीमित्याहेच्छत्येवैनम्पूर्वया
विन्दत्युत्तरया द्वाभ्यामा क्रमयति प्रतिष्ठित्या अनुरूपाभ्यान्तस्मादनुरूपाः पशवः प्र
जायन्ते द्यौस्तै पृष्ठं पृथिवी सधस्थमित्याहेभ्यो वा एतं लोकेभ्यः प्रजापतिः
समैरयद्रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे वज्री वा एष यदश्वो दद्विरन्यतोदञ्चो
भूयाल्लौमभिरुभयादञ्चो यं द्विष्यात्तमधस्पदं ध्यायेद्वज्रैणैवैनं स्तृणुते॥१०॥

आह पापीयान्रुद्रादेव येनाग्रं वज्री वै सप्तदश च॥ [२]

उत्क्रामोदक्रमीदिति द्वाभ्यामुत्क्रमयति प्रतिष्ठित्या अनुरूपाभ्यान्तस्मादनुरूपाः पशवः
प्र जायन्तेऽप उप सृजति यत्र वा आप उपगच्छन्ति तदोषधयः प्रति तिष्ठन्त्योषधीः
प्रति तिष्ठन्तीः पशवोऽनु प्रति तिष्ठन्ति पशून् यज्ञो यज्ञं यजमानो यजमानं प्रजास्तस्मादप
उप सृजति प्रतिष्ठित्यै यदध्वर्युरनग्नावाहुतिं जुहुयादन्धोऽध्वर्युः (११)

स्याद्रक्षाःसि यज्ञः हन्युरहिरण्यमुपास्य जुहोत्यग्निवत्येव जुहोति नान्योऽध्वर्युर्भवति
न यज्ञः रक्षाःसि घ्नन्ति जिघर्म्यग्निम्नसा घृतेनेत्याहु मनसा हि पुरुषो यज्ञमभिगच्छति
प्रतिक्ष्यन्तम्भुवनानि विश्वेत्याहु सर्वः ह्येष प्रत्यङ्केति पृथुं तिरश्चा वयसा बृहन्मित्याहात्यो
ह्येष जातो महान् (१२)

भवति व्यचिष्टमन्नः रभसं विदानमित्याहात्रमेवास्मै स्वदयति सर्वमस्मै
स्वदते य एवं वेदा त्वा जिघर्मि वचसा घृतेनेत्याहु तस्माद्यत्पुरुषो
मनसाभिगच्छति तद्वाचा वदत्यरक्षसेत्याहु रक्षसामपहत्यै मर्यश्रीः स्पृहयद्वर्णो
अग्निरित्याहापचितिमेवास्मिन्दधात्यपचितिमान्भवति य एवं (१३)

वेद मनसा त्वे तामाप्तुमरहति यामध्वर्युरनग्नावाहुतिं जुहोति मनस्वतीभ्यां
जुहोत्याहुत्योरात्यै द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै यज्ञमुखेयज्ञमुखे वै क्रियमाणे यज्ञः रक्षाःसि
जिघाःसन्त्येतरहि खलु वा एतद्यज्ञमुखं यर्ह्येनदाहुतिरश्नुते परि लिखति रक्षसामपहत्यै
तिसृभिः परि लिखति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्माद्रक्षाःस्यप हन्ति (१४)

गायत्रिया परि लिखति तेजो वै गायत्री तेजसैवैनं परि गृह्णाति त्रिष्टुभा परि
लिखतीन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियेणैवैनम् परि गृह्णात्यनुष्टुभा परि लिखत्यनुष्टुप्सर्वाणि छन्दाःसि
परिभूः पर्यात्यै मध्यतोऽनुष्टुभा वाग्वा अनुष्टुप्तस्मान्मध्यतो वाचा वदामो गायत्रिया प्रथमया
परि लिखत्यथानुष्टुभाथ त्रिष्टुभा तेजो वै गायत्री यज्ञोऽनुष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुप्तेजसा चैवेन्द्रियेण
चोभयतो यज्ञं परि गृह्णाति॥ (१५)

अन्धोऽध्वर्युर्महान्भवति त्रिष्टुभा तेजो वै गायत्री त्रयोदश चा॥ [३]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति खनति प्रसूत्या अथो धूममेवैतेन जनयति
ज्योतिष्मन्तं त्वाग्ने सुप्रतीकमित्याहु ज्योतिरेवैतेन जनयति सोऽग्निर्जातः प्रजाः शुचार्पयत्तं
देवा अर्धर्चेनाशमयच्छिवं प्रजाभ्योऽहिःसन्तमित्याहु प्रजाभ्य एवैनः शमयति द्वाभ्यां

खनति प्रतिष्ठित्या अपां पृष्ठमसीति पुष्करपर्णमा (१६)

हृत्यपां वा एतत्पृष्ठं यत्पुष्करपर्णं रूपेणैवैनदा हरति पुष्करपर्णेन सम्भरति योनिर्वा अग्नेः पुष्करपर्णं सयोनिमेवाग्निं सम्भरति कृष्णाजिनेन सम्भरति यज्ञो वै कृष्णाजिनं यज्ञेनैव यज्ञं सम्भरति यद्वाग्याणां पशूनां चर्मणा सम्भरेद्वाग्यानां शूङ्खुचार्पयेत्कृष्णाजिनेन सम्भरत्यारण्यानेव पशून् (१७)

शुचार्पयति तस्मात्समावत्पशूनां प्रजायमानानामारण्याः पशवः कनीयाः सः शुचा ह्युता लोमतः सम्भरत्यतो ह्यस्य मेध्यं कृष्णाजिनं च पुष्करपर्णं च सः स्तृणातीयं वै कृष्णाजिनमसौ पुष्करपर्णमाभ्यामेवैनमुभयतः परि गृह्णात्यग्निर्देवेभ्यो निलायत तमथर्वान्वपश्यदथर्वा त्वा प्रथमो निरमन्थदग््न इति (१८)

आह य एवैनमन्वपश्यतेनैवैनं सम्भरति त्वामग्ने पुष्करादधीत्याह पुष्करपर्णे होनमुपश्रितमविन्दत्तमु त्वा दध्यङ्घ्रिपरित्याह दध्यङ्घ्रा आथर्वणस्तैजस्य्यासीतेज एवास्मिन्दधाति तमु त्वा पाथ्यो वृषेत्याह पूर्वमेवोदितमुत्तरेणाभि गृणाति (१९)

चतसृभिः सम्भरति चत्वारि छन्दांसि छन्दाभिरेव गायत्रीभिर्ब्राह्मणस्य गायत्रो हि ब्राह्मणस्त्रिष्टुभ्यां राजन्यस्य त्रैष्टुभो हि राजन्यो यं कामयेत वसीयान्स्यदित्युभयीभिस्तस्य सम्भरेतेजश्चैवास्मा इन्द्रियं च समीचीं दधात्यष्टाभिः सम्भरत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रौऽग्निर्यावानेवाग्निस्तं सम्भरति सीदं होतरित्याह देवता एवास्मै सः सादयति नि होतेति मनुष्यान्सः सीदस्वेति वयांसि जनिष्व हि जेन्यो अग्ने अह्नामित्याह देवमनुष्यानेवास्मै सः सन्नान्न जनयति॥ (२०)

एव पशूनि गृणाति होतरिति सप्तविंशतिश्च॥ [४]

क्रूरमिव वा अस्या एतत्करोति यत्खनत्यप उप सृजत्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्यै शुचं शमयति सं तै वायुर्मातरिश्वा दधात्वित्याह प्राणो वै वायुः प्राणेनैवास्यै प्राणं सं दधाति सं तै वायुरित्याह तस्माद्वायुप्रच्युता दिवो वृष्टिरीते तस्मै च देवि वषडस्तु (२१)

तुभ्यमित्याह षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव वृष्टिं दधाति तस्मात्सर्वानृतून् वरषति यद्वषट्कुर्याद्रक्षांसि यज्ञं हन्युर्वडित्याह परोक्षमेव वषट्करोति नास्य यातयामा वषट्कारो भवति न यज्ञं रक्षांसि घ्नन्ति सुजातो ज्योतिषा सहेत्यनुष्टुभोपं नह्यत्यनुष्टुप् (२२)

सर्वाणि छन्दांसि छन्दांसि खलु वा अग्नेः प्रिया तनूः प्रियैवैनं तनुवा परिं दधाति वेदुको वासो भवति य एवं वेद वारुणो वा अग्निरुपनद्ध उदं तिष्ठ स्वध्वरोर्ध्व ऊ पु णं ऊतय इति सावित्रीभ्यामुत्तिष्ठति सवितृप्रसूत एवास्योर्ध्वा वरुणमेनिमुध्मृजति द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै स जातो गर्भो असि (२३)

रोदस्योरित्याहेमे वै रोदसी तयोरेष गर्भो यदग्निस्तस्मादेवमाहाग्ने चारुर्विभृत ओषधीष्वित्याह यदा ह्येतं विभरन्त्यथ चारुतरो भवति प्र मातृभ्यो अधि कर्निक्रदद्वा इत्याहोषधयो वा अस्य मातरस्ताभ्य एवैनम्प्र च्यावयति स्थिरो भव वीङ्मङ्ग इति गर्दभ आ सादयति (२४)

सं नह्यत्येवैनमेतया स्थेन्ने गर्दभेन सम्भरति तस्माद्गर्दभः पशूनाम्भारभारितमो गर्दभेन सम्भरति तस्माद्गर्दभोऽप्यनालेशेत्यन्यान्पशून्मैद्यत्यन्नं ह्येनेनार्कं सम्भरन्ति गर्दभेन सम्भरति तस्माद्गर्दभो द्विरेताः सन्कनिष्ठम्पशूनाम्प्र जायतेऽग्निर्ह्यस्य योनिं निर्दहति प्रजासु वा एष एतर्ह्यारूढः (२५)

स ईश्वरः प्रजाः शुचा प्रदहः शिवो भव प्रजाभ्य इत्याह प्रजाभ्य एवैनं शमयति मानुषीभ्यस्त्वमङ्गिर इत्याह मानव्यो हि प्रजा मा द्यावापृथिवी अभि शूशुचो मान्तरिक्षं मा वनस्पतीनित्याहेभ्य एवैनं लोकेभ्यः शमयति प्रेतुं वाजी कर्निक्रददित्याह वाजी ह्येष नानन्दद्रासंभः पत्वेति (२६)

आह रासंभ इति ह्येतमृषयोऽवदन्भरन्नग्निम्पुरीष्यमित्याहाग्निः ह्येष भरति मा पाद्यायुषः पुरेत्याहायुरेवास्मिन्दधाति तस्माद्गर्दभः सर्वमायुरेति तस्माद्गर्दभे पुरायुषः प्रमीते बिभ्यति वृषाग्नि वृषणम्भरन्नित्याह वृषा ह्येष वृषाग्निरपां गर्भम् (२७)

समुद्रियमित्याहापाः ह्येष गर्भो यदग्निरग्न आ याहि वीतय इति वा इमौ लोकौ व्यैतामग्न आ याहि वीतय इति यदाहानयोर्लोकयोर्वीत्यै प्रच्युतो वा एष आयतनादगतः प्रतिष्ठाः स एतर्ह्यध्वर्युं च यजमानं च ध्यायत्यृतं सत्यमित्याहेयं वा ऋतम्सौ (२८)

सत्यमनयोरेवैनं प्रतिं षापयति नार्तिमाच्छत्यध्वर्युन यजमानो वरुणो वा एष यजमानमभ्यैति यदग्निरुपनद्ध ओषधयः प्रतिं गृहीताग्निमेतमित्याह शान्त्यै व्यस्यन्विश्वा अमंतीररातीरित्याह रक्षसामपंहत्ये निषीदन्नो अपं दुर्मतिः हनदित्याह प्रतिष्ठित्या ओषधयः

प्रति मोदध्वम्॥ (२९)

अस्त्वनुष्टुबसि सादयत्यारूढः पत्वेति गर्भमसौ मोदध्वं द्विचत्वारिंशच्च॥ [५]

एनमित्याहौषधयो वा अग्नेर्भागधेयं तामिरेवैनं समर्धयति पुष्पावतीः सुपिप्पला इत्याह तस्मादौषधयः फलं गृह्णन्त्ययं वो गर्भं ऋत्विग्यः प्रब्रं सधस्थमासदित्याह याभ्यं एवैनंम्रच्यावरयति तास्वेवैनं प्रतिं षापयति द्वाभ्यामुपावहरति प्रतिष्ठित्यै (०)॥ [६]

वारुणो वा अग्निरुपनद्धो वि पाजसेति वि स्रंसयति सवितृप्रसूत एवास्य विषूचीं वरुणमेनिं वि सृजत्यप उपं सृजत्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्य शुचं शमयति तिसृभिरुपं सृजति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य शुचं शमयति मित्रः ससृज्यं पृथिवीमित्याह मित्रो वै शिवो देवानान्तेनैव (३१)

एनं ससृजति शान्त्यै यद्वाभ्याणाम्पात्राणां कपालैः ससृजेद्वाभ्याणि पात्राणि शुचार्पयेदर्मकपालैः ससृजत्येतानि वा अनुपजीवनीयानि तान्येव शुचार्पयति शर्कराभिः ससृजति धृत्या अथो शत्वायाजलोमैः ससृजत्येषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यदजा प्रिययेवैनं तनुवा ससृजत्यथो तेजसा कृष्णाजिनस्य लोमभिः सम् (३२)

सृजति यज्ञो वै कृष्णाजिनं यज्ञेनैव यज्ञं ससृजति रुद्राः सम्भृत्यं पृथिवीमित्याहेता वा एतं देवता अग्ने समभरं तामिरेवैनं सम्भरति मुखस्य शिरोऽसीत्याह यज्ञो वै मुखस्तस्यैतच्छिरो यदुखा तस्मादेवमाह यज्ञस्य पदे स्थ इत्याह यज्ञस्य ह्येते (३३)

पदे अथो प्रतिष्ठित्यै प्रान्याभिर्यच्छृत्यन्वैन्यैर्मन्त्रयते मिथुनत्वाय त्र्युद्धिं करोति त्रयं इमे लोका एषां लोकानामास्यै छन्दोभिः करोति वीर्यं वै छन्दांसि वीर्येणैवैनं करोति यजुषा बिलं करोति व्यावृत्त्या इयतीं करोति प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितां द्विस्तनां करोति द्यावापृथिव्योर्दोहाय चतुः स्तनां करोति पशूनां दोहायाष्टास्तनां करोति छन्दसां दोहाय नवांश्रिमभिचरतः कुर्यान्निवृत्तमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र हरति स्तृत्यै कृत्वाय सा महीमुखामिति नि दधाति देवतांस्वेवैनं प्रतिं षापयति॥ (३४)

तेनैव लोमभिः समेते अभिचरत एकविंशतिश्च॥ [७]

सप्तभिर्धूपयति सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः शिरं एतद्यज्ञस्य यदुखा शीर्षणैव यज्ञस्य प्राणान्दधाति तस्मात्सप्त शीर्षण्प्राणा अश्वशकेन धूपयति प्राजापत्यो वा अश्वः

सयोनि॒त्वायादि॑तिस्त्वेत्या॒हेयं वा अदि॑तिरदि॒त्यैवादि॑त्यां खनत्य॒स्या अ॒क्रूर॒ङ्काराय॑ न हि
स्वः स्वः॑ हि॒नस्ति॑ दे॒वानां॑ त्वा॒ पत्नी॒रित्या॑ह दे॒वानां॑ (३५)

वा ए॒ताम्पत्न्योऽग्रैऽकुर्व॑न्ताभिरे॒वैनानां॑ दधाति धिषणा॒स्त्वेत्या॑ह वि॒द्या वै धिषणां॑
वि॒द्याभिरे॒वैनानां॑भी॒न्द्रे ग्रास्त्वेत्या॑ह छन्दा॑सि वै ग्रा॒श्छन्दा॑भिरे॒वैनाऽ॑ श्रपयति
वरू॒त्रय॑स्त्वेत्या॒ह होत्रा॒ वै वरू॒त्रयो होत्रा॑भिरे॒वैनानां॑ पचति जन॑य॒स्त्वेत्या॑ह दे॒वानां॑ वै
पत्नीः॑ (३६)

जन॑य॒स्ताभिरे॒वैनानां॑ पचति ष॒ड्विः पंच॑ति ष॒ड्वा ऋ॒तव॑ ऋ॒तुभिरे॒वैनानां॑ पचति द्विः
पच॑न्ति॒त्याह॑ तस्मा॒द्विः सं॒वध्म॒रस्य॑ स॒स्यम्प॑च्यते वारु॑ण्य॒खाभी॑द्धा मै॒त्रियोपै॑ति शान्त्यै
दे॒वस्त्वा सवि॑तोद्व॒पत्वि॒त्याह सवि॑तृप्र॒सूत ए॒वैनानां॑ ब्रह्म॑णा दे॒वता॑भि॒रुद्व॑पत्य॒पद्य॑माना पृथि॒व्याशा॒
दिश॑ आ पृ॒ण (३७)

इत्या॒ह तस्मा॑द॒ग्निः सर्वा॑ दि॒शोऽनु॑ वि भा॒त्युत्ति॑ष्ठ बृ॒हती भ॑वो॒र्ध्वा ति॑ष्ठ ध्रु॒वा
त्वमि॒त्याह॑ प्रति॒ष्ठित्या॑ असु॒र्यम्पा॑त्रमन॑च्छृ॒णमा च्छृ॑णति दे॒वत्रा॑कर॒जक्षी॑रेणा च्छृ॒णति पर॑मं
वा ए॒तत्प॒यो यद॑जक्षी॒रं पर॑मे॒णैवे॒नाम्प॒यसा च्छृ॑णति यजु॑षा॒ व्यावृ॑त्यै छन्दा॑भि॒रा च्छृ॑णति
छन्दा॑भि॒र्वा ए॒षा क्रि॑यते छन्दा॑भिरे॒व छन्दा॑स्य च्छृ॒णति॥ (३८)

आ॒ह दे॒वानां॑ वै पत्नीः॑ पृ॒णैषा॑ ष॒ड्वा॥ [८]

एक॑वि॒शत्या॑ मा॒षैः पुरु॑षशी॒र्षम॑च्छैत्यमे॒ध्या वै मा॒षा अमे॑ध्यम्पुरु॑षशी॒र्षम॑मे॒ध्याैरे॒वास्यामे॑ध्यं
नि॒रव॑दाय मे॒ध्यं कृ॒त्वा ह॑र॒त्येक॑वि॒शति॑र्भवन्त्येकवि॒शो वै पुरु॑षः पुरु॑षस्या॒द्यै व्यृ॑द्धं
वा ए॒तत्प्रा॑णै॒रमे॑ध्यं यत्पुरु॑षशी॒र्षः सं॑सृ॒धा वि॑तृ॒णां वल्मी॑कव॒पां प्रति॑ नि द॑धाति स॒प्त
वै शी॒र्षण्याः॑ प्रा॒णाः प्रा॑णैरे॒वेन॑ध्मस॒मर्ध॑यति मे॒ध्यत्वाय॑ याव॑न्तः (३९)

वै मृ॒त्युब॑न्धव॒स्तेषां॑ यम आधि॑पत्यं परी॒याय॑ यमगा॒थाभिः॑ परि॒ गाय॑ति य॒मादे॒वैन॑द्वृ॒द्धे
ति॒सृभिः॑ परि॒ गाय॑ति त्रयं इ॒मे लो॒का ए॒भ्य ए॒वेन॑लो॒केभ्यो॑ वृ॒द्धे तस्मा॑द्गाय॑ते न दे॒य॒ङ्गाथा॑
हि तद्वृ॒द्धैऽग्नि॑भ्यः प॒शूना ल॑भते का॒मा वा अ॒ग्नयः॑ का॒माने॒वाव॑ रु॒द्धे यत्प॒शूनाल॑भे॒तान॑वरु॒द्धा
अस्य॑ (४०)

प॒शवः॑ स्यु॒र्यत्पर्य॑ग्निक॒तानु॑श्मृ॒जेद्य॑ज्ञवेश॒सं कुर्या॑द्य॒ध्मऽस्था॒पर्यै॑द्या॒तया॑मानि शी॒र्षाणि॑
स्यु॒र्यत्प॒शूनाल॑भते तेनै॒व प॒शून॑व॒ रुद्धे॑ यत्पर्य॑ग्निक॒तानु॑श्मृ॒जति॑ शी॒र्षा॒मया॑तयाम॒त्वाय॑

प्राजापत्येन सः स्थापयति यज्ञो वै प्रजापतिर्यज्ञ एव यज्ञं प्रति स्थापयति प्रजापतिः
प्रजा असृजत स रिंरिचानोऽमन्यत स एता आप्रीरपश्यत्ताभिर्वै स मुखतः (४१)

आत्मानमाप्रीणीत यदेता आप्रियो भवन्ति यज्ञो वै प्रजापतिर्यज्ञमेवैताभिर्मुखत आ
प्रीणात्यपरिमितच्छन्दसो भवन्त्यपरिमितः प्रजापतिः प्रजापतेरास्या ऊनातिरिक्ता मिथुनाः
प्रजात्यै लोमशं वै नामैतच्छन्दः प्रजापतेः पशवो लोमशाः पशून्वावं रुद्धे सर्वाणि वा
एता रूपाणि सर्वाणि रूपाण्यग्नौ चित्यै क्रियन्ते तस्मादेता अग्नेश्चित्यस्य (४२)

भवन्त्येकविंशतिः सामिधेनीरन्वाह रुग्वा एकविंशो रुचमेव गच्छत्यथौ प्रतिष्ठामेव
प्रतिष्ठा ह्येकविंशश्चतुर्विंशतिमन्वाह चतुर्विंशतिरधमासाः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरः
साक्षादेव वैश्वानरमव रुद्धे पराचीरन्वाह पराडिव हि सुवर्गो लोकः समास्त्वाग्न ऋतवो
वर्धयन्त्वित्याह समाभिरेवाग्निं वर्धयति (४३)

ऋतुभिः संवत्सरं विश्वा आ भाहि प्रदिशः पृथिव्या इत्याह तस्मादग्निः सर्वा
दिशोऽनु वि भाति प्रत्यौहतामश्विना मृत्युमस्मादित्याह मृत्युमेवास्मादप नुदत्युद्वयं
तमसस्पर्शित्याह पाप्मा वै तमः पाप्मानमेवास्मादप हन्त्यगन्म ज्योतिरुत्तममित्याहासौ
वा आदित्यो ज्योतिरुत्तममादित्यस्यैव सायुज्यं गच्छति न संवत्सरस्तिष्ठति नास्य
श्रीस्तिष्ठति यस्यैताः क्रियन्ते ज्योतिष्मतीमुत्तमामन्वाह ज्योतिरेवास्मा उपरिष्ठाद्वाति
सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै॥ (४४)

यावन्तोऽस्य मुखतश्चित्यस्य वर्धयत्यादित्योऽष्टाविंशतिश्च॥ [९]

षड्विदीक्षयति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवेन दीक्षयति सप्तभिर्दीक्षयति सप्त छन्दांसि
छन्दोभिरेवेन दीक्षयति विश्वे देवस्य नेतुरित्यनुष्टुभोत्तमया जुहोति वाग्वा अनुष्टुप्समात्प्राणानां
वागुत्तमैकस्मादक्षरादनासम्प्रथमम्पदम् तस्माद्यद्वाचोऽनासं तन्मनुष्या उप जीवन्ति पूर्णया
जुहोति पूर्ण इव हि प्रजापतिः (४५)

प्रजापतेरात्यै न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापतिः प्रजा असृजत प्रजानां सृष्ट्यै
यद्विषिं प्रवृज्याद्भूतमव रुन्धीत यदङ्गारेषु भविष्यदङ्गारेषु प्र वृणक्ति भविष्यदेवाव रुद्धे
भविष्यद्धि भूयो भूताद्वाभ्याम्प्र वृणक्ति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मणा वा एषा यजुषा
सम्भृता यदुखा सा यद्विद्येतार्तिमाच्छेत् (४६)

यजमानो हन्येतास्य यज्ञो मित्रेतामुखां तपेत्याहु ब्रह्म वै मित्रो ब्रह्मन्नेवेनां प्रति
ष्ठापयति नार्तिमार्च्छति यजमानो नास्य यज्ञो हन्यते यदि भिद्येत तैरेव कपालैः
सः सृजेत्सैव ततः प्रायश्चित्तिर्यो गतश्रीः स्यान्मथित्वा तस्याव दध्याद्भूतो वा एष स
स्वां (४७)

देवतामुपैति यो भूतिकामः स्याद्य उखायै सम्भवेत्स एव तस्य स्यादतो ह्येष
सम्भवंत्येष वै स्वयम्भूर्नाम भवत्येव यं कामयेत भ्रातृव्यमस्मै जनयेयमित्यन्यतस्तस्याहृत्याव
दध्याध्माक्षादेवास्मै भ्रातृव्यं जनयत्यम्बरीषादन्नकामस्याव दध्यादम्बरीषे वा अन्नं म्रियते
सयोन्येवान्नम् (४८)

अव रुद्धे मुञ्जानव दधात्यूर्वा मुञ्जा ऊर्जमेवास्मा अपि दधात्यग्निदेवेभ्यो निलायत
स क्रुमुकम्प्राविशत् क्रुमुकमव दधाति यदेवास्य तत्र न्यक्तं तदेवाव रुद्ध आज्येन सं
यौत्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यदाज्यम् प्रियेणैवेन धाम्ना समर्धयत्यथो तेजसा (४९)

वैकं कतीमा दधाति भा एवाव रुद्धे शमीमयीमा दधाति शान्त्यै सीद् त्वं मातुरस्या
उपस्थ इति तिसृभिर्जातमुप तिष्ठते त्रयं इमे लोका एष्वेव लोकेष्वविदं गच्छत्यथो
प्राणानेवात्मन्धते॥ (५०)

प्रजापतिरृच्छेत्स्वामेवान्नं तेजसा चतुस्त्रिंशच्च॥ [१०]

न ह स्म वै पुराग्निरपरशुवृक्णं दहति तदस्मै प्रयोग एवर्षिरस्वदयद्यदग्ने यानि
कानि चेति समिधमा दधात्यपरशुवृक्णमेवास्मै स्वदयति सर्वमस्मै स्वदते य एवं
वेदोदुम्बरीमा दधात्यूर्वा उदुम्बर ऊर्जमेवास्मा अपि दधाति प्रजापतिरग्निमसृजत तः
सृष्टः रक्षांसि (५१)

अजिघांसन्स्य एतद्राक्षोघ्नमपश्यतेन वै स रक्षास्यपाहत यद्राक्षोघ्नम्भवंत्यग्नेरेव
तेन जाताद्रक्षास्यप हन्त्याश्वत्थीमा दधात्यश्वत्थो वै वनस्पतीनाः सपत्नसाहो विजित्यै
वैकं कतीमा दधाति भा एवाव रुद्धे शमीमयीमा दधाति शान्त्यै सशितम्मे ब्रह्मोदेषाम्बाहू
अतिरमित्युत्तमे औदुम्बरी (५२)

वाचयति ब्रह्मणैव क्षत्रः सः शयति क्षत्रेण ब्रह्म तस्माद्ब्राह्मणो राजन्यवानत्यन्यम्ब्राह्मणं
तस्माद्वाजिन्यो ब्राह्मणवानत्यन्यः राजन्यं मृत्युर्वा एष यदग्निरमृतः हिरण्यः रुक्ममन्तरं

प्रति मुञ्चतेऽमृतमेव मृत्योरन्तर्धत्त एकविंशतिनिर्बाधो भवत्येकविंशतिर्वै देवलोका द्वादश मासाः पञ्चर्तवस्त्रय इमे लोका असावादित्यः (५३)

एकविंश एतावन्तो वै देवलोकास्तेभ्य एव भ्रातृव्यमन्तरिति निर्बाधैर्वै देवा असुरान्निर्बाधेऽकुर्वन्त तन्निर्बाधानां निर्बाधत्वन्निर्बाधी भवन्ति भ्रातृव्यानेव निर्बाधे कुरुते सावित्रिया प्रति मुञ्चते प्रसूत्यै नक्तोषासेत्युत्तरयाहोरात्राभ्यामेवैनमुद्यच्छते देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदा इत्याह प्राणा वै देवा द्रविणोदा अहोरात्राभ्यामेवैनमुद्यत्यं (५४)

प्राणैर्दाधारासीनः प्रति मुञ्चते तस्मादासीनाः प्रजाः प्र जायन्ते कृष्णाजिनमुत्तरन्तेजो वै हिरण्यं ब्रह्म कृष्णाजिनन्तेजसा चैवेन ब्रह्मणा चोभयतः परि गृह्णाति षडुद्यामं शिक्यम्भवति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवैनमुद्यच्छते यद्वादशोद्यामं संवत्सरेणैव मौञ्जम्भवत्यूग्वै मुञ्जा ऊर्जैवेन समर्धयति सुपर्णाऽसि गरुत्मानित्यवैक्षते रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे दिवं गच्छ सुवः पतेत्याह सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति॥ (५)

रक्षाःस्यौदुम्बरी आदित्य उद्यत्य सञ्चतुर्विंशतिश्च॥ [११]

समिद्धो अञ्जन्दरम्मतीनां घृतमग्ने मधुमत्पिन्वमानः। वाजी वहन्वाजिनं जातवेदो देवानां वक्षि प्रियमा सधस्थम्। घृतेनाञ्जन्सम्पथो देवयानान्प्रजानन्वाज्यप्येतु देवान्। अनु त्वा सप्ते प्रदिशः सचन्ताः स्वधामस्मै यजमानाय धेहि। ईडुश्चासि वन्द्यश्च वाजिन्नाशुश्चासि मेध्यश्च सप्ते। अग्निद्वौ (५६)

देवैर्वसुभिः सजोषाः प्रीतं वह्निं वहतु जातवेदाः। स्तीर्णम्बर्हिः सुष्टरीमा जुषाणोरु पृथु प्रथमानं पृथिव्याम्। देवेभिर्युक्तमर्दितिः सजोषाः स्योनं कृण्वाना सुविते दधातु। एता उ वः सुभगा विश्वरूपा वि पक्षोभिः श्रयमाणा उदातैः। ऋष्याः सतीः कवपः शुभमाना द्वारो देवीः सुप्रायणा भवन्तु। अन्तरा मित्रावरुणा चरन्ती मुखं यज्ञानामभि संविदाने। उषासां वाम् (५७)

सुहिरण्ये सुशिल्पे ऋतस्य योनाविह सादयामि। प्रथमा वा सरथिनां सुवर्णा देवौ पश्यन्तौ भुवनानि विश्वा। अपिप्रयं चोदेना वाम्मिमाना होतांरा ज्योतिः प्रदिशा दिशन्ता। आदित्यैर्नो भारती वष्टु यज्ञं सरस्वती सह रुद्रेर्न आवीत्। इडोपहूता वसुभिः सजोषा यज्ञं नो देवीर्मृतेषु धत्ता त्वष्टा वीरं देवकामं जजान् त्वष्टुर्वा जायत आशुरश्वः। (५८)

त्वष्टेदं विश्वम्भुवनं जजान ब्रह्मोः कर्तारमिह यक्षि होतः। अश्वो घृतेन त्मन्या समक्तु
उप देवाः ऋतुशः पाथ एतु। वनस्पतिर्देवलो कम्प्रजानन्नग्निना हव्या स्वदितानि वक्षत।
प्रजापतेस्तपसा वावृधानः सद्यो जातो दधिषे यज्ञमग्ने। स्वाहाकृतेन हविषा पुरोगा याहि
साध्या हविरदन्तु देवाः॥ (५१)

अग्निष्ठां वामश्वो द्विचत्वारिंशच्च॥ [१२]

विष्णुमुखा अन्नपते यावती वि वै पुरुषमात्रेणाग्ने तव श्रवो ब्रह्म जज्ञानः स्वयमातृणामेषां
वै पशुर्गायत्री कस्त्वा द्वादश॥ [१३] विष्णुमुखा अपचितिमान् वि वा एतावग्ने तव
स्वयमातृणां विषूचीनानि गायत्री चतुः षष्टिः॥६४॥ विष्णुमुखास्तनुवै भुवत्॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

विष्णुमुखा वै देवाश्छन्दाभिर्माल्लोकाननपज्यमभ्यजयन् यद्विष्णुकृमान्क्रमते विष्णुरेव
भूत्वा यजमानश्छन्दाभिर्माल्लोकाननपज्यमभि जयति विष्णोः क्रमोऽस्यभिमातिहेत्याह
गायत्री वै पृथिवी त्रैष्टुभमन्तरिक्षम् जागती द्यौरानुष्टुभीर्दिशश्छन्दाभिरेवेमाल्लोकान्
यथापूर्वमभि जयति प्रजापतिरग्निमसृजत् सोऽस्मात्सृष्टः (१)

परङ्तेत्तमेतयान्वेदक्रन्ददिति तया वै सौऽग्नेः प्रियं धामावारुन्ध्र यदेतामन्वाहाग्नेरेवैतया
प्रियं धामाव रुन्ध्र ईश्वरो वा एष पराङ्द्वदयो यो विष्णुकृमान्क्रमते चतसृभिरा वर्तते
चत्वारि छन्दांसि छन्दांसि खलु वा अग्नेः प्रिया तनूः प्रियामेवास्य तनुर्वमभि (२)

पर्यावर्तते दक्षिणा पर्यावर्तते स्वमेव वीर्यमनु पर्यावर्तते तस्माद्दक्षिणोऽर्ध आत्मानो
वीर्यावत्तरोऽथो आदित्यस्यैवावृतमनु पर्यावर्तते शुनःशेपमाजीगर्ति वरुणोऽगृह्णात्स एतां
वारुणीमपश्यत्तया वै स आत्मानं वरुणपाशादमुश्चद्वरुणो वा एतं गृह्णाति य उग्राम्प्रतिमुञ्चत्
उदुत्तमं वरुण पाशमस्मदित्याहात्मानमेवैतया (३)

वरुणपाशान्मुञ्चत्या त्वाहार्षमित्याहा ह्येनः हरति ध्रुवस्तिष्ठविचाचलिरित्याह
प्रतिष्ठित्यै विशंस्त्वा सर्वा वाञ्छन्त्वित्याह विशैवेनः समर्धयत्यस्मिन्नाष्टमधि श्रयेत्याह

राष्ट्रमेवास्मिन्भुवमर्क्यं कामयेत राष्ट्रं स्यादिति तम्मनसा ध्यायेद्राष्ट्रमेव भवति (४)

अग्रे बृहन्नृपसामूर्ध्वो अस्थादित्याहाग्रमेवैनं समानानां करोति निर्जग्मिवान्तमस इत्याह तम एवास्मादप हन्ति ज्योतिषागादित्याह ज्योतिरेवास्मिन्दधाति चतसृभिः सादयति चत्वारि छन्दांसि छन्दाभिरेवातिच्छन्दसोत्तमया वर्षं वा एषा छन्दसां यदतिच्छन्दा वर्षमेवैनं समानानां करोति सद्वती (५)

भवति सत्त्वमेवैनं गमयति वात्सप्रेणोप तिष्ठत एतेन वै वात्सप्रीर्भालन्दनोऽग्रेः प्रियं धामावारुन्द्वाग्रेवैतेन प्रियं धामाव रुन्ध एकादशम्वत्येकधैव यजमाने वीर्यं दधाति स्तोमैनं वै देवा अस्मिन्नौक आध्रुवच्छन्दाभिर्मुष्मिन्स्तोमस्येव खलु वा एतद्रूपं यद्वात्सप्रम्यद्वात्सप्रेणोपतिष्ठते (६)

इममेव तेन लोकमभि जयति यद्विष्णुक्रमान्क्रमतेऽमुमेव तैर्लोकमभि जयति पूर्वद्युः प्र क्रामत्युत्तरेद्युरूपं तिष्ठते तस्माद्योगेऽन्यासां प्रजानाम्मनः क्षेमेऽन्यासान्तस्माद्यायावरः क्षेम्यस्येशे तस्माद्यायावरः क्षेम्यमध्यवस्यति मुष्टी करोति वाचं यच्छति यज्ञस्य धृत्यै॥ (७)

सृष्टोऽन्येतया भवति सद्वत्युपतिष्ठते द्विचत्वारिंशच्च॥ [१]

अन्नपतेऽन्नस्य नो देहीत्याहाग्निर्वा अन्नपतिः स एवास्मा अन्नम्प्र यच्छत्यनमीवस्यं शुष्मिण इत्याहायक्षमस्येति वावैतदाह प्र प्रदातारं तारिष ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पद इत्याहाशिपमेवैतामा शास्त उदु त्वा विश्वे देवा इत्याह प्राणा वै विश्वे देवाः (८)

प्राणैरेवैनमुद्यच्छतेऽग्रे भरन्तु चित्तिभिरित्याह यस्मा एवैनं चित्तायोद्यच्छते तेनैवैनं समर्धयति चतसृभिरा सादयति चत्वारि छन्दांसि छन्दाभिरेवातिच्छन्दसोत्तमया वर्षं वा एषा छन्दसां यदतिच्छन्दा वर्षमेवैनं समानानां करोति सद्वती भवति सत्त्वमेवैनं गमयति प्रेदग्रे ज्योतिष्मान् (९)

याहीत्याह ज्योतिरेवास्मिन्दधाति तनुवा वा एष हिनस्ति यं हिनस्ति मा हिंसीस्तनुवा प्रजा इत्याह प्रजाभ्यं एवैनं शमयति रक्षांसि वा एतद्यज्ञं संचन्ते यदनं उत्सर्जत्यक्रन्ददित्यन्वाह रक्षंसामपंहत्या अनसा वहन्त्यपचितिमेवास्मिन्दधाति तस्मादनस्वी च रथी चातिथीनामपचिततमौ (१०)

अपचितिमान्भवति य एवं वेदं समिधाऽग्निं दुवस्यतेति घृतानुषित्कामवसिते समिधमा

दधाति यथातिथय आगताय सर्पिष्वदातिथ्यं क्रियते तादृगेव तद्वायत्रिया ब्राह्मणस्य गायत्रो हि ब्राह्मणस्त्रिष्टुभो राजन्यस्य त्रैष्टुभो हि राजन्योऽप्सु भस्म प्र वैशयत्यप्सु योनिर्वा अग्निः स्वामेवैनं योनिं गमयति तिसृभिः प्र वैशयति त्रिवृद्वै (११)

अग्निर्यावानेवाग्निस्तम्प्रतिष्ठां गमयति परा वा एषोऽग्निं वपति योऽप्सु भस्म प्रवैशयति ज्योतिष्मतीभ्यामव दधाति ज्योतिरेवास्मिन्दधाति द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै परा वा एष प्रजां पशून् वपति योऽप्सु भस्म प्रवैशयति पुनरूर्जा सह रय्येति पुनरुदैति प्रजामेव पशूनात्मन्धत्ते पुनस्त्वादित्याः (१२)

रुद्रा वसवः समिन्धतामित्याहेता वा एतं देवता अग्रे समेन्धत ताभिरेवैनं समिन्दे बोधा स बोधीत्युप तिष्ठते बोधयत्येवैनन्तस्मात्सुत्वा प्रजाः प्र बुध्यन्ते यथास्थानमुप तिष्ठते तस्माद्यथास्थानम्पशवः पुनरेत्योप तिष्ठन्ते॥ (१३)

वै विश्वे देवा ज्योतिष्मानपचिततमो त्रिवृद्धा आदित्या द्विचत्वारिंशच्च॥ [२]

यावती वै पृथिवी तस्यै यम आधिपत्यं परीयाय यो वै यमं देवयजनमस्या अनिर्याच्याग्निं चिनुते यमायैनं स चिनुतेऽपेतेत्यध्यवसाययति यममेव देवयजनमस्यै निर्याच्यात्मनेऽग्निं चिनुत इष्वग्रेण वा अस्या अनामृतमिच्छन्तो नाविन्दन्ते देवा एतद्यजुरपश्यन्नपेतेति यदेतेनध्यवसाययति (१४)

अनामृत एवाग्निं चिनुत उद्धन्ति यदेवास्या अमेध्यं तदप हन्त्यपोऽवोक्षति शान्त्यै सिकता नि वपत्येतद्वा अग्रेवैश्वानरस्य रूपं रूपेणैव वैश्वानरमव रुद्ध ऊषान्नि वपति पुष्टिर्वा एषा प्रजननं यदूषाः पुष्ट्यामेव प्रजननेऽग्निं चिनुतेऽथो संज्ञान एव संज्ञानं ह्येतत् (१५)

पशूनां यदूषा द्यावापृथिवी सहास्तान्ते वियती अब्रूतामस्त्वेव नौ सह यजियमिति यदमुष्या यजियमासीत्तदस्यामदधात् ऊषा अभवन् यदस्या यजियमासीत्तदमुष्यामदधात्तदश्चन्द्रमसि कृष्णमूर्षान्निवपन्नदो ध्यायेद्द्यावापृथिव्योरेव यजियेऽग्निं चिनुतेऽयं सो अग्निरिति विश्वामित्रस्य (१६)

सूक्तम्भवत्येतेन वै विश्वामित्रोऽग्रेः प्रियं धामावारुद्धाग्रेरेवैतेन प्रियं धामाव रुद्धे छन्दोभिर्वै देवाः सुवर्गं लोकमायश्चतस्रः प्राचीरुप दधाति चत्वारि छन्दांसि छन्दोभिरेव तद्यजमानः सुवर्गं लोकमेति तेषां सुवर्गं लोकं यतां दिशः समं वीयन्त ते द्वे

पुरस्तात्समीची उपादधत् द्वे (१७)

पश्चात्समीची तामिर्वै ते दिशोऽदृहन् यद्वे पुरस्तात्समीची उपदधाति द्वे पश्चात्समीची दिशां विधृत्या अथो पशवो वै छन्दांसि पशून्वास्मै समीचो दधात्यष्टावुपं दधात्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रोऽग्निर्वाग्वाग्निस्तं चिनुतेऽष्टावुपं दधात्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्री सुवर्गं लोकमञ्जसा वेद सुवर्गस्य लोकस्य (१८)

प्रज्ञात्यै त्रयोदश लोकं पृणा उपं दधात्येकंविंशतिः सम्पद्यन्ते प्रतिष्ठा वा एकंविंशः प्रतिष्ठा गार्हपत्य एकंविंशस्यैव प्रतिष्ठा गार्हपत्यमनु प्रति तिष्ठति प्रत्यग्निं चिक्यानस्तिष्ठति य एवं वेद पञ्चचितीकं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानः पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्तः पशवो यज्ञमेव पशूनं रुद्धे त्रिचितीकं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानस्य इमे लोका एष्वेव लोकेषु (१९)

प्रति तिष्ठत्येकचितीकं चिन्वीत तृतीयं चिन्वान एकधा वै सुवर्गो लोक एकवृत्तेव सुवर्गं लोकमेति पुरीषेणाभ्यूहति तस्मान्मासेनास्थिं छन्नत्र दुश्चर्मा भवति य एवं वेद पञ्च चित्तयो भवन्ति पञ्चभिः पुरीषैरभ्यूहति दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठति॥ (२०)

अद्धवसाययति ह्येतद्विश्वामित्रस्यादधत् द्वे लोकस्य लोकेषु सप्तचत्वारिंशच्च॥ [३]

वि वा एतौ द्विषाते यश्च पुराग्निर्यश्चोखायां समितमिति चतसृभिः सं नि वपति चत्वारि छन्दांसि छन्दांसि खलु वा अग्नेः प्रिया तनूः प्रिययैवैनौ तनुवा स शास्ति समितमित्याह तस्माद्ब्रह्मणा क्षत्रं समेति यत्संन्युप्य विहरति तस्माद्ब्रह्मणा क्षत्रं व्येत्युतुभिः (२१)

वा एतं दीक्षयन्ति स ऋतुभिरेव विमुच्यो मातेवं पुत्रं पृथिवी पुरीष्यामित्याहर्तुभिरेवैनं दीक्षयित्वर्तुभिर्वि मुञ्चति वैश्वानर्या शिकामा दन्ते स्वदयत्येवैनन्नैरऋतीः कृष्णास्तिस्सस्तुषपक्वा भवन्ति निर्ऋत्यै वा एतद्वाग्धेयं यत्तुषा निर्ऋत्यै रूपं कृष्णं रूपेणैव निर्ऋतिं निरवदयत इमां दिशं यन्त्येषा (२२)

वै निर्ऋत्यै दिग्ख्यायामेव दिशि निर्ऋतिं निरवदयते स्वकृत इरिणं उपं दधाति प्रदरे वैतद्वै निर्ऋत्या आयतनं स्व एवायतने निर्ऋतिं निरवदयते शिकामभ्युपं दधाति

नैर्ऋतो वै पाशः साक्षादेवेनं निरऋतिपाशान्मुञ्चति तिस्र उपं दधाति त्रेधाविहितो वै पुरुषो यावानेव पुरुषस्तस्मान्निरऋतिमव यजते पराचीरुपं (२३)

दधाति पराचीमेवास्मान्निरऋतिम्पुण्डतेऽप्रतीक्ष्मा यन्ति निरऋत्या अन्तरहित्यै मार्जयित्वापं तिष्ठन्ते मेध्यत्वायु गार्हपत्यमुपं तिष्ठन्ते निरऋतिलोक एव चरित्वा पूता देवलोकमुपावर्तन्त एक्योपं तिष्ठन्त एकधैव यजमाने वीर्यं दधति निवेशनः संगमनो वसूनामित्याह प्रजा वै पशवो वसुं प्रजयैवेनम्पशुभिः समर्धयन्ति॥ (२४)

ऋतुभिरेषा पराचीरुपाष्टाचत्वारिंशच्च॥ [४]

पुरुषमात्रेण वि मिमीते यज्ञेन वै पुरुषः सम्मितो यज्ञपुरुषैवेनं वि मिमीते यावान्पुरुष ऊर्ध्वबाहुस्तावान्भवत्येतावद्वै पुरुषे वीर्यं वीर्यैवेनं वि मिमीते पक्षी भवति न ह्यपक्षः पतितुमर्हत्यरत्निनां पक्षौ द्राघीयांसौ भवतस्तस्मात्पक्षप्रवयांसि वयांसि व्याममात्रौ पक्षौ च पुच्छं च भवत्येतावद्वै पुरुषे वीर्यम् (२५)

वीर्यसम्मितो वेणुना वि मिमीत आग्नेयो वै वेणुः सयोनित्वाय यजुषा युनक्ति यजुषा कृषति व्यावृत्त्यै षड्वेनं कृषति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवेनं कृषति यद्वादशगवेनं संवत्सरेणैवेयं वा अग्नेरतिदाहादबिभेक्षेतद्विगुणमपश्यत्कृष्टं चाकृष्टं च ततो वा इमां नात्यदह्यत्कृष्टं चाकृष्टं च (२६)

भवत्यस्या अनतिदाहाय द्विगुणं त्वा अग्निमुद्यन्तुमर्हतीत्याहुर्यत्कृष्टं चाकृष्टं च भवत्यग्नेरद्यत्या एतावन्तो वै पशवो द्विपादश्च चतुष्पादश्च तान् यत्प्राचं उथ्मृजेद्रुद्रायापि दध्याद्यदक्षिणा पितृभ्यो नि धुवेद्यत्पतीचो रक्षांसि हन्युरुदीच उथ्मृजत्येषा वै देवमनुष्याणां शान्ता दिक् (२७)

तामेवेनाननूथ्मृजत्यथो खल्विमां दिशमुथ्मृजत्यसौ वा आदित्यः प्राणः प्राणमेवेनाननूथ्मृजति दक्षिणा पर्यावर्तन्ते स्वमेव वीर्यमनु पर्यावर्तन्ते तस्माद्वक्षिणोऽर्ध आत्मनो वीर्यावत्तरोऽथो आदित्यस्यैवावृतमनु पर्यावर्तन्ते तस्मात्परांश्च पशवो वि तिष्ठन्ते प्रत्यं च आ वर्तन्ते तिस्रस्तिस्त्रः सीताः (२८)

कृषति त्रिवृतमेव यज्ञमुखे वि यातयत्योषधीर्वपति ब्रह्मणान्नमव रुद्धेऽर्केऽर्कश्चीयते चतुर्दशभिर्वपति सप्त ग्राम्या ओषधयः सप्तरण्या उभयीषामवरुद्धा अन्नस्यान्नस्य

वपत्यन्नस्यान्नस्यावरुद्धौ कृष्टे वपति कृष्टे ह्योषधयः प्रतितिष्ठन्त्यनुसीतं वपति प्रजात्यै द्वादशसु सीतासु वपति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरेणैवास्मा अन्नम्पचति यदग्निचित् (२९)

अनवरुद्धस्याश्नीयादवरुद्धेन व्युद्धेत ये वनस्पतीनाम्फलग्रहयस्तानिध्मेऽपि प्रोक्षेदनवरुद्धस्यावरुद्धौ दिग्भ्यो लोष्टान्धसमस्यति दिशामेव वीर्यमवरुध्य दिशां वीर्येऽग्निं चिनुते यं द्विष्याद्यत्र स स्यात्तस्यै दिशो लोष्टमा हरेदिषमूर्जमहमित आ दद इतीषमेवोर्जं तस्यै दिशोऽव रुद्धे क्षोभुको भवति यस्तस्यां दिशि भवत्युत्तरवेदिमुप वपत्युत्तरवेद्याः ह्यग्निश्चीयतेऽथो पशवो वा उत्तरवेदिः पशून्वाव रुद्धेऽथो यज्ञपुरुषोऽनन्तरित्यै॥ (३०)

च भवत्येतावद्वै पुरुषे वीर्यं यत्कृष्टश्चाकृष्टं च दिख्यसीतां अग्निचिदव पञ्चविंशतिश्च॥[५]

अग्ने तव श्रवो वय इति सिकता नि वपत्येतद्वा अग्नेर्वैश्वानरस्यं सूक्तं सूक्तेनैव वैश्वानरमव रुद्धे षड्भिर्नि वपति षड्वा ऋतवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरः साक्षादेव वैश्वानरमव रुद्धे समुद्रं वै नामैतच्छन्दः समुद्रमनु प्रजाः प्र जायन्ते यदेतेन सिकता निवपति प्रजानां प्रजननायेन्द्रः (३१)

वृत्राय वज्रम्प्राहर्त्स त्रेधा व्यभवत्स्फ्यस्तृतीयं रथस्तृतीयं यूपस्तृतीयं येऽन्तःशरा अशीर्यन्त ताः शर्करा अभवन्तच्छर्कराणां शर्करत्वं वज्रो वै शर्कराः पशुरग्निर्यच्छर्कराभिरग्निं परिमिनोति वज्रेणैवास्मै पशुन्परि गृह्णाति तस्माद्वज्रेण पशवः परिगृहीतास्तस्मात्स्थेयानस्थेयसो नोप हरते त्रिसप्ताभिः (३२)

पशुकामस्य परिं मिन्यात्सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः प्राणाः पशवः प्राणैरेवास्मै पशुनव रुद्धे त्रिणवाभिर्भ्रातृव्यवतस्त्रिवृतमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र हरति स्तृत्या अपरिमिताभिः परिं मिन्यादपरिमितस्यावरुद्धौ यं कामयेतापशुः स्यादित्यपरिमित्य तस्य शर्कराः सिकता व्यूहेदपरिगृहीत एवास्यं विषूचीनं रेतः परा सिञ्चत्यपशुरेव भवति (३३)

यं कामयेत पशुमान्स्थ्यादिति परिमित्य तस्य शर्कराः सिकता व्यूहेत्परिगृहीत एवास्मै समीचीनं रेतः सिञ्चति पशुमानेव भवति सौम्या व्यूहति सोमो वै रेतोधा रेत एव तदधाति गायत्रिया ब्राह्मणस्य गायत्रो हि ब्राह्मणस्त्रिष्टुभा राजन्यस्य त्रैष्टुभो हि राजन्यः शं युम्बारहस्पत्यम्मेधो नोपानमृत्सोऽग्निम्प्राविशत् (३४)

सौऽग्नेः कृष्णो रूपं कृत्वोदायत् सोऽश्वम्प्राविशत्सोऽश्वस्यावान्तरशफो-
ऽभवद्यदश्वमाक्रमयति य एव मेधोऽश्वम्प्राविशत्तमेवाव रुद्धे प्रजापतिनाग्निश्चेतव्यं इत्याहुः
प्राजापत्योऽश्वो यदश्वमाक्रमयति प्रजापतिनैवाग्निं चिनुते पुष्करपर्णमुप दधाति योनिर्वा
अग्नेः पुष्करपर्णं सयोननिमेवाग्निं चिनुतेऽपां पृष्ठमसीत्युप दधात्यपां वा एतत्पृष्ठं
यत्पुष्करपर्णं रूपेणैवैनदुप दधाति॥ (३५)

इन्द्रः पशुकामस्य भवत्यविश्वस्योनिं विश्वतिष्ठ॥ [६]

ब्रह्म जज्ञानमिति रुक्ममुप दधाति ब्रह्ममुखा वै प्रजापतिः प्रजा असृजत् ब्रह्ममुखा
एव तत्प्रजा यजमानः सृजते ब्रह्म जज्ञानमित्याहुः तस्माद्ब्राह्मणो मुख्यो मुख्यो भवति य
एवं वेदं ब्रह्मवादिनो वदन्ति न पृथिव्यां नान्तरिक्षे न दिव्यग्निश्चेतव्यं इति यत्पृथिव्यां
चिन्वीत पृथिवीं शुचार्पयेन्नोषधयो न वनस्पतयः (३६)

प्र जायेरन् यदन्तरिक्षे चिन्वीतान्तरिक्षं शुचार्पयेन्न वयांसि प्र जायेरन् यद्वि
चिन्वीत दिवं शुचार्पयेन्न पर्जन्यो वर्षेद्रुक्ममुप दधात्यमृतं वै हिरण्यममृतं एवाग्निं
चिनुते प्रजातै हिरण्मयं पुरुषमुप दधाति यजमानलोकस्य विधृत्यै यदिष्टकाया
आतृणमनूपदध्यात्पशूनां च यजमानस्य च प्राणमपि दध्यादक्षिणतः (३७)

प्राश्चमुप दधाति दाधारं यजमानलोकत्र पशूनां च यजमानस्य च प्राणमपि दधात्यथो
खल्विष्टकाया आतृणमनूप दधाति प्राणानामुष्मष्टै द्रप्सश्चस्कन्देत्यभि मृशति होत्रास्वेवैनं
प्रतिं षापयति सुचावुप दधात्याज्यस्य पूर्णां कार्प्यमयीं दध्नः पूर्णामौदुम्बरीमियं वै
कार्प्यमय्यसावौदुम्बरीमे एवोप धत्ते (३८)

तूष्णीमुप दधाति न हीमे यजुषासुमर्हति दक्षिणां कार्प्यमयीमुत्तरामौदुम्बरीन्तस्मादस्या
असावुत्तराज्यस्य पूर्णां कार्प्यमयीं वज्रो वा आज्यं वज्रः कार्प्यो वज्रैणैव यज्ञस्य
दक्षिणतो रक्षास्यपं हन्ति दध्नः पूर्णामौदुम्बरीम्पशवो वै दध्यूर्गुदुम्बरः पशुष्वेवोर्ज
दधाति पूर्णं उप दधाति पूर्णं एवैनम् (३९)

अमुष्मिल्लोक उप तिष्ठते विराज्यग्निश्चेतव्यं इत्याहुः सुग्वै विराड्पशुचावुपदधाति
विराज्येवाग्निं चिनुते यज्ञमुखेयज्ञमुखे वै क्रियमाणे यज्ञं रक्षांसि जिघांसन्ति यज्ञमुखं
रुक्मो यद्रुक्मं व्याधारयति यज्ञमुखादेव रक्षास्यपं हन्ति पञ्चभिर्व्याधारयति पाङ्क्तो यज्ञो

यावानेव यज्ञस्तस्माद्द्रक्षाऽस्यपं हन्त्यक्षण्या व्याघारयति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र
हरन्ति प्रतिष्ठित्यै॥ (४०)

वनस्पतयो दक्षिणतो धत्त एनन्तस्मादक्षण्या पञ्च च॥ [७]

स्वयमातृणामुपं दधातीयं वै स्वयमातृणेमामेवोपं धत्तेऽश्वमुपं घ्रापयति प्राणमेवास्यां
दधात्यथो प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजापतिनैवाग्निं चिनुते प्रथमेष्टकोपधीयमाना पशूनां च
यजमानस्य च प्राणमपि दधाति स्वयमातृणामेव प्राणानामुत्सृष्ट्या अथो सुवर्गस्य
लोकस्यानुख्यात्या अग्नावग्निश्चेतव्यं इत्याहुरेष वै (४१)

अग्निर्वैश्वानरो यद्वाह्मणस्तस्मै प्रथमामिष्टंकां यजुष्कृताम्प्र यच्छेत्ताम्राह्मणश्चोपं
दध्यातामग्नावेव तदग्निं चिनुत ईश्वरो वा एष आर्तिमार्तोऽविद्वानिष्टकामुपदधाति त्रीन्
वरान्दद्यात्रयो वै प्राणाः प्राणानाऽस्पृत्यै द्वावेव देवौ द्वौ हि प्राणावेक एव देय एको
हि प्राणः पशुः (४२)

वा एष यदग्निर्न खलु वै पशव आयवसे रमन्ते दूर्वेष्टकामुपं दधाति पशूनां
धृत्यै द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै काण्डात्काण्डात्प्ररोहन्तीत्याह काण्डेनकाण्डेन ह्येषा प्रतिष्ठित्येवा
नो दूर्वे प्र तनु सहस्रेण शतेन चेत्याह साहस्रः प्रजापतिः प्रजापतेरास्यै देवलक्ष्मं वै
त्र्यालिखिता तामुत्तरलक्ष्माणं देवा उपादधताधरलक्ष्माणमसुरा यम् (४३)

कामयेत वसीयान्स्यादित्युत्तरलक्ष्माणं तस्योपं दध्याद्वसीयानेव भवति यं कामयेत
पार्षीयान्स्यादित्यधरलक्ष्माणं तस्योपं दध्यादसुरयोनिमेवैनमनु परां भावयति पार्षीयान्भवति
त्र्यालिखिता भवतीमे वै लोकास्त्र्यालिखितेभ्य एव लोकेभ्यो भ्रातृव्यमन्तरेत्यङ्गिरसः सुवर्गं
लोकं यतः पुरोडाशः कूर्मो भूत्वानु प्रासर्पत् (४४)

यत्कूर्ममुपदधाति यथा क्षेत्रविदञ्जसा नयत्येवमेवैनं कूर्मः सुवर्गं लोकमञ्जसा नयति
मेधो वा एष पशूनां यत्कूर्मो यत्कूर्ममुपदधाति स्वमेव मेधमपश्यन्तः पशव उपं तिष्ठन्ते
श्मशानं वा एतत्क्रियते यन्मृतानां पशूनां शीर्षाण्युपधीयन्ते यज्जीवन्तं कूर्ममुपदधाति
तेनाश्मशानचिद्वास्तव्यो वा एष यत् (४५)

कूर्मो मधु वाता ऋतायत इति दध्ना मधुमिश्रेणाभ्यनक्ति स्वदयत्येवैनं ग्राम्यं वा
एतदन्नं यद्दध्यारण्यम्मधु यद्दध्ना मधुमिश्रेणाभ्यनक्तुमभ्यस्यावरुद्धौ मही द्यौः पृथिवी च
न इत्याहाभ्यामेवैनमुभयतः परि गृह्णाति प्राञ्चमुपं दधाति सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ

पुरस्तात्प्रत्यञ्चमुपं दधाति तस्मात् (४६)

पुरस्तात्प्रत्यञ्चः पशवो मेधमुपं तिष्ठन्ते यो वा अपनाभिमुग्निं चिनुते यजमानस्य नाभिमु प्र विंशति स एनमीश्वरो हिंसितोरूलूखलमुपं दधात्येषा वा अग्नेर्नाभिः सनाभिमेवाग्निं चिनुतेऽहिंसाया औदुम्बरम्भवत्यूर्वा उदुम्बर ऊर्जमेवाव रुद्धे मध्यत उपं दधाति मध्यत एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्मध्यत ऊर्जा भुञ्जत इयद्भवति प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितमव हन्त्यन्नमेवाकर्वैष्णव्यर्चोपं दधाति विष्णुर्वै यज्ञो वैष्णवा वनस्पतयो यज्ञ एव यज्ञं प्रति स्थापयति॥ (४७)

एष वै पशुर्यमंसर्पदेष यत्तस्मात्तस्मात्सतविंशतिश्च॥ [८]

एषां वा एतल्लोकानां ज्योतिः सम्भृतं यदुखा यदुखामुपदधात्येभ्य एव लोकेभ्यो ज्योतिरव रुद्धे मध्यत उपं दधाति मध्यत एवास्मै ज्योतिर्दधाति तस्मान्मध्यतो ज्योतिरुपास्महे सिकताभिः पूरयत्येतद्वा अग्नेर्वैश्वानरस्य रूपं रूपेणैव वैश्वानरमव रुद्धे यं कामयेत क्षोधुकः स्यादित्यूनां तस्योपं (४८)

दध्यात्क्षोधुक एव भवति यं कामयेतानुपदस्यदन्नमद्यादिति पूर्णां तस्योपं दध्यादनुपदस्यदेवान्नमिति सहस्रं वै प्रति पुरुषः पशूनां यच्छति सहस्रमन्ये पशवो मध्ये पुरुषशीर्षमुपं दधाति सवीर्यत्वायोखायामपि दधाति प्रतिष्ठामेवैनद्रमयति व्यृद्धं वा एतत्प्राणैरमेध्यं यत्पुरुषशीर्षममृतं खलु वै प्राणाः (४९)

अमृतं हिरण्यं प्राणेषु हिरण्यशल्कान्प्रत्यस्यति प्रतिष्ठामेवैनद्रमयित्वा प्राणैः समर्धयति दध्ना मधुमिश्रेण पूरयति मध्व्योऽसानीति श्रुतात्ङ्गैर्न मेध्यत्वाय ग्राम्यं वा एतदन्नं यद्दध्यारण्यम्मधु यद्दध्ना मधुमिश्रेण पूरयत्युभयस्यावरुद्धौ पशुशीर्षाण्युपं दधाति पशवो वै पशुशीर्षाणि पशूनेवाव रुद्धे यं कामयेतापशुः स्यादिति (५०)

विषूचीनानि तस्योपं दध्याद्विषूच एवास्मात्पशून्धात्यपशुरेव भवति यं कामयेत पशुमान्स्यादिति समीचीनानि तस्योपं दध्यात्समीच एवास्मै पशून्धाति पशुमानेव भवति पुरस्तात्प्रतीचीनमश्चस्योपं दधाति पश्चात्प्राचीनमृषभस्यापशवो वा अन्ये गौअश्वेभ्यः पशवो गौअश्वानेवास्मै समीचो दधात्येतावन्तो वै पशवः (५१)

द्विपादश्च चतुष्पादश्च तान् वा एतद्गौ प्र दधाति यत्पशुशीर्षाण्युपदधात्यमुमांरण्यमनु ते दिशामीत्याह ग्राम्येभ्य एव पशुभ्य आरण्यान्पशूञ्छुचमनूश्मृजति तस्मात्समावत्पशूनां

प्रजायमानानामारण्याः पशवः कनीयाःसः शुचा ह्युताः सर्पशीर्षमुप दधाति यैव सर्पे
त्विषिस्तामेवाव रुद्धे (५२)

यथ्समीचीनम्पशुशीर्षैरुपदध्याद्गाम्यान्पशून्शुकाः स्युर्यद्विषूचीनमारण्यान् यजुरेव
वेदेदव तां त्विषिः रुद्धे या सर्पे न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यानथो खलूपधेयमेव
यदुपदधाति तेन तां त्विषिमव रुद्धे या सर्पे यद्यजुर्वदति तेन शान्तम्॥ (५३)

ऊनान्तस्योप प्राणाः स्यादिति वै पशवो रुद्धे चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [९]

पशुर्वा एष यदग्निर्योनिः खलु वा एषा पशोर्वि क्रियते यत्प्राचीनमैष्टकाद्यजुः क्रियते
रेतोऽपस्या अपस्या उप दधाति योनावेव रेतो दधाति पश्वोप दधाति पाङ्गाः पशवः
पशूनेवासमै प्र जनयति पञ्च दक्षिणतो वज्रो वा अपस्या वज्रैरेव यज्ञस्य दक्षिणतो
रक्षाःस्यप हन्ति पञ्च पश्चात् (५४)

प्राचीरुप दधाति पश्चाद्वै प्राचीनः रेतो धीयते पश्चादेवासमै प्राचीनः रेतो दधाति
पञ्च पुरस्तात्प्राचीरुप दधाति पञ्च पश्चात्प्राचीस्तस्मात्प्राचीनः रेतो धीयते प्रतीचीः प्रजा
जायन्ते पश्चात्तरतश्छन्दस्याः पशवो वै छन्दस्याः पशूनेव प्रजातान्ध्रमायतनमभि पर्यूहत
इयं वा अग्नेरितिदाहादबिभेत्सैताः (५)

अपस्या अपश्यता उपाधत्त ततो वा इमां नात्यदहृद्यदपस्या उपदधात्यस्या
अनतिदाहायोवाच हेयमददिहस ब्रह्मणान्नं यस्यैता उपधीयान्ते य उ चैना एवं
वेददिति प्राणभूत उप दधाति रेतस्येव प्राणान्दधाति तस्माद्वदन्प्राणन्पश्यञ्छृण्वन्पशुर्जायते-
ऽयम्पुरः (५६)

भुव इति पुरस्तादुप दधाति प्राणमेवैताभिर्दाधाराय दक्षिणा विश्वकर्मिति दक्षिणतो
मन एवैताभिर्दाधारायम्पश्चाद्विश्वव्या इति पश्चाच्चक्षुरेवैताभिर्दाधारेदमुत्तराथ्सुवरित्युत्तरतः
श्रोत्रमेवैताभिर्दाधारेयमुपरि मृतिरित्युपरिष्टाद्वाचमेवैताभिर्दाधार दशदशोप दधाति
सवीर्यत्वायाक्षण्या (५७)

उप दधाति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै याः प्राचीस्ताभिर्वसिष्ठ
आर्घ्रोद्या दक्षिणा ताभिर्भरद्वाजो याः प्रतीचीस्ताभिर्विश्वामित्रो या उदीचीस्ताभिर्जमदग्निर्या
ऊर्वास्ताभिर्विश्वकर्मा य एवमेतासामृद्धि वेदध्रोत्येव य आंसामेवम्बन्धुतां वेद बन्धुमान्भवति
य आंसामेव क्लृप्ति वेद कल्पते (५८)

अस्मै य आसामेवमायतनं वेदायतनवान्भवति य आसामेवम्प्रतिष्ठां वेदं प्रत्येव तिष्ठति प्राणभृतं उपधाय संयतं उप दधाति प्राणानेवास्मिन्धित्वा संयद्धिः सं यच्छति तत्संयताः संयत्त्वमथौ प्राण एवापानं दधाति तस्मात्प्राणापानौ सं चरतो विषूचीरुपं दधाति तस्माद्विष्वञ्चौ प्राणापानौ यद्वा अग्नेरसं यतम् (५९)

असुवर्ग्यमस्य तत्सुवर्ग्योऽग्निर्यत्सुं यतं उपदधाति समेवेनं यच्छति सुवर्ग्यमेवाकस्यविवर्यः कृतमयानामित्याह वयोभिरेवायानवं रुद्धेऽयैर्वयाःसि सर्वतो वायुमतीर्भवन्ति तस्मादयः सर्वतः पवते॥ (६०)

पश्चादेताः पुरोऽक्षण्या कल्पतेऽसं यतं पञ्चत्रिंशच्च॥ [१०]

गायत्री त्रिष्टुजगत्यनुष्टुप्पङ्क्ता सह। बृहत्युष्णिहां ककुथसूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। द्विपदा या चतुष्पदा त्रिपदा या च षट्पदा। सछन्दा या च विच्छन्दाः सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। महानाम्री रेवतयो विश्वा आशाः प्रसूवरीः। मेघ्या विद्युतो वाचः सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। रजता हरिणीः सीसा युजो युज्यन्ते कर्मभिः। अश्वस्य वाजिनस्त्वचि सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। नारीः (६१)

ते पत्नयो लोमं वि चिन्वन्तु मनीषया। देवानाम्पत्नीर्दिशः सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। कुविदङ्ग यवमन्तो यवं चिद्यथा दान्त्यनुपूर्वं वियूयं। इहेहैषां कृणुत भोजनानि ये बर्हिषो नमोवृक्तिं न जग्मुः॥ (६२)

नारीस्त्रिंशच्च॥ [११]

कस्त्वा छति कस्त्वा वि शास्ति कस्ते गात्राणि शिम्यति। क उ ते शमिता कविः। ऋतवस्त ऋतुधा परुः शमितारो वि शासतु। संवत्सरस्य धार्यसा शिमीभिः शिम्यन्तु त्वा। दैव्यां अर्ध्वयवस्त्वा छन्तु वि च शासतु। गात्राणि पर्वशस्ते शिमाः कृण्वन्तु शिम्यन्तः। अर्धमासाः परूषि ते मासाश्छन्तु शिम्यन्तः। अहोरात्राणि मरुतो विलिष्टं (६३)

सूदयन्तु ते। पृथिवी तेऽन्तरिक्षेण वायुश्छिद्रम्विषज्यतु। द्यौस्ते नक्षत्रैः सह रूपं कृणोतु साधुया। शं ते परेभ्यो गात्रेभ्यः शमस्त्ववरेभ्यः। शमस्थभ्यो मङ्गभ्यः शमं ते

तनुवै भुवत् (६४)

विलिष्टिञ्चिञ्च॥ [१२]

उ॒थ्स॒न्न॒य॒ज्ञ इन्द्रा॑ग्नी दे॒वा वा अ॑क्ष॒णया॒स्तोमी॑या अ॒ग्नेर्भा॑गाऽस्य॒ग्ने जा॒तात्र॑श्मि॒रिति॑
ना॒क॒सद्वि॑च्छन्दा॑सि॒ सर्वा॑भ्यो वृ॒ष्टि॒सनी॑र्द॒वासुराः क॑र्नीया॑सः प्र॒जाप॑ते॒रक्षि॑ द्वा॒दश॥ [१३] उ॒थ्स॒न्न॒य॒ज्ञो
दे॒वा वै यस्य॑ मु॒ख्य॒वती॑र्ना॒क॒सद्वि॑रे॒वैताभि॑र॒ष्टाच॑त्वा॒रि॒शत्॥ 48 ॥ उ॒थ्स॒न्न॒य॒ज्ञः स॑र्व॒त्वाय॑॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

उ॒थ्स॒न्न॒य॒ज्ञो वा ए॒ष यद॑ग्निः किं वा॒हैत॑स्य॒ क्रिय॑ते किं वा॒ न यद्वै य॒ज्ञस्य॑
क्रि॒यमा॑णस्यान्त॒र्यन्ति॑ पू॒र्यति॑ वा अ॒स्य तदा॑श्चि॒नीरु॑पं दधा॒त्य॒श्चिनो॑ वै दे॒वानां॑ भि॒षजौ
ता॒भ्यामे॒वास॑मै भे॒षजं॑ करोति॒ पञ्चो॑पं दधाति॒ पाङ्क्तौ॑ य॒ज्ञो यावा॑ने॒व य॒ज्ञस्त॑स्मै भे॒षजं॑
करो॑त्य॒त॒व्या उप॑ दधा॒त्य॒त॒नां क्लृ॑प्त्यै (१)

पञ्चो॑पं दधाति॒ पञ्च॑ वा ऋ॒तवो॑ याव॑न्त ए॒वर्त॑व॒स्तान्क॑ल्पयति॒ समान॑प्रभृतयो भवन्ति
समा॒नोद॑र्का॒स्तस्मा॑त्समा॒ना ऋ॒तव॑ ए॒कै न प॑दे॒न व्या॑वर्तन्ते॒ तस्मा॑द्दृ॒तवो॑ व्या॒वर्त॑न्ते प्राणभृत॒ उपं
दधा॒त्य॒त॒व्या प्रा॒णान्द॑धाति॒ तस्मा॑त्समा॒नाः सन्त॑ ऋ॒तवो॑ न जी॒र्यन्त्य॑थो प्र॒ ज॒नय॑त्ये॒वैना॑ने॒ष
वै वा॒युर्य॑त्प्रा॒णो यद॑त॒व्या उप॑धा॒य प्रा॒णभृ॑तः (२)

उ॒प॒दधा॑ति॒ तस्मा॑त्स॒र्वानृ॑तूननु॒ वा॒युरा व॑रीवर्ति॒ वृष्टि॑सनीरु॒पं दधा॑ति॒ वृष्टि॑मे॒वाव॑ रु॒द्धे
यदे॑क॒पोप॑द॒ध्यादे॑क॒मृतुं॑ व॒र्षेद॑नु॒परि॑हार॑ सा॒दय॑ति॒ तस्मा॑त्स॒र्वानृ॑तून॒ व॒र्षति॑ यत्प्रा॒णभृ॑तं
उ॒प॒धा॒य वृष्टि॑सनीरु॒प॒दधा॑ति॒ तस्मा॑द्वा॒युप्र॑च्युता दि॒वो वृष्टि॑री॒ते प॒शवो॑ वै व॒य॒स्या नाना॑मनसः
खलु॒ वै प॒शवो॑ नाना॒व्रता॑स्तेऽप ए॒वाभि॑ सम॑नसः (३)

यं का॒मये॑ता॒प॒शुः स्या॑दिति॒ वय॑स्या॒स्तस्यो॑प॒धाया॑प॒स्या उप॑ द॒ध्याद॑सं॒ज्ञान॑मे॒वास॑मै
प॒शुभिः॑ करो॒त्य॒प॒शुरे॒व भ॑वति॒ यं का॒मये॑त॒ प॒शुमा॑न्थ्या॒दित्य॑प॒स्यास्त॑स्यो॒प॒धा॒य वय॑स्या
उ॒पं द॒ध्यात्सं॒ज्ञान॑मे॒वास॑मै प॒शुभिः॑ करोति॒ प॒शुमा॑ने॒व भ॑वति॒ चत॑स्रः पु॒रस्ता॑दु॒पं दधा॑ति॒
तस्मा॑च्च॒त्वारि॑ चक्षु॒षो रू॒पाणि॑ द्वे शु॒क्ले द्वे कृ॒ष्णे (४)

मूर्धन्वतीर्भवन्ति तस्मात्पुरस्तान्मूर्धा पञ्च दक्षिणायाः श्रोण्यामुपं दधाति पञ्चोत्तरस्यां तस्मात्पश्चाद्वर्षीयान् पुरस्तात्प्रवणः पशुर्बस्तो वय इति दक्षिणेऽस्य उपं दधाति वृष्णिर्वय इत्युत्तरेऽस्यैव प्रति दधाति व्याघ्रो वय इति दक्षिणे पक्ष उपं दधाति सिंहो वय इत्युत्तरे पक्षयोरेव वीर्यं दधाति पुरुषो वय इति मध्ये तस्मात्पुरुषः पशूनामधिपतिः॥ (५)

कृष्या उपधाय प्राणभृतः समनसः कृष्णे पुरुषो वय इति पञ्च च॥ [१]

इन्द्राग्नी अव्यंथमानामिति स्वयमातृणामुपं दधातीन्द्राग्निभ्यां वा इमौ लोकौ विधृतावनयौर्लोकयोर्विधृत्या अधृतेव वा एषा यन्मध्यमा चित्तिरन्तरिक्षमिव वा एषेन्द्राग्नी इत्याहेन्द्राग्नी वै देवानामोजोभूतावोजसैवैनामन्तरिक्षे चिनुते धृत्यै स्वयमातृणामुपं दधात्यन्तरिक्षं वै स्वयमातृणान्तरिक्षमेवोपं धत्तेऽश्वमुपं (६)

प्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथौ प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजापतिर्नैवाग्निं चिनुते स्वयमातृणा भवति प्राणानामुर्ध्वं अथौ सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै देवानां वै सुवर्गं लोकं यतां दिशः समंहीयन्त त एता दिश्या अपश्यन्ता उपादधत् ताभिर्वै ते दिशोऽदृहन्त्यदिश्या उपदधाति दिशां विधृत्यै दशं प्राणभृतः पुरस्तादुपं (७)

दधाति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दशमी प्राणानेव पुरस्ताद्धत्ते तस्मात्पुरस्तात्प्राणा ज्योतिष्मतीमुत्तमामुपं दधाति तस्मात्प्राणानां वाग्ज्योतिरुत्तमा दशोपं दधाति दशाक्षरा विराड्विराट्छन्दांसं ज्योतिर्ज्योतिरेव पुरस्ताद्धत्ते तस्मात्पुरस्ताज्योतिरुपास्महे छन्दांसि पशुष्वजिमयुस्तान्बृहत्युदजयत्तस्माद्बार्हताः (८)

पशवं उच्यन्ते मा छन्द इति दक्षिणत उपं दधाति तस्माद्वक्षिणावृतो मासाः पृथिवी छन्द इति पश्चात्प्रतिष्ठित्या अग्निर्देवतेत्युत्तरत ओजो वा अग्निरोजं एवोत्तरतो धत्ते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जयति षट्त्रिंशत्सम्पद्यन्ते षट्त्रिंशदक्षरा बृहती बारहताः पशवो बृहत्यैवास्मै पशूनव रुद्धे बृहती छन्दसाः स्वाराज्यं परीयाय यस्यैताः (९)

उपधीयन्ते गच्छति स्वाराज्यं सप्त वालखिल्याः पुरस्तादुपं दधाति सप्त पश्चात्सप्त वै शीर्षण्याः प्राणा द्वाववांश्चौ प्राणानां सवीर्यत्वाय मूर्धासि राडिति पुरस्तादुपं दधाति यन्त्री राडिति पश्चात्प्राणानेवास्मै समीचो दधाति॥ (१०)

अश्वमुपं पुरस्तादुपं बारहता एताश्चतुस्त्रिंशच्च॥ [२]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वन्त तदसुरा अकुर्वन्त ते देवा एता अक्षण्यास्तोमीया अपश्यन्ता

अन्यथानूच्यान्यथोपादधत् तदसुरा नान्ववायन्ततो देवा अभवन्परासुरा यदक्षयास्तोमीया
अन्यथानूच्यान्यथोपादधाति भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवत्याशुस्त्रिवृदिति
पुरस्तादुप दधाति यज्ञमुखं वै त्रिवृत् (११)

यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयति व्योम सप्तदश इति दक्षिणतोऽन्नं वै व्योमान्नं
सप्तदशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्मादक्षिणेनान्नमद्यते धरुणं एकविंश इति पश्चात्प्रतिष्ठा
वा एकविंशः प्रतिष्ठित्यै भान्तः पञ्चदश इत्युत्तरत ओजो वै भान्त ओजः पञ्चदश
ओज एवात्तरतो धत्ते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जयति प्रतूर्तिरष्टादश इति पुरस्तात् (१२)

उप दधाति द्वौ त्रिवृतावभिपूर्वं यज्ञमुखे वि यातयत्यभिवर्तः सविंश इति दक्षिणतोऽन्नं
वा अभिवर्तोऽन्नं सविंशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्मादक्षिणेनान्नमद्यते वर्चो द्वाविंश
इति पश्चाद्यद्विंशतिर्द्वे तेन विराजौ यद्वे प्रतिष्ठा तेन विराजोरेवाभिपूर्वमन्नाद्ये प्रति
तिष्ठति तपो नवदश इत्युत्तरतस्तस्मात्सव्यः (१३)

हस्तयोस्तपस्वितरो योनिश्चतुर्विंश इति पुरस्तादुप दधाति चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री
गायत्री यज्ञमुखम् यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयति गर्भाः पञ्चविंश इति दक्षिणतोऽन्नं
वै गर्भा अन्नं पञ्चविंशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्मादक्षिणेनान्नमद्यत ओजस्त्रिणव इति
पश्चादिमे वै लोकास्त्रिणव एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति सम्भरणस्त्रयोविंश इति (१४)

उत्तरतस्तस्मात्सव्यो हस्तयोः सम्भार्यतरः ऋतुरेकत्रिंश इति पुरस्तादुप दधाति
वाग्वै ऋतुर्यज्ञमुखं वाग्यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयति ब्रध्नस्य विष्टपं चतुस्त्रिंश इति
दक्षिणतोऽसौ वा आदित्यो ब्रध्नस्य विष्टपम् ब्रह्मवर्चसमेव दक्षिणतो धत्ते तस्मादक्षिणोऽधौ
ब्रह्मवर्चसितरः प्रतिष्ठा त्रयस्त्रिंश इति पश्चात्प्रतिष्ठित्यै नार्कः षट्त्रिंश इत्युत्तरतः सुवर्गो
वै लोको नार्कः सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ॥ (१५)

वै त्रिवृदिति पुरस्तात्सव्यस्त्रयोविंश इति सुवर्गो वै पञ्च च॥ [३]

अग्नेर्भागोऽसीति पुरस्तादुप दधाति यज्ञमुखं वा अग्निर्यज्ञमुखं दीक्षा यज्ञमुखं ब्रह्म
यज्ञमुखं त्रिवृद्यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयति नृचक्षसाम्भागोऽसीति दक्षिणतः शुश्रुवांसो
वै नृचक्षसोऽन्नं धाता जातायैवास्मा अन्नमपि दधाति तस्माज्जातोऽन्नमत्ति जनित्रं स्पृतं
सप्तदशः स्तोम इत्याहान्नं वै जनित्रम् (१६)

अन्नं सप्तदशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते मित्रस्य भागोऽसीति पश्चात्प्राणो वै मित्रोऽपानो वरुणः प्राणापानावेवास्मिन्दधाति दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एकविंशः स्तोम इत्याह प्रतिष्ठा वा एकविंशः प्रतिष्ठित्या इन्द्रस्य भागोऽसीत्युत्तरतो ओजो वा इन्द्र ओजो विष्णुरोजः क्षत्रमोजः पञ्चदशः (१७)

ओज एवोत्तरतो धत्ते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जयति वसूनाम्भागोऽसीति पुरस्तादुप दधाति यज्ञमुखं वै वसवो यज्ञमुखं रुद्रा यज्ञमुखं चतुर्विंशो यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयत्यादित्यानां भागोऽसीति दक्षिणतोऽन्नं वा आदित्या अन्नं मरुतोऽन्नं गर्भा अन्नं पञ्चविंशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यतेऽदित्यै भागः (१८)

असीति पश्चात्प्रतिष्ठा वा अदितिः प्रतिष्ठा पूषा प्रतिष्ठा त्रिणवः प्रतिष्ठित्यै देवस्य सवितुर्भागोऽसीत्युत्तरतो ब्रह्म वै देवः संविता ब्रह्म बृहस्पतिर्ब्रह्म चतुष्टोमो ब्रह्मवर्चसमेवोत्तरतो धत्ते तस्मादुत्तरोऽर्धो ब्रह्मवर्चसितरः सावित्रवन्ती भवति प्रसूत्यै तस्माद्ब्राह्मणानामुदीची सनिः प्रसूता धृत्रंश्चतुष्टोम इति पुरस्तादुप दधाति यज्ञमुखं वै धृत्रः (१९)

यज्ञमुखं चतुष्टोमो यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयति यावानाम्भागोऽसीति दक्षिणतो मासा वै यावा अर्धमासा अयावास्तस्माद्दक्षिणावृतो मासा अन्नं वै यावा अन्नं प्रजा अन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यत ऋभूनाम्भागोऽसीति पश्चात् प्रतिष्ठित्यै विवर्तोऽष्टाचत्वारिंश इत्युत्तरतोऽनयोऽलोकयोः सवीर्यत्वाय तस्मादिमौ लोकौ समावद्वीर्यौ (२०)

यस्य मुख्यवतीः पुरस्तादुपधीयन्ते मुख्य एव भवत्यास्य मुख्यो जायते यस्यान्नवतीर्दक्षिणतोऽत्यन्नमास्यान्नादो जायते यस्य प्रतिष्ठावतीः पश्चात्प्रत्येव तिष्ठति यस्यौजस्वतीरुत्तरतो औजस्व्येव भवत्यास्यौजस्वी जायतेऽर्को वा एष यदग्निस्तस्यैतदेव स्तोत्रमेतच्छ्रुत्वा यदेषा विधा (२१)

विधीयतेऽर्क एव तद्वर्कमनु विधीयतेऽत्यन्नमास्यान्नादो जायते यस्येषा विधा विधीयते य उ चैनामेवं वेद सृष्टीरुप दधाति यथासृष्टमेवाव रुद्धे न वा इदं दिवा न नक्तमासीदव्यावृत्तन्ते देवा एता व्युष्टीरपश्यन्ता उपादधत ततो वा इदं व्यौच्छद्यस्येता उपधीयन्ते व्यैवास्मा उच्छ्रुत्यथो तम एवाप हते॥ (२२)

वै जनित्रं पञ्चदशोऽदित्यै भागो वै धृत्रः समावद्वीर्यौ विधा ततो वा इदं चतुर्दश च॥[४]

अग्नें जातान्त्र णुंदा नः सपत्नानिति पुरस्तादुपं दधाति जातानेव भ्रातृव्यान्त्र णुंदते सहसा जातानिति पश्चाज्जनिष्यमाणानेव प्रति नुदते चतुश्चत्वारिंशः स्तोम इति दक्षिणतो ब्रह्मवर्चसं वै चतुश्चत्वारिंशो ब्रह्मवर्चसमेव दक्षिणतो धत्ते तस्मादक्षिणोऽधी ब्रह्मवर्चसितरः षोडशः स्तोम इत्युत्तरतो ओजो वै षोडश ओज एवोत्तरतो धत्ते तस्मात् (२३)

उत्तरतोभिप्रयायी जयति वज्रो वै चतुश्चत्वारिंशो वज्रः षोडशो यदेते इष्टके उपदधाति जाताश्चैव जनिष्यमाणाश्च भ्रातृव्यान्त्रणुद्य वज्रमनु प्र हरति स्तृत्यै पुरीषवतीम्मध्य उपं दधाति पुरीषं वै मध्यमात्मनः सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मा मुष्मिंल्लोके भवति य एवं वेदेता वा असपत्ना नामेष्टका यस्यैता उपधीयन्ते (२४)

नास्य सपत्नौ भवति पशुर्वा एष यदग्निर्विराजं उत्तमायां चित्यामुपं दधाति विराजमेवोत्तमाम्पशुषु दधाति तस्मात्पशुमानुत्तमां वाचं वदति दशदशोपं दधाति सवीर्यत्वायाक्ष्णयोपं दधाति तस्मादक्ष्णया पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै यानि वै छन्दांसि सुवर्ग्याण्यासन्तेर्देवाः सुवर्गं लोकमायन्तेनर्षयः (२५)

अश्राम्यन्ते तपोऽतप्यन्त तानि तपसापश्यन्तेभ्य एता इष्टका निरमिमतेवश्छन्दो वरिवश्छन्द इति ता उपादधत् ताभिर्वै ते सुवर्गं लोकमायन् यदेता इष्टका उपदधाति यान्येव छन्दांसि सुवर्ग्याणि तैरेव यजमानः सुवर्गं लोकमेति यज्ञेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत् ताः स्तोमभागैरेवासृजत् यत् (२६)

स्तोमभागा उपदधाति प्रजा एव तद्यजमानः सृजते बृहस्पतिर्वा एतद्यज्ञस्य तेजः समभरद्यस्तोमभागा यस्तोमभागा उपदधाति सतेजसमेवाग्निं चिनुते बृहस्पतिर्वा एतां यज्ञस्य प्रतिष्ठामपश्यद्यस्तोमभागा यस्तोमभागा उपदधाति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै सप्तसप्तोपं दधाति सवीर्यत्वाय तिस्रो मध्ये प्रतिष्ठित्यै॥ (२७)

उत्तरतो धत्ते तस्मादुपधीयन्त ऋषयोऽसृजत् यन्निचंत्वारिंशच्च॥ [५]

रश्मिरित्येवाऽऽदित्यमसृजत् प्रेतिरिति धर्ममन्वितिरिति दिवः संधिरित्यन्तरिक्षं प्रतिधिरिति पृथिवीं विष्टम्भ इति वृष्टिम्भवेत्यहरनुवेति रात्रिमुशिति वसून्मकेत इति रुद्रान्यसुंदीतिरित्यादित्यानोज इति पितृस्तन्तुरिति प्रजाः पृतनाणाडिति पशून्नेवदित्योषधीरभिजिदंसि युक्तग्रावा (२८)

इन्द्राय त्वेन्द्रं जिन्वेत्येव दक्षिणतो वज्रं पर्यौहदभिजित्यै ताः प्रजा अपंप्राणा
असृजत तास्वधिपतिरसीत्येव प्राणमदधाद्यन्तेत्यपानं सः सर्प इति चक्षुर्वयोधा इति
श्रोत्रन्ताः प्रजाः प्राणतीरपानतीः पश्यन्तीः शृण्वतीर्न मिथुनी अभवन्तासु त्रिवृदसीत्येव
मिथुनमदधात्ताः प्रजा मिथुनी (२९)

भवंतीर्न प्राजायन्त ताः सः रोहोऽसि नीरोहोऽसीत्येव प्राजनयन्ताः प्रजाः प्रजाता
न प्रत्यतिष्ठन्ता वंसुकोऽसि वेपथ्रिरसि वस्यष्टिरसीत्येवेषु लोकेषु प्रत्यस्थापयद्यदाह
वसुकोऽसि वेपथ्रिरसि वस्यष्टिरसीति प्रजा एव प्रजाता एषु लोकेषु प्रति स्थापयति
सात्मान्तरिक्षं रोहति सप्राणोऽमुष्मिँल्लोके प्रति तिष्ठत्यव्यर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति य
एवं वेद॥ (३०)

युक्तग्रावा प्रजा मिथुन्यन्तरिक्षं द्वादश च॥ [६]

नाक्सद्विर्वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्तन्नाकसदां नाक्सत्त्वं यन्नाकसदं उपदधाति
नाक्सद्विरेव तद्यजमानः सुवर्गं लोकमेति सुवर्गो वै लोको नाको यस्यैता उपधीयन्ते
नास्मा अकम्भवति यजमानायतनं वै नाकसदो यन्नाकसदं उपदधात्यायतनमेव तद्यजमानः
कुरुते पृष्ठानां वा एतत्तेजः सम्भृतं यन्नाकसदो यन्नाकसदः (३१)

उपदधाति पृष्ठानामेव तेजोऽवं रुद्धे पञ्चचोडा उपं दधात्यप्सरसं एवैनमेता भूता
अमुष्मिँल्लोक उपं शेरेऽथो तनूपानीरवैता यजमानस्य यं द्विष्यात्तमुपदधद्द्यायेदेताभ्यं एवेनं
देवताभ्यं आ वृश्चति ताजगार्तिमार्च्छत्युत्तरा नाक्सद्व्य उपं दधाति यथा जायामानीयं
गृहेषु निषादयति तादृगेव तत् (३२)

पश्चात्प्राचीमुत्तमामुपं दधाति तस्मात्पश्चात्प्राची पत्यन्वास्ते स्वयमातृणां च
विकर्णी चोत्तमे उपं दधाति प्राणो वै स्वयमातृणायुर्विकर्णी प्राणं चैवायुश्च
प्राणानामुत्तमौ धत्ते तस्मात्प्राणश्चायुश्च प्राणानामुत्तमौ नान्यामुत्तरामिष्टकामुपं
दध्याद्यदन्यामुत्तरामिष्टकामुपदध्यात्पशूनाम् (३३)

च यजमानस्य च प्राणं चायुश्चापि दध्यात्तस्मान्नान्योत्तरेष्टकोपधेयां स्वयमातृणामुपं
दधात्यसौ वै स्वयमातृणामूमेवोपं धत्तेऽश्वमुपं प्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथो प्राजापत्यो
वा अश्वः प्रजापतिर्नैवाग्निं चिनुते स्वयमातृणा भवति प्राणानामुत्तमं अथो सुवर्गस्य
लोकस्यानुख्यात्या एषा वै देवानां विक्रान्तिर्यद्विकर्णी यद्विकर्णीमुपदधाति देवानामेव

विक्रान्तिमनु वि क्रमत उत्तरत उपं दधाति तस्मादुत्तरत उपचारोऽग्निर्वायुमती भवति समिद्धौ॥ (३४)

सम्भृतं यत्राकसदो यत्राकसदस्तत्पशूनामेपां वै द्वाविंशतिश्च॥ [७]

छन्दांस्युपं दधाति पशवो वै छन्दांसि पशूनेवावं रुद्धे छन्दांसि वै देवानां वामम्पशवो वाममेव पशूनवं रुद्ध एतां ह वै यज्ञसेनश्चेत्रियायुणश्चिति विदां चकार तया वै स पशूनवारुद्ध यदेतामुपदधाति पशूनेवावं रुद्धे गायत्रीः पुरस्तादुपं दधाति तेजो वै गायत्री तेज एव (३५)

मुखतो धत्ते मूर्धन्वतीर्भवन्ति मूर्धानमेवैनं समानानां करोति त्रिष्टुभ उपं दधातीन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियमेव मध्यतो धत्ते जगतीरुपं दधाति जागता वै पशवं पशूनेवावं रुद्धेऽनुष्टुभ उपं दधाति प्राणा वा अनुष्टुप्प्राणानामुत्सृष्ट्यै बृहतीरुष्णिहाः पङ्क्तिरक्षरपङ्क्तिरिति विपुरुपाणि छन्दांस्युपं दधाति विपुरुपा वै पशवं पशवं (३६)

छन्दांसि विपुरुपानेव पशूनवं रुद्धे विपुरुपमस्य गृहे दृश्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एव वेदतिच्छन्दसमुपं दधात्यतिच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दांसि सर्वभिरैवैनं छन्दोभिश्चिनुते वर्ष्म वा एषा छन्दसां यदतिच्छन्दा यदतिच्छन्दसमुपदधाति वर्ष्मैवैनं समानानां करोति द्विपदा उपं दधाति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै॥ (३७)

तेज एव पशवं पशवो यजमान एकंश्च॥ [८]

सर्वाभ्यो वै देवताभ्योऽग्निश्चीयते यत्सयुजो नोपदध्याद्देवता अस्याग्निं वृञ्जीरन् यत्सयुजं उपदधात्यात्मनैवैनं सयुजं चिनुते नाग्निना व्यूध्यतेऽथो यथा पुरुषः स्रावभिः सन्तत एवमेवैताभिर्ऽग्निः सन्ततोऽग्निना वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्ता अमूः कृत्तिका अभवन् यस्यैता उपधीयन्ते सुवर्गमेव (३८)

लोकमेति गच्छति प्रकाशं चित्रमेव भवति मण्डलेष्टका उपं दधातीमे वै लोका मण्डलेष्टका इमे खलु वै लोका देवपुरा देवपुरा एव प्र विंशति नार्तिमाच्छत्यग्निं चिक्यानो विश्वज्योतिष उपं दधातीमानेवैताभिर्लोकां ज्योतिष्मतः कुरुतेऽथो प्राणानेवैता यजमानस्य दाधत्येता वै देवताः सुवर्ग्यास्ता एवान्वारभ्य सुवर्गं लोकमेति॥ (३९)

सुवर्गमेव ता एव चत्वारि च॥ [९]

वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुद्धे यदेकधोपदध्यादेकमृतुं वर्षेदनुपरिहारः सादयति तस्मात्सर्वानृतून् वर्षति पुरोवातसनिर्सीत्याहेतुद्वे वृष्टौ रूपं रूपेणैव वृष्टिमवं रुद्धे संयानीभिर्वै देवा इमाल्लोकान्स्मरन्त्युस्तथसंयानीनां संयानित्वं यथसंयानीरुपदधाति यथाप्सु नावा संयात्येवम् (४०)

एवैताभिर्यजमान इमाल्लोकान्स्मरन् याति प्लवो वा एषोऽग्रेयथसंयानीर्यथसंयानीरुपदधाति प्लवमेवैतमग्नय उपं दधात्युत यस्यैतासूपहितास्वापोऽग्निः हरन्त्यहंत एवास्याग्निरादित्येष्टका उपं दधात्यादित्या वा एतम्भूत्यै प्रति नुदन्ते योऽलम्भूत्यै सन्भूतिं न प्राप्नोत्यादित्याः (४१)

एवैनम्भूतिं गमयन्त्यसौ वा एतस्यादित्यो रुचमा दत्ते योऽग्निं चित्वा न रोचते यदादित्येष्टका उपदधात्युसावेवास्मिन्नादित्यो रुचं दधाति यथासौ देवानां रोचंत एवमेवैष मनुष्याणां रोचते घृतेष्टका उपं दधात्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यद्धृतमिष्येणैवेन धाम्ना समर्धयति (४२)

अथो तेजसानुपरिहारः सादयत्यपरिवर्गमेवास्मिन्तेजो दधाति प्रजापतिरग्निमचिनुत स यशंसा व्यर्ध्यत स एता यशोदा अपश्यत्ता उपाधत्ता ताभिर्वै स यशं आत्मन्धत्त यद्यशोदा उपदधाति यशं एव ताभिर्यजमान आत्मन्धत्ते पञ्चोपं दधाति पाङ्कः पुरुषो यावानेव पुरुषस्तस्मिन् यशो दधाति॥ (४३)

एवं प्राप्नोत्यादित्या अर्धयत्येकान्नपञ्चाशच्च॥ [१०]

देवासुराः संयन्ता आसन्कनीयांसो देवा आसन्भूयांसोऽसुरास्ते देवा एता इष्टका अपश्यन्ता उपाधत्त भूयस्कृदसीत्येव भूयांसोऽभवन्वनस्पतिभिरोषधीभिर्वरिवस्कृदसीतीमामंजयन्प्राच्यसीति प्राचीं दिशमजयन्तूर्ध्वासीत्यमूमंजय सीदित्यन्तरिक्षमजयन्ततो देवा अभवन् (४४)

परासुरा यस्यैता उपधीयन्ते भूयानेव भवत्यभीमाल्लोकान्जयति भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवत्यप्सुपदसि श्येनसदसीत्याहेतुद्वे अग्ने रूपं रूपेणैवाग्निमवं रुद्धे पृथिव्यास्त्वा द्रविणे सादयामीत्याहेमानेवैताभिर्लोकान् द्रविणावतः कुरुत आयुष्या उपं दधात्यायुरेव (४५)

अस्मिन्धात्यग्ने यत्ते परं हन्नामेत्याहेतुद्वे अग्नेः प्रियं धाम प्रियमेवास्य धामोपाप्नोति तावेहि सः रभावहा इत्याहु व्यैवेनेन परि धत्ते पाञ्चजन्येष्वप्यैध्यग्र इत्याह्वेष वा अग्निः पाञ्चजन्यो यः पञ्चचितीकस्तस्मादेवमार्हतव्या उपं दधात्येतद्वा ऋतूनामिष्यं धाम यदंतव्या

ऋतूनामेव प्रियं धामाव रुद्धे सुमेक इत्याह संवत्सरो वै सुमेकः संवत्सरस्यैव प्रियं धामोपाप्नोति॥ (४६)

अभंवन्नायुरेवर्तव्या उप पङ्क्तिं शतिश्च॥ [११]

प्रजापतेरक्षयश्चयत्तत्परापतत्तदश्वोऽभवद्यदश्वयत्तदश्वस्याश्वत्वन्तद्देवा अश्वमेधेनैव प्रत्यदधुरेष वै प्रजापतिः सर्वं करोति योऽश्वमेधेन यजते सर्व एव भवति सर्वस्य वा एषा प्रायश्चित्तिः सर्वस्य भेषजः सर्वं वा एतेन पाप्मानं देवा अंतरन्नापि वा एतेन ब्रह्महृत्यामन्तरन्ध्रसर्वम्पाप्मानम् (४७)

तरति तरति ब्रह्महृत्या योऽश्वमेधेन यजते य उ चैनमेवं वेदोत्तरं वै तत्प्रजापतेरक्षयश्चयत्तस्मादश्वस्योत्तरतोऽवं द्यन्ति दक्षिणतोऽन्येषां पशूनाम्बैतसः कटो भवत्यप्सु योनिर्वा अश्वोऽप्सुजो वैतसः स्व एवैनं योनौ प्रतिं छापयति चतुष्टोमः स्तोमो भवति सरङ्गु वा अश्वस्य सक्थ्यावृहत्तद्देवाश्चतुष्टोमेनैव प्रत्यदधुर्यच्चतुष्टोमः स्तोमो भवत्यश्वस्य सर्वत्वाय॥ (४८)

सर्वं पाप्मानमवृहद्वादश च॥ [१२]

देवासुराः तेनर्तव्या रुद्रोऽश्मनृषदे वडुदेनं प्राचीमिति वसोर्धारांमग्निर्देवेभ्यः सुवर्गाय यत्राकूताय छन्दश्चितं पर्वस्व द्वादश॥ [१३] देवासुरा अजायां वै गुमुष्टिः प्रथमो देवयतामेतद्वै छन्दसामृगोत्यष्टौ पञ्चाशच्च॥ 58॥ देवासुराः सर्वं जयति॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः ॥

देवासुराः संयत्ता आसन्ते न व्यजयन्त स एता इन्द्रस्तनूरपश्यत्ता उपाधत्ता ताभिर्वै स तनुवमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नेधत्त ततो देवा अभवन्परासुरा यदिन्द्रतनूरुपदधाति तनुवमेव ताभिरिन्द्रियं वीर्यं यजमान आत्मन्यत्तेऽथो सेन्द्रमेवाग्निः सतनुं चिनुते भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यः (१)

भुवति यज्ञो देवेभ्योऽपाकामुत्तमवरुधं नाशंकुवन्त एता यज्ञतनूरपश्यन्ता उपादधत्
ताभिर्वै ते यज्ञमवारुन्धत् यद्यज्ञतनूरुपदधाति यज्ञमेव ताभिर्यजमानोऽव रुद्धे
त्रयस्त्रिंशत्मुप दधाति त्रयस्त्रिंशद्वै देवता देवता एवाव रुद्धेऽथो सात्मानमेवाग्निं
सतनुं चिनुते सात्मानमुष्मिँल्लौके (२)

भुवति य एवं वेद ज्योतिष्मतीरुप दधाति ज्योतिरेवास्मिन्दधात्येताभिर्वा अग्निश्चितो
ज्वलति ताभिरेवैनं समिन्द्र उभयोरस्मै लोकयोज्योतिर्भवति नक्षत्रेष्टका उप दधात्येतानि
वै दिवो ज्योतींषि तान्येवाव रुद्धे सुकृता वा एतानि ज्योतींषि यन्नक्षत्राणि
तान्येवाप्रोत्यथो अनूकाशमेवैतानि (३)

ज्योतींषि कुरुते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै यत्संस्पृष्टा उपदध्याद्वृष्टै लोकमपि
दध्यादवरुषुकः पर्जन्यः स्यादसंस्पृष्टा उप दधाति वृष्टा एव लोकं करोति वरुषुकः
पर्जन्यो भवति पुरस्तादन्याः प्रतीचीरुप दधाति पश्चादन्याः प्राचीस्तस्मात्प्राचीनानि च
प्रतीचीनानि च नक्षत्राण्या वर्तन्ते॥ (४)

भ्रातृव्यो लोक एवेतान्येकचत्वारिंशच्च॥ [१]

ऋतव्या उप दधात्यृतूनां क्लृप्त्यै द्वंद्वमुप दधाति तस्माद्द्वंद्वमृतवोऽधृतेव वा एषा
यन्मध्यमा चित्तिरन्तरिक्षमिव वा एषा द्वंद्वमन्यासु चितीषूप दधाति चतस्रो मध्ये धृत्या
अन्तःश्लेषणं वा एताश्चित्तीनां यदृतव्या यदृतव्या उपदधाति चितीनां विधृत्या अवकामनूप
दधात्येषा वा अग्रेयोनिः सयोनिम् (५)

एवाग्निं चिनुत उवाच ह विश्वामित्रोऽददिथ्स ब्रह्मणान्नं यस्यैता उपधीयान्तै य उ
चैना एवं वेददिति संवत्सरो वा एतम्प्रतिष्ठायै नुदते योऽग्निं चित्वा न प्रतितिष्ठति पञ्च
पूर्वाश्चितयो भवन्त्यथ षष्ठीं चितिं चिनुते षड्वा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति
तिष्ठत्येता वै (६)

अधिपत्नीनामेष्टका यस्यैता उपधीयन्तेऽधिपतिरेव समानाना भवति यं
द्विष्यात्तमुपदधद्वायेदेताभ्य एवेन देवताभ्य आ वृश्चति ताजगार्तिमार्च्छत्यङ्गिरसः सुवर्ग
लोकं यन्तो या यज्ञस्य निष्कृतिरासीत्तामृषिभ्यः प्रत्यौहन् तद्धिरण्यमभवद्द्विरण्यश्लकैः
प्रोक्षति यज्ञस्य निष्कृत्या अथो भेषजमेवास्मै करोति (७)

अथो रूपेणैवैनं समर्धयत्यथो हिरण्यज्योतिषैव सुवर्गं लोकमेति साहस्रवता प्रोक्षति

साहस्रः प्रजापतिः प्रजापतेरास्या इमा मे अग्र इष्टका धेनवः सन्वित्याह धेनुरेवनाः
कुरुते ता एनं कामदुघा अमुत्रामुष्मिँल्लोक उप तिष्ठन्ते॥ (८)

सयोनितेता वै करोत्येकान्नचत्वारिंशच्च॥ [२]

रुद्रो वा एष यदग्निः स एतर्हि जातो यर्हि सर्वश्चितः स यथा वथ्सो जातः
स्तनम्प्रेप्सत्येवं वा एष एतर्हि भागधेयम्प्रेप्सति तस्मै यदाहुतिं न जुहुयादध्वर्युं
च यजमानं च ध्यायेच्छतरुद्रीयं जुहोति भागधेयेनैवैनं शमयति नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युं
यजमानो यद्गाम्याणां पशूनाम् (९)

पयसा जुहुयाद्गाम्यान्पशूञ्चुर्चापयेद्यदारण्यानामारण्याञ्जर्तिलयवाग्वा वा
जुहुयाद्रवीधुकयवाग्वा वा न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यानथो खल्वाहुरनाहुतिर्वै
जर्तिलांश्च गवीधुकाश्चेत्यजक्षीरेण जुहोत्याग्नेयी वा एषा यदजाहुत्यैव जुहोति न
ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यानङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्तः (१०)

अजायां घर्मम्प्राप्तिञ्चन्त्सा शोचन्ती पूर्णं पराजिहीत सो ऽर्को-
ऽभवत्तदर्कस्याकृत्वमर्कपर्णेन जुहोति सयोनित्वायोद्विष्टञ्जुहोत्येषा वै रुद्रस्य
दिग्ब्रवायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते चरमायामिष्टकायां जुहोत्यन्त एव रुद्रं निरवदयते
त्रेधाविभुक्तं जुहोति त्रयं इमे लोका इमानेव लोकान्स्मर्मावद्वीर्यान्करोतीत्यग्नें
जुहोति (११)

अथेत्यथेयति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनं लोकेभ्यः शमयति तिस्र उत्तरा
आहुतीर्जुहोति षट्सम्पद्यन्ते षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवैनं शमयति यदनुपरिक्रामं
जुहुयादन्तरवचारिणं रुद्रं कुर्यादथो खल्वाहुः कस्यां वाहं दिशि रुद्रः कस्यां
वेत्यनुपरिक्राममेव होतव्यमपरिवर्गमेवैनं शमयति (१२)

एता वै देवताः सुवर्गा या उत्तमास्ता यजमानं वाचयति ताभिरेवैनं सुवर्गं
लोकं गमयति यं द्विष्यात्तस्य सञ्चरे पशूनां न्यस्येद्यः प्रथमः पशुरभितिष्ठति स
आर्तिमार्च्छति॥ (१३)

पशूनां यन्तोऽग्नें जुहोत्यपरिवर्गमेवैनं शमयति त्रिंशच्च॥ [३]

अश्मन्नूर्जमिति परि पिश्वति मार्जयत्येवैनमथो तर्पयत्येव स एनं तृप्तो-
ऽक्षुध्यन्नशौचन्नमुष्मिन्नौक उप तिष्ठते तृप्यति प्रजयां पशुभिर्य एवं वेद तां न इषमूर्जं
धत्त मरुतः सरराणा इत्याहान्नं वा ऊर्गन्नम्मरुतोऽन्नमेवाव रुद्धेऽश्मन्स्ते क्षुदमुं ते
शुक (१४)

ऋच्छतु यं द्विष्म इत्याह यमेव द्वेष्टि तमस्य क्षुधा च शुचा चार्पयति त्रिः
परिपिश्वन्पर्येति त्रिवृद्धा अग्निर्वाग्नेवाग्निस्तस्य शुचं शमयति त्रिः पुनः पर्येति
पदत्सम्पद्यन्ते षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवास्य शुचं शमयत्यपां वा एतत्पुष्पं यद्वैतसो-
ऽपाम् (१५)

शरोऽवका वेतसशाख्या चावकाभिश्च वि कर्षत्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्य
शुचं शमयति यो वा अग्निं चितम्प्रथमः पशुरधिक्रामतीश्वरो वै तं शुचा प्रदहो
मण्डूकेन वि कर्षत्येष वै पशूनामनुपजीवनीयो न वा एष ग्राम्येषु पशुषु हितो नारण्येषु
तमेव शुचाप्यत्यष्टाभिर्वि कर्षति (१६)

अष्टाक्षरा गायत्री गायत्रौऽग्निर्वाग्नेवाग्निस्तस्य शुचं शमयति पावकवतीभिरन्नं वै
पावकोऽन्नैनेवास्य शुचं शमयति मृत्युर्वा एष यदग्निर्ब्रह्मण एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनम् कार्ष्णीं
उपानहावुपं मुञ्चते ब्रह्मणेव मृत्योरन्तर्धत्तेऽन्तर्मृत्योर्धत्तेऽन्तरन्नाद्यादित्याहुरन्यामुपमुञ्चतेऽन्यां
नान्तः (१७)

एव मृत्योर्धत्तेऽवान्नाद्यं रुद्धे नमस्ते हरसे शोचिष इत्याह नमस्कृत्य हि
वसीयांसमुपचरन्त्यन्यं तं अस्मत्तपन्तु हेतय इत्याह यमेव द्वेष्टि तमस्य शुचाप्यति
पावको अस्मभ्यं शिवो भवेत्याहान्नं वै पावकोऽन्नमेवाव रुद्धे द्वाभ्यामधि क्रामति
प्रतिष्ठित्या अपस्यवतीभ्यां शान्त्यै॥ (१८)

शुग्वैतसोऽपामष्टाभिर्विकर्षति नान्तरेकान्नपञ्चाशच्च॥ [४]

नृपदे वडिति व्याघारयति पङ्क्याहृत्या यज्ञमुखमा रभतेऽक्षण्या व्याघारयति तस्मादक्षण्या
पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै यद्वषट्कुर्याद्यातयामास्य वषट्कारः स्याद्यन्न वषट्कुर्याद्रक्षांसि
यज्ञं हन्युर्वडित्याह परोक्षमेव वषट्करोति नास्य यातयामा वषट्कारो भवति न यज्ञं
रक्षांसि घ्नन्ति हुतादो वा अन्ये देवाः (१९)

अहुतादोऽन्ये तानग्निचिदेवोभयान्प्रीणाति ये देवा देवानामिति दध्ना मधुमिश्रेणावोक्षति हुतादश्चैव देवानहुतादश्च यजमानः प्रीणाति ते यजमानम्प्रीणन्ति दध्नेव हुतादः प्रीणाति मधुषाहुतादो ग्राम्यं वा एतदन्नं यद्ध्यारण्यम्मधु यद्ध्ना मधुमिश्रेणावोक्षत्युभयस्यावरुद्धे शुमुष्टिनावोक्षति प्राजापत्यः (२०)

वै शुमुष्टिः संयोनित्वाय द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्या अनुपरिचारमवोक्षत्यपरिवर्गमेवैनान्प्रीणाति वि वा एष प्राणैः प्रजयां पशुभिर्ऋध्यते योऽग्निं चिन्वन्नधिक्रामति प्राणदा अपानदा इत्याह प्राणानेवात्मन्धत्ते वर्चोदा वरिवोदा इत्याह प्रजा वै वर्चः पशवो वरिवः प्रजामेव पशूनात्मन्धत्त इन्द्रो वृत्रमहन्तं वृत्रः (२१)

हुतः षोडशभिर्भोगैरसिनात्स एतामग्नयेऽनीकवत् आहुतिमपश्यत्तामजुहोतस्याग्निरीकवान्त्स भागधेयेन प्रीतः षोडशधा वृत्रस्य भोगानप्यदहद्वैश्वकर्मणेन पाप्मनो निरमुच्यत यदग्नयेऽनीकवत् आहुतिं जुहोत्यग्निरेवास्यानीकवान्त्सवेन भागधेयेन प्रीतः पाप्मानमपि दहति वैश्वकर्मणेन पाप्मनो निर्मुच्यते यं कामयेत चिरम्पाप्मनः (२२)

निर्मुच्येतेत्येकैकं तस्य जुहुयाच्चिरमेव पाप्मनो निर्मुच्यते यं कामयेत ताजक्पाप्मनो निर्मुच्येतेति सर्वाणि तस्यानुद्रुत्य जुहुयात्ताजगेव पाप्मनो निर्मुच्येतेत्यथो खलु नानैव सूक्ताभ्यां जुहोति नानैव सूक्तयोर्वीर्यं दधात्यथो प्रतिष्ठित्यै॥ (२३)

देवाः प्राजापत्यो वृत्रश्चिरं पाप्मनश्चत्वारिंशच्च॥ [५]

उदेनमुत्तरां न्येति समिध आ दधाति यथा जनं यतेऽवसं करोति तादृगेव तत्तिष्ठ आ दधाति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्मै भागधेयं करोत्यौदुम्बरीर्भवन्त्यूर्वा उदुम्बर ऊर्जमेवास्मा अपि दधात्युदु त्वा विश्वे देवा इत्याह प्राणा वै विश्वे देवाः प्राणैः (२४)

एवैनमुद्यच्छतेऽग्ने भरन्तु चित्तिभिरित्याह यस्मा एवेनं चित्तायोद्यच्छते तेनैवेनं समर्धयति पञ्च दिशो देवीर्यज्ञमवन्तु देवीरित्याह दिशो ह्येषोऽनुं प्रच्यवतेऽपामिति दुर्मतिम्बार्धमाना इत्याह रक्षसामपहृत्ये रायस्पोषे यज्ञपतिमाभजन्तीरित्याह पशवो वै रायस्पोषः (२५)

पशूनेवाव रुद्धे पङ्क्तिरहरति षड्वा ऋतव ऋतुभिरेवैनं हरति द्वे परिगृह्यवती

भवतो रक्षसामपंहत्यै सूर्यरश्मिरहरिकेशः पुरस्तादित्याह प्रसूत्यै ततः पावका आशिषो नो जुषन्तामित्याहान्नं वै पावकोऽन्नमेवाव रुद्धे देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा एतदप्रतिरथमपश्यन्तेन वै तैः प्रति (२६)

असुरानजयन्तदप्रतिरथस्याप्रतिरथत्वं यदप्रतिरथं द्वितीयो होतान्वाहाप्रत्यैव तेन यजमानो भ्रातृव्याञ्जयत्यथो अनभिजितमेवाभि जयति दशर्चम्भवति दशाक्षरा विराड्विराजेमौ लोकौ विधृतावनयोर्लोकयोर्विधृत्या अथो दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठत्यसदिव वा अन्तरिक्षमन्तरिक्षमिवाग्नीध्रमाग्नीध्रे (२७)

अश्मानं नि दधाति सत्त्वाय द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै विमानं एष दिवो मध्यं आस्त इत्याह व्यैवैतया मिमीते मध्यं दिवो निहितः पृश्निरश्मेत्याहान्नं वै पृथ्यन्नमेवाव रुद्धे चतसृभिरा पुच्छादिति चत्वारि छन्दांसि छन्दाभिरेवेन्द्रं विश्वा अवीवृधन्नित्याह वृद्धिमेवोपावर्तते वाजानां सत्पतिम्पतिम् (२८)

इत्याहान्नं वै वाजोऽन्नमेवाव रुद्धे सुम्रहूर्यज्ञो देवा आ च वक्षदित्याह प्रजा वै पशवः सुम्रं प्रजामेव पशूनात्मन्धते यक्षदग्निर्देवो देवा आ च वक्षदित्याह स्वगाकृत्यै वाजस्य मा प्रसवेनोद्गमभेणोदग्मभिरित्याहासौ वा आदित्य उद्यनुद्गम एष निम्रोचन्निग्राभो ब्रह्मणैवात्मानमुद्गृह्णाति ब्रह्मणा भ्रातृव्यं नि गृह्णाति॥ (२९)

प्राणैः पोषोऽप्रत्याग्नीध्रे पतिमेष दशं च॥ [६]

प्राचीमनुं प्रदिशम्प्रेहिं विद्वानित्याह देवलोकमेवैतयोपावर्तते क्रमध्वमग्निना नाकमित्याहेमानेवैतया लोकान्क्रमते पृथिव्या अहमुदन्तरिक्षमारुहमित्याहेमानेवैतया लोकान्धस्माराहेति सुवर्यन्तो नापैक्षन्त इत्याह सुवर्गमेवैतया लोकमेत्यग्ने प्रेहिं (३०)

प्रथमो देवयुतामित्याहोभयैष्वैतया देवमनुष्येषु चक्षुर्दधाति पञ्चभिरधिं कामति पाङ्क्तौ यज्ञो यावानेव यज्ञस्तेन सह सुवर्गं लोकमेति नक्तोषासेति पुरोनुवाक्यामन्वाह प्रत्या अग्ने सहस्राक्षेत्याह साहस्रः प्रजापतिः प्रजापतेरास्यै तस्मै ते विधेम वाजाय स्वाहेत्याहान्नं वै वाजोऽन्नमेवाव (३१)

रुद्धे दध्नः पूर्णामौदुम्बरीं स्वयमातृण्यायां जुहोत्यूर्गै दध्यूर्गुदुम्बरोऽसौ स्वयमातृण्णामुष्यामेवोर्जं दधाति तस्मादमुतोऽर्वाचीमूर्जमुप जीवामस्ति सृभिः सादयति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तम्प्रतिष्ठां गमयति प्रेद्धो अग्ने दीदिहि पुरो न इत्यौदुम्बरीमा

दधात्येषा वै सूर्मी कर्णकावत्येतया ह स्म (३२)

वै देवा असुराणां शततरहाः स्तृहन्ति यदेतया समिधमादधाति वज्रमेवैतच्छतघ्नीं यजमानो भ्रातृव्याय प्र हरति स्तृत्या अछम्बद्वारं विधेम ते परमे जन्मन्नग्र इति वैकङ्कतीमा दधाति भा एवाव रुन्दे तां संवितुर्वरेण्यस्य चित्रामिति शमीमयी शान्त्या अग्निर्वा ह वा अग्निचितं दुहेऽग्निचिद्वाग्निं दुहे ताम् (३३)

संवितुर्वरेण्यस्य चित्रामित्याहैष वा अग्नेर्दोहस्तमस्य कण्वं एव श्रायसोऽवेत्तेन ह स्मैनं स दुहे यदेतया समिधमादधात्यग्निचिदेव तदग्निं दुहे सप्त तै अग्ने समिधः सप्त जिह्वा इत्याह सप्तैवास्य साप्तानि प्रीणाति पूर्णया जुहोति पूर्ण इव हि प्रजापतिः प्रजापतेः (३४)

आस्यै न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापतिः प्रजा असृजत प्रजानां सृष्ट्या अग्निर्देवेभ्यो निलायत स दिशोऽनु प्राविशञ्जुह्वन्मनसा दिशो ध्यायेद्दिग्भ्य एवैनमव रुन्दे दध्ना पुरस्ताञ्जुहोत्याज्येनोपरिष्ठात्तेजश्चैवास्मा इन्द्रियं च समीचीं दधाति द्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरः साक्षात् (३५)

एव वैश्वानरमव रुन्दे यत्प्रयाजानूयाजान्कुर्याद्विकस्तिः सा यज्ञस्य दर्विहोमं करोति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै राष्ट्रं वै वैश्वानरो विष्मरुतो वैश्वानरः हुत्वा मारुताञ्जुहोति राष्ट्र एव विशमनुं बध्नात्युच्चैर्वैश्वानरस्या श्रावयत्युपांशु मारुताञ्जुहोति तस्माद्राष्ट्रं विशमतिं वदति मारुता भवन्ति मरुतो वै देवानां विशो देवविशेनैवास्मै मनुष्यविशमव रुन्दे सप्त भवन्ति सप्तगणा वै मरुतो गणश एव विशमव रुन्दे गणेन गणमनुद्रुत्य जुहोति विशमेवास्मा अनुवर्त्मानं करोति॥ (३६)

अग्ने प्रेक्षवं स्म दुहे तां प्रजापतेः साक्षान्मनुष्यविशमेकविंशतिश्च॥ [७]

वसोर्धारां जुहोति वसोर्मि धारांसदिति वा एषा हूयते घृतस्य वा एनमेषा धारामुष्मिन्लोकं पिबन्मानोप तिष्ठत आज्येन जुहोति तेजो वा आज्यं तेजो वसोर्धारा तेजसैवास्मै तेजोऽव रुन्देऽथो कामा वै वसोर्धारा कामानेवाव रुन्दे यं कामयेत प्राणानस्यान्नाद्यं वि (३७)

छिन्द्यामिति विग्राहं तस्य जुहुयात्प्राणानेवास्यान्नाद्यं विच्छिनत्ति यं कामयेत

प्राणानस्यान्नाद्यः सं तनुयामिति सन्ततां तस्य जुहुयात्प्राणानेवास्यान्नाद्यः सं तनोति
द्वादश द्वादशानि जुहोति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरेणैवास्मा अन्नमव रुन्देऽन्नं च
मेऽक्षुच्च म इत्याहैतद्वै (३८)

अन्नस्य रूपं रूपेणैवान्नमव रुन्देऽग्निश्च म आपश्च म इत्याहैषा वा अन्नस्य
योनिः सयोन्येवान्नमव रुन्देऽर्धेन्द्राणि जुहोति देवता एवाव रुन्दे यत्सर्वेषामर्धमिन्द्रः प्रति
तस्मादिन्द्रो देवतानामभूयिष्ठभाक्तं इन्द्रमुत्तरमाहेन्द्रियमेवास्मिन्नुपरिष्ठादधाति यज्ञायुधानि
जुहोति यज्ञः (३९)

वै यज्ञायुधानि यज्ञमेवाव रुन्देऽथो एतद्वै यज्ञस्य रूपं रूपेणैव यज्ञमव रुन्दे-
ऽवभृथश्च मे स्वगाकारश्च म इत्याह स्वगाकृत्या अग्निश्च मे घर्मश्च म इत्याहैतद्वै
ब्रह्मवर्चसस्य रूपं रूपेणैव ब्रह्मवर्चसमव रुन्द ऋक् मे सामं च म इत्याह (४०)

एतद्वै छन्दसा रूपं रूपेणैव छन्दाः स्यव रुन्दे गर्भाश्च मे वत्साश्च म इत्याहैतद्वै
पशूना रूपं रूपेणैव पशूनव रुन्दे कल्पाञ्जुहोत्यकृतस्य कृत्यै युग्मदयुजे जुहोति
मिथुनत्वार्योत्तरावती भवतोऽभिक्रान्त्या एका च मे तिस्रश्च म इत्याह देवछन्दसं वा
एका च तिस्रश्च (४१)

मनुष्यछन्दसं चतस्रश्चाष्टौ च देवछन्दसं चैव मनुष्यछन्दसं चाव रुन्द आ
त्रयस्त्रिंशतो जुहोति त्रयस्त्रिंशद्वै देवता देवता एवाव रुन्द आष्टाचत्वारिंशतो
जुहोत्यष्टाचत्वारिंशदक्षरा जगती जागताः पशवो जगत्यैवास्मै पशूनव रुन्दे वाजंश्च
प्रसवश्चेति द्वादशं जुहोति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सर एव प्रति तिष्ठति॥ (४२)

वि वै यज्ञः सामं च म इत्याह च तिस्रश्चैकात्रपञ्चाशच्च॥ [८]

अग्निर्देवेभ्योऽपौक्रामद्वाग्धेयमिच्छमानस्तं देवा अब्रुवन्नुप न आ वर्तस्व हव्यं नो
वहेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मह्यमेव वाजप्रसवीयं जुहवन्निति तस्मादग्नये वाजप्रसवीयं
जुह्वति यद्वाजप्रसवीयं जुहोत्यग्निमेव तद्वाग्धेयं समर्धयत्यथो अभिषेक एवास्य स
चतुर्दशभिर्जुहोति सप्त ग्राम्या ओषधयः सप्त (४३)

आरण्या उभर्यौषामवरुद्धा अन्नस्यान्नस्य जुहोत्यन्नस्यान्नस्यावरुद्धा औदुम्बरेण
स्रुवेण जुहोत्यूर्वा उदुम्बर ऊर्गन्नमूर्जेवास्मा ऊर्जमन्नमव रुन्देऽग्निर्वै देवानामभिषिक्तो-

ऽग्निचिन्मनुष्याणान्तस्मादग्निचिद्वर्षति न धावेदवरुद्धः ह्यस्यान्नमन्नमिव खलु वै वर्षं यद्वावेदन्नाद्यद्वावेदुपावर्तेतान्नाद्यमेवाभि (४४)

उपावर्तते नक्तोपासेति कृष्णायै श्वेतवत्सायै पयसा जुहोत्यह्नेवासमै रात्रिम्प दापयति रात्रियाहंरहोरात्रे एवासमै प्रते काममन्नाद्यं दुहाते राष्ट्रभृतो जुहोति राष्ट्रमेवाव रुद्धे षड्भिर्जुहोति षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठति भुवनस्य पत् इति रथमुखे पञ्चाहुतीर्जुहोति वज्रो वै रथो वज्रैणैव दिशः (४५)

अभि जयत्यग्निचितः ह वा अमुष्मिँल्लोके वातोऽभि पवते वातनामानि जुहोत्यभ्येनममुष्मिँल्लोके वातः पवते त्रीणि जुहोति त्रयं इमे लोका एभ्य एव लोकेभ्यो वातमव रुद्धे समुद्रोऽसि नभस्वानित्याहेतद्वै वातस्य रूपं रूपेणैव वातमव रुद्धेऽञ्जलिना जुहोति न ह्येतेषामन्यथाहुतिरवकल्पते॥ (४६)

ओषधयः सप्ताभि दिशोऽन्यथा द्वे च॥ [९]

सुवर्गाय वै लोकाय देवर्थो युज्यते यत्राकृताय मनुष्यरथ एष खलु वै देवर्थो यदग्निरग्निं युनज्मि शवसा घृतेनेत्याह युनक्त्येवैनं स एनं युक्तः सुवर्गं लोकमभि वहति यथ्सर्वाभिः पञ्चभिर्युञ्ज्याद्युक्तोऽस्याग्निः प्रच्युतः स्यादप्रतिष्ठिता आहुतयः स्युरप्रतिष्ठिताः स्तोमा अप्रतिष्ठितान्युक्थानि तिसृभिः प्रातःसवनैऽभि मृशति त्रिवृत् (४७)

वा अग्निर्यावानेवाग्निस्तं युनक्ति यथानसि युक्त आधीयत एवमेव तत्प्रत्याहुतयस्तिष्ठन्ति प्रति स्तोमाः प्रत्युक्थानि यज्ञायज्ञिर्यस्य स्तोत्रे द्वाभ्यामभि मृशत्येतावान् वै यज्ञो यावानग्निष्टोमो भूमा त्वा अस्यात ऊर्ध्वः क्रियते यावानेव यज्ञस्तमन्ततोऽन्वारोहति द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्या एक्याप्रस्तुतम्भवत्यथ (४८)

अभि मृशत्युपैनमुत्तरो यज्ञो नमत्यथो सन्तत्यै प्र वा एषोऽस्माल्लोकाच्चवते योऽग्निं चिनुते न वा एतस्यानिष्टक आहुतिरव कल्पते यां वा एषोऽनिष्टक आहुतिं जुहोति सर्वति वै सा ताः सर्वन्तीं यज्ञोऽनु परा भवति यज्ञं यजमानो यत्पुनश्चितिं चिनुत आहुतीनां प्रतिष्ठित्यै प्रत्याहुतयस्तिष्ठन्ति (४९)

न यज्ञः पराभवति न यजमानोऽष्टावुप दधात्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रेणैवेनं छन्दसा चिनुते यदेकादश त्रैष्टुभेन यद्वादश जागतेन छन्दोभिरेवैनं चिनुते नपात्को वै नामेषोऽग्निर्यत्पुनश्चितिर्य एवं विद्वान्पुनश्चितिं चिनुत आ तृतीयात्पुरुषादन्नमति यथा वै पुनराधेयं

एवमुपुनश्चितिर्योऽग्न्याधेयेन न (५०)

ऋध्नोति स पुनराधेयमा धत्ते योऽग्निं चित्वा नर्ध्नोति स पुनश्चितिं चिनुते यत्पुनश्चितिं चिनुत ऋद्ध्या अथो खल्वाहुर्न चैतव्येति रुद्रो वा एष यदग्निर्यथा व्याघ्रः सुसम्बोधयति तादृगेव तदथो खल्वाहुश्चेतव्येति यथा वसीयाः सम्भागधेयेन बोधयति तादृगेव तन्मनुरग्निमचिनुत तेन नार्ध्नोत्स एतामुपुनश्चितिमपश्यत्तामचिनुत तया वै स आर्ध्नोद्यत्पुनश्चितिं चिनुत ऋद्धौ॥ (५१)

त्रिवृदथ तिष्ठन्त्यग्न्याधेयेन नाचिनुत सप्तदश च॥ [१०]

छन्दश्चितं चिन्वीत पशुकामः पशवो वै छन्दांसि पशुमानेव भवति श्येनचितं चिन्वीत सुवर्गकामः श्येनो वै वर्यसाम्पतिष्ठः श्येन एव भूत्वा सुवर्गं लोकम्पतति कङ्कचितं चिन्वीत यः कामयेत शीर्षण्वानमुष्मिल्लोके स्यामिति शीर्षण्वानेवामुष्मिल्लोके भवत्यलजचितं चिन्वीत चतुःसीतं प्रतिष्ठाकामश्चतस्रो दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति प्रउगचितं चिन्वीत भ्रातृव्यान्प्र (५२)

एव भ्रातृव्यान्नुदत उभयतःप्रउगं चिन्वीत यः कामयेत प्र जातान्भ्रातृव्यान्नुदेयं प्रतिजनिष्यमाणानिति प्रैव जातान्भ्रातृव्यान्नुदते प्रति जनिष्यमाणान्प्रथचक्रचितं चिन्वीत भ्रातृव्यान् वज्रो वै रथो वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्र हरति द्रोणचितं चिन्वीतान्नकामो द्रोणे वा अन्नम्प्रियते सयोन्येवान्नमव रुद्धे समूह्य चिन्वीत पशुकामः पशुमानेव भवति (५३)

परिचाय्यं चिन्वीत ग्रामकामो ग्राम्येव भवति श्मशानचितं चिन्वीत यः कामयेत पितृलोकं ऋध्न्यामिति पितृलोक एवर्ध्नोति विश्वामित्रजमदग्नी वसिष्ठेनास्पधेताः स एता जमदग्निर्विह्व्या अपश्यत्ता उपाधत्ता ताभिर्वै स वसिष्ठस्येन्द्रियं वीर्यमववृद्धं यद्विह्व्या उपदधातीन्द्रियमेव ताभिर्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृद्धे होतुर्धिष्णियं उपं दधाति यजमानायतनं वै (५४)

होता स्व एवास्मां आयतन इन्द्रियं वीर्यमव रुद्धे द्वादशोपं दधाति द्वादशाक्षरा जगती जागताः पशवो जगत्यैवास्मै पशूनव रुद्धेऽष्टावष्टाव्येषु धिष्णियेषूपं दधात्यष्टाशपाः पशवः पशूनेवाव रुद्धे षण्माजर्जालीये षड्वा ऋतवः ऋतवः खलु वै देवाः पितरं ऋतूनेव

देवान्पितृन्प्रीणाति॥ (५)

प्र भवति यजमानायतनं वा अष्टाचत्वारिंशच्च॥ [११]

पवंस्व वाजसातय इत्यनुष्टुप्प्रतिपद्वति तिस्रोऽनुष्टुभश्चतस्रो गायत्रियो यत्तिस्रोऽनुष्टुभस्तस्मादः श्वस्त्रिभिस्तिष्ठः स्तिष्ठति यच्चतस्रो गायत्रियस्तस्मात्सर्वाश्चतुरः पदः प्रतिदधत्पलायते परमा वा एषा छन्दसां यदनुष्टुक्परमश्चतुष्टोमः स्तोमानां परमस्त्रिरात्रो यज्ञानां परमोऽश्वः पशूनां परमेणैवेनं परमतां गमयत्येकविंशमहर्भवति (५६)

यस्मिन्नश्वं आलभ्यते द्वादश मासाः पञ्चर्तवस्त्रयं इमे लोका असावादित्य एकविंश एष प्रजापतिः प्राजापत्योऽश्वस्तमेव साक्षादधोति शक्रयः पृष्ठम्भवन्त्यन्यदन्यच्छन्दोऽन्ये वा एते पशव आ लभ्यन्त उतेवं ग्राम्या उतेवारण्या यच्छक्रयः पृष्ठम्भवन्त्यश्वस्य सर्वत्वाय पार्थुरश्मम्ब्रह्मसामम्भवति रश्मिना वा अश्वः (५७)

यत ईश्वरो वा अश्वोऽयतोऽप्रतिष्ठितः परां परावतं गन्तोर्त्यार्थुरश्मम्ब्रह्मसामम्भवत्यश्वस्य यत्यै धृत्यै सङ्कृत्यच्छावाकसामम्भवत्युत्सन्नयज्ञो वा एष यदश्वमेधः कस्तद्वेदेत्याहुर्यदि सर्वो वा क्रियते न वा सर्व इति यत्सङ्कृत्यच्छावाकसामम्भवत्यश्वस्य सर्वत्वाय पर्याप्त्या अनन्तरायाय सर्वस्तोमोऽतिरात्र उत्तममहर्भवति सर्वस्यास्यै सर्वस्य जित्यै सर्वमेव तेनाऽऽप्नोति सर्वं जयति॥ (५८)

अहर्भवति वा अश्वोऽहर्भवति दशं च॥ [१२]

यदेकैः प्रजापतिः प्रेणानु यजुषापो विश्वकर्माश्च आ याहि सुवर्गाय वज्रो गायत्रेणाग्नं उदधे समीचीन्द्राय मयुरपां बलाय पुरुषमृगः सौरी पृषतः शका रुरुरलजः सुपर्ण आग्नेयोऽश्वोऽग्नयेऽनीकवते चतुर्विंशतिः॥ [१३] यदेकैः स पापीयानेतद्वा अग्नेर्धनुस्तद्देवास्त्वेन्द्रज्येष्ठा अपां नप्रेऽश्वस्तूपरो द्विषष्टिः॥ 62॥ यदेकैः नैकशितिपात्येत्वं॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

यदेकेन सङ्स्थापयति यज्ञस्य सन्तत्या अविच्छेदायैन्द्राः पशवो ये मुक्करा यदैन्द्राः सन्तोऽग्निभ्यं आलभ्यन्ते देवताभ्यः समदं दधात्याग्नेयीस्त्रिष्टुभौ याज्यानुवाक्याः कुर्याद्यदाग्नेयीस्तेनाग्नेया यत्रिष्टुभस्तेनैन्द्राः समृद्धौ न देवताभ्यः समदं दधाति वायवे नियुत्वन्ते तूपरमा लभते तेजोऽग्नेवायुस्तेजस एष आ लभ्यते तस्माद्यद्रियङ्वायुः (१)

वातिं तद्रियङ्मुग्निर्दहति स्वमेव तत्तेजोऽन्वेति यन्न नियुत्वन्ते स्यादुन्माद्येद्यजमानो नियुत्वन्ते भवति यजमानस्यानुन्मादाय वायुमतीं श्वेतवती याज्यानुवाक्ये भवतः सतेजस्त्वायं हिरण्यगर्भः समवर्तताग्र इत्याधारमा धारयति प्रजापतिर्वै हिरण्यगर्भः प्रजापतेरनुरूपत्वाय सर्वाणि वा एष रूपाणि पशूनाम्रत्या लभ्यते यच्छ्वश्रुणस्तत् (२)

पुरुषाणां रूपं यत्तूपरस्तदश्वानां यदन्यतोदन्तद्ववां यदव्यां इव शफास्तदवीनां यदजस्तदजानां वायुर्वै पशूनाम्रियं धाम् यद्वायव्यो भवत्येतमेवैनमभि संजानानाः पशव उप तिष्ठन्ते वायव्यः कार्या (३) प्राजापत्या (३) इत्याहुयद्वायव्यं कुर्यात्प्रजापतेरियाद्यत्प्राजापत्यं कुर्याद्वायोः (३)

इयाद्यद्वायव्यः पशुर्भवति तेन वायोनैति यत्प्राजापत्यः पुरोडाशो भवति तेन प्राजापतेनैति यद्वादशकपालस्तेन वैश्वानरात्रेत्याग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपति दीक्षिष्यमाणोऽग्निः सर्वा देवता विष्णुरयज्ञो देवताश्चैव यज्ञं च रभतेऽग्निरवमो देवतानां विष्णुः परमो यदाग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपति देवताः (४)

एवोभयतः परिगृह्य यजमानोऽवं रुद्धे पुरोडाशेन वै देवा अमुष्मिँल्लौक आर्धुवं चरुणास्मिन् यः कामयेतामुष्मिँल्लौक ऋध्रुयामिति स पुरोडाशं कुर्वीतामुष्मिन्नेव लोक ऋध्रोति यदष्टाकपालस्तेनाग्नेयो यत्रिकपालस्तेन वैष्णवः समृद्धौ यः कामयेतास्मिँल्लौक ऋध्रुयामिति स चरुं कुर्वीतामृधृतं विष्णोस्तण्डुलास्तस्मात् (५)

चरुः कार्योऽस्मिन्नेव लोक ऋध्रोत्यादित्यो भवतीत्यं वा अदितिरस्यामेव प्रति तिष्ठत्यथो अस्यामेवाधि यज्ञं तनुते यो वै संवत्सरमुख्यमभृत्वाग्निं चिनुते यथा सामि गर्भोऽवपद्यते

तादृगेव तदार्तिमार्च्छद्वैश्वानरं द्वादशकपालम् पुरस्तान्निर्वपेत्संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरो यथा संवत्सरमाप्त्वा (६)

काल आगते विजायत एवमेव संवत्सरमाप्त्वा काल आगतेऽग्निं चिनुते नार्तिमार्च्छत्येषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्वैश्वानरः प्रियामेवास्यं तनुवमव रुद्धे त्रीण्येतानि हवींषि भवन्ति त्रयं इमे लोका एषां लोकानां रोहाय॥ (७)

यद्रियङ्गायुर्यच्छ्रुणुस्तद्वायोर्निर्वपति देवतास्तस्मादाप्त्वाष्टात्रिंशच्च॥ [१]

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा प्रेणानु प्राविशत्ताभ्यः पुनः सम्भवितुं नाशंक्रोत्सौऽब्रवीदृध्रुवदित्स यो मेतः पुनः सञ्चिनवदिति तं देवाः समचिन्वन्ततो वै त आर्ध्वन् यत्समचिन्वन्तच्चित्यस्य चित्यत्वम् य एवं विद्वानग्निं चिनुत ऋध्नोत्येव कस्मै कमग्निरश्नीयत इत्याहुरग्नवान् (८)

असानीति वा अग्निरश्नीयतेऽग्नवानेव भवति कस्मै कमग्निरश्नीयत इत्याहुर्देवा मां वेदन्निति वा अग्निरश्नीयते विदुरेन देवाः कस्मै कमग्निरश्नीयत इत्याहुर्गृह्यसानेति वा अग्निरश्नीयते गृह्येव भवति कस्मै कमग्निरश्नीयत इत्याहुः पशुमानसानेति वा अग्निः (९)

चीयते पशुमानेव भवति कस्मै कमग्निरश्नीयत इत्याहुः सप्त मा पुरुषा उपं जीवानिति वा अग्निरश्नीयते त्रयः प्राञ्चस्त्रयः प्रत्यं च आत्मा संस्रम एतावन्त एवैनममुष्मिन्नौक उपं जीवन्ति प्रजापतिरग्निर्मचिकीषत् तं पृथिव्यब्रवीन्न मय्यग्निं चैष्यसेति मा धक्ष्यति सा त्वातिदह्यमाना वि धविष्ये (१०)

स पापीयान्भविष्यसीति सौऽब्रवीत्तथा वा अहं करिष्यामि यथा त्वा नातिधक्ष्यतीति स इमामभ्यंमृशत् प्रजापतिस्त्वा सादयतु तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीदेतीमामेवेष्टकां कृत्वोपाधत्तानतिदाहाय यत्प्रत्यग्निं चिन्वीत तदग्निं मृशेत्प्रजापतिस्त्वा सादयतु तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद (११)

इतीमामेवेष्टकां कृत्वोप धत्तेऽनतिदाहाय प्रजापतिरकामयत् प्र जायेयेति स एतमुख्यमपश्यत् संवत्सरमभिभस्ततो वै स प्राजायत तस्मात्संवत्सरमभ्यः प्रैव जायते तं वसवोऽब्रुवन् त्वमजनिष्ठा वयं प्र जायामहा इति तं वसुभ्यः प्रायच्छुतं त्रीण्यहान्यबिभरुस्तेन (१२)

त्रीणि च शतान्यसृजन्त त्रयस्त्रिंशतं च तस्मात्त्र्यहमभ्यः प्रैव जायते तान्नुद्रा अब्रुवन्

यूयमंजनिद्वं वयं प्र जायामहा इति तं रुद्रेभ्यः प्रायच्छन्तः षडहान्यबिभरुस्तेन त्रीणि च शतान्यसृजन्त त्रयस्त्रिंशतं च तस्मात्षडहम्भार्यः प्रैव जायते तानादित्या अब्रुवन् यूयमंजनिद्वं वयं (१३)

प्र जायामहा इति तमादित्येभ्यः प्रायच्छन्तं द्वादशाहान्यबिभरुस्तेन त्रीणि च शतान्यसृजन्त त्रयस्त्रिंशतं च तस्माद्द्वादशाहम्भार्यः प्रैव जायते तेनैव ते सहस्रमसृजन्तोखाः सहस्रतमीं य एवमुख्यः साहस्रं वेद प्र सहस्रं पशूनाप्नोति॥ (१४)

अग्निवान्यंशुमानंसातीति वा अग्निर्धिविष्ये मृशेत्प्रजापतिस्त्वा सादयतु तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद तेन तानादित्या अब्रुवन् यूयमंजनिद्वं वयश्चत्वारिंशच्च॥ [२]

यजुषा वा एषा क्रियते यजुषा पच्यते यजुषा वि मुच्यते यदुखा सा वा एषैतरहिं यातयाम्नी सा न पुनः प्रयुज्येत्याहुरग्रे युक्ष्वा हि ये तवं युक्ष्वा हि देवहूतमा इत्युखायां जुहोति तेनैवेनाम्पुनः प्र युक्ते तेनायातयाम्नी यो वा अग्निं योग आगते युनक्ति युक्ते युञ्जानेष्वग्ने (१५)

युक्ष्वा हि ये तवं युक्ष्वा हि देवहूतमा इत्याहैष वा अग्रेर्योगस्तेनैवेन युनक्ति युक्ते युञ्जानेषु ब्रह्मवादिनो वदन्ति न्यङ्कुग्निश्चेतव्या (३) उत्ताना (३) इति वयसां वा एष प्रतिमयां चीयते यदग्निर्यन्यंश्च चिनुयात्पृष्टित एनमाहुतय ऋच्छेयुर्यदुत्तानं न पतितुं शक्नुयादसुवर्ग्योऽस्य स्यात्प्राचीनमुत्तानम् (१६)

पुरुषशीर्षमुप दधाति मुखत एवेनमाहुतय ऋच्छन्ति नोत्तानं चिनुते सुवर्ग्योऽस्य भवति सौर्या जुहोति चक्षुरेवास्मिन्निति दधाति द्विजुहोति द्वे हि चक्षुषी समान्या जुहोति समानः हि चक्षुः समृद्धौ देवासुराः संयत्ता आसन्ते वामं वसु सं न्यदधत् तद्देवा वामभृतावृञ्जत् तद्वामभृतौ वामभृत्त्वं यद्वामभृतमुपदधाति वाममेव तया वसु यजमानो भ्रातृव्यस्य वृद्धे हिरण्यमूर्ध्नी भवति ज्योतिर्वै हिरण्यं ज्योतिर्वामं ज्योतिर्पैवास्य ज्योतिर्वामं वृद्धे द्वियजुर्भवति प्रतिष्ठित्यै॥ (१७)

युञ्जानेष्वग्ने प्राचीनमुत्तानं वामभृतश्चतुर्विंशतिश्च॥ [३]

आपो वरुणस्य पत्न्य आसन्ता अग्निरभ्यध्यायत्ताः समंभवत्तस्य रेतः परापतत्तदियमंभवद्यद्वितीयम्परापतत्तदसावंभवदियं वै विराडसौ स्वराड्यद्विराजावुपदधातीमे

एवोपं धत्ते यद्वा असौ रेतः सिञ्चति तदस्यां प्रति तिष्ठति तत्र जायते ता ओषधयः (१८)

वीरुधौ भवन्ति ता अग्निरिति य एवं वेद प्रैव जायतेऽन्नादो भवति यो रेतस्वी स्यात्प्रथमायां तस्य चित्यामुभे उपं दध्यादिमे एवासमै समीची रेतः सिञ्चतो यः सित्करेताः स्यात्प्रथमायां तस्य चित्यामन्यामुपं दध्यादुत्तमायामन्याः रेत एवास्यं सित्तमाभ्यामुभयतः परि गृह्णाति संवत्सरं न कम् (१९)

च न प्रत्यवरोहेत्र हीमे कं च न प्रत्यवरोहंतस्तदेनयोर्व्रतं यो वा अपंशीर्षाणमुग्निं चिनुतेऽपंशीर्षामुष्मिल्लौके भवति यः सशीर्षाणं चिनुते सशीर्षामुष्मिल्लौके भवति चितिं जुहोमि मनसा धृतेन यथा देवा इहागमन्वीतिहोत्रा ऋतावृधः समुद्रस्य वयुनस्य पत्नं जुहोमि विश्वकर्मणे विश्वाहामर्त्यः हविरिति स्वयमातृणामुपधाय जुहोति (२०)

एतद्वा अग्नेः शिरः सशीर्षाणमेवाग्निं चिनुते सशीर्षामुष्मिल्लौके भवति य एवं वेद सुवर्गाय वा एष लोकाय चीयते यदग्निस्तस्य यदयथापूर्वं क्रियतेऽसुवर्ग्यमस्य तथसुवर्ग्योऽग्निश्चितिमुपधायामि मृशेच्चितिमचितिं चिनवद्वि विद्वान्पृष्ठेवं वीता वृजिना च मर्तात्रये च नः स्वपत्याय देव दितिं च रास्वादितिमुरुष्येति यथापूर्वमेवेनामुपं धत्ते प्राञ्चमेनं चिनुते सुवर्ग्योऽस्य भवति॥ (२१)

ओषधयः कञ्जुहोति स्वपत्यायाष्टादश च॥ [४]

विश्वकर्मा दिशाम्पतिः स नः पशून्पातु सौऽस्मान्पातु तस्मै नमः प्रजापती रुद्रो वरुणोऽग्निर्दिशाम्पतिः स नः पशून्पातु सौऽस्मान्पातु तस्मै नमः एता वै देवता एतेषां पशूनामधिपतयस्ताभ्यो वा एष आ वृश्च्यते यः पंशुशीर्षाण्युपदधाति हिरण्येष्टका उपं दधात्येताभ्यं एव देवताभ्यो नमस्करोति ब्रह्मवादिनः (२२)

वदन्त्यग्नौ ग्राम्यान्पशून् दधाति शुचारण्यानर्पयति किं तत् उच्छिषतीति यद्विरण्येष्टका उपदधात्यमृतं वै हिरण्यममृतं नैव ग्राम्येभ्यः पशुभ्यो भेषजं करोति नैनान् हिनस्ति प्राणो वै प्रथमा स्वयमातृणा व्यानो द्वितीयापानस्तृतीयान् प्राण्यात्प्रथमाः स्वयमातृणामुपधाय प्राणेनैव प्राणः समर्धयति व्यन्यात् (२३)

द्वितीयामुपधाय व्यानेनैव व्यानः समर्धयत्यपान्यात्तृतीयांमुपधायापानेनैवापानः

समर्धयत्यथौ प्राणैरेवैनं५ समिन्दे भूर्भुवः सुवृरिति स्वयमातृणा उपं दधातीमे वै लोकाः
स्वयमातृणा एताभिः खलु वै व्याहृतीभिः प्रजापतिः प्राजायत यदेताभिर्व्याहृतीभिः
स्वयमातृणा उपदधातीमानेव लोकानुपधायेषु (२४)

लोकेष्वधि प्र जायते प्राणाय व्यानायापानाय वाचे त्वा चक्षुषे त्वा तया
देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीदग्निना वै देवाः सुवर्गं लोकमजिगा५सन्तेन पतितुं
नाशंक्रुवन्त एताश्चतस्रः स्वयमातृणा अपश्यन्ता दिक्षूपादधत तेन सर्वतश्चक्षुषा सुवर्गं
लोकमायन्यच्चतस्रः स्वयमातृणा दिक्षूपदधाति सर्वतश्चक्षुषैव तदग्निना यजमानः सुवर्गं
लोकमेति॥ (२५)

ब्रह्मवादिनो व्यन्यादेषु यजमानस्त्रीणि च॥—————[५]

अग्र आ याहि वीतय इत्याहाहृतैवेनमग्निं दूतं वृणीमह इत्याह हृत्वैवेन वृणीते-
ऽग्निनाग्निः समिध्यत इत्याह समिन्द एवेनमग्निर्वृत्राणि जङ्घनदित्याह समिन्द एवास्मिन्निन्द्रियं
दधात्यग्नेः स्तोमम्मनामह इत्याह मनुत एवेनमेतानि वा अह्ना५ रूपाणि (२६)

अन्वहमेवेनं चिनुतेऽवाह्ना५ रूपाणि रुन्दे ब्रह्मवादिनो वदन्ति
कस्मात्सत्याद्यातयाग्नीरन्या इष्टका अयातयाग्नी लोकं पृणेत्यैन्द्राग्नी हि बारहस्पत्येति
ब्रूयादिन्द्राग्नी च हि देवानाम्बृहस्पतिश्चायातयामानोऽनुचरवती भवत्यजामित्वायानुष्टुभानुं
चरत्यात्मा वै लोकं पृणा प्राणोऽनुष्टुप्तस्मात्प्राणः सर्वाण्यङ्गान्यनु चरति ता अस्य
सूददोहसः (२७)

इत्याह तस्मात्पुरुषिपरुषि रसः सोमं५ श्रीणन्ति पृश्नय इत्याहात्रं वै पृश्यन्नमेवाव
रुन्देऽर्को वा अग्निर्कोऽन्नमन्नमेवाव रुन्दे जन्म देवानां विशस्त्रिष्वा रोचने दिव
इत्याहेमानेवासमै लोकां ज्योतिष्मतः करोति यो वा इष्टकानां प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव
तिष्ठति तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीदेत्याहेषा वा इष्टकानां प्रतिष्ठा य एवं वेद प्रत्येव
तिष्ठति॥ (२८)

रूपाणि सूददोहसस्तया षोडश च॥—————[६]

सुवर्गाय वा एष लोकाय चीयते यदग्निर्वज्रं एकादशिनी यदग्नावेकादशिनी॥मिनुयाद्वज्रैणेन५
सुवर्गाल्लोकादन्तर्दध्याद्यत्र मिनुयात्स्वरुभिः पशून्व्यर्धयेदेकयूपमिमिनोति नैनं वज्रैण

सुवर्गाल्लोकादन्तर्दधाति न स्वरुभिः पशून्यर्धयति वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्धयते योऽग्निं चिन्वन्नधिक्रामत्यैन्द्रिया (२९)

ऋचाक्रमणम्प्रतीष्टकामुपं दध्यान्नेन्द्रियेण वीर्येण व्यृध्यते रुद्रो वा एष यदग्निस्तस्य तिस्रः शरव्याः प्रतीचीं तिरश्चनूचीं ताभ्यो वा एष आ वृश्च्यते योऽग्निं चिन्ततेऽग्निं चित्वा तिसृधन्वमयाचितम्ब्राह्मणाय दद्यात्ताभ्यं एव नमस्करोत्यथो ताभ्यं एवात्मानं निष्क्रीणीते यत्तै रुद्र पुरः (३०)

धनुस्तद्वातो अनु वातु ते तस्मै ते रुद्र संवत्सरेण नमस्करोमि यत्तै रुद्र दक्षिणा धनुस्तद्वातो अनु वातु ते तस्मै ते रुद्र परिवत्सरेण नमस्करोमि यत्तै रुद्र पश्चाद्धनुस्तद्वातो अनु वातु ते तस्मै ते रुद्रेदावत्सरेण नमस्करोमि यत्तै रुद्रोत्तराद्धनुस्तत् (३१)

वातो अनु वातु ते तस्मै ते रुद्रेदुवत्सरेण नमस्करोमि यत्तै रुद्रोपरि धनुस्तद्वातो अनु वातु ते तस्मै ते रुद्र वत्सरेण नमस्करोमि रुद्रो वा एष यदग्निः स यथा व्याघ्रः क्रुद्धस्तिष्ठत्येवं वा एष एतर्हि सञ्चितमेतैरुपं तिष्ठते नमस्कारैरेवेन शमयति यैऽग्नयः (३२)

पुरीष्याः प्रविष्टाः पृथिवीमनु। तेषां त्वमस्युत्तमः प्र णो जीवातवे सुवा आप त्वाग्ने मनसापं त्वाग्ने तपसापं त्वाग्ने दीक्षयापं त्वाग्ने उपसद्भिरापं त्वाग्ने सुत्ययापं त्वाग्ने दक्षिणाभिरापं त्वाग्नेऽवभृथेनापं त्वाग्ने वशयापं त्वाग्ने स्वगाकारेणेत्याहेषा वा अग्नेराप्तिस्तयैवैनमाप्नोति॥ (३३)

ऐन्द्रिया पुर उत्तराद्धनुस्तदग्नयं आहाष्टौ च॥ [७]

गायत्रेण पुरस्तादुपं तिष्ठते प्राणमेवास्मिन्दधाति बृहद्रथन्तराभ्यां पक्षावोजं एवास्मिन्दधात्यृतुस्थायज्ञायज्ञियेन पुच्छंमृतुष्वेव प्रति तिष्ठति पृष्ठैरुपं तिष्ठते तेजो वै पृष्ठानि तेजं एवास्मिन्दधाति प्रजापतिरग्निमंसृजत सोऽस्मात्सृष्टः पराङ्मत्तं वारवन्तीयेनावारयत तद्वारवन्तीयस्य वारवन्तीयत्वञ् श्यैतेन श्येती अंकुरुत तच्छैतस्य श्यैतत्वम् (३४)

यद्वारवन्तीयेनोपतिष्ठते वारयत एवेनञ् श्यैतेन श्येती कुरुते प्रजापतेरहदयेनापिपक्षमप्रत्युपं तिष्ठते प्रेमाणमेवास्य गच्छति प्राच्यां त्वा दिशा सांदयामि गायत्रेण छन्दसाग्निना देवतयाग्नेः शीर्ष्णाग्नेः शिर् उपं दधामि दक्षिणया त्वा दिशा सांदयामि त्रैष्टुभेन

छन्दसेन्द्रेण देवतयाग्नेः पक्षेणाग्नेः पक्षमुप दधामि प्रतीच्यां त्वा दिशा सादयामि (३५)

जागतेन छन्दसा सवित्रा देवतयाग्नेः पुच्छेनाग्नेः पुच्छमुप दधाम्युदीच्या त्वा दिशा सादयाम्यानुष्टुभेन छन्दसा मित्रावरुणाभ्यां देवतयाग्नेः पक्षेणाग्नेः पक्षमुप दधाम्यूर्ध्वयां त्वा दिशा सादयामि पाङ्केन छन्दसा बृहस्पतिना देवतयाग्नेः पृष्ठेनाग्नेः पृष्ठमुप दधामि यो वा अपात्मानमग्निं चिनुतेऽपात्मानमुष्मिँल्लोके भवति यः सात्मानं चिनुते सात्मानमुष्मिँल्लोके भवत्यात्मेष्टका उपं दधात्येष वा अग्नेरात्मा सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मानमुष्मिँल्लोके भवति य एवं वेद॥ (३६)

श्येत्त्वं प्रतीच्यां त्वा दिशा सादयामि यः सात्मानञ्चिनुते द्वाविंशतिश्च॥ [८]

अग्रं उदधे या त इषुर्युवा नाम तया नो मृड तस्यास्ते नमस्तस्यास्त उप जीवन्तो भूयास्माग्ने दुध्र गह्व किंशिल वन्य या त इषुर्युवा नाम तया नो मृड तस्यास्ते नमस्तस्यास्त उप जीवन्तो भूयास् पञ्च वा एतंऽग्नयो यच्चितय उदधिरेव नाम प्रथमो दुध्रः (३७)

द्वितीयो गह्वस्तृतीयः किंशिलश्चतुर्थो वन्यः पञ्चमस्तेभ्यो यदाहुतीर्न जुहुयादध्वर्युं च यजमानं च प्र दहेयुर्यदेता आहुतीर्जुहोति भागधेयेनैवैनञ्छमयति नार्तिमाच्छत्यध्वर्युं यजमानो वाङ्ग आसन्नसोः प्राणांऽक्षयोश्चक्षुः कर्णयोः श्रोत्रम्बाहुवोर्बलमूरुवोरोजोऽरिष्टा विश्वान्यङ्गानि तनूः (३८)

तनुवां मे सह नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीरप वा एतस्मात्प्राणाः क्रांमन्ति योऽग्निं चिन्नन्धिक्रामति वाङ्ग आसन्नसोः प्राण इत्याह प्राणानेवात्मन्यत्ते यो रुद्रो अग्नौ यो अप्सु य ओषधीषु यो रुद्रो विश्वा भुवनाविवेश तस्मै रुद्राय नमो अस्त्वाहुतिभागा वा अन्ये रुद्रा हविर्भागाः (३९)

अन्ये शतरुद्रीयं हुत्वा गावीधुकं चरुमेतेन यजुषा चरमायामिष्टकायां नि दध्याद्भागधेयेनैवैनं शमयति तस्य त्वे शतरुद्रीयं हुतमित्याहुर्यस्यैतद्ग्नौ क्रियत इति वसंवस्त्वा रुद्रैः पुरस्तात्पान्तु पितरंस्त्वा यमराजान् पितृभिर्दक्षिणतः पान्त्वादित्यास्त्वा विश्वेर्देवैः पश्चात्पान्तु द्युतानस्त्वा मारुतो मरुद्भिर्रुत्तरतः पातु (४०)

देवास्त्वेन्द्रज्येष्ठा वरुणराजानोऽधस्ताच्चोपरिष्ठाच्च पान्तु न वा एतेन पूतो न मेध्यो

न प्रोक्षितो यदेनमतः प्राचीनं प्रोक्षति यत्सञ्चितमाज्येन प्रोक्षति तेन पूतस्तेन मेध्यस्तेन प्रोक्षितः॥ (४१)

दुध्रस्तनूरहुविर्भागाः पातु द्वात्रिंशच्च॥ [१]

समीची नामासि प्राची दित्तस्यास्तेऽग्निरधिपतिरसितो रक्षिता यश्चाधिपतिर्यश्च गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नो मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दधाम्योजस्विनी नामासि दक्षिणा दित्तस्यास्त इन्द्रोऽधिपतिः पृदांकुः प्राची नामासि प्रतीची दित्तस्यास्ते (४२)

सोमोऽधिपतिः स्वजोऽवस्थावा नामास्युदीची दित्तस्यास्ते वरुणोऽधिपतिस्तिरश्चराजिरधिपत्नी नामासि बृहती दित्तस्यास्ते बृहस्पतिरधिपतिः श्वित्रो वशिनी नामासीयं दित्तस्यास्ते यमोऽधिपतिः कल्माषग्रीवो रक्षिता यश्चाधिपतिर्यश्च गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नो मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्च (४३)

नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दधाम्येता वै देवता अग्निं चित् रक्षन्ति ताभ्यो यदाहुतीं जुहुयादध्वर्युं च यजमानं च ध्यायेयुर्यदेता आहुतीर्जुहोति भागधेयैर्नैवैनाञ्छमयति नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युर्न यजमानो हेतयो नाम स्थ तेषां वः पुरो गृहा अग्निर्व इषवः सलिलो निलिम्पा नाम (४४)

स्थ तेषां वो दक्षिणा गृहाः पितरो व इषवः सगरो वज्रिणो नाम स्थ तेषां वः पश्चाद्गृहाः स्वप्नो व इषवो गह्वरोऽवस्थावानो नाम स्थ तेषां व उत्तराद्गृहा आपो व इषवः समुद्रोऽधिपतयो नाम स्थ तेषां व उपरि गृहा वरुणं व इषवोऽवस्वान्क्रव्या नाम स्थ पार्थिवास्तेषां व इह गृहाः (४५)

अत्र व इषवो निमिषो वातनामन्तेभ्यो वो नमस्ते नो मृडयत ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि हुतादो वा अन्ये देवा अहुतादोऽन्ये तानग्निचिदेवोभयान्ग्रीणाति दध्ना मधुमिश्रेणैता आहुतीर्जुहोति भागधेयैर्नैवैनाग्नीणात्यथो खल्वाहुरिष्टका वै देवा अहुताद इति (४६)

अनुपरिक्रामं जुहोत्यपरिवर्गमेवैनाग्नीणातीमश् स्तनमूर्जस्वन्तं धयापाम्प्रप्यातमग्रे सरिरस्य मध्ये। उथ्सं जुषस्व मधुमन्तमूर्वं समुद्रियश्च सदन्मा विशस्वा यो वा अग्निमप्रयुज्य न विमुञ्चति यथाश्चो युक्तोऽविमुच्यमानः क्षुध्यन्पराभवत्येवमस्याग्निः परां

भवति तं पराभवन्तं यजमानोऽनु परा भवति सोऽग्निं चित्वा लूक्षः (४७)

भुवतीम् ३ स्तनमूर्जस्वन्तं धयापामित्याज्यस्य पूर्णां ३ सुचं जुहोत्येष वा अग्नेर्विमोको विमुच्यैवास्मा अन्नमपि दधाति तस्मादाहुयश्चैवं वेद यश्च न सुधाय ३ ह वै वाजी सुहितो दधातीत्यग्निर्वाव वाजी तमेव तत्प्रीणाति स एनम्प्रीतः प्रीणाति वसीयान्भवति॥ (४८)

प्रतीची दित्तस्यांस्ते द्विष्मो यश्च निलिम्पा नामेह गृहा इति लूक्षो वसीयान्भवति॥[१०]

इन्द्राय राज्ञे सूकरो वरुणाय राज्ञे कृष्णो यमाय राज्ञे ऋश्यं ऋषभाय राज्ञे गवयः शार्दूलाय राज्ञे गौरः पुरुषराजाय मर्कटः क्षिप्रश्येनस्य वर्तिका नीलगोः क्रिमिः सोमस्य राज्ञः कुलुङ्गः सिन्धोः शिशुमारो हिमवतो हस्ती॥ (४९)

इन्द्रायाष्टाविंशतिः॥ _____[११]

मयुः प्राजापत्य ऊलो हलीक्ष्णो वृषदंशस्ते धातुः सरस्वत्यै शारिः श्येता पुरुषवाक्सरस्वते शुकः श्येतः पुरुषवागारण्योऽजो नकुलः शका ते पौष्णा वाचे क्रौञ्चः॥ (५०)

मयुस्त्रयोविंशतिः॥ _____[१२]

अपां नत्रे जषो नाक्रो मकरः कुलीकयस्तेऽकूपारस्य वाचे पैङ्गराजो भगाय कुपीतक आती वाहसो दर्विदा ते वायव्या दिग्भ्यश्चक्रवाकः॥ (५१)

अपामेकान्नविंशतिः॥ _____[१३]

बलायाजगर आखुः सृजया शयण्डकस्ते मैत्रा मृत्यवेऽसितो मन्यवे स्वजः कुम्भीनसः पुष्करसादो लोहिताहिस्ते त्वाष्ट्राः प्रतिश्रुत्कायै वाहसः॥ (५२)

_____ [१४]

पुरुषमृगश्चन्द्रमसे गोधा कालका दार्वाघाटस्ते वनस्पतीनामेण्यहे कृष्णो रात्रिये पिकः श्विङ्गा नीलशीर्ष्णी तेऽर्यम्णे धातुः कत्कटः॥ (५३)

_____ [१५]

सौरी बलाकश्यो मयूरः श्येनस्ते गन्धर्वाणां वसूनां कपिञ्जलो रुद्राणां तित्तिरी

रोहि॒त्कुण्ड॑णा॒र्ची गो॒लत्ति॑का॒ ता अ॒प्सर॑सा॒मरण॑याय॒ सृम॑रः॥ (५४)

[१६]

पृ॒ष॒तो वै॑श्वदेवः पि॒त्वो न्य॑ङ्कुः क॒शस्ते॑ऽनु॒मत्या॑ अ॒न्यवा॑पो॒ऽर्धमा॑सान॒म्मासां॑ क॒श्यपः॑
क॒रि॒यः कु॑टरु॒र्दात्यो॑ह॒स्ते सि॑नीवा॒ल्यै बृ॒हस्प॑तये शि॒त्पु॒टः॥ (५)

[१७]

शका॑ भौमी पा॒त्रः क॒शो मा॒न्थील॑वस्ते पि॒तृणा॑मृ॒तूनां॑ जह॑का संव॒त्सरा॑य॒ लोपां॑
क॒पोत॑ उ॒लूकः॑ श॒शस्ते॑ नैर्ऋ॒ताः कृ॑क॒वाकुः॑ सावि॒त्रः॥ (५६)

[१८]

बला॑य॒ पुरु॑षमृ॒गः सौरी॑ पृष॒तः शका॑ष्टाद॒शाष्टा॑द॒शः॥
रुरू॑ रौ॒द्रः कृ॑क॒लासः॑ श॒कुनिः॑ पि॒प्पका॑ ते श॒रव्या॑यै ह॒रिणो॑ मा॒रुतो॑ ब्रह्म॒णे
शा॒र्गिस्तर॑क्षुः कृ॒ष्णः श्वा च॑तु॒रक्षो॑ गर्द॒भस्त॑ इ॒तरज॑नाना॒मग्नये॑ धृ॒ष्णा॥ (५७)

[१९]

रु॒र्वि॒श॒तिः॥
अ॒ल॒ज आ॑न्तरि॒क्ष उ॒द्रो म॒द्गुः प्ल॒वस्ते॑ऽपाम॒र्दित्यै॑ ह॒ससा॑चि॒रिन्द्रा॑ण्यै की॒र्शा गृ॒ध्रः
शि॒ति॒क॒क्षी वा॑घ्रा॒णस॑स्ते दि॒व्या द्या॑वापृ॒थिव्या॑ श्व॒वित्॥ (५८)

[२०]

सु॒पर्णः पा॑र्जन्यो ह॒सो वृ॒को वृष॑द॒शस्त॑ ऐ॒न्द्रा अ॒पामु॑द्रो॒ऽर्यम्णे॑ लो॒पाशः॑ सि॒हो
न॑कु॒लो व्या॒घ्रस्ते॑ म॒हेन्द्रा॑य॒ कामा॑य॒ पर॑स्वान्॥ (५९)

[२१]

अ॒ल॒जः सु॑पर्णो॒ऽष्टाद॑शाष्टाद॒शः॥
आ॒ग्नेयः॑ कृ॒ष्णग्री॑वः सा॒रस्व॑ती मे॒षी ब॒भ्रुः सौ॒म्यः पौ॒ष्णः श्या॒मः शि॑तिपृ॒ष्ठो बा॑र॒हस्प॑त्यः
शि॒ल्पो वै॑श्वदेव ऐ॒न्द्रोऽरु॑णो मा॒रुतः॑ क॒ल्माष॑ ऐ॒न्द्राग्नः॑ स॒ंहितो॑ऽधो॒रामः॑ सावि॒त्रो वा॑रु॒णः
पे॒त्वः॥ (६०)

[२२]

आ॒ग्नेयो॑ द्वावि॒श॒तिः॥
अ॒श्व॑स्तूप॒रो गो॑मृ॒गस्ते॑ प्रा॒जाप॑त्या आ॒ग्नेयो॑ कृ॒ष्णग्री॑वौ त्वा॒ष्टौ लो॑मशस॒क्थौ शि॑तिपृ॒ष्ठौ

बा॒र्हस्प॒त्यौ धा॒त्रे पृ॒षोद॒रः सौ॒र्यो ब॒लक्षः प॑त्वंः॥ (६१)

अश्वः षोडशः॥ [२३]

अ॒ग्नयेऽनी॑कव॒ते रोहि॑ताञ्जिर॒न॒ङ्गान॒धोरा॑मौ सावि॒त्रौ पौ॒ष्णौ रं॒ज॒तना॑भी वैश्वदे॒वौ
पि॒शङ्गौ तू॒प॒रौ मा॑रु॒तः क॒ल्माष॑ आ॒ग्नेयः कृ॒ष्णोऽजः॑ सा॒रस्व॒ती मे॒षी वा॑रु॒णः कृ॒ष्ण
एक॑शितिपा॒त्पेत्वंः॑ (६२)

अ॒ग्नयेऽनी॑कव॒ते द्वावि॑ंशतिः॥ [२४]

हि॒र॒ण्यव॑र्णा अ॒पां ग्र॒हान्भू॑तेष्ट॒काः स॒ज्जः सं॒वत्स॑रं प्र॒जाप॑तिः स क्षु॒रप॑वि॒र॒ग्नेवै दी॑क्षया सु॒वर्गा॒य
तं यन्न॑ स॒यूय॑तै॒ प्र॒जाप॑तिर॒ऋतु॑भी रोहि॒तः पृ॒श्निः शि॒तिबा॑हु॒रु॒त्रतः॑ कृ॒र्णाः शु॒ण्ठा इन्द्रा॑यादि॒त्यै
सौ॒म्या वा॑रु॒णाः सोमा॑यैका॒दश॑ पि॒शङ्गा॒स्त्रयो॑विंशतिः॥ [२५] हि॒र॒ण्यव॑र्णा भू॒तेष्ट॑काश्छन्दो
यत्कनी॑याः स॒न्नि॒वृ॒द्धाग्नि॑र्वा॒रुणाश्च॑तुःपञ्चाशत्॥ ५४॥ हि॒र॒ण्यव॑र्णा नि॒र्वक्ष॑सः॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः ॥

हि॒र॒ण्यव॑र्णाः शुच॑यः पा॒व॒का या॑सु जा॒तः क॒श्यपो॑ यास्वि॒न्द्रः। अ॒ग्निं या॑ गर्भं दधि॑रे
वि॒रूपा॑स्ता न॒ आपः॑ श॒ऽस्यो॒ना भ॑वन्तु। यासा॑ं रा॒जा व॑रु॒णो या॑ति म॒ध्ये स॒त्यानृ॑ते
अ॒व॒पश्य॑ञ्जना॒नाम्। म॒धुश्च॑तः शुच॑यो याः पा॒व॒कास्ता॑ न॒ आपः॑ श॒ऽस्यो॒ना भ॑वन्तु। यासा॑ं
दे॒वा दि॒वि कृ॑ण्वन्ति भ॒क्षं या॑ अ॒न्तरि॑क्षे बहु॒धा भ॑वन्ति। याः पृ॒थि॒वीम्प॑यंसो॒न्दन्ति॑ (१)

शु॒क्रास्ता॑ न॒ आपः॑ श॒ऽस्यो॒ना भ॑वन्तु। शि॒वेन॑ मा॒ चक्षु॑षा पश्य॒तापः॑ शि॒व्या
तनु॑वोप॑ स्पृश॒त त्वच॑म्मे। सर्वा॑ं अ॒ग्नीं र॑प्सुष॒दो हु॒वे वो म॑यि॒ वर्चो॑ बल॒मोजो॑ नि
ध॑त्त। यद॒दः सं॒म्रय॑ती॒रहा॑व॒न॒द॒ता हु॒तो तस्मा॑दा न॒द्यो नाम॑ स्थ॒ ता वो॒ नामा॑नि सि॒न्धवः॑।
यत्प्रेषि॑ता व॒रुणे॑न॒ ताः शी॒भं स॒मव॑ल्गता। (२)

तदा॑प्रोदिन्द्रो॑ वो य॒तीस्तस्मा॑दापो॒ अनु॑ स्थन। अ॒प॒काम॑ः स्यन्द॑माना अ॒र्वीव॑रत वो
हि॒कम्। इन्द्रो॑ वः श॒क्तिभि॑र्दे॒वीस्तस्मा॑द्वा॒र्णाम॑ वो हि॒तम्। ए॒को दे॒वो अ॒प्यति॑ष्ठ॒थ्यस्य॑न्द॑माना
यथा॑व॒शम्। उ॒दानि॑षुर्म॒हीरि॑ति॒ तस्मा॑द्द॒दक॑मुच्यते। आपो॑ भ॒द्रा घृ॑तमि॒दापं॑ आ॒सुर॑ग्री॒षोमौ॑

बिभ्रत्याप् इत्ताः। तीव्रो रसो मधुपृचांम् (३)

अरुंगम आ मां प्राणेन सह वर्चसा गन्। आदित्यश्याम्युत वां शृणोम्या मा घोषो गच्छति वाङ् आसाम्। मन्ये भेजानो अमृतस्य तर्हि हिरण्यवर्णा अतृपं यदा वः। आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न ऊर्जे दधातन। महे रणांय चक्षसे। यो वः शिवतो मो रसस्तस्य भाजयतेह नः। उशतीरिव मातरः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ। आपो जनयथा च नः। दिवि श्रयस्वान्तरिक्षे यतस्व पृथिव्या सम्भवं ब्रह्मवर्चसमसि ब्रह्मवर्चसाय त्वा॥ (४)

उन्दन्ति समवल्गत मधुपृचांम्मातरो द्वाविंशतिश्च॥ [१]

अपां ग्रहान्गृह्णात्येतद्वाव राजसूयं यदेते ग्रहाः सर्वोऽग्निर्वरुणसवो राजसूयमग्निसवश्चित्यस्ताभ्यामेव सूयतेऽथो उभावेव लोकावभि जयति यश्च राजसूयेनेजानस्य यश्चाग्निचित आपो भवन्त्यापो वा अग्नेर्भ्रातृव्या यदपोऽग्नेरधस्तादुपदधाति भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवत्यमृतम् (५)

वा आपस्तस्मादद्विरवतान्तमभि पिंश्चन्ति नार्तिमाच्छति सर्वमायुरेति यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदान्न वा आपः पशव आपोऽन्नम्पशवोऽन्नादः पशुमान्भवति यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेद द्वादश भवन्ति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरेणैवास्मै (६)

अन्नमव रुद्धे पात्राणि भवन्ति पात्रे वा अन्नमद्यते सयोन्येवान्नमव रुद्ध आ द्वादशात्पुरुषादन्नमत्यथो पात्रान्न छिद्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेद कुम्भाश्च कुम्भीश्च मिथुनानि भवन्ति मिथुनस्य प्रजात्यै प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते यस्यैता उपधीयन्ते य उ (७)

चैना एवं वेद शुवा अग्निः सोऽध्वर्युं यजमानं प्रजाः शुचारपयति यदप उपदधाति शुचमेवास्य शमयति नार्तिमाच्छत्यध्वर्युर्न यजमानः शाम्यन्ति प्रजा यत्रैता उपधीयन्तेऽपां वा एतानि हृदयानि यदेता आपो यदेता अप उपदधाति दिव्याभिरेवैनाः सः सृजति वर्षुकः पर्जन्यः (८)

भवति यो वा एतासामायतनं कृप्तिं वेदायतनवान्भवति कल्पतेऽस्मा अनुसीतमुप दधात्येतद्वा आसामायतनमेषा कृप्तिर्य एवं वेदायतनवान्भवति कल्पतेऽस्मै द्वन्द्वमुन्या उप

दधाति चतस्रो मध्ये धृत्या अन्नं वा इष्टका एतत्खलु वै साक्षादन्नं यदेष चरुयदेतं चरुमुपदधाति साक्षात् (९)

एवास्मा अन्नमव रुद्धे मध्यत उपं दधाति मध्यत एवास्मा अन्नं दधाति तस्मान्मध्यतोऽन्नमद्यते बारहस्पत्यो भवति ब्रह्म वै देवानाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मा अन्नमव रुद्धे ब्रह्मवर्चसमसि ब्रह्मवर्चसाय त्वेत्याह तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी भवति यस्येष उपधीयते य उं चैनमेवं वेद॥ (१०)

अमृतमस्मै जायते यस्यैता उपधीयन्ते य उं पर्जन्यं उपदधाति साक्षात्सप्तचत्वारिंशच्च॥ [२]

भूतेष्टका उपं दधात्यत्रात्र वै मृत्युर्जायते यत्रयत्रैव मृत्युर्जायते तत एवैनमव यजते तस्मादग्निचिह्नसर्वमार्युरेति सर्वे ह्यस्य मृत्यवोऽवेष्टास्तस्मादग्निचिन्नाभिचरित्वे प्रत्यगेनमभिचारः स्तृणुते सूयते वा एष योऽग्निं चिनुते दैवसुवामेतानि हवीःषि भवन्त्येतावन्तो वै देवानां सवास्त एव (११)

अस्मै सवान्प्र यच्छन्ति त एनं सुवन्ते सवोऽग्निर्वरुणसवो राजसूर्यं ब्रह्मसवश्चित्यो देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह सवितृप्रसूत एवैनं ब्रह्मणा देवताभिर्भि पिंश्चित्यन्नस्यान्नस्याभि पिंश्चित्यन्नस्यान्नस्यावरुद्धौ पुरस्तात्प्रत्यश्चमभि पिंश्चति पुरस्ताद्धि प्रतीचीनमन्नमद्यते शीर्षतोऽभि पिंश्चति शीर्षतो ह्यन्नमद्यत आ मुखादन्ववन्नावयति (१२)

मुखत एवास्मा अन्नाद्य दधात्यग्नेस्त्वा साम्राज्येनाभि पिंश्चामीत्याहैष वा अग्नेः सवस्तेनैवेनमभि पिंश्चति बृहस्पतेस्त्वा साम्राज्येनाभि पिंश्चामीत्याह ब्रह्म वै देवानाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवेनमभि पिंश्चतीन्द्रस्य त्वा साम्राज्येनाभि पिंश्चामीत्याहेन्द्रियमेवास्मिन्नुपरिष्ठादधात्येतत् (१३)

वै राजसूर्यस्य रूपं य एवं विद्वानग्निं चिनुत उभावेव लोकावभि जयति यश्च राजसूर्येनेजानस्य यश्चाग्निचित इन्द्रस्य सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियं वीर्यं परापतत्तद्देवाः सौत्रामण्या समभरन्सूयते वा एष योऽग्निं चिनुतेऽग्निं चित्वा सौत्रामण्या यजेतेन्द्रियमेव वीर्यं सम्भृत्यात्मन्येते॥ (१४)

त एवान्ववन्नावयत्येतदष्टाचत्वारिंशच्च॥ [३]

सजूरब्दोऽयावभिः सजरूपा अरुणीभिः सजूः सूर्य एतंशेन सजोषावश्विना दससौभिः

सजूरग्निर्वैश्वानर इडाभिर्घृतेन स्वाहा संवत्सरो वा अब्दो मासा अयांवा उषा अरुणी सूर्य
एतंश इमे अश्विनां संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरः पशव इडा पशवो घृतः संवत्सरम्पशवोऽनु
प्र जायन्ते संवत्सरेणैवास्मै पशून् जनयति दर्भस्तम्बे जुहोति यत् (१५)

वा अस्या अमृतं यद्वैर्यं तद्दर्भास्तस्मिंश्जुहोति प्रैव जायतेऽन्नादो भवति यस्यैव
जुह्वत्येता वै देवता अग्नेः पुरस्ताद्वागास्ता एव प्रीणात्यथो चक्षुरेवाग्नेः पुरस्तात्प्रति
दधात्यनन्धो भवति य एवं वेदापो वा इदमग्ने सलिलमासीत्स प्रजापतिः पुष्करपर्णे
वातो भूतोऽलेलायुत्सः (१६)

प्रतिष्ठां नाविन्दत स एतदपां कुलायमपश्यत्तस्मिन्नग्निमचिनुत् तदियमभवत्ततो
वै स प्रत्यतिष्ठद्याम्पुरस्तादुपादधात्तच्छिरोऽभवत्सा प्राची दिग्यां दक्षिणत उपादधात्स
दक्षिणः पक्षोऽभवत्सा दक्षिणा दिग्याम्पश्चादुपादधात्तत्पुच्छमभवत्सा प्रतीची दिग्यामुत्तरत
उपादधात् (१७)

स उत्तरः पक्षोऽभवत्सोदीची दिग्यामुपरिष्ठादुपादधात्तत्पृष्ठमभवत्सोर्ध्वा दिगियं वा
अग्निः पश्चैष्टकस्तस्माद्यदस्यां खनन्त्यभीष्टकां तृन्दन्त्यभि शर्कराः सर्वा वा इयं वयोभ्यो
नक्तं दृशे दीप्यते तस्मादिमां वयांसि नक्तं नाध्यासते य एवं विद्वानग्निं चिनुते
प्रत्येव (१८)

तिष्ठत्यभि दिशो जयत्याग्नेयो वै ब्राह्मणस्तस्माद्ब्राह्मणाय सर्वासु दिक्ष्वर्धुकः
स्वामेव तद्विशमन्वैत्यपां वा अग्निः कुलायन्तस्मादापोऽग्निः हारुकाः स्वामेव तद्योनिम्प्र
विशन्ति॥ (१९)

यदलेलायुत्स उत्तरत उपादधादेव द्वात्रिंशच्च॥ [४]

संवत्सरमुख्यम्भूत्वा द्वितीयं संवत्सर आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपेदैन्द्रमेकादशकपालं
वैश्वदेवं द्वादशकपालम् बारहस्पत्यं चरुं वैष्णवं त्रिकपालं तृतीयं संवत्सरोऽभिजितां
यजेत् यदष्टाकपालो भवत्यष्टाक्षरा गायत्र्याग्नेयं गायत्रमप्रातःसवनम् प्रातःसवनमेव तेन
दाधार गायत्रं छन्दो यदेकादशकपालो भवत्येकादशाक्षरा त्रिष्टुगेन्द्रं त्रैष्टुभम्मार्ध्यदिनः
सर्वनम्मार्ध्यदिनमेव सर्वं तेन दाधार त्रिष्टुभम् (२०)

छन्दो यद्वादशकपालो भवति द्वादशाक्षरा जगती वैश्वदेवं जागंतं

तृतीयसवनन्तृतीयसवनमेव तेन दाधार जगतीं छन्दो यद्वाहस्पत्यश्चरुर्भवति ब्रह्म वै देवानाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मैव तेन दाधार यद्वैष्णवस्त्रिकपालो भवति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञमेव तेन दाधार यत्तृतीयं संवत्सरं ऽभिजिता यजते ऽभिजित्यै यत्संवत्सरमुख्यं म्विभर्तममेव (२१)

तेन लोकः स्पृणोति यद्वितीयं संवत्सरं ऽग्निं चिनुते ऽन्तरिक्षमेव तेन स्पृणोति यत्तृतीयं संवत्सरे यजते ऽमुमेव तेन लोकः स्पृणोत्येतं वै परं आद्धारः कक्षीवाः औशिजो वीतहव्यः श्रायसस्त्रसदस्युः पौरुकुत्स्यः प्रजाकामा अचिन्वत ततो वै ते सहस्रं सहस्रम्पुत्रानविन्दन्त प्रथते प्रजयां पशुभिस्ताम्रात्रामाप्नोति यां ते ऽगच्छन् य एवं विद्वानेतमग्निं चिनुते॥ (२२)

दाधार त्रिष्टुभमिममेवैवं चत्वारि च॥ [५]

प्रजापतिरग्निमचिनुत स क्षुरपं विभृत्वातिष्ठतं देवा बिभ्यन्ते नोपायन्ते छन्दोभिः रात्मानं छादयित्वोपायन्तच्छन्दसां छन्दस्त्वं ब्रह्म वै छन्दांसि ब्रह्मण एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनङ्कार्णा उपानहावुपं मुञ्चते छन्दोभिरेवात्मानं छादयित्वाग्निमुपं चरत्यात्मनो ऽहिंसायै देवनिधिर्वा एष नि धीयते यदग्निः (२३)

अन्ये वा वै निधिमगुप्तं विन्दन्ति न वा प्रति प्र जानात्युखामा क्रामत्यात्मानमेवाधिपां कुरुते गुप्त्या अथो खल्वाहुर्नाक्रम्येति नैरऋत्युखा यदाक्रामेन्नैरऋत्या आत्मानमपि दध्यात्तस्मान्नाक्रम्यां पुरुषशीर्षमुपं दधाति गुप्त्या अथो यथा ब्रूयादेतन्मे गोपायेति तादृगेव तत् (२४)

प्रजापतिर्वा अथर्वाग्निरेव दध्यङ्काथर्वणस्तस्येष्टका अस्थान्येतं ह वाव तदृषिरभ्यनूवाचेन्द्रो दधीचो अस्थभिरिति यद्विष्टकाभिर्ऽग्निं चिनुति सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मानमुष्मिह्लौके भवति य एवं वेद शरीरं वा एतदग्रेर्यच्चित्यं आत्मा वैश्वानरो यच्चिते वैश्वानरं जुहाति शरीरमेव सः ऽस्कृत्यं (२५)

अभ्यारोहति शरीरं वा एतद्यजमानः सः ऽस्कुरुते यदग्निं चिनुते यच्चिते वैश्वानरं जुहाति शरीरमेव सः ऽस्कृत्यात्मनाभ्यारोहति तस्मात्तस्य नावं द्यन्ति जीवन्नेव देवानप्येति वैश्वानर्यर्चा पुरीषमुपं दधातीयं वा अग्निवैश्वानरस्तस्यैषा चितिर्यत्पुरीषमग्निमेव वैश्वानरं

चिनुत एषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्वैश्वानरः प्रियामेवास्य तनुवमव रुद्धे॥ (२६)

अग्निस्तथ्संस्कृत्याग्नेर्दशं च॥ [६]

अग्नेर्वै दीक्षया देवा विराजंमाप्रवन्तिस्मो रात्रीर्दीक्षितः स्यात्त्रिपदा विराड्विराजंमाप्रोति
षड्रात्रीर्दीक्षितः स्यात् षड्वा ऋतवः संवथ्सुरः संवथ्सुरो विराड्विराजंमाप्रोति दश रात्रीर्दीक्षितः
स्याद्दशाक्षरा विराड्विराजंमाप्रोति द्वादश रात्रीर्दीक्षितः स्याद्द्वादश मासाः संवथ्सुरः संवथ्सुरो
विराड्विराजंमाप्रोति त्रयोदश रात्रीर्दीक्षितः स्यात्त्रयोदश (२७)

मासाः संवथ्सुरः संवथ्सुरो विराड्विराजंमाप्रोति पञ्चदश रात्रीर्दीक्षितः स्यात्पञ्चदश
वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवथ्सुर अप्यते संवथ्सुरो विराड्विराजंमाप्रोति
सप्तदश रात्रीर्दीक्षितः स्याद्द्वादश मासाः पञ्चतवः स संवथ्सुरः संवथ्सुरो
विराड्विराजंमाप्रोति चतुर्विंशतिः रात्रीर्दीक्षितः स्याच्चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवथ्सुरः
संवथ्सुरो विराड्विराजंमाप्रोति त्रिंशत् रात्रीर्दीक्षितः स्यात् (२८)

त्रिंशदक्षरा विराड्विराजंमाप्रोति मासं दीक्षितः स्याद्यो मासः स संवथ्सुरः संवथ्सुरो
विराड्विराजंमाप्रोति चतुरो मासो दीक्षितः स्याच्चतुरो वा एतम्मासो वसंवोऽविभरुस्ते
पृथिवीमाजयन्गायत्रीं छन्दोऽष्टौ रुद्रास्तेऽन्तरिक्षमाजयन्त्रिष्टुभं छन्दो द्वादशादित्यास्ते
दिव्यमाजयन्ऋगतीं छन्दस्ततो वै ते व्यावृत्तमगच्छच्छ्रेष्ठं देवानाम् तस्माद्द्वादश मासो
भूत्वाग्निं चिन्वीत द्वादश मासाः संवथ्सुरः संवथ्सुरोऽग्निश्चित्यस्तस्याहोरात्राणीष्टका
आप्तेष्टकमेन चिनुतेऽथो व्यावृत्तमेव गच्छति श्रेष्ठं समानानाम्॥ (२९)

स्यात्त्रयोदश त्रिंशत् रात्रीर्दीक्षितः स्याद्वै तैऽष्टाविंशतिश्च॥ [७]

सुवर्गाय वा एष लोकाय चीयते यदग्निस्तं यन्नान्वारोहेऽसुवर्गल्लोकाद्यजमानो हीयेत
पृथिवीमाक्रमिषं प्राणो मा मा हांसीदन्तरिक्षमाक्रमिषं प्रजा मा मा हांसीद्विमाक्रमिषं
सुवर्गन्मेत्याहैष वा अग्नेरन्वारोहस्तेनैवैनमन्वारोहति सुवर्गस्य लोकस्य समष्टे
यत्पक्षसंमितामिनुयात् (३०)

कर्त्तव्यासं यज्ञक्रतुमुपैयात्पापीयस्यस्यात्मनः प्रजा स्याद्वेदिसंमितामिनोति
ज्यायासमेव यज्ञक्रतुमुपैति नास्यात्मनः पापीयसी प्रजा भवति साहस्रं चिन्वीत प्रथमं
चिन्वानः सहस्रसंमितो वा अयं लोक इममेव लोकमभि जयति द्विषाहस्रं चिन्वीत

द्वितीयं चिन्वानो द्विषाहस्रं वा अन्तरिक्षमन्तरिक्षमेवाभि जयति त्रिषाहस्रं चिन्वीत तृतीयं चिन्वानः (३१)

त्रिषाहस्रो वा असौ लोकोऽमुमेव लोकमभि जयति जानुदघ्नं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानो गायत्रियैवेमं लोकमभ्यारोहति नाभिदघ्नं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानस्त्रिष्टुभैवान्तरिक्षमभ्यारोहति ग्रीवदघ्नं चिन्वीत तृतीयं चिन्वानो जगत्पैयामं लोकमभ्यारोहति नाभिं चित्वा रामामुपेयादयोनौ रेतो धास्यामीति न द्वितीयं चित्वान्यस्य स्त्रियम् (३२)

उपेयान्न तृतीयं चित्वा कां चनोपेयाद्रेतो वा एतन्नि धत्ते यदग्निं चिनुते यदुपेयाद्रेतंसा व्युध्येताथो खल्वाहुरप्रजस्यं तद्यत्रोपेयादिति यद्रेतःसिचावुपदधाति ते एव यजमानस्य रेतो बिभृतस्तस्मादुपेयाद्रेतसोऽस्वन्दाय त्रीणि वाव रेताःसि पिता पुत्रः पौत्रः (३३)

यद्वे रेतःसिचावुपदध्याद्रेतोऽस्य विच्छिन्द्यात्तिस्र उपं दधाति रेतसः सन्तत्या इयं वाव प्रथमा रेतःसिग्वाग्वा इयं तस्मात्पश्यन्तीमाम्पश्यन्ति वाचं वदन्तीमन्तरिक्षं द्वितीया प्राणो वा अन्तरिक्षं तस्मान्नान्तरिक्षम्पश्यन्ति न प्राणमसौ तृतीया चक्षुर्वा असौ तस्मात्पश्यन्त्यमूम्पश्यन्ति चक्षुर्यजुषेमां च (३४)

अमुं चोपं दधाति मनसा मध्यमामेषां लोकानां क्लृप्त्या अथो प्राणानामिष्टो यज्ञो भृगुभिराशीर्दा वसुभिस्तस्यं त इष्टस्यं वीतस्य द्रविणेह भक्षीयेत्याह स्तुतशस्त्रे एवैतेन दुहे पिता मातरिश्वाच्छिद्रा पदा धा अच्छिद्रा उशिजः पदानुं तक्षुः सोमो विश्ववित्रेता नैषद्बृहस्पतिरुक्थामदानि शःसिषदित्याहेतद्वा अग्रेरुक्थन्तेनैवैनमनु शःसति॥ (३५)

मिनुयात्तृतीयं चिन्वानस्त्रियं पौत्रश्च वै सप्तदश च॥ [८]

सूयते वा एषोऽग्नीनां य उखायां भ्रियते यदधः सादयेद्गर्भाः प्रपादुकाः स्युरथो यथा सवात्प्रत्यवरोहति तादृगेव तदासन्दी सादयति गर्भाणां धृत्या अप्रपादायाथो स्वमेवेन करोति गर्भो वा एष यदुख्यो योनिः शिक्यं यच्छिक्कादुखां निरूहेद्योनेर्गर्भं निरहंण्याथ्यडुद्यामः शिक्यम्भवति षोढाविहितो वै (३६)

पुरुष आत्मा च शिरश्च चत्वार्यङ्गान्यात्मन्नेवैनम्बिभर्ति प्रजापतिर्वा एष यदग्निस्तस्योखा चोलूखलं च स्तनौ तावस्य प्रजा उपं जीवन्ति यदुखां चोलूखलं चोपदधाति ताभ्यामेव

यजमानोऽमुष्मिन्नौकैऽग्निं दुहे संवत्सरो वा एष यदग्निस्तस्य त्रेधाविहिता इष्टकाः प्राजापत्या वैष्णवीः (३७)

वैश्वकर्मणीरहोरात्राण्येवास्य प्राजापत्या यदुरव्यम्बिभर्ति प्राजापत्या एव तदुप धत्ते यथ्समिधं आदधाति वैष्णवा वै वनस्पतयो वैष्णवीरेव तदुप धत्ते यदिष्टं कामिरग्निं चिनोतीयं वै विश्वकर्मा वैश्वकर्मणीरेव तदुप धत्ते तस्मादाहुस्त्रिवृदग्निरिति तं वा एतं यजमान एव चिन्वीत यदस्यान्यश्चिनुयाद्यत्तं दक्षिणाभिर्न राधयेदग्निमस्य वृञ्जीत योऽस्याग्निं चिनुयात्तं दक्षिणाभी राधयेदग्निमेव तथस्पृणोति॥ (३८)

षोढाविहितो वै वैष्णवीरन्यो विश्वतिश्च॥ [९]

प्रजापतिरग्निमचिनुतर्तुभिः संवत्सरं वसन्तेनैवास्य पूर्वार्धमचिनुत ग्रीष्मेण दक्षिणम्पक्षं वर्षाभिः पुच्छं शरदोत्तरम्पक्षं हेमन्तेन मध्यं ब्रह्मणा वा अस्य तत्पूर्वार्धमचिनुत क्षत्रेण दक्षिणम्पक्षम्पशुभिः पुच्छं विशोत्तरम्पक्षमाशया मध्यं य एवं विद्वानग्निं चिनुत ऋतुभिरेवैनं चिनुतेऽथो एतदेव सर्वमव (३९)

रुन्दे शृण्वन्त्येनमग्निं चिक्यानमत्यन्नं रोचत इयं वाव प्रथमा चित्तिरोपधयो वनस्पतयः पुरीषमन्तरिक्षं द्वितीया वयांसि पुरीषमसौ तृतीया नक्षत्राणि पुरीषं यज्ञश्चतुर्थी दक्षिणा पुरीषं यजमानः पञ्चमी प्रजा पुरीषं यन्त्रिचितीकं चिन्वीत यज्ञं दक्षिणामात्मानं प्रजामन्तरियात्तस्मात्पञ्चचितीकश्चेतव्यं एतदेव सर्वं स्पृणोति यत्तिस्रश्चितयः (४०)

त्रिवृद्धाग्निर्यद्वे द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै पञ्च चितयो भवन्ति पाङ्कः पुरुष आत्मानमेव स्पृणोति पञ्च चितयो भवन्ति पञ्चभिः पुरीषैरभ्युहति दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरो वै पुरुषो यावानेव पुरुषस्तं स्पृणोत्यथो दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठति संवत्सरो वै षष्ठी चित्तिरऋतवः पुरीषं पद्वितयो भवन्ति षडुरीषाणि द्वादश सम्पद्यन्ते द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सर एव प्रति तिष्ठति॥ (४१)

अव चितयः पुरीषं पञ्चदश च॥ [१०]

रोहितो धूम्रोरोहितः कर्कन्धुरोहितस्ते प्राजापत्या बभ्रुररुणबभ्रुः शुक्बभ्रुस्ते रौद्राः श्येतः श्येताक्षः श्येतग्रीवस्ते पितृदेवत्यास्तिस्रः कृष्णा वशा वारुण्यस्तिस्रः श्वेता वशाः सौर्यो

मैत्राबार्हस्पत्या धूम्रललामास्तूपराः॥ (४२)

[११]

पृश्निस्तिरश्चीनपृश्निरूर्ध्वपृश्निस्ते मारुताः फल्गूलोहितोर्णी बलक्षी ताः सारस्वत्यः
पृषती स्थूलपृषती क्षुद्रपृषती ता वैश्वदेव्यस्तिस्त्रः श्यामा वशाः पौष्णियस्तिस्त्रो रोहिणीर्वशा
मैत्रिय ऐन्द्राबार्हस्पत्या अरुणललामास्तूपराः॥ (४३)

रोहितः पृश्निः षड्विंशतिः षड्विंशतिः॥ [१२]

शितिबाहुरन्यतःशितिबाहुः समन्तशितिबाहुस्त ऐन्द्रवायवाः शितिरन्ध्रोऽन्यतःशितिरन्ध्रः
समन्तशितिरन्ध्रस्ते मैत्रावरुणाः शुद्धवालः सर्वशुद्धवालो मणिवालस्त आश्विनास्तिस्त्रः शिल्पा
वशा वैश्वदेव्यस्तिस्त्रः श्येनीः परमेष्ठिनै सोमापौष्णाः श्यामललामास्तूपराः॥ (४४)

[१३]

उन्नत ऋषभो वामनस्त ऐन्द्रावरुणाः शितिककुच्छितिपृष्ठः शितिभस्त ऐन्द्राबार्हस्पत्याः
शितिपाच्छित्योष्ठः शितिभ्रुस्त ऐन्द्रावैष्णवास्तिस्त्रः सिध्मा वशा वैश्वकर्मण्यस्तिस्त्रो धात्रे
पृषोदरा ऐन्द्रापौष्णाः श्येतललामास्तूपराः॥ (४५)

शितिबाहुरुन्नतः पञ्चविंशतिः पञ्चविंशतिः॥ [१४]

कर्णास्त्रयो यामाः सौम्यास्त्रयः श्वितिङ्गा अग्नये यविष्ठाय त्रयो
नकुलास्तिस्त्रो रोहिणीरुयव्यस्ता वसूनान्तिस्त्रोऽरुणा दित्यौह्यस्ता रुद्राणां
सोमैन्द्रा बभ्रुललामास्तूपराः॥ (४६)

कर्णास्त्रयौविंशतिः॥ [१५]

शुण्ठास्त्रयो वैष्णवा अधीलोधकर्णास्त्रयो विष्णव उरुक्रमाय लप्सुदिनस्त्रयो
विष्णव उरुगायाय पञ्चावीस्तिस्त्र आदित्यानान्निवत्सास्तिस्त्रोऽङ्गिरसामैन्द्रावैष्णवा
गौरललामास्तूपराः॥ (४७)

शुण्ठा विंशतिः॥ [१६]

इन्द्राय राज्ञे त्रयः शितिपृष्ठा इन्द्रायाधिराजाय त्रयः शितिककुद् इन्द्राय
स्वराज्ञे त्रयः शितिभसदस्तिस्त्रस्तुर्यौह्यः साध्यानान्तिस्त्रः पञ्चौह्यो विश्वेषां देवानामाग्नेन्द्राः

कृष्णललामास्तूपराः॥ (४८)

इन्द्राय राज्ञे द्वाविंशतिः॥ [१७]

अदित्यै त्रयो रोहितैता इन्द्राण्यै त्रयः कृष्णैताः कुह्वै त्रयोऽरुणैतास्त्रिस्रो धेनवो
राकायै त्रयोऽनुद्वाहः सिनीवाल्या आग्नावैष्णवा रोहितललामास्तूपराः॥ (४९)

अदित्या अष्टादशः॥ [१८]

सौम्यास्त्रयः पिशङ्गाः सोमाय राज्ञे त्रयः सारङ्गाः पार्जन्या नभोरूपास्त्रिस्रोऽजा
मल्हा इन्द्राण्यै तिस्रो मेघ्य आदित्या द्यावापृथिव्या मालङ्गास्तूपराः॥ (५०)

सौम्या एकात्रविंशतिः॥ [१९]

वारुणास्त्रयः कृष्णललामा वरुणाय राज्ञे त्रयो रोहितोललामा वरुणाय
रिशादसे त्रयोऽरुणललामाः शिल्पास्त्रयो वैश्वदेवास्त्रयः पृश्नयः सर्वदेवत्या ऐन्द्रासूराः
श्येतललामास्तूपराः॥ (५१)

वारुणा विंशतिः॥ [२०]

सोमाय स्वराज्ञेऽनोवाहावनद्वाहाविन्द्राग्निभ्यामोजोदाभ्यामुष्टाराविन्द्राग्निभ्या बलदाभ्या
सीरवाहाववी द्वे धेनू भौमी दिग्भ्यो वडवे द्वे धेनू भौमी वैराजी पुरुषी द्वे धेनू भौमी
वायव आरोहणवाहावनद्वाहौ वारुणी कृष्णे वशे अंराड्यौ दिव्यावृषभौ परिमरौ॥ (५२)

सोमाय स्वराज्ञे चतुस्त्रिंशत्॥ [२१]

एकादश प्रातर्गव्याः पशव आ लभ्यन्ते छगुलः कल्माषः किकिदीविर्विदीगयस्ते
त्वाष्ट्राः सौरीर्नव श्वेता वशा अनूबन्ध्या भवन्त्याग्नेय ऐन्द्राग्ना आश्विनस्ते विशालयूप आ
लभ्यन्ते॥ (५३)

एकादश पञ्चविंशतिः॥ [२२]

पिशङ्गास्त्रयो वासन्ताः सारङ्गास्त्रयो ग्रेष्माः पृषन्तस्त्रयो वार्षिकाः पृश्नयस्त्रयः शारदाः

पृश्निसक्थास्त्रयो हैमन्तिका अवलिप्तास्त्रयः शैशिराः संवत्सराय निर्वक्षसः (५४)

पिशङ्गां वि०श्रुतिः॥ [२३]

यो वा अयंथादेवतन्त्वामग्र इन्द्रस्य चित्तिं यथा वै वयो वै यदाकृताद्यास्ते अग्ने मयि गृह्णामि प्रजापतिः सौ०स्माथ्स्तेगान् वाजं कूर्मान् योक्रं मित्रावरुणाविन्द्रस्य पूष्ण ओजं आनन्दमहरग्नेर्वायोः पन्थाङ्कमैद्यौस्तेऽग्निः पशुरासीत्पृश्निसक्थाः॥ [२४] यो वा एवाहुंतिमभवन्पृथिभिर्वरुध्यान्न्दमष्टौपञ्चाशत्॥५८॥ यो वा अयंथादेवतं यद्यवजिघ्रंसि॥

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः ॥

यो वा अयंथादेवतमग्निं चिनुत आ देवताभ्यो वृश्च्यते पापीयान्भवति यो यंथादेवतं न देवताभ्य आ वृश्च्यते वसीयान्भवत्याग्नेय्या गायत्रिया प्रथमां चितिमभि मृशेत्त्रिष्टुभां द्वितीयां जगत्या तृतीयांमनुष्टुभां चतुर्थीम्पङ्क्ता पञ्चमीं यंथादेवतमेवाग्निं चिनुते न देवताभ्य आ वृश्च्यते वसीयान्भवतीडांयै वा एषा विभक्तिः पशव इडां पशुभिरेनम् (१)

चिनुते यो वै प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निं चिनोति नार्तिमार्च्छत्यैवावभितस्तिष्ठेतां कृष्ण उत्तरतः श्वेतो दक्षिणस्तावाल्भ्येष्टंका उप दध्यादेतद्वै प्रजापते रूपम्प्राजापत्योऽश्वः साक्षादेव प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निं चिनोति नार्तिमार्च्छत्येतद्वा अहो रूपं यच्छ्वेतोऽश्वो रात्रियै कृष्ण एतदहः (२)

रूपं यदिष्टंका रात्रियै पुरीषमिष्टंका उपधास्यञ्छ्वेतमश्वमभि मृशेत्पुरीषमुपधास्यन्कृष्णमहोरात्रं चिनुते हिरण्यपात्रम्मधौः पूर्णं ददाति मध्व्योऽसानीति सौर्या चित्रवत्यावैक्षते चित्रमेव भवति मध्यन्दिनेऽश्वमव घ्रापयत्यसौ वा आदित्य इन्द्र एष प्रजापतिः प्राजापत्योऽश्वस्तमेव साक्षाद्वैप्रोति॥ (३)

एनमेतदहोऽष्टाचत्वारिंशच्च॥ [१]

त्वामग्ने वृषभं चेकिं तान्मुन्युवांनञ्जनयन्नुपागाम्। अस्थूरि णो गार्हपत्यानि सन्तु तिग्मेन नो ब्रह्मणा स० शिक्षाधि। पशवो वा एते यदिष्टंकाश्चित्याचित्यामृषभमुप दधाति

मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे करोति प्रजननाय तस्माद्वृथेयूथ ऋषभः। संवत्सरस्य प्रतिमां यां त्वां राज्युपासते। प्रजां सुवीरां कृत्वा विश्वमायुर्व्यञ्जवत्। प्राजापत्याम् (४)

एतामुप दधातीयं वावैषैकाष्टका यदेवैकाष्टकायामन्नं क्रियते तदेवैतयावं रुद्ध एषा वै प्रजापतेः कामदुघा तथैव यजमानोऽमुष्मिह्नौ कैऽग्निं दुहे येन देवा ज्योतिषोर्ध्वा उदायन् येनादित्या वसवो येन रुद्राः। येनाङ्गिरसो महिमानमानशुस्तेनैतु यजमानः स्वस्ति। सुवर्गाय वा एष लोकाय (५)

चीयते यदग्निर्येन देवा ज्योतिषोर्ध्वा उदायन्त्रित्युख्यं समिन्द्र इष्टका एवैता उप धत्ते वानस्पत्याः सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै शतायुधाय शतवीर्याय शतोतयेऽभिमातिषाहे। शतं यो नः शरदो अजीतानिन्द्रो नेषदति दुरितानि विश्वा। ये चत्वारः पथयो देवानां अन्तरा द्यावापृथिवी वियन्ति। तेषां यो अज्यानिमजीतिमा वहत्तस्मै नो देवाः (६)

परि दत्तेह सर्वे। ग्रीष्मो हेमन्त उत नो वसन्तः शरद्वर्षाः सुवितं नो अस्तु। तेषामृतनां शतशारदानां निवात एषामभये स्याम। इदुवत्सराय परिवत्सराय संवत्सराय कृणुता बृहन्नमः। तेषां वयं सुमंतौ यज्ञियानां ज्योगजीता अहंताः स्याम। भद्रान्नः श्रेयः समनैष्ट देवास्त्वयावसेन समशीमहि त्वा। स नो मयोभूः पितो (७)

आ विशस्व शं तोकायं तनुवै स्योनः। अज्यानीरेता उप दधात्येता वै देवता अपराजितास्ता एव प्र विशति नैव जीयते ब्रह्मवादिनो वदन्ति यदर्धमासा मासा ऋतवः संवत्सर ओषधीः पचन्त्यथ कस्मादन्याभ्यो देवताभ्य आग्रयणं निरूप्यत इत्येता हि तद्देवता उदजयन् यदृतुभ्यो निर्वपेद्देवताभ्यः समदं दध्यादाग्रयणं निरूप्येता आहुतीर्जुहोत्यर्धमासानेव मासानृतूत्संवत्सरमग्नीणाति न देवताभ्यः समदन्दधाति भद्रान्नः श्रेयः समनैष्ट देवा इत्याह हुताद्याय यजमानस्यापराभावाय॥ (८)

प्राजापत्याह्नौकायं देवाः पितो दध्यादाग्रयणं पञ्चविंशतिश्च॥ [२]

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्तनूपा नः प्रतिस्पशः। यो नः पुरस्ताद्वक्षिणतः पश्चादुत्तरतोऽधायुरभिदासंत्येतं सोऽश्मानमृच्छतु। देवासुराः संयत्ता आसन्तेऽसुरा दिग्भ्य आबाधन्त तां देवा इष्वा च वज्रेण चापानुदन्त यद्वज्रिणीरुपदधातीष्वा चैव तद्वज्रेण च यजमानो भ्रातृव्यानप नुदते दिक्षूपं (९)

दधाति देवपुरा एवैतास्तनूपानीः पर्यहृतेऽग्नाविष्णू सजोषंसेमा वर्धन्तु वां
गिरः। द्युमैर्वाजैभिरा गंतम्। ब्रह्मवादिनो वदन्ति यत्र देवताये जुहुत्यथ किन्देवत्या
वसोधरित्यग्निर्वसुस्तस्यैषा धारा विष्णुर्वसुस्तस्यैषा धाराग्नावैष्णव्यर्चा वसोर्धारा जुहोति
भागधेयैर्नैवैनौ समर्धयत्यथो एताम् (१०)

एवाहुतिमायतनवतीं करोति यत्काम एनां जुहोति तदेवाव रुद्धे रुद्रो वा एष
यदग्निस्तस्यैते तनुवौ घोरान्या शिवान्या यच्छत रुद्रीयं जुहोति यैवास्यं घोरा तनूस्तां तेन
शमयति यद्वसोर्धारा जुहोति यैवास्यं शिवा तनूस्तां तेन प्रीणाति यो वै वसोर्धारायै (११)

प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति यदाज्यमुच्छिष्येत तस्मिन्ब्रह्मोदनम्पंचेतम्ब्राह्मणाश्चत्वारः
प्राश्नीयुरेष वा अग्निर्वैश्वानरो यद्व्राह्मण एषा खलु वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्वैश्वानरः
प्रियायामेवैनौ तनुवां प्रतिं षापयति चतस्रो धेनूदद्यात्ताभिरेव यजमानोऽमुष्मिन्नौकैऽग्निं
दुहे॥ (१२)

उपैतान्धारायै षट्त्वारिंशच्च॥ [३]

चित्तिंजुहोमि मनसा घृतेनेत्याहादभ्या वै नामैषाहुतिर्वैश्वकर्मणी नैनं चिक्यान्म्रातृव्यो
दभ्नोत्यथो देवता एवाव रुद्धेऽग्ने तमद्येति पङ्क्ता जुहोति पङ्क्ताहुत्या यज्ञमुखमारभते सप्त
तै अग्ने समिधः सप्त जिह्वा इत्याहु होत्रा एवाव रुद्धेऽग्निर्देवेभ्योऽपाक्रामद्वागधेयम् (१३)

इच्छमानस्तस्मा एतद्वागधेयम्प्रायच्छत्रेतद्वा अग्नेरग्निहोत्रमेतर्हि खलु वा एष जातो
यर्हि सर्वश्चितो जातायैवास्मा अन्नमपि दधाति स एनम्प्रीतः प्रीणाति वसीयान्भवति
ब्रह्मवादिनो वदन्ति यदेष गार्हपत्यश्चीयतेऽथ क्वास्याहवनीय इत्यसावादित्य इति
ब्रूयादेतस्मिन् हि सर्वेभ्यो देवताभ्यो जुहति (१४)

य एवं विद्वानग्निं चिनुते साक्षादेव देवता ऋभ्रोत्यग्ने यशस्विन्
यशंसेममर्पयेन्द्रावतीमपंचितीमिहा वह्। अयम्मूर्धा परमेष्ठी सुवर्चाः समानानामुत्तमश्चोको
अस्तु। भद्रमपश्यन्त उप सेदुरग्ने तपो दीक्षामृषयः सुवर्विदः। ततः क्षत्रम्बलमोजश्च जातं
तदस्मै देवा अभि सं नमन्तु। धाता विधाता परमा (१५)

उत सन्दृक्प्रजापतिः परमेष्ठी विराजा। स्तोमाश्छन्दांसि निविदो म आहुरेतस्मै
राष्ट्रमभि सं नमाम। अभ्यावर्तध्वमुप मेतं साकमयः शास्तार्धिपतिर्वो अस्तु। अस्य

विज्ञानमनु स० रंभध्वमिमम्पश्चादनु जीवाथ सर्वे। राष्ट्रभृतं एता उपं दधात्येषा वा
अग्नेश्चितीं राष्ट्रभृत्तयैवास्मिन्नाष्ट्रं दधाति राष्ट्रमेव भवति नास्माद्राष्ट्रम्भ्रंशते॥ (१६)

भागधेयञ्जुहति परमा राष्ट्रं दधाति सप्त च॥ [४]

यथा वै पुत्रो जातो म्रियत एव वा एष म्रियते यस्याग्निरुख्यं उद्धारयति यन्निर्मन्थ्यं
कुर्याद्विच्छिन्द्याद्वातृव्यमस्मै जनयेत्स एव पुनः परीध्यः स्वादेवेनं योनेर्जनयति नास्मै
भ्रातृव्यं जनयति तमो वा एतं गृह्णाति यस्याग्निरुख्यं उद्धारयति मृत्युस्तमः कृष्णं वासः
कृष्णा धेनुर्दक्षिणा तमसा (१७)

एव तमो मृत्युमपं हते हिरण्यं ददाति ज्योतिर्वै हिरण्यं ज्योतिषैव तमोऽपं हतेऽथो
तेजो वै हिरण्यन्तेजं एवात्मन्धत्ते सुवर्नं घर्मः स्वाहा सुवर्नार्कः स्वाहा सुवर्नं शुक्रः
स्वाहा सुवर्नं ज्योतिः स्वाहा सुवर्नं सूर्यः स्वाहार्को वा एष यदग्निरसावादित्यः (१८)

अश्वमेधो यदेता आहुतीर्जुहोत्यर्काश्वमेधयोरेव ज्योतींषि सं दधात्येष ह त्वा
अर्काश्वमेधो यस्यैतदग्नौ क्रियत आपो वा इदमग्रे सलिलमांसीत्स एतां प्रजापतिः प्रथमां
चित्तिमपश्यत्तामुपाधत्त तदियमभवत्तं विश्वकर्माब्रवीदुप त्वायानीति नेह लोकोऽस्तीति (१९)

अब्रवीत्स एतां द्वितीयां चित्तिमपश्यत्तामुपाधत्त तदन्तरिक्षमभवत्स यज्ञः
प्रजापतिमब्रवीदुप त्वायानीति नेह लोकोऽस्तीत्यब्रवीत्स विश्वकर्माणमब्रवीदुप त्वायानीति
केन मोषैष्यसीति दिश्याभिरित्यब्रवीत्तन्दिश्याभिरुपेत्ता उपाधत्त ता दिशः (२०)

अभवत्स परमेष्ठी प्रजापतिमब्रवीदुप त्वायानीति नेह लोकोऽस्तीत्यब्रवीत्स
विश्वकर्माणं च यज्ञं चाब्रवीदुपं वामायानीति नेह लोकोऽस्तीत्यब्रूता० स एतां तृतीयां
चित्तिमपश्यत्तामुपाधत्त तदसावभवत्स आदित्यः प्रजापतिमब्रवीदुपं त्वा (२१)

आयानीति नेह लोकोऽस्तीत्यब्रवीत्स विश्वकर्माणं च यज्ञं चाब्रवीदुपं वामायानीति
नेह लोकोऽस्तीत्यब्रूता० स परमेष्ठिनमब्रवीदुप त्वायानीति केन मोषैष्यसीति लोकं
पृणयेत्यब्रवीत्तं लोकं पृणयोपैत्तस्मादयातयाम्नी लोकं पृणाऽयातयामा ह्यसौ (२२)

आदित्यस्तानृषयोऽब्रुवन्नुपं व आयामेति केन न उपैष्यथेति भूमेत्यब्रुवन्तां
द्वाभ्यां चितीभ्यामुपायन्त्स पञ्चचितीकः समपद्यत य एवं विद्वानग्निं चिनुते
भूयानेव भवत्यभीमाल्लोकाञ्जयति विदुरेन देवा अथो एतासामेव देवतानां सायुज्यं

गच्छति॥ (२३)

तमसाऽऽदित्योऽस्तीति दिशं आदित्यः प्रजापतिमब्रवीदुपं त्वाऽसौ पञ्चत्वारिंशच्च॥—[५]

वयो वा अग्निर्यदग्निचित्पक्षिणोऽश्नीयात्तमेवाग्निमद्यादार्तिमाच्छेत्संवत्सरं व्रतं चरेत्संवत्सरं हि व्रतं नाति पशुर्वा एष यदग्निर्हिनस्ति खलु वै तम्पशुर्य एनम्पुरस्तात्प्रत्यश्चमुपचरति तस्मात्पश्चात्प्राडुपचर्य आत्मनोऽहिंसायै तेजोऽसि तेजो मे यच्छ पृथिवीं यच्छ (२४)

पृथिव्यै मां पाहि ज्योतिरसि ज्योतिर्मे यच्छान्तरिक्षं यच्छान्तरिक्षान्मा पाहि सुवंगसि सुवर्मे यच्छ दिवं यच्छ दिवो मां पाहीत्याहीताभिर्वा इमे लोका विधृता यदेता उपदधात्येषां लोकानां विधृत्यै स्वयमातृणा उपधाय हिरण्येष्टका उप दधातीमे वै लोकाः स्वयमातृणा ज्योतिरहिरण्यं यथस्वयमातृणा उपधाय (२५)

हिरण्येष्टका उपदधातीमानेवैताभिर्लोकां ज्योतिष्मतः कुरुतेऽथो एताभिरेवास्मां इमे लोकाः प्र भान्ति यास्तं अग्ने सूर्ये रुचं उद्यतो दिवंमातृन्वन्ति रश्मिभिः। ताभिः सर्वाभी रुचे जनाय नस्कृधि। या वो देवाः सूर्ये रुचो गोव्यश्वेषु या रुचः। इन्द्राग्नी ताभिः सर्वाभी रुचं नो धत्त बृहस्पते। रुचं नो धेहि (२६)

ब्राह्मणेषु रुचं राजंसु नस्कृधि। रुचं विश्वेषु शूद्रेषु मयि धेहि रुचा रुचम्। द्वेधा वा अग्निं चिक्यानस्य यशं इन्द्रियं गच्छत्यग्निं वा चितमीजानं वा यदेता आहुतीर्जुहोत्यात्मन्नेव यशं इन्द्रियं धत्त ईश्वरो वा एष आर्तिमार्तोऽग्निं चिन्वन्नधिक्रामति तत्त्वां यामि ब्रह्मणा वन्दमान इति वारुण्यर्चा (२७)

जुहुयाच्छान्तिरेवैषाग्नेर्गुप्तिरात्मनो हविष्कृतो वा एष योऽग्निं चिनुते यथा वै हविः स्कन्दत्येवं वा एष स्कन्दति योऽग्निं चित्वा स्त्रियमुपैति मैत्रावरुण्यामिक्षया यजेत मैत्रावरुणतामेवोपैत्यात्मनोऽस्कन्दाय यो वा अग्निर्मृतुस्थां वेदतुर्ऋतुरस्मै कल्पमान एति प्रत्येव तिष्ठति संवत्सरो वा अग्निः (२८)

ऋतुस्थास्तस्य वसन्तः शिरो ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षो वर्षाः पुच्छं शरदुत्तरः पक्षो हैमन्तो मध्यम्पूर्वपक्षाश्चितयोऽपरपक्षाः पुरीषमहोरात्राणीष्टका एष वा अग्निर्ऋतुस्था य एवं वेदतुर्ऋतुरस्मै कल्पमान एति प्रत्येव तिष्ठति प्रजापतिर्वा एतं ज्यैष्ठ्यकामो न्यधत्

ततो वै स ज्यैष्ठ्यमगच्छद्य एवं विद्वानग्निं चिनुते ज्यैष्ठ्यमेव गच्छति॥ (२९)

पृथिवीं यच्छु यथस्वयमातृणा उपधाय धेह्युचाग्निश्चिनुते त्रीणि च॥ [६]

यदाकूतात्समसुस्रोद्धृदो वा मनसो वा सम्भृतं चक्षुषो वा। तमनु प्रेहिं सुकृतस्य लोकं यत्रर्षयः प्रथमज्ञा ये पुराणाः। एतः संधस्थ परिं ते ददामि यमावहाच्छ्वधिं जातवेदाः। अन्वागन्ता यज्ञपतिर्वो अत्र तः स्म जानीत परमे व्योमन्। जानीतादेन परमे व्योमन्देवाः सधस्था विद रूपमस्य। यदागच्छात् (३०)

पृथिभिर्देवयानैरिष्टापूर्ते कृणुतादविरस्मै। सम्प्र च्यवध्वमनु सम्प्र याताग्ने पथो देवयानान्कृणुध्वम्। अस्मिन्सधस्थे अध्युत्तरस्मिन्विश्वे देवा यजमानश्च सीदत। प्रस्तरेण परिधिनां सुचा वेद्यां च बर्हिषां। ऋचेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे। यदिष्टं यत्परादानं यद्वत्तं या च दक्षिणा। तत् (३१)

अग्निर्वैश्वकर्मणः सुवर्देवेषु नो दधत्। येनां सहस्रं वहसि येनाग्ने सर्ववेदसम्। तेनेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे। येनाग्ने दक्षिणा युक्ता यज्ञं वहन्त्युत्विजः। तेनेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे। येनाग्ने सुकृतः पथा मधोर्धारां व्यानुशुः। तेनेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे। यत्र धारा अनपेता मधोर्धृतस्य च याः। तदग्निर्वैश्वकर्मणः सुवर्देवेषु नो दधत्॥ (३२)

आगच्छात्तद्व्यानशुस्तेनेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे चतुर्दश च॥ [७]

यास्तै अग्ने समिधो यानि धाम या जिह्वा जातवेदो यो अर्चिः। ये तै अग्ने मेडयो य इन्द्रवस्तेभिरात्मानं चिनुहि प्रजानन्। उथ्सन्नयज्ञो वा एष यदग्निः किं वाहेतस्य क्रियते किं वा न यद्वा अध्वर्युरग्नेश्चिन्वन्नन्तरेत्यात्मनो वै तदन्तरैति यास्तै अग्ने समिधो यानि (३३)

धामेत्याहैषा वा अग्नेः स्वयञ्चितिरग्निरेव तदग्निं चिनोति नाध्वर्युरात्मनोऽन्तरैति चतस्र आशाः प्र चरन्त्वग्नय इमं नो यज्ञं नयतु प्रजानन्। घृतम्पिन्वन्नजरः सुवीरं ब्रह्म समिद्धवत्याहुतीनाम्। सुवर्गाय वा एष लोकायोप धीयते यत्कूर्मश्चतस्र आशाः प्र चरन्त्वग्नय इत्याह (३४)

दिश एवैतेन प्र जानातीमं नो यज्ञं नयतु प्रजानन्नित्याह सुवर्गस्य लोकस्याभनीत्यै

ब्रह्मं समिद्धंवत्याहुतीनामित्याहु ब्रह्मणा वै देवाः सुवर्गं लोकमायन् यद्ब्रह्मण्वत्योपदधाति
ब्रह्मणैव तद्यजमानः सुवर्गं लोकमेति प्रजापतिर्वा एष यदग्निस्तस्य प्रजाः पशवश्छन्दांसि
रूपं सर्वान् वर्णानिष्टकानां कुर्याद्रूपेणैव प्रजां पशूश्छन्दांस्यव रुन्देऽथो प्रजाभ्यं
एवैनम्पशुभ्यश्छन्दोभ्योऽवरुद्धं चिनुते॥ (३५)

यान्यग्नय इत्याहेष्टकानां षोडश च॥ [८]

मयि गृह्णाम्यग्रे अग्निं रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय। मयि प्रजाम्मयि
वचो दधाम्यरिष्टाः स्याम तनुवां सुवीराः। यो नो अग्निः पितरो हृष्वन्तरमर्त्यो
मर्त्यां आविवेश। तमात्मन्परि गृह्णीमहे वयं मा सो अस्मा अंवहाय परां गात्।
यदध्वर्युरात्मन्नग्निमगृहीत्वाग्निं चिनुयाद्योऽस्य स्वोऽग्निस्तमपि (३६)

यजमानाय चिनुयादग्निं खलु वै पशवोऽनूपं तिष्ठन्तेऽपक्रामुका अस्मात्पशवः स्युर्मयि
गृह्णाम्यग्रे अग्निमित्याहात्मन्नेव स्वमग्निं दाधार नास्मात्पशवोऽपं क्रामन्ति ब्रह्मवादिनो
वदन्ति यन्मृचापश्चाग्नेरनाद्यमथ कस्मान्मृदा चाद्भिश्चाग्निश्चीयत इति यदद्भिः संयौति (३७)

आपो वै सर्वा देवता देवताभिरेवैनं स संजति यन्मृदा चिनोतीयं वा अग्निर्वैश्वानरो-
ऽग्निनैव तदग्निं चिनोति ब्रह्मवादिनो वदन्ति यन्मृदा चाद्भिश्चाग्निश्चीयतेऽथ कस्मादग्निरुच्यत
इति यच्छन्दोभिश्चिनोत्यग्नयो वै छन्दांसि तस्मादग्निरुच्यतेऽथो इयं वा अग्निर्वैश्वानरो
यत् (३८)

मृदा चिनोति तस्मादग्निरुच्यते हिरण्येष्टका उपं दधाति ज्योतिर्वै हिरण्यं
ज्योतिरेवास्मिन्दधात्यथो तेजो वै हिरण्यं तेज एवात्मन्धत्ते यो वा अग्निं सर्वतोमुखं
चिनुते सर्वासु प्रजास्वन्नमत्ति सर्वा दिशोऽभि जयति गायत्रीम्पुरस्तादुपं दधाति त्रिष्टुभं
दक्षिणतो जगतीम्पश्चादनुष्टुभमुत्तरतः पङ्क्तिम्मध्यं एष वा अग्निः सर्वतोमुखस्तं य एवं
विद्वाश्चिनुते सर्वासु प्रजास्वन्नमत्ति सर्वा दिशोऽभि जयत्यथो दिश्येव दिशम्प्र वयति
तस्माद्दिशि दिक्प्रोता॥ (३९)

अपि सं यौति वैश्वानरो यदेष वै पञ्चविंशतिश्च॥ [९]

प्रजापतिरग्निमसृजत सोऽस्मात्सृष्टः प्राङ्वाद्रवत्तस्मा अश्वम्प्रत्यास्यत्स दक्षिणावर्तत तस्मै
वृष्णिम्प्रत्यास्यत्स प्रत्यङ्वावर्तत तस्मा ऋषम्प्रत्यास्यत्स उदङ्वावर्तत तस्मै बस्तम्प्रत्यास्यत्स

ऊर्ध्वोऽद्रवत्तस्मै पुरुषम्प्रत्यास्यत् यत्पशुशीर्षाण्युपदधाति सर्वत एवैनम् (४०)

अवरुध्य चिनुत एता वै प्राणभृतश्चक्षुष्मतीरिष्टका यत्पशुशीर्षाणि
यत्पशुशीर्षाण्युपदधाति ताभिरेव यजमानोऽमुष्मिँल्लौके प्राणित्यथो ताभिरेवास्मा
इमे लोकाः प्र भौन्ति मुदाभिलिप्योपं दधाति मेध्यत्वायं पशुर्वा एष यदग्निरन्नम्पशवं
एष खलु वा अग्निर्यत्पशुशीर्षाणि यं कामयेत् कनीयोऽस्यान्नम् (४१)

स्यादिति सन्तरां तस्य पशुशीर्षाण्युपं दध्यात्कनीय एवास्यान्नम्भवति यं कामयेत्
समावदस्यान्नं स्यादिति मध्यतस्तस्योपं दध्यात्समावदेवास्यान्नम्भवति यं कामयेत् भूयो-
ऽस्यान्नं स्यादित्यन्तेषु तस्य व्यूहोपं दध्यादन्तत एवास्मा अन्नमव रुन्दे भूयो-
ऽस्यान्नम्भवति॥ (४२)

एनमस्यान्नम्भूयोऽस्यान्नम्भवति॥ [१०]

स्तेगान्दष्ट्रभ्याम्पण्डूकाञ्जम्भ्यैभिरादकां खादेनोर्जं ससूदेनारण्यं जाम्बीलेन
मृदम्बस्वैभिः शर्कराभिरवकामवकाभिः शर्करामुत्सादेन जिह्वामवक्रन्देन तालुं सरस्वतीं
जिह्वग्रेण॥ (४३)

स्तेगान्द्वाविंशतिः॥ [११]

वाजं हनूभ्यामप आस्येनादित्याञ्चश्रुभिरुपयाममधरेणोष्ठेन सदुत्तरेणान्तरेणानूकाशम्प्रकाशे
बाह्यं स्तनयितुं निर्बाधेन सूर्याग्री चक्षुर्भ्यां विद्युतौ कनानकाभ्यामशनिंमस्तिष्केण
बलंमृज्जभिः॥ (४४)

वाजं पञ्चविंशतिः॥ [१२]

कूर्माञ्छफैरच्छलाभिः कपिञ्जलान्ध्रसाम् कुष्ठिकाभिर्जवं जङ्घाभिरगदं जानुभ्यां वीर्यं
कुहाभ्यां भयम्प्रचालाभ्याम् गुहोपपक्षाभ्यामश्विनावसाभ्यामदिति शीर्ष्णा निरर्कति
निर्जाल्मकेन शीर्ष्णा॥ (४५)

कूर्मात्रयोविंशतिः॥ [१३]

योक्रं गृध्राभिर्युगमानतेन चित्तम्प्रायैः सङ्कोशान्प्राणैः प्रकाशेन त्वचं
पराकाशेनान्तराम्मशकान्केशैरिन्द्रं स्वपसा वहेन बृहस्पतिं शकुनिसादेन

रथमुष्णिहाभिः॥ (४६)

योऋमेकविंशतिः॥ [१४]

मित्रावरुणौ श्रोणीभ्यामिन्द्राग्नी शिखण्डाभ्यामिन्द्राबृहस्पती ऊरुभ्यामिन्द्राविष्णौ
अष्टीवज्राः सवितारम्पुच्छेन गन्धर्वाञ्छेपेनापसरसौ मुष्काभ्याम्पर्वमानम्पायुनां
पवित्रम्पोत्राभ्यामाक्रमणं स्थूराभ्यां प्रतिक्रमणं कुष्ठाभ्याम्॥ (४७)

[१५]

इन्द्रस्य क्रोडोऽदित्यै पाजस्यन्दिशां जत्रवो जीमूतान्हृदयौपशाभ्यामन्तरिक्षं पुरितता नभं
उदर्येणेन्द्राणीम्रीहा वल्मीकाङ्क्लोन्ना गिरीन्मृगशिभिः समुद्रमुदरेण वैश्वानरम्भस्मना॥ (४८)

मित्रावरुणाविन्द्रस्य द्वाविंशतिर्द्वाविंशतिः॥ [१६]

पूष्णो वनिष्ठुरन्धाहेः स्थूरगुदा सर्पान्गुदाभिरऋतून्पृष्टीभिर्दिवं पृष्ठेन वसूनाम्प्रथमा
कीकसा रुद्राणां द्वितीयादित्यानां तृतीयाङ्गिरसां चतुर्थी साध्यानां पञ्चमी विश्वेषां देवानां
पृष्टी॥ (४९)

पूष्णश्चतुर्विंशतिः॥ [१७]

ओजो ग्रीवाभिर्निर्ऋतिमस्थभिरिन्द्रः स्वपसा वह्नेन रुद्रस्य विचलः स्कन्धो-
ऽहोरात्रयोर्द्वितीयोऽर्धमासानां तृतीयो मासां चतुर्थ ऋतूनाम्पञ्चमः संवत्सरस्य पष्ठः॥ (५०)

ओजो विंशतिः॥ [१८]

आनन्दं नन्दथुना कामम्प्रत्यासाभ्यां भयं शिंतीभ्यां प्रशिषम्प्रशासाभ्यां
सूर्याचन्द्रमसौ वृक्याभ्यां श्यामशबलौ मतस्त्राभ्याव्युष्टिं रूपेण निमृक्तिमरूपेण॥ (५१)

आनन्दं षोडशः॥ [१९]

अहर्मासेन रात्रिम्पीवसापो यूषेण घृतं रसेन श्यां वसंया दूषीकाभिर्हृदुनिमश्रुभिः
पृष्वान्दिवं रूपेण नक्षत्राणि प्रतिरूपेण पृथिवीं चर्मणा छवीं छव्योपाकृताय स्वाहालब्धाय
स्वाहा हुताय स्वाहा॥ (५२)

अहर्ष्टाविंशतिः॥ [२०]

अग्नेः पंक्षतिः सरस्वत्यै निपंक्षतिः सोमस्य तृतीयापां चतुर्थ्योपधीनां पञ्चमी संवत्सरस्य षष्ठी मरुताः सप्तमी बृहस्पतैरष्टमी मित्रस्य नवमी वरुणस्य दशमीन्द्रस्यैकादशी विश्वेषां देवानां द्वादशी द्यावापृथिव्योः पार्श्वं यमस्य पाटूरः॥ (५३)

अग्नेरेकान्नत्रिंशत्॥ [२१]

वायोः पंक्षतिः सरस्वतो निपंक्षतिश्चन्द्रमसस्तृतीया नक्षत्राणां चतुर्थी संवितुः पञ्चमी रुद्रस्य षष्ठी सर्पाणां सप्तम्यर्यम्णां ऽष्टमी त्वष्टुर्नवमी धातुर्दशमीन्द्राण्या एकादश्यदित्यै द्वादशी द्यावापृथिव्योः पार्श्वं यम्यै पाटूरः॥ (५४)

वायोरष्टाविंशतिः॥ [२२]

पन्थामनूवृभ्यां सन्ततिः स्नावन्याभ्यां शुक्रान्पित्तेन हरिमाणं यक्रा हलीक्ष्णान्पापवातेन कूश्माञ्छकंभिः शवर्तानूवध्येन शुनो विशसनेन सर्पांल्लोहितगन्धेन वयांसि पक्कगन्धेन पिपीलिकाः प्रशादेन॥ (५)

पन्थान्द्वाविंशतिः॥ [२३]

क्रमैरत्यक्रमीद्वाजी विश्वैर्देवैर्यज्ञियैः संविदानः। स नो नय सुकृतस्य लोकं तस्य ते वयं स्वधया मदेम॥ (५६)

क्रमैरष्टादश॥ [२४]

द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी सधस्थमात्मान्तरिक्षं समुद्रो योनिः सूर्यस्ते चक्षुर्वातः प्राणश्चन्द्रमाः श्रोत्रम्मासांश्चार्धमासाश्च पर्वण्यृतवोङ्गानि संवत्सरो महिमा॥ (५७)

द्यौः पञ्चविंशतिः॥ [२५]

अग्निः पशुरासीत्तेनायजन्त स एतं लोकमजयद्यस्मिन्नग्निः स तै लोकस्तं जैष्यस्यथाव जिघ्र वायुः पशुरासीत्तेनायजन्त स एतं लोकमजयद्यस्मिन्वायुः स तै लोकस्तस्मात्त्वान्तरैष्यामि यदि नावजिघ्रस्यादित्यः पशुरासीत्तेनायजन्त स एतं

लोकमजयद्यस्मिन्नादित्यः स तै लोकस्तं जैष्यसि यद्यवजिघ्रसि॥ (५८)

यस्मिन्नद्यौ च॥ [२६]

प्राचीनव॑शं याव॑न्त ऋ॒ख्सा॒मे वा॒ग्वै दे॒वेभ्यो॑ दे॒वा वै दे॒वय॑जनङ्क॒द्रूश्च॒ तद्धि॑र॒ण्य॒ षट्प॑दानि
ब्र॒ह्मवा॑दिनो वि॒चित्यो॑ यत्क॒लया॑ ते वा॒रु॒णो वै क्री॑तः सोम॒ एका॑दश॥ [२७]

॥ काण्डम् ६ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

प्राचीनव॑शं करोति देवमनु॑ष्या दि॒शो व्य॑भजन्त॒ प्राचीं॑ दे॒वा दक्षि॑णा पि॒तरः
प्रतीची॑म्मनु॒ष्या उदी॑ची॑ रु॒द्रा यत्प्रा॑चीनव॑शं करोति दे॒वलोक॑मे॒व तद्य॑जमान॒ उपा॑वर्तते
परि॑ श्रयत्यन्त॒रहितो॑ हि दे॒वलोक॑ो म॒नुष्यलो॑का॒न्नास्माल्लो॑का॒थ्वेतव्यमि॑वेत्याहुः को हि
तद्वेद॑ यद्य॒मुष्मि॑ल्लोकेऽस्ति॒ वा न वेति॑ दि॒क्ष्वती॑का॒शा॒न्करोति॑ (१)

उ॒भयौ॑लो॒कयोर॑भिजित्यै॒ केश॑श्मश्रु॒ वप॑ते न॒खानि॑ नि कृ॒न्तते॑ मृ॒ता वा ए॒षा त्वग॑मे॒ध्या
यत्केश॑श्मश्रु॒ मृता॑मे॒व त्वच॑ममे॒ध्याम॑प॒हत्य॑ य॒ज्ञियो॑ भू॒त्वा मे॒धमु॑पैत्यङ्गिर॑सः सु॒वर्गं॑ लो॒कं
यन्तो॑ऽप्सु दी॒क्षात॑पसी॒ प्रावै॑शयन्न॒प्सु स्ना॑ति सा॒क्षादे॒व दी॒क्षात॑पसी॒ अवं रु॒द्धे ती॒र्थे स्ना॑ति
ती॒र्थे हि ते॑ ताम्प्रावै॑शयन्ती॒र्थे स्ना॑ति (२)

ती॒र्थमे॒व संमा॑नानां॑ भवत्य॒पोऽश्ना॑त्यन्तर॒त ए॒व मे॒ध्यो भव॑ति वासं॒सा दी॒क्षय॑ति
सौ॒म्यं वै क्षौ॑मं दे॒वत॑या॒ सोम॑मेष दे॒वता॑मु॒पैति॑ यो दी॒क्षते॑ सोम॑स्य त॒नूर॑सि
त॒नुवं॑ मे पा॒हीत्या॑हु॒ स्वामे॒व दे॒वता॑मु॒पैत्यथो॑ आ॒शिष॑मे॒वैता॑मा शा॒स्तेऽग्ने॑स्तू॒षाधा॑नं
वा॒योर्वा॑त॒पान॑म्यितृ॒णान्नी॒विरो॑प॒धीना॑म॒प्रघा॑तः (३)

आ॒दित्या॑नां॑ प्राचीन॒तानो॑ वि॒श्वेषां॑ दे॒वाना॑मोतु॒र्नक्ष॑त्राणामतीका॒शास्त॑द्वा ए॒तथ्सर्व॑दे॒वत्य॑
यद्वा॑सो॒ यद्वा॑सं॒सा दी॒क्षय॑ति सर्वा॑भि॒रेवैनं॑ दे॒वता॑भिर्दी॒क्षय॑ति ब॒हिःप्रा॑णो॒ वै म॑नु॒ष्यस्त॑स्याश॒नं
प्रा॒णोऽश्ना॑ति स॒प्राण॑ ए॒व दी॒क्षत॑ आ॒शितो॑ भवति यावा॑ने॒वास्यं॑ प्रा॒णस्तेन॑ स॒ह मे॒धमु॑पैति
घृ॒तं दे॒वाना॑म्मस्तु॒ पितृ॑णान्निष्प॒क्कम्म॑नु॒ष्याणा॑न्तद्वै (४)

ए॒तथ्सर्व॑दे॒वत्य॑ यन्न॒वनी॑तं॒ यन्न॒वनी॑तेनाभ्य॒ङ्गे सर्वा॑ ए॒व दे॒वताः॑ प्री॒णाति॑ प्रच्यु॒तो वा ए॒षोऽस्मा॑ल्लो॒काद॑गतो दे॒वलोकं॑ यो दी॒क्षितो॑ऽन्त॒रेव॑ न॒वनी॑त॒न्तस्मान्न॒वनी॑तेनाभ्य॒ङ्गेऽनु॑लो॒मं यजु॑षा॒ व्यावृ॑त्या॒ इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑हन्तस्य॒ क॒नीनि॑का॒ परा॑प॒तत्तदा॑ञ्जनमभवद्यदा॒ङ्गे चक्षु॑रे॒व भ्रातृ॑व्यस्य॒ वृ॒ङ्गे दक्षि॑ण॒म्पूर्व॑मा॒ङ्गे (५)

स॒व्यः हि पूर्व॑म्मनु॒ष्या आ॒ञ्जते॒ न नि धा॑वते नी॒व हि म॑नु॒ष्या धा॑वन्ते पञ्च
कृ॒त्व आ॒ङ्गे पञ्चा॑क्षरा प॒ङ्क्तिः पाङ्क्तौ॑ य॒ज्ञो य॒ज्ञमे॑वाव॑ रु॒द्धे परि॑मित॒माङ्गेऽप॑रि॒मितः॒ हि
म॑नु॒ष्या आ॒ञ्जते स॒तूल॑याङ्गेऽप॒तूल॑या हि म॑नु॒ष्या आ॒ञ्जते व्या॑वृ॒त्तै यद॑प॒तूल॑याञ्जीत॒ वज्रं
इ॒व स्या॑त्स॒तूल॑याङ्गे मि॒त्रत्वाय॑ (६)

इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑ह॒न्त्योऽ३ पोऽ३ भ्य॑ग्नियत् तासां॑ यन्मे॒ध्यं य॒ज्ञियः॑ स॒दे॒वमा॑सीत्तदपो॑द॒क्राम॑ते
दर्भा॑ अ॒भव॑न् यद्दर्भ॑पुञ्जी॒लैः प॒वय॑ति॒ या ए॒व मे॒ध्या य॒ज्ञियाः॑ स॒दे॒वा आप॑स्ताभि॒रे॒वैन॑म्पवयति
द्वाभ्या॑ पवयत्यहोरा॒त्राभ्या॑मे॒वैन॑म्पवयति त्रि॒भिः प॒वय॑ति त्रयं॑ इ॒मे लो॒का ए॒भिरे॒वैन॑ लो॒कैः
प॒वय॑ति पञ्च॒भिः (७)

प॒वय॑ति पञ्चा॑क्षरा प॒ङ्क्तिः पाङ्क्तौ॑ य॒ज्ञो य॒ज्ञायै॒वैन॑म्पवयति प॒ङ्क्तिः प॒वय॑ति षड्वा ऋ॒तव॑
ऋ॒तुभि॒रे॒वैन॑म्पवयति स॒प्तभिः॑ पवयति स॒प्त छ॒न्दाः॑सि छ॒न्दाभि॒रे॒वैन॑म्पवयति न॒वभिः॑ पवयति
न॒व वै पुरु॑षे प्रा॒णाः स॒प्राण॑मे॒वैन॑म्पवयत्येक॑विंश॒त्या प॒वय॑ति द॒श ह॒स्त्या अ॒ङ्गुल॑यो द॒श
प॒द्मा आ॒त्मैक॑विं॒शो या॒वाने॒व पुरु॑ष॒स्तम॑परि॒वर्गम् (८)

प॒वय॑ति चि॒त्पति॑स्त्वा पु॒ना॒त्वित्या॑ह॒ मनो॑ वै चि॒त्पति॑र्म॒नसे॒वैन॑म्पवयति वा॒क्पति॑स्त्वा
पु॒ना॒त्वित्या॑ह॒ वा॒चै॒वैन॑म्पवयति दे॒वस्त्वा स॒वि॒ता पु॒ना॒त्वित्या॑ह॒ स॒वितृ॑प्र॒सूत ए॒वैन॑म्पवयति
तस्य॑ ते प॒वित्र॑प॒ते प॒वित्रे॑ण॒ यस्मै॑ क॒म्पुने॑ तच्छ॒क्रेय॑मित्या॒हाशि॑र्षमे॒वैता॑मा शा॒स्ते॥ (९)

अ॒ती॒का॒शा॒न्करो॑त्य॒वैश॑यन्ती॒र्थे स्ना॑ति प्र॒घा॒तो म॑नु॒ष्याणा॑न्त॒द्वा आ॒ङ्गे मि॒त्रत्वाय॑
पञ्च॒भि॒र॒परि॑वर्ग॒मृष्टा॑र्च॒त्वारि॑श॒च्च॥ [१]

या॒व॑न्तो॒ वै दे॒वा य॒ज्ञाया॑पु॒नत् त ए॒वाभ॑व॒न् य ए॒वं वि॒द्वान् य॒ज्ञाय॑ पु॒नीते॑ भ॒वत्ये॒व
ब॒हिः प॒वयि॑त्वान्तः प्र पा॑दयति मनु॒ष्यलो॑क ए॒वैन॑म्पवयित्वा पू॒तर्दे॒वलो॑क॒मप्र॑ ण॒यत्य॑दी॒क्षित॑
ए॒क॒याहु॑त्येत्या॒हुः स्रु॒वेण॑ च॒तस्रो॑ जु॒होति॑ दी॒क्षित॑त्वाय॑ स्रु॒चा पञ्च॑मीं पञ्चा॑क्षरा प॒ङ्क्तिः पाङ्क्तौ॑
य॒ज्ञो य॒ज्ञमे॑वाव॑ रु॒द्ध आकू॑त्यै प्र॒युजे॑ऽग्नये॑ (१०)

स्वा॒हे॒त्याहाकू॑त्या हि पुरु॑षो य॒ज्ञम॑भि प्र॒युङ्क्ते॑ य॒ज्ञेये॑ति मे॒धायै॑ म॒नसे॑ऽग्नये॑ स्वा॒हे॒त्याह॑
मे॒धया॑ हि म॒नसा॑ पुरु॑षो य॒ज्ञम॑भि॒गच्छ॑ति सर॑स्वत्यै पू॒र्णोऽग्नये॑ स्वा॒हे॒त्याह॑ वा॒गै सर॑स्वती
पृथि॒वी पू॒षा वा॒चैव॑ पृथि॒व्या य॒ज्ञम॑प्र॒युङ्क्त॑ आपो॑ दे॒वीर्बृ॑हतीर्वि॒श्वश॑म्भु॒व इत्या॑ह॒ या वै
वर्ष्या॑स्ताः (११)

आपो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुवो यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्विव्या आपोऽशांता इमल्लोकमा गच्छेयुरापो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्याहास्मा एवेनां लोकाय शमयति तस्माच्छान्ता इमल्लोकमा गच्छन्ति द्यावापृथिवी इत्याह द्यावापृथिव्योर्हि यज्ञ उर्वन्तरिक्षमित्याहान्तरिक्षे हि यज्ञो बृहस्पतिर्नो हविषा वृधातु (१२)

इत्याह ब्रह्म वै देवानाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै यज्ञमव रुन्दे यद्व्याद्विधेरिति यज्ञस्थाणुमृच्छेद्वधात्वित्याह यज्ञस्थाणुमेव परि वृणक्ति प्रजापतिर्यज्ञमसृजत सोऽस्मात्सृष्टः पराङ्मुखः प्र यजुरर्क्षीनात्प्र साम तमृगुदयच्छद्यदगुदयच्छतदौद्वहणस्यौद्वहणत्वमृचा (१३)

जुहोति यज्ञस्योद्यत्या अनुष्टुप्छन्दसामुदयच्छदित्याहुस्तस्मादनुष्टुभा जुहोति यज्ञस्योद्यत्यै द्वादश वाथ्सबन्धान्युदयच्छन्त्रित्याहुस्तस्माद्द्वादशभिर्वाथ्सबन्धविदो दीक्षयन्ति सा वा एषर्गनुष्टुग्वागनुष्टुग्यदेतयर्चा दीक्षयति वाचैवैनं सर्वया दीक्षयति विश्वे देवस्य नेतुरित्याह सावित्र्यैतेन मतो वृणीत सख्यम् (१४)

इत्याह पितृदेवत्यैतेन विश्वे राय इषुष्यसीत्याह वैश्वदेव्यैतेन द्युम्रं वृणीत पुष्यस् इत्याह पौष्यैतेन सा वा एषर्ख्सर्वदेवत्या यदेतयर्चा दीक्षयति सर्वाभिरेवैनं देवताभिर्दीक्षयति सप्ताक्षरम्प्रथमम्पदमष्टाक्षराणि त्रीणि यानि त्रीणि तान्यष्टावुप यन्ति यानि चत्वारि तान्यष्टौ यदष्टाक्षरा तेन (१५)

गायत्री यदेकादशाक्षरा तेन त्रिष्टुग्यद्वादशाक्षरा तेन जगती सा वा एषर्ख्सर्वाणि छन्दांसि यदेतयर्चा दीक्षयति सर्वेभिरेवैनं छन्दाभिर्दीक्षयति सप्ताक्षरम्प्रथमम्पदं सप्तपदा शक्करी पशवः शक्करी पशून्वाव रुद्ध एकस्मादक्षरादनात्सम्प्रथमम्पदन्तस्माद्यद्वाचोऽनसन्तन्मनृष्या उप जीवन्ति पूर्णया जुहोति पूर्ण इव हि प्रजापतिः प्रजापतेरास्यै न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापतिः प्रजा असृजत प्रजानां सृष्टैः (१६)

अग्नये ता वृधात्वृचा सख्यन्तेन जुहोति पञ्चदश च॥ [२]

ऋक्सामे वै देवेभ्यो यज्ञायतिष्ठमाने कृष्णो रूपं कृत्वापक्रम्यातिष्ठतान्तैऽमन्यन्त यं वा इमे उपावृथ्स्यतः स इदं भविष्यतीति ते उपामन्त्रयन्त ते अहोरात्रयोर्महिमानमपनिधाय देवानुपावर्ततामेष वा ऋचो वर्णो यच्छुक्लं कृष्णाजिनस्येष साम्नो यत्कृष्णमृक्सामयोः शिल्पं स्थ इत्याहर्क्सामे एवाव रुन्ध एषः (१७)

वा अहो वर्णो यच्छुक्लं कृष्णाजिनस्यैष रात्रिया यत्कृष्णं यदेवैनयोस्तत्र न्यक्तं
तदेवाव रुद्धे कृष्णाजिनेन दीक्षयति ब्रह्मणो वा एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनं ब्रह्मणैवैनं
दीक्षयतीमाधिय५ शिक्षमाणस्य देवेत्याह यथायजुर्वेत्तद्रभो वा एष यदीक्षित उत्वं वासः
प्रोणुते तस्मात् (१८)

गर्भाः प्रावृता जायन्ते न पुरा सोमस्य क्रयादपोर्णीत यत्पुरा सोमस्य क्रयादपोर्णीत
गर्भाः प्रजानां परापातुकाः स्युः क्रीते सोमोऽपोर्णुते जायत एव तदथो यथा
वसीया५सम्प्रत्यपोर्णुते तादृगेव तदङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्त ऊर्जं व्यभजन्त ततो
यदत्यशिष्यत ते शरा अभवन्नूगैर्वै शरा यच्छरमयी (१९)

मेखला भवत्यूर्जमेवाव रुद्धे मध्यतः सत्रह्यति मध्यत एवास्मा ऊर्जं दधाति
तस्मान्मध्यत ऊर्जा भुञ्जत ऊर्ध्वं वै पुरुषस्य नाभ्यै मेध्यमवाचीनममेध्यं यन्मध्यतः संनहति
मेध्यं चैवास्यामेध्यं च व्यावर्तयतीन्द्रो वृत्राय वज्रम्राहर्त्स त्रेधा व्यभवत्स्फ्यस्तृतीय५
रथस्तृतीयं यूपस्तृतीयम् (२०)

यैऽन्तःशरा अशीर्यन्त ते शरा अभवन्तच्छराणां५ शरत्वं वज्रो वै शराः क्षुत्खलु
वै मनुष्यस्य भ्रातृव्यो यच्छरमयी मेखला भवति वज्रेणैव साक्षात्क्षुध्मभ्रातृव्यम्मध्यतोऽप
हते त्रिवृद्धवति त्रिवृद्धे प्राणस्त्रिवृतमेव प्राणम्मध्यतो यजमाने दधाति पृथ्वी भवति
रज्जुनाव्यौवृत्यै मेखलया यजमानन्दीक्षयति योक्त्रेण पत्नीम्मिथुनत्वाय (२१)

यज्ञो दक्षिणामभ्यध्यायत्ता५ समभवत्तदिन्द्रोऽचायत्सोऽमन्यत यो वा इतो जनिष्यते
स इदम्भविष्यतीति ताम्प्राविशत्तस्या इन्द्र एवाजायत सोऽमन्यत यो वै मदितोऽपरो
जनिष्यते स इदम्भविष्यतीति तस्या अनुमृश्य योनिमाच्छिन्नत्सा सूतवंशाभवत्तत्सूतवंशायै
जन्म (२२)

ता५ हस्ते न्यवेष्टयत् ताम्मृगेषु न्यदधात्सा कृष्णविषाणाभवदिन्द्रस्य योनिरसि मा
मां हि५सीरिति कृष्णविषाणाम्प्र यच्छति सयोनमेव यज्ञं करोति सयोनिन्दक्षिणा५
सयोनिमिन्द्र५ सयोनित्वाय कृष्ये त्वां सुसस्याया इत्याह तस्मादकृष्टपच्या ओषधयः
पच्यन्ते सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषधीभ्य इत्याह तस्मादोषधयः फलं गृह्णन्ति यद्धस्तेन (२३)

कण्डूयेत पामन्म्भावुकाः प्रजाः स्युर्यश्मयेत नग्नम्भावुकाः कृष्णविषाणया कण्डूयते-

ऽपिगृह्यं स्मयते प्रजानां गोपीथाय न पुरा दक्षिणाभ्यो नेतोः कृष्णविषाणामव चृतेद्यत्पुरा दक्षिणाभ्यो नेतोः कृष्णविषाणामवचृतेद्योनिः प्रजानां परापातुंका स्यान्नीतासु दक्षिणासु चात्वाले कृष्णविषाणाम्प्रास्यति योनिर्वै यज्ञस्य चात्वालं योनिः कृष्णविषाणा योनावेव योनिन्दधाति यज्ञस्य सयोनित्वाय॥ (२४)

रुन्ध एष तस्माच्छ्रमयी यूपस्तृतीयमिधुनत्वाय जन्म हस्तेनाष्टाचत्वारिंशच्च॥—[३]

वाग्वै देवेभ्योऽपाक्रामद्यज्ञायातिष्ठमाना सा वनस्पतीन्प्राविशत्सैषा वाग्वनस्पतिषु वदति या दुन्दुभौ या तूणवे या वीणायां यदीक्षितदण्डम्प्रयच्छति वाचमेवाव रुन्ध औदुम्बरो भवत्यूर्वा उदुम्बर ऊर्जमेवाव रुन्धे मुखेन सम्मितो भवति मुखत एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्मुखत ऊर्जा भुञ्जते (२५)

कृते सोमे मैत्रावरुणाय दण्डम्प्र यच्छति मैत्रावरुणो हि पुरस्तादृत्विग्भ्यो वाचं विभजति तामृत्विजो यजमाने प्रतिं ष्ठापयन्ति स्वाहा यज्ञम्मनसेत्याह मनसा हि पुरुषो यज्ञमभिगच्छति स्वाहा द्यावापृथिवीभ्यामित्याह द्यावापृथिव्योर्हि यज्ञः स्वाहोरोरन्तरिक्षादित्याहान्तरिक्षे हि यज्ञः स्वाहा यज्ञं वातादारभ इत्याहायम् (२६)

वाव यः पवते स यज्ञस्तमेव साक्षादा रभते मृष्टी करोति वाचं यच्छति यज्ञस्य धृत्या अदीक्षिष्टायम्राह्मण इति त्रिरुपांश्चाह देवेभ्य एवैनम्प्राह त्रिरुचैरुभयैभ्य एवैनं देवमनुष्येभ्यः प्राह न पुरा नक्षत्रेभ्यो वाचं वि सृजेद्यत्पुरा नक्षत्रेभ्यो वाचं विसृजेद्यज्ञं विच्छिन्द्यात् (२७)

उदितेषु नक्षत्रेषु व्रतं कृणुतेति वाचं वि सृजति यज्ञव्रतो वै दीक्षितो यज्ञमेवाभि वाचं वि सृजति यदि विसृजेद्विष्णुवीमृचमनु ब्रूयाद्यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञेनैव यज्ञं सं तनोति दैवीन्धियम्मनामह इत्याह यज्ञमेव तन्मदयति सुपारा नो असद्वश इत्याह व्युष्टिमेवाव रुन्धे (२८)

ब्रह्मवादिनो वदन्ति होत्व्यं दीक्षितस्य गृहा(३)इ न होत्व्या(३)मिति हविर्वै दीक्षितो यज्ञहुयाद्यजमानस्यावदाय जुहुयाद्यन्न जुहुयाद्यज्ञपरुरन्तरियाद्ये देवा मनोजाता मनोयुज इत्याह प्राणा वै देवा मनोजाता मनोयुजस्तेष्वेव परोक्षं जुहोति तन्नेवं हुतं नेवाहुतं स्वपन्तं वै दीक्षितं रक्षांसि जिघांसन्त्यग्निः (२९)

खलु वै रक्षोहाग्रे त्व९ सु जागृहि वय९ सु मन्दिषीमहीत्याहाग्निमेवाधिपां कृत्वा
स्वपिति रक्षसामपंहत्या अत्रत्यमिव वा एष करोति यो दीक्षितः स्वपिति त्वमग्रे
व्रतपा असीत्याहाग्निर्वै देवानां व्रतपतिः स एवैनं व्रतमालम्भयति देव आ मर्त्येष्वेत्याह
देवः (३०)

ह्येष सन्मर्त्येषु त्वं यज्ञेष्वीड्य इत्याहेत९ हि यज्ञेष्वीड्यतेऽप्य वै दीक्षिताथ्सुषुपुषं
इन्द्रियं देवताः क्रामन्ति विश्वे देवा अभि मामाववृत्रन्त्रित्याहेन्द्रियेणैवैनं देवताभिः सं नयति
यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्यावत् एव पशूनभि दीक्षेत तावन्तोऽस्य पशवः स्यू रास्वेयत् (३१)

सोमा भूयो भूरेत्याहापरिमितानेव पशूनव रुद्धे चन्द्रमसि मम भोगाय भूवेत्याह
यथादेवतमेवैनाः प्रति गृह्णाति वायव त्वा वरुणाय त्वेति यदेवमेता नानुदिशेदयथादेवतं
दक्षिणा गमयेदा देवताभ्यो वृश्चेत यदेवमेता अनुदिशति यथादेवतमेव दक्षिणा गमयति
न देवताभ्य आ (३२)

वृश्च्यते देवीरापो अपां नपादित्याह यद्वो मेध्यं यज्ञिय९ सदेवं तद्वो मावं क्रमिषमिति
वावैतदाहाच्छिन्नं तन्तुं पृथिव्या अनुं गेषमित्याह सेतुमेव कृत्वात्येति॥ (३३)

भुञ्जतेऽयच्छिन्द्याद्बुधेऽग्निराह देव इयं देवताभ्य आ त्रयस्त्रिंशच्च॥ [४]

देवा वै देवयजनमध्यवसाय दिशो न प्राजानन्तेऽ३ न्योन्यमुपाधावन्त्वया प्र जानाम
त्वयेति तेऽदित्या९ समंघ्रियन्त त्वया प्र जानामेति साब्रवीद्वरं वृणै मत्प्रायणा एव वो
यज्ञा मदुदयना असन्निति तस्मादादित्यः प्रायणीयो यज्ञानामादित्य उदयनीयः पञ्च देवता
यजति पञ्च दिशो दिशाम्पज्ञात्यै (३४)

अथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुद्धे पथ्याऽ स्वस्तिमयजन्प्राचीमेव
तया दिशम्प्राजानन्नग्निना दक्षिणा सोमैन प्रतीची९ सवित्रोदीचीमदित्योर्ध्वाम्पथ्याऽ स्वस्तिं
यजति प्राचीमेव तया दिशम्प्रा जानाति पथ्याऽ स्वस्तिमिद्वाग्नीषोमौ यजति चक्षुषी वा
एते यज्ञस्य यदग्नीषोमौ ताभ्यामेवानुं पश्यति (३५)

अग्नीषोमाविद्वा सवितारं यजति सवितृप्रसूत एवानुं पश्यति सवितारमिद्वादितिं
यजतीयं वा अदितिरस्यामेव प्रतिष्ठायानुं पश्यत्यदितिमिद्वा मारुतीमृचमन्वाह मरुतो वै
देवानां विशो देवविशं खलु वै कल्पमानम्मनुष्यविशमनुं कल्पते यन्मारुतीमृचमन्वाह

विशां क्लृप्त्यै ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रयाजवदननूयाजम्प्रायणीयं कार्यमनूयाजवत् (३६)

अप्रयाजमुदयनीयमितिमे वै प्रयाजा अमी अनूयाजाः सैव सा यज्ञस्य सन्ततिस्तत्तथा न कार्यमात्मा वै प्रयाजाः प्रजानूयाजा यत्प्रयाजानन्तरियादात्मानमन्तरियाद्यदनूयाजानन्तरियात् खलु वै यज्ञस्य विततस्य न क्रियते तदनु यज्ञः परा भवति यज्ञं पराभवन्तं यजमानोऽनु (३७)

परा भवति प्रयाजवदेवानूयाजवत्प्रायणीयं कार्यम्प्रयाजवदननूयाजवदुदयनीयं नात्मानमन्तरेति न प्रजां न यज्ञः पराभवति न यजमानः प्रायणीयस्य निष्कास उदयनीयमभि निर्वपति सैव सा यज्ञस्य सन्ततिर्याः प्रायणीयस्य याज्यां यत्ता उदयनीयस्य याज्याः कुर्यात्पराङ्मुं लोकमा रोहेत्प्रमायुकः स्याद्याः प्रायणीयस्य पुरोनुवाक्यास्ता उदयनीयस्य याज्याः करोत्यस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति॥ (३८)

प्रज्ञात्यै पश्यत्यनूयाजवद्यजमानोऽनु पुरोनुवाक्यास्ता अष्टौ च॥ [५]

कद्रूश्च वै सुपर्णी चात्मरूपयोरस्पर्धेताः सा कद्रूः सुपर्णीमंजयत्साब्रवीतृतीयस्यामितो दिवि सोमस्तमा हरं तेनात्मानं निष्क्रीणीष्वेतीयं वै कद्रूसौ सुपर्णी छन्दांसि सौपर्ण्याः साब्रवीदस्मै वै पितरौ पुत्रान्बिभृतस्तृतीयस्यामितो दिवि सोमस्तमा हरं तेनात्मानं निष्क्रीणीष्व (३९)

इति मा कद्रूरवोचदिति जगत्पुदपतच्चतुर्दशाक्षरा सती साप्राप्य न्यवर्तत तस्यै द्वे अक्षरौ अमीयेताः सा पशुभिश्च दीक्षया चागच्छत्तस्माज्जगती छन्दसाम्पशव्यतमा तस्मात्पशुमन्तं दीक्षोपं नमति त्रिष्टुगुदपतत्रयोदशाक्षरा सती साप्राप्य न्यवर्तत तस्यै द्वे अक्षरौ अमीयेताः सा दक्षिणाभिश्च (४०)

तपसा चागच्छत्तस्मात्त्रिष्टुभो लोके माध्यदिने सवने दक्षिणा नीयन्त एतत्खलु वाव तप इत्याहुयः स्वं ददातीति गायत्र्युदपतच्चतुरक्षरा सत्यंजया ज्योतिषा तमस्या अजाभ्यरुन्द्र तदजाया अजत्वः सा सोमं चाहरच्चत्वारि चाक्षराणि साष्टाक्षरा समपद्यत ब्रह्मवादिनो वदन्ति (४१)

कस्मात्सत्याद्वायत्री कनिष्ठा छन्दसाः सती यज्ञमुखं परीयायेति यदेवादः सोममाहरत्तस्माद्यज्ञमुखं पर्येत तस्मात्तेजस्विनीतमा पद्यां द्वे सवने समगृह्णन्मुखेनेकं

यन्मुखेन समगृह्णात्तदधयत्तस्माद्दे सवने शुक्रवती प्रातःसवनं च माध्यदिनं च तस्मात्तृतीयसवनं ऋजीषमभि पुंष्वन्ति धीतमिव हि मन्यन्ते (४२)

अशिरमव नयति सशुक्रत्वायाथो सम्भरत्येवैनत् ॥ सोममाह्रियमाणं गन्धर्वो विश्वावसुः पर्यमुष्णात्स तिस्रो रात्रीः परिमुषितोऽवसत्तस्मात्तिस्रो रात्रीः क्रीतः सोमो वसति ते देवा अंब्रुवन्स्त्रीकामा वै गन्धर्वाः स्त्रिया निष्क्रीणामेति ते वाचः ॥ स्त्रियमेकहायनीं कृत्वा तया निरंक्रोणन्त्सा रोहिद्रूपं कृत्वा गन्धर्वेभ्यः (४३)

अपक्रम्यातिष्ठत्तद्रोहितो जन्म ते देवा अंब्रुवन्नपं युष्मदक्रमीन्नास्मानुपावर्तते वि हयामहा इति ब्रह्मं गन्धर्वा अवदन्नगायं देवाः सा देवान्गायत उपावर्तत तस्माद्गायन्तः ॥ स्त्रियः कामयन्ते कामुका एनः ॥ स्त्रियो भवन्ति य एवं वेदाथो य एवं विद्वानपि जन्येषु भवति तेभ्य एव ददत्युत यद्बहुतयाः (४४)

भवत्येकहायन्या क्रीणाति वाचैवैनः ॥ सर्वया क्रीणाति तस्मादेकहायना मनुष्यां वाचं वदन्त्यकूटयाऽकर्णयाऽ काणयाऽश्लोणयाऽसप्तशफया क्रीणाति सर्वयैवैनं क्रीणाति यच्छ्वेतया क्रीणीयाद्दुश्कर्मा यजमानः स्याद्यत्कृष्णयानुस्तरणी स्यात्प्रमायुको यजमानः स्याद्यद्विरूपया वात्रंघ्री स्यात्स वान्यं जिनीयात् वान्यो जिनीयादरुणया पिङ्गाक्ष्या क्रीणात्येतद्वै सोमस्य रूपः ॥ स्वयैवैनं देवतया क्रीणाति॥ (४५)

निष्क्रीणीष्व दक्षिणाभिश्च वदन्ति मन्यन्ते गन्धर्वेभ्यो बहुतयाः पिङ्गाक्ष्या दश च॥—[६]

तद्धिरण्यमभवत्तस्मादद्भ्यो हिरण्यम्पुनन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्यादनस्थिकेन प्रजाः प्रवीयन्तेऽस्थन्वतीर्जायन्त इति यद्धिरण्यं घृतेऽवधाय जुहोति तस्मादनस्थिकेन प्रजाः प्र वीयन्तेऽस्थन्वतीर्जायन्त एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यद्धृतं तेजो हिरण्यमियं तं शुक्र तनूरिदं वर्च इत्याह सतेजसमेवैनः सतनुम् (४६)

करोत्यथो सम्भरत्येवैनं यदबद्धमवद्ध्याद्ब्रह्माः प्रजानां परापातुकाः स्युर्बद्धमव दधाति गर्भाणां धृत्यै निष्टक्यम्बध्नाति प्रजानां प्रजननाय वाग्वा एषा यत्सोमक्रयणी जूरसीत्याह यद्धि मनसा जवते तद्वाचा वदति धृता मनसेत्याह मनसा हि वाग्धृता जुष्टा विष्णव इत्याह (४७)

यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञायैवैनां जुष्टां करोति तस्यास्ते सत्यसंवसः प्रस्व इत्याह

सवितृप्रसूतामेव वाचमव रुद्धे काण्डेकाण्डे वै क्रियमाणे यज्ञश्च रक्षाश्चसि जिघाश्चसन्त्येष
खलु वा अरक्षोहतः पन्था योऽग्नेश्च सूर्यस्य च सूर्यस्य चक्षुरारुहमग्नेरक्षणः कृनीनिकामित्याह
य एवारक्षोहतः पन्थास्तश्च समारोहति (४८)

वाग्वा एषा यथ्सोमक्रयणी चिदसि मनासीत्याह शास्त्येवैनामेतत्तस्माच्छ्रुष्टाः प्रजा
जायन्ते चिदसीत्याह यद्धि मनसा चेतयते तद्वाचा वदति मनासीत्याह यद्धि मनसाभिगच्छति
तत्करोति धीरसीत्याह यद्धि मनसा ध्यायति तद्वाचा (४९)

वदति दक्षिणासीत्याह दक्षिणा ह्येषा यज्ञियासीत्याह यज्ञियामेवैनां करोति
क्षत्रियासीत्याह क्षत्रिया ह्येषादितिरस्युभयतःशीर्ष्णीत्याह यदेवाऽऽदित्यः प्रायणीयो
यज्ञानामादित्य उदयनीयस्तस्मादेवमाह यदबद्धा स्यादयता स्याद्यत्पदिबद्धानुस्तरणी
स्यात्प्रमारुको यजमानः स्यात् (५०)

यत्कर्णगृहीता वार्त्रघ्नी स्यात्थ्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो जिनीयाम्मित्रस्त्वां पदि
बध्नात्वित्याह मित्रो वै शिवो देवानान्तेनैवैनां पदि बध्नाति पूषाध्वनः पात्वित्याहेयं वै
पूषेमामेवास्यां अधिपामंकः समष्ट्या इन्द्रायाध्यक्षायेत्याहेन्द्रमेवास्यां अध्यक्षं करोति (५१)

अनु त्वा माता मन्यतामनु पितेत्याहानुमतयैवैनया क्रीणाति सा देवि देवमच्छेहीत्याह
देवी ह्येषा देवः सोम इन्द्राय सोममित्याहेन्द्राय हि सोम आह्रियते यदेतद्यजुर्न ब्रूयात्पराच्येव
सोमक्रयणीयाद्बुद्रस्त्वा वर्तयत्वित्याह रुद्रो वै क्रूरः (५२)

देवानान्तमेवास्यै परस्तादधात्यावृत्यै क्रूरमिव वा एतत्करोति यद्बुद्रस्य कीर्तयति
मित्रस्य पथेत्याह शान्त्यै वाचा वा एष वि क्रीणीते यः सोमक्रयण्या स्वस्ति सोमसखा
पुनरेहि सह रथ्येत्याह वाचैव विक्रीय पुनरात्मन्वाचं धत्तेऽनुपदासुकास्य वाग्भवति य
एवं वेद॥ (५३)

सतनुं विष्णवं इत्याह समारोहति ध्यायति तद्वाचा यजमानः स्यात्करोति क्रूरो वेद॥[७]

षट्पदान्यनु नि क्रामति षडहं वाङ्माति वदत्युत संवत्सरस्यायने यावत्येव वाक्तामव
रुद्धे सप्तमे पदे जुहोति सप्तपदा शक्करी पशवः शक्करी पशूनेवाव रुद्धे सप्त ग्राम्याः
पशवः सप्तरण्याः सप्त छन्दाश्चस्युभयस्यावरुद्धौ वस्यसि रुद्रासीत्याह रूपमेवास्यां
एतन्महिमानम् (५४)

व्याचष्टे बृहस्पतिस्त्वा सुमे रण्वत्वित्याह ब्रह्म वै देवानाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्यै पशूनं
रुद्धे रुद्रो वसुभिरा चिकेतित्वित्याहावृत्तै पृथिव्यास्त्वा मूर्धन्ना जिघर्षि देवयजनं इत्याह
पृथिव्या ह्येष मूर्धा यदेवयजनमिडायाः पद इत्याहेडाये ह्येतत्पदं यत्सोमक्रयण्यै घृतवति
स्वाहा (५)

इत्याह यदेवास्यै पदाद्धृतमपीड्यत तस्मादेवमाह यदध्वर्युरेनग्नावाहुतिं जुहुयादन्धो-
ऽध्वर्युः स्याद्रक्षांसि यज्ञं हन्युरहिरण्यमुपास्य जुहोत्यग्निवत्येव जुहोति नान्धोऽध्वर्युर्भवति
न यज्ञं रक्षांसि घ्नन्ति काण्डेकाण्डे वै क्रियमाणे यज्ञं रक्षांसि जिघांसन्ति
परिलिखितं रक्षः परिलिखिता अरांतय इत्याह रक्षंसामपंहत्यै (५६)

इदमहं रक्षंसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इत्याह द्वौ वाव
पुरुषौ यं चैव द्वेष्टि यश्चैनं द्वेष्टि तयोरेवानन्तरायं ग्रीवाः कृन्तति पशवो वै सोमक्रयण्यै
पदं यावत्सूतं सं वपति पशून्नेवावं रुद्धेऽस्मे राय इति सं वपत्यात्मानमेवाध्वर्युः (५७)

पशुभ्यो नान्तरैति त्वे राय इति यजमानाय प्र यच्छति यजमान एव रयिं दधाति
तोते राय इति पत्न्या अर्धो वा एष आत्मनो यत्पत्नी यथा गृहेषु निधत्ते तादृगेव
तत्त्वष्टीमती ते सपेयेत्याह त्वष्टा वै पशूनामिन्धुनानां रूपकद्रूपमेव पशुषु दधात्यस्मै
वै लोकाय गार्हपत्य आ धीयतेऽमुष्मां आहवनीयो यद्गार्हपत्य उपवपेदस्मिन्नैके
पशुमान्ध्याद्यदाहवनीयेऽमुष्मिन्नैके पशुमान्ध्यादुभयोरुप वपत्युभयोरैवैनन्नैकयोः पशुमन्तं
करोति॥ (५८)

महिमानं स्वाहापंहत्या अध्वर्युर्धीयते चतुर्विंशतिश्च॥ [८]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति विचित्यः सोमा (३) न विचित्या (३) इति सोमो वा
ओषधीनां राजा तस्मिन् यदापन्नं ग्रसितमेवास्य तद्यद्विचिनुयाद्यथास्याद्वसितं निष्विदति
तादृगेव तद्यत्र विचिनुयाद्यथाक्षत्रापन्नं विधावति तादृगेव तत्क्षोधुकोऽध्वर्युः स्यात्क्षोधुको
यजमानः सोमविक्रयिन्सोमं शोधयेत्येव ब्रूयाद्यदीतरम् (५९)

यदीतरमुभयैनेव सोमविक्रयिणमर्पयति तस्मात्सोमविक्रयी क्षोधुकोऽरुणो ह
स्माहौपवेशिः सोमक्रयण एवाहं तृतीयसवनमव रुन्ध इति पशूनां चर्मन्मिमीते पशून्नेवावं
रुद्धे पशवो हि तृतीयं सवनं यङ्गामयेतापशुः स्यादित्यृक्षतस्तस्य मिमीतर्क्षं वा
अपशव्यमपशुरेव भवति यं कामयेत पशुमान्ध्यात् (६०)

इति लोम॑तस्तस्य॑ मिमी॑तेतद्वै प॑शुना॑ रूप॑ रूपेणै॑वास्मै॑ प॑शून॑व रु॒द्धे प॑शुमाने॒व भ॑वत्य॒पाम॑न्ते॒ क्री॑णाति॒ सर॑समे॒वैनं॑ क्रीणात्य॒मात्यो॑ऽसीत्या॒हामै॑वैनं॑ कुरुते शुक्र॑स्ते ग्र॒ह इत्या॑ह शुक्रो ह्य॑स्य ग्र॒होऽनु॑साच्छ॑ याति महि॑मान॒मेवा॑स्याच्छ॑ यात्यन॑सा (६१)

अच्छ॑ याति॒ तस्मा॑दनोवा॒ह्यः स॑मे जी॒वनं॑ यत्र॒ खलु॑ वा ए॒तः शी॑र॒ष्णा हर॑न्ति॒ तस्मा॑च्छी॒रष॑हार्य॒ गि॒रौ जी॒वनम॑भि॒ त्य दे॒वः स॑वि॒तार॑मित्यति॒च्छन्द॑स॒र्चा मि॑मी॒तेऽति॑च्छन्दा॒ वै सर्वा॑णि छन्दा॑सि॒ सर्व॑भिरे॒वैनं॑ छन्दा॑भिर्मिमी॒ते व॑ष्म॒ वा ए॒षा छन्द॑सां॒ यदति॑च्छन्दा॒ यदति॑च्छन्दस॒र्चा मि॑मी॒ते व॑ष्मै॒वैनः॑ समा॒नाना॑ करोत्येकै॒यैकयो॑ऽर्गम् (६२)

मिमी॑तेऽया॒तयान्नि॑याया॒तयान्नि॑यै॒वैनं॑मिमी॒ते तस्मा॑न्ना॒नावी॑र्या अ॒ङ्गुल॑यः॒ सर्वा॑स्वङ्गु॒ष्ठमु॑प॒ नि गृ॑ह्णाति॒ तस्मा॑त्स॒माव॑द्दी॒र्योऽन्या॑भि॒रङ्गु॑लिभि॒स्तस्मा॑त्स॒र्वा अनु॑ सं च॑रति॒ यत्स॒ह सर्वा॑भिर्मिमी॒त स॑ऽश्लि॒ष्टा अ॒ङ्गुल॑यो जाये॒रन्नेकै॑यैकयो॑ऽर्गम्मिमी॒ते तस्मा॑द्विभ॑क्ता जायन्ते॒ पञ्च॑ कृ॒त्वो यज॑षा मिमी॒ते पञ्चा॑क्षरा प॒ङ्क्तिः पा॒ङ्क्तौ य॒ज्ञो य॒ज्ञमे॒वाव॑ रु॒द्धे पञ्च॑ कृ॒त्वंस्तू॑ष्णीम् (६३)

दश॑ सम्प॑द्यन्ते॒ दशा॑क्षरा वि॒राड॑न्नं वि॒राड्वि॒राजै॒वान्नाद्य॑म॒व रु॒द्धे यद्य॑जुषा॒ मिमी॑ते भू॒तमे॒वाव॑ रु॒द्धे यत्तू॑ष्णीम्भ॒विष्य॑द्यद्वै ता॒वाने॒व सोमः॑ स्याद्या॒वन्त॑मिमी॒ते यज॑मानस्यै॒व स्या॑न्नापि॒ सद॑स्यानां प्र॒जाभ्य॑स्त्वेत्यु॒प समू॑हति॒ सद॑स्याने॒वान्वाभ॑जति॒ वास॑सोप॒ नह॑ति॒ सर्व॑दे॒वत्य॑ वै (६४)

वासः॑ सर्वा॑भिरे॒वैनं॑ दे॒वता॑भिः॒ सम॑र्धयति॒ प॒शवो॑ वै सोमः॑ प्रा॒णाय॑ त्वेत्यु॒प नह॑ति॒ प्रा॒णमे॒व प॑शुपुं॒ दधा॑ति॒ व्या॒नाय॑ त्वेत्यनुं॒ शृ॒न्थति॑ व्या॒नमे॒व प॑शुपुं॒ दधा॑ति॒ तस्मा॑त्स्व॒पन्तं॑ प्रा॒णा न ज॑हति॥ (६५)

इ॒तर॑म्पशु॒मात्स्या॑द्यात्यन॑सो॒ऽर्गन्तू॑ष्णीः॒ संव॑दे॒वत्य॑ वै त्रय॑स्त्रि॒शब्दः॑ [९]

यत्क॑लयां॒ ते श॑फेनं॒ ते क्री॑णा॒नीति॑ प॒णेता॑गो॒र्धः सोमं॑ कुर्या॒दगो॑र्धं॒ यज॑मान॒मगो॑र्धम॒ध्वर्यु॑ङ्गोस्तु॒ महि॑मानं॒ नाव॑ तिरे॒द्रवा॑ ते क्रीणा॒नीत्ये॒व ब्रू॑याद्गो॒र्धमे॒व सोमं॑ करोति॒ गो॒र्धं यज॑मानं॒ गो॒र्धम॑ध्व॒र्युन्न गो॑र्महि॒मानम॑व॒ तिरत्य॑जया॒ क्रीणा॑ति॒ सत॑प॒समे॒वैनं॑ क्रीणाति॒ हिर॑ण्येन॒ क्रीणा॑ति॒ सशु॑क्रमे॒व (६६)

ए॒नं क्री॑णाति॒ धे॒न्वा क्री॑णाति॒ सा॒शिर॑मे॒वैनं॑ क्रीणात्यु॒भेण॑ क्रीणाति॒ सेन्द्र॑मे॒वैनं॑

क्रीणात्यनुडुहां क्रीणाति वह्निर्वा अनङ्गान् वह्निर्नैव वह्निं यज्ञस्य क्रीणाति मिथुनाभ्यां
क्रीणाति मिथुनस्यावरुद्धौ वासंसा क्रीणाति सर्वदेवत्यं वै वासः सर्वाभ्य एवैनं देवताभ्यः
क्रीणाति दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुद्धे (६७)

तपसस्तनूरसि प्रजापतेर्वर्ण इत्याह पशुभ्य एव तदध्वर्युर्नि हुत आत्मनोऽनावस्काय
गच्छति श्रियं प्र पशूनांप्रोति य एवं वेद शुक्रं ते शुक्रेण क्रीणामीत्याह यथायजुरेवैतद्देवा
वै येन हिरण्येन सोममक्रीणन्तदभीषहा पुनराददत् को हि तेजसा विक्रेष्यत् इति येन
हिरण्येन (६८)

सोमं क्रीणीयात्तदभीषहा पुनरा ददीत् तेजं एवात्मन्धत्तेऽस्मे ज्योतिः सोमविक्रयिणि
तम् इत्याह ज्योतिरेव यजमाने दधाति तमसा सोमविक्रयिणमर्पयति यदनुपग्रथ्य
हन्याद्वन्दशूकास्ताः समाः सर्पाः स्युरिदमहः सर्पाणां दन्दशूकानां ग्रीवा उप
ग्रन्थामीत्याहाद्वन्दशूकास्ताः समाः सर्पा भवन्ति तमसा सोमविक्रयिणं विध्यति स्वानं (६९)

भ्राजेत्याहेते वा अमुष्मिँल्लोके सोममरक्षन्तेभ्योऽधि सोममाहरन् यदेतेभ्यः
सोमक्रयणान्नानुदिशेदक्रीतोऽस्य सोमः स्यान्नास्येतेऽमुष्मिँल्लोके सोमः रक्षेयुर्यदेतेभ्यः
सोमक्रयणाननुदिशति क्रीतोऽस्य सोमो भवत्येतेऽस्यामुष्मिँल्लोके सोमः रक्षन्ति॥ (७०)

सशुक्रमेव रुन्ध इति येन हिरण्येन स्वानं चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [१०]

वारुणो वै क्रीतः सोम उपनद्धो मित्रो न एहि सुमित्रधा इत्याह शान्त्या इन्द्रस्योरुमा
विंश दक्षिणमित्याह देवा वै यः सोममक्रीणन्तमिन्द्रस्योरौ दक्षिण आसादयन्नेष खलु
वा एतर्हीन्द्रो यो यजते तस्मादेवमाहोदायुषा स्वायुषेत्याह देवता एवान्वारभ्योत् (७१)

तिष्ठत्युर्वन्तरिक्षमन्विहीत्याहान्तरिक्षदेवत्यो ३ ह्येतरहि सोमोऽदित्याः सदोऽस्यदित्याः
सद् आ सीदेत्याह यथायजुरेवैतद्वि वा एनमेतदर्धयति यद्वांरुणः सन्तम्मेत्रं करोति
वारुण्यर्चा सादयति स्वयैवैनं देवतया समर्धयति वासंसा पर्यानहति सर्वदेवत्यं वै वासः
सर्वाभिरेव (७२)

एनं देवताभिः समर्धयत्यथो रक्षंसामपहत्यै वनेषु व्यन्तरिक्षं ततानेत्याह वनेषु हि
व्यन्तरिक्षं ततान् वाजमवध्वित्याह वाजः ह्यवध्वसु पयो अघ्नियास्वित्याह पयो ह्यघ्नियासु
ह्वसु ऋतुमित्याह ह्वसु हि ऋतुं वरुणो विश्वंघ्नमित्याह वरुणो हि विश्वंघ्नन्दिवि

सूर्यम् (७३)

इत्याह दिवि हि सूर्यः सोममद्रावित्याह ग्रावाणो वा अद्रयस्तेषु वा एष सोमं दधाति यो यजते तस्मादेवमाहोदु त्वं जातवेदसमिति सौर्यर्चा कृष्णाजिनमृत्यानहति रक्षसामपहत्या उस्त्रावेत धूर्षाहावित्याह यथायजुरेवैतत्प्र च्यवस्व भुवस्पत इत्याह भूतानां हि (७४)

एष पतिर्विश्वान्यभि धामानीत्याह विश्वानि ह्ये ३ षोऽभि धामानि प्रच्यवते मा त्वां परिपरी विददित्याह यदेवादः सोममाहि्यमाणं गन्धर्वो विश्वावसुः पर्यमुष्णात्तस्मादेवमाहापरिमोषाय यजमानस्य स्वस्त्ययन्यसीत्याह यजमानस्यैवैष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै वरुणो वा एष यजमानमभ्यैति यत् (७५)

क्रीतः सोम उपनद्धो नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्षस इत्याह शान्त्या आ सोमं वहन्त्यग्निना प्रति तिष्ठते तौ सम्भवन्तौ यजमानमभि सम्भवतः पुरा खलु वावैष मेधायात्मानमाभ्यं चरति यो दीक्षितो यदग्नीषोमीयम्पशुमालभत आत्मनिष्क्रयण एवास्य स तस्मात्तस्य नाशय पुरुषनिष्क्रयण इव ह्यथो खत्वाहुरग्नीषोमाभ्यां वा इन्द्रो वृत्रमहन्ति यदग्नीषोमीयम्पशुमालभते वार्त्रघ्न एवास्य स तस्माद्वाशय वारुण्यर्चा परि चरति स्वयैवेन देवतया परि चरति॥ (७६)

अन्वारभ्योऽसर्वाभिरेव सूर्यं भूतानां ह्येति यदाहुः सप्तविंशतिश्च॥ [११]

यदुभौ देवासुरा मिथस्तेषां सुवर्गं यद्वा अनीशानः पुरोहविपि तेभ्यः सोत्तरवेदिर्बद्धं देवस्याग्निः शिरो वा एकादश॥ [१२] यदुभावित्याह देवानां यज्ञो देवेभ्यो न रथाय यजमानाय परस्ताद्वर्चाचीत्रवपश्चाशत्॥ 59॥ यदुभौ दुह एवेनाम्॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः ॥

यदुभौ विमुच्यातिथ्यं गृह्णीयाद्यज्ञं विच्छिन्द्याद्यदुभावविमुच्य यथानागतायातिथ्यं क्रियते तादृगेव तद्विमुक्तोऽन्योऽनुद्धान्भवत्यविमुक्तोऽन्योऽथातिथ्यं गृह्णाति यज्ञस्य सन्तत्यै

पत्न्यन्वारभते पत्नी हि पारीणह्यस्येशे पत्नियैवानुमतं निर्वपति यद्वै पत्नी यज्ञस्य करोति मिथुनं तदथो पत्निया एव (१)

एष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै यावद्विष्वै राजानुचरैरागच्छति सर्वभ्यो वै तेभ्य आतिथ्यं क्रियते छन्दांसि खलु वै सोमस्य राज्ञोऽनुचराण्यग्नेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह गायत्रिया एवैतेन करोति सोमस्यातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह त्रिष्टुभं एवैतेन करोत्यतिथेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह जगत्यै (२)

एवैतेन करोत्यग्नयै त्वा रायस्पोषदात्रे विष्णवे त्वेत्याहानुष्टुभं एवैतेन करोति श्येनाय त्वा सोमभृते विष्णवे त्वेत्याह गायत्रिया एवैतेन करोति पञ्च कृत्वो गृह्णाति पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुद्धे ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्याद्वायत्रिया उभयत आतिथ्यस्य क्रियत इति यदेवादः सोममा (३)

अहरत्तस्माद्वायत्रिया उभयत आतिथ्यस्य क्रियते पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्च शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदातिथ्यं नवकपालः पुरोडाशो भवति तस्मान्नवधा शिरो विष्यूतन्नवकपालः पुरोडाशो भवति ते त्रयस्त्रिकपालास्त्रिवृता स्तोमेन समिमितास्तेजस्त्रिवृतेज एव यज्ञस्य शीर्षं दधाति नवकपालः पुरोडाशो भवति ते त्रयस्त्रिकपालास्त्रिवृता प्राणेन समिमितास्त्रिवृद्वै (४)

प्राणस्त्रिवृतमेव प्राणमभिपूर्वं यज्ञस्य शीर्षं दधाति प्रजापतेर्वा एतानि पक्ष्माणि यदश्ववाला ऐक्षवी तिरश्ची यदाश्ववालः प्रस्तरो भवत्यैक्षवी तिरश्ची प्रजापतेरेव तच्चक्षुः सम्भरति देवा वै या आहुतीरजुहवुस्ता असुरा निष्कावमादन्ते देवाः कार्ष्ण्यमपश्यन्कर्मण्यो वै कर्मनेन कुर्वीतेति ते कार्ष्ण्यमयान्परिधिन् (५)

अकुर्वत तैर्वै ते रक्षाऽस्यपाग्नत यत्कार्ष्ण्यमयाः परिधयो भवन्ति रक्षसामपहत्यै सऽस्पर्शयति रक्षसामनन्ववचाराय न पुरस्तात्परि दधात्यादित्यो ह्येवोद्यन्पुरस्ताद्रक्षाऽस्यपहन्त्यूर्ध्वे समिधावा दधात्युपरिष्ठादेव रक्षाऽस्यपहन्ति यजुषान्यां तूष्णीमन्यामिमिथुनत्वाय द्वे आ दधाति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मवादिनो वदन्ति (६)

अग्निश्च वा एतौ सोमश्च कथा सोमायातिथ्यं क्रियते नाग्नय इति यदग्नावग्निमथित्वा प्रहरति तेनैवाग्नय आतिथ्यं क्रियतेऽथो खल्वाहुरग्निः सर्वा देवता

इति यद्धविरासाद्याग्निम्मन्थति हव्यायैवासन्नाय सर्वा देवता जनयति॥ (७)

पत्न्या एव जगत्या आ त्रिवृद्वै परिधीन् वदन्त्येकवत्वारिः शच्च॥ [१]

देवासुराः संयन्ता आसन्ते देवा मिथो विप्रिया आसन्तेऽ ३ न्योन्यस्मै ज्यैष्ठ्यायातिष्ठमानाः पञ्चधा व्यक्रामन्प्रिवसुभिः सोमो रुद्रेरिन्द्रो मरुद्विर्वरुण आदित्यैर्बृहस्पतिर्विश्वैर्देवैस्तेऽमन्यन्तासुरेभ्यो वा इदम्भ्रातृव्येभ्यो रथ्यामो यन्मिथो विप्रियाः स्मो या न इमाः प्रियास्तनुवस्ताः समवद्यामहे ताभ्यः स निर्ऋच्छाद्यः (८)

नः प्रथमोऽ ३ न्योन्यस्मै द्रुह्यादिति तस्माद्यः सतानूनप्रिणामप्रथमो द्रुह्यति स आर्तिमार्च्छति यत्तानूनत्र संमवद्यति भ्रातृव्याभिभूत्यै भवंत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति पञ्च कृत्वोऽव द्यति पञ्चधा हि ते तथ्समवाद्यन्ताथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तो यज्ञो यज्ञमेवाव रुद्ध आपतये त्वा गृह्णामीत्याह प्राणो वै (९)

आपतिः प्राणमेव प्रीणाति परिपतय इत्याह मनो वै परिपतिर्मन एव प्रीणाति तनूनत्र इत्याह तनुवो हि ते ताः समवाद्यन्त शाकुरायेत्याह शक्त्यै हि ते ताः समवाद्यन्त शक्नन्नोजिष्ठायेत्याहौजिष्ठः हि ते तदात्मनः समवाद्यन्तानाधृष्टमस्यनाधृष्यमित्याहानाधृष्टः ह्येतदनाधृष्य देवानामोजः (१०)

इत्याह देवानां ह्येतदोजोऽभिशस्तिपा अनभिशस्तेन्यमित्याहाभिशस्तिपा ह्येतदनभिशस्तेन्यमनु मे दीक्षां दीक्षापतिर्मन्यतामित्याह यथायजुरेवैतद्धृतं वै देवा वज्रं कृत्वा सोममग्नन्नन्तिकमिव खलु वा अस्यैतच्चरन्ति यत्तानूनप्रेण प्रचरन्त्यः शुरः शुस्ते देव सोमा प्यायतामित्याह यत् (११)

एवास्यापुवायते यन्मीयते तदेवास्यैतेना प्याययत्या तुभ्यमिन्द्रः प्यायतामा त्वमिन्द्राय प्यायस्वेत्याहोभावेवेन्द्र च सोमं चा प्याययत्या प्यायय सखीन्सन्त्या मेधयेत्याहृत्विजो वा अस्य सखायस्तानेवा प्याययति स्वस्ति तै देव सोम सुत्यामशीय (१२)

इत्याहाशिषमेवैतामा शास्ते प्र वा एतेऽस्माल्लोकाच्चवन्ते ये सोममाप्याययन्त्यन्तरिक्षदेवत्यो हि सोम आप्यायित एष्टा रायः प्रेषे भगायेत्याह द्यावापृथिवीभ्यामेव नमस्कृत्यास्मिन्नैके प्रति तिष्ठन्ति देवासुराः संयन्ता आसन्ते देवा बिभ्यन्तोऽग्निम्प्राविशन्तस्मादाहुरग्निः सर्वा देवता इति ते (१३)

अग्निमेव वरूथं कृत्वासुरानभ्यभवन्नग्निमिव खलु वा एष प्र विंशति यो-
ऽवान्तरदीक्षामुपैति भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवत्यात्मानमेव दीक्षया
पाति प्रजामवान्तरदीक्षया सन्तराम्मेखलाः समार्यच्छते प्रजा ह्यात्मनोऽन्तरतरा तप्तप्रतो
भवति मदन्तीभिर्मारजयते निरह्यग्निः शीतेन वार्यति समिद्धौ या ते अग्ने रुद्रिया तनूरित्याह
स्वयैवेन देवतया व्रतयति सयोनित्वाय शान्त्यै॥ (१४)

यो वा ओजं आह यदशीयेति तैऽग्र एकादश च॥ [२]

तेषामसुराणान्तिस्त्रः पुरं आसन्नयस्मय्यवमाऽथ रजताऽथ हरिणी ता देवा
जेतुन्नाशकृवन्ता उपसदैवाजिगीषन्तस्मादाहुर्यश्चैवं वेद यश्च नोपसदा वै महापुरं
जयन्तीति त इषुः समस्कुर्वताग्निमनीकः सोमः शल्यं विष्णुन्तेजन्तेऽब्रुवन्क
इमामसिष्यतीति (१५)

रुद्र इत्यब्रुवन् रुद्रो वै क्रूरः सोऽस्यत्विति सोऽब्रवीद्वरं वृणा अहमेव
पशूनामधिपतिरसानीति तस्माद्रुद्रः पशूनामधिपतिस्ताः रुद्रोऽवांसृजत्स तिस्रः
पुरो भित्त्वैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदत् यदुपसदं उपसद्यन्ते भ्रातृव्यपराणुत्यै
नान्यामाहुतिम्पुरस्ताञ्जुहुयाद्यदन्यामाहुतिम्पुरस्ताञ्जुहुयात् (१६)

अन्यन्मुखं कुर्यात्स्रुवेणाधारमा धारयति यज्ञस्य प्रज्ञात्यै पराङ्तिक्रम्य जुहोति
परांच एवैभ्यो लोकेभ्यो यजमानो भ्रातृव्यान् प्रुदते पुनरत्याक्रम्योपसदं जुहोति
प्रणुद्यैवैभ्यो लोकेभ्यो भ्रातृव्याञ्जित्वा भ्रातृव्यलोकमभ्यारोहति देवा वै याः प्रातरुपसदं
उपासीदन्नहस्ताभिरसुरान्प्राणुदन्त याः सायः रात्रियै ताभिर्यत्सायम्प्रातरुपसदः (१७)

उपसद्यन्तेऽहोरात्राभ्यामेव तद्यजमानो भ्रातृव्यान् प्रुदते याः प्रातर्याज्याः स्युस्ताः
सायम्पुरोनुवाक्याः कुर्यादयांतयामत्वाय तिस्र उपसद उपैति त्रयं इमे लोका इमानेव
लोकान्प्रीणाति षट्सम्पद्यन्ते षड्वा ऋतवं ऋतूनेव प्रीणाति द्वादशाहीने सोम उपैति
द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरमेव प्रीणाति चतुर्विंशतिः सम (१८)

पद्यन्ते चतुर्विंशतिरर्धमासा अर्धमासानेव प्रीणात्याराग्रामवान्तरदीक्षामुपैयाद्यः
कामयेतास्मिन्मे लोकेऽर्धुकः स्यादित्येकमग्रेऽथे द्वावथ त्रीनथ चतुर एषा वा
आराग्रवान्तरदीक्षास्मिन्नेवासमै लोकेऽर्धुकम्भवति पुरोवरीयसीमवान्तरदीक्षामुपैयाद्यः

कामयेतामुष्मिन्मे लोकेऽर्धुकः स्यादिति चतुरोऽग्रेऽथ त्रीनथ द्वावथैकमेषा वै परोवरीयस्यवान्तरदीक्षामुष्मिन्नेवासमै लोकेऽर्धुकम्भवति॥ (१९)

असिष्यतीति जुहुयात्स्याम्प्रातरुपसदश्चतुर्विंशतिः सञ्चतुरोऽग्रे षोडश च॥ [३]

सुवर्गं वा एते लोकं यन्ति य उपसदं उपयन्ति तेषां य उन्नयते हीयत एव स नोदनेषीति सूत्रीयमिव यो वै स्वार्थतां यताः श्रान्तो हीयत उत स निष्ठाय सह वसति तस्मात्सकृदुन्नीय नापरमुन्नयेत दधोन्नयेतैतद्वै पशूनां रूपं रूपेणैव पशून्वरुन्दे (२०)

यज्ञो देवेभ्यो निलायत विष्णू रूपं कृत्वा स पृथिवीम्प्राविशतं देवा हस्तान्त्सुरभ्यैच्छन्तमिन्द्रं उपर्युपर्यत्यक्रामत्सोऽब्रवीत्को मायमुपर्युपर्यत्यक्रमीदित्यहं दुर्गे हन्तेत्यथ कस्त्वमित्यहं दुर्गादाहर्तेति सोऽब्रवीद्दुर्गे वै हन्तावोचथा वराहोऽयं वाममोषः (२१)

सप्तानां गिरीणाम्पूरस्ताद्वित्तं वेद्यमसुराणाम्बिभर्ति तं जहि यदि दुर्गे हन्तासीति स दर्भपुञ्जीलमुद्ध्वं सप्त गिरीन्भित्त्वा तमहन्त्सोऽब्रवीद्दुर्गाद्वा आहर्तावोचथा एतमा हरेति तमेभ्यो यज्ञ एव यज्ञमाहरद्यत्तद्वित्तं वेद्यमसुराणामविन्दन्त तदेकं वेद्यं वेदित्वमसुराणाम् (२२)

वा इयमग्रं आसीद्यावदासीनः परापश्यति तावद्देवानान्ते देवा अब्रुवन्नस्त्वेव नोऽस्यामपीति कियद्वो दास्याम् इति यावदियं सलावृकी त्रिः परिक्रामति तावन्नो दत्तेति स इन्द्रः सलावृकी रूपं कृत्वेमां त्रिः सर्वतः पर्यक्रामत्तदिमामविन्दन्त यदिमामविन्दन्त तद्वेद्यं वेदित्वम् (२३)

सा वा इयं सर्वैव वेदिरियति शक्यामीति त्वा अंवायं यजन्ते त्रिंशत्पदानि पश्चात्तिरश्नी भवति षट्त्रिंशत्प्राची चतुर्विंशतिः पुरस्तात्तिरश्नी दशदश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुद्ध उद्धन्ति यदेवास्यां अमेध्यं तदपं हन्त्युद्धन्ति तस्मादोषधयः परा भवन्ति बर्हिः स्तृणाति तस्मादोषधयः पुनरा भवन्त्युत्तरम्बर्हिष उत्तरबर्हिः स्तृणाति प्रजा वै बर्हिर्यजमान उत्तरबर्हिर्यजमानमेवायंजमानादुत्तरं करोति तस्माद्यजमानोऽयंजमानादुत्तरः॥ (२४)

रुन्धे वाममोषो वेदित्वमसुराणां वेदित्वं भवन्ति पञ्चविंशतिश्च॥ [४]

यद्वा अनीशानो भारमादत्ते वि वै स लिशते यद्वादश साहस्योपसदः स्युस्तिस्त्रो-
ऽहीनस्य यज्ञस्य विलोम क्रियेत तिस्र एव साहस्योपसदो द्वादशाहीनस्य यज्ञस्य
सवीर्यत्वायाथो सलोम क्रियते वृत्तस्यैकः स्तनो भागी हि सोऽथैकः स्तनं व्रतमुपैत्यथ
द्वावथ त्रीनथ चतुर एतद्वै (२५)

क्षुरपवि नाम व्रतं येन प्र जातान्भ्रातृव्यानुदत्ते प्रति जनिष्यमाणानथो कनीयसैव
भूय उपैति चतुरोऽग्रे स्तनान्भ्रातृमुपैत्यथ त्रीनथ द्वावथैकमेतद्वै सुजघनं नाम व्रतं तपस्यं
सुवर्ग्यमथो प्रैव जायते प्रजयां पशुभिर्ववागू राजन्यस्य व्रतं क्रूरेव वै यवागूः क्रूर
इव (२६)

राजन्यो वज्रस्य रूपं समृद्ध्या अमिक्षा वैश्यस्य पाकयज्ञस्य रूपमुष्ट्रैः पयो
ब्राह्मणस्य तेजो वै ब्राह्मणस्तेजः पयस्तेजसैव तेजः पयः आत्मन्धत्तेऽथो पयसा वै गर्भा
वर्धन्ते गर्भ इव खलु वा एष यदीक्षितो यदस्य पयो व्रतम्भवत्यात्मानमेव तद्वर्धयति
त्रिव्रतो वै मनुंरासीद्विव्रता असुरा एकव्रताः (२७)

देवाः प्रातर्मध्यन्दिने सायं तन्मनोव्रतमासीत्पाकयज्ञस्य रूपमुष्ट्रैः प्रातश्च सायं
चासुराणां निर्मध्यं क्षुधो रूपं ततस्ते पराभवन्मध्यन्दिने मध्यरात्रे देवानां ततस्ते-
ऽभवन्सुवर्गं लोकमायन् यदस्य मध्यन्दिने मध्यरात्रे व्रतम्भवति मध्यतो वा अत्रैनं
भुञ्जते मध्यत एव तदूर्जं धत्ते भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना (२८)

पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति गर्भो वा एष यदीक्षितो योनिर्दीक्षितविमितं यदीक्षितो
दीक्षितविमितात्प्रवसेद्यथा योनेर्गर्भः स्कन्दति तादृगेव तन्न प्रवस्तव्यमात्मनो गोपीथायैष
वै व्याघ्रः कुलगोपो यदग्निस्तस्माद्यदीक्षितः प्रवसेत्स एनमीश्वरोऽनुत्थाय हन्तोर्न
प्रवस्तव्यमात्मनो गुप्त्यै दक्षिणतः शय एतद्वै यजमानस्यायतनं स्व एवायतने
शयेऽग्निमभ्यावृत्य शये देवता एव यज्ञमभ्यावृत्य शये॥ (२९)

एतद्वै क्रूर इवैकव्रता आत्मना यजमानस्य त्रयोदश च॥ [५]

पुरोहविषि देवयजने याजयेद्यं कामयेतोपैन्मुत्तरो यज्ञो नमेदभि सुवर्गं लोकं
जयेदित्येतद्वै पुरोहविर्देवयजनं यस्य होता प्रातरनुवाकमनुब्रुवन्नग्निमप आदित्यमभि
विपश्यत्युपैन्मुत्तरो यज्ञो नमत्यभि सुवर्गं लोकं जयत्याप्ते देवयजने याजयेद्भ्रातृव्यवन्तम्पन्थां
वाधिस्पर्शयेत्कर्तुं वा यावन्नानसे यातवै (३०)

न रथायैतद्वा आसं देवयजनमाप्नोत्येव भ्रातृव्यं नैनम्भ्रातृव्य आप्नोत्येकोन्नते देवयजने याजयेत्पशुकाममेकोन्नतद्वे देवयजनादङ्गिरसः पशूनंसृजन्तान्तरा संदोहविधाने उन्नतः स्यादेतद्वा एकोन्नतं देवयजनम्पशुमानेव भवति त्र्युन्नते देवयजने याजयेत्सुवर्गकामं त्र्युन्नतद्वे देवयजनादङ्गिरसः सुवर्गं लोकमायन्नन्तराहवनीयं च हविर्धानं च (३१)

उन्नतः स्यादन्तरा हविर्धानं च सदश्चान्तरा सदश्च गार्हपत्यं चैतद्वे त्र्युन्नतं देवयजनं सुवर्गमेव लोकमेति प्रतिष्ठिते देवयजने याजयेत्प्रतिष्ठाकाममेतद्वे प्रतिष्ठितं देवयजनं यथ्सर्वतः समम्प्रात्येव तिष्ठति यत्रान्याअन्या ओषधयो व्यतिपक्ताः स्युस्तद्याजयेत्पशुकाममेतद्वे पशूनां रूपं रूपेणैवास्मै पशून् (३२)

अव रुद्धे पशुमानेव भवति निर्ऋतिगृहीते देवयजने याजयेद्यं कामयेत् निर्ऋत्यास्य यज्ञं ग्राहयेयमित्येतद्वे निर्ऋतिगृहीतं देवयजनं यथ्सदृश्यै सत्या ऋक्षत्रिरऋत्यैवास्य यज्ञं ग्राहयति व्यावृत्ते देवयजने याजयेद्यावृत्कामं यम्पात्रे वा तल्पे वा मीमांसेरन्नाचीनमाहवनीयात्प्रवृणः स्यात्प्रतीचीनं गार्हपत्यादेतद्वे व्यावृत्तं देवयजनं वि पाप्मना भ्रातृव्येणा वर्तते नैनम्पात्रे न तल्पे मीमांसन्ते कार्यं देवयजने याजयेद्भूतिकामं कार्यो वै पुरुषो भवत्येव॥ (३३)

यातवै हविर्धानंश्च पशून्पाप्मनाऽष्टादश च॥ [६]

तेभ्यं उत्तरवेदिः सिंही रूपं कृत्वोभयानन्तरापक्रम्यातिष्ठते देवा अमन्यन्त यतरान् वा इयमुपावृथ्यति त इदम्भविष्यन्तीति तामुपांमन्नयन्त साब्रवीद्वरं वृणै सर्वाभ्यां कामान्व्यश्नवथ पूर्वां तु माऽग्नेराहृतिरश्नवता इति तस्मादुत्तरवेदिम्पूर्वामग्नेर्व्याधारयन्ति वारंवृत्तः ह्यस्यै शम्यया परि मिमीते (३४)

मात्रैवास्यै साऽथो युक्तेनैव युक्तमव रुद्धे वित्तायनी मेऽसीत्याह वित्ता ह्येनानावत्तिकायनी मेऽसीत्याह तित्तान् ह्येनानावदवतान्मा नाथितमित्याह नाथितान् ह्येनानावदवतान्मा व्यथितमित्याह व्यथितान् ह्येनानावद्विदेरग्निर्नभो नाम (३५)

अग्ने अङ्गिर इति त्रिहंरति य एवैषु लोकेष्वग्नयस्तानेवाव रुद्धे तूष्णीं चतुर्थं हंरत्यनिरुक्तमेवाव रुद्धे सिंहीरसि महिषीरसीत्याह सिंहीरह्येषा रूपं कृत्वोभयानन्तरापक्रम्यातिष्ठदुरु प्रथस्वोरु तै यज्ञपतिः प्रथतामित्याह यजमानमेव प्रजयां पशुभिः प्रथयति ध्रुवा (३६)

असीति स० हन्ति धृत्यै देवेभ्यः शुन्धस्व देवेभ्यः शुम्भस्वेत्यव चोक्षति प्र च किरति शुद्धा इन्द्रघोषस्त्वा वसुभिः पुरस्तात्पात्वित्याह दिग्भ्य एवैनां प्रोक्षति देवाश्चेदुत्तरवेदिरुपावर्ततीहैव वि जयामहा इत्यसुरा वज्रमुद्यत्य देवानभ्यायन्त तानिन्द्रघोषो वसुभिः पुरस्तादप (३७)

अनुदत् मनोजवाः पितृभिर्दक्षिणतः प्रचेता रुद्रैः पश्चाद्विश्वकर्मादित्यैरुत्तरतो यदेवमुत्तरवेदिं प्रोक्षति दिग्भ्य एव तद्यजमानो भ्रातृव्यान्प्रणुदत् इन्द्रो यतीन्शालावृकेभ्यः प्रायच्छत्तान्दक्षिणत उत्तरवेद्या आदन् यत्प्रोक्षणीनामुच्छिष्यत् तद्दक्षिणत उत्तरवेद्यै नि नयेद्यदेव तत्र क्रूरं तत्तेन शमयति यं द्विष्यात्तं ध्यायेच्छुचैर्वैनमर्पयति॥ (३८)

मिमिंते नाम ध्रुवाऽपं शुचा त्रीणि च॥ [७]

सोत्तरवेदिरब्रवीत्सर्वान्मया कामान्व्यंशवथेति ते देवा अकामयन्तासुरान्भ्रातृव्यान्भि भवेमेति तैऽजुहवुः सि० हीरंसि सपत्नसाही स्वाहेति तेऽसुरान्भ्रातृव्यान्भ्यंभवन्ते-ऽसुरान्भ्रातृव्यान्भिभूयांकामयन्त प्रजां विन्देमहीति तैऽजुहवुः सि० हीरंसि सुप्रजावनिः स्वाहेति ते प्रजामविन्दन्त ते प्रजां वित्त्वा (३९)

अकामयन्त पशून् विन्देमहीति तैऽजुहवुः सि० हीरंसि रायस्पोषवनिः स्वाहेति ते पशून्विन्दन्त ते पशून् वित्त्वाऽ कामयन्त प्रतिष्ठां विन्देमहीति तैऽजुहवुः सि० हीरस्यादित्यवनिः स्वाहेति त इमाम्प्रतिष्ठामविन्दन्त त इमाम्प्रतिष्ठां वित्त्वाकामयन्त देवता आशिष उपेयामेति तैऽजुहवुः सि० हीरस्या वह देवान्देवयते (४०)

यजमानाय स्वाहेति ते देवता आशिष उपायन्पञ्च कृत्वो व्याघारयति पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्देऽक्षण्या व्याघारयति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै भूतेभ्यस्त्वेति सूचमुद्रुह्णाति य एव देवा भूतास्तेषान्त्वाङ्गधेयन्तानेव तेन प्रीणाति पौतुद्रवान्परिधीन्परि दधात्येषाम् (४१)

लोकानां विधृत्या अग्नेस्त्रयो ज्यायांसो भ्रातर आसन्ते देवेभ्यो हव्यं वहन्तः प्रामीयन्त सौऽग्निर्बिभेदित्यं वाव स्य आर्तिमारिष्यतीति स निलायत् स यां वनस्पतिष्ववसत्ताम्पूतुद्रौ यामोषधीषु ता० सुगन्धितेजने याम्पशुषु ताम्पेत्वस्यान्तरा शृङ्गे तं देवताः प्रैषमैच्छन्तमन्वविन्दन्तमब्रुवन् (४२)

उप न आ वर्तस्व हव्यं नो वहेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै यदेव गृहीतस्याहुतस्य

बहिःपरिधिं स्कन्दात्तन्मे भ्रातृणाम्भागधेयमसदिति तस्माद्यद्गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधिं स्कन्दति तेषान्तद्भागधेयं तानेव तेन प्रीणाति सोऽमन्यतास्थन्वन्तो मे पूर्वं भ्रातरः प्रामेषतास्थानि शातया इति स यानि (४३)

अस्थान्यशातयत् तत्पूतुं द्वभ्वद्यन्मासमुपमृतं तद्वल्गुलु यदेतान्सम्भारान्त्सम्भरत्यग्निमेव तत्सम्भरत्यग्नेः पुरीषमसीत्याहुग्नेर्ह्येतत्पुरीषं यत्सम्भारा अथो खल्वाहुरेते वावैनं ते भ्रातरः परि शोरे यत्पूतुं द्रवाः परिधय इति॥ (४४)

वित्वा देवयत् एषामंब्रुवन् यानि चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [८]

बुद्धमव स्यति वरुणपाशादेवैनं मुञ्चति प्र णेनेक्ति मेध्यं एवैनं करोति सावित्रियर्चा हुत्वा हविर्धानं प्र वर्तयति सवितृप्रसूत एवैनं प्र वर्तयति वरुणो वा एष दुर्वागुभयतो बुद्धो यदक्षः स यदुत्सर्ज्येद्यजमानस्य गृहानभ्युत्सर्ज्येत्सुवाग्देवं दुर्याः आ वदेत्याह गृहा वै दुर्याः शान्त्यै पत्नी (४५)

उपानक्ति पत्नी हि सर्वस्य मित्रमित्रत्वाय यद्वै पत्नी यज्ञस्य करोति मिथुनं तदथो पत्न्या एवैष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै वर्त्मना वा अन्वित्यं यज्ञं रक्षांसि जिघांसन्ति वैष्णवीभ्यामृग्भ्यां वर्त्मनोर्जुहोति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञादेव रक्षांस्यपं हन्ति यदध्वर्युरनग्नावाहुतिञ्जुहुयादन्धोऽध्वर्युः स्याद्रक्षांसि यज्ञं हन्युः (४६)

हिरण्यमुपास्यं जुहोत्यग्निवत्येव जुहोति नान्धोऽध्वर्युर्भवति न यज्ञं रक्षांसि घ्नन्ति प्राचीं प्रेतमध्वरं कल्पयन्ती इत्याह सुवर्गमेवैनं लोकं गमयत्यत्र रमेथां वर्ष्मन्पृथिव्या इत्याह वर्ष्म ह्येतत्पृथिव्या यद्वैव्यजनं शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्विधानं न्दिवो वा विष्णवुत वा पृथिव्याः (४७)

इत्याशीर्षदयर्चा दक्षिणस्य हविर्धानस्य मेथीं नि हन्ति शीर्षत एव यज्ञस्य यजमान आशिषोऽवं रुद्धे दण्डो वा औपरस्तृतीयस्य हविर्धानस्य वषट्कारेणाक्षमच्छिनद्यत्तृतीयं छुद्दिहविर्धानं योरुदाह्रियते तृतीयस्य हविर्धानस्यावरुद्धौ शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्विधानं विष्णो रराटमसि विष्णोः पृष्ठमसीत्याह तस्मादेतावद्धा शिरो विष्यूतं विष्णोः स्यूरसि विष्णोर्ध्रुवमसीत्याह वैष्णवं हि देवतया हविर्धानं यम्प्रथमं ग्रन्थिं ग्रन्थीयाद्यत्तं न

विस्त्र॑सयेदमेहेनाध्व॑र्युः प्र मी॑येत् तस्मा॒त्स वि॒स्त्रस्यः॑॥ (४८)

पत्नीं ह॑न्युर्वा पृथि॒व्या विष्य॑तं विष्णोः प॒ङ्क्तिं॑ शतिश्च॥ [९]

देवस्य॑ त्वा सवितुः प्र॑सव इत्य॒भिमा द॑त्ते प्रसू॑त्या अ॒श्विनोर्बा॑हुभ्या॒मित्या॑हा॒श्विनौ हि देवाना॑मध्व॑र्यु आस्ता॑ पृष्णो हस्ता॑भ्या॒मित्या॑ह यत्यै वज्रं॑ इव वा ए॒षा यद॒भिर॑भिर॒सि नारि॑रसीत्या॒ह शान्त्यै॑ काण्डे॑काण्डे वै क्रिय॑माणे य॒ज्ञः रक्षा॑सि जिघा॑सन्ति परि॑लिखित॒ः रक्षः॑ परि॑लिखिता अ॒रातय॑ इत्या॒ह रक्ष॑साम॒पहत्यै॑ (४९)

इदम॑हः रक्ष॑सो ग्री॒वा अपि॑ कृ॒न्तामि योऽस्मान्द्वेष्टि॑ यं च व॑यं द्विष्म इत्या॒ह द्वौ वाव॑ पुरु॑षौ यं चैव द्वेष्टि॑ यश्चैनं॑ द्वेष्टि॑ तयो॒रेवान॑न्तरा॒यं ग्री॒वाः कृ॒न्तति॑ दि॒वे त्वान्तरि॑क्षाय त्वा पृथि॒व्यै त्वेत्या॑हेभ्य ए॒वैनौल्लो॑केभ्यः प्रोक्ष॑ति प्र॒स्ता॒र्वाचीं॑ प्रोक्ष॑ति तस्मा॑त् (५०)

प्र॒स्ता॒र्वाचीं॑मनु॒ष्या ऊ॒र्जमु॑प जी॒वन्ति॑ कूर॒मिव॑ वा ए॒तत्करो॑ति यत्ख॑न्त्य॒पोऽव॑ नयति॑ शान्त्यै॑ यव॑मती॒रव॑ नयत्यू॒र्गै यव॑ ऊ॒र्गुदु॒म्बर॑ ऊ॒र्जोवो॒र्जः॑ स॒मर्ध॑यति॑ यज॑मानेन॒ सम्मि॑तौदु॒म्बरी॑ भवति॑ यावा॑नेव॒ यज॑मान॒स्ताव॑तीमेवास्मिन्नू॒र्जं दधा॑ति पि॒तृणा॑ः स॒दन॑म॒सीति॑ ब॒र्हिर॑व॒ स्तृणा॑ति पि॒तृदे॒वत्य॑म् (५१)

ह्येत॑द्यन्नि॒खातं॑ यद्व॒र्हिर॑न॒वस्ती॑र्य मि॒नूया॑त्पि॒तृदे॒वत्या॑ नि॒खाता॑ स्याद्व॒र्हिर॑व॒स्तीर्य॑ मि॒नोत्य॑स्यामे॒वैनौ॑मि॒नोत्य॑थो॒ स्वारु॑हमे॒वैनौ॑ङ्करोत्यु॒दिवः॑ स्त॒भाना॑न्तरि॒क्षं पृ॒णेत्या॑हेषा॒ल्लोकानां॑ विधृत्यै॑ द्यु॒ता॒नस्त्वा॑ मारु॒तो मि॒नो॒त्वित्या॑ह द्यु॒ता॒नो ह॑ स्म॒ वै मारु॑तो दे॒वानामौदु॑म्बरीमि॒नोति॑ तेनै॒व (५२)

ए॒ना॒मि॒नोति॑ ब्र॒ह्म॒वनि॑ त्वा क्षत्र॒वनि॑मित्या॒ह यथा॑य॒जुरे॒वैतद्धृ॑तेन॑ द्या॒वापृथि॒वी आ पृ॒णेत्या॑मित्यौदु॒म्बर्या॑ जुहोति॑ द्या॒वापृथि॒वी ए॒व रसे॑नान॒त्तान्त॑मन्व॒र्वस्त्रा॒वय॑त्या॒न्तमे॒व यज॑मानं तेज॑सा॒ऽन॒त्तैन्द्र॑म॒सीति॑ छु॒दि॒रधि॑ नि द॒धात्यै॒न्द्रः॑ हि दे॒वत॑या॒ सदा॑ विश्व॒जन॑स्य॒ छाये॑त्या॒ह विश्व॒जन॑स्य॒ ह्येषा॑ छा॒या य॒त्सदा॑ न॒व॒च्छदि॑ (५३)

तेज॑स्कामस्य॒ मि॒नूया॑न्नि॒वृता॑ स्तोमै॒न॒ सम्मि॑त॒न्तेज॑स्त्रि॒वृत्तै॒ज॒स्यै॒व भ॑वत्येका॒दश॑छदीन्द्रि॒यका॑मस्यैका॒दशा॑क्षरा॒ त्रि॒ष्टु॒गिन्द्रि॒यं त्रि॒ष्टु॒गिन्द्रि॒याव्यै॒व भ॑वति॑ पञ्चदश॑छदि॒ भ्रातृ॑व्यवतः पञ्चद॑शो वज्रो॒ भ्रातृ॑व्याभिभूत्यै सप्तद॑शछदि प्र॒जाका॑मस्य सप्तद॑शः प्र॒जाप॑तिः प्र॒जाप॑तेरा॒स्या एक॑विंशति॒छदि॑ प्रति॒ष्ठाका॑मस्यैकविं॒शः स्तोमा॑नां प्रति॒ष्ठा प्रति॑ष्ठित्या

उदरं वै सद ऊर्गुदुम्बरौ मध्यत औदुम्बरीम्मिनोति मध्यत एव प्रजानामूर्जं दधाति तस्मात् (५४)

मध्यत ऊर्जा भुञ्जते यजमानलोके वै दक्षिणानि छुदीःषि भ्रातृव्यलोक उत्तराणि दक्षिणान्युत्तराणि करोति यजमानमेवायं यजमानादुत्तरं करोति तस्माद्यजमानोऽयं यजमानादुत्तरोऽन्तर्वर्तान्करोति व्यावृत्त्यै तस्मादरण्यं प्रजा उप जीवन्ति परि त्वा गिर्वणो गिर इत्याह यथायजुरेवैतदिन्द्रस्य स्यूरसीन्द्रस्य ध्रुवमसीत्याहैन्द्रः हि देवतया सदो यम्प्रथमं ग्रन्थिं ग्रंथीयाद्यत्तं न विस्रः सयेदमेहेनाध्वर्युः प्र मीयेत तस्मात्स विस्रस्यः॥ (५)

अपहत्यै तस्मात्पितृदेवत्यन्तेनैव नवच्छदि तस्मात्सदः पञ्चदश च॥ [१०]

शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्विधानं प्राणा उपरवा हविर्धानं खायन्ते तस्माच्छीर्षन्प्राणा अधस्तात्खायन्ते तस्मादधस्ताच्छीर्ष्णः प्राणा रक्षोहणो वलगुहणो वैष्णवान्खन्मीत्याह वैष्णवा हि देवतयोपरवा असुरा वै निर्यन्तो देवानां प्राणेषु वलगान्त्र्यखन्तान्बाहुमात्रेऽन्वविन्दन्तस्माद्बाहुमात्राः खायन्त इदमहं तं वलगमुद्वपामि (५६)

यं नः समानो यमसमानो निचखानेत्याह द्वौ वाव पुरुषौ यश्चैव समानो यश्चासमानो यमेवास्मै तौ वलगं निखनन्तस्तमेवोद्वपति सं तृणत्ति तस्मात्सन्तृण्णा अन्तरतः प्राणा न सम्भिनत्ति तस्मादसम्भिन्नाः प्राणा अपोऽव नयति तस्मादाद्रा अन्तरतः प्राणा यवमतीरवं नयति (५७)

ऊर्ग्वै यवं प्राणा उपरवाः प्राणेष्वेवोर्जं दधाति ब्रह्मिरवं स्तृणाति तस्माल्लोमशा अन्तरतः प्राणा आज्येन व्याधारयति तेजो वा आज्यं प्राणा उपरवाः प्राणेष्वेव तेजो दधाति हनू वा एते यज्ञस्य यदधिषवणे न सं तृणत्त्यसन्तृण्णे हि हनू अथो खलु दीर्घसोमे सन्तृद्ये धृत्यै शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्विधानम् (५८)

प्राणा उपरवा हनू अधिषवणे जिह्वा चर्म ग्रावाणो दन्ता मुखमाहवनीयो नासिकोत्तरवेदिरुदरः सदो यदा खलु वै जिह्वायां दध्वधि खाद्यथ मुखं गच्छति यदा मुखं गच्छत्यथोदरं गच्छति तस्माद्विधाने चर्मत्रधि ग्रावभिरभिपुत्याहवनीये हुत्वा प्रत्यञ्चः परेत्य सदसि भक्षयन्ति यो वै विराजो यज्ञमुखे दोहं वेदं दुह एवैनामियं वै विराट्स्यै त्वक्कर्मोधोऽधिषवणे स्तना उपरवा ग्रावाणो वृत्सा ऋत्विजो दुहन्ति सोमः

पयो य एवं वेदं दुह एवैनौम्॥ (५९)

वपामि यवमतीरवं नयति हविर्धानमेव त्रयोविंशतिश्च॥ [११]

चात्वालात्सुवर्गाय यद्वैसर्जनानि वैष्णव्यर्चा पृथिव्यै साध्या इषे त्वेत्यग्निना पर्यग्नि पशोः पशुमालभ्य मेदसा सुचावेकादश॥ [१२] चात्वालाद्देवानुपैति मुञ्चति प्रह्रियमाणाय पर्यग्नि पशुमालभ्य चतुष्पादो द्विषष्टिः॥ 62॥ चात्वालात्पशुषु दधाति॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

चात्वालाद्धिष्ण्यानुपं वपति योनिर्वै यज्ञस्य चात्वालं यज्ञस्य सयोनित्वाय देवा वै यज्ञं पराजयन्त तमाग्नीध्रात्पुनरप्राजयन्नेतद्वै यज्ञस्यापराजितं यदाग्नीध्रं यदाग्नीध्राद्धिष्ण्यान् विहरति यदेव यज्ञस्यापराजितं तत एवैनम्पुनस्तनुते पराजित्यैव खलु वा एते यन्ति ये बहिष्पवमानं सर्पन्ति बहिष्पवमाने स्तुते (१)

आहाग्नीदग्नीन् वि हरं ब्रह्मिः स्तृणाहि पुरोडाशा अलं कुर्विति यज्ञमेवापजित्य पुनस्तन्वाना यन्त्यङ्गारैर्द्वे सर्वने वि हरति शलाकाभिस्तृतीयं सशुक्रत्वायाथो सम्भरत्येवैनद्धिष्ण्या वा अमुष्मिँल्लोके सोममरक्षन्तेभ्योऽधि सोममाहरन्तमन्वायन्तं पर्यविशन् य एवं वेदं विन्दते (२)

परिवेष्टारन्ते सोमपीथेन व्यार्ध्यन्त ते देवेषु सोमपीथमैच्छन्त तां देवा अब्रुवन्देदे नामनी कुरुध्वमथ प्र वाप्स्यथ न वेत्यग्नयो वा अथ धिष्ण्यास्तस्माद्विनामा ब्राह्मणोऽर्धुकस्तेषां ये नेदिष्ठम्पर्यविशन्ते सोमपीथं प्राप्तुवन्नाहवनीयं आग्नीध्रीयो होत्रीयो मार्जालीयस्तस्मात्तेषु जुह्वत्यतिहाय वषट्करोति वि हि (३)

एते सोमपीथेनार्ध्यन्त देवा वै याः प्राचीराहुतीरजुहवुर्ये पुरस्तादसुरा आसन्ताऽस्ताभिः प्राणुदन्त याः प्रतीचीर्ये पश्चादसुरा आसन्ताऽस्ताभिरपानुदन्त प्राचीरन्या आहुतयो हूयन्ते प्रत्यङ्गासीनो धिष्ण्यान्व्याधारयति पश्चाच्चैव पुरस्ताच्च यजमानो भ्रातृव्यान्म्र पुदते तस्मात्परांचीः प्रजाः प्र वीयन्ते प्रतीचीः (४)

जायन्ते प्राणा वा एते यद्धिष्ण्या यदध्वर्युः प्रत्यङ्घिष्ण्यानतिसर्पेत्प्राणान्त्सं
कर्षेत्प्रमायुकः स्यान्नाभिर्वा एषा यज्ञस्य यद्धोतोर्ध्वः खलु वै नाभ्यै प्राणोऽवाङ्पानो
यदध्वर्युः प्रत्यङ्घोतोर्मतिसर्पेदपाने प्राणं दध्यात् प्रमायुकः स्यान्नाध्वर्युरूपं गायेद्वाग्वीर्यो
वा अध्वर्युर्यदध्वर्युरुपगायेदुद्गात्रे (५)

वाचः सम्प्र यच्छेदुपदासुंकास्य वाग्व्याद्ब्रह्मवादिनो वदन्ति नासंस्थिते सोमोऽध्वर्युः
प्रत्यङ्ग्वसदोऽतीयादथ कथा दाक्षिणानि होतुमेति यामो हि स तेषां कस्मा अहं देवा
यामं वायामं वानुं ज्ञास्यन्तीत्युत्तरेणाग्नीध्रं परीत्य जुहोति दाक्षिणानि न प्राणान्त्सं कर्षति
न्यन्ये धिष्ण्या उप्यन्ते नान्ये यान्निवर्पति तेन तान्प्रीणाति यान्न निवर्पति यदनुदिशति
तेन तान्॥ (६)

स्तुते विन्दते हि वीयन्ते प्रतीचीरुद्गात्र उप्यन्ते चतुर्दश च॥ [१]

सुवर्गाय वा एतानि लोकाय हूयन्ते यद्वैसर्जनानि द्वाभ्यां गार्हपत्ये जुहोति
द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्या आग्नीध्रे जुहोत्यन्तरिक्ष एवा क्रमत आहवनीये जुहोति
सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति देवान् वै सुवर्गं लोकं यतो रक्षाऽस्यजिघासन्ते सोमैन
राज्ञा रक्षाऽस्यपहत्यासुमात्मानं कृत्वा सुवर्गं लोकमायन्नक्षसामनुपलाभायात्तः सोमो
भवत्यथ (७)

वैसर्जनानि जुहोति रक्षसामपहत्यै त्वं सोम तनूकृद्भ्य इत्याह तनूकृद्भ्यो
ऽन्यकृतेभ्य इत्याहान्यकृतानि हि रक्षाऽस्युरु यन्तासि वरूथमित्याहोरु णस्कृधीति
वावैतदाह जुषाणो अमुराज्यस्य वेत्वित्याहासुमेव यजमानं कृत्वा सुवर्गं लोकं गमयति
रक्षसामनुपलाभाया सोमं ददते (८)

आ ग्राव्ण आ वायव्या न्या द्रोणकलशमुत्पत्नीमा नयन्त्यन्वनांसि प्र वर्तयन्ति
यावदेवास्यास्ति तेन सह सुवर्गं लोकमेति नयवत्यर्चाग्नीध्रे जुहोति सुवर्गस्य
लोकस्याभिनीत्यै ग्राव्णो वायव्यानि द्रोणकलशमाग्नीध्र उप वासयति वि ह्येनं तैर्गृह्यते
यत्सहोपवासयेदपुवायेत सौम्यर्चा प्र पादयति स्वयां (९)

एवैनं देवतया प्र पादयत्यदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद आ सीदेत्याह
यथायजुरेवैतद्यजमानो वा एतस्य पुरा गोप्ता भवत्येष वो देव सवितः सोम इत्याह
सवितृप्रसूत एवैनं देवताभ्यः सम्प्र यच्छत्येतत्त्वं सोम देवो देवानुपांगा इत्याह देवो

ह्येष सन् (१०)

देवानुपैतीदमहम्मनुष्यो मनुष्यानित्याह मनुष्यो ३ ह्येष सन्मनुष्यानुपैति यदेतद्यजुर्न
ब्रूयादप्रजा अपशुर्यजमानः स्यात्सह प्रजया सह रायस्पोषेणेत्याह प्रजयैव पशुभिः सहेमं
लोकमुपावर्तते नमो देवेभ्य इत्याह नमस्कारो हि देवानां स्वधा पितृभ्य इत्याह
स्वधाकारो हि (११)

पितृणामिदमहं निर्वरुणस्य पाशादित्याह वरुणपाशादेव निर्मुच्यतेऽग्रे व्रतपत आत्मनः
पूर्वा तनूरादेयेत्याहुः को हि तद्वेद यद्वसीयान्स्वे वशे भूते पुनर्वा ददाति न वेति ग्रावाणो
वै सोमस्य राज्ञो मलिमुसेना य एवं विद्वान्ग्राव्ण आग्रीध्र उपवासयति नैनम्मलिमुसेना
विन्दति॥ (१२)

अथ ददते स्वया सन्स्वधाकारो हि विन्दति॥ [२]

वैष्णव्यर्चा हुत्वा यूपमच्छैति वैष्णवो वै देवतया यूपः स्वयैवैनं देवतयाच्छैत्यत्यन्यानां
नान्यानुपांगमित्याहाति हान्यानेति नान्यानुपैत्यर्वाक्त्वा परैरविदम्परोऽवरैरित्याहार्वाग्यैनं
परैर्विन्दति परोवरैस्तं त्वा जुषे (१३)

वैष्णवं देवयज्याया इत्याह देवयज्यायै ह्येनं जुषते देवस्त्वा सविता मध्वान्क्तित्याह
तेजसैवैनमनत्तद्योषधे त्रायस्वेन स्वधिते मेन हिंसीरित्याह वज्रो वै स्वधितिः शान्त्यै
स्वधितेर्वृक्षस्य बिभ्यतः प्रथमेन शकलेन सह तेजः परा पतति यः प्रथमः शकलः
परापतेत्तमप्या हरैश्चतैजसम् (१४)

एवैनमा हरतीमे वै लोका यूपोत्पयतो बिभ्यति दिवमग्रेण मा लेखीरन्तरिक्षमध्येन मा
हिंसीरित्याहैभ्य एवैनं लोकेभ्यः शमयति वनस्पते शतवल्शो वि रोहेत्याव्रश्चने जुहोति
तस्मादाव्रश्चनाद्वक्षाणाम्भूयांस उत्तिष्ठन्ति सहस्रवल्शा वि वयं रुहेमेत्याहाशिषमेवैतामा
शास्तेऽनक्षसङ्गम् (१५)

वृश्चेददक्षसङ्गं वृश्चेदधर्षं यजमानस्य प्रमारुकं स्याद्यं कामयेताप्रतिष्ठितः
स्यादित्यारोहं तस्मै वृश्चेदेष वै वनस्पतीनामप्रतिष्ठितोऽप्रतिष्ठित एव भवति यं
कामयेतापशुः स्यादित्यपूर्णं तस्मै शुष्काग्रं वृश्चेदेष वै वनस्पतीनामपशव्योऽपशुरेव भवति
यं कामयेत पशुमान्श्यादिति बहुपूर्णं तस्मै बहुशाखं वृश्चेदेष वै (१६)

वनस्पतीनाम्पशव्यः पशुमानेव भवति प्रतिष्ठितं वृश्चेत्प्रतिष्ठाकामस्यैष वै वनस्पतीनां प्रतिष्ठितो यः समे भूम्यै स्वाद्योने रूढः प्रत्येव तिष्ठति यः प्रत्यङ्मुपनतस्तं वृश्चेत्स हि मेधमभ्युपनतः पञ्चारलिं तस्मै वृश्चेद्यं कामयेतोपैनमुत्तरो यज्ञो नमेदिति पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तो यज्ञ उपैनमुत्तरो यज्ञः (१७)

नमति षडरलिं प्रतिष्ठाकामस्य पञ्चा ऋतव ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठति सप्तारलिम्पशुकामस्य सप्तपदा शक्करी पशवः शक्करी पशून्वाव रुद्धे नवारलिं तेजस्कामस्य त्रिवृता स्तोमै न समितं तेजस्त्रिवृत्तेजस्यैव भवत्येकादशारलिमिन्द्रियकामस्यैकादशाक्षरा त्रिष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुगिन्द्रियाव्येव भवति पञ्चदशारलिम्भ्रातृव्यवतः पञ्चदशो वज्रो भ्रातृव्याभिभूत्यै सप्तदशारलिं प्रजाकामस्य सप्तदशः प्रजापतिः प्रजापतेरास्या एकविंशत्यरलिं प्रतिष्ठाकामस्यैकविंशः स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्या अष्टाश्रिर्भवत्यष्टाक्षरा गायत्री तेजो गायत्री गायत्री यज्ञमुखं तेजसैव गायत्रिया यज्ञमुखेन समितः॥ (१८)

जुषे सतेजसमनक्षसङ्गं बहुशाखं वृश्चेदेष वै यज्ञ उपैनमुत्तरो यज्ञ आस्या एकात्रविंशतिश्च॥ [३]

पृथिव्यै त्वान्तरिक्षाय त्वा दिवे त्वेत्याहेभ्य एवैनं लोकेभ्यः प्रोक्षति पराञ्चं प्रोक्षति पराडिव हि सुवर्गो लोकः क्रूरमिव वा एतत्करोति यत्खनत्यपोव नयति शान्त्यै यवमतीरवं नयत्यूर्ग्वै यवो यजमानेन यूपः समितो यावानेव यजमानस्तावतीमेवास्मिन्नूर्जं दधाति (१९)

पितृणां सदनमसीति ब्रह्मरिव स्तृणाति पितृदेवत्य १५ ह्येतद्यन्निखातं यद्ब्रह्मरिवस्तीर्य मिन्यातिपितृदेवत्यो निखातः स्याद्ब्रह्मरिवस्तीर्य मिनोत्यस्यामेवैनम्मिनोति यूपशकलमवांस्यति सतेजसमेवैनम्मिनोति देवस्त्वा सविता मध्वान्क्षित्याह तेजसैवैनमनक्ति सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषधीभ्य इति चपालं प्रति (२०)

मुञ्चति तस्माच्छीरपत ओषधयः फलं गृह्णन्त्यनक्ति तेजो वा आज्यं यजमानेनाग्निष्ठाश्रिः समितो यदग्निष्ठामश्रिमनक्ति यजमानमेव तेजसान्त्यान्तमनक्त्यान्तमेव यजमानं तेजसानक्ति सर्वतः परि मृशत्यपरिवर्गमेवास्मिन्तेजो दधात्युद्विबद्धं स्तभानान्तरिक्षं पृणेत्याहेषां लोकानां विधृत्यै वैष्णव्यर्चा (२१)

कल्पयति वैष्णवो वै देवतया यूपः स्वयैवैनं देवतया कल्पयति द्वाभ्यां कल्पयति

द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै यं कामयेत् तेजसैनं देवताभिरिन्द्रियेण व्यर्धयेयमित्यग्निष्ठां तस्याश्रिमाहवनीयादित्थं वेत्थं वातिं नावयेत्तेजसैवेन देवताभिरिन्द्रियेण व्यर्धयति यं कामयेत् तेजसैनं देवताभिरिन्द्रियेण समर्धयेयमिति (२२)

अग्निष्ठां तस्याश्रिमाहवनीयेन सम्मिन्यात्तेजसैवेन देवताभिरिन्द्रियेण समर्धयति ब्रह्मवनिं त्वा क्षत्रवनिमित्याह यथायजुरैवैतत्परि व्ययत्यूर्ग्वै रशना यजमानेन यूपः सम्मितो यजमानमेवोर्जा समर्धयति नाभिदघ्ने परि व्ययति नाभिदघ्न एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्नाभिदघ्न ऊर्जा भुञ्जते यं कामयेतोर्जनम् (२३)

व्यर्धयेयमित्यूर्ध्वा वा तस्यावाचीं वावोहेदूर्जैवेन व्यर्धयति यदि कामयेत् वरपुकः पर्जन्यः स्यादित्यवाचीमवोहेद्वृष्टिमेव नि यच्छति यदि कामयेतावरपुकः स्यादित्यूर्ध्वा मुदहेद्वृष्टिमेवोद्यच्छति पितृणां निखातम्मनुष्याणामूर्ध्वं निखातादा रशनाया ओषधीनां रशना विश्वेषाम् (२४)

देवानामूर्ध्वं रशनाया आ चपालादिन्द्रस्य चपालं साध्यानामतिरिक्तं स वा एष सर्वदेवत्यो यद्यूपो यद्यूपमिनोति सर्वा एव देवताः प्रीणाति यज्ञेन वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्तेऽमन्यन्त मनुष्या नोऽन्वाभविष्यन्तीति ते यूपेन योपयित्वा सुवर्गं लोकमायन्तमृषयो यूपैनेवानु प्राजानन्तद्यूपस्य यूपत्वम् (२५)

यद्यूपमिनोति सुवर्गस्य लोकस्य प्रज्ञात्यै पुरस्तान्मिनोति पुरस्ताद्धि यज्ञस्य प्रज्ञायतेऽप्रज्ञातं हि तद्यदतिपत्र आहुरिदं कार्यमासीदिति साध्या वै देवा यज्ञमत्यमन्यन्त तान् यज्ञो नास्पृशतान् यद्यज्ञस्यातिरिक्तमासीत्तदस्पृशदतिरिक्तं वा एतद्यज्ञस्य यदग्नावग्निमथित्वा प्रहरत्यतिरिक्तमेतत् (२६)

यूपस्य यदूर्ध्वं चपालात्तेषां तद्वाग्धेयं तानेव तेन प्रीणाति देवा वै सङ्स्थिते सोमे प्र सुचोहरन् यूपं तेऽमन्यन्त यज्ञवेशसं वा इदं कुर्म इति ते प्रन्तरं सुचात्रिष्कर्यणमपश्यन्स्वरुं यूपस्य सङ्स्थिते सोमे प्र प्रन्तरं हरन्ति जुहोति स्वरुमयज्ञवेशसाय॥ (२७)

दधाति प्रत्युचा समर्धयेयमित्यूर्जेन विश्वेषां यूपत्वमतिरिक्तमेतद्विचत्वारिंशच्च॥ [४]

साध्या वै देवा अस्मिन्नौक आसन्नान्यत्किञ्चन मिषत्तेऽग्निमेवाग्नये मेधायालभन्त न

ह्यन्यदालम्भ्यमविन्दन्ततो वा इमाः प्रजाः प्राजायन्त यदग्नावग्निमथित्वा प्रहरति प्रजानां प्रजननाय रुद्रो वा एष यदग्निर्यजमानः पशुर्यत्पशुमालभ्याग्निमन्थेद्रुद्राय यजमानम् (२८)

अपि दध्यात्प्रमायुकः स्यादथो खल्वाहुरग्निः सर्वा देवता हविरेतद्यत्पशुरिति यत्पशुमालभ्याग्निमन्थति हव्यायैवासन्नाय सर्वा देवता जनयत्युपाकृत्यैव मन्थ्यस्तन्नेवालम्भं नेवानालम्भमग्नेर्जनित्रमसीत्याहाग्नेर्ह्येतज्जनित्रं वृषणौ स्थ इत्याह वृषणौ (२९)

ह्येतावुर्वश्यस्यायुरसीत्याह मिथुनत्वाय घृतेनाक्ते वृषणं दधाथामित्याह वृषणं ह्येते दधाते ये अग्निङ्गायत्रं छन्दोऽनु प्र जायस्वेत्याह छन्दोभिरेवैनम्प्र जनयत्यग्नये मथ्यमानायानु ब्रूहीत्याह सावित्रीमृचमन्वाह सवितृप्रसूत एवैनम्मन्थति जातायानु ब्रूहि (३०)

प्रह्रियमाणायानु ब्रूहीत्याह काण्डेकाण्ड एवैनं क्रियमाणे समर्धयति गायत्रीः सर्वा अन्वाह गायत्रछन्दा वा अग्निः स्वेनैवेनं छन्दसा समर्धयत्यग्निः पुरा भवत्यग्निमथित्वा प्र हरति तौ सम्भवन्तौ यजमानमभि सम्भवतो भवतं नः समनसावित्याह शान्त्यै प्रहृत्य जुहोति जातायैवास्मा अन्नमपि दधात्याज्येन जुहोत्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यदाज्यमिष्येणैवेनं धाम्ना समर्धयत्यथो तेजसा॥ (३१)

यजमानमाह वृषणौ जातायानुब्रूह्यप्यष्टादश च॥ [५]

इषे त्वेति बरहिरा दत्त इच्छत इव ह्येष यो यजत उपवीरसीत्याहोप ह्यनानाकरोत्युपो देवान्देवीर्विशः प्रागुरित्याह देवीर्ह्येता विशः सतीर्देवानुपयन्ति वह्नोरुशिज इत्याहृत्विजो वै वह्नय उशिजस्तस्मादेवमाह बृहस्पते धारया वसूनीति (३२)

आह ब्रह्म वै देवानाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै पशूनव रुद्धे हव्या ते स्वदन्तामित्याह स्वदयत्यैवान्देवं त्वष्ट्वसु रण्वेत्याह त्वष्टा वै पशूनामिमिथुनानां रूपकद्रूपमेव पशुपुं दधाति रेवती रमध्वमित्याह पशवो वै रेवतीः पशूनेवास्मै रमयति देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति (३३)

रशनामा दत्ते प्रसूत्या अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्तां पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्या ऋतस्य त्वा देवहविः पाशेना रभ इत्याह सत्यं वा ऋतं सत्येनैवैनमृतेना रभतेऽक्षण्या परि हरति वध्यः हि प्रत्यश्च प्रतिमुञ्चन्ति व्यावृत्त्यै धरषा मानुषानिति नि युनक्ति धृत्या अज्यः (३४)

त्वोषधीभ्यः प्रोक्षामीत्याहाद्यो ह्येष ओषधीभ्यः सम्भवति यत्पशुरपाम्पेरुरसीत्याहैष
ह्यपाम्पाता यो मेधोयारभ्यतै स्वात्तं चिथ्सदेवः हव्यमापो देवीः स्वदतैनमित्याह
स्वदयत्येवैनमुपरिष्ठात्प्रोक्षत्युपरिष्ठादेवैनन्मध्यं करोति पाययत्यन्तरत एवैनन्मध्यं
करोत्यधस्तादुपोक्षति सर्वत एवैनन्मध्यं करोति॥ (३५)

वसूनितिं प्रसव इत्युच्चोऽन्तरत एवैनन्दशं च॥ [६]

अग्निना वै होत्रा देवा असुरानभ्यभवन्नग्र्ये समिध्यमानायानु ब्रूहीत्याह भ्रातृव्याभिभूत्यै
सप्तदश सामिधेनीरन्वाह सप्तदशः प्रजापतिः प्रजापतेरास्यै सप्तदशान्वाह द्वादश मासाः
पञ्चर्तवः स संवत्सरः संवत्सरं प्रजा अनु प्र जायन्ते प्रजानां प्रजननाय देवा वै
सामिधेनीरनूच्य यज्ञं नान्वपश्यन्त्स प्रजापतिस्तूष्णीमाधारम् (३६)

आधारयत्ततो वै देवा यज्ञमन्वपश्यन् यत्तूष्णीमाधारमाधारयति यज्ञस्थानुख्यात्या
असुरेषु वै यज्ञ आसीत्तं देवास्तूष्णीः होमेनावृज्जत यत्तूष्णीमाधारमाधारयति भ्रातृव्यस्यैव
तद्यज्ञं वृङ्के परिधीन्त्सम्माष्टिं पुनात्येवैनात्रिन्त्रिः सम्माष्टिं त्र्यावृद्धि यज्ञोऽथो रक्षसामपंहत्यै
द्वादश सम्पद्यन्ते द्वादश (३७)

मासाः संवत्सरः संवत्सरमेव प्रीणात्यथो संवत्सरमेवास्मा उप दधाति सुवर्गस्य
लोकस्य समष्ट्यै शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदाधारोऽग्निः सर्वा देवता यदाधारमाधारयति
शीर्षत एव यज्ञस्य यजमानः सर्वा देवता अव रुद्धे शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदाधार
आत्मा पशुराधारमाधार्य पशुः समनत्तद्यात्मन्नेव यज्ञस्य (३८)

शिरः प्रति दधाति सं तै प्राणो वायुना गच्छतामित्याह वायुदेवत्यो वै प्राणो वायावेवास्य
प्राणं जुहोति सं यजत्रैरङ्गानि सं यज्ञपतिराशिषेत्याह यज्ञपतिमेवास्यशिषं गमयति
विश्वरूपो वै त्वाष्ट्र उपरिष्ठात्पशुमभ्यवमीत्तस्मादुपरिष्ठात्पशोर्नाव द्यन्ति यदुपरिष्ठात्पशुः
संमनक्ति मेध्यमेव (३९)

एनं करोत्युत्विजो वृणीते छन्दाऽस्येव वृणीते सप्त वृणीते सप्त ग्राम्याः पशवः
सप्तरण्याः सप्त छन्दाऽस्युभयस्यावरुद्धा एकादश प्रयाजान् यजति दश वै पशोः प्राणा
आत्मैकादशो यावानेव पशुस्तम्प्र यजति वपामेकः परि शय आत्मैवात्मानं परि शये
वज्रो वै स्वर्धितिवज्रो यूपशकलो घृतं खलु वै देवा वज्रं कृत्वा सोममघ्नन्धृतेनाक्तौ पशं

त्रायेथामित्याह वज्रेणैवैनं वशं कृत्वा लभते॥ (४०)

आधारम्पद्यन्ते द्वादशात्मन्नेव यज्ञस्य मेध्यमेव खलु वा अष्टादश च॥ [७]

पर्यग्निं करोति सर्वहुतमेवैनं करोत्यस्कन्दायास्कन्त्रं हि तद्यद्धृतस्य स्कन्दति त्रिः पर्यग्निं करोति त्र्यावृद्धिं यज्ञोऽथो रक्षंसामपंहत्यै ब्रह्मवादिनो वदन्त्यन्वारभ्यः पशू (३) नान्वारभ्या (३) इति मृत्यवे वा एष नीयते यत्पशुस्तं यदन्वारभेत प्रमायुको यजमानः स्यादथो खल्व्वाहः सुवर्गाय वा एष लोकाय नीयते यत् (४१)

पशुरिति यन्नावारभेत सुवर्गाल्लोकाद्यजमानो हीयेत वपाश्रपणीभ्यामन्वारभते तन्नेवान्वारभ्यं नेवानन्वारभ्यमुप प्रेष्यं होतरहुव्या देवेभ्य इत्याहेषितं हि कर्म क्रियते रेवंतीर्यज्ञपतिं प्रियधा विंशतेत्याह यथायजुरेवैतदग्निना पुरस्तादेति रक्षंसामपंहत्यै पृथिव्याः सम्पृचः पाहीति बरहिः (४२)

उपास्यत्यस्कन्दायास्कन्त्रं हि तद्यद्बर्हिषि स्कन्दत्यथो बर्हिषदमेवैनं करोति पराडा वर्ततेऽध्वर्युः पशोः सँज्ञप्यमानात्पशुभ्य एव तन्नि हुत आत्मनोनाब्रस्काय गच्छति श्रियं प्र पशूनांप्रोति य एवं वेद पश्चाल्लोका वा एषा प्राच्युदानीयते यत्पत्नी नमस्त आतानेत्याहादित्यस्य वै रश्मयः (४३)

आतानास्तेभ्य एव नमस्करोत्यनर्वा प्रेहीत्याह भ्रातृव्यो वा अर्वा भ्रातृव्यापनुत्यै घृतस्य कुल्यामनु सह प्रजया सह रायस्पोषेणेत्याहाशिषमेवैतामा शास्त आपो देवीः शुद्धायुव इत्याह यथायजुरेवैतत्॥ (४४)

लोकाय नीयते यद्बर्ही रश्मयः सप्तत्रिंशच्च॥ [८]

पशोर्वा आलब्धस्य प्राणाञ्छुगृच्छति वाक्त् आ प्यायतां प्राणस्त आ प्यायतामित्याह प्राणेभ्य एवास्य शुचं शमयति सा प्राणेभ्योऽधि पृथिवी शुक्लं विंशति शमहोभ्यामिति नि नयत्यहोरात्राभ्यामेव पृथिव्यै शुचं शमयत्योषधे त्रायस्वेन स्वधिते मेन हि सीरित्याह वज्रो वै स्वधितिः (४५)

शान्त्यै पार्श्वत आच्छति मध्यतो हि मनुष्या आच्छन्ति तिरश्चीन्मा च्छत्यनूचीन् हि मनुष्या आच्छन्ति व्यावृत्तै रक्षंसाम्भागोऽसीति स्थविमतो बर्हिरक्तापास्यत्यन्नेव रक्षांसि निरवदयत इदमहं रक्षोऽधुमं तमो नयामि योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म

इत्याह द्वौ वाव पुरुषौ यं चैव (४६)

द्वेष्टि यश्चैनं द्वेष्टि तावुभावधुमं तमो नयतीषे त्वेति वृषामुत्खिदतीच्छत इव ह्येष यो यजते यदुपतृन्धाद्रुद्रोऽस्य पशून्धातुकः स्याद्यन्नोपतृन्धादयता स्यादन्ययोपतृणत्यन्यया न धृत्यै घृतेन द्यावापृथिवी प्रोर्णाथामित्याह द्यावापृथिवी एव रसेनानन्तच्छिन्नः (४७)

रायः सुवीर इत्याह यथायजुरेवैतत्क्रूरमिव वा एतत्करोति यद्वृषामुत्खिदत्युर्वन्तरिक्षमन्विहीत शान्त्यै प्र वा एषोऽस्माल्लोकाच्च्यवते यः पशुम्मृत्यवे नीयमानमन्वारभते वपाश्रपणी पुनरन्वारभतेऽस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठत्यग्निना पुरस्तादेति रक्षसामपहत्या अथो देवता एव हव्येन (४८)

अन्वेति नान्तममङ्गारमिति हरेद्यदन्तममङ्गारमतिहरेद्देवता अति मन्येत वायो वीहिं स्तोकानामित्याह तस्माद्विभक्ताः स्तोका अव पद्यन्तेऽग्रं वा एतत्पशूनां यद्वृषाग्रमोषधीनाम्बरहिरग्रैवाग्रं समर्धयत्यथो ओषधीष्वेव पशून्प्रति स्थापयति स्वाहाकृतीभ्यः प्रेष्येत्याह (४९)

यज्ञस्य समिधौ प्राणापानौ वा एतौ पशूनां यत्पृषदाज्यमात्मा वपा पृषदाज्यमभिघार्य वपामभि घारयत्यात्मन्नेव पशूनाम्प्राणापानौ दधाति स्वाहोर्ध्वनभसम्मरुतं गच्छतमित्याहोर्ध्वनभा ह स्म वै मारुतो देवानां वपाश्रपणी प्रहरति तेनैवने प्र हरति विषूची प्र हरति तस्माद्विष्वञ्चौ प्राणापानौ॥ (५०)

स्वधितिश्चैवाच्छिन्नो हव्येनेष्येत्याह षट्त्वारिंशच्च॥ [९]

पशुमालभ्यं पुरोडाशं निर्वपति समैधमेवैनमा लभते वपयां प्रचर्य पुरोडाशेन प्र चरत्यूर्ग्वै पुरोडाश ऊर्जमेव पशूनाम्मध्यतो दधात्यथो पशोरेव छिद्रमपि दधाति पृषदाज्यस्योपहत्य त्रिः पृच्छति शृतं हवीः (३) शमितिरिति त्रिषेत्या हि देवा योऽशृतं शृतमाहु स एनसा प्राणापानौ वा एतौ पशूनाम् (५१)

यत्पृषदाज्यम्पशोः खलु वा आलब्धस्य हृदयमात्माभि समेति यत्पृषदाज्येन हृदयमभिघारयत्यात्मन्नेव पशूनाम्प्राणापानौ दधाति पशुना वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्तेऽमन्यन्त मनुष्या नोऽन्वाभेविष्यन्तीति तस्य शिरश्छित्त्वा मेधम्प्राक्षारयन्त्स प्रक्षोऽभवत्तत्प्रक्षस्यं प्रक्षत्वं यत्प्रक्षशाखोत्तरबरहिर्भवति समैधस्यैव (५२)

पशोरवँ द्यति पशुं वै ह्रियमाणं रक्षास्यनु सचन्तेऽन्तरा यूपं चाहवनीयं च
हरति रक्षसामपहत्यै पशोर्वा आलब्धस्य मनोऽपि कामति मनोतायै हविषोऽवदीयमानस्यानु
ब्रूहीत्याह मन एवास्यावँ रुद्ध एकादशावदानान्यवँ द्यति दश वै पशोः प्राणा आत्मैकादशो
यावानेव पशुस्तस्यावँ (५३)

द्यति हृदयस्याग्रेऽवँ द्यत्यथ जिह्वाया अथ वक्षसो यद्वै हृदयेनाभिगच्छति
तज्जिह्वाया वदति यज्जिह्वाया वदति तदुरसोऽधि निर्वदत्येतद्वै पशोर्यथापूर्वं यस्यैवमवदाय
यथाकाममुत्तरेषामवद्यति यथापूर्वमेवास्य पशोरवँतम्भवति मध्यतो गुदस्यावँ द्यति मध्यतो
हि प्राण उत्तमस्यावँ द्यति (५४)

उत्तमो हि प्राणो यदीतरं यदीतरमुभयमेवाजामि जायमानो वै ब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणवा
जायते ब्रह्मचर्येणर्षिभ्यो यज्ञेन देवेभ्यः प्रजया पितृभ्य एष वा अनृणो यः पुत्री यज्वा
ब्रह्मचारिवासी तदवदानैरेवावँ दयते तदवदानानामवदानत्वन्देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा
अग्निमब्रुवन्त्वया वीरेणासुरानभि भवामेति (५)

सोऽब्रवीद्वरं वृणै पशोरुद्धारमुद्धरा इति स एतमुद्धारमुदहरत् दोः पूर्वार्धस्य गुदममध्यतः
श्रोणिं जघनार्धस्य ततो देवा अभवन्परासुरा यत्र्यङ्गाणां समवद्यति भ्रातृव्याभिभूत्यै
भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवत्यक्षण्यावँ द्यति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति
प्रतिष्ठित्यै॥ (५६)

एतौ पशूनां समेधस्यैव तस्यावँतमस्यावँ द्यतीति पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [१०]

मेदंसां स्रुचौ प्रोर्णोति मेदोरूपा वै पशवो रूपमेव पशुषु दधाति यूपन्नवधाय प्रोर्णोति
रसो वा एष पशूनां यद्वै रसमेव पशुषु दधाति पार्श्वेन वसाहोमम्प्र योति मध्यं वा
एतत्पशूनां यत्पार्श्वं रस एष पशूनां यद्वसा यत्पार्श्वेन वसाहोमम्प्रयोति मध्यत एव
पशूनां रसं दधाति घन्ति (५७)

वा एतत्पशुं यत्संज्ञपयन्त्येन्द्रः खलु वै देवतया प्राण ऐन्द्रोऽपान ऐन्द्रः प्राणो
अङ्गेऽङ्गे नि दैध्यदित्याह प्राणापानावेव पशुषु दधाति देवं त्वष्टर्भूरि ते सः संमेत्वित्याह
त्वाष्ट्रा हि देवतया पशवो विषुरूपा यत्सलक्ष्माणो भवथेत्याह विषुरूपा ह्येते सन्तः
सलक्ष्माण एतर्हि भवन्ति देवत्रा यन्तम् (५८)

अवसे सखायोऽनु त्वा माता पितरौ मदन्वित्याहानुमतमेवैनम्मात्रा पित्रा सुवर्गं
लोकं गमयत्यर्धर्चं वसाहोमं जुहोत्यसौ वा अर्धर्चं इयमर्धर्चं इमे एव रसेनानक्ति दिशो
जुहोति दिशं एव रसेनानक्तयथो दिग्भ्य एवोर्जः रसमव रुद्धे प्राणापानौ वा एतौ
पशूनां यत्पृषदाज्यं वानस्पत्याः खलु (५९)

वै देवतया पशवो यत्पृषदाज्यस्योपहत्याह वनस्पतयेऽनु ब्रूहि वनस्पतये प्रेष्येति
प्राणापानावेव पशुषु दधात्यन्यस्यान्यस्य समवत्तः समवद्यति तस्मान्नानारूपाः पशवो
यूष्णोपं सिञ्चति रसो वा एष पशूनां यद्व रसमेव पशुषु दधातीडामुपं ह्वयते पशवो
वा इडां पशूनेवोपं ह्वयते चतुरुपं ह्वयते (६०)

चतुष्पादो हि पशवो यं कामयेतापशुः स्यादित्यमेदस्कं तस्मा आ दध्यान्मेदोरूपा
वै पशवो रूपेणैवैनम्पशुभ्यो निर्भजत्यपशुरेव भवति यं कामयेत पशुमान्स्यादिति
मेदस्वत्तस्मा आ दध्यान्मेदोरूपा वै पशवो रूपेणैवास्मै पशूनव रुद्धे पशुमानेव भवति
प्रजापतिर्यज्ञमसृजत स आज्यम् (६१)

पुरस्तादसृजत पशुर्मध्यतः पृषदाज्यम्पश्चात्तस्मादाज्येन प्रयाजा इज्यन्ते पशूनां
मध्यतः पृषदाज्येनानूयाजास्तस्मादेतन्मिश्रमिव पश्चात्सृष्टः ह्येकादशानूयाजान् यजति दश
वै पशोः प्राणा आत्मैकादशो यावानेव पशुस्तमनु यजति घ्नन्ति वा एतत्पशुं यत्संज्ञपर्यन्ति
प्राणापानौ खलु वा एतौ पशूनां यत्पृषदाज्यं यत्पृषदाज्येनानूयाजान् यजति प्राणापानावेव
पशुषु दधाति॥ (६२)

घ्नन्ति यन्तं खलु चतुरुपं ह्वयत आज्यं यत्पृषदाज्येन षट्॥ [११]

यज्ञेन ता उपयङ्गिर्देवा वै यज्ञमाग्रीध्रे ब्रह्मवादिनः सत्वे देवस्य ग्रावाणं प्राण उपाःश्वग्रा
देवा वा उपाःशौ वाग्वै मित्रं यज्ञस्य बृहस्पतिर्देवा वा आग्रयणान्ग्रावैकादश॥ [१२] यज्ञेन लोके
पशुमान्स्यात्सर्वनम्माध्यन्दिनं वागवा अरिक्तानि तत्प्रजा अभ्येकपश्चात्॥ 51॥ यज्ञेन
गौरभि निर्वर्तते॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः ॥

यु॒जेन॒ वै प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत् ता उ॒पय॑ङ्गिरे॒वासृ॑जत् यदु॒पय॑जं उ॒पय॑जति प्र॒जा
ए॒व तद्य॑जमानः सृजते जघना॒र्धाद॑व॒ द्यति॑ जघना॒र्धाद्धि॑ प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्ते स्थवि॒मतोऽ॒व
द्यति॑ स्थवि॒मतो हि॑ प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्तेऽस॒म्भिन्द॑न्न॒वं द्यति॑ प्रा॒णाना॑मस॒म्भेदा॑य॒ न प॒र्याव॑र्तयति
यत्प॒र्याव॑र्तयेदुदाव॒र्तः प्र॒जा ग्राह॑कः स्या॒ध्समु॑द्रं गच्छ॒ स्वाहे॑त्याह॒ रेतः॑ (१)

ए॒व तद॑धात्यन्तरि॒क्षं गच्छ॒ स्वाहे॑त्याहान्तरि॒क्षेणै॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र॒ ज॑नयत्यन्तरि॒क्षे
ह्यनु॑ प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्ते दे॒वः स॑वि॒तारं॑ गच्छ॒ स्वाहे॑त्याह सवि॒तुप्र॑सूत ए॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र॒
ज॑नयत्यहोरा॒त्रे गच्छ॒ स्वाहे॑त्याहाहोरा॒त्राभ्या॑मे॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र॒ ज॑नयत्यहोरा॒त्रे ह्यनु॑ प्र॒जाः
प्र॒जाय॑न्ते मि॒त्रावरु॑णौ गच्छ॒ स्वाहा॑ (२)

इ॒त्याह॑ प्र॒जास्वे॒व प्र॒जाता॑सु प्राणापा॒नौ द॑धाति॒ सोमं॑ गच्छ॒ स्वाहे॑त्याह सौ॒म्या हि॑
दे॒वत॑या प्र॒जा यु॒जं गच्छ॒ स्वाहे॑त्याह प्र॒जा ए॒व य॒ज्ञियाः॑ करोति॒ छन्दा॑सि गच्छ॒
स्वाहे॑त्याह प॒शवो॑ वै छन्दा॑सि प॒शूने॒वाव॑ रु॒द्धे द्या॒वापृ॑थि॒वी गच्छ॒ स्वाहे॑त्याह प्र॒जा
ए॒व प्र॒जाता॑ द्या॒वापृ॑थि॒वीभ्या॑मु॒भय॑तः परि॑ गृह्णाति नभः॑ (३)

दि॒व्यं गच्छ॒ स्वाहे॑त्याह प्र॒जाभ्य॑ ए॒व प्र॒जाता॑भ्यो वृष्टिं॑ नि यच्छत्यग्निं॑ वै॒श्वान॑रं
गच्छ॒ स्वाहे॑त्याह प्र॒जा ए॒व प्र॒जाता॑ अ॒स्यां प्र॑ति॒ ष्ठाप॑यति प्रा॒णाना॑ वा ए॒षोऽ॒व द्यति॑
योऽ॒व द्यति॑ गुदस्य॒ मनो॑ मे॒ हार्दि॑ यच्छेत्याह॒ प्राणा॑ने॒व य॑थास्थानमुप॑ ह्वयते प॒शोर्वा
आल॑ब्धस्य॒ हृदय॑ः शु॒गच्छ॑ति॒ सा हृदय॑शूलम् (४)

अ॒भि स॑मेति॒ यत्पृ॑थि॒व्याः हृदय॑शूलमु॒द्वास॑येत्पृथि॒वीः शु॒चाप॑येद्यद॒प्स्वपः॑
शु॒चाप॑येच्छु॒क्लस्य॑ चा॒द्रस्य॑ च स॒न्धावु॒द्वास॑यत्यु॒भय॑स्य॒ शान्त्यै॑ यं द्वि॒प्यातं॑
ध्या॑येच्छु॒चैवैन॑मर्पयति॥ (५)

रेतो॑ मि॒त्रावरु॑णौ गच्छ॒ स्वाहा॑ नभो॑ हृदयशूलं॒ द्वात्रिं॑शच्च॥ [१]

दे॒वा वै यु॒जमा॑ग्नी॒ध्रे व्य॑भजन्त॒ ततो॑ यद॒त्यशि॑ष्यत॒ तद॑ब्रुवन्वसंतु॒ नु न॑
इ॒दमिति॑ तद्व॒सती॑वरी॒णां व॑सतीव॒रित्व॑म् तस्मि॑न्प्रा॒तर्न स॑म॒शक्नु॑वन्तद॒प्सु प्रा॑वेशयन्ता

वसतीवरीरभवन्वसतीवरीर्गृह्णाति यज्ञो वै वसतीवरीर्यज्ञमेवारभ्य गृहीत्वोप वसति
यस्यागृहीता अभि निम्रोचेदनारब्धोऽस्य यज्ञः स्यात् (६)

यज्ञं वि च्छिन्द्याज्योतिष्यां वा गृहीयाद्धिरण्यं वावधाय सशुक्राणामेव गृह्णाति यो वा
ब्राह्मणो बहूयाजी तस्य कुम्भ्यानां गृहीयात्स हि गृहीतवसतीवरीको वसतीवरीर्गृह्णाति
पशवो वै वसतीवरीः पशूनेवारभ्य गृहीत्वोप वसति यदन्वीपं तिष्ठन्गृहीयान्निर्मागुका
अस्मात्पशवः स्युः प्रतीपं तिष्ठन्गृह्णाति प्रतिरुध्यैवास्मै पशून्गृह्णातीन्द्रः (७)

वृत्रमहन्सो ३ऽपो ३ऽभ्यग्मियत् तासां यन्मेध्यं यज्ञियं सदेवमासीत्तदत्यमुच्यत् ता
वहन्तीरभवन्वहन्तीनां गृह्णाति या एव मेध्या यज्ञियाः सदेवा आपस्तासामेव गृह्णाति नान्तमा
वहन्तीरतीयाद्यदन्तमा वहन्तीरतीयाद्यज्ञमति मन्येत न स्थावराणां गृहीयाद्वरुणगृहीता वै
स्थावरा यथस्थावराणां गृहीयात् (८)

वरुणेनास्य यज्ञं ग्राहयेद्यद्वै दिवा भवत्यपो रात्रिः प्र विंशति तस्मात्ताम्रा आपो दिवा
ददृशे यत्रक्तम्भवत्यपोऽहः प्र विंशति तस्माच्चन्द्रा आपो नक्तं ददृशे छायायै चातपतश्च
संधौ गृह्णात्यहोरात्रयोरैवास्मै वर्णं गृह्णाति हविष्मतीरिमा आप इत्याह हविष्कृतानामेव
गृह्णाति हविष्मा अस्तु (९)

सूर्य इत्याह सशुक्राणामेव गृह्णात्यनुष्टुभां गृह्णाति वाग्वा अनुष्टुग्वाचैवेनाः सर्वया
गृह्णाति चतुष्पदयर्चा गृह्णाति त्रिः सादयति सप्त सम्पद्यन्ते सप्तपदा शक्करी पशवः शक्करी
पशूनेवाव रुद्धेऽस्मै वै लोकाय गार्हपत्य आ धीयतेऽमुष्मा आहवनीयो यद्गार्हपत्य
उपसादयेदस्मिन्नौके पशुमान्स्याद्यदाहवनीयेऽमुष्मिन् (१०)

लोके पशुमान्स्यादुभयोरुप सादयत्युभयोरैवेन लोकयोः पशुमन्तं करोति सर्वतः परिं
हरति रक्षसामपहत्या इन्द्राग्नियोर्भागधेयीः स्थेत्याह यथायजुरेवैतदाग्नीध्रं उपं वासयत्येतद्वै
यज्ञस्यापराजितं यदाग्नीध्रं यदेव यज्ञस्यापराजितं तदेवैना उपं वासयति यतः खलु
वै यज्ञस्य विततस्य न क्रियते तदनु यज्ञं रक्षास्यैव चरन्ति यद्वहन्तीनां गृह्णाति
क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्य शये रक्षसामनन्ववचाराय न ह्येता ईलयन्त्या तृतीयसवनात्परिं
शेरे यज्ञस्य सन्तत्ये॥ (११)

स्यादिन्द्रो गृहीयादस्त्वमुष्मिन्क्रियते षड्विंशतिश्च॥ [२]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वा अध्वर्युः स्याद्यः सोममुपावहरन्सर्वाभ्यो देवताभ्य उपावहरेदिति हृदे त्वेत्याह मनुष्येभ्य एवैतेन करोति मनसे त्वेत्याह पितृभ्य एवैतेन करोति दिवे त्वा सूर्याय त्वेत्याह देवेभ्य एवैतेन करोत्येतावतीर्वै देवतास्ताभ्य एवैनं सर्वाभ्य उपावहरति पुरा वाचः (१२)

प्रवदितोः प्रातरनुवाकमुपाकरोति यावत्येव वाक्तामव रुन्देऽपोऽग्रेऽभिव्याहरति यज्ञो वा आपो यज्ञमेवाभि वाचं वि सृजति सर्वाणि छन्दाः स्यन्वाह पशवो वै छन्दांसि पशून्ेवाव रुन्दे गायत्रिया तेजस्कामस्य परि दध्यात्रिष्टुभेन्द्रियकामस्य जगत्या पशुकामस्यानुष्टुभा प्रतिष्ठाकामस्य पङ्क्ता यज्ञकामस्य विराजान्नकामस्य शृणोत्वग्निः समिधा हवम् (१३)

म इत्याह सवितृप्रसूत एव देवताभ्यो निवेद्यापोऽच्छैत्यप इष्य होतरित्याहषितः हि कर्म क्रियते मैत्रावरुणस्य चमसाध्वर्यवा द्रवेत्याह मित्रावरुणो वा अपां नेतारौ ताभ्यामेवेना अच्छैति देवीरापो अपां नपादित्याहाहुत्यैवेना निष्क्रीय गृह्णात्यथौ हविष्कृतानामेवाभिघृतानां गृह्णाति (१४)

कार्ष्णिरीसीत्याह शमलमेवासामपं प्लावयति समुद्रस्य वोक्षित्या उन्नय इत्याह तस्मादद्यमानाः पीयमाना आपो न क्षीयन्ते योनिर्वै यज्ञस्य चात्वालं यज्ञो वसतीवरीर्होतृचमसं च मैत्रावरुणचमसं च सस्पर्श्य वसतीवरीर्व्यानयति यज्ञस्य सयोनित्वायाथो स्वादेवेना योनेः प्र जनयत्यध्वर्योऽवैरपा (३) इत्याहोतेमन्नमुरुतेमाः पश्येति वावैतदाह यद्यग्निष्टोमो जुहोति यद्युक्थ्यः परिधौ नि माँष्टि यद्यतिरात्रो यजुर्वदन्त्र पद्यते यज्ञक्रतूनां व्यावृत्त्यै॥ (१५)

वाचो हवम्भिघृतानां गृह्णात्युत पञ्चविंशतिश्च॥ [३]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति ग्रावाणमा दत्ते प्रसूत्या अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामध्वर्यु आस्ताम् पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै पशवो वै सोमो व्यान उपाशुसर्वनो यदुपाशुसर्वनमभि मिमीते व्यानमेव पशुषु दधातीन्द्राय त्वेन्द्राय त्वेति मिमीत इन्द्राय हि सोम आह्रियते पञ्च कृत्वो यजुषा मिमीते (१६)

पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्दे पञ्च कृत्वस्तूष्णीन्दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्न विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्दे शत्राः स्थ वृत्रतुर इत्याहेप वा अपासौमपीथो

य एवं वेद नाप्स्वार्तिमाच्छति यत्तै सोम दिवि ज्योतिरित्याहुभ्य एवैनम् (१७)

लोकेभ्यः सम्भरति सोमो वै राजा दिशोऽभ्यध्यायत्स दिशोऽनु प्राविशत्प्रागपागुदंगधरागित्याह दिग्भ्य एवैनं सम्भरत्यथो दिशं एवास्मा अव रुन्देऽम्ब नि ष्वरेत्याह कामुका एनं स्त्रियो भवन्ति य एवं वेद यत्तै सोमादाभ्यं नाम जागृवीति (१८)

आहैष वै सोमस्य सोमपीथो य एवं वेद न सौम्यामार्तिमाच्छति घ्नन्ति वा एतथ्सोमं यदभिषुण्वन्त्यंशूनपं गृह्णाति त्रायत एवैनं प्राणा वा अंशवः पशवः सोमोऽंशून्पुनरपि सृजति प्राणानेव पशुपुं दधाति द्वौद्वौवपि सृजति तस्माद्वौद्वौ प्राणाः॥ (१९)

यजुषा मिमीत एनं जागृवीति चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [४]

प्राणो वा एष यदुपांशुर्यदुपांश्वग्रा ग्रहां गृह्यन्ते प्राणमेवानु प्र यन्त्यरुणो ह स्माहौपवेशिः प्रातःसवन एवाहं यज्ञं संस्थापयामि तेन ततः संस्थितेन चरामीत्यष्टौ कृत्वोऽग्रेऽभि षुणोत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रमप्रातःसवनम् प्रातःसवनमेव तेनाऽऽप्रोत्येकादश कृत्वौ द्वितीयमेकादशाक्षरा त्रिष्टुत्रैष्टुभ्मार्ध्यादिनम् (२०)

सवनंमार्ध्यादिनमेव सवनं तेनाऽऽप्रोति द्वादश कृत्वंस्तृतीयं द्वादशाक्षरा जगती जागतं तृतीयसवनन्तृतीयसवनमेव तेनाऽऽप्रोत्येतां ह वाव स यज्ञस्य संस्थितिमुवाचास्कन्दायास्कन्त्रं हि तद्यद्यज्ञस्य संस्थितस्य स्कन्दत्यथो खत्वाहुर्गायत्री वाव प्रातःसवने नातिवाद इत्यनतिवादुक एनम्रातृव्यो भवति य एवं वेद तस्मादष्टावष्टौ (२१)

कृत्वोऽभिषुत्यं ब्रह्मवादिनो वदन्ति पवित्रंवन्तोऽन्ये ग्रहां गृह्यन्ते किम्पवित्र उपांशुरिति वाक्पवित्र इति ब्रूयात् वाचस्पतये पवस्व वाजिन्त्रित्याह वाचैवैनम्पवयति वृष्णो अंशुभ्यामित्याह वृष्णो ह्येतावःशू यौ सोमस्य गर्भस्तिपूत इत्याह गर्भस्तिना ह्येनम्पवयति देवो देवानां पवित्रमसीत्याह देवो ह्येषः (२२)

सं देवानां पवित्रं येषां भागोऽसि तेभ्यस्त्वेत्याह येषां ह्येष भागस्तेभ्यं एनं गृह्णाति स्वां कृतोऽसीत्याह प्राणमेव स्वमंकृत मधुमतीर्न इपंस्कृधीत्याह सर्वमेवास्मा इदं स्वंदयति विश्वेभ्यस्त्वेन्द्रियेभ्यो दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्य इत्याहोभयेष्वेव देवमनुष्येषु

प्राणान्दधाति मनस्त्वा (२३)

अद्वित्याह मनं एवाश्नुत उर्वन्तरिक्षमन्विहीत्याहान्तरिक्षदेवत्यो हि प्राणः स्वाहा त्वा सुभवः सूर्यायेत्याह प्राणा वै स्वभवसो देवास्तेष्वेव परोक्षं जुहोति देवेभ्यस्त्वा मरीचिपेभ्य इत्याहादित्यस्य वै रश्मयो देवा मरीचिपास्तेषां तद्भागधेयन्तानेव तेन प्रीणाति यदि कामयेत वरपुङ्कः पर्जन्यः (२४)

स्यादिति नीचा हस्तेन नि मृज्याद्वष्टिमेव नि यच्छति यदि कामयेतावरपुङ्कः स्यादित्युत्तानेन नि मृज्याद्वष्टिमेवोद्यच्छति यद्यभिचरैदमुं जह्यथ त्वा होष्यामीति ब्रूयादाहुतिमेवेनम्पेप्सन् हन्ति यदि दूरे स्यादा तमितोस्तिष्ठेत्प्राणमेवास्यानुगत्य हन्ति यद्यभिचरैदमुष्यं (२५)

त्वा प्राणे सादयामीति सादयेदसंत्रो वै प्राणः प्राणमेवास्य सादयति षड्विंशशुभिः पवयति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवेनम्पवयति त्रिः पवयति त्रयं इमे लोका एभिरेवेन लोकैः पवयति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्यात्रयः पशूनां हस्तादाना इति यत्रिरूपांशुः हस्तेन विगृह्णाति तस्मात्रयः पशूनां हस्तादानाः पुरुषो हस्ती मर्कटः॥ (२६)

माध्यन्दिनमृष्टावष्टावेष मनस्त्वा पर्जन्योऽमुष्य पुरुषो द्वे च॥ [५]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा उपांशौ यज्ञं सः स्थाप्यमपश्यन्तमुपांशौ समस्थापयन्तेऽसुरा वज्रमुद्यत्य देवानभ्यायन्त ते देवा बिभ्यन्त इन्द्रमुपाधावन्तानिन्द्रोऽन्तर्यामेणान्तरधत्त तदन्तर्यामस्यान्तर्यामत्वम् यदन्तर्यामो गृह्यते भ्रातृव्यानेव तद्यजमानोऽन्तर्धत्तेऽन्तस्ते (२७)

दधामि द्यावापृथिवी अन्तरुर्वन्तरिक्षमित्याहेभिरेव लोकैर्यजमानो भ्रातृव्यानन्तर्धत्ते ते देवा अमन्यन्तेन्द्रो वा इदमभूद्यद्वयं स्म इति तैः ब्रुवन्मघवन्ननु न आ भजेति सजोषां देवैरवरैः परैश्चेत्यब्रवीद्ये चैव देवाः परे ये चावरे तानुभयान् (२८)

अन्वाभजत्सजोषां देवैरवरैः परैश्चेत्याह ये चैव देवाः परे य चावरे तानुभयान् अन्वाभजत्यन्तर्यामे मघवन्मादयस्वेत्याह यज्ञादेव यजमानं नान्तरैत्युपयामगृहीतोऽसीत्याहापानस्य धृत्यै यदुभावपवित्रौ गृह्येयातां प्राणमपानोऽनु नृच्छेत्प्रमार्युकः स्यात्प्रवित्रवानन्तर्यामो गृह्यते (२९)

प्राणापानयोर्विधृत्यै प्राणापानौ वा एतौ यदुपाश्वन्तर्यामौ व्यान उपाशुसर्वनो यं कामयेत प्रमायुकः स्यादित्यसङ्स्पृष्टौ तस्य सादयेद्वाग्नेनैवास्यं प्राणापानौ वि च्छिनन्ति ताज्जकप्रमीयते यं कामयेत सर्वमायुरिर्यादिति सङ्स्पृष्टौ तस्य सादयेद्वाग्नेनैवास्यं प्राणापानौ सं तनोति सर्वमायुरेति॥ (३०)

त उभयान्गृह्यते चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [६]

वाग्वा एषा यदैन्द्रवायवो यदैन्द्रवायवाग्रा ग्रहा गृह्यन्ते वाचमेवानु प्र यन्ति वायुं देवा अंब्रुवन्थसोमः राजानः हनामेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मदग्रा एव वो ग्रहा गृह्यान्ता इति तस्मादैन्द्रवायवाग्रा ग्रहा गृह्यन्ते तमघ्नन्थोऽपूयत् तं देवा नोपाधृष्णुवन्ते वायुमंब्रुवन्निमं नः स्वदय (३१)

इति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मद्देवत्यान्येव वः पात्राण्युच्यान्ता इति तस्मान्नानादेवत्यानि सन्ति वायव्यान्युच्यन्ते तमैभ्यो वायुरेवास्वदयत्तस्माद्यत्पूरयति तत्प्रवाते वि षजन्ति वायुरहि तस्य पवयिता स्वदयिता तस्य विग्रहणं नाविन्दन्थाऽदितिरब्रवीद्वरं वृणा अथ मया वि गृहीध्वम्मद्देवत्या एव वः सोमः (३२)

सन्ना असन्नित्युपयामगृहीतोऽसीत्याहादितिदेवत्यास्तेन यानि हि दारुमयाणि पात्राण्यस्यै तानि योनेः सम्भूतानि यानि मृन्मयाणि साक्षात्तान्यस्यै तस्मादेवमाह वाग्वै पराच्यव्याकृतावदत्ते देवा इन्द्रमंब्रुवन्निमां नो वाचं व्याकुर्विति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मह्यं चैवैष वायवे च सह गृह्याता इति तस्मादैन्द्रवायवः सह गृह्यते तामिन्द्रो मध्यतोऽवक्रम्य व्याकरोत्तस्मादियं व्याकृता वागुद्यते तस्मात्सकृदिन्द्राय मध्यतो गृह्यते द्विर्वायवे द्वौ हि स वराववृणीत॥ (३३)

स्वदय सोमः सहाष्टाविंशतिश्च॥ [७]

मित्रं देवा अंब्रुवन्थसोमः राजानः हनामेति सौऽब्रवीन्नाहः सर्वस्य वा अहम्मित्रमस्मीति तमंब्रुवन् हनामैवेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै पयसैव मे सोमः श्रीणन्निति तस्मान्मैत्रावरुणम्पयसा श्रीणन्ति तस्मात्पशवोऽपाक्रामन् मित्रः सन्क्रूरमंकरिति क्रूरमिव खलु वा एषः (३४)

करोति यः सोमेन यजते तस्मात्पशवोऽप क्रामन्ति यन्मैत्रावरुणम्पयसा श्रीणाति

पशुभिरेव तन्मित्रं संमर्धयति पशुभिर्यजमानम्पुरा खलु वावैवमित्रोऽवेदपु मत्क्रूरं चक्रुषः
पशवः क्रमिष्यन्तीति तस्मादेवमवृणीत वरुणं देवा अब्रुवन्त्वयांशुभुवा सोमं राजानं
हनामेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मह्यं च (३५)

एवैष मित्राय च सह गृह्याता इति तस्मान्मैत्रावरुणः सह गृह्यते तस्माद्राजा
राजानमंशुभुवां घ्नन्ति वैश्येन वैश्यं शूद्रेण शूद्रत्र वा इदं दिवा न नक्तमासीदव्यावृत्तन्ते
देवा मित्रावरुणावब्रुवन्निदं नो वि वांसयतमिति तावंब्रूतां वरं वृणावहा एकं एवावत्पूर्वो
ग्रहो ग्रहो गृह्याता इति तस्मादेन्द्रवायवः पूर्वो मैत्रावरुणाद्गृह्यते प्राणापानौ ह्येतौ
यदुपांश्चन्तर्यामौ मित्रोऽहरजंनयद्वरुणो रात्रिन्ततो वा इदं व्यौच्छद्यन्मैत्रावरुणो गृह्यते
व्युष्टौ॥ (३६)

एष चैन्द्रवायवो द्वाविंशतिश्च॥ [८]

यज्ञस्य शिरोऽच्छिद्यत ते देवा अश्विनावब्रुवन्भिषजौ वै स्थं इदं यज्ञस्य शिरः प्रति
धत्तमिति तावंब्रूतां वरं वृणावहे ग्रह एव नावत्रापि गृह्यतामिति ताभ्यामेतमाश्विनमंगृह्णन्ततो
वै तौ यज्ञस्य शिरः प्रत्यधत्ताम् यदाश्विनो गृह्यते यज्ञस्य निष्कृत्यै तौ देवा अब्रुवन्नपतौ
वा इमौ मनुष्यचरो (३७)

भिषजाविति तस्माद्ब्राह्मणेन भेषजं न कार्यमपूतो ह्ये ३ षोऽमेध्यो यो भिषक्तौ
बहिष्पवमानेन पवयित्वा ताभ्यामेतमाश्विनमंगृह्णन्तस्माद्बहिष्पवमाने स्तुत आश्विनो गृह्यते
तस्मादेवं विदुषां बहिष्पवमान उपसद्यः पवित्रं वै बहिष्पवमान आत्मानमेव पवयते
तयोस्त्रेधा भेषज्यं वि न्यदधुरग्नौ तृतीयमप्सु तृतीयम्ब्राह्मणे तृतीयन्तस्मादुदपात्रम् (३८)

उपनिधाय ब्राह्मणं दक्षिणतो निषाद्यं भेषजं कुर्याद्यावदेव भेषजं तेन करोति
समर्धुकमस्य कृतम्भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्यादेकपात्रा द्विदेवत्यां गृह्यन्ते
द्विपात्रां हूयन्त इति यदेकपात्रा गृह्यन्ते तस्मादेकोऽन्तरतः प्राणो द्विपात्रां हूयन्ते
तस्माद्द्वौ द्वौ बहिष्ठात्राणाः प्राणा वा एते यद्विदेवत्याः पशव इडा यदिडाम्पूर्वा द्विदेवत्येभ्य
उपह्रयेत (३९)

पशुभिः प्राणानन्तर्दधीत प्रमायुकः स्याद्विदेवत्यांभक्षयित्वेडामुप हूयते
प्राणानेवात्मन्धित्वा पशूनुप हूयते वाग्वा ऐन्द्रवायवश्चक्षुर्मैत्रावरुणः श्रोत्रमाश्विनः

पुरस्तादैन्द्रवायवम्भक्षयति तस्मात्पुरस्ताद्वाचा वंदति पुरस्तान्मैत्रावरुणं तस्मात्पुरस्ताच्चक्षुषा पश्यति सर्वतः परिहारमाश्विनं तस्मात्सर्वतः श्रोत्रेण शृणोति प्राणा वा एते यद्विदेवत्याः (४०)

अरिक्तानि पात्राणि सादयति तस्मादरिक्ता अन्तरतः प्राणा यतः खलु वै यज्ञस्य विततस्य न क्रियते तदनु यज्ञः रक्षाऽस्य चरन्ति यदरिक्तानि पात्राणि सादयति क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्य शये रक्षसामनन्ववचाराय दक्षिणस्य हविर्धानस्योत्तरस्यां वर्तन्याः सादयति वाच्येव वाचं दधात्या तृतीयसवनात्परि शरे यज्ञस्य सन्तत्ये॥ (४१)

मनुष्यचरावुदपात्रमुपह्वयेत द्विदेवत्याः पद्वत्वारिःश्च॥ [१]

बृहस्पतिर्देवानां पुरोहित आसीच्छण्डामर्कावसुराणां ब्रह्मण्वन्तो देवा आसन्ब्रह्मण्वन्तोऽसुरास्ते ऽन्योन्यं नाशंक्रुवन्नभिर्भवितुन्ते देवाः शण्डामर्कावुपांमन्नयन्त तावब्रूतां वरं वृणावहे ग्रहावेव नावत्रापि गृह्येतामिति ताभ्यामेतौ शुक्रामन्थिनावगृह्णन्तौ देवा अभवन्परासुरा यस्यैवं विदुषः शुक्रामन्थिनौ गृह्येते भवत्यात्मना परा (४२)

अस्य भ्रातृव्यो भवति तौ देवा अपनुद्यात्मन् इन्द्रायाजुहवुरपनुतौ शण्डामर्कौ सहामुनेति ब्रूयाद्यं द्विष्याद्यमेव द्वेष्टि तेनैनौ सहापं नुदते स प्रथमः सङ्कृतिर्विश्वकर्मेत्येवैनावात्मन् इन्द्रायाजुहवुरिन्द्रो ह्येतानि रूपाणि करिर्ददचरदसौ वा आदित्यः शुक्रश्चन्द्रमा मन्थ्यपिगृह्य प्राञ्चो निः (४३)

क्रामत्स्तस्मात्प्राञ्चौ यन्तौ न पश्यन्ति प्रत्यश्चावावृत्य जुहुतस्तस्मात्प्रत्यश्चौ यन्तौ पश्यन्ति चक्षुषी वा एते यज्ञस्य यच्छुक्रामन्थिनौ नासिंकोत्तरवेदिर्भितः परिक्रम्य जुहुतस्तस्माद्भितो नासिकां चक्षुषी तस्मात्त्रासिकया चक्षुषी विधृते सर्वतः परि क्रामतो रक्षसामपहत्ये देवा वै याः प्राचीराहुतीरजुहवुर्ये पुरस्तादसुरा आसन्ताऽस्ताभिः प्र (४४)

अनुदन्त याः प्रतीचीर्ये पश्चादसुरा आसन्ताऽस्ताभिरपानुदन्त प्राचीरन्या आहुतयो हूयन्ते प्रत्यश्चौ शुक्रामन्थिनौ पश्चाच्चैव पुरस्ताच्च यजमानो भ्रातृव्याम्न णुदते तस्मात्परांचीः प्रजाः प्र वीयन्ते प्रतीचीर्जायन्ते शुक्रामन्थिनौ वा अनु प्रजाः प्र जायन्तेऽत्रीश्चाद्याश्च सुवीराः प्रजाः प्रजनयन्परीहि शुक्रः शुक्रशोचिषा (४५)

सुप्रजाः प्रजाः प्रजनयन्परीहि मन्थी मन्थिशोचिषेत्याहुता वै सुवीरा

या अ॒न्त्रीरेताः सु॒प्रजा या आ॒द्या य ए॒वं वेदा॒त्र्यस्य प्र॒जा जा॒यते॒ नाद्यां
प्र॒जाप॑तेरक्ष्यंश्चयुत्त॒त्परा॑पत॒त्तद्विक॑ङ्कत॒म्प्रावि॑श॒त्तद्विक॑ङ्कते॒ नार॑मत॒ तद्य॒वम्प्रावि॑श॒त् तद्य॒वैऽर॑मत॒
तद्य॒वस्य॑ (४६)

यु॒वत्वं यद्वैक॑ङ्कत॒म्मन्थि॑पात्र॒म्भवंति॑ स॒क्तुभिः॑ श्री॒णाति॑ प्र॒जाप॑तेरे॒व तच्च॑क्षुः स॒म्भर॑ति
ब्र॒ह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति॒ कस्मा॑त्स॒त्यान्मन्थि॑पात्र॒ः सदो॑ नाश्रु॒त इत्या॑र्त॒पात्र॒ः हीति॑
ब्रूया॒द्यद॑श्चु॒वीता॒न्योऽध्व॑र्युः स्या॒दार्ति॑मा॒र्च्छेत्तस्मान्नाश्रु॑ते॥ (४७)

आ॒त्मना॒ परा॒ निष्प्रा॒ शुक्र॑शोचिषा॒ यव॑स्य स॒सत्रि॑श॒च्च॥ [१०]

दे॒वा वै यद्य॑ज्ञेऽकु॒र्वत् तद॑सु॒रा अकु॑र्वत् ते दे॒वा आ॑ग्र॒यणा॒ग्रान्ग्र॑हान॒पश्य॑न्तान॒गृह्ण॑त॒
ततो॑ वै तेऽग्रं॒ पर्या॑यन्॒ यस्यै॒वं वि॒दुषं॑ आग्र॒यणा॒ग्रा ग्र॑हा गृह्यन्तेऽग्र॑मे॒व संमा॑नानां॒
पर्य॑ति रु॒ग्णव॑त्य॒र्चा भ्रातृ॑व्यवतो गृह्णी॒याद्भातृ॑व्यस्यै॒व रु॒क्ताग्र॑ः स॒माना॑नां॒ पर्य॑ति॒ ये दे॒वा
दि॒व्येका॑दश॒ स्थेत्या॑ह (४८)

ए॒ताव॑ती॒र्वै दे॒वता॑स्ताभ्यं॒ ए॒वेन॑ः॒ सर्वा॑भ्यो गृह्णा॒त्येष॑ ते योनि॒र्विश्वै॑भ्यस्त्वा
दे॒वेभ्य॑ इत्या॑ह वैश्वदे॒वो ह्येष॑ दे॒वत॑या॒ वाग्वै॑ दे॒वेभ्योऽपा॑क्रामद्य॒ज्ञायाति॑ष्ठमा॒ना
ते दे॒वा वा॒च्यप॑क्रान्तायां॒ तूष्णीं॑ ग्र॒हान॑गृह्ण॒त साऽम॑न्यत॒ वाग॑न्तर्य॒न्ति वै मेति॑
साग्र॑य॒णम्प्र॒त्याग॑च्छ॒त्तदा॑ग्र॒यण॑स्याग्र॒यण॑त्वम् (४९)

तस्मा॑दाग्र॒यणे॑ वा॒ग्वि सृ॑ज्यते॒ यत्तूष्णी॑म्पूर्वे॒ ग्रहा॑ गृह्यन्ते॒ यथा॑ त्स्या॒रीय॑ति म॒ आख॑
इय॑ति॒ नाप॑ रा॒ध्यामीत्यु॑पाव॒सृज॑त्ये॒वमे॒व तद॑ध्व॒र्युरा॑ग्र॒यणं॑ गृही॒त्वा य॒ज्ञमा॑रभ्य॒ वाचं॑ वि
सृ॑जते॒ त्रि॒र्हिं करो॑त्यु॒द्गातृ॑ने॒व तद्वृ॑णीते प्र॒जाप॑ति॒र्वा एष॑ यदा॑ग्र॒यणो॑ यदा॑ग्र॒यणं॑ गृही॒त्वा
हिं॒करो॑ति॒ प्र॒जाप॑तिरे॒व (५०)

तत्प्र॒जा अ॒भि जि॑घ्रति॒ तस्मा॑द्दृ॒क्षं जा॒तं गो॒रभि॑ जि॑घ्रत्या॒त्मा वा एष॑ य॒ज्ञस्य॑
यदा॑ग्र॒यणः॑ स॒र्वने॑स॒र्वने॑ऽभि गृह्णा॒त्यात्म॑न्ने॒व य॒ज्ञः सं त॑नोत्यु॒परि॑ष्ठा॒दा न॑यति॒ रेतं॑ ए॒व
तद॑धा॒त्यध॑स्ता॒दुषं॑ गृह्णाति॒ प्र ज॑नयत्ये॒व तद्वृ॑ह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति॒ कस्मा॑त्स॒त्याद्वा॒यत्री॑ कनि॒ष्ठा
छन्द॑सा॒ः स॒ती सर्वा॑णि॒ स॒र्वना॑नि व॒हतीत्ये॑ष वै गा॒यत्रि॑यै व॒त्सो यदा॑ग्र॒यण॑स्तमे॒व

तदभिनिवर्तः सर्वाणि सवन्नानि वहति तस्माद्विध्वंसपाकृतं गौरभि नि वर्तते॥ (५१)

आहाग्रयणत्वं प्रजापतिरेवेति विशतिश्च॥ [११]

इन्द्रो वृत्राययुर्वै यज्ञेन सुवर्गायेन्द्रो मरुद्भिरदितिरन्तर्यामपात्रेण प्राण उपाशुपात्रेणेन्द्रो वृत्रमहन्तस्य ग्रहान् वै प्रान्यान्येकादश॥ [१२] इन्द्रो वृत्राय पुनरृक्तुनाह मिथुनम्पशवो नेष्टः पत्नीमुपाश्वन्तर्यामयोद्विचत्वारिंशत्॥ 42॥ इन्द्रो वृत्राय पाङ्कत्वम्॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

इन्द्रो वृत्राय वज्रमुदयच्छुत्स वृत्रो वज्रादुद्यतादबिभेत्सोऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदम्मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तस्मा उक्थ्यम्प्रायच्छुत्तस्मै द्वितीयमुदयच्छुत्सोऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति (१)

तस्मा उक्थ्यमेव प्रायच्छुत्तस्मै तृतीयमुदयच्छुतं विष्णुर्न्वतिष्ठत जहीति सोऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदम्मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तस्मा उक्थ्यमेव प्रायच्छुतं निर्मायम्भूतमहन् यज्ञो हि तस्य मायासीद्यदुक्थ्यो गृह्यत इन्द्रियमेव (२)

तद्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृङ्क्ते इन्द्राय त्वा बृहद्वते वयस्वत इत्याहेन्द्राय हि स तम्प्रायच्छुत्तस्मै त्वा विष्णवे त्वेत्याह यदेव विष्णुर्न्वतिष्ठत जहीति तस्माद्विष्णुम्न्वाभजति त्रिनिर्गृह्णाति त्रिर्हि स तं तस्मै प्रायच्छदेष ते योनिः पुनरहविरसीत्याह पुनःपुनः (३)

ह्यस्मान्निर्गृह्णाति चक्षुर्वा एतद्यज्ञस्य यदुक्थ्यस्तस्मादुक्थ्यं हुतं सोमा अन्वारयन्ति तस्मादात्मा चक्षुरन्वेति तस्मादेकं यन्ताम्बहवोऽनु यन्ति तस्मादेको बहूनाम्भद्रो भवति तस्मादेको बह्वीर्जाया विन्दते यदि कामयेताध्वर्युरात्मानं यज्ञयशसेनापयेयमित्यन्तराहवनीयं च हविर्धानं च तिष्ठन्नवं नयेत् (४)

आत्मानमेव यज्ञयशसेनापयति यदि कामयेत यजमानं यज्ञयशसेनापयेयमित्यन्तरा संदोहविर्धाने तिष्ठन्नवं नयेद्यजमानमेव यज्ञयशसेनापयति यदि कामयेत सदस्यान्

यज्ञयशसेनापयेयमिति सद् आलभ्याव नयेत्सदस्यानेव यज्ञयशसेनापयति॥ (५)

इतीन्द्रियमेव पुनःपुनर्येत्रयस्त्रिंशच्च॥ [१]

आयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्धुव उत्तमो ग्रहाणां गृह्यते तस्मादायुः प्राणानामुत्तममूर्धानं दिवो अरतिं पृथिव्या इत्याह मूर्धानमेवैनं समानानां करोति वैश्वानरमृताय जातमग्निमित्याह वैश्वानरं हि देवतयायुरुभयतौवैश्वानरो गृह्यते तस्मादुभयतः प्राणा अधस्ताच्चोपरिष्ठाच्चार्धिनोऽन्ये ग्रहा गृह्यन्तेऽर्धो ध्रुवस्तस्मात् (६)

अर्ध्वार्द्धाणोऽन्येषां प्राणानामुपोतेऽन्ये ग्रहाः साद्यन्तेऽनुपोते ध्रुवस्तस्मादस्थान्याः प्रजाः प्रतितिष्ठन्ति मासेनान्या असुरा वा उत्तरतः पृथिवीम्यर्चाचिकीरषन्तां देवा ध्रुवेणादहन्तद्ध्रुवस्य ध्रुवत्वं यद्धुव उत्तरतः साद्यते धृत्या आयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्धुव आत्मा होता यद्धौतृचमसे ध्रुवमवनयत्यात्मन्नेव यज्ञस्य (७)

आयुर्दधाति पुरस्तादुक्थस्यावनीय इत्याहुः पुरस्ताद्ध्यायुषो भुङ्क्ते मध्यतोऽवनीय इत्याहुर्मध्यमेन ह्यायुषो भुङ्क्ते उत्तरार्धेऽवनीय इत्याहुरुत्तमेन ह्यायुषो भुङ्क्ते वैश्वदेव्यामृचि शस्यमानायामवं नयति वैश्वदेव्यो वै प्रजाः प्रजास्वेवायुर्दधाति॥ (८)

ध्रुवस्तस्मादेव यज्ञस्यैकान्नचत्वारिंशच्च॥ [२]

यज्ञेन वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्तेऽमन्यन्त मनुष्या नोऽन्वाभविष्यन्तीति ते संवत्सरेण योपयित्वा सुवर्गं लोकमायन्तमृषय ऋतुग्रहैरेवानु प्राजानन्यदंतुग्रहा गृह्यन्ते सुवर्गस्य लोकस्य प्रजात्यै द्वादश गृह्यन्ते द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरस्य प्रजात्यै सह प्रथमौ गृह्येते सहोत्तमौ तस्माद्द्वाद्वीवृतू उभयतौमुखमृतुपात्रम्भवति कः (९)

हि तद्वेद यतं ऋतूनाम्मुखमृतुना प्रेष्येति षट्त्वं आह षड्वा ऋतवं ऋतूनेव प्रीणात्यृतुभिरिति चतुश्चतुष्पद एव पशून्प्रीणाति द्विः पुनर्ऋतूनाह द्विपद एव प्रीणात्यृतुना प्रेष्येति षट्त्वं आहर्तुभिरिति चतुस्तस्माच्चतुष्पादः पशवं ऋतूनुपं जीवन्ति द्विः (१०)

पुनर्ऋतूनाह तस्माद्विपादश्चतुष्पदः पशूनुपं जीवन्त्यृतुना प्रेष्येति षट्त्वं आहर्तुभिरिति चतुर्द्विः पुनर्ऋतूनाहाक्रमणमेव तथ्येतुं यजमानः कुरुते सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ नान्योन्यमनु प्र पद्येत यदन्योऽन्यमनु प्रपद्येतर्तुर्ऋतुमनु प्र पद्येतर्तवो मोहुकाः स्युः (११)

प्रसिद्धमेवाध्वर्युर्दक्षिणेन प्र पद्यते प्रसिद्धं प्रतिप्रस्थातोत्तरेण तस्मादादित्यः षण्मासो

दक्षिणेनैति षडुत्तरेणोपयामगृहीतोऽसि स॒ऽसर्पोऽस्य॑ हस्पत्याय॒ त्वेत्याहास्ति॑ त्रयोदशो मास॒ इत्याहुस्तमेव॑ तत्प्रीणाति॥ (१२)

को जीवन्ति द्विः स्युश्चतुस्त्रिंशच्च॥ [३]

सुवर्गाय॒ वा एते॑ लो॒काय॑ गृह्यन्ते॒ यदंतु॑ग्रहा ज्योतिरिन्द्रा॒ग्नी यदैन्द्रा॑ग्नमृतुपात्रेण॑ गृह्णाति॒ ज्योतिरि॑वास्मा॒ उपरि॑ष्टादधाति॒ सुवर्ग॑स्य॒ लोक॑स्यानु॒ख्यात्या॑ ओजोभृ॒तो वा ए॒तौ दे॒वानां॑ यदैन्द्रा॒ग्नी यदैन्द्रा॑ग्नी गृह्यत॒ ओजं॑ ए॒वाव॑ रु॒द्धे वैश्व॑देव॑ शुक्रपात्रेण॑ गृह्णाति॒ वैश्वदे॒व्यो वै प्र॒जा अ॒सावा॑दित्यः॒ शुक्रो॑ यद्वैश्व॑देव॑ शुक्रपात्रेण॑ गृह्णाति॒ तस्मा॑द॒सावा॑दित्यः॒ (१३)

सर्वाः॑ प्र॒जाः प्र॒त्यङ्मु॑देति॒ तस्मा॑त्सर्व॑ ए॒व म॑न्यते॒ माम्प्र॑त्युद॒गादि॑ति॒ वैश्व॑देव॑ शुक्रपात्रेण॑ गृह्णाति॒ वैश्वदे॒व्यो वै प्र॒जास्तेजः॑ शुक्रो॑ यद्वैश्व॑देव॑ शुक्रपात्रेण॑ गृह्णाति॒ प्र॒जास्वे॒व तेजो॑ दधाति॥ (१४)

तस्माद॒सावा॑दित्यस्त्रिंशच्च॥ [४]

इन्द्रो॑ म॒रुद्भिः॑ सांवि॒द्येन॒ मा॒र्घ्यदि॑ने॒ सव॑ने॒ वृत्र॑म॒ह॒न्य॒न्मा॒र्घ्यदि॑ने॒ सव॑ने॒ मरु॑त्व॒तीयां॑ गृह्यन्ते॒ वार्त्र॑ग्ना ए॒व ते यज॑मानस्य गृह्यन्ते॒ तस्य॑ वृत्रं ज॒घ्नुष॑ ऋ॒तवो॑ऽमुह्य॒न्स ऋ॑तुपात्रेण॑ मरुत्व॒तीयां॑ गृह्णा॒त्ततो॑ वै स ऋ॒तून्प्रा॑जा॒नाद्य॑दंतुपात्रेण॑ मरुत्व॒तीयां॑ गृह्यन्त॑ ऋ॒तूना॑म्प्र॒ज्ञा॒त्यै वज्रं॑ वा ए॒तं यज॑मानो॒ भ्रात॑र्व्याय॒ प्र ह॑रति॒ यन्म॑रुत्व॒तीया॑ उदे॒व प्र॑थमेन॑ (१५)

य॒च्छु॒ति॒ प्र ह॑रति॒ द्विती॑येन॒ स्तृणु॑ते॒ तृती॑येनायुधं॒ वा ए॒तद्यज॑मानः॒ स॒ऽस्कु॑रुते॒ यन्म॑रुत्व॒तीया॑ ध॒नुरे॒व प्र॑थ॒मो ज्या॑ द्विती॒य इ॒षुस्तृ॑तीयः॒ प्रत्ये॒व प्र॑थमेन॑ ध॒त्ते वि सृ॑जति॒ द्विती॑येन॒ विध्य॑ति॒ तृती॑येनेन्द्रो॑ वृत्रं॑ ह॒त्वा परा॑ पराव॒तम॑गच्छ॒दपा॑राध॒मिति॑ म॒न्यमा॑नः॒ स ह॑रि॒तोऽभव॑त्स ए॒तान्म॑रुत्व॒तीया॑ना॒त्म॒स्पर॑णान॒पश्य॑त्तान॑गृह्णीत॒ (१६)

प्रा॒णमे॒व प्र॑थ॒मेना॑स्पृणु॒तापा॑नं॒ द्विती॑येना॒त्मानं॒॑ तृती॑येना॒त्म॒स्पर्णा॑ वा ए॒ते यज॑मानस्य गृह्यन्ते॒ यन्म॑रुत्व॒तीयाः॑ प्रा॒णमे॒व प्र॑थ॒मेन॑ स्पृणु॒तेऽपा॑नं॒ द्विती॑येना॒त्मानं॒॑ तृती॑येनेन्द्रो॑ वृत्रम॒ह॒न्तं दे॒वा अ॑ब्रुवन्म॒हान्॑ वा अ॒यम॑भूद्यो॒ वृत्र॑मव॒धीदि॑ति॒ तन्म॑हेन्द्रस्य॒ महेन्द्र॑त्व॑ स ए॒तन्मा॑हेन्द्रम॒द्धार॑मुद॒हर॑त॒ वृत्रं॑ ह॒त्वान्या॑सु॒ दे॒वता॑स्वधि॒ यन्मा॑हेन्द्रो॑ गृह्यत॒ उद्धार॑मे॒व तं यज॑मान॒ उद्द॑रतेऽन्यासु॒ प्र॒जास्वधि॑ शुक्रपात्रेण॑ गृह्णाति॒ यज॑मानदे॒वत्यो॑ वै मा॒हेन्द्र॑स्तेजः॑

शुक्रो यन्माहेन्द्र५ शुक्रपात्रेण गृह्णाति यजमान एव तेजो दधाति॥ (१७)

प्रथमेनांगृहीत देवतास्वष्टाविंशतिश्च॥ [५]

अदितिः पुत्रकामा साध्येभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मोदनमपचत्तस्या उच्छेषणमददुस्तत्राश्रात्सा
रेतोऽधत्त तस्यै चत्वार आदित्या अजायन्त सा द्वितीयमपचत्सामन्यतोच्छेषणान्म इमेऽजत
यदग्रे प्राशिष्यामीतो मे वसीया५सो जनिष्यन्त इति साग्रे प्राश्रात्सा रेतोऽधत्त तस्यै
व्यृद्धमाण्डमजायत सादित्येभ्य एव (१८)

तृतीयमपचद्भोगाय म इद५ श्रान्तमस्त्विति तेऽब्रुवन्वरं वृणामहे योऽतो जायाता
अस्माक५ स एकोऽसृद्योऽस्य प्रजायामृध्याता अस्माकम्भोगाय भवादिति ततो
विवस्वानादित्योऽजायत तस्य वा इयं प्रजा यन्मनुष्यास्तास्वेक एवर्द्धो यो यजते स
देवानाम्भोगाय भवति देवा वै यज्ञात् (१९)

रुद्रमन्तरायन्त्य आदित्यान्वाक्रमत ते द्विदेवत्यान्प्रापद्यन्त तान्न प्रति
प्रायच्छन्तस्मादपि वध्यम्प्रपन्नं न प्रति प्र यच्छन्ति तस्माद्विदेवत्येभ्य आदित्यो निर्गृह्यते
यदुच्छेषणादजायन्त तस्मादुच्छेषणाद्गृह्यते तिसृभिर्ऋग्भिर्गृह्णाति माता पिता पुत्रस्तदेव
तन्मिथुनमुल्बं गर्भो जरायु तदेव तत् (२०)

मिथुनम्पशवो वा एते यदादित्य ऊर्गर्धं दध्ना मध्यतः श्रीणात्यूर्जमेव पशूनाममध्यतो
दधाति श्रुतातङ्घ्रौ न मेध्यत्वाय तस्मादामा पक्वं दुहे पशवो वा एते यदादित्यः परिश्रित्यं
गृह्णाति प्रतिरुध्यैवास्मै पशून्गृह्णाति पशवो वा एते यदादित्य एष रुद्रो यदग्निः परिश्रित्यं
गृह्णाति रुद्रादेव पशून्तर्दधाति (२१)

एष वै विवस्वानादित्यो यदुपा५शुसवनः स एतमेव सोमपीथं परि शय आ
तृतीयसवनाद्विवस्व आदित्यैष ते सोमपीथ इत्याहु विवस्वन्तमेवाऽऽदित्य५ सोमपीथेन
समर्धयति या दिव्या वृष्टिस्तया त्वा श्रीणामीति वृष्टिकामस्य श्रीणीयाद्वृष्टिमेवाव रुद्धे
यदि ताजकप्रस्कन्देद्वरपुङ्कः पर्जन्यः स्याद्यदि चिरमवरपुङ्को न सादयत्यसन्नाद्धि प्रजाः
प्रजायन्ते नानु वर्षद्वरोति यदनुवषट्कुर्याद्रुद्रं प्रजा अन्ववसृजेन्न हुत्वान्वीक्षेत यदन्वीक्षेत
चक्षुरस्य प्रमायुङ्क५ स्यात्तस्मान्नान्वीक्ष्यः॥ (२२)

एव यज्ञाञ्जरायु तदेव तदन्तर्दधाति न सप्तविंशतिश्च॥ [६]

अन्तर्यामपात्रेण सावित्रमाग्रयणाद्गृह्णाति प्रजापतिर्वा एष यदाग्रयणः प्रजानां प्रजननाय न सादयत्यसन्नाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वर्षद्वरोति यदनुवषट्कुर्याद्बुधं प्रजा अन्ववसृजेदेष वै गायत्रो देवानां यथ्संवितैष गायत्रिये लोके गृह्यते यदाग्रयणो यदन्तर्यामपात्रेण सावित्रमाग्रयणाद्गृह्णाति स्वादेवेनं योनेर्निर्गृह्णाति विश्वे (२३)

देवास्तृतीयं सवनं नोदयच्छन्ते संवितारम्प्रातःसवनभागं सन्तं तृतीयसवनमभि पर्यणयन्ततो वै ते तृतीयं सवनमुदयच्छन्त्यतृतीयसवने सावित्रो गृह्यते तृतीयस्य सवनस्योद्यत्यै सवितृपात्रेण वैश्वदेवं कलशाद्गृह्णाति वैश्वदेव्यो वै प्रजा वैश्वदेवः कलशः सविता प्रसवानामीशे यथ्संवितृपात्रेण वैश्वदेवं कलशाद्गृह्णाति सवितृप्रसूत एवास्मै प्रजाः प्र (२४)

जनयति सोमे सोममभि गृह्णाति रेतं एव तद्वधाति सुशर्मासि सुप्रतिष्ठान इत्याह सोमे हि सोममभिगृह्णाति प्रतिष्ठित्या एतस्मिन्वा अपि ग्रहे मनुष्येभ्यो देवेभ्यः पितृभ्यः क्रियते सुशर्मासि सुप्रतिष्ठान इत्याह मनुष्येभ्य एवैतेन करोति बृहदित्याह देवेभ्य एवैतेन करोति नम् इत्याह पितृभ्य एवैतेन करोत्येतावतीर्वै देवतास्ताभ्य एवेन सवाभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्याह वैश्वदेवो ह्येषः (२५)

विश्वे प्र पितृभ्य एवैतेन करोत्येकान्रविंशतिश्च॥ [७]

प्राणो वा एष यदुपांशुर्यदुपांशुपात्रेण प्रथमश्चोत्तमश्च ग्रहौ गृह्येतै प्राणमेवानु प्रयन्ति प्राणमनुद्वान्ति प्रजापतिर्वा एष यदाग्रयणः प्राण उपांशुः पत्नीः प्रजाः प्र जनयन्ति यदुपांशुपात्रेण पत्नीवतमाग्रयणाद्गृह्णाति प्रजानां प्रजननाय तस्मात्प्राणं प्रजा अनु प्र जायन्ते देवा वा इतइतः पत्नीः सुवर्गम् (२६)

लोकमजिगांसन्ते सुवर्गं लोकं न प्राजानन्त एतम्पत्नीवतमपश्यन्तमगृह्णत ततो वै ते सुवर्गं लोकम्प्राजानन्त्यत्पत्नीवतो गृह्यते सुवर्गस्य लोकस्य प्रजात्यै स सोमो नातिष्ठत स्त्रीभ्यो गृह्यमाणस्तं घृतं वज्रं कृत्वाघ्नन्तं निरिन्द्रियम्भूतमगृह्णन्तस्मात्स्त्रियो निरिन्द्रिया अदायादीरपि पापात्पुंस उपस्तितरम् (२७)

वदन्ति यद्धृतेन पत्नीवतं श्रीणाति वज्रेणैवेनं वशं कृत्वा गृह्णात्युपयामगृहीतोऽस्तीत्याहेयं वा उपयामस्तस्मादिमां प्रजा अनु प्र जायन्ते बृहस्पतिसुतस्य त इत्याह

ब्रह्म वै देवानाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै प्रजाः प्र जनयतीन्द्रो इत्याहु रेतो वा इन्द्रु रेतं
एव तदधातीन्द्रियाव इति (२८)

आहु प्रजा वा इन्द्रियं प्रजा एवास्मै प्र जनयत्यग्ना(३) इत्याहुग्निर्वै रेतोधाः
पत्नीव इत्याहु मिथुनत्वाय सजूर्देवेन त्वष्टा सोमम्पिबेत्याहु त्वष्टा वै पशूनामिमिथुनानां
रूपकद्रूपमेव पशुषु दधाति देवा वै त्वष्टारमजिघांसन्थ्स पत्नीः प्रापद्यत तं न प्रति
प्रायच्छन्तस्मादपि (२९)

वध्यम्प्रपन्नं न प्रति प्र यच्छन्ति तस्मात्पत्नीवृते त्वष्ट्रेऽपि गृह्यते न
सादयत्यसन्नाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वषट्करोति यदनुवषट्कुर्याद्रुद्रं प्रजा
अन्ववसृजेद्यन्नानुवषट्कुर्यादशान्तमग्नीथ्सोमम्भक्षयेदुपांश्चनु वषट्करोति न रुद्रं प्रजा
अन्ववसृजति शान्तमग्नीथ्सोमम्भक्षयत्यग्नीन्नेष्टुरुपस्थमा सीद (३०)

नेष्टः पत्नीमुदानयेत्याहाग्नीदेव नेष्टरि रेतो दधाति नेष्टा पत्नियामुद्रात्रा सं ख्यापयति
प्रजापतिर्वा एष यदुद्राता प्रजानां प्रजननायाप उप प्र वर्तयति रेतं एव तथ्सिञ्चत्यूरुणोप
प्र वर्तयत्यूरुणा हि रेतः सिच्यते नग्नकृत्योरुमुप प्र वर्तयति यदा हि नग्न ऊरुर्भवत्यथ
मिथुनी भवतोऽथ रेतः सिच्यतेऽथ प्रजाः प्र जायन्ते॥ (३१)

पत्नीः सुवर्गमुपस्तितरमिन्द्रियाव इत्यपि सीद मिथुन्यष्टौ च॥—————[८]

इन्द्रो वृत्रमहन्तस्य शीर्षकपालमुदौञ्जथ्स द्रौणकलशोऽभवत्तस्मात्थ्सोमः समस्रवथ्स
हारियोजनोऽभवत् व्यचिकिथ्सञ्जुहवानी(३) मा हौषा(३) मिति सौऽमन्यत यद्धोष्याम्यामं
होष्यामि यन्न होष्यामि यज्वेशंसं करिष्यामीति तमधियत होतुं सौऽग्निर्ब्रवीन्न मय्यामं
होष्यसीति तं धानाभिरश्रीणात् (३२)

तं शृतम्भूतमजुहोद्यद्धानाभिरहारियोजनं श्रीणाति शृतत्वायं शृतमेवैनम्भूतं जुहोति
बृहीभिः श्रीणात्येतावतीरेवास्यामुष्मिन्नोके कामदुघां भवन्त्यथो खल्वाहुरेता वा इन्द्रस्य
पृश्नयः कामदुघा यद्धारियोजनीरिति तस्माद्बृहीभिः श्रीणीयादृक्सामे वा इन्द्रस्य हरीं
सोमपानौ तयोः परिधयं आधानं यदप्रहृत्य परिधीञ्जुह्यादन्तराधानाभ्याम् (३३)

घासम्प्र यच्छेत्प्रहृत्य परिधीञ्जुहोति निराधानाभ्यामेव घासम्प्र यच्छत्युन्नेता जुहोति
यातयामेव ह्येतरह्यध्वर्युः स्वगाकृतो यदध्वर्युर्जुह्याद्यथा विमुक्तम्पुनर्युनक्ति तादृगेव

तच्छीर्षत्राधिनिधाय जुहोति शीर्षतो हि स समभवंद्विक्रम्य जुहोति विक्रम्य हीन्द्रो वृत्रमहन्त्समृद्धौ पशवो वै हारियोजनीर्यत्सम्भिन्द्यादल्पाः (३४)

एनम्पशवो भुञ्जन्त उपं तिष्ठेरन्यत्र सम्भिन्द्याद्बृहवं एनम्पशवोऽभुञ्जन्त उपं तिष्ठेरन्मनसा सम्बाधत उभयं करोति बृहवं एवैनम्पशवो भुञ्जन्त उपं तिष्ठन्त उन्नेतर्युपहवमिच्छन्ते य एव तत्र सोमपीथस्तमेवाव रुन्धत उत्तरवेद्यां नि वपति पशवो वा उत्तरवेदिः पशवो हारियोजनीः पशुष्वेव पशून्प्रतिं ष्ठापयन्ति॥ (३५)

अश्रीणादन्तराधानाभ्यामल्पाः स्थापयन्ति॥ [१]

ग्रहान् वा अनुं प्रजाः पशवः प्र जायन्त उपाश्चन्तर्यामावजावयः शुक्रामन्थिनौ पुरुषा ऋतुग्रहानेकशफा आदित्यग्रहं गावं आदित्यग्रहो भूर्यिष्ठाभिर्ऋग्भिर्गृह्यते तस्माद्भावः पशूनाम्भूर्यिष्ठा यत्रिरूपाश्शु हस्तेन विगृह्णाति तस्माद्द्वौ त्रीनजा जनयत्यथावयो भूर्यसीः पिता वा एष यदाग्रयणः पुत्रः कलशो यदाग्रयण उपदस्यैत्कलशाद्गृहीयाद्यथा पिता (३६)

पुत्रं क्षित उपधावति तादृगेव तद्यत्कलशं उपदस्येदाग्रयणाद्गृहीयाद्यथा पुत्रः पितरं क्षित उपधावति तादृगेव तदात्मा वा एष यज्ञस्य यदाग्रयणो यद्ब्रह्म वा कलशो वोपदस्येदाग्रयणाद्गृहीयादात्मन एवाधि यज्ञं निष्करोत्यविज्ञातो वा एष गृह्यते यदाग्रयणः स्थात्या गृह्णाति वायव्येन जुहोति तस्मात् (३७)

गर्भेणाविज्ञातेन ब्रह्महावभृथमवं यन्ति परां स्थालीरस्यन्त्युद्वायव्यानि हरन्ति तस्मात्त्रिभ्यं जातां परास्यन्त्युत्पुमाश्स हरन्ति यत्पुरोरुचमाह यथा वस्यंस आहरति तादृगेव तद्यद्ब्रह्म गृह्णाति यथा वस्यंस आहृत्य प्राह तादृगेव तद्यत्सादयति यथा वस्यंस उपनिधायोपक्रामति तादृगेव तद्यद्वै यज्ञस्य साम्ना यजुषा क्रियते शिथिलं तद्यद्वा तद्दृढम्पुरस्तादुपयामा यजुषा गृह्यन्त उपरिष्ठादुपयामा ऋचा यज्ञस्य धृत्यै॥ (३८)

यथा पिता तस्मादपक्रामति तादृगेव तद्यदष्टादंश च॥ [१०]

प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि प्रयुज्यन्तेऽमुमेव तैर्लोकमभि जयति पराडिव ह्यंसौ लोको यानि पुनः प्रयुज्यन्त इममेव तैर्लोकमभि जयति पुनःपुनरिव ह्ययं लोकः प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषधयः परा भवन्ति यानि पुनः (३९)

प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषधयः पुनरा भवन्ति प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि प्रयुज्यन्ते तान्यन्वारण्याः पशवोऽरण्यमपं यन्ति यानि पुनः प्रयुज्यन्ते तान्यनु ग्राम्याः पशवो ग्राममुपावयन्ति यो वै ग्रहाणां निदानं वेदं निदानवान्भवत्याज्यमित्युक्तं तद्वै ग्रहाणां निदानं यदुपांशु शंसति तत् (४०)

उपांश्वन्तर्यामयोर्यदुच्चैस्तदितरेषां ग्रहाणामेतद्वै ग्रहाणां निदानं य एवं वेदं निदानवान्भवति यो वै ग्रहाणाम्मिथुनं वेदं प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते स्थालीभिरन्ये ग्रहा गृह्यन्ते वायव्यैरन्य एतद्वै ग्रहाणाम्मिथुनं य एवं वेदं प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते इन्द्रस्त्वष्टुः सोममभीषहापिबुध्स विष्वङ् (४१)

व्याच्छुध्स आत्मन्नारमणं नाविन्दुध्स एताननुसवन्म्पुरोडाशानपश्यतां निरवपुतैर्वै स आत्मन्नारमणमकुरुत तस्मादनुसवन्म्पुरोडाशा निरुप्यन्ते तस्मादनुसवन्म्पुरोडाशानाम्प्राश्नीयादात्मन्नेवारमणं कुरुते नैनुं सोमोऽति पवते ब्रह्मवादिनो वदन्ति नर्चा न यजुषा पङ्क्तिराप्यतेऽथ किं यज्ञस्य पाङ्कत्वमिति धानाः करम्भः परिवापः पुरोडाशः पयस्यां तेन पङ्क्तिराप्यते तद्यज्ञस्य पाङ्कत्वम्॥ (४२)

भवन्ति यानि पुनः शंसति तद्विष्वङ्मिथुनं दश च॥ [११]

सुवर्गाय यद्वाक्षिणानि समिष्टयजूंष्यवभृथयजूंषि स्फ्येन प्रजापतिरेकादशिनीमिन्द्रः पत्न्या प्रन्ति देवा वा इन्द्रियं देवा वा अदाभ्ये देवा वै प्रबाहुं कप्रजापतिदेवेभ्यः स रिंरिचानः षोडशधैकादश॥ [१२] सुवर्गाय यजति प्रजाः सौम्येन गृहीयात्प्रत्यञ्चं गृहीयात्प्रजां पशून्निचंत्वारिंशत्॥ 43॥ सुवर्गाय वज्रस्य रूपं समृद्धौ॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः ॥

सुवर्गाय वा एतानि लोकाय हूयन्ते यद्वाक्षिणानि द्वाभ्यां गार्हपत्ये जुहोति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्या आग्नीध्रे जुहोत्यन्तरिक्ष एवा क्रमते सदोऽयैति सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति सौरीभ्यामृग्भ्यां गार्हपत्ये जुहोत्यमुमेवैनं लोकं समारोहयति नयंवत्यर्चाग्नीध्रे जुहोति सुवर्गस्य लोकस्याभिनीत्यै दिवं गच्छ सुवः पतेति हिरण्यम् (१)

हुत्वोद्गृह्णाति सुवर्गमेवैनं लोकङ्गमयति रूपेण वो रूपमभ्यैमीत्याह रूपेण ह्यासां रूपमभ्यैति यद्विरण्येन तुथो वो विश्ववेदा वि भञ्जत्वित्याह तुथो ह स्म वै विश्ववेदा देवानां दक्षिणा वि भञ्जति तेनैवेना वि भञ्जत्येतत्तं अग्ने राधः (२)

ऐति सोमच्युतमित्याह सोमच्युतः ह्यस्य राध ऐति तन्मित्रस्य पथा नयेत्याह शान्त्या ऋतस्य पथा प्रेतं चन्द्रदक्षिणा इत्याह सत्यं वा ऋतं सत्येनैवेना ऋतेन वि भञ्जति यज्ञस्य पथा सुविता नयन्तीरित्याह यज्ञस्य ह्येताः पथा यन्ति यद्वक्षिणा ब्राह्मणमद्य राध्यासम् (३)

ऋषिमार्षेयमित्याहैष वै ब्राह्मण ऋषिरार्षेयो यः शुश्रुवान्तस्मादेवमाह वि सुवः पश्य व्यन्तरिक्षमित्याह सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति यतस्व सदस्यैरित्याह मित्रत्वायास्मद्वात्रा देवत्रा गच्छतु मधुमतीः प्र दातारमा विशतेत्याह वयमिह प्रदातारः स्मोऽस्मानमुत्र मधुमतीरा विशतेति (४)

वावैतदाह हिरण्यं ददाति ज्योतिर्वै हिरण्यं ज्योतिरेव पुरस्ताद्धत्ते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या अग्नीधे ददात्यग्निमुखानेवतूर्न्प्रीणाति ब्रह्मणे ददाति प्रसूत्यै होत्रे ददात्यात्मा वा एष यज्ञस्य यद्धोतात्मानमेव यज्ञस्य दक्षिणाभिः समर्धयति॥ (५)

हिरण्यं राधो राध्यासममुत्र मधुमतीरा विशतेत्यष्टात्रिंशच्च॥ [१]

समिष्टयजूषि जुहोति यज्ञस्य समिष्टे यद्वै यज्ञस्य कूरं यद्विलिष्टं यदत्येति यन्नात्येति यदतिकरोति यन्नापि करोति तदेव तैः प्रीणाति नवं जुहोति नवं वै पुरुषे प्राणाः पुरुषेण यज्ञः सम्मितो यावानेव यज्ञस्तम्प्रीणाति षडृग्मियाणि जुहोति षड्वा ऋतवं ऋतूनेव प्रीणाति त्रीणि यजूषि (६)

त्रयं इमे लोका इमानेव लोकान्प्रीणाति यज्ञं यज्ञं गच्छ यज्ञपतिं गच्छेत्याह यज्ञपतिमेवैनं गमयति स्वां योनिं गच्छेत्याह स्वामेवैनं योनिं गमयत्येष तं यज्ञो यज्ञपते सहसूक्तवाकः सुवीर इत्याह यजमान एव वीर्यं दधाति वासिष्ठो ह सात्यहव्यो देवभागम्प्रच्छ यथ्सृञ्जयान्बहुयाजिनोऽयीयजो यज्ञे (७)

यज्ञमप्रत्यतिष्ठिपा(३)यज्ञपता(३)विति स होवाच यज्ञपताविति सत्याद्वै सृञ्जयाः परां बभूवुरिति होवाच यज्ञे वाव यज्ञः प्रतिष्ठाप्य आसीद्यजमानस्यापराभावायेति देवां गातुविदो

गा॒तुं वि॒त्वा गा॒तुमि॒तेत्या॑ह य॒ज्ञ ए॒व य॒ज्ञं प्र॒ति॑ ष्ठा॒पय॑ति य॒ज॑मान॒स्याप॑राभावाय॥ (८)

यजू॑ऽपि य॒ज्ञ ए॒कच॑त्वारि॒ऽशच्च॥ [२]

अ॒व॒भृथ॑य॒जूऽपि॑ जुहोति यदे॒वा॒र्वाची॑नमे॒कहा॑यना॒देनः॑ क॒रोति॑ तदे॒व तै॒रव॑ यज॒तेऽपो॒-
ऽव॒भृथ॑मवै॒त्यप्सु॑ वै वरुणः सा॒क्षादे॒व वरु॑णम॒व यज॑ते वर्त्त॒ना वा अ॒न्वित्य॑ य॒ज्ञः रक्षा॑ऽसि
जिघा॑ऽसन्ति सा॒न्ना प्र॑स्तो॒तान्वै॑ति॒ साम॑ वै र॒क्षोहा॑ र॒क्ष॑साम॒पंह॑त्यै त्रि॒र्निध॑नमु॒पैति॑ त्रयं
इ॒मे लो॒का ए॒भ्य ए॒व लो॒केभ्यो॑ रक्षा॑ऽसि (९)

अपं॑ हन्ति पुरु॑षःपुरु॑षो निध॑नमु॒पैति॑ पुरु॑षःपुरु॑षो हि र॒क्ष॑स्वी र॒क्ष॑साम॒पंह॑त्या उ॒रुः
हि राजा॑ वरु॑णश्चकारेत्या॑ह प्र॒ति॑ष्ठित्यै श॒तं तै॑ राज॒न्भिर्ज॑ः स॒हस्र॑मि॒त्याह॑ भेष॒जमे॒वास्मै॑
करो॒त्यभि॑ष्ठितो वरु॑णस्य॒ पाश॑ इत्या॑ह वरु॑णपा॒शमे॒वाभि॑ तिष्ठति ब॒र्हिर्भि॑ जुहो॒त्याहु॑तीनां
प्र॒ति॑ष्ठित्या॒ अथो॑ अ॒ग्नि॒वत्ये॒व जु॑होत्य॒प॒बर्हि॑षः प्रया॒जान् (१०)

य॒ज॒ति प्र॒जा वै ब॒र्हिः प्र॒जा ए॒व वरु॑णपा॒शान्मु॑ञ्च॒त्याज्य॑भागौ यजति य॒ज्ञस्यै॒व
चक्षु॑षी॒ नान्त॑रेति॒ वरु॑णं यजति वरु॑णपा॒शादे॒वेन॑म्मु॒ञ्चत्य॑ग्नीवरु॑णौ यजति सा॒क्षादे॒वेन॑
वरु॑णपा॒शान्मु॑ञ्चत्य॒प॒बर्हि॑षावनूया॒जौ यंज॑ति प्र॒जा वै ब॒र्हिः प्र॒जा ए॒व वरु॑णपा॒शान्मु॑ञ्चति
च॒तुरः॑ प्रया॒जान् यंज॑ति द्वा॒वनूया॒जौ षट्॑त्सम्प॒द्यन्ते॑ ष॒ड्वा ऋ॒तवः॑ (११)

ऋ॒तुष्वे॒व प्र॒ति तिष्ठ॑त्य॒व॒भृथ॑ निच॒ङ्कु॒णेत्या॑ह यथो॒दित॑मे॒व वरु॑णम॒व यज॑ते समु॒द्रे ते
हृद॑यम॒प्स्वन्त॑रित्या॑ह समु॒द्रे ह्य॑न्तर्वरु॑णः सं त्वा॑ वि॒श॒न्त्वोष॑धी॒रुता॑प॒ इत्या॑हा॒द्विरे॒वेन॑मोष॑धीभिः
स॒म्यञ्च॑ दधाति दे॒वीरा॑प ए॒ष वो॒ गर्भ॑ इत्या॑ह यथा॒य॒जुरे॒वैतत्प॑शवो॒ वै (१२)

सोमो॑ यद्वि॒न्दुना॑म्भ॒क्षये॑त्पशु॒मान्स्या॑द्वरु॑णस्त्वे॒न गृ॒हीया॑द्यन्न भ॒क्षये॑दप॒शुः स्या॒त्रैनं॑ वरु॑णो
गृ॒हीया॑दुप॒स्पृश्य॑मे॒व प॑शु॒मान्भव॑ति नैनं॑ वरु॑णो गृ॒ह्णाति॑ प्र॒तियु॑तो वरु॑णस्य॒ पाश॑ इत्या॑ह
वरु॑णपा॒शादे॒व निर्मु॑च्यतेऽप्र॒तीक्ष॑मा य॒न्ति वरु॑णस्या॒न्तर॑हि॒त्या ए॒धोऽस्ये॒धिषी॑म॒हीत्या॑ह
स॒मिधै॒वाग्नि॑ नम॒स्यन्त॑ उपा॒यन्ति॑ तेजो॑ऽसि तेजो॑ मयि॑ धे॒हीत्या॑ह तेजं॑ ए॒वात्म॑न्यन्ते॥ (१३)

रक्षा॑ऽसि प्रया॒जानृ॒तवो॒ वै नम॑स्यन्तो द्वा॒दश॑ च॥ [३]

स्फ्ये॒न वेदि॑मुद्ध॒न्ति रथा॑क्षेण वि मि॒मीते॑ यू॒प॒म्मिनो॑ति त्रि॒वृत्त॑मे॒व वज्र॑ऽस॒म्भृत्य॑
भ्रातृ॑व्याय प्र ह॒रति॑ स्तृ॒त्यै यद॑न्तर्वे॒दि मि॑नुया॒द्दे॒वलोक॑म॒भि ज॑येद्यद्वि॒ह्वेदि॑ म॒नुष्य॑लो॒कं
वैद्य॑न्तस्य॒ संधौ॑ मि॒नोत्यु॒भयो॑र्लो॒कयो॑र॒भिजि॑त्या॒ उप॑र॒सम्मि॑ता॒म्मिनु॑या॒त्पितृ॑लो॒कका॑मस्य

रशनसंमिताम्मनुष्यलोककामस्य च्पालंसंमितामिन्द्रियकामस्य सर्वांश्चसुमान्प्रतिष्ठाकामस्य ये त्रयो मध्यमास्तान्चसुमान्पशुकामस्यैतान् वै (१४)

अनु पशव उप तिष्ठन्ते पशुमानेव भवति व्यतिषज्जेदितरान्प्रजयैवैनम्पशुभिर्व्यतिषजति यं कामयैत प्रमायुकः स्यादिति गर्तमितं तस्य मिनयादुत्तरार्धं वर्षिष्ठमथ हसीयाऽसमेपा वै गर्तमिद्यस्यैवमिनोति ताजक्प्र मीयते दक्षिणार्धं वर्षिष्ठमिनयात्सुवर्गकामस्याथ हसीयाऽसमाक्रमणमेव तथ्सेतुं यजमानः कुरुते सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ (१५)

यदेकस्मिन् यूपे द्वे रशने परिव्ययति तस्मादेको द्वे जाये विन्दते यत्रैकाऽरशनां द्वयोर्यूपयोः परिव्ययति तस्मान्नैका द्वौ पती विन्दते यं कामयैत स्यस्य जायेतेत्युपान्ते तस्य व्यतिषज्ज्यैवास्य जायते यं कामयैत पुमानस्य जायेतेत्यान्तं तस्य प्र वैष्टयेत्पुमानेवास्य (१६)

जायतेऽसुरा वै देवान्दक्षिणत उपानयन्तां देवा उपशयेनैवापानुदन्त तदुपशयस्योपशयत्वं यद्दक्षिणत उपशय उपशये भ्रातृव्यापनुत्यै सर्वे वा अन्ये यूपाः पशुमन्तोऽथोपशय एवापशुस्तस्य यजमानः पशुर्यत्र निर्दिशेदातिमाच्छेद्यजमानोऽसौ तं पशुरिति निर्दिशेद्यं द्विष्याद्यमेव (१७)

द्वेष्टि तमस्मै पशुं निर्दिशति यदि न द्विष्यादाखुस्ते पशुरिति ब्रूयान्न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यान्प्रजापतिः प्रजा असृजत सोऽन्नाद्येन व्यार्ध्यत स एतामैकादशिनीमपश्यत्तया वै सोऽन्नाद्यमवारुन्ध यद्दश यूपा भवन्ति दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे (१८)

य एकादशः स्तन एवास्यै स दुह एवैनां तेन वज्रो वा एषा सम्मीयते यदेकादशिनी सेश्वरा पुरस्तात्प्रत्यश्च यज्ञऽसम्मर्दितात्प्राप्तीवतमिनोति यज्ञस्य प्रत्युत्तं व्यै सयत्वाय॥ (१९)

वै समष्टौ पुमानेवास्य यमेव रुन्धे त्रिंशच्च॥ [४]

प्रजापतिः प्रजा असृजत स रिरिचानोऽमन्यत स एतामैकादशिनीमपश्यत्तया वै स आयुरिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नधत्त प्रजा इव खलु वा एष सृजते यो यजते स एतर्हि रिरिचान इव यदेषैकादशिनी भवत्यायुरेव तयैन्द्रियं वीर्यं यजमान आत्मन्धत्ते प्रैवाग्नेयेन

वापयति मिथुनं सारस्वत्या करोति रेतः (२०)

सौम्येन दधाति प्र जनयति पौष्णेन बारहस्पत्यो भवति ब्रह्म वै देवानाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै प्रजाः प्र जनयति वैश्वदेवो भवति वैश्वदेव्यो वै प्रजाः प्रजा एवास्मै प्र जनयतीन्द्रियमेवैन्द्रेणावरुन्दे विशम्मारुतेनौजो बलमैन्द्राग्नेन प्रसवाय सावित्रो निर्वरुणत्वाय वारुणो मध्यत ऐन्द्रमा लभते मध्यत एवेन्द्रियं यजमाने दधाति (२१)

पुरस्तादैन्द्रस्य वैश्वदेवमालभते वैश्वदेवं वा अन्नमन्नमेव पुरस्ताद्धत्ते तस्मात्पुरस्तादन्नमद्यत ऐन्द्रमालभ्य मारुतमा लभते विद्वै मरुतो विशमेवास्मा अनु बध्नाति यदि कामयेत योऽवंगतः सोऽपं रुध्यतां योऽपरुद्धः सोऽवं गच्छत्वित्यैन्द्रस्य लोके वारुणमा लभेत वारुणस्य लोक ऐन्द्रम् (२२)

य एवावंगतः सोऽपं रुध्यते योऽपरुद्धः सोऽवं गच्छति यदि कामयेत प्रजा मुह्येयुरिति पशून्यतिषजेत्प्रजा एव मोहयति यदभिवाहृतोऽपां वारुणमालभेत प्रजा वरुणो गृह्णीयादक्षिणत उदञ्चमा लभतेऽपवाहृतोऽपां प्रजानामवरुणग्राहाय॥ (२३)

रेतो यजमाने दधाति लोक ऐन्द्रं सप्तत्रिंशच्च॥ [५]

इन्द्रः पत्न्या मनुमयाजयत्तां पर्यग्निकृतमुदंसृजत्तया मनुराध्नोद्यत्पर्यग्निकृतम्पालीवतमुंथसृजत्तां यामेव मनुरऋद्धिमाध्नोत्तामेव यजमान ऋध्नोति यज्ञस्य वा अप्रतिष्ठिताद्यज्ञः परा भवति यज्ञं पराभवन्तं यजमानोऽनु परा भवति यदाज्येन पालीवतं सऽस्थापयति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै यज्ञमप्रतिष्ठित्यै यजमानोऽनु प्रति तिष्ठतीष्टं वपयां (२४)

भवत्यनिष्टं वृषयाथ पालीवतेन प्र चरति तीर्थ एव प्र चरत्यथो एतर्ह्येवास्य यामस्त्वाष्ट्रो भवति त्वष्टा वै रेतसः सिक्तस्य रूपाणि वि करोति तमेव वृषाणम्पत्नीष्वपि सृजति सौऽस्मै रूपाणि वि करोति॥ (२५)

वपया पट्विंशच्च॥ [६]

घ्नन्ति वा एतत्सोमं यदभिषुण्वन्ति यत्सौम्यो भवति यथा मृतायानुस्तरणीं घ्नन्ति तादृगेव तद्यदुत्तरार्धे वा मध्ये वा जुहुयाद्देवताभ्यः सोमं दध्यादक्षिणार्धे जुहोत्येषा वै पितृणां दिग्बवायामेव दिशि पितृन्निरवदयत उद्रातृभ्यो हरन्ति सामदेवत्यो वै सौम्यो यदेव सामंश्छम्बदुर्वन्ति तस्यैव स शान्तिरव (२६)

ईक्षन्ते पवित्रं वै सौम्य आत्मानमेव पवयन्ते य आत्मानं न परिपश्येदितार्सुः
स्यादभिदिदि कृत्वा वैक्षेत तस्मिन् ह्यात्मानं परिपश्यत्यथो आत्मानमेव पवयते यो गतमनाः
स्यात्सोऽवैक्षेत यन्मे मनः परागतं यद्वा मे अपरागतम्। राज्ञा सोमेन तद्वयमस्मासु
धारयामसीति मन एवात्मन्दाधार (२७)

न गतमना भवत्यप वै तृतीयसवने यज्ञः क्रामतीजानादनीजानमभ्याग्रावैष्णव्यर्चा
घृतस्य यजत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताश्चैव यज्ञं च दाधारोपांशु यजति
मिथुनत्वाय ब्रह्मवादिनो वदन्ति मित्रो यज्ञस्य स्विष्टं युवते वरुणो दुरिष्टं कं तर्हि
यज्ञः कं यजमानो भवतीति यन्मैत्रावरुणीं वशामालभते मित्रेणैव (२८)

यज्ञस्य स्विष्टं शमयति वरुणेन दुरिष्टं नार्तिमाच्छति यजमानो यथा वै लाङ्गलेनोर्वरा
प्रभिन्दन्त्येवमृग्वृक्षामे यज्ञमग्निं यन्मैत्रावरुणीं वशामालभते यज्ञायैव प्रभिन्नाय
मृत्यमन्ववास्यति शान्त्यै यातयामानि वा एतस्य छन्दांसि य ईजानश्छन्दसामेष
रसो यद्वशा यन्मैत्रावरुणीं वशामालभते छन्दांस्येव पुनरा प्रीणात्ययातयामत्वायाथो
छन्दःस्वेव रसं दधाति॥ (२९)

अवं दाधार मित्रेणैव प्रीणाति षट्॥ [७]

देवा वा इन्द्रियं वीर्यं १ व्यभजन्त ततो यदत्यशिष्यत तदतिग्राह्या
अभवन्तदतिग्राह्याणामतिग्राह्यत्वं यदतिग्राह्या गृह्यन्त इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमान
आत्मन्धत्ते तेज आग्नेयेनेन्द्रियमैन्द्रेण ब्रह्मवर्चसं सौर्येणोपस्तम्भनं वा एतद्यज्ञस्य
यदतिग्राह्याश्चक्रे पृष्ठानि यत्पृष्ठे न गृहीयात्प्राञ्च यज्ञं पृष्ठानि सः शृणीयुर्यदुक्थ्ये (३०)

गृहीयात्प्रत्यञ्च यज्ञमतिग्राह्याः सः शृणीयुर्विश्वजिति सर्वपृष्ठे ग्रहीतव्या यज्ञस्य
सवीर्यत्वाय प्रजापतिर्देवभ्यो यज्ञान्व्यादिश्वस प्रियास्तनूरप न्यधत्त तदतिग्राह्या
अभवन्वितनुस्तस्य यज्ञ इत्याहुर्यस्यातिग्राह्या न गृह्यन्त इत्यप्यग्निष्टोमे ग्रहीतव्या यज्ञस्य
सतनुत्वाय देवता वै सर्वाः सदृशीरासन्ता न व्यावृत्तमगच्छन्ते देवाः (३१)

एत एतान्ग्रहानपश्यन्तानगृह्यताग्नेयमग्निरैन्द्रमिन्द्रः सौर्यं सूर्यस्ततो वै तै-
ऽन्याभिर्देवताभिर्व्यावृत्तमगच्छन् यस्यैवं विदुष एते ग्रहा गृह्यन्त व्यावृत्तमेव पाप्मना
भ्रातृव्येण गच्छतीमे लोका ज्योतिष्मन्तः समावर्द्धीर्याः कार्या इत्याहुराग्नेयेनास्मिन्नैके

ज्योतिर्धत्त ऐन्द्रेणान्तरिक्ष इन्द्रवायू हि सयुजौ सौर्येणामुष्मिर्लोकै (३२)

ज्योतिर्धत्ते ज्योतिष्मन्तोऽस्मा इमे लोका भवन्ति समावद्वीर्यानिनाङ्कुरुत एतान् वै ग्रहांन्ब्रम्बाविश्ववयसाववित्तम् ताभ्यामिमे लोकाः पराश्चश्चार्वाश्चश्च प्राभुर्यस्यैवं विदुषं एते ग्रहा गृह्यन्ते प्रास्मा इमे लोकाः पराश्चश्चार्वाश्चश्च भान्ति॥ (३३)

उक्थ्यै देवा अमुष्मिर्लोक एकात्रचत्वारिंशच्च॥ [८]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा अदाभ्ये छन्दांसि सर्वनानि समस्थापयन्ततो देवा अभवन्परासुरा यस्यैवं विदुषोऽदाभ्यो गृह्यते भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति यद्वै देवा असुरानदाभ्येनादभ्रवन्तददाभ्यस्यादाभ्यत्वं य एवं वेद दभ्रोत्येव भ्रातृव्यं नैनम्भ्रातृव्यो दभ्रोति (३४)

एषा वै प्रजापतेरतिमोक्षिणी नाम तनूर्यददाभ्य उपनद्धस्य गृह्णात्यतिमुत्तया अतिं पाप्मानम्भ्रातृव्यमुच्यते य एवं वेद घ्नन्ति वा एतत्सोमं यदभिषुण्वन्ति सोमं हन्यमाने यज्ञो हन्यते यज्ञे यजमानो ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं तद्यज्ञे यजमानः कुरुते येन जीवन्त्सुवर्गं लोकमेतीति जीवग्रहो वा एष यददाभ्योऽनभिषुतस्य गृह्णाति जीवन्तमेवैनं सुवर्गं लोकं गमयति वि वा एतद्यज्ञं छिन्दन्ति यददाभ्ये सऽस्थापयन्त्यं शूनपि सृजति यज्ञस्य सन्तत्यै॥ (३५)

दभ्रोत्यनभिषुतस्य गृह्णात्येकान्नविंशतिश्च॥ [९]

देवा वै प्रबाहुग्रहानगृह्णत स एतं प्रजापतिरंशुमपश्यत्तमंगृहीत तेन वै स आर्ध्रोद्यस्यैवं विदुषोऽंशुर्गृह्यत ऋध्रोत्येव सकृदभिषुतस्य गृह्णाति सकृद्धि स तेनार्ध्रान्मनसा गृह्णाति मन इव हि प्रजापतिः प्रजापतेरास्या औदुम्बरेण गृह्णात्यूर्वा उदुम्बर ऊर्जमेवाव रुद्धे चतुःस्रक्ति भवति दिक्षु (३६)

एव प्रति तिष्ठति यो वा अंशोरायतनं वेदायतनवान्भवति वामदेव्यमिति साम तद्वा अस्यायतनम्मनसा गायमानो गृह्णात्यायतनवानेव भवति यदध्वर्युरंशुं गृह्णन्नार्धयैदुभाभ्यां नर्धयैताध्वर्यवे च यजमानाय च यदध्वर्यैदुभाभ्यामृध्येतानवानं गृह्णाति सैवास्यर्द्धिरहिरण्यमभि व्यनित्यमृतं वै हिरण्यमायुः प्राण आयुषैवामृतमभि धिनोति शतमानम्भवति शतायुः पुरुषः

शतेन्द्रियं आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति॥ (३७)

दिक्ष्वनिति वि०शतिश्च॥ [१०]

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्यादिशत्स रिरिचानोऽमन्यत् स यज्ञानां षोडशधेन्द्रियं वीर्यात्मानंमभि समक्खिदत् तथोऽश्यंभवन्न वै षोडशी नाम यज्ञोऽस्ति यद्वा षोडशः स्तोत्रं षोडशः शस्त्रं तेन षोडशी तथोऽशिनः षोडशित्वं यथोऽशी गृह्यत इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमान आत्मन्धत्ते देवेभ्यो वै सुवर्गो लोकः (३८)

न प्राभवत्त एतं षोडशिनमपश्यन्तमगृह्णत् ततो वै तेभ्यः सुवर्गो लोकः प्राभवद्यथोऽशी गृह्यते सुवर्गस्य लोकस्याभिर्जित्या इन्द्रो वै देवानामानुजावर आसीत्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतं षोडशिनम्प्रायच्छुत्तमगृह्णीत ततो वै सोऽग्रं देवतानां पर्येद्यस्यैव विदुषः षोडशी गृह्यते (३९)

अग्रमेव संमानानां पर्येति प्रातःसवने गृह्णाति वज्रो वै षोडशी वज्रः प्रातःसवनं स्वादेवेनं योनेर्निर्गृह्णाति सवनेसवनेऽभि गृह्णाति सर्वनात्सवनादेवेनम्प्रा ज्ञयति तृतीयसवने पशुकामस्य गृहीयाद्वज्रो वै षोडशी पशवंस्तृतीयसवनं वज्रेणैवास्मै तृतीयसवनात्पशूनवं रुद्धे नोक्थ्यै गृहीयात्प्रजा वै पशवं उक्थानि यदुक्थ्यै (४०)

गृहीयात्प्रजां पशूनस्य निर्दहेदतिरात्रे पशुकामस्य गृहीयाद्वज्रो वै षोडशी वज्रेणैवास्मै पशूनंवरुध्य रात्रियोपरिष्ठाच्छमयत्यप्यग्निष्टोमे राज्ञन्यस्य गृहीयाद्वावृत्कामो हि राज्ञन्यो यजते साह एवास्मै वज्रं गृह्णाति स एनं वज्रो भूत्या इन्द्रे निर्वा दहत्येकविंशः स्तोत्रम्भवति प्रतिष्ठित्यै हरिवच्छस्यत इन्द्रस्य प्रियं धाम (४१)

उपाप्रोति कनीयांसि वै देवेषु छन्दाःस्यास्यस्यासुरेषु ते देवाः कनीयसा छन्दसा ज्यायश्छन्दोऽभि व्यंशंसन्ततो वै तेऽसुराणां लोकमवृज्जत यत्कनीयसा छन्दसा ज्यायश्छन्दोऽभि विशंसन्ति भ्रातृव्यस्यैव तल्लोकं वृद्धे षडक्षराण्यति रेचयन्ति षड्वा ऋतवं ऋतूनेव प्रीणाति चत्वारि पूर्वाण्यवं कल्पयन्ति (४२)

चतुष्पद एव पशूनवं रुद्धे द्वे उत्तरे द्विपद एवावं रुद्धेऽनुष्टुभमभि सम्पादयन्ति वाग्वा अनुष्टुप्तस्मात्प्राणानां वागुत्तमा संमयाविषिते सूर्ये षोडशिनः स्तोत्रमुपाकरोत्येतस्मिन्वै लोक इन्द्रो वृत्रमंहन्त्याक्षादेव वज्रम्भ्रातृव्याय प्र हरत्यरुणपिशङ्गोऽश्वो दक्षिणैतद्वै वज्रस्य

रूपं समृद्धौ (४३)

लो॒को वि॒दुषः॑ षोड॒शी गृ॒ह्यते॑ यदु॒क्थ्ये॑ धामं कल्पयन्ति स॒प्तच॑त्वारि॒ंशच्च॑॥ [११]

॥ काण्डम् ७ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

प्रजननं ज्योतिरग्निर्देवतानां ज्योतिर्विराट्छन्दसां ज्योतिर्विराड्वाचां ऽग्नौ सं तिष्ठते
विराजंमभि सम्पद्यते तस्मात्तज्ज्योतिरुच्यते द्वौ स्तोमौ प्रातःसवनं वहतो यथा प्राणश्चापानश्च
द्वौ माध्यदिनं सवनं यथा चक्षुश्च श्रोत्रं च द्वौ तृतीयसवनं यथा वाक् प्रतिष्ठा च
पुरुषसम्मिता वा एष यज्ञोऽस्थूरिः (१)

यं कामं कामयते तमेतेनाभ्यश्नुते सर्वं ह्यस्थूरिणाभ्यश्नुते ऽग्निष्टोमेन वै प्रजापतिः
प्रजा असृजत् ता अग्निष्टोमेनैव पर्यगृह्णात्तासां परिगृहीतानामश्वतरोऽत्यप्रवत् तस्यानुहाय
रेत् आदत्त तद्गर्भे न्यमार्द्रस्मार्द्रर्भो द्विरता अथो आहुर्वडवायां न्यमार्डिति तस्माद्वडवा
द्विरता अथो आहुरोषधीषु (२)

न्यमार्डिति तस्मादोषधयोऽनभ्यक्ता रेभन्त्यथो आहुः प्रजासु न्यमार्डिति तस्माद्यमौ
जायेते तस्मादश्वतरो न प्र जायत आत्तरेता हि तस्माद्वरहिष्यनवक्लृप्तः सर्ववेदसे वा
सहस्रे वावक्लृप्तोऽति ह्यप्रवत् य एवं विद्वानग्निष्टोमेन यजते प्राजाताः प्रजा जनयति
परि प्रजाता गृह्णाति तस्मादाहुर्ज्येष्ठयज्ञ इति (३)

प्रजापतिर्वाव ज्येष्ठः स ह्येतेनाग्नेऽयंजत प्रजापतिरकामयत् प्र जायेयेति स
मुखतस्त्रिवृत् निरमिमीत् तमग्निर्देवतान्वसृज्यत गायत्री छन्दो रथन्तरं सामं ब्राह्मणो
मनुष्याणामजः पशूनान्तस्मात्ते मुख्या मुखतो ह्यसृज्यन्तो रसो बाहुभ्यां पञ्चदशं निरमिमीत्
तमिन्द्रो देवतान्वसृज्यत त्रिष्टुप्छन्दो बृहत् (४)

सामं राजन्यो मनुष्याणामविः पशूनान्तस्मात्ते वीर्यावन्तो वीर्याद्यसृज्यन्त मध्यतः
सप्तदशं निरमिमीत् तं विश्वं देवा देवता अन्वसृज्यन्त जगती छन्दो वैरूपं सामं
वैश्यो मनुष्याणां गावः पशूनान्तस्मात्त आद्या अन्नधानाद्यसृज्यन्त तस्माद्द्वया रसोऽन्येभ्यो
भूयिष्ठा हि देवता अन्वसृज्यन्त पत्त एकविंशं निरमिमीत् तमनुष्टुप्छन्दः [5]

अन्वसृज्यत वैराजं सामं शूद्रो मनुष्याणामश्वः पशूनान्तस्मात्तौ भूतसङ्गामिणावश्वश्च

शूद्रश्च तस्माच्छूद्रो यज्ञेऽनवक्कसो न हि देवता अन्वसृज्यत तस्मात्पादावुप जीवतः
पुत्तो ह्यसृज्येतां प्राणा वै त्रिवृदर्धमासाः पञ्चदशः प्रजापतिः सप्तदशस्रय इमे लोका
असावादित्य एकविंश एतस्मिन्वा एते श्रिता एतस्मिन्प्रतिष्ठिता य एवं वेदैतस्मिन्नेव
श्रयत एतस्मिन्प्रति तिष्ठति॥ (६)

अस्थूरीरोषधीषु ज्येष्ठयज्ञ इति बृहदनुष्टुप्छन्दः प्रतिष्ठिता नवं च॥ [१]

प्रातःसवने वै गायत्रेण छन्दसा त्रिवृते स्तोमाय ज्योतिर्दधेदिति त्रिवृता ब्रह्मवर्चसेन
पञ्चदशाय ज्योतिर्दधेदिति पञ्चदशेनौजसा वीर्येण सप्तदशाय ज्योतिर्दधेदिति सप्तदशेन
प्राजापत्येन प्रजननेनैकविंशाय ज्योतिर्दधेदिति स्तोम एव तथ्स्तोमाय ज्योतिर्दधेत्यथो
स्तोम एव स्तोममभि प्र णयति यावन्तो वै स्तोमास्तावन्तो कामास्तावन्तो
लोकास्तावन्ति ज्योतींष्येतावन्त एव स्तोमानेतावन्तः कामानेतावन्तो लोकानेतावन्ति
ज्योतींष्यव रुद्धे॥ (७)

तावन्तो लोकान्नयोदश च॥ [२]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वै यजेत यौऽग्निष्टोमेन यजमानोऽथ सर्वस्तोमेन यजेतेति
यस्य त्रिवृतमन्तर्यन्ति प्राणाऽस्तस्यान्तर्यन्ति प्राणेषु मेऽप्यसदिति खलु वै यज्ञेन यजमानो
यजते यस्य पञ्चदशमन्तर्यन्ति वीर्यं तस्यान्तर्यन्ति वीर्यं मेऽप्यसदिति खलु वै यज्ञेन
यजमानो यजते यस्य सप्तदशमन्तर्यन्ति (८)

प्रजां तस्यान्तर्यन्ति प्रजायाम्मेऽप्यसदिति खलु वै यज्ञेन यजमानो यजते
यस्यैकविंशमन्तर्यन्ति प्रतिष्ठां तस्यान्तर्यन्ति प्रतिष्ठायाम्मेऽप्यसदिति खलु वै यज्ञेन
यजमानो यजते यस्य त्रिणवमन्तर्यन्त्युतूँश्च तस्य नक्षत्रियां च विराजमन्तर्यन्त्युतुषु
मेऽप्यसन्नक्षत्रियां च विराजीति (९)

खलु वै यज्ञेन यजमानो यजते यस्य त्रयस्त्रिंशमन्तर्यन्ति देवतास्तस्यान्तर्यन्ति
देवतासु मेऽप्यसदिति खलु वै यज्ञेन यजमानो यजते यो वै स्तोमानामवमं परमतां
गच्छन्तं वेदं परमतामेव गच्छति त्रिवृद्वै स्तोमानामवमस्त्रिवृत्परमो य एवं वेदं परमतामेव
गच्छति॥ (१०)

सप्तदशमन्तर्यन्ति विराजीति चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [३]

अङ्गिरसो वै सूत्रमांसतु ते सुवर्गं लोकमायन्तेषां हविष्मांश्च
हविष्कृच्छाहीयेतान्तावकामयेतां सुवर्गं लोकमियावेति तावेतं द्विरात्रमपश्यतान्तमाहरतान्तेनायजे
वै तौ सुवर्गं लोकमैतां य एवं विद्वान्द्विरात्रेण यजते सुवर्गमेव लोकमैति तावैताम्पूर्वणा-
ऽह्नाऽगच्छतामुत्तरेण (११)

अभिप्लवः पूर्वमहर्भवति गतिरुत्तरं ज्योतिष्टोमोऽग्निष्टोमः पूर्वमहर्भवति तेजस्तेनावं रुन्दे
सर्वस्तोमोऽतिरात्र उत्तरं सर्वस्यास्यै सर्वस्यावरुद्धौ गायत्रम्पूर्वेहन्त्सामं भवति तेजो वै
गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसं तेजं एव ब्रह्मवर्चसमात्मन्धत्ते त्रैष्टुभमुत्तरं ओजो वै वीर्यं
त्रिष्टुगोजं एव वीर्यमात्मन्धत्ते रथन्तरम्पूर्वं (१२)

अहन्त्सामं भवतीयं वै रथन्तरमस्यामेव प्रति तिष्ठति बृहदुत्तरेऽसौ वै बृहदमुष्यामेव
प्रति तिष्ठति तदाहुः कं जगती चानुष्टुप्तेति वैखानसम्पूर्वेऽहन्त्सामं भवति तेन
जगत्यै नैति षोडश्युत्तरे तेनानुष्टुभोऽथाहुर्यत्समानैऽधमासे स्यातामन्यतरस्याहो वीर्यमनुं
पद्येतेत्यमावास्यायाम्पूर्वमहर्भवत्युत्तरस्मिन्नुत्तरन्नानैवारधमासयोर्भवतो नानावीर्यं भवतो
हविष्मन्निधनम्पूर्वमहर्भवति हविष्कृन्निधनमुत्तरं प्रतिष्ठित्यै॥ (१३)

उत्तरेण रथन्तरम्पूर्वेऽन्वेकविंशतिश्च॥ [४]

आपो वा इदमग्रे सलिलमांसीत्तस्मिन्प्रजापतिर्वायुर्भूत्वाचरत्स इमामपश्यतां
वराहो भूत्वाहरतां विश्वकर्मा भूत्वा व्यमादत्सांप्रथत सा पृथिव्यंभवत्तत्पृथिव्यै
पृथिवित्वन्तस्यामश्राम्यत्प्रजापतिः स देवानंसृजत वसून्नुद्रानादित्यान्ते देवाः
प्रजापतिमब्रुवन्प्र जायामहा इति सौऽब्रवीत् (१४)

यथाहं युष्मांस्तपसासृक्ष्येवं तपसि प्रजननमिच्छध्वमिति तेभ्यो-
ऽग्निमायतनंमप्रायच्छदेतेनायतनेन श्राम्यतेति तैऽग्निनायतनेनाश्राम्यन्ते संवत्सर
एकां गामंसृजन्त तां वसुभ्यो रुद्रेभ्य आदित्येभ्यः प्रायच्छन्नेतां रक्षध्वमिति तां वसवो
रुद्रा आदित्या अरक्षन्त सा वसुभ्यो रुद्रेभ्य आदित्येभ्यः प्राजायत त्रीणि च (१५)

शतानि त्रयस्त्रिंशत् चाथ सैव संहस्रतम्यंभवत्ते देवाः प्रजापतिमब्रुवन्सहस्रेण
नो याजयेति सौऽग्निष्टोमेन वसूनयाजयत् इमं लोकमजयन्तच्चाददुः स
उक्थ्येन रुद्रानयाजयत्तैऽन्तरिक्षमजयन्तच्चाददुः सौऽतिरात्रेणादित्यानयाजयत्तैऽमुं

लोकमजयन्तच्चाददुस्तदन्तरिक्षम् (१६)

व्यवैर्यत तस्माद्ब्रुवा घातुका अनायतना हि तस्मादाहुः शिथिलं वै मध्यममहस्त्रिरात्रस्य वि हि तद्वैर्यतेति त्रैष्टुभम्मध्यमस्याहु आज्यम्भवति संयानानि सूक्तानि शंसति षोडशिनं शंसत्यहो धृत्या अशिथिलम्भावाय तस्मात्त्रिरात्रस्याग्निष्टोम एव प्रथममहः स्यादथोक्थ्योऽधातिरात्र एषां लोकानां विधृत्यै त्रीणित्रीणि शतान्यनूचीनाहमव्यवच्छिन्नानि ददाति (१७)

एषां लोकानामनु सन्तत्यै दशतं न विच्छिन्द्याद्विराजं नेद्विच्छिनदानीत्यथ या सहस्रतम्यासीत्तस्यामिन्द्रश्च विष्णुश्च व्यायच्छेतां स इन्द्रोऽमन्यतानया वा इदं विष्णुः सहस्रं वक्ष्यत इति तस्यामकल्पेतां द्विभागं इन्द्रस्तृतीये विष्णुस्तद्वा एषाभ्यनूच्यत उभा जिग्यथुरिति तां वा एतामच्छावाकः (१८)

एव शंसत्यथ या सहस्रतमी सा होत्रे देयेति होतारं वा अभ्यतिरिच्यते यदतिरिच्यते होतानामस्यापयिताथारुन्नेत्रे देयेत्यतिरिक्ता वा एषा सहस्रस्यातिरिक्त उन्नेतत्विजामथाहुः सर्वेभ्यः सदस्येभ्यो देयेत्यथारुरुदाकृत्या सा वशं चरेदित्यथारुर्ब्रह्मणं चाग्नीधे च देयेति (१९)

द्विभागम्ब्रह्मणे तृतीयमग्नीधे ऐन्द्रो वै ब्रह्मा वैष्णवोऽग्नीधथैव तावकल्पेतामित्यथाहुर्या कल्याणी बहुरूपा सा देयेत्यथाहुर्या द्विरूपोभयतएनी सा देयेति सहस्रस्य परिगृहीत्यै तद्वा एतत्सहस्रस्यायनं सहस्रं स्तोत्रीयाः सहस्रं दक्षिणाः सहस्रसम्मिताः सुवर्गो लोकः सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै॥ (२०)

अब्रवीच्च तदन्तरिक्षन्ददात्यच्छावाकश्च देयेति सप्तचत्वारिंशच्च॥ [५]

सोमो वै सहस्रमविन्दत्तमिन्द्रोऽन्विन्दत्तौ यमो न्यागच्छतावब्रवीदस्तु मेऽत्रापीत्यस्तु ही(३) इत्यब्रूतां स यम एकस्यां वीर्यं पर्यपश्यदियं वा अस्य सहस्रस्य वीर्यम्भिर्भूतिं तावब्रवीदियम्ममास्त्वेतद्यवयोरिति तावब्रूतां सर्वे वा एतदेतस्यां वीर्यम् (२१)

परि पश्यामोऽशमा हरामहा इति तस्यामशमाहरन्त तामप्सु प्रावेशयन्सोमायोदेहीति सा रोहिणी पिङ्गलैकहायनी रूपं कृत्वा त्रयस्त्रिंशता च त्रिभिश्च शतैः सहोदैत्तस्माद्रोहिण्या पिङ्गलैकहायन्या सोमं क्रीणीयाद्य एवं विद्वान्रोहिण्या पिङ्गलैकहायन्या सोमं क्रीणाति त्रयस्त्रिंशता चैवास्य त्रिभिश्च (२२)

शतैः सोमः क्रीतो भवति सुक्रीतेन यजते तामप्सु प्रावेशयन्निन्द्रायोदेहीति सा रोहिणी

लक्ष्मणा पंष्टौही वार्त्रघ्नी रूपं कृत्वा त्रयस्त्रिंशता च त्रिभिश्च शतैः सहोदैतस्माद्रोहिणीं
लक्ष्मणाम्पंष्टौही वार्त्रघ्नी दद्याद्य एवं विद्वान्रोहिणीं लक्ष्मणाम्पंष्टौही वार्त्रघ्नी ददाति
त्रयस्त्रिंशच्चैवास्य त्रीणि च शतानि सा दत्ता (२३)

भवति तामप्सु प्रावेशयन् यमायोदेहीति सा जरती मूर्खा तंजघन्या रूपं कृत्वा
त्रयस्त्रिंशता च त्रिभिश्च शतैः सहोदैतस्माज्जरतीम्मूर्खा तंजघन्यामनुस्तरणीं कुर्वीत य
एवं विद्वान्जरतीम्मूर्खा तंजघन्यामनुस्तरणीं कुरुते त्रयस्त्रिंशच्चैवास्य त्रीणि च शतानि
सामुष्मिन्लौके भवति वागेव संहस्रतमी तस्मात् (२४)

वरो देयः सा हि वरः सहस्रमस्य सा दत्ता भवति तस्माद्वरो न प्रतिगृह्यः सा
हि वरः सहस्रमस्य प्रतिगृहीतम्भवतीयं वर इति ब्रूयादथान्याम्ब्रूयादियम्ममेति तथास्य
तत्सहस्रमप्रतिगृहीतम्भवत्युभयतएनी स्यात्तदाहुरन्यतएनी स्यात्सहस्रम्परस्तादेतमिति यैव
वरः (२५)

कल्याणी रूपसमृद्धा सा स्यात्सा हि वरः समृद्धौ तामुत्तरेणाग्नीध्रं
पर्याणीयाहवनीयस्यान्तं द्रोणकलशमव घ्रापयेदा जिघ्र कलशमह्यरुधारा पर्यस्वत्या त्वा
विशन्तिवन्दवः समुद्रमिव सिन्धवः सा मा सहस्र आ भज प्रजयां पशुभिः सह पुनर्मा
विंशताद्रयिरिति प्रजयैवैनम्पशुभी रय्या सम (२६)

अर्धयति प्रजावांन्यशुमात्रयिमान्भवति य एवं वेद तया सहाग्नीध्रम्परेत्यं पुरस्तात्प्रतीच्यां
तिष्ठन्त्यां जुहुयादुभा जिग्यथुर्न परां जयेथे न परां जिग्ये कतरश्चनैनोः। इन्द्रश्च विष्णो
यदपस्पृधेथां त्रेधा सहस्रं वि तदैरयेथामिति त्रेधाविभक्तं वै त्रिरात्रे सहस्रं साहस्रीमेवैनां
करोति सहस्रस्यैवैनाम्मात्राम् (२७)

करोति रूपाणि जुहोति रूपैरेवैनां समर्धयति तस्या उपोत्थाय कर्णमा जपेदिडे
रन्तेऽदिते सरस्वति प्रिये प्रेयसि महि विश्रुत्येतानि ते अघ्निये नामानि सुकृतं मा देवेषु
ब्रूतादिति देवेभ्य एवेनमा वैदयत्यन्वेन देवा बुध्यन्ते॥ (२८)

एतदेतस्यां वीर्यमस्य त्रिभिश्च दत्ता सहस्रतमी तस्मादेव वरः सम्मात्रामेकान्नचत्वारिंशच्च॥[६]

सहस्रतम्यां वै यजमानः सुवर्गं लोकमेति सैनं सुवर्गं लोकं गमयति सा
मा सुवर्गं लोकं गमयेत्याह सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति सा मा ज्योतिष्मन्तं

लोकं गमयेत्याह ज्योतिष्मन्तमेवैनं लोकं गमयति सा मा सर्वाभ्युपगच्छाँकानामयेत्याह
सर्वानेवैनमुपगच्छाँकानामयति सा (२९)

मा प्रतिष्ठां गमय प्रजयां पशुभिः सह पुनर्मा विंशताद्रयिरिति प्रजयैवैनमुपशुभीं
रय्यां प्रतिष्ठापयति प्रजावाँन्पशुमात्रयिमान्भवति य एवं वेद तामग्नीधे वा ब्रह्मणे वा
होत्रे वोद्गात्रे वाध्वर्यवे वा दद्यात्सहस्रमस्य सा दत्ता भवति सहस्रमस्य प्रतिगृहीतम्भवति
यस्तामविद्वान् (३०)

प्रतिगृह्णाति तां प्रति गृह्णीयादेकांसि न सहस्रमेकां त्वा भूतां प्रति गृह्णामि न
सहस्रमेकां मा भूता विंश मा सहस्रमित्येकामेवैनं भूतां प्रति गृह्णाति न सहस्रं य एवं
वेद स्योनासिं सुषदां सुशेवां स्योना मा विंश सुषदा मा विंश सुशेवा मा विंश (३१)

इत्याह स्योनैवैनं सुषदां सुशेवां भूता विंशति नैनं हिनस्ति ब्रह्मवादिनो
वदन्ति सहस्रं सहस्रतम्यन्वेती (३) सहस्रतमी सहस्रा (३) मिति यत्राचींमुष्मृजेत्सहस्रं
सहस्रतम्यन्वियात्तत्सहस्रमप्रज्ञात्रं सुवर्गं लोकं न प्र जानीयात्प्रतीचीमुष्मृजति तां
सहस्रमनु पर्यावर्तते सा प्रजानती सुवर्गं लोकमेति यजमानमभ्युष्मृजति क्षिप्रे सहस्रम्प्र
जायत उत्तमा नीयते प्रथमा देवान्गच्छति॥ (३२)

लोकानामयति साविद्वान्सुशेवा माविंश यजमानं द्वादश च॥ [७]

अत्रिरददादौवाय प्रजाम्पुत्रकामाय स रिरिचानोऽमन्यत निर्वीर्यः शिथिलो यातयामा
स एतं चतूरात्रमपश्यत् तमाहरत्तेनायजत ततो वै तस्य चत्वारो वीरा आजायन्त सुहोता
सूद्राता स्वध्वर्युः सुसंभयो य एवं विद्वांश्चतूरात्रेण यजत आस्यं चत्वारो वीरा जायन्ते
सुहोता सूद्राता स्वध्वर्युः सुसंभयो ये चतुर्विंशाः पर्वमाना ब्रह्मवर्चसं तत् (३३)

य उद्यन्तः स्तोमाः श्रीः सात्रिंश्च श्रद्धादेवं यजमानं चत्वारि वीर्याणि नोपानमन्तेजं
इन्द्रियम्ब्रह्मवर्चसमन्नाद्यं स एतांश्चतुरश्रतुष्टोमान्सोमानपश्यत्तानाहरत्तैरयजत तेजं
एव प्रथमेनावारुन्देन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन य एवं
विद्वांश्चतुरश्रतुष्टोमान्सोमानाहरति तैरयजते तेजं एव प्रथमेनावारुन्देन्द्रियं द्वितीयेन
ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन यामेवात्रिंशद्दिमाभ्रोत्तामेव यजमान ऋध्नोति॥ (३४)

तत्तेजं एवाष्टादश च॥ [८]

जमदग्निः पुष्टिकामश्चतूरात्रेणायजत् स एतान्योषाः अपुष्यत्स्मात्पलितौ जामदग्नियौ न सं जानाते एतानेव पोषान्युष्यति य एवं विद्वांश्चतूरात्रेण यजते पुरोडाशिन्य उपसदो भवन्ति पशवो वै पुरोडाशः पशून्वाव रुन्देऽन्नं वै पुरोडाशोऽन्नमेवाव रुन्देऽन्नादः पशुमान्भवति य एवं विद्वांश्चतूरात्रेण यजते॥ (३५)

जमदग्निरष्टाचत्वारिंशत्॥ [९]

संवत्सरो वा इदमेकं आसीत्सोऽकामयत्तून्स्मृजेयेति स एतम्पञ्चरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायज ततो वै स ऋतून्सृजत् य एवं विद्वांश्चरात्रेण यजते प्रैव जायते त ऋतवः सृष्टा न व्यावर्तन्त त एतम्पञ्चरात्रमपश्यन् तमाहरन्तेनायजन्त ततो वै ते व्यावर्तन्त (३६)

य एवं विद्वांश्चरात्रेण यजते वि पाप्मना भ्रातृव्येणा वर्तते सार्वसेनिः शौचेयोऽकामयत पशुमान्स्यामिति स एतम्पञ्चरात्रमाहरत्तेनायजत् ततो वै स सहस्रं पशून्प्राप्नोद्य एवं विद्वांश्चरात्रेण यजते प्र सहस्रं पशून्प्राप्नोति बबरः प्रावाहणिरकामयत वाचः प्रवदिता स्यामिति स एतम्पञ्चरात्रमा (३७)

अहरत्तेनायजत् ततो वै स वाचः प्रवदिताभवद्य एवं विद्वांश्चरात्रेण यजते प्रवदितैव वाचो भवत्यथो एनं वाचस्पतिरित्याहुरनाप्तश्चतूरात्रोऽतिरिक्तः षड्रात्रोऽथ वा एष सम्प्रति यज्ञो यत्पञ्चरात्रो य एवं विद्वांश्चरात्रेण यजते सम्प्रत्येव यज्ञेन यजते पञ्चरात्रो भवति पञ्च वा ऋतवः संवत्सरः (३८)

ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठत्यथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्दे त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेजं एवाव रुन्दे पञ्चदशो भवतीन्द्रियमेवाव रुन्दे सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायते पञ्चविंशोऽग्निष्टोमो भवति प्रजापतेराप्त्यै महाव्रतवान्नाद्यस्यावरुद्धौ विश्वजिह्वसर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति सर्वस्याभिजित्यै॥ (३९)

ते व्यावर्तन्त प्रवदिता स्यामिति स एतम्पञ्चरात्रमा संवत्सरोऽभिजित्यै॥ [१०]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामा दद इमामगृभ्णत्रशनामृतस्य पूर्वं आयुषि विदथेषु कव्या। तया देवाः सुतमा बभूवुरऋतस्य सामन्त्सरमारपन्ती। अभिधा अंसि भुवनमसि यन्तासि धर्तासि सौऽग्निं वैश्वानरं सप्रथसं गच्छ स्वाहाकृतः पृथिव्यां यन्ता राड्यन्तासि यमनो धर्तासि धरुणः कृष्ये त्वा क्षेमाय त्वा रय्ये त्वा

पोषाय त्वा पृथिव्यै त्वान्तरिक्षाय त्वा दिवे त्वा सृते त्वासंते त्वान्द्यस्त्वौषधीभ्यस्त्वा
विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्यः॥ (४०)

धरुणः पञ्चविंशतिश्च॥ [११]

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्राश्चोऽसि हयोऽस्यत्योऽसि नरोऽस्यर्वासि सप्तिरसि वाज्यंसि
वृषांसि नृमणा असि ययुर्नामास्यादित्यानाम्पत्वान्विह्यग्रये स्वाहा स्वाहेन्द्राग्निभ्यां स्वाहा
प्रजापतये स्वाहा विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहा सर्वाभ्यो देवेताभ्य इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः
स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमतिः स्वाहा भूरसि भुवे त्वा भव्याय त्वा भविष्यते त्वा
विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्यो देवा आशापाला एतं देवेभ्योऽश्वम्मेधाय प्रोक्षितं गोपायत॥ (४१)

रन्तिः स्वाहा द्वाविंशतिश्च॥ [१२]

आयंनाय स्वाहा प्रायंनाय स्वाहोद्वावाय स्वाहोद्वाताय स्वाहा शूकाराय स्वाहा शूकृताय
स्वाहा पलायिताय स्वाहाऽपलायिताय स्वाहाऽऽवल्गते स्वाहा परावल्गते स्वाहाऽऽयते
स्वाहा प्रयते स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४२)

आयंनायोत्तरमापलायिताय षड्विंशतिः॥ [१३]

अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा वायवे स्वाहापाम्मोदाय स्वाहा सवित्रे स्वाहा सरस्वत्यै
स्वाहेन्द्राय स्वाहा बृहस्पतये स्वाहा मित्राय स्वाहा वरुणाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४३)

[१४]

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहा सूर्याय स्वाहा चन्द्रमसे स्वाहा
नक्षत्रेभ्यः स्वाहा प्राच्यै दिशे स्वाहा दक्षिणायै दिशे स्वाहा प्रतीच्यै दिशे स्वाहोदीच्यै
दिशे स्वाहोर्ध्वायै दिशे स्वाहा दिग्भ्यः स्वाहाऽवान्तरदिशाभ्यः स्वाहा समाभ्यः स्वाहा
शरद्भ्यः स्वाहाऽहोरात्रेभ्यः स्वाहाऽर्धमासेभ्यः स्वाहा मासेभ्यः स्वाहर्तुभ्यः स्वाहा संवत्सराय
स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४४)

[१५]

अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा सवित्रे स्वाहा सरस्वत्यै स्वाहा पूष्णे स्वाहा

बृहस्पतये स्वाहाऽपाम्मोदाय स्वाहा वायवे स्वाहा मित्राय स्वाहा वरुणाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४५)

[१६]

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहाऽग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा सूर्याय स्वाहा चन्द्रमसे स्वाहाऽह्ने स्वाहा रात्रियै स्वाहर्जवे स्वाहा साधवे स्वाहा सुक्षित्यै स्वाहा क्षुधे स्वाहाऽऽशितिम्ने स्वाहा रोगाय स्वाहा हिमाय स्वाहा शीताय स्वाहाऽऽतपाय स्वाहाऽरण्याय स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४६)

[१७]

भुवो देवानां कर्मणापसर्तस्य पथ्यासि वसुभिर्देवेभिर्देवतया गायत्रेण त्वा छन्दसा युनज्मि वसन्तेन त्वर्तुना हविषा दीक्षयामि रुद्रेभिर्देवेभिर्देवतया त्रैष्टुभेन त्वा छन्दसा युनज्मि ग्रीष्मेण त्वर्तुना हविषा दीक्षयाम्यादित्येभिर्देवेभिर्देवतया जागतेन त्वा छन्दसा युनज्मि वर्षाभिस्त्वर्तुना हविषा दीक्षयामि विश्वेभिर्देवेभिर्देवतयानुष्टुभेन त्वा छन्दसा युनज्मि (४७)

शरदा त्वर्तुना हविषा दीक्षयाम्यङ्गिरोभिर्देवेभिर्देवतया पाङ्गेन त्वा छन्दसा युनज्मि हेमन्तशिशिराभ्यां त्वर्तुना हविषा दीक्षयाम्याह दीक्षामरुहमृतस्य पत्नी गायत्रेण छन्दसा ब्रह्मणा चर्तः सत्येऽधाः सत्यमृतैऽधाम्। महीमू पु सुत्रामाणमिह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमतिः स्वाहा॥ (४८)

[१८]

ईङ्काराय स्वाहे कृताय स्वाहा क्रन्दते स्वाहाऽवक्रन्दते स्वाहा प्रोथते स्वाहा प्रप्रोथते स्वाहा गन्धाय स्वाहा घ्राताय स्वाहा प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहाऽपानाय स्वाहा सन्दीयमानाय स्वाहा सन्दिताय स्वाहा विचृत्यमानाय स्वाहा विचृत्ताय स्वाहा पलायिष्यमानाय स्वाहा पलायिताय स्वाहोपरऽस्यते स्वाहोपरताय स्वाहा निवेक्ष्यते स्वाहा निविशमानाय स्वाहा निविष्टाय स्वाहा निषथ्यते स्वाहा निषीदते स्वाहा निषण्णाय स्वाहा (४९)

असिष्यते स्वाहाऽऽसीनाय स्वाहाऽऽसिताय स्वाहा निपथ्यते स्वाहा निपद्यमानाय

स्वाहा निपन्नाय स्वाहा शयिष्यते स्वाहा शयानाय स्वाहा शयिताय स्वाहा सम्मीलिष्यते स्वाहा सम्मीलते स्वाहा सम्मीलिताय स्वाहा स्वप्स्यते स्वाहा स्वपते स्वाहा सुप्ताय स्वाहा प्रभोथ्स्यते स्वाहा प्रबुध्यमानाय स्वाहा प्रबुद्धाय स्वाहा जागरिष्यते स्वाहा जाग्रते स्वाहा जागरिताय स्वाहा शुश्रूषमाणाय स्वाहा शृण्वते स्वाहा श्रुताय स्वाहा वीक्षिष्यते स्वाहा (५०)

वीक्षमाणाय स्वाहा वीक्षिताय स्वाहा सहास्यते स्वाहा सञ्जिहानाय स्वाहोज्जिहानाय स्वाहा विवथ्स्यते स्वाहा विवर्तमानाय स्वाहा विवृत्ताय स्वाहा त्थास्यते स्वाहोत्तिष्ठते स्वाहोत्थिताय स्वाहा विधविष्यते स्वाहा विधून्वानाय स्वाहा विधूताय स्वाहोत्क्रांस्यते स्वाहोत्क्रामते स्वाहोत्क्रान्ताय स्वाहा चङ्क्रमिष्यते स्वाहा चङ्क्रम्यमाणाय स्वाहा चङ्क्रामिताय स्वाहा कण्डूयिष्यते स्वाहा कण्डूयमानाय स्वाहा कण्डूयिताय स्वाहा निकषिष्यते स्वाहा निकषमाणाय स्वाहा निकषिताय स्वाहा यदत्ति तस्मै स्वाहा यत्पिबति तस्मै स्वाहा यन्मेहति तस्मै स्वाहा यच्छकृत्करोति तस्मै स्वाहा रेतसे स्वाहा प्रजाभ्यः स्वाहा प्रजननाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (५१)

[१९]

अग्नये स्वाहा वायवे स्वाहा सूर्याय स्वाहर्तमस्युतस्युतमसि सत्यमसि सत्यस्य सत्यमस्युतस्य पन्था असि देवानां छायामृतस्य नाम तत्सत्यं यत्त्वं प्रजापतिरस्यधि यदस्मिन्वाजिनीव शुभः स्पर्धन्ते दिवः सूर्येण विशोऽपो वृणानः पवते कव्यन्यशुं न गोपा इर्यः परिज्मा (५२)

[२०]

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः ॥

साध्या वै देवाः सुवर्गकामा एतः षड्रात्रमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त ततो वै ते सुवर्ग लोकमायन् य एवं विद्वांसः षड्रात्रमासते सुवर्गमेव लोकं यन्ति देवसत्रं वै षड्रात्रः

प्रत्यक्षः ह्येतानि पृष्ठानि य एवं विद्वांसः षड्रात्रमासंते साक्षादेव देवता अभ्यारोहन्ति
षड्रात्रो भवति षड्वा ऋतवः षट्पृष्ठानि (१)

पृष्ठैरेवतूनन्वारोहन्त्यृतुभिः संवत्सरन्ते संवत्सर एव प्रति तिष्ठन्ति बृहद्रथन्तरा-
भ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै
यज्ञस्याञ्जसायनी स्तुती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेज एवाव
रुन्धते पञ्चदशो भवतीन्द्रियमेवाव रुन्धते सप्तदशः (२)

भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायन्त एकविंशो भवति प्रतिष्ठित्या अथो
रुचमेवात्मन्दधते त्रिणवो भवति विजित्यै त्रयस्त्रिंशो भवति प्रतिष्ठित्यै सदोहविधानिनं
एतेन षड्रात्रेण यजेरन्नाश्वत्थी हविर्धानं चाग्नीध्रं च भवतस्तद्धि सुवर्ग्यं चक्रीवन्ती भवतः
सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्या उलूखलबुध्नो यूपो भवति प्रतिष्ठित्यै प्राश्नो यान्ति प्राडिव
हि सुवर्गः (३)

लोकः सरस्वत्या यान्त्येष वै देवयानः पन्थास्तमेवान्वारोहन्त्याक्रोशन्तो
यान्त्यवर्तिमेवान्यस्मिन्प्रतिषज्यं प्रतिष्ठां गच्छन्ति यदा दशं शतं कुर्वन्त्यथैकमुत्थानं
शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठन्ति यदा शतं सहस्रं
कुर्वन्त्यथैकमुत्थानं सहस्रसम्मितो वा असौ लोकोऽमुमेव लोकमभि जयन्ति यदैषां
प्रमीयेत यदा वा जीयेरन्नथैकमुत्थानन्तद्धि तीर्थम्॥ (४)

पृष्ठानि सप्तदशः सुवर्गो जयन्ति यदैकादश च॥ [१]

कुसुरुबिन्द औद्दालकिरकामयत पशुमान्स्यामिति स एतं सप्तरात्रमाहर्त्तेनायजत
तेन वै स यावन्तो ग्राम्याः पशवस्तानवारुन्द्ध य एवं विद्वान्सप्तरात्रेण यजते यावन्त
एव ग्राम्याः पशवस्तानेवाव रुद्धे सप्तरात्रो भवति सप्त ग्राम्याः पशवः सप्तरण्याः सप्त
छन्दाः स्युभयस्यावरुद्धौ त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेजः (५)

एवाव रुद्धे पञ्चदशो भवतीन्द्रियमेवाव रुद्धे सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव
तेन जायत एकविंशो भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्धत्ते त्रिणवो भवति विजित्यै
पञ्चविंशोऽग्निष्टोमो भवति प्रजापतेरास्यै महाव्रतवानन्नाद्यस्यावरुद्धौ विश्वजिथ्सर्वपृष्ठो-
ऽतिरात्रो भवति सर्वस्याभिजित्यै यत्प्रत्यक्षम्पूर्वेष्वहंसु पृष्ठान्युपेयुः प्रत्यक्षम् (६)

विश्वजिति यथा दुग्धामुपसीदत्येवमुत्तममहः स्यान्नैकरात्रश्चन स्याद्बृहद्रथन्तरे पूर्वेष्वहःसूपं यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव न युन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्ति यत्प्रत्यक्षं विश्वजिति पृष्ठान्युपयन्ति यथा प्रत्ता दुहे तादृगेव तत्॥ (७)

तेजं उपेयुः प्रत्यक्षं द्विचत्वारिंशच्च॥ [२]

बृहस्पतिरकामयत ब्रह्मवर्चसी स्यामिति स एतमष्टरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत ततो वै स ब्रह्मवर्चस्यभवद्य एवं विद्वानष्टरात्रेण यजते ब्रह्मवर्चस्यैव भवत्यष्टरात्रो भवत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसमगायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमव रुन्देऽष्टरात्रो भवति चतस्रो वै दिशश्चतस्रोऽवान्तरदिशा दिग्भ्य एव ब्रह्मवर्चसमव रुन्दे (८)

त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेजं एवाव रुन्दे पञ्चदशो भवतीन्द्रियमेवाव रुन्दे सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायत एकविंशो भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्धत्ते त्रिणवो भवति विजित्यै त्रयस्त्रिंशो भवति प्रतिष्ठित्यै पञ्चविंशोऽग्निष्टोमो भवति प्रजापतेरात्यै महाव्रतवानन्नाद्यस्यावरुद्धौ विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति सर्वस्याभिजित्यै॥ (९)

दिग्भ्य एव ब्रह्मवर्चसमवरुन्देऽभिजित्यै॥ [३]

प्रजापतिः प्रजा असृजत ताः सृष्टाः क्षुधं न्यायन्थ्स एतं नवरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत ततो वै प्रजाभ्योऽ कल्पत यर्हि प्रजाः क्षुधं निगच्छेयुस्तरहि नवरात्रेण यजेतेमे हि वा एतासां लोका अकृता अथैताः क्षुधं नि गच्छन्तीमानेवाभ्यो लोकान्कल्पयति तान्कल्पमानान्प्रजाभ्योऽनु कल्पते कल्पन्ते (१०)

अस्मा इमे लोका ऊर्जं प्रजासु दधाति त्रिरात्रेणैवेमं लोकं कल्पयति त्रिरात्रेणान्तरिक्षं त्रिरात्रेणामु लोकं यथा गुणे गुणमन्वस्यत्येवमेव तल्लोके लोकमन्वस्यति धृत्या अशितिलम्भावाय ज्योतिर्गौरायुरिति ज्ञाताः स्तोमा भवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरेष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्ति ज्ञात्रं प्रजानाम् (११)

गच्छति नवरात्रो भवत्यभिपूर्वमेवास्मिन्तेजो दधाति यो ज्योगामयावी स्याथ्स नवरात्रेण यजेत प्राणा हि वा एतस्याधृता अथैतस्य ज्योगामयति प्राणानेवास्मिन्दाधारोत

यदीतासुर्भवति जीवत्येव॥ (१२)

कल्पन्ते प्रजानात्रयस्त्रिंशच्च॥ [४]

प्रजापतिरकामयत् प्र जायेयेति स एतं दशहोतारमपश्यत्तमं जुहोतेन दशरात्रमसृजत् तेन दशरात्रेण प्राजायत दशरात्राय दीक्षिष्यमाणो दशहोतारं जुहुयाद्दशहोत्रैव दशरात्रं सृजते तेन दशरात्रेण प्र जायते वैराजो वा एष यज्ञो यद्दशरात्रो य एवं विद्वान्दशरात्रेण यजते विराजमेव गच्छति प्राजापत्यो वा एष यज्ञो यद्दशरात्रः (१३)

य एवं विद्वान्दशरात्रेण यजते प्रैव जायत इन्द्रो वै सहङ्गवताभिरासीत्स न व्यावृतमगच्छत्स प्रजापतिमुपाधावत् तस्मा एतं दशरात्रमप्रायच्छत्तमाहर्त्तेनायजत् ततो वै सौऽन्याभिर्देवताभिर्व्यावृतमगच्छद्य एवं विद्वान्दशरात्रेण यजते व्यावृतमेव पाप्मना भ्रातृव्येण गच्छति त्रिकुक्षुद्वै (१४)

एष यज्ञो यद्दशरात्रः ककुत्पञ्चदशः ककुदेकविंशः ककुत्रयस्त्रिंशो य एवं विद्वान्दशरात्रेण यजते त्रिकुक्षुदेव संमानानां भवति यजमानः पञ्चदशो यजमान एकविंशो यजमानस्त्रयस्त्रिंशः पुर इतरा अभिचर्यमाणो दशरात्रेण यजेत देवपुरा एव पर्यूहते तस्य न कुतश्चनोपाव्याधो भवति नैनमभिचरन्त्यस्तृणुते देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा एताः (१५)

देवपुरा अपश्यन् यद्दशरात्रस्ताः पर्यूहन्त तेषां न कुतश्चनोपाव्याधोऽभवत्ततो देवा अभवन्परासुरा यो भ्रातृव्यवान्स्यात्स दशरात्रेण यजेत देवपुरा एव पर्यूहते तस्य न कुतश्चनोपाव्याधो भवति भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति स्तोमः स्तोमस्योपस्तिर्भवति भ्रातृव्यमेवोपस्तिं कुरुते जामि वै (१६)

एतत्कुर्वन्ति यज्ञायास्सुः स्तोममुपेत्य कर्नीयासमुपयन्ति यदग्निष्टोमसामान्यवस्ताच्च परस्ताच्च भवन्त्यजामित्वाय त्रिवृदग्निष्टोमोऽग्निष्टोमोऽग्निष्टोमो भवति तेज एवाव रुद्धे पञ्चदश उक्थ्य ऐन्द्रीष्विन्द्रियमेवाव रुद्धे त्रिवृदग्निष्टोमो वैश्वदेवीषु पुष्टिमेवाव रुद्धे सप्तदशोऽग्निष्टोमः प्राजापत्यासु तीव्रसोमोऽन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायते (१७)

एकविंश उक्थ्यः सौरीषु प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्येते सप्तदशोऽग्निष्टोमः प्राजापत्यासूपहव्य उपहवमेव गच्छति त्रिणवावग्निष्टोमावभित ऐन्द्रीषु विजित्यै त्रयस्त्रिंश

उक्थ्यो वैश्वदेवीषु प्रतिष्ठित्यै विश्वजिह्वसर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति सर्वस्याभिजित्यै॥ (१८)

प्राजापत्यो वा एष यज्ञो यदशरात्रस्त्रिकुद्धा एता वै जायत एकत्रिंशच्च॥ [५]

ऋतवो वै प्रजाकामाः प्रजां नाविन्दन्त तैऽकामयन्त प्रजां सृजेमहि प्रजामव
रुन्धीमहि प्रजां विन्देमहि प्रजावन्तः स्यामेति त एतमैकादशरात्रमपश्यन्तमाहुरन्तेनायजन्त
ततो वै ते प्रजामसृजन्त प्रजामवारुन्धत प्रजामविन्दन्त प्रजावन्तोऽभवन्त ऋतवो-
ऽभवन्तदार्तवानामार्तवत्वमृतूनां वा एते पुत्रास्तस्मात् (१९)

आर्तवा उच्यन्ते य एवं विद्वांसं एकादशरात्रमासते प्रजामेव सृजन्ते प्रजामव रुन्धते
प्रजां विन्दन्ते प्रजावन्तो भवन्ति ज्योतिरतिरात्रो भवति ज्योतिरेव पुरस्तादधते सुवर्गस्य
लोकस्यानुख्यात्यै पृष्ठः षडहो भवति षड्वा ऋतवः षट्पृष्ठानि पृष्ठैरेवतूनन्वारोहन्त्यृतुभिः
संवत्सरन्ते संवत्सर एव प्रति तिष्ठन्ति चतुर्विंशो भवति चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री (२०)

गायत्रमर्ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियामेव ब्रह्मवर्चसे प्रति तिष्ठन्ति चतुश्चत्वारिंशो भवति
चतुश्चत्वारिंशदक्षरा त्रिष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुभिष्टुभ्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठन्त्यष्टाचत्वारिंशो
भवत्यष्टाचत्वारिंशदक्षरा जगती जागताः पशवो जगत्यामेव पशुषु प्रति
तिष्ठन्त्येकादशरात्रो भवति पञ्च वा ऋतव आर्तवाः पञ्चतुष्ट्वेवार्तवेषु संवत्सरे प्रतिष्ठायं
प्रजामव रुन्धतेऽतिरात्रावभितो भवतः प्रजायै परिगृहीत्यै॥ (२१)

तस्माद्वाय्व्येकात्रपञ्चाशच्च॥ [६]

ऐन्द्रवायवाग्रान्गृहीयाद्यः कामयेत यथापूर्वं प्रजाः कल्पेरन्निति यज्ञस्य वै क्लृप्तिमनु
प्रजाः कल्पन्ते यज्ञस्याक्लृप्तिमनु न कल्पन्ते यथापूर्वमेव प्रजाः कल्पयति न ज्यायांसं
कर्नीयानतिं क्रामत्यैन्द्रवायवाग्रान्गृहीयादामयाविनः प्राणेन वा एष व्यृध्यते यस्यामयति प्राण
ऐन्द्रवायवः प्राणेनैवैनं समर्धयति मैत्रावरुणाग्रान्गृहीरन् येषां दीक्षितानां प्रमीयेत (२२)

प्राणापानाभ्यां वा एते व्यृध्यन्ते येषां दीक्षितानां प्रमीयन्ते प्राणापानौ मित्रावरुणौ
प्राणापानावेव मुखतः परि हरन्त आश्विनाग्रान्गृहीतानुजावरोऽश्विनौ वै देवानामानुजावरो
पञ्चेवाग्रं पर्येतामश्विनावेतस्य देवता य आनुजावरस्तावेवैनमग्रं परि णयतः शुक्राग्रान्गृहीत
गतश्रीः प्रतिष्ठाकामोऽसौ वा आदित्यः शुक्र एषोऽन्तोऽन्तम्मनुष्यः (२३)

श्रियै गत्वा नि वर्ततेऽन्तादेवान्तमा रभते न ततः पारपीयान्भवति

मन्थ्यग्राङ्गृहीताभिचरन्त्रातपात्रं वा एतद्यन्मन्थिपात्रम्मुत्युनैवेनं ग्राहयति ताजगार्तिमाच्छ्रित्याग्रयणः
यस्य पिता पितामहः पुण्यः स्यादथ तत्र प्राप्नुयाद्वाचा वा एष इन्द्रियेण व्यूध्यते यस्य
पिता पितामहः पुण्यः (२४)

भवत्यथ तत्र प्राप्नोत्युरं इवेतद्यज्ञस्य वागिव यदाग्रयणो वाचैवेनमिन्द्रियेण समर्धयति न
ततः पापीयान्भवत्युक्थ्याग्राङ्गृहीताभिचर्यमाणः सर्वेषां वा एतत्पात्राणामिन्द्रियं यदुक्थ्यपात्रं
सर्वेणैवेनमिन्द्रियेणाति प्र युङ्क्ते सरस्वत्यभि नो नेषि वस्य इति पुरोरुचं कुर्याद्वाग्वै (२५)

सरस्वती वाचैवेनमति प्र युङ्क्ते मा त्वत्क्षेत्राण्यरणानि गन्मेत्याह मृत्योर्वै क्षेत्राण्यरणानि
तेनैव मृत्योः क्षेत्राणि न गच्छति पूर्णान्ग्रहान्गृहीयादामयाविनः प्राणान् वा एतस्य
शुगच्छति यस्यामयति प्राणा ग्रहाः प्राणानेवास्यं शुचो मुञ्चत्युत यदीतासुर्भवति जीवत्येव
पूर्णान्ग्रहान्गृहीयाद्यर्हि पर्जन्यो न वर्षेत्प्राणान् वा एतर्हि प्रजानां शुगच्छति यर्हि
पर्जन्यो न वर्षति प्राणा ग्रहाः प्राणानेव प्रजानां शुचो मुञ्चति ताजकप्र वर्षति॥ (२६)

प्रमीयेत मनुष्यं ऋध्यते यस्य पिता पितामहः पुण्यो वाग्वा एव पूर्णान्ग्रहान्पञ्चविंशतिश्च॥ [७]

गायत्रो वा ऐन्द्रवायवो गायत्रम्रायणीयमहस्तस्मात्प्रायणीयेऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते स्व
एवैनमायतने गृह्णाति त्रैष्टुभो वै शुक्रस्त्रैष्टुभं द्वितीयमहस्तस्माद्वितीयेऽहञ्छुक्रो गृह्यते स्व
एवैनमायतने गृह्णाति जागतो वा आग्रयणो जागतं तृतीयमहस्तस्मात्तृतीयेऽहन्नाग्रयणो
गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णात्येतद्वै (२७)

यज्ञमापद्यच्छन्दाऽस्याप्रोति यदाग्रयणः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदृशन्तत एवैनम्पुनः
प्र युङ्क्ते जगन्मुखो वै द्वितीयस्त्रिरात्रो जागत आग्रयणो यच्चतुर्थेऽहन्नाग्रयणो गृह्यते स्व
एवैनमायतने गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽनु पर्यावर्तन्ते राथंतरो वा ऐन्द्रवायवो राथंतरं
पञ्चममहस्तस्मात्पञ्चमेऽहन् (२८)

ऐन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णाति बारहतो वै शुक्रो बारहतं
षष्ठमहस्तस्मात्षष्ठेऽहञ्छुक्रो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णात्येतद्वै द्वितीयं
यज्ञमापद्यच्छन्दाऽस्याप्रोति यच्छुक्रः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदृशन्तत एवैनम्पुनः प्र युङ्क्ते
त्रिष्टुङ्मुखो वै तृतीयस्त्रिरात्रस्त्रैष्टुभः (२९)

शुक्रो यथसप्तमेऽहञ्छुक्रो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽनु

पर्यावर्तन्ते वाग्वा आग्रयणो वागष्टममहस्तस्मादष्टमेऽहन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णाति प्राणो वा ऐन्द्रवायवः प्राणो नवममहस्तस्मान्नवमेऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णात्येतत् (३०)

वै तृतीयं यज्ञमापद्यच्छन्दाऽस्याप्रोति यदैन्द्रवायवः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदृशन्तं एवैनम्पुनः प्र युङ्क्तेऽथो स्वमेव छन्दोऽनु पर्यावर्तन्ते पथो वा एतेऽध्यपथेन यन्ति यै-
ऽन्येनैन्द्रवायवात्प्रतिपद्यन्तेऽन्तः खलु वा एष यज्ञस्य यदृशममहर्दशमेऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते यज्ञस्य (३१)

एवान्तं गत्वापथात्पन्थामपि यन्त्यथो यथा वहींयसा प्रतिसारं वहन्ति तादृगेव तच्छन्दाऽस्यन्योन्यस्य लोकमभ्यध्यायन्तान्येतेनैव देवा व्यवाहयन्नैन्द्रवायवस्य वा एतदायतनं यच्चतुर्थमहस्तस्मिन्नाग्रयणो गृह्यते तस्मादाग्रयणस्यायतने नवमेऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते शुक्रस्य वा एतदायतनं यत्पञ्चमम् (३२)

अहस्तस्मिन्नैन्द्रवायवो गृह्यते तस्मादैन्द्रवायवस्यायतने सप्तमेऽहञ्छुक्रो गृह्यत आग्रयणस्य वा एतदायतनं यत्षष्ठमहस्तस्मिञ्छुक्रो गृह्यते तस्माच्छुक्रस्यायतनेऽष्टमे-
ऽहन्नाग्रयणो गृह्यते छन्दाऽस्येव तद्वि वाहयति प्र वस्यसो विवाहमाप्नोति य एवं वेदाथो देवताभ्य एव युज्ञे संविदं दधाति तस्मादिदमन्योन्यस्मै ददाति॥ (३३)

एतद्वै पञ्चमेऽहन्नैष्टुभ एतद्वृह्यते यज्ञस्य पञ्चममन्यस्मा एकञ्च॥ [८]

प्रजापतिरकामयत् प्र जायेयेति स एतं द्वादशरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत् ततो वै स प्राजायत् यः कामयैत् प्र जायेयेति स द्वादशरात्रेण यजेत् प्रैव जायते ब्रह्मवादिनो वदन्त्यग्निष्टोमप्रायणा युज्ञा अथ कस्मादतिरात्रः पूर्वः प्र युज्यत् इति चक्षुषी वा एते यज्ञस्य यदतिरात्रौ कनीनिके अग्निष्टोमौ यत् (३४)

अग्निष्टोमं पूर्वम्प्रयुञ्जीरन्बहिर्धा कनीनिके दध्युस्तस्मादतिरात्रः पूर्वः प्र युज्यते चक्षुषी एव युज्ञे धित्वा मध्यतः कनीनिके प्रतिं दधति यो वै गायत्रीं ज्योतिःपक्षां वेद ज्योतिषा भासा सुवर्गं लोकमेति यावद्भिष्टोमौ तौ पक्षौ येऽन्तरेऽष्टाबुक्थ्याः स आत्मैषा वै गायत्री ज्योतिःपक्षा य एवं वेद ज्योतिषा भासा सुवर्गं लोकम् (३५)

एति प्रजापतिर्वा एष द्वादशधा विहितो यद्द्वादशरात्रो यावतिरात्रौ तौ पक्षौ येऽन्तरे-
ऽष्टाबुक्थ्याः स आत्मा प्रजापतिर्वावैष सन्धस्द्ध वै सन्नेण स्पृणोति प्राणा वै सत्प्राणानेव

स्पृणोति सर्वासां वा एते प्रजानां प्राणैरासते ये सत्रमासते तस्मात्पृच्छन्ति किमेते सत्रिण इति प्रियः प्रजानामुत्थितो भवति य एवं वेद॥ (३६)

अग्निष्टोमौ यथ्सुवर्गल्लोकं प्रियः प्रजानां पञ्च च॥ [१]

न वा एषोऽन्यतोवैश्वानरः सुवर्गाय लोकाय प्राम्बदूर्ध्वो ह वा एष आतत आसीत्ते देवा एतं वैश्वानरं पर्योहन्सुवर्गस्य लोकस्य प्रभूत्या ऋतवो वा एतेन प्रजापतिमयाजयन्तेष्वाम्नोदधि तदुधोति ह वा ऋत्विक्षु य एवं विद्वान्द्वादशाहेन यजते तैऽस्मिन्नेच्छन्त स रसमहं वसन्ताय प्रायच्छत् (३७)

यवं ग्रीष्मायौषधीर्वर्षाभ्यो ब्रीहीञ्छुरदे माषतिलौ हेमन्तशिशिराभ्यान्तेनेन्द्र प्रजापतिरयाजयत्ततो वा इन्द्र इन्द्रोऽभवत्तस्मादाहुरानुजावरस्य यज्ञ इति स ह्येतेनाग्रेऽयंजतेष ह वै कुणपमत्ति यः सत्रे प्रतिगृह्णाति पुरुषकुणपमंश्वकुणपङ्गौर्वा अन्नं येन पात्रेणान्त्रिभ्रति यत्तन्न निर्णेनिजति ततोऽधि (३८)

मलं जायत एकं एव यंजेतैको हि प्रजापतिराग्रेद्वादश रात्रीर्दक्षितः स्याद्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्वावैष एष ह त्वे जायते यस्तपसोऽधि जायते चतुर्धा वा एतास्तिस्तिस्त्रो रात्रयो यद्वादशोपसदो याः प्रथमा यज्ञं ताभिः सम्भरति या द्वितीया यज्ञं ताभिरा रभते (३९)

यास्तृतीयाः पात्राणि ताभिर्निर्णेनित्ते याश्चतुर्थीरपि ताभिरात्मानमन्तरतः शुन्यते यो वा अस्य पशुमत्ति मांसं सौऽत्ति यः पुरोडाशंस्तिष्कं स यः परिवापं पुरीषं स य आज्यंम्पद्भानं स यः सोमं स्वेदं सोऽपि ह वा अस्य शीर्षण्या निष्पदः प्रति गृह्णाति यो द्वादशाहे प्रतिगृह्णाति तस्माद्वादशाहेन न याज्यंम्पाप्मनो व्यावृत्त्यै॥ (४०)

अयच्छुदधि रभते द्वादशाहेन चत्वारि च॥ [१०]

एकस्मै स्वाहा द्वाभ्यां स्वाहा त्रिभ्यः स्वाहा चतुर्भ्यः स्वाहा पञ्चभ्यः स्वाहा षड्भ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहा ऽष्टाभ्यः स्वाहा नवभ्यः स्वाहा दशभ्यः स्वाहाैकादशभ्यः स्वाहा द्वादशभ्यः स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा चतुर्दशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा षोडशभ्यः स्वाहा सप्तदशभ्यः स्वाहा ऽष्टादशभ्यः स्वाहाैकान्न विंशत्यै स्वाहा नवविंशत्यै स्वाहाैकान्न चत्वारिंशते स्वाहा नवचत्वारिंशते स्वाहाैकान्न षष्ठ्यै स्वाहा नवषष्ठ्यै स्वाहाैकान्नाशीत्यै

स्वाहा नवांशीत्यै स्वाहेकात्र शताय स्वाहा शताय स्वाहा द्वाभ्यां शताभ्यां स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४१)

नवचत्वारिंशते स्वाहेकान्नैकविंशतिश्च॥ [११]

एकस्मै स्वाहा त्रिभ्यः स्वाहा पञ्चभ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहा नवभ्यः स्वाहेकादशभ्यः स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा सप्तदशभ्यः स्वाहेकात्र विंशत्यै स्वाहा नवविंशत्यै स्वाहेकात्र चत्वारिंशते स्वाहा नवचत्वारिंशते स्वाहेकात्र षष्ठ्यै स्वाहा नवषष्ठ्यै स्वाहेकान्नाशीत्यै स्वाहा नवांशीत्यै स्वाहेकात्र शताय स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४२)

एकस्मै त्रिभ्यः पञ्चाशत्॥ [१२]

द्वाभ्यां स्वाहा चतुर्भ्यः स्वाहा षड्भ्यः स्वाहा ऽष्टाभ्यः स्वाहा दशभ्यः स्वाहा द्वादशभ्यः स्वाहा चतुर्दशभ्यः स्वाहा षोडशभ्यः स्वाहा ऽष्टादशभ्यः स्वाहा विंशत्यै स्वाहा ऽष्टानवत्यै स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४३)

द्वाभ्यामष्टानवत्यै षड्विंशतिः॥ [१३]

त्रिभ्यः स्वाहा पञ्चभ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहा नवभ्यः स्वाहेकादशभ्यः स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा सप्तदशभ्यः स्वाहेकात्र विंशत्यै स्वाहा नवविंशत्यै स्वाहेकात्र चत्वारिंशते स्वाहा नवचत्वारिंशते स्वाहेकात्र षष्ठ्यै स्वाहा नवषष्ठ्यै स्वाहेकान्नाशीत्यै स्वाहा नवांशीत्यै स्वाहेकात्र शताय स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४४)

त्रिभ्योऽष्टचत्वारिंशत्॥ [१४]

चतुर्भ्यः स्वाहा ऽष्टाभ्यः स्वाहा द्वादशभ्यः स्वाहा षोडशभ्यः स्वाहा विंशत्यै स्वाहा षण्णवत्यै स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४५)

चतुर्भ्यः षण्णवत्यै षोडश॥ [१५]

पञ्चभ्यः स्वाहा दशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा विंशत्यै स्वाहा षण्णवत्यै स्वाहा

शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४६)

पञ्चभ्यः पञ्चनवत्यै चतुर्दश॥ [१६]

दशभ्यः स्वाहा विंशत्यै स्वाहा त्रिंशते स्वाहा चत्वारिंशते स्वाहा पञ्चाशते स्वाहा षष्ठ्यै स्वाहा सप्तत्यै स्वाहाऽशीत्यै स्वाहा नवत्यै स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४७)

दशभ्यो द्वाविंशतिः॥ [१७]

विंशत्यै स्वाहा चत्वारिंशते स्वाहा षष्ठ्यै स्वाहाऽशीत्यै स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४८)

विंशत्यै द्वादश॥ [१८]

पञ्चाशते स्वाहा शताय स्वाहा द्वाभ्यां शताभ्यां स्वाहा त्रिभ्यः शतेभ्यः स्वाहा चतुर्भ्यः शतेभ्यः स्वाहा पञ्चभ्यः शतेभ्यः स्वाहा षड्भ्यः शतेभ्यः स्वाहा सप्तभ्यः शतेभ्यः स्वाहाऽष्टाभ्यः शतेभ्यः स्वाहा नवभ्यः शतेभ्यः स्वाहा सहस्राय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४९)

पञ्चाशते द्वात्रिंशत्॥ [१९]

शताय स्वाहा सहस्राय स्वाहाऽयुताय स्वाहा न्रियुताय स्वाहा प्रयुताय स्वाहाऽर्बुदाय स्वाहा न्यर्बुदाय स्वाहा समुद्राय स्वाहा मध्याय स्वाहाऽन्ताय स्वाहा परार्धाय स्वाहोपसे स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहोदेष्यते स्वाहोद्यते स्वाहोदिताय स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (५०)

शतायाष्टात्रिंशत्॥ [२०]

प्रजवं ब्रह्मवादिनः किमेष वा आत्मा आदित्या उभयोः प्रजापतिरन्वायन्निन्द्रो वै सदङ्घ्रिन्द्रो वै शिथिलः प्रजापतिरकामयतान्नादः सा विराड्सावादित्योऽर्वाङ्मूतमा मेऽग्निना स्वाहाधिन्द्रोऽञ्जेताय कृष्णायौषधीभ्यो वनस्पतिभ्यो विंशतिः॥ [२१]

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

प्रजवं वा एतेन यन्ति यदंशममहः पापावहीयं वा एतेन भवन्ति यदंशममह्यो वै प्रजवं यतामपथेन प्रतिपद्यते यः स्थाणुः हन्ति यो भ्रेषं न्येति स हीयते स यो वै दंशमेऽहन्नविवाक्य उपहन्यते स हीयते तस्मै य उपहताय व्याह तमेवान्वाभ्य समश्नुतेऽथ यो व्याह सः (१)

हीयते तस्मादंशमेऽहन्नविवाक्य उपहताय न व्युच्यमथो खल्वहुर्यज्ञस्य वै समृद्धेन देवाः सुवर्गं लोकमायन् यज्ञस्य व्युद्धेनासुरान्पराभावयन्निति यत्खलु वै यज्ञस्य समृद्धं तद्यजमानस्य यद्वद्धं तद्भातव्यस्य स यो वै दंशमेऽहन्नविवाक्य उपहन्यते स एवाति रेचयति ते ये बाह्या दशीकवः (२)

स्युस्ते वि ब्रूयुर्यदि तत्र न विन्देयुरन्तःसदसाद्बुध्यं यदि तत्र न विन्देयुर्गृहपतिना व्युच्यन्तद्बुध्यमेवाथ वा एतत्सर्पराज्ञियां ऋग्भिः स्तुवन्तीयं वै सर्पतो राज्ञी यद्वा अस्यां किं चार्चन्ति यदानृचुस्तेनेयं सर्पराज्ञी ते यदेव किं च वाचानृचुर्यदतोऽर्घ्यर्चितारः (३)

तदुभयमाप्तावरुध्योत्तिष्ठामेति ताभिर्मनसा स्तुवते न वा इमामंश्चरथो नाश्वतरीथः सद्यः पर्याप्तुमर्हति मनो वा इमाः सद्यः पर्याप्तुमर्हति मनः परिभवितुमथ ब्रह्म वदन्ति परिमिता वा ऋचः परिमितानि सामानि परिमितानि यजूंष्यथैतस्यैवान्तो नास्ति यद्ब्रह्म तत्प्रतिगृणत आ चक्षीत स प्रतिगुरः॥ (४)

व्याह स दशीकवोऽर्चितारः स एकश्च॥ [१]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं द्वादशाहस्यं प्रथमेनाहर्त्विजां यजमानो वृद्ध इति तेज इन्द्रियमिति किं द्वितीयेनेति प्राणानन्नाद्यमिति किं तृतीयेनेति त्रीनिमाल्लोणकानिति किं चतुर्थेनेति चतुष्पदः पशूनि किम्पञ्चमेनेति पञ्चाक्षराम्पङ्क्तिमिति किं षष्ठेनेति षडृतूनि किं सप्तमेनेति सप्तपदाः शक्रैर्मिति (५)

किमष्टमेनेत्यष्टाक्षरां गायत्रीमिति किं नवमेनेति त्रिवृतः स्तोममिति किं दशमेनेति दशाक्षरां विराजमिति किमेकादशेनेत्येकादशाक्षरां त्रिष्टुभमिति किं द्वादशेनेति द्वादशाक्षरां

जगतीमित्येतावद्वा अस्ति यावदेतद्यावदेवास्ति तदेषां वृद्धे॥ (६)

शक्ररीमित्येकचत्वारिंशच्च॥ [२]

एष वा आप्तो द्वादशाहो यत्रयोदशरात्रः समानः ह्येतदह्यत्पायणीयंश्चोदयनीयंश्च त्र्यतिरात्रो भवति त्रयं इमे लोका एषां लोकानामास्यै प्राणो वै प्रथमोऽतिरात्रो व्यानो द्वितीयोऽपानस्तृतीयः प्राणापानोदानेष्वेवान्नाद्ये प्रति तिष्ठन्ति सर्वमायुर्यन्ति य एवं विद्वांसस्रयोदशरात्रमासते तदाहुर्वाग्वा एषा वितता (७)

यद्वादशाहस्तां विच्छिन्द्युर्मध्यंऽतिरात्रं कुर्युरुपदासुका गृहपतेर्वाख्यादुपरिष्ठाच्छन्दोमानां कुर्वन्ति सन्ततामेव वाचमव रुद्धतेऽनुपदासुका गृहपतेर्वाग्भवति पशवो वै छन्दोमा अन्नम्महाव्रतं यदुपरिष्ठाच्छन्दोमानां महाव्रतं कुर्वन्ति पशुषु चैवान्नाद्ये च प्रति तिष्ठन्ति॥ (८)

वितता त्रिचत्वारिंशच्च॥ [३]

आदित्या अकामयन्तोभयोर्लोकयोर्ऋध्र्यामेति त एतं चतुर्दशरात्रमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त ततो वै त उभयोर्लोकयोराध्रुवन्नस्मिंश्चामुष्मिंश्च य एवं विद्वांसश्चतुर्दशरात्रमासत उभयोरेव लोकयोर्ऋध्रुवन्त्यस्मिंश्चामुष्मिंश्च चतुर्दशरात्रो भवति सप्त ग्राम्या ओषधयः सप्तरण्या उभयीषामवरुद्धे यत्पराचीनानि पृष्ठानि (९)

भवन्त्यमुमेव तैर्लोकमभि जयन्ति यत्पराचीनानि पृष्ठानि भवन्तीममेव तैर्लोकमभि जयन्ति त्रयस्त्रिंशौ मध्यतः स्तोमौ भवतः साम्राज्यमेव गच्छन्त्यधिराजौ भवतोऽधिराजा एव समानानां भवन्त्यतिरात्रावभितौ भवतः परिगृहीत्यै॥ (१०)

पृष्ठानि चतुस्त्रिंशच्च॥ [४]

प्रजापतिः सुवर्गं लोकमैतं देवा अन्वायन्तानादित्याश्च पशवश्चान्वायन्ते देवा अब्रुवन् यान्पशून्पाजोविष्म त इमेऽन्वाग्मन्निति तेभ्य एतं चतुर्दशरात्रमप्रत्यौहन्त आदित्याः पृष्ठैः सुवर्गं लोकमारोहन्त्यहाभ्यामस्मिल्लौके पशून्प्रत्यौहन्पृष्ठैरादित्या अमुष्मिल्लौक आध्रुवन्त्यहाभ्यामस्मिन् (११)

लोके पशवो य एवं विद्वांसश्चतुर्दशरात्रमासत उभयोरेव लोकयोर्ऋध्रुवन्त्यस्मिंश्चामुष्मिंश्च पृष्ठैरेवामुष्मिल्लौकं ऋध्रुवन्ति त्र्यहाभ्यामस्मिल्लौके ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहो भवतीयं वाव

ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्ति यदन्यतः पृष्ठानि स्युर्विविधं
स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवधत्वाय (१२)

ओजो वै वीर्यं पृष्ठान्योज एव वीर्यमध्यतो दधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव
रन्थन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी सुती
ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनानि
पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्महो भवति प्रत्यवरूढा अथो प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति
चतुर्दशैतास्तासां या दश दशाक्षरा विराडन्न विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते याश्चतस्रश्चतस्रो
दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्यतिरात्रावभितो भवतः परिगृहीत्यै॥ (१३)

आर्ध्ववच्यहाभ्यामस्मिन्सविवधत्वाय प्रतिष्ठित्या एकत्रिंशच्च॥ [५]

इन्द्रो वै सदृङ्देवताभिरासीत्स न व्यावृत्तमगच्छत्स प्रजापन्तिमुपाधावत्तस्मा
एतम्पञ्चदशरात्रमप्यार्यच्छत्तमाहरत् तेनायजत् ततो वै सौऽन्याभिर्देवताभिर्यावृत्तमगच्छद्य
एवं विद्वांसः पञ्चदशरात्रमासते व्यावृत्तमेव पाप्मना भ्रातृव्येण गच्छन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति
व्यहो भवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षम् (१४)

गौरसावायुरेष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यसन्नं वा एतद्यदच्छन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति
तेन सन्नं देवता एव पृष्ठैरव रुन्धते पशूच्छन्दोमैरोजो वा वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा
ओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति पञ्चदशरात्रो भवति पञ्चदशो वज्रो वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः
प्र हर्न्त्यतिरात्रावभितो भवत इन्द्रियस्य परिगृहीत्यै॥ (१५)

अन्तरिक्षमिन्द्रियस्यैकञ्च॥ [६]

इन्द्रो वै शिथिल इवाप्रतिष्ठित आसीत्सोऽसुरेभ्योऽविभेत्स प्रजापन्तिमुपाधावत्तस्मा
एतम्पञ्चदशरात्रं वज्रमप्यार्यच्छत् तेनासुरान्पराभाव्य विजित्य श्रियमगच्छदग्निष्टुतां पाप्मानं
निरदहत पञ्चदशरात्रेणौजो बलमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नधत् य एवं विद्वांसः पञ्चदशरात्रमासते
भ्रातृव्यानेव पराभाव्य विजित्य श्रियं गच्छन्त्यग्निष्टुतां पाप्मानं निः (१६)

दहन्ते पञ्चदशरात्रेणौजो बलमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्दधत् एता एव पशव्याः पञ्चदश
वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सर आप्यते संवत्सरम्पशवोऽनु प्र जायन्ते
तस्मात्पशव्या एता एव सुवर्ग्याः पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सर

आप्यते संवत्सरः सुवर्गो लोकस्तस्मात्सुवर्ग्या ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहो भवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षम् (१७)

गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्ति यदन्यतः पृष्ठानि स्युर्विविधः स्यान्मध्यं पृष्ठानि भवन्ति सविवधत्वायौजो वै वीर्यं पृष्ठान्योज एव वीर्यमभ्यतो दधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी सृती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकम् (१८)

यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनानि पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्महो भवति प्रत्यवरूढा अथो प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति पञ्चदशैतास्तासां या दश दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते याः पञ्च पञ्च दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्यतिरात्रावभितो भवत इन्द्रियस्य वीर्यस्य प्रजायै पशूनां परिगृहीत्यै॥ (१९)

गच्छन्त्यग्निष्टुतां पाप्मानन्तिरन्तरिक्षल्लोकं प्रजायै द्वे च॥ [७]

प्रजापतिरकामयतान्नादः स्यामिति स एतः सप्तदशरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत ततो वै सौऽन्नादोऽभवद्य एव विद्वांसः सप्तदशरात्रमासतेऽन्नादा एव भवन्ति पञ्चाहो भवति पञ्च वा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्त्यथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तो यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्धतेऽसत्रं वा एतत् (२०)

यदच्छन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरव रुन्धते पशूच्छन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा ओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति सप्तदशरात्रो भवति सप्तदशः प्रजापतिः प्रजापतेरास्यां अतिरात्रावभितो भवतोऽन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै॥ (२१)

एतत्सप्तत्रिंशच्च॥ [८]

सा विराड्क्रिम्यातिष्ठद्ब्रह्मणा देवेष्वन्नेनासुरेषु ते देवा अकामयन्तोभयः सं वृञ्जीमहि ब्रह्म चात्र चेति त एता विंशतिः रात्रीरपश्यन्ततो वै त उभयः समवृञ्जत ब्रह्म चात्र च ब्रह्मवर्चसिनोऽन्नादा अभवन् य एवं विद्वांस एता आसंत उभयमेव सं वृञ्जते ब्रह्म चात्र च (२२)

ब्रह्मवर्चसिनोऽन्नादा भवन्ति द्वे वा एते विराजौ तयोरेव नाना प्रति तिष्ठन्ति विंशो वै पुरुषो दश हस्त्या अङ्गुलयो दश पद्या यावानेव पुरुषस्तमात्त्वोत्तिष्ठन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति

अ॒हा भ॑वन्ती॒यं वा॒व ज्योति॑रन्तरिक्षं॒ गौर॒सावा॑यु॒रिमा॑ने॒व लो॒कान॒भ्यारो॑हन्त्यभिपूर्वं अ॒हा भ॑वन्त्यभिपूर्वमे॒व सु॒वर्ग॑म् (२३)

लो॒कम॒भ्यारो॑हन्ति॒ यद॒न्यतः॑ पृ॒ष्ठानि॒ स्युर्वि॑वि॒वधः॑ स्या॒न्मध्यं॑ पृ॒ष्ठानि॒ भवन्ति॑ स॒विव॑ध॒त्वा यो॒जो वै वी॒र्यं॑ पृ॒ष्ठान्यो॒जं ए॒व वी॒र्य॑म॒ध्यतो॑ द॒धते॑ बृ॒हद्रथ॑न्त॒राभ्यां॑ यन्ती॒यं वा॒व र॑थन्त॒रम॒सौ बृ॒हदा॑भ्यामे॒व य॒न्त्यथो॑ अन॒योरे॒व प्र॑ति॒ तिष्ठ॑न्त्येते॒ वै य॒ज्ञस्या॑ञ्जसा॒यनी॑ सु॒ती ता॒भ्यामे॒व सु॒वर्गं॑ लो॒कं य॑न्ति॒ परा॑श्चो॒ वा ए॒ते सु॒वर्गं॑ लो॒कम॒भ्यारो॑हन्ति॒ ये परा॑ची॒नानि॑ पृ॒ष्ठान्यु॑पयन्ति॒ प्रत्य॑ङ्म॒हो भ॑वति॒ प्रत्य॑व॒रूढा॒ अथो॑ प्र॒तिष्ठ॑त्या उ॒भयो॑र्लो॒कयो॑र॒ ऋद्धो॑तिष्ठन्त्यति॒रात्रा॒वभितो॑ भवतो ब्रह्मवर्च॑सस्या॒त्राद्य॑स्य॒ परि॑गृहीत्यै॥ (२४)

वृ॒ज्जते॑ ब्रह्म॒ चात्र॑श्च सु॒वर्गमे॒ते सु॒वर्गत्र॑योवि॒शति॑श्च॥ [९]

अ॒सावा॑दि॒त्योऽस्मि॑ल्लो॒क आ॑सीत्तं दे॒वाः पृ॒ष्ठैः परि॑गृह्य सु॒वर्गं॑ लो॒कम॑गमयन्प॒रैर॑वस्ता॒त्पर्य॑गृह्णन्ति॒ सु॒वर्गे लो॒के प्र॑त्य॒स्थाप॑यन्प॒रैः प॒रस्ता॑त्पर्य॒गृह्णन्पृ॒ष्ठैरु॒पावा॑रोहन्त्य॒स वा अ॒सावा॑दि॒त्योऽमु॑ष्मि॒ल्लोके॑ प॒रैरु॒भय॑तः॒ परि॑गृहीतो॒ यत्पृ॒ष्ठानि॒ भव॑न्ति सु॒वर्गमे॒व तैर्लो॒कं य॑ज॒माना॒ यन्ति॑ प॒रैर॑वस्ता॒त्परि॑ गृह्णन्ति॒ दिवा॑की॒र्त्येन॑ (२५)

सु॒वर्गे लो॒के प्र॑ति॒ तिष्ठ॑न्ति॒ प॒रैः प॒रस्ता॑त्परि॒ गृह्ण॑न्ति॒ पृ॒ष्ठैरु॒पावा॑रोहन्ति॒ यत्प॑रं प॒रस्ता॑न्न॒ स्युः परा॑श्चः सु॒वर्गा॒ल्लोका॒त्रिष्य॑द्ये॒रन् यद॑वस्ता॒न्न स्युः प्र॒जा निर्द॑हेयु॒रभितो॑ दिवा॒कीर्त्यं॑ प॒रःसा॑मानो भवन्ति सु॒वर्ग ए॒वैना॑ल्लो॒क उ॒भय॑तः॒ परि॑ गृह्णन्ति॒ यज॑माना॒ वै दि॒वाकी॒र्त्यं सं॒वत्सरः॑ प॒रःसा॑मानोऽभितो॑ दिवा॒कीर्त्यं॑ प॒रः सा॑मानो भवन्ति सं॒वत्सर॑ ए॒वोभ॑यतः (२६)

प्र॒ति तिष्ठ॑न्ति॒ पृ॒ष्ठं वै दि॒वाकी॒र्त्यम्या॑र्ध्वं प॒रःसा॑मानोऽभितो॑ दिवा॒कीर्त्यं॑ प॒रःसा॑मानो भवन्ति॒ तस्मा॑द॒भितः॑ पृ॒ष्ठम्या॑र्ध्वं भू॒र्यिष्ठा॑ ग्रहा॒ गृह्य॑न्ते भू॒र्यिष्ठं॑ शस्यते॒ य॒ज्ञस्यै॒व तन्म॑ध्यतो॒ ग्रन्थं॑ ग्र॒न्थन्त्य॑वि॒स्रंसा॑य स॒प्त गृह्य॑न्ते स॒प्त वै शी॑र्ष॒ण्याः प्रा॑णाः प्रा॒णाने॒व य॑ज॒मानेषु॑ दधति॒ यत्प॑रा॒चीनानि॑ पृ॒ष्ठानि॒ भव॑न्त्य॒मुमे॒व तैर्लो॒कम॒भ्यारो॑हन्ति॒ यदि॑मं लो॒कं न (२७)

प्र॒त्य॒वरो॑हे॒युरु॒द्धा मा॑द्यै॒र्यु॒जमा॑नाः प्र॒ वा मी॑ये॒रन् यत्प्र॑ती॒चीनानि॑ पृ॒ष्ठानि॒ भव॑न्ती॒ममे॒व तैर्लो॒कम॒प्रत्य॑वरोहन्त्यथो॒ अ॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्र॑ति॒ तिष्ठ॑न्त्यनु॒न्मादा॑येन्द्रो॒ वा अ॒प्रति॑ष्ठित आसी॒त्स प्र॒जाप॑तिमु॒पाधा॑वत्तस्मा॒ एत॑मे॒कवि॑शति॒रात्र॑म्या॒यच्छ॑त्तमा॒हर्त्तेना॑यजत् ततो॒ वै स

प्रत्यतिष्ठद्ये बहुयाजिनोऽप्रतिष्ठिताः (२८)

स्युस्त एकविंशतिरात्रमासीरन्द्वादश मासाः पञ्चतवस्त्रय इमे लोका असावादित्य एकविंश एतावन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव यथापूर्वं प्रति तिष्ठन्त्यसावादित्यो न व्यरोचत स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतमेकविंशतिरात्रम्प्रायच्छत्तमाहंरत्तेनायजत ततो वै सौऽरोचत य एवं विद्वांस एकविंशतिरात्रमासंते रोचन्त एवैकविंशतिरात्रो भवति रुग्वा एकविंशो रुचमेव गच्छन्त्यथौ प्रतिष्ठामेव प्रतिष्ठा होकविंशोऽतिरात्रावभितो भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥ (२९)

गृह्णन्ति दिवाकीर्त्यैवोभयतो नाप्रतिष्ठिता आसन्त एकविंशतिश्च॥ [१०]

अर्वाङ्गजः सं क्रामत्वमुष्मादधि मामभि। ऋषीणां यः पुरोहितः। निर्देवं निर्वीरं कृत्वा विष्कन्धं तस्मिन् हीयतां योऽस्मान्द्वेष्टि। शरीरं यज्ञशमलं कुसीदं तस्मिन्सीदतु योऽस्मान्द्वेष्टि। यज्ञं यज्ञस्य यत्तेजस्तेन सं क्राम मामभि। ब्राह्मणानृत्विजो देवान् यज्ञस्य तपसा ते सवाहमा हुवे। इष्टेन पक्वमुप (३०)

ते हुवे सवाहमा सन्ते वृञ्जे सुकृतं सं प्रजां पशून्। प्रेषान्त्सामिधेनीराघारावाज्यभागावाश्रु शृणामि ते। प्रयाजानूयाजान्त्स्विष्टकृतमिडामाशिष आ वृञ्जे सुवं। अग्निनेद्रेण सोमेन सरस्वत्या विष्णुना देवताभिः। याज्यानुवाक्याभ्यामुप ते हुवे स्वाहं यज्ञमा ददे ते वषट्कृतम्। स्तुतं शस्त्रमप्रतिगरं ग्रहमिडामाशिषः (३१)

आ वृञ्जे सुवं। पत्नीसंयाजानुप ते हुवे सवाहं संमिष्टयजुरा ददे तव। पशून्स्तुतम्पुरोडाशान्त्सर्वानान्योत यज्ञम्। देवान्त्सेन्द्रानुप ते हुवे सवाहमग्निमुखान्त्सोमवतो ये च विश्वे॥ (३२)

उप ग्रहमिडामाशिषो द्वात्रिंशच्च॥ [११]

भूतम्भव्यम्भविष्यद्वषट्स्वाहा नम ऋक्साम यजुर्वषट्स्वाहा नमो गायत्री त्रिष्टुब्जगती वषट्स्वाहा नमः पृथिव्यन्तरिक्षं द्यौर्वषट्स्वाहा नमोऽग्निर्वायुः सूर्यो वषट्स्वाहा नमः प्राणो व्यानोऽपानो वषट्स्वाहा नमोऽन्नं कृषिर्वृष्टिर्वषट्स्वाहा नमः पिता पुत्रः पौत्रो वषट्स्वाहा नमो भूर्भुवःसुवर्वषट्स्वाहा नमः॥ (३३)

भुवंश्चत्वारि च॥ [१२]

आ मे॑ गृहा भ॑वं॒ त्वा प्र॒जा म॒ आ मा॑ य॒ज्ञो वि॒शतु॑ वी॒र्या॑वान्। आपो॑ दे॒वीर्य॑ज्ञिया॒
मा वि॑शन्तु॒ सह॑स्रस्य॒ मा भू॑मा मा प्र हा॑सीत्। आ मे॒ ग्रहो॑ भ॒वत्वा पु॑रोरु॒ख्स्तु॑तश॒स्त्रे
मा वि॑शता॒५ सु॑मीची॑। आ॒दित्या रु॒द्रा वस॑वो मे सद॒स्याः सह॑स्रस्य॒ मा भू॑मा मा
प्र हा॑सीत्। आ मा॑ग्निष्टो॒मो वि॑शतृ॒क्यंश्चाति॑रा॒त्रो मा वि॑शत्वापि॒शर्व॑रः। ति॒रोअ॑हिया मा॒
सुहु॑ता आ वि॑शन्तु॒ सह॑स्रस्य॒ मा भू॑मा मा प्र हा॑सीत्॥ (३४)

अ॒ग्निष्टो॒मो वि॑शत्षाद॑श च॥ [१३]

अ॒ग्निना॒ तपो॑ऽन्व॒भव॑द्वा॒चा ब्र॑ह्म॒ म॒णिना॑ रू॒पाणी॑न्द्रेण॒ दे॒वान् वाते॑न
प्रा॒णान्ध॑सूर्येण॒ द्याश्च॑न्द्रम॑सा॒ नक्ष॑त्राणि॒ यमे॑न॒ पितृ॑त्रा॒ज्ञा म॑नुष्य॑न्फ॒लेन॑
नादे॒यान॑जग॒रेण॑ सर्पा॒न्याग्ने॑णा॒रण्या॑न्प॒शूञ्छे॑नेन॒ पत॑त्रिणो॒ वृष्णा॑श्चानृ॒प॒भेण॑ गा
ब॒स्तेना॑जा वृ॒ष्णिना॑र्वी॒र्त्रीहि॑णान्ना॒नि यवे॑नौष॒धीन्य॑ग्रोधे॒न व॑न॒स्पती॑नुदु॒म्बरे॑णोर्ज॒ङ्गाय॑त्रिया
छ॒न्दा॒॑सि त्रि॑वृ॒ता स्तो॑मा॒न्ब्राह्म॑णेन॒ वाच॑म॥ (३५)

ब्रा॒ह्मणे॑नैक॑श्च॥ [१४]

स्वाहा॒धिमा॑धी॒ताय॒ स्वाहा॒ स्वाहा॑धी॒त॒म्मन॑से॒ स्वाहा॒ स्वाहा॑ मनः॒ प्रजा॑प॒तये॒ स्वाहा॒
काय॒ स्वाहा॑ कस्मै॒ स्वाहा॑ क॒त॒मस्मै॒ स्वाहा॑दि॒त्यै स्वाहा॑दि॒त्यै म॒ह्यै स्वाहा॑दि॒त्यै सु॑मृडी॒कायै॒
स्वाहा॒ सर॑स्व॒त्यै स्वाहा॒ सर॑स्व॒त्यै बृ॒ह॒त्यै स्वाहा॒ सर॑स्व॒त्यै पा॒व॒कायै॒ स्वाहा॑ पू॒ष्णे स्वाहा॑
पू॒ष्णे प्र॑प॒थ्याय॒ स्वाहा॑ पू॒ष्णे न॑र॒न्धि॒षाय॒ स्वाहा॑ त्वष्ट्रे॒ स्वाहा॑ त्वष्ट्रे॒ तुरी॑पाय॒ स्वाहा॑ त्वष्ट्रे॒
पु॒रू॒पाय॒ स्वाहा॑ वि॒ष्णवे॒ स्वाहा॑ वि॒ष्णवे॒ नि॒खुर्य॑पाय॒ स्वाहा॑ वि॒ष्णवे॒ नि॒भूय॑पाय॒ स्वाहा॑
सर्व॑स्मै॒ स्वाहा॑॥ (३६)

पु॒रू॒पाय॒ स्वाहा॑ दश॑ च॥ [१५]

द॒ध्यः स्वाहा॒ ह॒नू॒भ्याः स्वा॒हो॒ष्ठ॒भ्याः स्वाहा॒ मु॒खाय॒ स्वाहा॒ ना॒सिका॑भ्याः
स्वाहा॒क्षी॒भ्याः स्वाहा॒ क॒र्णा॒भ्याः स्वाहा॑ पा॒र इ॒क्षवो॑ऽवा॒र्य॒भ्यः प॒क्ष॒भ्यः स्वाहा॑वा॒र
इ॒क्षवः॑ पा॒र्य॒भ्यः प॒क्ष॒भ्यः स्वाहा॑ शी॒र्ष्णे स्वाहा॑ भ्रू॒भ्याः स्वाहा॑ ल॒लाटा॑य॒ स्वाहा॑ मू॒र्ध्ने
स्वाहा॑ म॒स्तिष्का॑य॒ स्वाहा॑ केशे॒भ्यः स्वाहा॑ व॒हाय॒ स्वाहा॑ ग्री॒वाभ्यः॒ स्वाहा॑ स्क॒न्धेभ्यः
स्वाहा॑ की॒र्कसा॑भ्यः स्वाहा॑ पृ॒ष्ठीभ्यः॒ स्वाहा॑ पा॒ज॒स्याय॒ स्वाहा॑ पा॒र्श्वाभ्याः॒ स्वाहा॑ (३७)

अ॒५सा॑भ्याः स्वाहा॑ दो॒षभ्याः॒ स्वाहा॑ बा॒हुभ्याः॒ स्वाहा॑ जङ्घा॑भ्याः स्वाहा॑ श्रो॒णीभ्याः॒

स्वाहोरुभ्याः॑ स्वाहा॑ष्ठीवद्भ्याः॑ स्वाहा॑ जङ्घाभ्याः॑ स्वाहा॑ भुसदे स्वाहा॑ शिखण्डेभ्यः॑ स्वाहा॑
वालधानाय॑ स्वाहा॑ण्डाभ्याः॑ स्वाहा॑ शेपाय॑ स्वाहा॑ रेतसे॑ स्वाहा॑ प्रजाभ्यः॑ स्वाहा॑ प्रजननाय॑
स्वाहा॑ पद्भ्यः॑ स्वाहा॑ शफेभ्यः॑ स्वाहा॑ लोमभ्यः॑ स्वाहा॑ त्वचे॑ स्वाहा॑ लोहिताय॑ स्वाहा॑
मा॑साय॑ स्वाहा॑ स्नावभ्यः॑ स्वाहा॑स्थभ्यः॑ स्वाहा॑ मङ्गभ्यः॑ स्वाहा॑ङ्गेभ्यः॑ स्वाहा॑त्मने॑ स्वाहा॑
सर्वस्मै॑ स्वाहा॑॥ (३८)

पार्श्वभ्याः॑ स्वाहा॑ मङ्गभ्यः॑ स्वाहा॑ षट्॥ [१६]

अ॒ञ्जेताय॑ स्वाहा॑असि॒क्थाय॑ स्वाहा॑ शिति॒पदे॑ स्वाहा॑ शिति॒ककुदे॑ स्वाहा॑ शिति॒रन्ध्राय॑
स्वाहा॑ शिति॒पृष्ठाय॑ स्वाहा॑ शि॒त्य॑साय॑ स्वाहा॑ पुष्प॒कर्णाय॑ स्वाहा॑ शि॒त्योष्ठाय॑ स्वाहा॑
शिति॒भ्रवे॑ स्वाहा॑ शिति॒भसदे॑ स्वाहा॑ श्वेतानू॒काशाय॑ स्वाहा॑अ॒ज्ये॑ स्वाहा॑ ल॒लामाय॑
स्वाहा॑सि॒तज्ञवे॑ स्वाहा॑ कृष्णै॒ताय॑ स्वाहा॑ रोहि॒तैताय॑ स्वाहा॑रु॒णैताय॑ स्वाहा॑दृ॒शाय॑ स्वाहा॑
की॒दृशाय॑ स्वाहा॑ ता॒दृशाय॑ स्वाहा॑ स॒दृशाय॑ स्वाहा॑ वि॒सदृशाय॑ स्वाहा॑ सु॒सदृशाय॑ स्वाहा॑
रू॒पाय॑ स्वाहा॑ सर्व॒स्मै॑ स्वाहा॑॥ (३९)

रू॒पाय॑ स्वाहा॑ द्वे च॥ [१७]

कृष्णाय॑ स्वाहा॑ श्वे॒ताय॑ स्वाहा॑ पि॒शङ्गाय॑ स्वाहा॑ सा॒रङ्गाय॑ स्वाहा॑रू॒णाय॑ स्वाहा॑
गौराय॑ स्वाहा॑ ब॒भ्रवे॑ स्वाहा॑ नकु॒लाय॑ स्वाहा॑ रोहि॒ताय॑ स्वाहा॑ शो॒णाय॑ स्वाहा॑ श्या॒वाय॑
स्वाहा॑ श्या॒माय॑ स्वाहा॑ पा॒कलाय॑ स्वाहा॑ सु॒रूपाय॑ स्वाहा॑रू॒पाय॑ स्वाहा॑ वि॒रूपाय॑
स्वाहा॑ स॒रूपाय॑ स्वाहा॑ प्र॒तिरूपाय॑ स्वाहा॑ श॒बलाय॑ स्वाहा॑ क॒मलाय॑ स्वाहा॑ पृ॒श्नये॑
स्वाहा॑ पृ॒श्नि॒स॒क्थाय॑ स्वाहा॑ सर्व॒स्मै॑ स्वाहा॑॥ (४०)

कृष्णाय॑ षट्॒त्वारि॑शत॥ [१८]

ओष॑धीभ्यः॑ स्वाहा॑ मू॒लैभ्यः॑ स्वाहा॑ तू॒लैभ्यः॑ स्वाहा॑ काण्डे॑भ्यः॑ स्वाहा॑ वल्शै॑भ्यः॑
स्वाहा॑ पुष्पै॑भ्यः॑ स्वाहा॑ फ॒लैभ्यः॑ स्वाहा॑ गृ॒हीतेभ्यः॑ स्वाहा॑गृ॒हीतेभ्यः॑ स्वाहा॑व॒पन्नेभ्यः॑ स्वाहा॑
श्या॑नेभ्यः॑ स्वाहा॑ सर्व॒स्मै॑ स्वाहा॑॥ (४१)

ओष॑धीभ्यश्चतु॒र्वि॑ंशतिः॥ [१९]

वन॒स्पति॑भ्यः॑ स्वाहा॑ मू॒लैभ्यः॑ स्वाहा॑ तू॒लैभ्यः॑ स्वाहा॑ स्कन्धो॑भ्यः॑ स्वाहा॑ शाखा॑भ्यः॑

स्वाहा पूर्णेभ्यः स्वाहा पुष्पेभ्यः स्वाहा फलेभ्यः स्वाहा गृहीतेभ्यः स्वाहागृहीतेभ्यः
स्वाहावपन्नेभ्यः स्वाहा शयानेभ्यः स्वाहा शिष्टाय स्वाहातिशिष्टाय स्वाहा परिशिष्टाय
स्वाहा सःशिष्टाय स्वाहोच्छिष्टाय स्वाहा रिक्ताय स्वाहारिक्ताय स्वाहा प्ररिक्ताय स्वाहा
सःरिक्ताय स्वाहोद्रिक्ताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४२)

वनस्पतिभ्यः स्कन्धेभ्यः शिष्टाय रिक्ताय षट्त्वारिंशत्॥ [२०]

[प्रजवं प्रजापतिर्यदंक्षन्दोमन्ते हुवे सवाहमोषधीभ्यो द्विचत्वारिंशत्॥ 42॥ प्रजवः
सर्वस्मै स्वाहा॥]

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः ॥

बृहस्पतिरकामयत् श्रन्मे देवा दर्धीरुगच्छेयं पुरोधामिति स एतं
चतुर्विंशतिरात्रमपश्यत्तमाहर्त्तेनायजत् ततो वै तस्मै श्रद्धेवा अदधतागच्छत्पुरोधां य एवं
विद्वांसश्चतुर्विंशतिरात्रमासते श्रद्धेभ्यो मनुष्या दधते गच्छन्ति पुरोधां ज्योतिर्गौरायुरिति
त्र्यहा भवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुः (१)

इमानेव लोकानभ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भवन्त्यभिपूर्वमेव सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्त्यसंत्रं
वा एतद्यदंक्षन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरव रुन्धते पशूच्छन्दोमैरोजो
वै वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा ओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां
यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव (२)

यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी सृती ताभ्यामेव सुवर्गं
लोकं यन्ति चतुर्विंशतिरात्रो भवति चतुर्विंशतिरधमासाः संवत्सरः संवत्सरः
सुवर्गो लोकः संवत्सर एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री
गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धतेऽतिरात्रावभितो भवतो ब्रह्मवर्चसस्य
परिगृहीत्यै॥ (३)

असावायुराभ्यामेव पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [१]

यथा वै मनुष्या एव देवा अग्रं आसन्तेऽकामयन्तावर्तिम्पाप्मानंमृत्युमपहृत्य दैवीं
सुःसदं गच्छेमेति त एतं चतुर्विंशतिरात्रमपश्यन्तमाहंरन्तेनायजन्त ततो वै ते-
ऽवर्तिम्पाप्मानंमृत्युमपहृत्य दैवीं सुःसदमगच्छन् य एवं विद्वांसश्चतुर्विंशतिरात्रमासुते-
ऽवर्तिमेव पाप्मानमपहृत्य श्रियं गच्छन्ति श्रीरहि मनुष्यस्य (४)

दैवीं सुःसञ्ज्योतिरतिरात्रो भवति सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै पृष्ठः षडहो
भवति षड्वा ऋतवः संवत्सरस्तम्मासा अर्धमासा ऋतवः प्रविश्य दैवीं
सुःसदमगच्छन् य एवं विद्वांसश्चतुर्विंशतिरात्रमासते संवत्सरमेव प्रविश्य
वस्यंसी सुःसदं गच्छन्ति त्रयस्त्रयस्त्रिंशा अवस्ताद्भवन्ति त्रयस्त्रयस्त्रिंशाः
परस्तात्रयस्त्रिंशैरेवोभयतोऽवर्तिम्पाप्मानमपहृत्य दैवीं सुःसदममध्यतः (५)

गच्छन्ति पृष्ठानि हि दैवीं सुःसञ्जामि वा एतत्कुर्वन्ति यत्रयस्त्रयस्त्रिंशा अन्वञ्चो
मध्येऽनिरुक्तो भवति तेनाजाम्यूर्ध्वानि पृष्ठानि भवन्त्यूर्ध्वान्छन्दोमा उभाभ्यां रूपाभ्यां
सुवर्गं लोकं यन्त्यसत्रं वा एतद्यदछन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव
पृष्ठैरव रुन्धते पशूच्छन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवः (६)

छन्दोमा ओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति त्रयस्त्रयस्त्रिंशा अवस्ताद्भवन्ति
त्रयस्त्रयस्त्रिंशाः परस्तान्मध्ये पृष्ठान्युरो वै त्रयस्त्रिंशा आत्मा पृष्ठान्यात्मन एव तद्यजमानाः
शर्म नह्यन्तेऽनात्यै बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो
अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी सुती ताभ्यामेव (७)

सुवर्गं लोकं यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनानि
पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्ङडहो भवति प्रत्यवरूढा अथो प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोतिष्ठन्ति
त्रिवृतोऽधि त्रिवृतमुप यन्ति स्तोमाना सम्पत्तयै प्रभावाय ज्योतिरग्निष्टोमो भवत्ययं वाव स
क्षयोऽस्मादेव तेन क्षयात्र यन्ति चतुर्विंशतिरात्रो भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः
संवत्सरः सुवर्गो लोकः संवत्सर एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो चतुर्विंशत्यक्षरा
गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियेव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धतेऽतिरात्रावभितो भवतो ब्रह्मवर्चसस्य
परिगृहीत्यै॥ (८)

मनुष्यस्य मध्यतः पशवस्ताभ्यामेव संवत्सरश्चतुर्विंशतिश्च॥ [२]

ऋक्षा वा इयमलोमकासीत्साकामयतौपधीभिर्वनस्पतिभिः प्र जायेयेति

सैतास्त्रिंशत् रात्रौ पश्यन्ततो वा इयमोषधीभिर्वनस्पतिभिः प्राजायत ये प्रजाकामाः पशुकामाः स्युस्त एता आसीरन्त्रैव जायन्ते प्रजयां पशुभिरियं वा अक्षुध्यत्सैतां विराजमपश्यत्तामात्मन्धित्वा न्नाद्यमवारुन्द्धौषधीः (१)

वनस्पतीन्मृजां पशून्तेनावर्धत सा जेमानंम्महिमानंमगच्छद्य एवं विद्वांस एता आसते विराजमेवात्मन्धित्वा न्नाद्यमव रुन्धते वर्धन्ते प्रजयां पशुभिर्जेमानंम्महिमानं गच्छन्ति ज्योतिरतिरात्रो भवति सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै पृष्ठः षडहो भवति षड्वा ऋतवः षट्पृष्ठानि पृष्ठैरेवतूनन्वारोहन्त्यृत्तिभिः संवत्सरन्ते संवत्सर एव (१०)

प्रति तिष्ठन्ति त्रयस्त्रिंशत्त्रयस्त्रिंशत्तु यन्ति यज्ञस्य सन्तत्या अथौ प्रजापतिर्वै त्रयस्त्रिंशः प्रजापतिमेवा रभन्ते प्रतिष्ठित्यै त्रिणवो भवति विजित्या एकविंशो भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दधते त्रिवृदग्निष्टुद्भवति पाप्मानमेव तेन निर्दहन्तेऽथो तेजो वै त्रिवृतेज एवात्मन्दधते पञ्चदश इन्द्रस्तोमो भवतीन्द्रियमेवाव (११)

रुन्धते सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायन्त एकविंशो भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दधते चतुर्विंशो भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः संवत्सरः सुवर्गो लोकः संवत्सर एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो एष वै विष्वान् विष्वन्तो भवन्ति य एवं विद्वांस एता आसते चतुर्विंशत्पृष्ठान्युप यन्ति संवत्सर एव प्रतिष्ठाय (१२)

देवता अभ्यारोहन्ति त्रयस्त्रिंशत्त्रयस्त्रिंशत्तु यन्ति त्रयस्त्रिंशद्वै देवता देवतास्वेव प्रति तिष्ठन्ति त्रिणवो भवतीमे वै लोकास्त्रिणव एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्ति द्वार्वेकविंशौ भवतः प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दधते बहवः षोडशिनो भवन्ति तस्माद्बहवः प्रजासु वृषाणो यदेते स्तोमा व्यतिषक्ता भवन्ति तस्मादियमोषधीभिर्वनस्पतिभिर्व्यतिषक्ता (१३)

व्यतिषज्यन्ते प्रजयां पशुभिर्य एवं विद्वांस एता आसतेऽक्लृप्ता वा एते सुवर्ग लोकं यन्त्युच्चावचान् हि स्तोमानुपयन्ति यदेत ऊर्ध्वाः क्लृप्ताः स्तोमा भवन्ति क्लृप्ता एव सुवर्ग लोकं यन्त्युभयोरभ्यो लोकयोः कल्पते त्रिंशदेतास्त्रिंशदक्षरा विराड्त्रिंशद्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धतेऽतिरात्रावभितौ भवतोऽन्नाद्यस्य परिगृहीत्ये॥ (१४)

ओषधीः संवत्सर एवाव प्रतिष्ठाय व्यतिषक्तेकान्नपञ्चाशच्च॥ [३]

प्रजापतिः सुवर्गं लोकमेतत् देवा येनयेन छन्दसानु प्रायुञ्जत तेन नाप्नुवन्त एता द्वात्रिंशत् रात्रीरपश्यन् द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापतिः स्वेनैव छन्दसा प्रजापतिमात्वाभ्यारूढं सुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वांस एता आसन्ते द्वात्रिंशदेता द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापतिः स्वेनैव छन्दसा प्रजापतिमात्वा श्रियं गच्छन्ति (१५)

श्रीरहि मनुष्यस्य सुवर्गो लोको द्वात्रिंशदेता द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुग्वागनुष्टुप्सर्वामेव वाचमाप्नुवन्ति सर्वे वाचो वदितारो भवन्ति सर्वे हि श्रियं गच्छन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहा भवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भवन्त्यभिपूर्वमेव सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां यन्ति (१६)

इयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी स्मृती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचरूयहानुपयन्ति प्रत्यङ्महो भवति प्रत्यवरूढा अथो प्रतिष्ठित्या उभयौलोकयोर्ऋद्धोतिष्ठन्ति द्वात्रिंशदेतास्तासां यस्मिंश्चित्रिंशदक्षरा विराडन्त्रं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते ये द्वे अहोरात्रे एव ते उभाभ्यां रूपाभ्यां सुवर्गं लोकं यन्त्यतिरात्रावभितो भवतः परिगृहीत्यै॥ (१७)

गच्छन्ति यन्ति त्रिंशदक्षरा द्वाविंशतिश्च॥ [४]

द्वे वाव देवसूत्रे द्वादशाहश्चैव त्रयस्त्रिंशदहश्च य एवं विद्वांसंस्त्रयस्त्रिंशदहमासंते साक्षादेव देवता अभ्यारोहन्ति यथा खलु वै श्रेयानभ्यारूढः कामयते तथा करोति यद्यवविध्यति पापीयान्भवति यदि नावविध्यति सदृष्ट एव विद्वांसंस्त्रयस्त्रिंशदहमासंते वि पाप्मना भ्रातृव्येणा वर्तन्तेऽहर्भाजो वा एता देवा अग्र आहरन् (१८)

अहरेकोऽभजताहरेकस्ताभिर्वै ते प्रबाहुगार्ध्वन् य एवं विद्वांसंस्त्रयस्त्रिंशदहमासंते सर्व एव प्रबाहुगार्ध्वन्ति सर्वे ग्रामणीयम्प्राप्नुवन्ति पञ्चाहा भवन्ति पञ्च वा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्त्यथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञ यज्ञमेवाव रुन्धते त्रीण्यांश्चिनानि भवन्ति त्रय इमे लोका एषु (१९)

एव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यथो त्रीणि वै यज्ञस्यैन्द्रियाणि तान्येवाव रुन्धते विश्वजिद्वन्त्यन्नाद्यस्यावरूढौ सर्वपृष्ठो भवति सर्वस्याभिजित्यै वाग्वै द्वादशाहो

यत्पुरस्ताद्द्वादशाहमुपेयुरनांतां वाचमुपेयुरुपदासुकैषां वाग्व्यादुपरिष्ठाद्द्वादशाहमुपं
यन्त्याप्तामेव वाचमुपं यन्ति तस्मादुपरिष्ठाद्वाचा वंदामोऽवान्तरम् (२०)

वै दंशरात्रेण प्रजापतिः प्रजा असृजत यदंशरात्रो भवन्ति प्रजा एव तद्यजमानाः
सृजन्त एताः ह वा उदङ्कः शौल्बायनः सत्रस्यर्द्धिमुवाच यदंशरात्रो यदंशरात्रो भवन्ति
सत्रस्यर्द्ध्या अथो यदेव पूर्वेष्वहःसु विलोमं क्रियते तस्यैवेषा शान्तिर्द्विनीका वा एता
रात्रयो यजमाना विश्वजिह्वसहातिरात्रेण पूर्वाः षोडश सहातिरात्रेणोत्तराः षोडश य
एवं विद्वांसंस्त्रयस्त्रिंशदहमासं त एषां द्विनीका प्रजा जायतेऽतिरात्रावभितौ भवतः
परिगृहीत्यै॥ (२१)

अहरत्रेष्ववान्तरं षोडश सह सप्तदश च॥ [५]

आदित्या अकामयन्त सुवर्गं लोकमियामेति ते सुवर्गं लोकं न प्राजानन्त्र
सुवर्गं लोकमायन्त एतः षट्त्रिंशद्रात्रमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त ततो वै ते सुवर्गं
लोकम्प्राजानन्त्रसुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वांसः षट्त्रिंशद्रात्रमासते सुवर्गमेव लोकम्प
जानन्ति सुवर्गं लोकं यन्ति ज्योतिरतिरात्रः (२२)

भवति ज्योतिरेव पुरस्ताद्धते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै षड्हा भवन्ति षड्वा ऋतवं
ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठन्ति चत्वारो भवन्ति चतस्रो दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्यसत्रं वा
एतद्यदछन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरव रुन्धते पशूञ्छन्दोमैरोजो
वै वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा ओजस्येव (२३)

वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति षट्त्रिंशद्रात्रो भवति षट्त्रिंशदक्षरा बृहती बारहताः
पशवो बृहत्येव पशूनव रुन्धते बृहती छन्दसाः स्वाराज्यमाश्रुताश्रुवते स्वाराज्यं य
एवं विद्वांसः षट्त्रिंशद्रात्रमासते सुवर्गमेव लोकं यन्त्यतिरात्रावभितौ भवतः सुवर्गस्य
लोकस्य परिगृहीत्यै॥ (२४)

अतिरात्र ओजस्येव षट्त्रिंशच्च॥ [६]

वसिष्ठो हतपुत्रोऽकामयत विन्देयं प्रजामभि सौदासान्भवेयमिति स
एतमैकस्मान्नपञ्चाशमपश्यत्तमाहरन्तेनायजत ततो वै सोऽविन्दत प्रजामभि सौदासान्भवद्य
एवं विद्वांसं एकस्मान्नपञ्चाशमासते विन्दन्तै प्रजामभि भ्रातृव्यान्भवन्ति त्रयस्त्रिवृतौ-

ऽग्निष्टोमा भवन्ति वज्रस्यैव मुखं सः श्यन्ति दश पञ्चदशा भवन्ति पञ्चदशो वज्रः (२५)

वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्र हरन्ति षोडशिमदशममहर्भवति वज्र एव वीर्यं दधति द्वादश सप्तदशा भवन्त्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तैर्जायन्ते पृष्ठप्रः षडहो भवति षड्वा ऋतवः षट्दृष्टानि पृष्ठैरेवतून्वारोहन्त्यृतुभिः संवत्सरन्ते संवत्सर एव प्रति तिष्ठन्ति द्वादशैकविंशा भवन्ति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन् (२६)

दधते बहवः षोडशिनो भवन्ति विजित्यै षडाश्विनानि भवन्ति षड्वा ऋतवः ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठन्त्यूनातिरिक्ता वा एता रात्रय ऊनास्तद्यदेकस्यै न पञ्चाशदतिरिक्तास्तद्यद्द्वयसीरष्टाचत्वारिंशत ऊनाच्च खलु वा अतिरिक्ताच्च प्रजापतिः प्राजायत ये प्रजाकामाः पशुकामाः स्युस्त एता आसीरन्त्रैव जायन्ते प्रजयां पशुभिर्वैराजो वा एष यज्ञो यदेकस्मान्नपञ्चाशो य एवं विद्वांसं एकस्मान्नपञ्चाशमासंते विराजमेव गच्छन्त्यन्नादा भवन्त्यतिरात्रावभितौ भवतोऽन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै॥ (२७)

वज्र आत्मन्प्रजया द्वाविंशतिश्च॥ [७]

संवत्सराय दीक्षिष्यमाणा एकाष्टकायां दीक्षेत्रन्नेषा वै संवत्सरस्य पत्नी यदेकाष्टकैतस्यां वा एष एताः रात्रिं वसति साक्षादेव संवत्सरमारभ्य दीक्षन्त आर्तं वा एते संवत्सरस्याभि दीक्षन्ते य एकाष्टकायां दीक्षन्तेऽन्तनामानावृतू भवतो व्यस्तं वा एते संवत्सरस्याभि दीक्षन्ते य एकाष्टकायां दीक्षन्तेऽन्तनामानावृतू भवतः फल्गुनीपूर्णमासे दीक्षेरन्मुखं वा एतत् (२८)

संवत्सरस्य यत्फल्गुनीपूर्णमासो मुखत एव संवत्सरमारभ्य दीक्षन्ते तस्यैकैव निर्या यथस्माम्मध्ये विष्वान्धसम्पद्यते चित्रापूर्णमासे दीक्षेरन्मुखं वा एतथ्संवत्सरस्य यच्चित्रापूर्णमासो मुखत एव संवत्सरमारभ्य दीक्षन्ते तस्य न का च न निर्या भवति चतुरहे पुरस्तात्पौर्णमास्यै दीक्षेरन्तेषामेकाष्टकायां क्रयः सम्पद्यते तेनैकाष्टकां न छम्बद्बुर्वन्ति तेषाम् (२९)

पूर्वपक्षे सुत्या सम्पद्यते पूर्वपक्षममासां अभि सम्पद्यन्ते ते पूर्वपक्ष उत्तिष्ठन्ति तानुत्तिष्ठन्त ओषधयो वनस्पतयोऽनूत्तिष्ठन्ति तान्कल्याणी कीर्तिरनूत्तिष्ठत्यराश्वुरिमे यजमाना इति तदनु

सर्वे राध्रुवन्ति॥ (३०)

एतच्छुम्बद्गुर्वन्ति तेषाञ्चतुस्त्रिंशच्च॥ [८]

सुवर्गं वा एते लोकं यन्ति ये सत्रमुपयन्त्यभीन्धत एव दीक्षाभिर्गुत्मानं
श्रपयन्त उपसद्भिर्द्वाभ्यां लोमाव द्यन्ति द्वाभ्यान्त्वचं द्वाभ्यामसृद्वाभ्याम्मांसं द्वाभ्यामस्थिं
द्वाभ्याम्मज्जनमात्मदक्षिणं वै सत्रमात्मानमेव दक्षिणां नीत्वा सुवर्गं लोकं यन्ति शिखामनु
प्र वपन्त ऋद्ध्या अथो रघीयांसः सुवर्गं लोकमयामेति॥ (३१)

सुवर्गम्पञ्चाशत्॥ [९]

ब्रह्मवादिनो वदन्त्यतिरात्रः परमो यज्ञक्रतूनां कस्मात्तमप्रथममुप यन्तीत्येतद्वा
अग्निष्टोममप्रथममुप यन्त्यथोक्थ्यमथ षोडशिनमथातिरात्रमनुपूर्वमेवैतद्व्यज्ञक्रतूनुपेत्य
तानालभ्य परिगृह्य सोममेवैतत्पिबन्त आसते ज्योतिष्टोममप्रथममुप यन्ति ज्योतिष्टोमो
वै स्तोमानाम्मुखंमुखत एव स्तोमान्प्र युञ्जते ते (३२)

संस्तुता विराजमभि सम्पद्यन्ते द्वे चर्चावति रिच्येते एकया गौरतिरिक्त एकयायुरूनः
सुवर्गो वै लोको ज्योतिरूर्ग्विराद्धुवर्गमेव तेन लोकं यन्ति रथन्तरं दिवा भवति रथन्तरं
नक्तमित्याहुर्ब्रह्मवादिनः केन तदजामीति सौभरं तृतीयसवने ब्रह्मसामम्बृहत्तन्मध्यतो दधति
विधृत्यै तेनाजामि॥ (३३)

त एकात्रपञ्चाशच्च॥ [१०]

ज्योतिष्टोममप्रथममुप यन्त्यस्मिन्नेव तेन लोके प्रति तिष्ठन्ति गोष्टोमं द्वितीयमुप
यन्त्यन्तरिक्ष एव तेन प्रति तिष्ठन्त्यायुष्टोमं तृतीयमुप यन्त्यमुष्मिन्नेव तेन लोके प्रति
तिष्ठन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुर्यदेतान्स्तोमानुपयन्त्येष्वेव तल्लोकेषु सन्निः
प्रतितिष्ठन्तो यन्ति ते संस्तुता विराजम् (३४)

अभि सम्पद्यन्ते द्वे चर्चावति रिच्येते एकया गौरतिरिक्त एकयायुरूनः सुवर्गो वै लोको
ज्योतिरूर्ग्विराद्धूर्जमेवाव रुन्धते ते न क्षुधार्तिमाच्छन्त्यक्षौधुका भवन्ति क्षुत्सम्बाधा इव
हि सन्निःप्रोऽग्निष्टोमावभितः प्रधी तावुक्थ्या मध्ये नभ्यं तत्तदेतत्परियद्देवचक्रं यदेतेन (३५)

षडहेन यन्ति देवचक्रमेव समारोहन्त्यरिष्टे ते स्वस्ति समंश्रुवते षडहेन यन्ति षड्वा
ऋतवं ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठन्त्युभयतोऽज्योतिषा यन्त्युभयत एव सुवर्गं लोकं प्रतितिष्ठन्तो

यन्ति द्वौ षड्भौ भवतुस्तानि द्वादशाहानि सम्पद्यन्ते द्वादशो वै पुरुषो द्वे सुक्थ्यौ द्वौ बाहू आत्मा च शिरश्च चत्वार्यङ्गानि स्तनौ द्वादशौ (३६)

तत्पुरुषमनु पर्यावर्तन्ते त्रयः षड्हा भवन्ति तान्यष्टादशाहानि सम्पद्यन्ते नवान्यानि नवान्यानि नव वै पुरुषे प्राणास्तत्प्राणाननु पर्यावर्तन्ते चत्वारः षड्हा भवन्ति तानि चतुर्विंशतिरहानि सम्पद्यन्ते चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरस्तत्संवत्सरमनु पर्यावर्तन्ते-ऽप्रतिष्ठितः संवत्सर इति खलु वा आहुर्वर्षीयान्प्रतिष्ठाया इत्येतावद्वै संवत्सरस्य ब्राह्मणं यावन्मासो मासिमास्येव प्रतितिष्ठन्तो यन्ति॥ (३७)

विराजमेतेन द्वादशावेतावद्वा अष्टौ च॥ [११]

मेषस्त्वा पचतैरवतु लोहितग्रीवश्छागैः शल्मलिर्वृद्धा पूर्णो ब्रह्मणा प्लक्षो मेधेन न्यग्रोधश्चमसैरुदुम्बर ऊर्जा गायत्री छन्दोभिस्त्रिवृथस्तोमैरवन्तीः स्थावन्तीस्त्वावन्तु प्रियं त्वां प्रियाणां वर्षिष्ठमाप्यानां निधीनां त्वां निधिपतिः हवामहे वसो मम॥ (३८)

मेघः षट्त्रिंशत्॥ [१२]

कूप्याभ्यः स्वाहा कूल्याभ्यः स्वाहा विक्र्याभ्यः स्वाहाऽवृत्त्याभ्यः स्वाहा खन्याभ्यः स्वाहा हृद्याभ्यः स्वाहा सूद्याभ्यः स्वाहा सरस्याभ्यः स्वाहा वैशन्तीभ्यः स्वाहा पत्वल्याभ्यः स्वाहा वर्ष्याभ्यः स्वाहाऽवर्ष्याभ्यः स्वाहा ह्रादुनीभ्यः स्वाहा पृष्वाभ्यः स्वाहा स्यन्दमानाभ्यः स्वाहा स्थावराभ्यः स्वाहा नादेयीभ्यः स्वाहा सैन्धवीभ्यः स्वाहा समुद्रियाभ्यः स्वाहा सर्वाभ्यः स्वाहा॥ (३९)

कूप्याभ्यश्चत्वारिंशत्॥ [१३]

अद्भ्यः स्वाहा वहन्तीभ्यः स्वाहा परिवहन्तीभ्यः स्वाहा समन्तं वहन्तीभ्यः स्वाहा शीघ्रं वहन्तीभ्यः स्वाहा शीघ्रं वहन्तीभ्यः स्वाहोग्रं वहन्तीभ्यः स्वाहा भीमं वहन्तीभ्यः स्वाहाऽम्भोभ्यः स्वाहा नभोभ्यः स्वाहा महोभ्यः स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४०)

अद्भ्य एकात्रिंशत्॥ [१४]

यो अर्वन्तं जिघांसति तमभ्यमीति वरुणः। परो मर्तः परः श्वा। अहं च त्वं च वृत्रहन्त्सम्बभूव सनिभ्य आ। अरातीवा चिदद्रिवोऽनु नौ शूर मसतै भद्रा इन्द्रस्य

रातयः। अ॒भि क॒र्त्वेन्द्र॑ भूर॒धु ज॒मत्र॑ ते॒ विव्यङ्ग॑हिमा॒नः र॒जाँसि॑। स्वेना॒ हि वृ॒त्रं
श॒वंसा॑ ज॒घन्थु॑ न शत्रु॒रन्तं॑ विविदद्युधा ते॑॥ (४१)

विविद्वे च॥ [१५]

नमो॑ राज्ञे॒ नमो॑ वरुणाय॒ नमो॑ऽश्वाय॒ नमः॑ प्रजाप॑तये॒ नमो॑ऽधिप॑तये॒ऽधिप॑तिरस्यधि॑पतिं
मा कुर्व॑धिपतिर॒हं प्र॒जानां॑ भूयास॒म्मां धेहि॑ मयि॒ धेह्यु॑पाकृ॒ताय॑ स्वाहाऽऽल॒ब्धाय॑ स्वाहा॑
हुताय॑ स्वाहा॑॥ (४२)

नम॑ एका॒त्रिंशत्॥ [१६]

म॒योभू॒वातो॑ अ॒भि वा॑तू॒स्ता ऊ॒र्जस्व॑तीरोष॒धीरा॑ रि॒शन्ता॑म्। पी॒वंस्व॑तीर्जी॒वध॑न्याः
पि॒बन्त्व॑वसायं प॒द्वते॑ रु॒द्र मृ॒डा। याः स॒रूपा॑ वि॒रूपा॑ ए॒करू॑पा॒ यासां॑म॒ग्निरि॒ष्ट्या॑ ना॒मानि॑
वेदं। या अ॒ङ्गिर॑सस्तप॑सेह च॒क्रुस्ता॑भ्यः प॒र्जन्य॑ महि॒ शर्म॑ यच्छ। या दे॒वेषु॑ त॒नुव॑मैर॒यन्त॑
यासा॑ः सोमो॒ विश्वा॑ रू॒पाणि॑ वेदं। ता अ॒स्मभ्य॑म्प॒र्यसा॑ पि॒न्वमा॑नाः प्र॒जाव॑तीरिन्द्र (४३)

गो॒ष्ठे रि॑रीहि। प्र॒जाप॑तिर्म॒ह्यमे॒ता ररा॑णो॒ विश्वे॑दै॒वैः पि॒तृभिः॑ संवि॒दानः॑। शि॒वाः स॒तीरु॑पं
नो गो॒ष्ठमा॑कस्तासां॑ वयं प्र॒जया॑ स॒ संदे॑म। इ॒ह धृ॑तिः स्वाहे॒ह वि॒धृतिः॑ स्वाहे॒ह रन्तिः॑
स्वाहे॒ह र॑मतिः स्वाहा॑ म॒हीमू॑ षु सु॒त्रामा॑णम्॥ (४४)

इन्द्रा॒ष्टात्रिं॑शच्च॥ [१७]

कि॒ः स्वि॑दासीत्पूर्व॒चित्तिः॑ कि॒ः स्वि॑दासीद्बृह॒द्वयः॑। कि॒ः स्वि॑दासीत्पि॒शङ्गि॑ला कि॒ः
स्वि॑दासीत्पि॒लिप्पि॑ला। द्यौरा॑सीत्पूर्व॒चित्तिर॑श्वं आसीद्बृह॒द्वयः॑। रा॒त्रिरा॑सीत्पि॒शङ्गि॑ला वि॒रासी॑त्पि॒लिपि॑
कः स्वि॑देका॒की च॑रति॒ क उ॑ स्वि॒ज्जाय॑ते पुनः। कि॒ः स्वि॑द्धि॒मस्य॑ भे॒षजं॑ कि॒ः
स्वि॑दाव॒पन॑म्म॒हत्। सूर्य॑ एका॒की च॑रति (४५)

च॒न्द्रमा॑ जायते पुनः। अ॒ग्निर॑हि॒मस्य॑ भे॒षज॑म॒भूमि॑राव॒पन॑म्म॒हत्। पृ॒च्छामि॑ त्वा॒ पर॑म॒न्तं
पृ॒थि॒व्याः पृ॒च्छामि॑ त्वा॒ भुव॑नस्य॒ नाभि॑म्। पृ॒च्छामि॑ त्वा॒ वृ॒ष्णो अ॑श्व॒स्य रे॑तः पृ॒च्छामि॑
वा॒चः प॑र॒मं व्यो॑म। वेदि॑माहुः प॒रम॑न्तं पृ॒थि॒व्या य॒ज्ञमा॑हुर्भुव॒नस्य॑ नाभि॑म्। सोम॑माहुर्वृ॒ष्णो
अ॑श्व॒स्य रे॑तो ब्रह्मै॒व वा॒चः प॑र॒मं व्यो॑म॥ (४६)

सूर्य॑ एका॒की च॑रति॒ षट्त्वारि॑ंशच्च॥ [१८]

अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां नयति कश्चन। ससस्त्यंश्चकः। सुभगे काम्पीलवासिनि
सुवर्गे लोके सं प्रोण्वाम्। आहमंजानि गर्भधमा त्वमंजानि गर्भधम्। तौ सह चतुरः
पदः सम्प्र सारयावहै। वृषां वा२ रेतोधा रेतौ दधातूश्चक्ष्यौर्गृद धैह्यञ्जिमुदञ्जिमन्वज।
यः स्त्रीणां जीवभोजनो य आंसाम् (४७)

बिलधावनः। प्रियः स्त्रीणामपीच्यः। य आंसां कृष्णे लक्ष्मणि सदिगृदिम्प्रावधीत्।
अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यमति कश्चन। ससस्त्यंश्चकः। ऊर्ध्वामेनामुच्छ्रयताद्वेणुभारं
गिराविवा। अथास्या मध्यमेधता२ शीते वाते पुनत्रिवा। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां
यमति कश्चन। ससस्त्यंश्चकः। यद्धरिणी यवमति न (४८)

पुष्टम्पशु मन्यते। शूद्रा यदर्यजारा न पोषाय धनायति। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां
यमति कश्चन। ससस्त्यंश्चकः। इयं यका शकुन्तिकाहलमिति सर्पति। आहतं गृभे पसो
नि जल्लुलीति धाणिका। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यमति कश्चन। ससस्त्यंश्चकः।
माता च ते पिता च तेऽग्रं वृक्षस्य रोहतः। (४९)

प्र सुलामीति ते पिता गृभे मुष्टिमंतसयत्। दधिक्राव्णो अकारिषं जिष्णोरश्वस्य
वाजिनः। सुरभि नो मुखां करत्प्र ण आयूषि तारिषत्। आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता
न ऊर्जे दधातन। महे रणाय चक्षसे। यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः।
उशतीरिव मातरः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथा। आपो जनयथा च
नः॥ (५०)

आसामति न रोहतो जिन्वथ चत्वारि च॥ [१९]

भूर्भुवः सुवर्वसवस्त्वाञ्जन्तु गायत्रेण छन्दसा रुद्रास्त्वाञ्जन्तु त्रैष्टुभेन
छन्दसादित्यास्त्वाञ्जन्तु जागतेन छन्दसा यद्वातो अपो अगमदिन्द्रस्य तनुवम्प्रियाम्।
एत२ स्तोतरेतेन पथा पुनरश्वमा वर्तयासि नः। लाजी (३) ऋचा (३) न यशो
ममा (४)म्। यव्यायै गव्याया एतद्देवा अन्नमत्तैतदन्नमद्धि प्रजापते। युञ्जन्ति ब्रह्मरूपं
चरन्तं परिं तस्थुषः। रोचन्ते रोचना दिवि। युञ्जन्त्यस्य काम्या हरी विपक्षसा रथै।
शोणा धृष्णू नृवाहसा। केतुं कृण्वन्नकेतवे पेशौ मर्या अपेशसै। समुषद्विरजायथाः॥ (५१)

ब्रध्नं पञ्चविंशतिश्च॥ [२०]

प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहाऽपानाय स्वाहा स्नावभ्यः स्वाहा सन्तानेभ्यः स्वाहा
परिसन्तानेभ्यः स्वाहा पर्वभ्यः स्वाहा सन्धानेभ्यः स्वाहा शरीरेभ्यः स्वाहा यज्ञाय स्वाहा
दक्षिणाभ्यः स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (५२)

प्राणायष्टविंशतिः॥ [११]

सिताय स्वाहाऽसिताय स्वाहाऽभिहिताय स्वाहाऽनभिहिताय स्वाहा युक्ताय स्वाहाH-
ऽयुक्ताय स्वाहा सुयुक्ताय स्वाहोद्युक्ताय स्वाहा विमुक्ताय स्वाहा प्रमुक्ताय स्वाहा वञ्चते
स्वाहा परिवञ्चते स्वाहा संवञ्चते स्वाहाऽनुवञ्चते स्वाहोद्वञ्चते स्वाहा यते स्वाहा धावते
स्वाहा तिष्ठते स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (५३)

सितायष्टात्रिंशत्॥ [२२]

बृहस्पतिः श्रद्धथा वा ऋक्षा वै प्रजापतिर्येनयेन द्वे वाव देवसुत्रे आदित्या अकामयन्त
सुवर्गं वसिष्ठः संवत्सराय सुवर्गं ये सत्रम्ब्रह्मवादिनोऽतिरात्रो ज्योतिष्टोमं मेघः कूप्याभ्योऽद्भ्यो
यो नमो मयोभूः किं स्विदम्बे भूः प्राणाय सिताय द्वाविंशतिः॥ [२३]

[बृहस्पतिः प्रतितिष्ठन्ति वै दशरात्रेण सुवर्गं यो अर्वन्तं भूस्त्रिप्रश्नाशत्॥53॥ बृहस्पतिः
सर्वस्मै स्वाहा॥]

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

गावो वा एतत्सुत्रमासताशृङ्गाः सतीः शृङ्गाणि नो जायन्ता इति कामेन तासां दश
मासा निषण्णा आसन्नथ शृङ्गाण्यजायन्त ता उदतिष्ठन्नराध्मेत्यथ यासां नाजायन्त ताः
संवत्सरमाप्त्वोदतिष्ठन्नराध्मेति यासां चाजायन्त यासां च न ता उभयीरुदतिष्ठन्नराध्मेति
गोसुत्रं वै (१)

संवत्सरो य एवं विद्वांसः संवत्सरमुपयन्त्यृध्रुवन्त्येव तस्मात्तूपरा वार्षिकौ
मासौ पत्वा चरति सुत्राभिजितुः ह्यस्यै तस्मात्संवत्सरसदो यत्किं च गृहे क्रियते

तदात्मवैरुद्धमभिजितं क्रियते समुद्रं वा एते प्र प्लवन्ते ये संवत्सरमुपयन्ति यो वै संमुद्रस्य पारं न पश्यति न वै स तत् उदेति संवत्सरः (२)

वै संमुद्रस्तस्यैतत्पारं यदतिरात्रौ य एवं विद्वांसः संवत्सरमुपयन्त्यनार्ता एवोदृचं गच्छन्तीयं वै पूर्वोऽतिरात्रोऽसावुत्तरो मनः पूर्वो वागुत्तरः प्राणः पूर्वोऽपान उत्तरः प्ररोधनम्पूर्वं उदयनमुत्तरो ज्योतिष्टोमो वैश्वानरोऽतिरात्रो भवति ज्योतिरेव पुरस्तादधते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै चतुर्विंशः प्रायणीयो भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः (३)

संवत्सरः प्रयन्त एव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्ति तस्य त्रीणि च शतानि षष्टिश्च स्तोत्रीयास्तावतीः संवत्सरस्य रात्रय उभे एव संवत्सरस्य रूपे आप्नुवन्ति ते सङ्स्थित्या अरिष्ट्या उत्तरैरहोभिश्चरन्ति षड्हा भवन्ति षड्वा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्ति गौश्चायुश्च मध्यतः स्तोमौ भवतः संवत्सरस्यैव तन्मिथुनम्मध्यतः (४)

दधति प्रजननाय ज्योतिरभितो भवति विमोचनमेव तच्छ्रन्दांस्येव तद्विमोचं यन्त्यथो उभयतोऽज्योतिषैव षड्हेनं सुवर्गं लोकं यन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्त्यासते केन यन्तीति देवयानेन पथेति ब्रूयाच्छ्रन्दांसि वै देवयानः पन्था गायत्री त्रिष्टुब्जगती ज्योतिर्वै गायत्री गौश्चिष्टुगायुर्जगती यदेते स्तोमा भवन्ति देवयानेनैव (५)

तत्पथा यन्ति समानं सामं भवति देवलोको वै सामं देवलोकादेव न यन्त्यन्याअन्या ऋचो भवन्ति मनुष्यलोको वा ऋचो मनुष्यलोकादेवान्यमन्यं देवलोकमभ्यारोहन्तो यन्त्यभिवर्तो ब्रह्मसामम्भवति सुवर्गस्य लोकस्याभिवृत्त्या अभिजिद्ववति सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै विश्वजिद्ववति विश्वस्य जित्यै मासिमासि पृष्ठान्युप यन्ति मासिमास्यतिग्राह्या गृह्यन्ते मासिमास्येव वीर्यं दधति मासां प्रतिष्ठित्या उपरिष्ठान्मासां पृष्ठान्युप यन्ति तस्मादुपरिष्टादोषधयः फलं गृह्णन्ति॥ (६)

गोसुत्रं वा एति संवत्सरोऽर्धमासा मिथुनम्मध्यतो देवयानेनैव वीर्यत्रयोदश च॥—[१]

गावो वा एतत्सुत्रमासताशृङ्गाः सतीः शृङ्गाणि सिपांसन्तीस्तासां दश मासा निषण्णा आसन्नथ शृङ्गण्यजायन्त ता अब्रुवन्नराथ्मोत्तिष्ठामाव तं काममरुथ्महि येन कामेन न्यर्षदामेति तासामु त्वा अब्रुवन्नर्था वा यावतीर्वासामहा एवेमौ द्वादशौ मासौ संवत्सरं सम्पाद्योत्तिष्ठामेति तासाम् (७)

द्वादशे मासि शृङ्गाणि प्रावर्तन्त श्रद्धया वाश्रद्धया वा ता इमा यास्तूपरा उभय्यो
वाव ता आर्ध्वन् याश्च शृङ्गाण्यसन्वन् याश्चोर्जमवारुन्धत्प्रोति दशसु मासूत्तिष्ठन्प्रोति
द्वादशसु य एवं वेद पदेन खलु वा एते यन्ति विन्दति खलु वै पदेन यन्तद्वा
एतद्वृद्धमयनन्तस्मादेतद्गोसनि॥ (८)

तिष्ठामेति तासान्तस्माद्वे च॥ [२]

प्रथमे मासि पृष्ठान्युप यन्ति मध्यम उप यन्त्युत्तम उप यन्ति तदाहुर्या वै
त्रिकस्याहं उपसीदन्ति दहं वै सापराभ्यां दोहाभ्यां दुहेऽथ कुतः सा धौक्ष्यते यां
द्वादश कृत्वं उपसीदन्तीति संवत्सरः सम्पाद्योत्तमे मासि सकृत्पृष्ठान्युपैयुस्तद्यजमाना
यज्ञं पशूनवं रुन्धते समुद्रं वै (९)

एतेऽनवारमपारम्प प्लवन्ते ये संवत्सरमुपयन्ति यद्वहद्रथन्तरे अन्वर्जैर्युयथा मध्ये
समुद्रस्य प्लवमन्वर्जैर्युस्तादृक्तदनुश्मग्म्बृहद्रथन्तराभ्यामित्वा प्रतिष्ठां गच्छन्ति सर्वेभ्यो वै
कामेभ्यः सन्धिर्दुहे तद्यजमानाः सर्वान्कामानवं रुन्धते॥ (१०)

समुद्रं वै चतुस्त्रिंशच्च॥ [३]

सामान्यं ऋचो भवन्ति मनुष्यलोको वा ऋचो मनुष्यलोकादेव न यन्त्यन्यदन्यत्सामं
भवति देवलोको वै सामं देवलोकादेवान्यमन्यम्मनुष्यलोकम्प्रत्यवरोहन्तो यन्ति जगतीमग्र
उप यन्ति जगतीं वै छन्दांसि प्रत्यवरोहन्त्याग्रयणं ग्रहा बृहत्पृष्ठानि त्रयस्त्रिंशः
स्तोमास्तस्माज्ज्यायांसं कनीयान्प्रत्यवरोहति वैश्वकर्मणो गृह्यते विश्वान्येव तेन कर्माणि
यजमाना अव रुन्धत आदित्यः (११)

गृह्यत इयं वा अदितिरस्यामेव प्रति तिष्ठन्त्यन्योन्यो गृह्यते मिथुनत्वाय प्रजात्या
अवान्तरं वै दशरात्रेण प्रजापतिः प्रजा असृजत् यदशरात्रो भवति प्रजा एव तद्यजमानाः
सृजन्त एताः ह वा उदङ्कः शौल्बायनः सत्रस्यर्द्धिमुवाच यदशरात्रो यदशरात्रो भवति
सत्रस्यर्द्ध्या अथो यदेव पूर्वेष्वहःसु विलोम क्रियते तस्यैवैषा शान्तिः॥ (१२)

आदित्यस्तस्यैव द्वे च॥ [४]

यदि सोमो सः सुतो स्याताम्महति रात्रियै प्रातरनुवाकमुपाकुर्यात्पूर्वो वाचम्पूर्वो

देवताः पूर्वश्छन्दांसि वृद्धे वृषण्वतीं प्रतिपदं कुर्यात्प्रातःसवनादेवैषामिन्द्रं वृद्धेऽथो खल्व्वाहुः
 सवनमुखेसवनमुखे कार्येति सवनमुखात्सवनमुखादेवैषामिन्द्रं वृद्धे संवेशायोपवेशाय
 गायत्रियास्त्रिष्टुभो जगत्या अनुष्टुभः पङ्क्त्या अभिभूत्यै स्वाहा छन्दांसि वै संवेश
 उपवेशश्छन्दाभिरिवैषाम् (१३)

छन्दांसि वृद्धे सजनीयः शस्यं विहव्यः शस्यमगस्त्यस्य कयाशुभीयः शस्यमेतावद्वा
 अस्ति यावदेतद्यावदेवास्ति तदैषां वृद्धे यदि प्रातःसवने कलशो दीर्येत वैष्णवीषु
 शिविविष्टवतीषु स्तुवीरन् यद्वै यज्ञस्यातिरिच्यते विष्णुं तच्छिविविष्टमभ्यति रिच्यते
 तद्विष्णुः शिविविष्टोऽतिरिक्त एवातिरिक्तं दधात्यथो अतिरिक्तेनैवातिरिक्तमाप्त्वाव रुन्धते यदि
 मध्यन्दिने दीर्येत वषट्कारनिधनः सामं कुर्युर्वषट्कारो वै यज्ञस्य प्रतिष्ठा प्रतिष्ठामेवैनद्रमयन्ति
 यदि तृतीयसवन एतदेव॥ (१४)

छन्दाभिरिवैषामवैकान्रविः शतिश्च॥ [५]

षडहैर्मासांन्ध्रसम्पाद्याहुरुध्मृजन्ति षडहैर्हि मासांन्ध्रसम्पश्यन्त्यर्धमासेर्मासांन्ध्रसम्पाद्याहुरुध्मृजन्ति
 मासांन्ध्रसम्पश्यन्त्यमावास्यया मासांन्ध्रसम्पाद्याहुरुध्मृजन्त्यमावास्यया हि मासांन्ध्रसम्पश्यन्ति
 पौर्णमास्या मासांन्ध्रसम्पाद्याहुरुध्मृजन्ति पौर्णमास्या हि मासांन्ध्रसम्पश्यन्ति यो वै पूर्ण
 आसिञ्चति परा स सिञ्चति यः पूर्णादुदचति (१५)

प्राणमस्मिन्ध्रस दधाति यत्पौर्णमास्या मासांन्ध्रसम्पाद्याहुरुध्मृजन्ति संवत्सरायैव तत्प्राणं
 दधति तदनु सन्निः प्राणन्ति यदहर्नोऽध्मृजेयुर्यथा दृतिरुपनद्धो विपतत्येव संवत्सरो
 वि पतेदार्तिमार्च्छैर्युत्यौर्णमास्या मासांन्ध्रसम्पाद्याहुरुध्मृजन्ति संवत्सरायैव तदुदानं दधति
 तदनु सन्निः उत (१६)

अनन्ति नार्तिमार्च्छन्ति पूर्णमासे वै देवानां सुतो यत्पौर्णमास्या
 मासांन्ध्रसम्पाद्याहुरुध्मृजन्ति देवानामेव तद्यज्ञेन यज्ञमप्रत्यवरोहन्ति वि वा एतद्यज्ञं
 छिन्दन्ति यत्षडहसंततः सन्तमथाहुरुध्मृजन्ति प्राजापत्यम्यशुमालंभन्ते प्रजापतिः सर्वा
 देवता देवताभिरिव यज्ञः सं तन्वन्ति यन्ति वा एते सर्वनाद्येऽहः (१७)

उध्मृजन्ति तुरीयं खलु वा एतत्सवनं यत्सात्रायं यत्सात्राय्यम्भवति तेनैव सर्वनान्न
 यन्ति समुपहूय भक्षयन्त्येतत्सोमपीथा ह्येतर्हि यथायतनं वा एतेषां सवनभाजो देवता

गच्छन्ति येऽहंरुथ्सृजन्यनुसवनं पुरोडाशान्निर्वपन्ति यथायतनादेव संवनभाजो देवता अव
रुन्धतेऽष्टाकपालान्प्रातःसवनं एकादशकपालान्माध्यन्दिने सवने द्वादशकपालाऽस्तृतीयसवने
छन्दाऽस्थेवास्वावं रुन्धते वैश्वदेवं चरुं तृतीयसवने निर्वपन्ति वैश्वदेवं वै तृतीयसवनन्तेनैव
तृतीयसवनान्न यन्ति॥ (१८)

उदचत्युद्येऽहरास्वा पञ्चदश च॥ [६]

उथ्सृज्या (३) नोथ्सृज्या (३) मिति मीमांसन्ते ब्रह्मवादिनस्तद्वाहुरुथ्सृज्यमेवेत्यमावास्याया
च पौर्णमास्यां चोथ्सृज्यमित्याहुरेते हि यज्ञं वहत इति ते त्वाव नोथ्सृज्ये इत्याहुये
अवान्तरं यज्ञम्भेजाते इति या प्रथमा व्यष्टका तस्यामुथ्सृज्यमित्याहुरेष वै मासो विश्वर
इति नार्दिष्टम् (१९)

उथ्सृजेयुर्यदादिष्टमुथ्सृजेयुर्यादृशे पुनः पर्याप्तावे मध्ये षडहस्यं सम्पद्येत
षडहैर्मासान्सम्पाद्य यथसप्तममहस्तस्मिन्नुथ्सृज्येयुस्तदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं
निर्वपेयुरेन्द्रं दधीन्द्राय मरुत्वन्ते पुरोडाशमेकादशकपालं वैश्वदेवं द्वादशकपालमग्नेर्वै
वसुमतः प्रातःसवनं यदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपन्ति देवतामेव तद्वागिनीं
कुर्वन्ति (२०)

सवनमष्टाभिरुपं यन्ति यदैन्द्रं दधि भवतीन्द्रमेव तद्वागधेयान्न च्यावयन्तीन्द्रस्य वै
मरुत्वन्तो माध्यन्दिनं सवनं यदिन्द्राय मरुत्वन्ते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपन्ति देवतामेव
तद्वागिनीं कुर्वन्ति सवनमेकादशभिरुपं यन्ति विश्वेषां वै देवानामृभुमतां तृतीयसवनं
यद्वैश्वदेवं द्वादशकपालं निर्वपन्ति देवता एव तद्वागिनीं कुर्वन्ति सवनं द्वादशभिः (२१)

उपं यन्ति प्राजापत्यम्पशुमा लभन्ते यज्ञो वै प्रजापतिर्यज्ञस्याननुसर्गायाभिवर्त इतः
षण्मासो ब्रह्मसामम्भवति ब्रह्म वा अभिवर्तो ब्रह्मणैव तथ्सुवर्गं लोकमभिवर्तयन्तो यन्ति
प्रतिकूलमिव हीतः सुवर्गो लोक इन्द्रं क्रतुं न आ भेर पिता पुत्रेभ्यो यथा। शिक्षा नो
अस्मिन्पुरुहूत यामनि जीवा ज्योतिरशीमहीत्यमुत आयताः षण्मासो ब्रह्मसामम्भवत्ययं
वै लोको ज्योतिः प्रजा ज्योतिरिममेव तल्लोकम्पश्यन्तोऽभिवदन्त आ यन्ति॥ (२२)

नार्दिष्टकुर्वन्ति द्वादशभिरिति विंशतिश्च॥ [७]

देवानां वा अन्तं जग्मुषामिन्द्रियं वीर्यमपाक्रामत्तत्क्रोशेनावां रुन्धत् तत्क्रोशस्यं

क्रोशत्वं यत्क्रोशेन चात्वालस्यान्ते स्तुवन्ति यज्ञस्यैवान्तं गत्वेन्द्रियं वीर्यमव रुन्धते
सत्रस्यर्द्धाहवनीयस्यान्ते स्तुवन्त्यग्निमेवोपद्रष्टारं कृत्वर्द्धिमुप यन्ति प्रजापतेरहृदयेन हविर्धाने-
ऽन्तः स्तुवन्ति प्रेमाणमेवास्य गच्छन्ति श्लोकेन पुरस्तात्सदसः (२३)

स्तुवन्त्यनुश्लोकेन पश्चाद्यज्ञस्यैवान्तं गत्वा श्लोकभाजो भवन्ति नवभिरध्वर्युरुद्रायति
नव वै पुरुषे प्राणाः प्राणानेव यजमानेषु दधाति सर्वा ऐन्द्रियो भवन्ति प्राणेष्वेवेन्द्रियं
दधत्यप्रतिहृताभिरुद्रायति तस्मात्पुरुषः सर्वाण्यन्यानि शीर्णोऽङ्गानि प्रत्यंचति शिर एव
न पञ्चदश रथन्तरम्भवतीन्द्रियमेवाव रुन्धते सप्तदशम् (२४)

बृहदन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायन्त एकविंशम्भद्रं द्विपदासु प्रतिष्ठित्यै
पत्न्य उप गायन्ति मिथुनत्वाय प्रजात्यै प्रजापतिः प्रजा असृजत् सोऽकामयतासामह
राज्यं परीयामिति तासां राजनेनैव राज्यं पर्यैतद्राजन्स्य राजन्त्वं यद्राजन्मभवति
प्रजानामेव तद्यजमाना राज्यं परि यन्ति पञ्चविंशम्भवति प्रजापतेः (२५)

आस्यै पञ्चभिस्तिष्ठन्तः स्तुवन्ति देवलोकमेवाभि जयन्ति पञ्चभिरासीना
मनुष्यलोकमेवाभि जयन्ति दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्न विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते
पञ्चधा विनिषद्य स्तुवन्ति पञ्च दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्येकैक्यास्तुतया समायन्ति
दिग्भ्य एवान्नाद्यं सम्भरन्ति तामिरुद्रातोद्रायति दिग्भ्य एवान्नाद्यम् (२६)

सम्भृत्य तेज आत्मन्दधते तस्मादेकः प्राणः सर्वाण्यङ्गान्यवत्यथो यथा सुपर्ण
उत्पतिष्यञ्छिरं उत्तमं कुरुत एवमेव तद्यजमानाः प्रजानामुत्तमा भवन्त्यासन्दीमुद्राता
रोहति साम्राज्यमेव गच्छन्ति प्लेङ्ग होता नाकस्यैव पृष्ठ रोहन्ति कूर्वावध्वर्युर्ब्रध्नस्यैव
विष्टप गच्छन्त्येतावन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव यथापूर्वं प्रति तिष्ठन्त्यथो आक्रमणमेव तथेत्तुं
यजमानाः कुर्वते सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥ (२७)

सदसः सप्तदशं प्रजापतेर्गायति दिग्भ्य एवान्नाद्यम्प्रत्येकादश च॥ [८]

अकर्षेण वै संहस्रशः प्रजापतिः प्रजा असृजत् ताम्य इलान्देनेरा लूतामवारुन्ध
यदकर्षम्भवति प्रजा एव तद्यजमानाः सृजन्त इलान्दम्भवति प्रजाभ्य एव सृष्टाभ्य इरा
लूतामव रुन्धते तस्माद्यां समा सत्रं समृद्धं क्षोधुकास्तां समा प्रजा इषं
ह्यासामूर्जमाददते यां समा व्युद्धमक्षोधुकास्तां समा प्रजाः (२८)

न ह्यासा॒मिष॒मूर्ज॑मा॒दद॑त उत्क्रो॒दं कु॑र्वते यथा ब॒न्धान्मु॑मु॒चा॒ना उत्क्रो॒दं कु॑र्वत ए॒वमे॒व
तद्य॑ज॒माना॑ दे॒वब॒न्धान्मु॑मु॒चा॒ना उत्क्रो॒दं कु॑र्वत इष॒मूर्ज॑मा॒त्म॒न्दधा॑ना वा॒णः श॑तत॒न्तुर्भव॑ति
श॒तायुः पुरु॑षः श॒तेन्द्रि॑य आ॒युष्ये॒वेन्द्रि॑ये प्र॒ति तिष्ठ॑न्त्या॒जिं धा॑व॒न्त्यन॑भिजितस्या॒भिजित्यै॑
दु॒न्दुभी॒न्स॒माग्न॑न्ति पर॒मा वा ए॒षा वा॒ग्या दु॑न्दु॒भौ पर॑मामे॒व (२९)

वाच॑म॒व रु॒न्धते॑ भू॒मिदु॑न्दु॒भिमा॑ ग्न॒न्ति यै॒वेमां॑ वाक्प्रवि॑ष्टा ता॒मेवा॒व रु॒न्धते॑ऽथो
इ॒मामे॒व ज॑यन्ति सर्वा॒ वाचो॑ वदन्ति सर्वा॒सां वा॒चाम॒वरु॑द्धा आ॒र्द्रे च॑र्म॒न्व्याय॑च्छेते
इन्द्रि॑यस्या॒वरु॑द्धा आ॒न्यः क्रो॑श॒ति प्रा॒न्यः श॑स॒ति य आ॒क्रोश॑ति पु॒नात्ये॒वैना॒न्स स यः
प्र॒श॑स॒ति पू॒तेष्वे॒वान्नाद्यं॑ दधा॒त्यृषि॑कृतं च (३०)

वा ए॒ते दे॒वकृ॑तं च॒ पूर्वे॑र्मा॒सैर॒व रु॒न्धते॑ यद्वृ॒तेच्छ॑दा॒स॒ सामा॑नि भ॒वन्त्यु॒भय॑स्या॒वरु॑द्धौ
यन्ति॑ वा ए॒ते मि॑थु॒नाद्ये सं॒वत्सर॑मु॒पय॑न्त्यन्त॒र्वेदि॑ मि॒थुनौ स॒म्भव॑त॒स्तेनै॒व मि॑थु॒नात्र
यन्ति॑॥ (३१)

व्य॒द्धम॑क्षो॒धुका॑स्ता॒स॒मां प्र॒जाः पर॑मामे॒व च त्रि॑श॒च्च॥ [९]

च॒र्मा॒व भि॒न्दन्ति॑ पा॒प्मान॑मे॒वैषा॒म॒व भि॒न्दन्ति॑ मा॒पं रा॒थ्सी॒र्मातिं॑ व्या॒थ्सी॒रित्या॑ह
सम्प्र॒त्यैवैषां॑ पा॒प्मान॑म॒व भि॒न्दन्त्यु॒दकु॑म्भान॑धि॒निधा॑य दा॒स्यो मा॒र्जा॒लीयं॑ परि॒ नृत्य॑न्ति
प॒दो नि॑घ्न॒तीरि॑द॒म्भं धुं गाय॑न्त्यो मधु॒ वै दे॒वानां॑ पर॒मम॑न्नाद्यं॑ पर॒ममे॒वान्नाद्य॑म॒व रु॒न्धते॑ प॒दो
नि ग्न॑न्ति मही॒यामे॒वैषुं॑ दधति॥ (३२)

च॒र्मैका॒न्नप॑ञ्चाशत्॥ [१०]

पृ॒थि॒व्यै स्वा॒हान्तरि॑क्षाय॒ स्वाहा॑ दि॒वे स्वाहा॑ सम्प्रो॒ष्यते॑ स्वाहा॑ सम्प्र॒वमा॑नाय॒ स्वाहा॑
सम्प्रु॒ताय॑ स्वाहा॑ मे॒घायि॑ष्यते॒ स्वाहा॑ मे॒घाय॑ते स्वाहा॑ मे॒घिता॑य॒ स्वाहा॑ मे॒घाय॑ स्वाहा॑
नीहा॑राय॒ स्वाहा॑ निहा॑का॒यै स्वाहा॑ प्रा॒स॒चाय॑ स्वाहा॑ प्र॒चला॑का॒यै स्वाहा॑ वि॒द्योति॑ष्यते स्वाहा॑
वि॒द्योत॑मानाय॒ स्वाहा॑ संवि॒द्योत॑मानाय॒ स्वाहा॑ स्त॒नयि॑ष्यते स्वाहा॑ स्त॒नय॑ते स्वाहा॑
स्त॒नय॑ते स्वाहा॑ व॒र्षिष्य॑ते स्वाहा॑ व॒र्षते॑ स्वाहा॑ भि॒व॒र्षते॑ स्वाहा॑ परि॒व॒र्षते॑ स्वाहा॑
सं॒व॒र्षते॑ (३३)

स्वाहा॑नुव॒र्षते॑ स्वाहा॑ शी॒कायि॑ष्यते स्वाहा॑ शी॒काय॑ते स्वाहा॑ शी॒कि॒ताय॑ स्वाहा॑
प्रो॒षिष्य॑ते स्वाहा॑ प्रु॒णते॑ स्वाहा॑ परि॒प्रु॒णते॑ स्वाहा॑द्ब्र॒हीष्य॑ते स्वाहा॑द्ब्र॒ह्मते॑ स्वाहा॑द्ब्र॒ही॒ताय॑

स्वाहा विप्रोष्यते स्वाहा विप्रवमानाय स्वाहा विप्रुताय स्वाहातपस्यते स्वाहातपते
स्वाहोग्रमातपते स्वाहोर्ग्यः स्वाहा यजुर्ग्यः स्वाहा सामग्यः स्वाहाङ्गिरोग्यः स्वाहा वेदैग्यः
स्वाहा गाथाग्यः स्वाहा नाराशंसिग्यः स्वाहा रैभीग्यः स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (३४)

सं वर्षते रैभीग्यः स्वाहा द्वे च॥ [११]

दत्वते स्वाहाऽदन्तकाय स्वाहा प्राणिने स्वाहाऽप्राणाय स्वाहा मुखवते स्वाहा-
ऽमुखाय स्वाहा नासिकवते स्वाहाऽनासिकाय स्वाहाऽक्षण्वते स्वाहाऽनक्षिकाय स्वाहा
कर्णिने स्वाहाऽकर्णकाय स्वाहा शीर्षण्वते स्वाहाऽशीर्षकाय स्वाहा पद्वते स्वाहा-
ऽपादकाय स्वाहा प्राणते स्वाहाऽप्राणते स्वाहा वदते स्वाहाऽवदते स्वाहा पश्यते
स्वाहाऽपश्यते स्वाहा शृण्वते स्वाहाऽशृण्वते स्वाहा मनस्विने स्वाहा (३५)

अमनसे स्वाहा रेतस्विने स्वाहाऽरेतस्काय स्वाहा प्रजाग्यः स्वाहा प्रजननाय
स्वाहा लोमवते स्वाहाऽलोमकाय स्वाहा त्वचे स्वाहाऽत्वक्काय स्वाहा चर्मण्वते स्वाहा-
ऽचर्मकाय स्वाहा लोहितवते स्वाहाऽलोहिताय स्वाहा मांसन्वते स्वाहाऽमांसकाय
स्वाहा स्नावग्यः स्वाहाऽस्नावकाय स्वाहाऽस्थन्वते स्वाहाऽनस्थिकाय स्वाहा मज्जन्वते
स्वाहाऽमज्जकाय स्वाहाऽङ्गिने स्वाहाऽनङ्गाय स्वाहाऽऽत्मने स्वाहाऽनात्मने स्वाहा सर्वस्मै
स्वाहा॥ (३६)

मनस्विने स्वाहाऽनात्मने स्वाहा द्वे च॥ [१२]

कस्त्वा युनक्ति स त्वा युनक्तु विष्णुस्त्वा युनक्तस्य यज्ञस्यर्द्धं मह्यं सन्नत्या
अमुष्मै कामायायुषे त्वा प्राणाय त्वाऽपानाय त्वा व्यानाय त्वा व्युष्मै त्वा रय्यै त्वा
राधसे त्वा घोषाय त्वा पोषाय त्वाराद्धोषाय त्वा प्रच्युत्यै त्वा॥ (३७)

कस्त्वाऽष्टात्रिंशत्॥ [१३]

अग्र्ये गायत्राय त्रिवृते राधंतराय वासन्तायाष्टाकपाल इन्द्राय त्रैष्टुभाय पञ्चदशाय
बारहताय त्रैष्मायैकादशकपालो विश्वेभ्यो देवेभ्यो जागतेभ्यः सप्तदशेभ्यो वैरूपेभ्यो
वार्षिकेभ्यो द्वादशकपालो मित्रावरुणाभ्यामानुष्टुभाभ्यामेकविंशाभ्यां वैराजाभ्यां शारदा-
भ्यां पयस्यां बृहस्पतये पाङ्गाय त्रिणवाय शाकुराय हैमन्तिकाय चरुः संवित्र आतिच्छन्दसाय
त्रयस्त्रिंशाय रैवताय शैशिराय द्वादशकपालोऽदित्यै विष्णुपत्न्यै चरुरग्र्यै वैश्वानराय द्वादश-

कपालोऽनुमत्यै चरुः काय एककपालः॥ (३८)

अग्नयेऽदित्या अनुमत्यै सप्तचत्वारिंशत्॥ [१४]

यो वा अग्नावग्निः प्रहियते यश्च सोमो राजा तयोरेष आतिथ्यं यदग्नीषोमीयोऽथैष रुद्रो यश्चीयते यत्सञ्चितेऽग्नावेतानि हवींषि न निर्वपेदेष एव रुद्रोऽशान्त उपोत्थाय प्रजां पशून् यजमानस्याभि मन्येत यत्सञ्चितेऽग्नावेतानि हवींषि निर्वपति भागधेयेनैवैनं शमयति नास्य रुद्रोऽशान्तः (३९)

उपोत्थाय प्रजां पशून्भि मन्यते दशं हवींषि भवन्ति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दशमी प्राणानेव यजमाने दधात्यथो दशाक्षरा विराडन्नं विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठत्यृतुभिर्वा एष छन्दोभिः स्तोमैः पृष्ठैश्चेतव्यं इत्याहुयदेतानि हवींषि निर्वपत्यृतुभिरेवैनं छन्दोभिः स्तोमैः पृष्ठैश्चिनुते दिशः सुषुवाणेन (४०)

अभिजित्या इत्याहुयदेतानि हवींषि निर्वपति दिशामभिजित्या एतया वा इन्द्रं देवा अंयाजयन्तस्मादिन्द्रसुव एतया मनुम्मनुष्यास्तस्मान्मनुसवो यथेन्द्रो देवानां यथा मनुर्मनुष्याणामेवम्भवति य एवं विद्वानेतयेष्ट्या यजंते दिग्बन्तीः पुरोनुवाक्या भवन्ति सर्वासां दिशामभिजित्यै॥ (४१)

अशान्तः सुषुवाणेनैकचत्वारिंशच्च॥ [१५]

यः प्राणतो निमिषतो महित्वैक इद्राजा जगतो बभूव। य ईशे अस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय हविषा विधेम। उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णामि तस्य ते द्यौर्महिमा नक्षत्राणि रूपमादित्यस्ते तेजस्तस्मै त्वा महिम्ने प्रजापतये स्वाहा॥ (४२)

यः प्राणतो द्यौरादित्योऽष्टात्रिंशत्॥ [१६]

य आत्मदा बलदा यस्य विश्वं उपासते प्रशिषं यस्य देवाः। यस्य छायामृतं यस्य मृत्युः कस्मै देवाय हविषा विधेम। उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णामि तस्य ते पृथिवी महिमौषधयो वनस्पतयो रूपमग्निस्ते तेजस्तस्मै त्वा महिम्ने प्रजापतये स्वाहा॥ (४३)

य आत्मदाः पृथिव्याग्निरेकान्नचत्वारिंशत्॥ [१७]

आ ब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामाऽस्मिन्नाष्ट्रे रांजुन्यं इष्व्यः शूरो महार्थो जायतान्दोग्ध्रीं धेनुर्वोढाऽनङ्गानाशुः सप्तिः पुरंधिर्योषां जिष्णू रथेष्ठाः सभेयो युवाऽस्य यजमानस्य वीरो जायतात्रिकामेनिकामे नः पर्जन्यो वर्षतु फलिन्यो न ओषधयः पच्यन्तां योगक्षेमो नः कल्पताम्॥ (४४)

आ ब्रह्मन्नेकचत्वारिंशत्॥ [१८]

आक्रान् वाजी पृथिवीमग्निं युजंमकृत वाज्यर्वाक्रान् वाज्यन्तरिक्षं वायुं युजंमकृत वाज्यर्वा द्यां वाज्याऽऽक्रंस्तु सूर्यं युजंमकृत वाज्यर्वाग्निस्ते वाजिन् युङ्ङनु त्वा रंभे स्वस्ति मा सम्पारय वायुस्ते वाजिन् युङ्ङनु त्वा रंभे स्वस्ति मा सम् (४५)

पारयादित्यस्ते वाजिन् युङ्ङनु त्वा रंभे स्वस्ति मा सम्पारय प्राणधृगंसि प्राणं मै दृह व्यानधृगंसि व्यानं मै दृहापानधृगंस्यपानं मै दृह चक्षुरसि चक्षुर्मयि धेहि श्रोत्रमसि श्रोत्रम्मयि धेह्यायुरस्यायुर्मयि धेहि॥ (४६)

वायुस्ते वाजिन् युङ्ङनु त्वा रंभे स्वस्ति मा सत्रिचत्वारिंशच्च॥ [१९]

जज्ञि बीजं वर्षां पर्जन्यः पक्ता सस्यः सुपिप्पला ओषधयः स्वधिचरणेयः सूपसदोऽग्निः स्वध्यक्षमन्तरिक्षः सुपावः पर्वमानः सूपस्थाना द्यौः शिवमसौ तपन् यथापूर्वमहोरात्रे पञ्चदशिनोऽर्धमासास्त्रिंशिनो मासाः कृता ऋतवः शान्तः संवत्सरः॥ (४७)

जज्ञि बीजमेकत्रिंशत्॥ [२०]

आग्नेयोऽष्टाकपालः सौम्यश्चरुः सावित्रोऽष्टाकपालः पौष्णश्चरुः रौद्रश्चरुर्ग्नये वैश्वानराय द्वादशकपालो मृगाखरे यदि नागच्छेदग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपालः सौर्यम्पयो वायव्यं आज्यभागः॥ (४८)

आग्नेयश्चतुर्विंशतिः॥ [२१]

अग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपाल इन्द्रायाहोमुच एकादशकपालो मित्रावरुणाभ्यामागोमुग्भ्यां पयस्यां वायोसावित्र आगोमुग्भ्यां चरुरश्विभ्यामागोमुग्भ्यां धाना मरुद्भ्य एनोमुग्भ्यः सप्तकपालो विश्वेभ्यो देवेभ्य एनोमुग्भ्यो द्वादशकपालोऽनुमत्यै चरुरग्नये वैश्वानराय द्वादशकपालो द्यावापृथिवीभ्यामहोमुग्भ्यां द्विकपालः॥ (४९)

अग्नयेऽहोमुचै त्रिंशत्॥ [२२]

अ॒ग्नये॒ सम॑नम॒त्पृथि॒व्यै सम॑नम॒द्यथा॒ग्निः पृथि॒व्या सम॑नम॒देव॑म्मह्य॒म्भद्राः सन्न॑तयः
सं न॑मन्तु वा॒यवे॒ सम॑नम॒दन्तरि॑क्षा॒य सम॑नम॒द्यथा॒ वा॒युर॑न्त॒रिक्षे॑ण॒ सूर्या॑य॒ सम॑नम॒द्वि॒वे
सम॑नम॒द्यथा॒ सूर्यो॑ दि॒वा च॑न्द्रम॒से सम॑नम॒न्नक्ष॑त्रेभ्यः॒ सम॑नम॒द्यथा॒ च॑न्द्रमा॒ नक्ष॑त्रैर्व॒रुणा॑य॒
सम॑नम॒दद्भ्यः॒ सम॑नम॒द्यथा॑ (५०)

वरु॑णोऽद्भिः॒ साग्रे॑ सम॑नम॒दृचे॒ सम॑नम॒द्यथा॒ साम॑र्चा ब्रह्म॑णे॒ सम॑नम॒त्क्षत्रा॑य॒ सम॑नम॒द्यथा॒
ब्रह्म॑ क्ष॒त्रेण॒ राज्ञे॑ सम॑नम॒द्वि॒शे सम॑नम॒द्यथा॒ राजा॑ वि॒शा रथा॑य॒ सम॑नम॒दश्वे॑भ्यः॒ सम॑नम॒द्यथा॒
रथो॑ऽश्वैः॒ प्र॒जाप॑तये॒ सम॑नम॒द्भूते॑भ्यः॒ सम॑नम॒द्यथा॑ प्र॒जाप॑तिभूतैः॒ सम॑नम॒देव॑म्मह्य॒म्भद्राः
सन्न॑तयः॒ सं न॑मन्तु॥ (५१)

अ॒द्भ्यः सम॑नम॒द्यथा॒ मह्यं॑ च॒त्वारि॑ च॥ [२३]

ये ते॒ पन्थानः॑ स॒वितः॑ पू॒र्व्यासो॑ऽरेण॒वो वि॑त॒ता अ॒न्तरि॑क्षे। तेभि॑र्नो अद्य पृथि॒भिः
सु॒गेभी॑ रक्षा॒ च नो॑ अ॒र्धि च॑ दे॒व ब्रू॑हि। नमो॑ऽग्नये॒ पृथि॒विक्षि॑तं॒ लोक॑स्पृ॒तं लोक॑म॒स्मै
यज॑मानाय॒ देहि॑ नमो॑ वा॒यवे॑ऽन्तरि॒क्षक्षि॑तं॒ लोक॑स्पृ॒तं लोक॑म॒स्मै यज॑मानाय॒ देहि॑ नमः॒
सूर्या॑य दि॒विक्षि॑तं॒ लोक॑स्पृ॒तं लोक॑म॒स्मै यज॑मानाय॒ देहि॑॥ (५२)

ये ते॒ चतु॑श्च॒त्वारि॑शत्॥ [२४]

यो वा अ॒श्वस्य॑ मे॒ध्यस्य॑ शिरो॒ वेदं॑ शी॒र्षण्वा॑न्मे॒ध्यो भव॑त्यु॒पा वा अ॒श्वस्य॑ मे॒ध्यस्य॑
शि॒रः सूर्य॑श्चक्षु॒र्वीतः॑ प्रा॒णश्च॑न्द्रमाः॒ श्रोत्र॑न्दि॒शः पादा॑ अवान्तरदि॒शाः पर्श॑वोऽहो॒रात्रे॑ नि॒मेषो॑-
र्धमा॑साः प॒र्वाणि॑ मा॒साः स॒न्धाना॑न्यु॒तवो॑ऽङ्गानि॒ संव॑त्सर॒ आत्मा॑ र॒श्मयः॑ के॒शा नक्ष॑त्राणि
रूप॑न्तार॒का अ॒स्थानि॑ नभो॑ मा॒स्योष॑धयो॒ लोमा॑नि॒ वन॑स्पतयो॒ वाला॑ अ॒ग्निर्मुखं॑ वैश्वान॒रो
व्या॒त्तम् (५३)

स॒मुद्र॑ उ॒दरं॑ म॒न्तरि॑क्ष॒म्पायु॑र्द्यावापृथि॒वी आ॑ण्डौ ग्रा॒वा शे॒पः सोमो॑ रे॒तो यज॑ञ्ज॒भ्यते॑ तद्वि
द्यो॑तते॒ यद्वि॑धू॒नते॑ तथ्स्त॒नय॑ति॒ यन्मे॑ह॒ति तद्व॑र॒पति॑ वागे॒वास्य॑ वाग॒हर्वा अ॒श्वस्य॑ जाय॑मानस्य
महि॑मा पु॒रस्ता॑ञ्जायते॒ रात्रि॑रे॒नम्महि॑मा प॒श्चादनु॑ जायत ए॒तौ वै म॑हि॒माना॑व॒श्वंभ॑तिः
सम्ब॑भूवतु॒रह॑यो॒ दे॒वान॑व॒हर्वा॑सुरा॒न् वा॒जी गन्ध॑र्वानश्चौ मनु॒ष्यान्त्स॑मु॒द्रो वा अ॒श्वस्य॑ योनिः॒

समुद्रो बन्धुः॥ (५४)

व्यात्तमवहृद्वादश च॥ [२५]

गावो गावः सिषांसन्तीः प्रथमे मासि समान्यो यदि सोमौ षडहैरुथमृज्या(३)ं देवानामर्क्येण
चर्मावं पृथिव्यै दत्त्वते कस्त्वाग्नये यो वै यः प्राणतो य आत्मदा आ ब्रह्मन्नाक्राञ्जि बीजमाग्नेयो-
ऽष्टाकपालोऽग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपालोऽग्नये समनमद्ये ते पन्थानो यो वा अश्वस्य मेध्यस्य शिरः
प्रश्नविंशतिः॥ [२६]

[गावः समान्यः सर्वनमष्टाभिर्वा एते देवकृतश्चाभिजित्या इत्याहुर्वरुणोऽद्भिः साम्ने
चतुःपञ्चाशत्॥54॥ गावो योनिः समुद्रो बन्धुः॥]